

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و چہ و تہ م

سوورہ تہ کانی

(الفتح) و (الحجرات) و (ق) و (الذاریات)

عہ لی باپیر

ته فیسیری سووړه ته کانی

الْفَتْحُ وَالْحُجْرَاتُ وَالْقَيْنُ وَالذَّارِيَاتُ

ته فیسیری سوورپه ته کانی

الفتح و الحجرات و قی و الذاریات

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ک - ۲۰۲۲ز

۷۹۵ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر ئوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پندراوه

ته فسیری سوورہ ته کانی

الْفَتْحِ وَالْحُجْرَاتِ
قَيْنِ وَالذَّارِيَاتِ

پيشه کی نهم تهفسيره به گشتي

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) بَصِيع لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أما بعد: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینده به پرزو خو شه ویسته کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروقی پروادار - که نهو ته منه نهی له خزمهت دوا بین کتبی خوا (قورن) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه یه که له شیوه کانی له خزمه تدا بوندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کارپیکردن ... هتد، به باشرین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواړو ژدا لپی به هر مه منده.

(۱) نهوه پی دگوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه مبر ﷺ هاوه لانی به ریزی فیرده کرد، پیش هر قسه یه کی گرنک، بیلین، وه که وتاری جومعه و داخوازی بکردن (خطبة) و... هتدو، نهم وتاره، هر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التَّحَدَّثَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ) ده‌یخه‌مه‌پروو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وێنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پێزو پێژ له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خ‌وێندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌په‌ر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لێوردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکه‌رای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتێکی سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتێکی دیکه‌یه؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکاتیکی دڵسوژی نزیک و ئاشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا‌هاته‌ دڵمه‌وه، که‌ ناوی خ‌وای لێیه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندێکی لێ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالیی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌په‌خسێ که‌ بتوانم خ‌یرایی تێدا بکه‌م و خ‌ۆمی بۆ یه‌کلایی (مَتَفَرِّغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ ما‌بێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خ‌ۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندێکی هه‌ندێکی پوون ده‌کاته‌وه: (الْقُرْآنُ يُقَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش پوونکه‌ره‌وه‌ (مُبَيِّن)ی قورئانه، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِنُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفَكَّرُونَ﴾ ﴿١٤﴾ النحل.

واتە: ھەرودەھا زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەوێ بۆ خەلکی تیراوەتە خوار، بۆیان ڕوون بکە یەو، وە بە لکو خۆشیان بیربکەنەو.

ئومێدیشم وایە - بە یارمەتی خوای بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەوێ ھەبێ تەفسیرۆ لێکدانەوێکی و بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشی تەو، مایە بە ھەرە سوودی خۆنەران بێ، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سالا لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جوړاوجۆرم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورە و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەوێ کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تیکە یشتنی تاییەت لە بارەیی زۆریک لە ئایەتەکانییەو، ئەم راستییەش لە مەسووعەیی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(١)، بە لām ھەلبەتە نالێم و ھێچکە سیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرەیی من تیروتەواو، چونکە وێرایی سنوورداریبوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو ڕوویکەو ڕەھا (مطلق) و بێسنوور (لا محدود)ی خوا، نەشمویستو کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێو ھەندێک وردەکارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆرو

(١) ئەو مەسووعەیی ئێستا چاپ کراوە، کەوتۆتە بەردەستی خۆنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سی ھەزار و پینچ سەد (٣٥٠٠) لاپەرەییو، ھەولمداوە بە گشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرایی دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاكرة)دا بوون.

شایانی باسە ئەو مەسووعەیی لە چاپی دووھمی دا، کراوە بە دوازدە (١٢) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بێنراق.

شارەزا نيم، يان خوڻنەر پڻويسي پڻي نيه، له كاتيكدا دهيهوئ له قورئان
تيبگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستهوخو چى پڻي فهرمووه؟!

ئىجا هەر لىره شهوه به پڻويسي دهزانم پر به دڻ سوپاسى ئه و برا گه نجه پرووح
سووک و گورج و گوڭ و دلسۆزه بکه م (حه زى نه کرد ناوى بهيتم)، که هه لسا
به نووسينه وه وه هينانه سهر کاغهزو، پاشان تايپکردن و دوايى پڻداچونه وه وه
هه له گيرى، سهرجه م ئه م زنجيره دهرسه، که له ئه سلدا له شيوهى وتار
(محاضرة) دا پيشکهش کراون، ههروه ها هه لسا به (تخريج)ى سهرجه م دهقه کاني
سوننه ت، له سهرچاوه متمانە پيکراوه کانه وه وه، زه حمه ت و ماندوو بوونى پى زۆرى
به سهرجه م بهرگه کاني ئه م تهفسيره وه کيشاوه، خوا به باشتري شيوه
پاداشتى بداته وه وه، ههر صالح و ساغ و سه لامه ت و سهر به رزبى^(۱)، له خواى
به رزو بيهاوتاش داواکارم ئه و جوړه گه نچ و لاوانه له کوران و کچان، له تيو
گه له که ماندا، زۆر بکات .

شايايى باسي شه که ئيمه له م تهفسيره ماندا، باسى بهش (جزء)ه کاني قورئان و
دابه شکردنه کاني دیکه ي وه ک: - (حزب) - ناکهين، چونکه ههر سوورپه تیک
بوخوئى شتيكى سهر به خوئيه و، سهرجه م ئايه ته کاني وه ک ئالقه کاني زنجيریک
پيکه وه په يوه ستن و، ئاشکرا شه که دابه شکراني سهرجه م قورئان بو سى (۳۰) بهش
(جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتيکه له لايه ن زانايانه وه کراوه، بو ئاسانکاري
خوئيدنى قورئان، دياره ئيمه له دابه شکردنى بهرگه کاني ئه م تهفسيره شه دا،
ديسان حيساب بو به شه کان (أجزاء)ى ناکهين و، به گوته ي سوورپه ته کان،
بهرگه کاني ديارى ده کهين.

(۱) ئه و برا دلسۆزه ئيستاش پاش ته واکردنى زۆربه ي قورئان، لىپراوانه بهرده وامه
و عه زميشى جه زم کردوه، که ئه گه ر ته مه مان بهرده وام پڻ، هه تا کوئايى ئه م تهفسيره
سهرگه رمى کاره که ي پڻ .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووەو، بەپێی پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووەو، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

به‌رچاو پوونیه‌کی گ‌رنگ له‌بارهی ئەم تەفسیره‌وه

خۆننه‌ری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده‌ له‌ (پێشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه‌ که‌ بۆ نووسینی ئەم تەفسیره‌، له‌ هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان که‌یشتوه‌، به‌هه‌رمه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگێکی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لām لێره‌ش وه‌ که‌ جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچاوپوونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کامان نووسیوه‌، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ده‌شگونجێ، بۆ هه‌ر تێگه‌یشتن و بیرۆکه‌یه‌ک، که‌ زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌بارهی ئایه‌تیکه‌وه‌، یان رسته‌و برگه‌یه‌کی ئایه‌تیکه‌وه‌، ده‌یه‌ین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌انه‌ بێنین، به‌لām بیگومان هه‌ر کات بیرۆکه‌و تێگه‌یشتنیکی تابه‌قی یه‌کێک له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته‌ به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێوستی بزانی، به‌ تابه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌کهم، ئەگه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگێک دا، ئیکتیفا ده‌کهم و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ په‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینێ و ئەمانه‌ت پارێزی، په‌وشتێکی گه‌وره‌و به‌رزی مسوڵمانه‌تییه‌ .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لابیرین و، له‌ کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێزادا ده‌یاننووسین.

شايدى باسشە جارى وا ھەيە بىرۆكە و تىگەيشتنىكى تايبەتى خۆم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتىك يان ئايەتىك يان رستە و برگەيەكى ئايەتىك، بۆ دروست دەبى،
 وەك تىگەيشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۇى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومە و لەيادم نەماوہ.

پیشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله رب العالمين، وصلاته وسلامه وبركاته على محمد المبعوث رحمة للعالمين، وآله أجمعين صحبا وأزواجا وقرابة والتابعين لهم بإحسان وبقين. خوینەره بەرێزەکانم!

ئەمە بەرگی بیست و حەوت (۲۷)ە، لە تەفسیری قورئانی بەرزوبەپێز، کە ھەرچوار سووڤەتی: (الفتح و الحجرات و ق و الذاریات)ی تێدان، کە زۆربەى جوژئى (۲۶) و، تۆزیک لە جوژئى (۲۷)یشی گرتۆتەو.

ئەم بەرگەش بەھەمان میتۆد (منهج) و شیوازی بەرگەکانی پیشووویەتی و، وێرای بەحەوت قوئاغ تەفسیرکردنی ئایەتەکانی ھەرکام لەو چوار سووڤەتە موبارەکە، ژمارەیکە کورتەباسیشتان ئیواخن کردوون، کە تیشکی زیاتر دەخەنە سەر چەمک و واتای ھەندیک لە ئایەتەکان، بەمجۆرەى خوارى:

یەكەم: سووڤەتى (الفتح):

- ۱- بەرچاو ڤوونییەك: تەوھرى یەكەم: باسى صولحى حودەیبییە و جەنگى خەیبەر. تەوھرى دووھم: حیکمەت و بەرھەمەكانى صولحى حودەیبییەو جەنگى خەیبەر.
- ۲- سەرنجێك لەبارەى لێبوردانى گوناھى پێغەمبەرەو ﷺ.
- ۳- كورتەباسێك لەبارەى ئەم پستەییەو: (يد الله فوق أيديهم).
- ۴- كورتەباسێك لەبارەى ڤەوانەبوونی جەنگ كردنەو، بەمەبەستى مسوڵمانكردنى خەلك.
- ۵- عومڤەى گێڤراوھ (عمرة القضاء).
- ۶- كورتەباسێك لەبارەى رێنمایى و بەرنامە بوونی ڤەيامى خواو.
- ۷- كورتەباسێك لەبارەى: خەسلەتە بنەپەتییەكانى ھاوڤەلانى بەرێزى پێغەمبەرەو ﷺ.

دووهەم: سوورەتى (الحجرات):

- ۱- پېنج ھەلۋىستە لەبەردەم ئەو دوو ئايەتە (۳ و ۴) ى الحجرات دا.
- ۲- كورتەباسىك دەربارەى ئەركى سەرشامان بەرانبەر بە پىغەمبەرى خوا ﷺ.
- ۳- كورتەباسىك لەبارەى دادگەرىي ھاوولانەو.
- ۴- كورتەباسىك: وەرگرتنى ھەشت حوكمى شەرىعى لەو پېنج ئايەتەدا (۶-۱۰) ى الحجرات.
- ۵- كورتەباسىك: دە (۱۰) پايەى بنەرەتتى برايتتى ئىسلامىي.
- ۶- كورتەباسىك لەبارەى ئەو شەش قەدەغە كراووە كە لە ئايەتى (۱۱ و ۱۲) دان.

سېيەم: سوورەتى (ق):

- ۱- خستە پرووى شەش وردەكارىي لە ئايەتەكانى: ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ دا.
- ۲- كورتەباسىك لەبارەى ھىكمەتى خواو لە دروستكردنى پروو كە و دارودرەخت دا.

چوارەم: سوورەتى (الذاريات)

- ۱- پېنج نوكتەى پەوانبىژىي و بەسەرھاتىكى سەرنجراكىش.
- ۲- كورتەباسىك دەربارەى زەوى.
- ۳- كورتەباسىك لەبارەى جەستەى مرقۇھە.
- ۴- چەند تەوھرىكى گرنكى مامەلەى خانەخوئى لەگەل مىوان دا.
- ۵- كورتەباسىك لەبارەى لىككشانى ئاسمان (گەردوون) دەو.
- ۶- كورتەباسىك لەبارەى ھەبوونى جوتەيىيەتى لە سەرچەم دروستكراوەكانى خوادا.
- ۷- كورتەباسىك لەبارەى ھىكمەتى خواو لە دروستكردنى جند و مرقۇف دا.

خوای مېھرەبانىش بەبەزەيى و بەخششى بى سنوورىي خوئى، كارناسانىي پترمان
بۆ بكتات، بۆ ھەرچى باشتەر خوئندنى قورئان و قوولتر لىتتىگەيشتىي و چاكتەر

كارلىك له گەلدا كىردنى له هەموو بوارەكانى تاكىى و خىزانىى و كۆمەلایەتىى و سیاسىى دا، چونكە بە دنیایى بەهۆى نزیكىى له قورئان و له خزمەتدابوونى و كارلىك (تفاعل) له گەل كىردنیهوه، پىز و هیز دەكهوتیه ژيانى تاك و كۆمەلگاوهو، لههەرچى مایهى عهیدارىى دنیا و گوناھبارىى قیامەته پارىزراو دەبن.

تہ فسیری سوورہ تی

الفیتہ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە پۆژی (۲۰) ی جمادی الثاني / سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۲/۱۴) ی زایینی، لە شاری هەولێر، خوا پشٹیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الفتح)، سەرەتا، وەک عادی خۆمان پێناسە و نێوەڕۆک و مەبەستەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، لە حەوت بڕگەدا دەخەینە ڕوو.

پێناسەی سوورەتی (الفتح) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

تەنیا بە (سُورَةُ الْفَتْحِ) ناسراوە، نەزانراوە هیچ ناویکی دیکەی هەبێ، وەک لە صەحیحی بوخارییدا هاتو:

أ- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، سُورَةَ الْفَتْحِ، فَرَجَّعَ فِيهَا} (أخرجه أحمد: ۲۰۵۸۴، والبخاري: ۴۸۳۵، وأبو عوانة: ۳۸۸۴، والبيهقي في الصغرى: ۷۸۱).

واتە: عەبدوللای کوری موغەففەل ر.ه.، گوتی: پێغەمبەر ﷺ لە پۆژی سەرکەوتنی مەککە (نازادکردنی مەککە و دەرھێنانی لە چنگی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان)دا، سوورەتی فەتحی خوێندو، دەنگی خۆی پێ دەلاراندەو.

ب- رپوایەتێکی دیکەش، لەو بارەو هاتو: {قَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ عَامَ الْفَتْحِ فِي مَسِيرِهِ سُورَةَ الْفَتْحِ عَلَى رَاحِلَتِهِ رَفَعَ بِهَا صَوْتَهُ يَرْجَعُهُ}، (أخرجه البخاري: ۵۰۴۳، ومسلم: ۱۸۸۹).

واته: پیڅه مېهر ﷺ له سالی فه تصدا، له کاتیکدا که ده پړوی به پړوه به سوارۍ وه لآخه که ی، سوږه تی فه تحی ده خوینده وه، ده نگی خو ی پڼ ه لده هیناو، پی ده لارنده وه.

دوهم: شونې دابه زینې:

ثهم سوږه ته له کو تایی سالی شه شه می کو چیی داو، به شه دابه زیوه، له پروی جوگرافیش هوه له تیوان مه ککه و مه دینه دا، له شو تیک که (کراغ الغمیم) ی پیده گو تر ی، له کاتیکدا پیڅه مېهر ی خوا ﷺ له (خدییه) هوه، ده که رایه وه به ره و شاری مه دینه، بهر له جه نگی خه بهر، زانایان له و باره وه په کده نګن، له و باره وه ده ق زورن، بو هونه: ثهم ده قه دینن:

{عَنْ قَتَادَةَ أَنَّ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ ؓ، حَدَّثَهُمْ قَالَ: لَمَّا نَزَلْتُ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ۱، إِلَى ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ۵، مَرَجَعَهُ مِنَ الْخُدْيَةِ، وَهُمْ يُخَالِطُهُمُ الْحُزْنُ وَالْكَابَةُ، وَقَدْ نَحَرُوا الْهَدْيَ بِالْخُدْيَةِ، فَقَالَ: لَقَدْ أَنْزِلْتُ عَلَيَّ آيَةً هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا جَمِيعِهَا} (أخرجه: مسلم: ۱۷۸۶، والترمذي: ۳۲۶۳).

واته: قه تاده (که په کیکه له زانایان تابیعین)، له نه نه سی کوری مالیکه وه ﷺ گنراو په توه که بو ی باسکردوون و گو توو په تی: کاتیک ﷺ ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ۱ هه تا ده گاته: ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ۵ دابه زی، (واته: نایه ته کانی سهره تای سوږه تی فه تح که ته و بهس باسی پینج نایه ته که ی کردوه، به لآم ده گونجی هه موو سوږه ته که به سهر په که وه دابه زیبی، زیاتر ته وه پڼ ده چن، به لآم ته و پینج نایه ته، په یوه ستن به وه وه که پیڅه مېهر ﷺ دواپی ده یفه رموی له کاتیکدا ته وه ی بو دابه زی) که پیڅه مېهر ﷺ له حوده یییه وه، ده که رایه وه به ره و مه دینه، نه وان (هاوه لان) دلته نگی و خه فه تباریه کی زور تیکه ل به دل و دهر وونان بوو بوو، قوربانیه کانی شیان له حوده یییه سهر بریوون، (و نه چوو بوونه نیو سهر

زەمینی ھەرەمەو، پېغەمبەر ﷺ، لەو کاتەدا ھەرمووی: بە دنیایی ئایەتیکم بۆ سەر دابەزێراو، کە لە لام خۆشەویستەرە لە تیکرای دنیا.

کە ھەرموویەتی: (آیة) مەرج نیە، مەبەستی پێی یەک ئایەتی دیاریکراو بوو بێ، واتە: ئەو قورئانە ی بۆم دابەزیو، بەلام رەنگە مەبەستی پېغەمبەر ﷺ کە دەفەرمووی: زۆرم لەلا خۆشەویستە، ئەو پێنج ئایەتە بن، کە ھەم موژدە ی تێدا یە بۆ خۆی، ھەم بۆ ھاو دەلانی بەرپرسی (خوایان پازی بێ)، بە تایبەت و، بۆ پروادارانیش بە گشتیی.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

تێمە لە تەفسیرەکانەو ئەم بڕگەیە دینین و، ئەوانیش بە زۆری لە جابیری کوری زەیدەو دەبھێنن، چ (السیوطی) لە (الإتقان فی علوم القرآن) دا، چ (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەکی خۆی (التحریر والتنوير) دا، چ زانایانی دیکە.

لە لای جابیری کوری زەید، ریزبەندیی ئەم سوورپەتە لە دابەزیندا، ژمارە (۱۱۳) یەو، لە موصحفیشدا ژمارە (۴۸) ە، واتە: ئەم سوورپەتە لە ریزبەندیی دابەزیندا، کە قورئان ھەمووی (۱۱۴) سوورپەتە، ئەم سوورپەتە لە پیش سوورپەتی (التوبة) و، لە دوا (الصّف) دابەزیو، کەواتە: سوورپەتی (التوبة)، (۱۱۴) ەمین سوورپەتە، کە ھەمووی بەسەر یەکەو دابەزیی، کە کۆتا سوورپەتی قورئانەو، کاتی خۆی لە کاتی تەفسیرەکردنیدا باسماں کردو.

بەلام کە دەگوتری: ئەم سوورپەتە کۆتا سوورپەتە دابەزیو، واتە: سوورپەتی (التوبة) و، ئەمەیان سوورپەتی پیش کۆتاییە کە سوورپەتی (الفتح) ە، مانای وانیه ھیچ ئایەتی دیکە لە ھیچ سوورپەتان دوا ئەوانە دانەبەزیو، بۆ وێنە: باسی ئەو ئایەتە کە دەکری: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة، ۳) کە ئەمە کۆتا ئایەت بێت، لە قورئان دابەزیی.

ھەرۋەھا باسی ئایەتتىكى دىكە دەكرى، لە سوورەتى (البقرة)، پېش ئایەتى (الذین): ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، ھەندى دەلین، ئەمە كۇتا ئایەتە، كە ئایەتتىكە لە سوورەتى (البقرة).

چوارەم: ژمارەى ئایەتەكانى:

ژمارەى ئایەتەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، بیست و نۆ (۲۹) یە، بەئى راجیایى، لەوھدا ھیچ كەس نە یگوتوھ: (۲۸) یان (۳۰) یە، ھەموویان لەسەر ئەوھ یە كەدەنگن.

پنجەم: نێوھەرۆكى:

نێوھەرۆكى ئەم سوورەتە موبارەكە، ھەمان نێوھەرۆكى قورئانى مەدینەییە، ئەمانەش سەردێرەكانى بابەتەكانى، كە ئیمە لە دە (۱۰) خالدا دەیانھێنین:

۱- دواندى پێغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ، كە خوا سەرکەوتتىكى ئاشكرای بۆ پەخساندوھ، مەبەست پێككەوتنى حودەبیبیە، ھەرۋەھا لە گوناھى رابردو و داھاتووى خوشبوو، واتە: ئەو شانەى بۆ پێكەو پایەى بەرزى پێغەمبەر ﷺ بە گوناھ ناوبراون، ئەك گوناھ بەو چەمك و واتایەى باو، ھەرۋەھا خوا ﷻ چاكەى خوێ لەسەر موحەممەد ﷺ تەواو كردوھ، ئۆخړنیشى بەسەر دلى بڕواداراندا رشتوھ، گوناھەكانى لى سړیونەوھ، دەیانخاتە نێو بەھەشتانىكەوھ، پووباریان بەژێردا دەپوڤن، ئەوھش گەورەترین و مەزنترین بە مراد گەیشتن و بە ئامانج گەیشتنە.

۲- خستەپرووى ئەركى ھەر كام لە پێغەمبەرى خوا ﷻ و بڕوادارانى شوپنكەوتوو.

۳- راگەیاندى ئەو راستییە، كە پەیمان بەستن لەگەڵ پێغەمبەردا ﷻ پەیمان بەستنە لەگەڵ خوادا.

۴- باسی هه‌لۆیستی خراپی عه‌ر په‌ خێله‌کیه‌ بیابانشینه‌کان، له‌ بواری جه‌نگ و جیه‌دادا، به‌ تابه‌ت له‌ سه‌فه‌ری رۆیشت به‌ره‌و مه‌ککه‌دا بۆ عومره‌، که‌ صولحی حوده‌یییه‌ی لێ که‌وتۆته‌وه‌و، نه‌وان خوێان به‌جیه‌یشتوه‌.

۵- فه‌رمانکردن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ به‌ عه‌ر په‌ خێله‌کیه‌ بیابانشینه‌کانی خوێان به‌ مسوڵمان داناوه‌، رابگه‌یه‌نئ، که‌ له‌مه‌ودوا بۆ جه‌نگی قورس دژی کۆمه‌ڵێکی به‌هێز بانگه‌یشت ده‌کرێن، ئنجا نه‌گه‌ر بێت و فه‌رمانبه‌ری بکه‌ن، وه‌ک جاری پێشی، سه‌رپێچیی نه‌که‌نه‌وه‌، پاداشتیکی گه‌وره‌یان هه‌یه‌، نه‌گه‌رنا تووشی ئازاریکی به‌ ئیش ده‌بن.

۶- باسی په‌یمان لێوه‌رگرنتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هاوه‌لانی، له‌ ژێر دره‌خته‌که‌دا، که‌ ناوی (شَجَرَةُ الرُّؤُفَانِ)ه‌، به‌و ناوه‌ ناوی رۆیشتوه‌و، موژده‌ی خوشی دنیا و دواوژ پێدرانیان له‌ لایه‌ن خواوه‌ ﷻ.

۷- باسی چه‌پاله‌دانێ خوا بۆ هه‌ر کام له‌ مسوڵمانان و هاوبه‌شدانه‌ران، له‌ زه‌بری یه‌کدی و پاراستیان له‌ جه‌نگ و، ده‌ست به‌ خوێنی یه‌کدی سوور بوون، له‌ پێناو سه‌رگرنتی صولحی حوده‌یییه‌دا، که‌ دواپی به‌ قازانجی هه‌موو لایه‌ک شکاوه‌ته‌وه‌، هه‌موو لایه‌ک به‌و واتایه‌ که‌ چیدیکه‌ خوێنپێژی نه‌بێ و، نه‌وانه‌ش که‌ نه‌هلی ئیسلام بوون، دواپی دلخۆش بن، به‌و سه‌رکه‌وتنه‌و، بێپرواوا هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رکانش، چاوپێچکی سه‌رچاویان لایه‌تی و، زیاتر پرووی گه‌شی ئیسلامیان وه‌ک خۆی بۆ ده‌ربه‌کوێ و، نه‌و ته‌م و مژدی له‌به‌ر چاویانه‌ لایه‌تی و، بێته‌ هۆی هیدایه‌تدرا و دلرۆشن بوونه‌وه‌یان به‌ هیدایه‌ت و ئایینی هه‌قی خوا.

۸- باسی هه‌لۆیستی خراپی کافره‌کان له‌ به‌رانبه‌ر مسوڵماناندا، که‌ بۆ عومره‌ کردن چوو بوون و، دلگه‌رمیی و ده‌مارگیری نه‌قامانه‌یان و، پاراستنی خوا بۆ بڕواداران له‌و حاڵه‌ته‌ نه‌قامیه‌و، پابه‌ندکردنیان به‌ پارێزکارییه‌وه‌.

۹- باسی به‌ راست ده‌رچوونی خه‌ونه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ باره‌ی عومره‌ کردنیان و، چوونیان بۆ سه‌ردانی که‌عبه‌ له‌ سالی حه‌وته‌مدا، که‌ پێی گوته‌راوه‌: (عُمْرَةُ الْقَضَاءِ)،

سائىك دۋاي صولجى حودەيىيە، كە لە سالى شەشەمدا بوو، سائىك دۋاي ئەو ھە پىتى پەيمانەكەى كە لە حودەيىيە لەگەل قورەيشدا بەستيان، پىغەمبەر ﷺ و مسولمانان چوون بۆ ئەنجامدانى ئەو عومرەيە.

۱۰- پىناسەى پەيامى نىسلام و پىغەمبەرى خوا ﷺ، پىناسەى ھاو ھە بەرپزەكانى پىغەمبەر ﷺ، بە كۆمەللىك لە سيفەتى بەرچاۋو گرنگ و بەرجەستەيان.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

ئىمە سەرچەم: نو (۹)، تاييەتمەندىيمان خستوونەرۋو، لە تاييەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە:

تاييەتمەندىيە كەم: تاماژە كردن بە رۋوداۋەكانى صولجى حودەيىيە، سەرەتا بە ھە دەست پىدەكات: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، ئەمە يەكەمىن تاييەتمەندىيە ئەم سوورەتەيە، كە تەنبا لەم سوورەتەدا باسى صولج و پىكھاتنى نىۋان پىغەمبەرى خوا ﷺ و مسولمانان، لە بەرانبەرىشياندا قورەيش و بەرەى كوفرو شىرك كراۋە، كە لە شوپىتىك بوۋە بە ناۋى حودەيىيە، ئەو صولجەش ھەر بەو ناۋە ھاتو، ئەو ھەش دەستكەوتى زۆر گەورە گەورەى تىدا بوون، ھەك دۋايى باسى دەكەين و، سەرگەوتىتىكى مەزنىش بوو، خوا بە بى خوين بۆ مسولمانانى ھىنايە پىش.

تاييەتمەندىيە دوۋەم: رستەى: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، تەنبا لەم سوورەتەدا ھاتو، واتە: ئىمە سەرگەوتىتىكى رۆشنەن بۆ تۆ رەخساند.

تاييەتمەندىيە سىيەم: رستەى: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، تەنبا لەم سوورەتەدا ھاتو، واتە: بۆيە خوا ﷻ ئەو ھە بۆ تۆ رەخساند، تاكو لە گوناھى بەرو دۋات خۆش بى و، چاكەى خۆى لەسەرت تەۋاۋ بكات.

تایبە ئەندىسى چۈرەم: لەم سوورەتەدا سى جاران باسى سەكىنەت (سەكىنە) كراۋە، يانى: ئۆخۇن و ئارامىي و دۇنيايى و ئۆقرەيى، ھەم لە ئايەتتى ئمارەي (۴) داۋ، ھەم لە ئايەتتى ئمارە (۸) داۋ، ھەم لە ئايەتتى ئمارە (۲۶) دا، ھەر سى جارەكەش (سەكىنە) تايبەت كراۋە بە پروادارانەۋە، بە ھاۋەلانى بەرئىزى پىغەمبەرەۋە ﷺ.

تایبە ئەندىسى پىنچەم: رەستەي: ﴿إِنَّ الدِّينَ يُبَاطِلُكَ إِنَّمَا يُبَاطِلُكَ اللَّهُ بِدَ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوۋە، واتە: بە دۇنيايى ئەۋانەي پەيمانىت پىدەدەن، تەنيا پەيمان بە خوا دەدەن، دەستى خوا لەسەرۋوي دەستەكانيانەۋەيە.

تایبە ئەندىسى شەشەم: رەستەي: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوۋە، واتە: دەيانەۋى فەرمايشتى خوا بگۆرن، واتە: ئەۋ فەرمايشتەي خوا كە گەفت و بەئىننى تېداۋو، بۆ مسولمانايىك لە ۋولجى ھودەيىيىدە، بەشدار بوو بوون، كە دەستكەۋوتى جەنگىيان بە قەسمەت بىكات و، لەۋاندا كورتى ھەلئىننى، كە برىتى بوو لەۋ دەستكەۋتەنەي لە جەنگى خەيىرە گرتيانن، بەلام غەرپە خىلەككىيە بىباننشىنەكان دەيانويست خۇيان ۋەگەلبدەن، بۆ ئەۋەي لەۋ دەستكەۋتەدا بەشدار بن، يانى: لە شەرى تەرىك بن و، لە خىرى شەرىك بن!

تایبە ئەندىسى ھەۋتەم: رەستەي: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، تەنيا لىرەدا ھاتوۋە، واتە: لە مەۋدوۋا بانگ دەكرىن، بۆ كۆمەلىكى خاۋەن ھىزى زۆر (كە لەگەلئاندا بجەنگن و روۋبەرۋويان بىنەۋە).

تایبە ئەندىسى ھەشتەم: رەستەي: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرِ﴾، تەنيا لىرەدا ھاتوۋە، واتە: بە دۇنيايى خوا لە پرواداران پازىيى بوو (پەسەندى كردن)، كە پەيمانىيان لەگەل تۆدا بەست لە ژىر درەختەكەدا.

تایبە ئەندىسى نۆيەم: چەند وشەيەك تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

- ۱- ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ﴾ (۱۰)
- ۲- ﴿يَطْلُبُ نِكَاحًا﴾ (۱۱)
- ۳- ﴿بَعْدَ أَنْ أَطْفَرَكُمُ عَلَيْهِمْ﴾ (۱۲)
- ۴- ﴿وَالْقُدَىٰ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُ﴾ (۱۳)
- ۵- ﴿مَعَرَّةٌ﴾ (۱۴)
- ۶- ﴿لَوْ تَزَيَّلُوا﴾ (۱۵)
- ۷- ﴿حَيَّةَ الْبَحْلَيْنِ﴾ (۱۶)
- ۸- ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (۱۷)
- ۹- ﴿مُحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ (۱۸)
- ۱۰- ﴿تُحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ﴾ (۱۹)
- ۱۱- ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ (۲۰)
- ۱۲- ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ (۲۱)
- ۱۳- ﴿سَيِّمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ (۲۲)
- ۱۴- ﴿أَخْرَجَ سَطْلَهُ﴾ (۲۳)
- ۱۵- ﴿فَتَازَرَهُ﴾ (۲۴)
- ۱۶- ﴿فَاسْتَفْلَظَ﴾ (۲۵)
- ۱۷- ﴿فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ (۲۶)
- ۱۸- ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾ (۲۷)
- ۱۹- ﴿لِيَغِيْظَ يَوْمَ الْكُفَّارِ﴾ (۲۸)

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:

كۆى بىست و نو (۲۹) ئايەتەكەى ئەم سوورەتەمان بۇ چوار دەرسان دابەشكردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۰)، باسى سەرکەوتنى ئاشكراو، چەند چاكەيەكى مەزنى خوا لەگەل پىغەمبەر ﷺ و ھاوولانى بەرزىدا (خوا لىيان رازى بى) و، سزادانى خوا بۇ بېروايان و، خستنه پرووى ئەركى پىغەمبەرى خوا ﷺ و، سىفەتە بنەرەتتەكانى، ھەرۈھا ئەركى شوئىكەوتووانى پىغەمبەر ﷺ چ ھاوولانى (خوا لىيان رازى بى)، لە پىش ھەموو كەسداو، چ پروادارانى دىكە، تاكو دىنا بە كۇتا دى، ئنجا پەيمان بەستىيان لەگەل پىغەمبەر ﷺ خاتەمدا، كە مەبەست ئەو پەيمانەيە لە ژىر درەختەكەدا، كە دوايى بە (شَجَرَةُ الرُّضْوَان)، ناوى دەركر، بەسترا.

دەرسى دووھم: ئايەتەكانى: (۱۱ - ۱۷)، ھەوت (۷) ئايەتە، باسى ھەلوئىستى عەرپە خىللەككىيە بىاباننشىنەكان، كە لە تەفسىرەكاندا ناويان ھاتوھو دوايى دەيانھېئىن، ھەندىكىان گوتوويانە: پىنچ عەشىرەت بوون و، ھەندىكىان گوتوويانە: شەش بوون، ھەلوئىستى خراپ و نەرتىنيان لە بوارى جەنگ و جىھادا، دواكەوتىيان لە پروداوى بەرەو عومرە چوون و صوللى ھودەيىيەو، دواتر پەخنە گرتىيان لە نەبردنيان بۇ جەنگى خەيەر، تاكو پشك و بەشيان ھەبى لەو دەستكەوتەدا، كە لە جەنگى خەيەرەدا دەستى مسولمانان كەوت و، ھەوال پىدانيان (بەو عەرپە بىاباننشىنانە)، كە لەمەودوا بۇ جەنگ لە دژى كۆمەلىكى بەھىز داوا دەرگىن، ئنجا ئەگەر بىت و فەرمانبەرى بكن، پاداىتى گورەيان دەبى، ئەگەرنا تووشى سزاو جەزىرەبەى خوا ﷻ دىن، ھەرۈھا باسى ئەوانەى پاساو و غوزريان ھەبوو، كە نەچن بۇ بەشدارى جەنگ و جىھاد، كە برىتىن لە كۆىر شەل و نەخۇش.

دەرسى سۈبھە: ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۶)، واتە: نۆ (۹) ئايەت، باسى پەيمان لىۋەرگىرانى ھاۋەلەن لە ژىر درەختى (رِضْوَان) دا، (شَجَرَةُ الرِّضْوَان) و، موژدە پىندانىان بە پازى بۈۋى خوا لىيان و، حىكمەتى دەستگىرپانەۋەى مسوئلمانان و كافران لە بەرانبەر يەكدىدا، كە دەستيان نەچىتە خوئى يەكدى، ھەرچەندە ھەر كامىكىان ئەۋەى دىكەى لى ھەلگەۋتوۋە، بە تايەت خوا ﷻ دەستى مسوئلمانانى گىراپەۋە، لەۋەى بە خوئى كۆمەلىك لە ھاۋەش بۆ خوا دانەرەكان سوور بى، كە ويستيان پەلامارى مسوئلمانان بدەن، ھەرۋەھا مسوئلمانانىشى چەپالەداۋ پاراست، لەۋە كە كافرەكان زەفەريان پى بەرن، ئەۋىش ھەموۋى بۆ ئەۋەى ئەۋەى صولح و پىنكەتەنە، كە خوا ناۋى لىناۋە سەرگەۋتتىكى ۋوون و ئاشكرا، سەر بگرى و، باسى چەند سىفەتتىكى زۆر خراپى بىپروايان و، ستايىشى بىروادارانى پارىزكار.

دەرسى چوارەم: سى ئايەتى كۆتايى دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۲۷ - ۲۹)، لەۋە سى ئايەتەش دا:

أ - لە ئايەتى ژمارە (۲۷) دا، خوا ﷻ باسى ھاتنە دى خەۋنەكەى پىغەمبەر ﷺ دەكات، كە خەۋنى بىنىبوۋ: خۆى و ھاۋەلەنى دە چن بۆ مەككە، تەۋاف بە دەۋرى كەعبەدا دەكەن و، خوا پەرستىيەكانى عومرە ئەنجام دەدەن، ئىنجا ھاۋەلەن (خوا لىيان رازى بى)، كە صولحى خودەبىيەيان كرد، بۆيە زۆر لەسەر دلىان قورس بوو و، ھۆكارىكى زۆر لەسەر دل قورس بوۋى ھاۋەلەن، كە ئەۋە صولحەيان كردو، ئەۋە بوو كە نەچۈۋن بۆ زيارەتى كەعبە، كە ھەندىكىيان، جوژىك لە گومان و دوو دلىيان بۆ دروستبوو، گوتيان: ئەى پىغەمبەر! ﷺ ئايا نەتفەرموو: دە چىن سەردانى مالى خوا دەكەين؟ ئەۋىش فەرموۋى: بەلى، بەلام گوتم: ئەمسال؟ گوتيان: نەخىر، فەرموۋى: دەجا دەچىن، ئەم سال نا، سالىكى دىكە، ئىنجا دۋاى ئەۋەى بۆيان ۋوون بوۋە، كە خەۋنەكەى پىغەمبەرى خوا ﷻ ھەر دىتە دى، دلىان چاك بوو، ئايەتى ژمارە (۲۷) ىش باسى ئەۋە دەكات: **لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا فَرِيًّا** (۲۸)، واتە: بە دلىيائى خوا ﷻ خەۋنى

پېغەمبەرەكەي راست ھېنايە دى، دەچنە ئېو مىزگە ھوق ھەرامە ھو، بە دۇنيايى و بەبى ترسى، ھەندىكتان سەرى خۇتان تاشىو، ھەندىكتان كورتتان كرڈۆتەو، لە كەس ناترسىن، خوا ﷺ ئەوۋى زانى كە ئېو نە تاندە زانى، لە پېش ئەوۋدا سەركەوتىكى دېكەي بۇ رەخساندن (كە برىتى بوو لە جەنگى خەبەر، ئەو دەستكە وتانەي كە لە جەنگى خەبەر دا گرتانن و، مسولمانان زۆر پېيان دەولە مەند بوون و، زۆر بە كەلگيان ھات بۇ قۇناغە كانى دواييان).

ب- لە ئايەتى ژمارە (۲۸) یشدا، خوا ﷺ حېكمەت و ئامانجى ئىردرانى پېغەمبەر ﷺ پوون دەكاتەو، كە پېغەمبەرى خاتەم بۇچى ھاتو، بەرنامە كەي چىيە؟ كە ھەم پېنمايەو، ھەم بەرنامە يەك پېك و راستىشە: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾.

ج- ئايەتى ژمارە (۲۹) و كۇتايى، ھەمووى پېناسەي پېغەمبەرى كۇتايە ﷺ، پېناسەي ھاو، لە كانيەتى (خو لىيان رازى بى)، بە ديارترىن سيفە تەكانيان، كە ئەو سيفە تانەيان و ئەو پېناسەيان، ھەم لە تەورات دا، ھەم لە ئىنجىلدا باسكراون، ئەو سيفە تانەي كە لە تەوراتدا باسكراون جۆرىكن، ئەوانەش كە لە ئىنجىلدا باسكراون، جۆرىكى دېكەن، بەلام گرنىگ ئەو يە خوا ﷺ ئەك ھەر باسى پېغەمبەرى خاتەمى ﷺ كىدو، لە كىتەبە پېشوو، كەندا، بەلكو تەنانتە باسى ھاو، لە نېشى كىدو (خو لىيان رازى بى)، كە ئىستاش لەگەلدابى بە شېك لەو سيفە تانەي باسى پېغەمبەر و نېشانە كانى و، بە شېكىش لەو سيفە تانەي باسى ھاو، لە نېشى پېغەمبەرن، (خو لىيان رازى بى)، لە پەيمانى كۇندا ماون، پەيمانى كۇن واتە: بە ھەر (۳۹) كىتەبە، ياخود بە ھەر (۴۹) كىتەبە، (بەپى دوو جۆرە سەزىمىر خاوند كىتەبەكان، بۇ ئەو كىتەبەي لە چوارچىوۋە پەيمانى كۇندا (العهد القديم) دا كۇيان كرڈو، ئەو، بەلكو لە پەيمانى نوپىشا كە چوار ئىنجىلەكان و كۇمەلېك كىتەب و نامەي دېكەن، لەو پېشا ديسان باس و خواس و نېشانەكانى پېغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ ئىستاش لەگەلدابى، دواي ئەو ھەموو گۆرىن و دەستكارىي كرانەي كىتەبى خاوند كىتەبەكان، ھەر ماون.

بەرچاۋ روونىيەك

بەرچاۋان!

بەر لەۋەدى راستەوخۆ بچىنە سەر تەفسىرکردنى (۲۹) ئايەتەكەى سوورەتى (الفتح)، لەبەر ئەۋەدى ئەو (۲۹) ئايەتە، ھەموويان لە بارەى دوو رووداۋەوئەن:

يەكەم: صولحى حودەبىيىيە، لە سالى شەشەمى كۆچىيدا.

دووهم: جەنگى خەيبەر، لە سالى ھەوتەمى كۆچىيدا.

بۆيە بە باشم زانى ۋەك بەرچاۋ روونى باشتر زياتر لە بارەى چەمك و واتاى ئايەتەكانەۋەو، ئەو كەش و ھەوايەى ئايەتەكانى تىيدا دابەزىون، ئەم سوورەتە موبارەكەى تىيدا دابەزىو، ئەو دوو رووداۋە بگىرپىنەۋە: يەكەم: صولحى حودەبىيىيە. دووهم: جەنگى خەيبەر، دوايش ھىكمەت و بەرھەمەكانى ھەر كام لە صولحى حودەبىيىيەو جەنگى خەيبەرىش ئاماژە پى بگەين، واتە: سەرچەم لە دوو تەۋرەدا، ئەم بابەتە پىشكەش دەكەين:

تەۋەرى يەكەم: صولحى حودەبىيىيەو جەنگى خەيبەر، لە كۆتايى سالى شەشەمى كۆچى: مانگى (ذِي الْقَعْدَةِ) و سەرەتاي سالى ھەوتەم: مانگى (مُحَرَّم) دا، ئەم تەۋرەش دەكەينە دوو بېرگە:

بېرگەى يەكەم: صولحى حودەبىيىيە.

بېرگەى دووهم: جەنگى خەيبەر.

تەۋەرى دووهم: ھىكمەت و بەرھەم و سوودەكانى صولحى حودەبىيىيەو جەنگى خەيبەر، ئەۋىش ديسان لە دوو بېرگەدا.

ئىنا ئېمە تەۋەرى يەكەمى ئەم بابەتە، واتە: باسى صولحى خودەيىيەو،
جەنگى خەبەر، راستەوخو لە (السيرة النبوية لابن هشام)، چاپى يەكەم سالى
(۱۴۲۷)ى كۆچى، (۲۰۰۹)ى زايىنى، (دار ابن الهيثم)، ۋەردە گرین^(۱).

تەۋەرى يەكەم: باسى صولحى خودەيىيەو، جەنگى خەبەر:

بەرگە يەكەم: باسى صولحى خودەيىيە:

(ابن هشام) لە ژىر ناوونىشانى: (أَمُرُ الْحَدِيثِ فِي آخِرِ سَنَةِ سِتٍّ، وَذُكِرَ بَيْعَةُ
الرُّضْوَانِ وَالصُّلْحِ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَ سُهَيْلِ بْنِ عَمْرٍو) واتە: باسى خودەيىيەو
باسى پەيمان بەستنى (رُضْوَان) و پىكهاىنى ئىوان پىغەمبەرى خوا ﷺ و سۈھەيلى
كۆرى غەمى، (نوینەرى قورەيشیەكان، ياخود دوا نوینەرى قورەيشیەكان):

(۱) - (ابن إسحاق) گوتوویەتی: دواي پىغەمبەر خوا ﷺ لە مەدینە مایەو، مانگی رەمەزان
و مانگی شەۋۋال و، لە مانگی (ذو القعدة) دا، بە مەبەستى غومرە، دەرچوو، بەرەو
مەككە، كە مەبەستى جەنگکردن نەبوو، (ابن هشام) دەلی: پىغەمبەر ﷺ (مُئَيْلَةُ بْنُ عَبْدِ
اللَّهِ اللَّيْثِيِّ)، لە شوینی خوئی دانا، ۋەك سەرپەرشتیارو بەرپرس.

(ابن إسحاق) دەلی: پىغەمبەر ﷺ غەپەبەكان و ئەوانەى لە دەۋرى بوون، لە
بیاباننشینهكان (ئەعراب)، ئاگادار کردنەو كە لەگەلى بچن، چونكە مەترسی
هەبوو لە ھۆزى قورەیش، ئەوھى كە کردیان (كە بریتی بوو لە پى لىگرتن)،
مەترسی ئەوھى هەبوو، لە دژى وى جەنگ بکەن و، بیگرتنەو لە كەعبە،
بەلام زۆربەى غەپەبە بیاباننشینهكان، سستیيان نواندو لەگەلى نەچوون،
ئیدی پىغەمبەرى خوا ﷺ خوئی و، ئەوانەى لە خزمەتى دابوون لە كۆچكەران

(۱) بە نسیبەت صولحى خودەيىيەو، لە بەرگى (۳) لاپەرە: (۱۶۲ - ۱۷۶)، لە (۲۲) خال دا، بە
نسیبەت جەنگى خەبەرەو، بەرگى (۳) لاپەرە: (۱۷۶ - ۱۸۸)، لە (۲۱) خال دا، يانی: ھەردوو
رەۋادەكە لە (۴۲) خالدا دەخەینە روو.

و لە پشتیوانان و، لە عەرەبانەى كە پێیانەوێ پەيوەست بوون، دەرچوون و، قوربانیشى لەگەڵ خۆى بردو، نىەق عومرەى هێنا، تاكو خەلك دلتيا بئى، واتە: بەرانبەرەكانى دلتياين لەوێ بە تەماى جەنگ نىە لە دژيان و، تاكو خەلكيش بە گشتى بزائن، تەنيا بە مەبەستى سەردانى مالى خواو بە مەزنگرتنى دەچئ.

۲- (عُرْوَةُ بْنُ الزَّبْرِ) لە (مَسُورَ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ بْنِ الْحَكَم) هێناوێتى، كە پێيان گوتو: پێغەمبەرى خوا ﷺ لە سالى حودەيبىيەدا، واتە: ئەو سالى كە صولحى حودەيبىيەى تێداكرا، دەرچوو بە مەبەستى سەردانى مالى خوا، مەبەستى جەنگکردن نەبوو، حەفتا حوشتریشى بۆ قوربانىيى لەگەڵ خۆى بردن، لەبەر ئەوێ خەلكەكە حەوتسەد (۷۰۰) كەس بوون، بەو پێى هەر حوشترىك لە جياى دە (۱۰) نەفەر.

لێرەدا ئەو وا دەلئ.

بەلام جابىرى كورى عەبدوللا (خوا لە خۆى و بابى پازى بئى)، گوتوويەق: تێمە ئەوانەى بەشداریى حودەيبىيە بووین، چوارەد سەد بووین، (۱۴۰۰) كەس، لە گێردراوێكەى دیکەدا هاتو: (۱۵۰۰) كەس بووین، لە گێردراوێكەى دیکەدا هاتو: (۱۳۰۰) بووین، هاوێلان (خوا لێيان پازى بئى)، هەر كامێكیان بە پازى خۆى ژمارەكەى مەزەندە كردو.

۳- پێغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو تاكو گەيشتە (عُسْفَانَ) كە شوئێكە لە نزىك مەككە، لەوئ (بَشْرُ بْنُ سُفْيَانَ الْكَعْبِي) پێگەيشت، گوتى: ئەى پێغەمبەرى خوا! ﷺ ئەمە هۆزى قورەيشە، بىستوويەق كە تۆ دەرچووى، بۆيە ئەوانیش دەرچوون و، حوشتران بە بەچكەو هێناون و، هەرچى كەل و پەل و پێوستى جەنگىيە هێناوێانە، پێستى پلێنگيان لەبەر كردوون - كە بۆ جەنگ بەكارهاتوون - ، لە (ذِي طَوًى) بارگەيان خستو، پەيمانيان لەگەڵ خواداو: : هەرگیز تۆ ئاوا بەو شتوێهە لە شارەكەيان وە ژوور نەكەوى، ئەمەش خالىدى كورپى وەليدە، ئەسپەكانى ئەوانى پێن، (واتە: فەرماندەى سوارەكانیانە)، هاتوون، تاكو گەيشتوونە (كُرَاعُ الْعَمِيمِ)، (شوئێكە لە نزىك مەككە)، دەلئ: پێغەمبەرى

خو! ﴿فَهَرَمَوْى:﴾ (يَا وَيْحَ قُرَيْشُ! لَقَدْ أَكَلْتَهُمُ الْعَرَبُ، مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ خَلَوْا بَيْنِي وَبَيْنَ سَائِرِ الْعَرَبِ، فَإِنْ هُمْ أَصَابُونِي كَانَ الَّذِي أَرَادُوا، وَإِنْ أَطَهَرَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ، دَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ وَافِرِينَ، وَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَبِهِمْ قُوَّةٌ، فَمَا تَطْنُ قُرَيْشُ، قَوْلَالِهِ لَا أَزَالُ أَجَاهِدُ عَلَى الَّذِي بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ تَنْفَرِدَ هَذِهِ السَّالِفَةُ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ رَجُلٌ يُخْرِجُ بِنَا عَلَى طَرِيقٍ غَيْرِ طَرِيقِهِمُ الَّتِي هُمْ بِهَا؟).

واته: قوره‌یش بی قه‌زا بن! جه‌نگ خواردن، چی ده‌بوو نه‌گه‌ر له‌من و له‌ باقی عه‌ره‌بان گه‌رابان، نه‌گه‌ر نه‌وان منیان پیکا، نه‌وه‌ ناوانی نه‌وان هاتوته‌ دی، (هی قوره‌یش)، نه‌گه‌ر خواش منی سه‌رخست، نه‌و کاته نه‌وان دینه‌ تئو‌ ئیسلامه‌وه‌ له‌ حالیکدا که زورن و به‌هیزو پیزن و، جه‌نگ بی هیزی نه‌کردوون، نه‌گه‌ر نه‌شه‌ینه‌ تئو‌ ئیسلامه‌وه‌، جه‌نگ ده‌کن، له‌ حالیکدا توانو هیزیان هه‌یه‌، قوره‌یش گومانی چییه‌؟ (واته: قوره‌یشه‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان)، سویند به‌ خوا به‌رده‌وام له‌ پیناوی نه‌وه‌دا، که خوا منی پی‌ ره‌وانه‌ کردوه‌، تیده‌کوشم و جه‌نگ ده‌کم، تا‌کو تهم‌ په‌گی ملهم‌ دهرده‌چی، (واته: هه‌تا ژیانم‌ له‌به‌ردایی)، دواپی فه‌رمووی: چ پیاویک هه‌یه‌ به‌رئیه‌ کماندا به‌ری جگه‌ له‌رئی وان، (تا‌کو تیکه‌له‌نگوین^(۱) و تووشی شه‌رو کوشتار نه‌بین).

(إِبْنِ إِسْحَاقَ) ده‌لئ: عه‌بدوللای کوری نه‌بوو به‌کری صیددیق، (خوا له‌ خوئی و بابی رازی بی)، بوئی باسکردووم، که پیاویک له‌ هوژی (أَسْلَمَ) گوئی: من ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﴿تَبَدَّى﴾ تبیدی به‌رئیه‌کی پرووته‌ن و عاسیی دا، بردن به‌تئو‌ دۆل و شیواند، هه‌تا لئی دهرچوون، نه‌وه‌ش زور بو‌ مسولمانان قورس بوو، دواپی گه‌یشتنه‌ سه‌ر زه‌ویه‌کی ده‌شتای له‌و شوینه‌ی که دۆله‌که‌ کوئایی دی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿بِهِ﴾ به‌ خه‌لکی فه‌رموو: (قُولُوا: نَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَتَنْتَوُبُ إِلَيْهِ، فَقَالُوا ذَلِكَ، فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنَّهَا لَلْحِطَّةُ الَّتِي عَرَضْتُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَلَمْ يَقُولُوهَا، دَوَايَ نَهْوِي لَه‌ شوینه‌ عاسی و زه‌حه‌ته‌که‌ سه‌رکه‌وتن و، نه‌وئیان بریی و

(۱) تیکه‌له‌نگوتن: به‌ریه‌که‌هوتن، پینک‌دادن

چوونه دهشتاییه که، فەرمووی: بَلَّيْن: داوای لێبوردن له خوا دهکهین و بۆ لای دهگهڕێننهوه، ئهوانیش وایان گوت، دواوی فەرمووی: سوێند به خوا ئهوه ئهوه وشه بهی (حطّة) بوو، که بۆ بهنوو ئیسرائیلیش پێشنیار کرا، به لām نهیانگوت، ((وَقُولُوا حِطَّةً))، واته: بَلَّيْن: خوايه! گوناوه کايمان لای دابه زینه، گوناوه کايمان لای بسرهوه.

(ابن هشام)، ده لای: دواوی پێغه مبهری خوا فەرمانی به خه لک کرد، که به لای راستدا، له پشت هه مشه وه بپۆن، له رێبه که وه که به لای (ثَنِيَّةُ الْفُرَارِ) دا، ده چێ، لهو شوێنه که داده به زینه لای حوده بیهیه له خوار مه که وه، ئیدی سوپایه که به ویدا پۆی، کاتیک ئه سه په کانی قورهبش، (واته: سوارچا که کانی)، توژو خۆ لای سوپایان بینی و، ته ماشایان کرد، به رێبه که ی خۆیاندا نه هاتوون، رایان کرد به راکردن گه رانه وه بۆ لای هۆزی قورهبش، که ئه وان رێیان گۆریوه، (لهو شوێنه ی ئیمه پێشمان پێگرتبوون، به ویدا نه هاتوون).

٤- ئنجا پێغه مبهری خوا ﷺ رویش تاکو گه یشته (ثَنِيَّةُ الْفُرَارِ)، لهوێ حوشتره که ی به خ بوو، خه لک گوتیان: حوشتره که ت جه نه ی گرتوه، پێغه مبه ر ﷺ فەرمووی: (مَا خَلَّاتْ وَمَا هُوَ لَهَا بِخَلْقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ عَنْ مَكَّةَ، لَا تَدْعُونِي فَرِيْشَ الْيَوْمِ إِلَى حُطَّةٍ يَسْأَلُونَنِي فِيْهَا صَلَةَ الرَّحْمِ، إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ اِيَّاهَا)، واته: حوشتره که م جه نه ی نه گرتوه و ئه و په فتاره شی نه بووه، به لکو ئه وه حوشتره که ی منی راگرتوه، که کانی خۆی فیهله کانی سوپای ئه بپه هه ی راگرت، که نه چنه ئیو مه که وه، ئنجا فەرمووی: هۆزی قورهبش ئه مپۆ بانگم نا که ن بۆ هیه چ نه خشه یه ک، که په یوه ندیی خزمایه تی گه یان دنی تیدا هه بێ، (له شوێنیک دی که ده فەرموی: به مه زنگرتی که عبه ی تیدا هه بێ)، مه گه ر من رازی ده بم به و نه خشه یه، [ئهمه ش له صحیحی بوخارییدا هاتوه، به پێویستی نازانم هه میشه ئاماژه بکه مه وه به سه رچاوه کان، مادام له سپه ی (ابن هشام) وه، ده یه ئین، که له په راوێزدا، ئاماژه به سه رچاوه کان کراوه].

۵- دوايى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە خەلكى فەرموو: دابەزىن، (واتە: دابەزىن بۇ ھىنانى ئاۋ)، پىتى گوترا: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ دۆلەكە ئاۋى تىدا نى، تاكو دابەزىنە سەرى، ئەۋىش تىرىكى لە تىردانەكەي دەرھىتاۋ دايە پياۋىك لە ھاۋەلان، ئەۋىش ئەۋ تىرەى بىردە نىۋ يەكىك لە چالەكان، لەۋانەي پىرپوۋنەۋەۋە ئاۋيان تىدانىيە، تىتى چەقاند ئىدى ئەۋ چالە ئاۋى لى دەرۋۆلى، ھەتا خەلک ھەموۋى كۈندەۋ مەشكەۋ، چى پىيان بوۋ پىرانكرىد.

لە رىۋايەتتىكىدا ھاتوۋە، دەلىتى: ئەگەر سەد ھەزار (۱۰۰،۰۰۰) كەسىش بان، بەشى ھەموۋانى دەكرىد، تىجا ئايا ئەۋەدى تىرەكەي پىغەمبەرى ﷺ بۇ ئاۋ دەرۋۆلاندن، لە يەكىك لە چالەكاندا چەقاندەۋ، كى بوۋە؟ ھەندىكىان دەلىتىن: يەكى لە ھاۋەلان بوۋ ناۋى: (تَاجِيَّةُ بْنُ جُنْدُبِ بْنِ عُمَيْرِ بْنِ يَعْمَرَ بْنِ دَارِمِ بْنِ عَمْرِو بْنِ وَائِلَةَ بْنِ سَهْمٍ)، ئەۋ كەسەي حوشترەكانى پىغەمبەرى ﷺ لى دەخورىن.

(إِبْنِ إِسْحَاق) دەلىتى: ھەندىكى دىكە لە زانايان گوتوۋايانە: (الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) بوۋ، گوتوۋىيەتى: مەن بوۋم تىرەكەي پىغەمبەرى خواﷺ لەۋ چالەي ئاۋى تىدا نەبوۋە چەقاندەۋ ئاۋەكە دەرۋۆلىيى.

۶- (الزُّهْرِيُّ) كە ھەر كام لە: (صحيح البخاري) و (صحيح مسلم) ىش لىيەۋە نەقلىان كىدوۋ، دەلىتى: دواي ئەۋەدى پىغەمبەرى خوا ﷺ سەقامگىر بوۋ، بارگەۋ بىنەيان خىست، (بَدِيلُ بْنُ الْوُرَّاءِ الْخَزَّاعِي)، لەگەل پياۋاننىك لە ھۆزى (خَزَّاعَة) ھاتنە لاي، ديارە بە نۆينەرەيەتى قورەيش و، لەۋ بارەۋە دواندىان و پىرسىريان لى كىد، بۇچى ھاتوۋە؟! ئەۋىش ھەۋالى پىدان: بۇ ئەۋە نەھاتوۋە، جەنگ بىكات، بەلكو ھاتوۋە سەردانى مالى خوا ﷺ بىكات و، حورمەتى مالى خوا ﷺ بە مەزىن بگىرى، دوايى چى بە (بِشْرِ بْنِ سَفْيَانَ) گوتىۋو: ئەۋەشى بە شاندەكەي (خَزَّاعَة) گوت، ئەۋانىش گەرانەۋە بۇ لاي ھۆزى قورەيش و گوتيان: ئەي ھۆزى قورەيش! تىۋە پەلە لە موحەممەد ﷺ دىكەن، موحەممەد بۇ جەنگ نەھاتوۋە، بەلكو ھاتوۋە بۇ سەردانى ئەم مالى، (مالى خوا)، بەلام ھۆزى قورەيش ئەۋانىان تۆمەتبار كىدو، قىسەي رەقىان لەگەلكىرىد، پىيان گوتىن: ھەرچەندە بۇ ئەۋەش نەھاتىي جەنگ

بىكەت، بەلەم سۈيىد بە خوا بە زۆر نايەتە ئىتو شارەكە مانەو، نابىن عەرەب باسى ئەو
بىكەن، كە موحەممەد ﷺ بە خۇي و بە ژمارەيەك لە ھاوۋەلانى بەبىن پىككەوتن لەگەل
قورەيش دا ھاتۇتە ئىتو شارى مەككەو.

(الزُّهْرِي) دەلى: ھۆزى (خُرَاعَة) زۆر دىسۆزى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوون، ھەم
مىسۈلمانە كانىيان و ھەم ھاوبەش بۆ خوا دانەرە كانىيان، ھىچ شىتېكان لە كاروبارى
مەككە لى پەنھان نەدە كىردو، لە نىزىك مەككە شەو ھە بوون.

۷- تىجا قورەيش نۆتەرىكى دىكە دەنېرن، (ابن هشام) دەلى: دوايى (مِكْرَزُ بْنُ حَفْصِ
بْنِ الْأَخْيَفِ) يان ئارد، كە لە ھۆزى (بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ) بوو، بە نۆتەرىيەتتى خۇيان بۆ
لاي پىغەمبەر ﷺ كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ يىنى بەرەو پرويان دى، فەرموى: (هَذَا
رَجُلٌ غَادِرٌ) ئەمە پىاويكى پەيمان شىكەن، كاتىك ھاتە لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ قسەي
لەگەلدا كىرد، پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەمان شت كە: (يَدِيلُ بْنُ الْوُرَقَاءِ) فەرموو، بەويشى
فەرموو، ئەويش گەپاھەو بۆ لاي قورەيش و، ئەوۋى پىغەمبەرى خوا ﷺ پىي گوتىو،
بۆي گىپانەو.

۸- (ثُمَّ بَعَثُوا إِلَيْهِ الْخَلِيسَ بْنَ عَلَقْمَةَ، أَوْ ابْنَ رَبَّانٍ وَكَانَ يَوْمَئِذٍ سَيِّدَ الْأَحَابِيشِ)، [كە ئەمە
شاندى سىيەمە، قورەيش دەنېرن بۆ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ]، دوايى: (الْخَلِيسُ بْنُ
عَلَقْمَةَ)، كە لەو كاتەدا گەرەي ھۆزى (أَحَابِيش) بوو، ئارديان كاتىك پىغەمبەرى خوا
ﷺ يىنى فەرموى: (إِنَّ هَذَا مِنْ قَوْمٍ يَتَأَلَّهُونَ، فَاَبْعَثُوا الْهَدْيَ فِي وَجْهِهِ حَتَّى يَرَاهُ)، واتە:
ئەمە لە كۆمەلىكە كە ئەھلى عىبادەتن و، خواپەرست، بۆيە قوربانىيە كانى بەرپودا بنېرن،
تاكو بيانىيىتى. [بىزنى كە تىمە بۆ جىيە جىكردىن عومرە ھاتووين، ئەوۋەتا قوربانىيە كامان
لەگەل خۇماندا ھىتانون، نەك بۆ جەنگ و كوشتار].

ئىرەدا پىتويستە ئەو ھەلۋەستەيە بىكەين، كە پىغەمبەر ﷺ ھەر كام لەم
نۆتەرانەي ھاتوون بۆ لاي، باش ناسىونى، بە (مِكْرَزُ بْنُ حَفْصِ) فەرموى: ئەمە
پىاويكى پەيمان شىكەن، ھەرۋەھا بە (الْخَلِيسُ بْنُ عَلَقْمَةَ) ئەوانەي لەگەلدا بوون.

۹- نَجْا قوپەش نوینەری چوارەم دەتیری: (عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيُّ) وەک نوینەری قورەیش دەچێ بۆ لای یخەمبەر ﷺ بەلام بەرلەوێ بچێ دەلی: ئەي ھۆزی قورەیش!

هەر کەس تاكو ئىستا ئاردووتانە بۆ لای موحمەد ﷺ، کە گەراوەتەو، بە قەسە زېرو
توند دواندووتانە، خوشتان دەزانن من وەك باب وام بۆ پۆلەى خوۆ، (لەبەر ئەوەى
عوپو لە (سَبَّيْعَةَ بِنْتِ عَبْدِ شَمْسٍ) بوو، یانی: دەبیتەو بە گەورەى قورەیش)، ئىستاش
ئەوێ تووشتان بوو، هاتو، منیش هەرچی لە خەلکەکەى خوۆم بە قەسەى کردووم،
هیناوم و، خوۆم ئەو لەگەڵتانم، گوتیان: راست دەکەى تۆ لە لای ئیمە تۆمەتبار نی،
(مەبەستى ئەو بوو کە هەرچی چوو و هاتو ئەو، ئیو قەسەکانیان بە دڵ نەبوو، منیش
وەك باب وام بۆ ئیو، ئەو خوۆم و خەلکەکەشم هاتوین بۆ هاوکاریتان، ئنجا چو
تاكو گەیشتە لای پیغمبەرى خوا ﷺ، لەبەر دەمى دانىشت، گوێ: ئەى موحمەد!
ﷺ خەلکى تیکەل و پیکەل و هەرچی و پەرچیت هینا، بۆ ئەو شوێنەى وەك
قەلغانى تۆیە، تاكو قەلغانى خوۆ بشکینى کە مەککەى! بۆ زانیاریت هۆزى قورەیش
هاتوونە دەر و حوشترو بەچکەیان هیناون و، پىستی پلینگانیان لەبەر کردو و پەیمانان بە
خوا داو، کە هەرگیز بە زۆر نەچە ئیو شارەکەیانەو، بە خوا من ئەوانەى دەورت دەبینم
کە بەیانى هەموویان بەجیت دەهیلن، ئەبو بەکر ﷺ، لە پشت پیغمبەرى خواوە ﷺ
دانىشتبو، گوێ: (أَمْضُصْ بَطْرَ اللَّاتِي)، واتە: میتکەى لات (کە پەرستراویکی مینەیان بوو)،
مژە، ئایا ئیمە پیغمبەرى خوا ﷺ بەجیت دەهیلن؟، عوپو گوێ: ئەى موحمەد! ئەو
کێیە؟ ئەویش گوێ: (هَذَا ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ)، ئەو کوپى ئەبى قوحافە، (واتە: ئەبو بەکر
ﷺ)، عوپو هەش گوێ: بە خوا ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە، چاکەیکەت لە چاوی مندا هەبە،
ئىستا وەلامى ئەو قەسەبەتم دەدايەو، (یانى: ئەو قەسە زېرت، بە ئەوانبەر ئەو چاکەبەدا
بێ، کە لەگەڵت کردووم و قەسەکەت پى نالیمەو)، دواى عوپو جار جار دەستى دەبرد
بۆ ریشى پیغمبەر ﷺ و دەیدواند موغیرەى کوپى شوغەش لەسەر سەرى پیغمبەرى
خوا ﷺ بەچەکەو وەستا بو، (واتە: بەخوودەو زى و ئەوانەو)، هەر جارى کە عوپو
دەستى بۆ لای ریشى پیغمبەر ﷺ دەبرد، ئەویش دەستى لە دەستى دەدات، دەیگوت:
دەستى خوۆت لە رووى پیغمبەرى خوا ﷺ دووربخەو، پىش ئەوێ دەستت نەگەرتەو
بۆ لات، [واتە: پىش ئەوێ دەستت بقرتینم بە شمشیر]، عوپو پىگوت: بێ قەزابى چەند

قسە پەق و چەند زېرى! يېڭەمبەرى خواش ﷺ زەردە خەنەبەكى كىرد، عورپە گوئى: ئەي موحەممەد! ﷺ ئەو كىيە؟ ئەوئىش فەرموئى: (هَذَا ابْنُ أَخِيكَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ)، ئەو بىرازى خۆتە موغېرەى كورپى شوغەبە، ئەوئىش گوئى: ئەي سەمكار! ھەر دوئىنى نەبوو پاشەلم شۆردوئى.

(إِبْنِ هِشَام) دەئى: مەبەستى عورپە ئەو بوو كە موغېرەى كورپى شوغەبە، بەر لەوئى مەسۇلمان بى، سىزدە كەسى لە بەنوو مالىك كوشتبوون، لە (ثَقِيف)، ئنجا ئەو دوو ھۆزە لىك ھەلسابوون: بەنوو مالىك كە كۆمەللى كوژراو كەن و، (أَخْلَاف) كۆمەللى موغېرە، كە ھەردووكيان لە (ثَقِيف)ن، ئنجا عورپەى كورپى مەسعوودى سەقەفىش، خوينى سىزدە نەفەرەكەى دابوو و كارەكەى چاككرد بوو.

ئنجا كاتىك كە عورپە قسەكانى تەواو كىردن، ھەلسا لە لاي يېڭەمبەرى خوا ﷺ، ئەوئى بىنى كە ھاوئلانى (خوئلان پازى بى)، چى بۆ دەكەن! ھىچ دەستئوئىكى نەدەشۆرد، مەگەر ھەر كامىكيان پەلەى دەكرد، ئەو ئاوى دەستئوئەكەى بۆ بىئى، ياخود ئاوەكەى لە دەستى بىكات و، ھىچ جارى تفىكى فرپى نەدەدات، مەگەر ھەوليان دەدا بىخەنە دەستى خۇيان و، ھىچ مووئەكى لى نەدەكەوت، مەگەر ھەوليان دەگرتەو، واتە: زۆر بە رىزو حورمەتەو لەگەل يېڭەمبەرى خوا ﷺ مامەلەيان دەكرد، گەراپەو بۆ لاي قورەيش، گوئى: ئەي ھۆزى قورەيش! (دىارە عورپەى كورپى مەسعوودى سەقەفى پياوئىكى بەتەمەن بوو، مادام بە قورەيشىيەكانى گوئى: مەن بۆ ئىو ەك باب وام بۆ رۆلەكەى)، مەن چووم بۆ لاي كىسرا لە مەقامى حوكمرانىى خۇيدا، چووم بۆ لاي قەيسر لە مەقامى حوكمرانىى خۇيدا، چووم بۆ لاي نەجاشىي لە بارەگەى حوكمرانىى خۇيدا، بە خوا ھىچ پادشاھەك و حوكمراننىكەم نەبىئەو، لە ئىو خەلكەكەيدا، ەك موحەممەد لە ئىو ھاوئلانىدا، ئەوئى مەن بىئىم، كۆمەللىكەم بىئىن، كە ھەرگىز دەستبەردارى ئابن و پشتى بەرنادەن، ئنجا راي خۇتان بزانن!

١٠- دواى ئەو چوار نوێنەرەى قورەیش، ئنجا پیغمبەرى خوا ﷺ نوێنەر دەنێرى، (إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەنێ: هەندێک لە زانایان بۆیان باسکردووم، کە پیغمبەرى خوا ﷺ بانگی (خِرَاشُ بْنُ أُمَيَّةَ الْخَزْرَاعِيِّ) کردو ناردی بۆ لای ھۆزى قورەیش لە مەككە، سوارى حوشترێكى کرد، (واتە: حوشترێكى وێدا سوارى بێ)، پێى دەگوترا: (الْثَّغْلَبُ) تاكو پەيامى خۆى بگەيەنێتە زلە زلانى قورەیش و قسە بە دەستانیان، بەلام کاتێک چوو بۆ لایان، سەرەتا حوشترەكەى پیغمبەرى خوايان ﷺ لە بندا پەى کردو سەریان بێ و، ویستیان خۆیشى بکوژن، بەلام (أَحَابِيشَ) (ئەو ھۆزەى نوێنەرەكەیان ھاتبوو)، نەیانھێشت و پێیان بەردا تاكو گەرايەوہ بۆ لای پیغمبەرى خوا ﷺ.

دواى پیغمبەرى خوا ﷺ عومەرى كورێ خەتتابى بانگ کرد تاكو ببنێرى بۆ مەككەو، پەيامێك بە قسە پۆشتووانى مەككە بگەيەنێ و ئەوہى بۆى ھاتوہ، لێیان ھالىى بكات، ئەویش گوێ: ئەى پیغمبەرى خوا! ﷺ سەبارەت بە خۆم لە ھۆزى قورەیش دەترسێم و، ھێچ كەس لە ھۆزى (بَنِي عَدِيٍّ بَنِي كَعْبٍ)، لە مەككە نیە، (یانى: ھۆزو خزمەكانى لە مەككە نین تاكو بەرگرى لێكەن)، قورەیشیش دەزانن من زۆر لە دژیان توند بووم، دوژمنێكى زۆر سەرسەختیانم و، زۆر لەسەریان زەر بووم، بەلام من پیاویكت پێشان دەدەم لە من لە لای قورەیشییەكان پێز لێگیراوترە، ئەویش عوسمانى كورێ عەففانە، (عومەر ﷺ)، ھەمیشە پێشنیارو نەخشەى ھەكیمانەو بەجێى بوون، پیغمبەرى خواش ﷺ عوسمانى كورێ عەففان ﷺ، بانگکردو ناردی بۆ لای ئەبوو سوفیان و گەورەكانى قورەیش، كە ھەوالیان پێى بدات، بۆ جەنگ نەھاتوہ، بەلكو ھاتوہ سەردانى مالى خوا بكات و، حورمەتى مالى خوا بە مەزن بگرێ.

ئیدی ئەوہ بوو عوسمان ﷺ، چوو بۆ مەككەو، لەوێ ئەبانى كورێ سەعیدی كورێ عاص، (دیارە خزمى خۆى بوو) بێنى، کاتێک چووہ مەككە، یاخود پێش ئەوہى بچێ، ئەویش لە پێش دەستی خۆیەوہ بردى و پەنایدا، تاكو پەيامى پیغمبەرى خوا ﷺ بگەيەنێ، عوسمانى ﷺ، پۆشت تاكو چوو بۆ لای

ئەبوو سۇفیان و مەزنەكانى قورەيش و، پەيامى پىغەمبەرى خۇا ﷺ پىگەباندن، ئەوھى پىي رەوانكرد بوو، ئەوانىش كاتىك عوسمان لە گەباندن نامەو پەيامى پىغەمبەرى خۇا ﷺ تەواو بوو، پىيان گوت: ئەگەر حەزەدەكەى تەواف بكە، بە دەورى كەعبەدا، ئەویش گوتى: من تەواف ناكەم، تاكو پىغەمبەرى خۇا ﷺ تەواف نەكات، ئنجا قورەيشەكان لە لای خۇيان ھىشتیانەو، واتە: نەیانھىشت بگەپتەوھە لای پىغەمبەر ﷺ، دواىى بە پىغەمبەرى خۇا ﷺ و بە مسولمانان گەىشت، كە عوسمانى كورى عەففان كوژراو، كەچى ھەوالەكە راست نەبوو، بەلام ئاوايان پىگەىشتبوو.

۱۱- ئنجا پەيماننامەى (الرّضوان): (بيعة الرضوان) دىتە پىش، (ابن إسحاق) دەلى: عەبدوللاى كورى ئەبوو بەكر خۇا لە خوۆ و باى پازى بى، بوى باسكردووم كە پىغەمبەرى خۇا ﷺ كاتىك پىي گەىشت عوسمان كوژراو، فەرمووى: (لَا بَرَحَ حَتَّى نُنَاجِرَ الْقَوْمَ)، ئىرە بەجى ناھىلن، تاكو لەگەل ئەو خەلكەدا (كە عوسمانيان كوشتو)، جەنگ نەكەىن، ئىدى پىغەمبەرى خۇا ﷺ خەلكەكەى بانكرد بو پەيمان بەستن، ئەو پەيمانەش ئەوھ بوو كە پىي گوترا: (بِيعَةُ الرّضوان) كە لە ژىر درەختىك دابوو، ئنجا خەلك دەيانگوت: پىغەمبەرى خۇا ﷺ پەيمان لەگەل بەستوون لەسەر مردن، بەلام جابىرى كورى عەبدوللا ﷺ، دەلى: پىغەمبەرى خۇا ﷺ لەسەر مەرگ پەيمان لەگەلدا نەبەستبووين، بەلكو پەيمان لەگەلدا بەستىن، كە رانەكەىن و لەسەرمەرگ (واتە: تاكو نەكوژرىن واز لە جەنگ نەھىتىن و رانەكەىن، مەگەر بە فەرمىانى پىغەمبەر ﷺ بكشىتەوھە، ئەگەرنا نابى كەس پشت لە دوژمن بكات)، تەنىا كەسىك لەم پەيمانە دواكەتوھە، ھەموو خەلكەكە پەيمانان لەگەل پىغەمبەرى خۇا ﷺ بەست و، يەك كەسىان لى دوا نەكوت لە مسولمانان، جگە لە: (الْجَدُّ بْنُ قَيْسٍ أَخُو نَبِيِّ سَلَمَةَ) جەددى كورى قەيس لە ھۆزى (نَبِيِّ سَلَمَةَ)، ئنجا جابىرى كورى عەبدوللا، گوتوويەتى: وەك تىستا تەماشى بكەم: خوۆ بە بن ھەنگلى حوشترە مئىكەيەوھ نووساند بوو، (واتە: خوۆ لە حوشترەكەى گرتبوو، بو ئەوھى خەلك نەىتىن)، دواى ھەوال بو پىغەمبەرى خۇا ﷺ ھات، كە ئەوھى لە بارەى عوسمانەوھ پىي گەىشتو، ھەوالىكى ناپاست بووھ.

(إبن هشام) دەلێ: کەسێک کە متمانەم پێی هەیه، ئەویش کەسێک بۆی باسکردووە، کە سەنەدەکە ی بردۆتەووە سەر (أَيُّ مَلِيكَةٍ) لێ (إِبْنُ أَبِي عُمَرَ) دۆه، (واتە: لێ رێهێکی متمانە پێکراوێوە هەواڵەکە ی پێ گەیشتووە)، کە پێغەمبەر ﷺ بۆ عوسمانی کۆری عەففان، دەستی خستە ئێو دەستی و فەرمووی: ئەمەش لێ جیاقی عوسمان، [ئەم دەستە ی من لێ جیاقی دەستی عوسمان].

بۆیەش کاتێک ئەوانە ئابلووقە ی عوسمان ﷺ دۆدەن و شەهیدی دەکەن، یەکیک لێ شەتەکان کە بیانووی پێ دەگرن، دەلێن: تۆ لێ کاتی پەیمان بەستن لێ گەڵ پێغەمبەر ﷺ لێ ژێر درەختەکەدا، لێوێ نەبووی! دەلێ: راستە، بەلام من پێغەمبەر ﷺ ناردمی بە نوێنەری خۆی بۆ لای قوریش و، پێغەمبەر ﷺ دەستی خۆی خستۆتە ئێو دەستی و فەرموویەتی: ئەمەش لێ جیاقی عوسمان، بێگومان دەستی پێغەمبەر ﷺ بۆ من لێ دەستی خۆم باشتەر بوو، [ئەو بیانووشتان چرووکە].

١٢- نَجَا قورەیش نوێنەری پێنجەم دەنێرن، (إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەلێ: (الزُّهْرِي) گوتوویەتی: دوایی قورەیش سوههیلی کۆری عەمپان نارد، کە لێ هۆزی (بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤْيٍ) بوو، بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و پێیان گوت: بچۆ بۆ لای موحمەدووە لێ گەڵی رێک بکەو، بەلام با لێ رێککەوتنەکەدا، ئەوێ تێدابی کە ئەم سالی بکەرێتەو، دەپێ ئەوێ هەر تێدابی، بە خوا نابێ عەرەب باس بکەن، کە بە زۆر هاتۆتە ئێو شارەکەمانەو، سوههیلی کۆری عەمپیش چوو بۆ خرمەت پێغەمبەر ﷺ، کاتێک پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ بینی، دێ، فەرمووی: (قَدْ أَرَادَ الْقَوْمُ الصَّلَاحَ حِينَ تَعْتَوُوا هَذَا الرَّجُلَ)، (آخرجه أحمد: ١٨٩٣٠، و البیهقی فی الکبری: ١٨٥٨٩، وَسَدَّدَهُ حَسَنٌ)، خەڵکە کە (بەرانبەرە کاهان)، دیارە پێکھاتنیان وێستو، مادام ئەم پیاوێیان ناردو.

کاتێک سوههیلی کۆری عەمپ چوو، گەیشتە لای پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ قسە ی کردو زۆر قسەو باسیان کرد، (پاوییه کە مەرچ نیه، هەموو قسەکانی لێبەر کردبێ، یاخود هەموو قسەکانی زانیبێ چی و چی بوون)، دوایی پێکھاتنیان لێ ئێواندا پەیدا بوو.

۱۳- دواى ئەۋەي پىككەۋتەنكە پىككەت و، تەنیا ئەۋە مابوو بىنوسرى، عومەرى كورى خەتتاپ ھەلسا چوو بۆ لای ئەبوو بەكر ﷺ، گوڭى: ئەى ئەبوو بەكر! ئايا ئەو پىڭەمبەرى خوا نىە (موحەممەد ﷺ) گوڭى: با، گوڭى: ئايا تىمە مسوئلمان نىن؟ گوڭى: با، گوڭى: ئەۋانىش ھاۋبەش بۆ خوا دائەر نىن؟ ئەبوو بەكر گوڭى: با، گوڭى: كەۋاتە: بۆچى لە دىنى خۇماندا ملكەچىي، (ياخود خۇ بەدەستەۋەدان و ژىر دەستەيى قىۋول دەكەين؟)، ئەبوو بەكر گوڭى: ئەى عومەر! ئاۋزىنگى پىڭەمبەر ﷺ بگرە^(۱)، (ۋاتە: پىڭەمبەر ﷺ بگرە)، من شاىەتتى دەدەم كە ئەو پىڭەمبەرى خوايە، عومەر ﷺ، گوڭى: منىش شاىەتتى دەدەم كە پىڭەمبەرى خوايە، بەلام چۆن ئەو پىككەۋتەنكە، بەو شىۋەيە دەكرى؟ دوايى چوو بۆ لای پىڭەمبەرى خوا ﷺ، گوڭى: ئەى پىڭەمبەرى خوا! ئايا تۆ پىڭەمبەرى خوا نىي؟ فەرموۋى: با، گوڭى: ئايا تىمەش مسوئلمان نىن؟ فەرموۋى: با، گوڭى: ئەۋانىش ھاۋبەش بۆ خوا دائەر نىن؟ فەرموۋى: با، گوڭى: كەۋاتە: بۆچى لە دىندارىي خۇماندا، ملكەچىي و تەنازول قىۋول دەكەين؟!، پىڭەمبەر ﷺ فەرموۋى: (أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ لَنْ أُخَالِفَ أَمْرَهُ، وَلَنْ يُضَيِّعَنِي)، ۋاتە: من بەندەو پەۋانەكرەۋى خوام، سەرپىچىي فەرمانى خوا ناكەم و، ئەۋىش من زايە ناكات (كەۋاتە: ئەو پىككەۋتەنكە بە فەرمانى خوا بوۋە، با ئايەتتىكى دىارىيكرەۋىشى لەسەر نەبى، بەلام ديارە خوا ﷺ بە ئىلھام و بە شىۋەيەك لە شىۋەكانى ۋەحىي بە پىڭەمبەرى ﷺ فەرموۋە ئەو پىككەۋتەنكەيە بكات).

دوايى عومەر ﷺ، گوتتويەقى: تىستاش لەگەلدا بى ھەر خىر دەكەم و ھەر بە پۇژوو دەبىم و، ھەر نوپۇز دەكەم و، كۆيلان ئازاد دەكەم، لە ترسى ئەو قەسەيەم كە ئەو پۇژو گوتتومە، ھەرچەندە پىم وابوو چاكە، بەلام ديارە نەم پىككەۋى، خوا لىتى رازى بى.

ئەۋىش بۆ چاكەي بوۋە، بەلام ئەو دووربىنىي و ھەۋسەلەۋ سىنگ فراۋانىيەي پىڭەمبەر ﷺ ھەيۋە، بە دىنبايى كەس نەيۋە، بەلام ئەبوو بەكر ﷺ، چونكە لە ھەموۋان لىتى نىزىكر بوۋە، لە ئىمانەۋە، لە بىروا پى ھىتەنەۋە، لە روۋى

(۱) غزى: ئەۋەيە كە سوار پى تىدەن، كاتىك سوار دەبى، بە كوردىي ئاۋزىنگى پى دەللىن.

تهمه نیه وهو له پرووی هه لسوکه وتهوه، بۆیه هه می شه جووت له گه ل خوو و په وشته کانی پیغه مبهردا ﴿﴾ رویشتهوه.

۱۴- نجا عه لی ﴿﴾، مه رجه کانی پیکهاته که ی نووسین، (ابن هشام) ده لئ: دواپی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ عه لی کوپی ئه بی تالیبی ﴿﴾، بانگ کرد، فهرمووی: بنووسه: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، به لām سو هه یلی کوپی عه م، گوئی: من ئه مه نازانم، به لکو بنووسه: (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ)، به ناوی تۆ ئه ی خوا به! پیغه مبهری خوا ﴿﴾ فهرمووی: (أَكْتُبُ بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ)، ئه ویش وای نووسی، دواپی فهرمووی: (أَكْتُبُ: هَذَا مَا صَالِحٌ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ سَهْلُ بْنُ عَمْرٍو)، ئه مه ئه وه یه که موحه ممه د پیغه مبهری خوا له گه ل سو هه یلی کوپی عه م له سه ری ریککه ون، سو هه یل گوئی: (تَوَ شَهِدْتُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ لَمْ أَقَاتِلْكَ، وَلَكِنْ أَكْتُبُ اسْمَكَ وَاسْمَ أَبِيكَ)، ئه گهر زانییام تۆ پیغه مبهری خوا ی، له دژت نه ده جه نکام، (پیم پێ نه ده گرتی)، به لکو ناوی خو ت و ناوی بابت بنووسه، پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرمووی بنووسه: (أَكْتُبُ هَذَا مَا صَالِحٌ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ سَهْلُ بْنُ عَمْرٍو، اصْطَلَحَا عَلَى وَضْعِ الْحَرْبِ عَنِ النَّاسِ عَشْرَ سِنِينَ، يَأْمَنُ فِيهِنَّ النَّاسُ وَيَكْفُ بِعَضْمِهِمْ عَنْ بَعْضِ، عَلَى أَنَّهُ مَنْ أَتَى مُحَمَّدًا مِنْ قُرَيْشٍ بَغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيَّهِ، رَدَّهُ عَلَيْهِمْ، وَمَنْ جَاءَ قُرَيْشًا مِمَّنْ مَعَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَرُدُّوهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ بَيْنَنَا مَكُوفَةٌ، وَأَنَّهُ لَا إِسْلَافَ، وَلَا إِغْلَالَ، وَأَنَّهُ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَدْخُلَ فِي عَقْدِ مُحَمَّدٍ وَعَهْدِهِ، دَخَلَ فِيهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَدْخُلَ فِي عَقْدِ قُرَيْشٍ وَعَهْدِهِمْ، دَخَلَ فِيهِ).

واته: بنووسه ئه مه ئه وه یه که موحه ممه د کوپی عه بدو لā له سه ری ریککه وت له گه ل سو هه یلی کوپی عه م، (نوینه ری قو ره ی شیه ی کان)، ریککه وتن له سه ر ئه وه ی بۆ ما وه ی ده (۱۰) سالان، خه لک پیکه وه جه نگ نه کات و تییاندا دلنیا بن و، ده ست له یه کدی بهاریزن.

ههروه ها ریککه وتن له سه ر ئه وه ی هه ر که سی ک له قو ره ی ش هاته لای موحه ممه د به بی مؤ له قی سه ره په رشتیا ره که ی، (ئه گهر کو ره به بی ئیزی باب و دایکی و، ئه گهر کو یله یه به بی ئیزی گه و ره که ی)، ده بی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بیگێ پته وه بۆیان، به لām هه ر که سی ک له وانه ی له گه ل موحه ممه دن، چوو بۆ لای قو ره ی ش، (واته: هه لگه پاره وه)، ئه وان نایگێ پنه وه بۆ لای موحه ممه د.

له ټوانياندا په يمانېک هه يه، نابې شمېر ټيک ده رکيشن و، زيان به يه کډي بگه يهنن، (ده بې سهر و ماليان له ټوانياندا پاريزراو بې) و، ههر که سيک حه ز ده کات بچې له گه ل موحه ممه ددا ﷺ، گرېبه ست بکات و بېته هاوپه يمانې، بؤي هه يه و، ههر که سيکيش ده چته ټيو گرېبه ستې قورېش و ده بېته هاوپه يمانيان، ده چي.

۱۵- ئىدى ھۆزى خوزاعە، گوتيان: ئيمە دەچىنە نىۋو گرىبەست لەگەل موھەمەددا ﷺ ۋە لەگەلدا دەبىنە ھاۋەپەيمان، ھۆزى بەنوۋ بەكرىش، گوتيان: ئيمەش دەچىنە نىۋو گرىبەست ۋە پەيمانى قورەپشەۋە، (ھۆزى خوزاعە ھۆزى بەنوۋ بەكر ھەر لە دىرىن زەمانەۋە پىكەۋە دزايەتتى ۋە دوژمنايەتتيان بوۋەدو، ھەر كامىكىيان لەگەل لايەك بوو بى، ئەۋى يىدىكە چۆتە لاي لايەكەى دىكە)، ھەرۋەھا لە بەندەكانى رىككەۋتتەنامەكەدا ھاتبۇو: دەبى ئەمسال بگەپتەۋەدو، ئەينە نىۋو شارەكەمان (شارى مەككە)، بەلام لە سالى داھاتۇودا ئيمە شار بەجى دىلېن، تۆش لەگەل ھاۋەلانت دىيە نىۋو شار، سى شەۋو سى رۇزان تىيدا دەمىتتەۋە، بەلام تەنيا دەبى چەكى سۈارت پىتې، (ۋاتە: ئەۋ چەكەى سۈار لەگەل خۇى دا ھەلىدەگرى، ۋەك شەمشىر لە كالانتىدا)ۋ، جگە لە شەمشىر لە كالانتىدا، ناپى چەكى دىكە بى بى.

۱۶- له کاتیکدا پیغمبر ﷺ نهو نووسراوهی ده نووسی له گهّل سوهیلی کوری عه مېدا، (أَبُو جَنْدَل) کوری سوهیلی کوری عه مې هات و، ئاسنی له دهست و پیناندا بوو، رابگردوو بۆ لای پیغمبه‌ری خوا ﷺ.

هاوه‌لانی پیڅمبه‌ری خواش ګاټیک دهرچوو بوون، گومانیان نه‌بوو بوو، که مه‌ککه تازاد ده‌کن، له‌به‌ر ټه‌وی پیڅمبه‌ری خوا ګاټیک له‌و باره‌وه دی‌بوو، نڅا ګاټیک ټه‌ویان بینی له‌پیڅکاهن و، ګه‌رانه‌وه، ټه‌وی پیڅمبه‌ری ګاټیک له‌سوه‌یلې کوری عه‌مې کرد، ټه‌وه خه‌فه‌ت و مه‌راقی‌کی زوری خسته دل‌ی خه‌لکه‌وه و خه‌ریک بوو بفه‌وتین، (بانی: خه‌ریک بوو، هه‌ندی‌کیان بکه‌ونه گومان و دوو دل‌یه‌وه).

كاتيك سوهه يلى كورى عه مې، ئه بوو جهنده لى بينى كه كورپه قى و مسولمان بووه به كوٽ و زنجيره وه هاتوه، بوى هه لساو له دهم و چاوى داو يه خه ي گرت و گوٽى: ئه ي موحه ممه ده! ئه و ريكه كه وتنه له نيوان من و توڊا ته واو بووه، پيش ئه وه ي ئه مه بى، (واته: پيش ئه وه ي ئه مه بى، ئيمه ريكه كه وتوو ين، كه واته: حوكمه كه به سهر ئه و يشدا ده چه سپى)، پيغه مبه ر ﷺ فه رمووى: راست ده كه ي، ئيدى به و شيوه يه يه خه ي گرت و رايكيشا بو ئه وه ي بيپاته وه لاي قورپه يش، ئه بوو جهنده ليش به دهنكي به رز هاواري ده كرد ئه ي كو مه لى مسولمانان! چون ده بى بگيرد ريمه وه بو لاي هاوبه ش بو خوا دانه ران و، له دينه كه م هه لمگير نه وه؟ ئيدى ئه و خه م و دلناره حه تيبه ي له خه لكدا هه بوو، ئه و روودا وه هينده ي ديكه ي بو زياد كردن، به لام پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمووى: (يَا أَبَا جَنْدَلٍ اصْبِرْ وَاحْتَسِبْ، فَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ، وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَظْعِقِينَ فَرجاً وَمَخْرَجاً، إِنَّا قَدْ عَقَدْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ صلحاً، وَأَعْطَيْنَاهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَأَعْطَوْنَا عَهْدَ اللَّهِ، وَإِنَّا لَا نَعْدُو بِهِمْ)^(۱)، واته: ئه ي ئه بوو جهندل! خوٽ راگه ر و پاداشته كه له لاي خوا حيساب بكه، به دلنايى خوا ده رووى خيرو فه ره حنايى بو توو بو چه وسيتراوان ديتى، (ئه وانه ي له گه لت دان، له چه وسيتراوان و وه ك توڊن)، به لام ئيمه له گه ل ئه و كو مه له خه لكه ده، پيكا تمان كرده و په يمانى خوا مان پيدا ون، ئه وانيش په يمانيان پيدا وين و، ئيمه په يمان ناشكيتن، عومه رى كورى خه تتاب ﷺ هه لسا له گه ل ئه بوو جهنده لدا ده رويشت له ته نيشتيه وه ده يانبرده وه بو لاي قورپه يش، پيى ده گوت: ئه ي ئه بوو جهنده ل! خوٽ راگه ر، ئه وانه هاوبه ش بو خوا دانه رن، خوٽى به كيكيان وه ك خوٽى سه گ وايه، ده ستي شمشيره كه شى لى نزيك ده خسته وه، عومه ر ﷺ دوايى گوتويه قى: ئوميدم وابوو ده ستي شمشيره كه بگري و پيى له بابى بدات، به لام ئه و پياوه، (واته: ئه بوو جهنده ل)

(۱) رواه أحمد في المسند: ۱۸۹۳۰، قال شعيب الأرنؤوط، والبيهقي في الكبرى: ۱۸۶۱۱، وذكره في البداية والنهاية: (۱۸۹/۴).

پژدی کرد به بابی، واته: ناماده نه‌بوو بابی بکوژێ و، مه‌سه‌له‌که ته‌واو بوو و بردانه‌وه.

ئه‌وانه‌ی شایه‌دیياندا له‌سه‌ر ئه‌و صوْلَح و پێکهاته، له‌ مسوْلمانان پیاوانیک و له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران پیاوانیک، له‌ مسوْلمانان:

١- ئه‌بوو به‌کری صیددیق و، ٢- عومه‌ری کوری خه‌تتاب و، ٣- عه‌بدوهره‌حمانی کوری عه‌وف و، ٤- عه‌بدوْللای کوری سو‌هه‌یلی کوری عه‌مرو، ٥- سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌ققاص، ٦- مه‌حموودی کوری مه‌سه‌مه‌و، ٧- میک‌په‌زی کوری حه‌فص، که ئه‌و کاته هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر بوو، ٨- عه‌لی کوری ئه‌بوو تالیب که ئه‌و نووسه‌ری پێکه‌وتنه‌مه‌که بوو.

١٧- (إِبْنِ إِسْحَاق) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و کاته‌دا، له‌ شوێنیک بوو که نه‌چوو بووه ئێو هه‌ره‌مه‌وه، به‌لَم بۆ نوێژه‌کان ده‌چوو له‌ئێو سنووره‌کانی هه‌ره‌مدا، نوێژی ده‌کرد، ئنجا کاتیک له‌ صوْلحه‌که بوونه‌وه، هه‌لسا بۆ ئه‌وه‌ی قوربانیه‌که‌ی سه‌ره‌برێ، دوا‌ی دانیش و سه‌رتاش سه‌ری تاشیی، ئه‌و که‌سه‌ش که سه‌ری تاشیوه، پێم گه‌یشته‌وه (خِرَاشُ بَنِ أُمَيَّةَ بْنِ الْقُصَلِ الْخُرَاعِي) بوو، ئنجا کاتیک خه‌لکه‌که پێغه‌مبه‌ری خوا‌یان ﷺ بینی، قوربانیه‌که‌ی خۆی سه‌ره‌بریه‌و، سه‌ری خۆی تاشیوه، ئه‌وانیش هه‌لسان بۆ سه‌ره‌برینی قوربانیه‌کانیان و سه‌ری خۆ تاشین یان کورته‌کرده‌وه‌ی.

به‌لَم له‌ (صحيح البخاري) دا به‌ ژماره: (٢٧٣١ و ٢٧٣٢) هاته‌وه: که پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی ئه‌وه فه‌رمان به‌ خه‌لکه‌که ده‌کات، قوربانیه‌کانیان سه‌ره‌برن و سه‌ری خۆیان بتاشن، واته: ئیحرَام بشکینن، سێ جار ان پێیان ده‌فه‌رموێ، که‌س هه‌لناسێ و به‌ قسه‌ی ناکه‌ن، چونکه زۆر تووهره‌ په‌ستن، ئه‌ویش ده‌چێته‌وه ئێو چاده‌ره‌که‌ی و له‌و سه‌فه‌ره‌ی دا، ئوممو سه‌له‌مه‌ی له‌گه‌لدا ده‌بی، خوا لێی پازی بی، بۆ ئوممو سه‌له‌مه‌ باس ده‌کات، ده‌لێ: خه‌لکه‌که‌ت خه‌ریکن بفه‌وتین، سێ جار ان پێمگوته‌ن به‌ قسه‌یان نه‌کردم، ئه‌ویش ده‌لێ: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا!

﴿قَسَمَ اِنْ لَهْ گەڵ مەكە، هەئسە خۆت قوربانیه كەت سەر بېرەو، بانگ بكە با سەرت بتاشن، كە تۆ وات كرد، ئەوانیش وەدوات دەكەون! پێغەمبەرىش ﴿پێشنياره كەى ئوممو سە لەمە جێبەجێ دەكات، ئەوانیش دواى بە ناچارى بە دواى پێغەمبەر دەكەون، هەتا لە صەحیحى بوخاریدا، دەئێ: (كَأَنَّ يُهْلِكُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا)، خەرىك بوو هەندێكیان هەندێكیان بھەوتێتن، واتە: بە ڕقەوہ سەرى یەكدیيان دەتاشی.

(إِنْ إِنْ سَاقِ)، دەئێ: لە عەبدوللای كورێ عەباسەوہ هاتوہ، كە پیاوانێك لە ڕۆژى حودەیبیەدا سەرى خۆیان تاشیوہ، پیاوانێكیش سەرى خۆیان كورت كردهوہ، پێغەمبەرى خوا ﴿فەرمووی: (يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ) قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يا رسول الله! قَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ. قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يا رسول الله؟ قَالَ: يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُحَلِّقِينَ، قَالُوا: وَالْمُقَصِّرِينَ يا رسول الله! قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلِمَ ظَاهَرْتَ الرَّحْمَ لِلْمُحَلِّقِينَ دُونَ الْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ «لِأَنَّهُمْ لَمْ يَشْكُوا»^(١).

واتە: لە ڕۆژى حودەیبیەدا هەندێك لە ھاوہلان (پیاوان) سەرى خۆیان تاشی و هەندێكیش كورتیان كردهوہ، پێغەمبەرىش ﴿فەرمووی: خوا بەزەبى بەوانەدا بێ كە سەرى خۆیان تاشیوہ، گوتیان: ئەدى ئەوانەى سەرى خۆیان كورت كردۆتەوہ، ئەى پێغەمبەرى خوا ﴿جاری دووہم دیسان فەرمووی: خوا بەزەبى بەوانەدا بێ، كە سەرى خۆیان تاشیوہ، گوتیان: ئەدى ئەوانەى سەرى خۆیان كورت كردۆتەوہ، ئەى پێغەمبەرى خوا ﴿بۆ جاری سێیەمیش دیسان فەرمووی: خوا بەزەبى بەوانەدا بێ سەرى خۆیان تاشیوہ، گوتیان: ئەدى ئەوانەى سەرى خۆیان كورت كردۆتەوہ، ئەى پێغەمبەرى خوا ﴿ئەجە فەرمووی: خوا بەزەبى بەسەرى خۆ كورتكەرەوانیش دابێ.

(١) رواه أحمد في المسند: ٣١١ و ٤٦٥٧ و ١٦٦٩٨، والطبراني في الأوسط: ٩١٩٨، وأبو يعلى في المسند: ١٢٦٣ و ٢٧١٨، والنسائي في الكبرى: ٤١١٤ و ٤١١٥.

گوێیان: ئەهی پێغەمبەری خوا! ﷺ بۆچی بەزەیی خوات بۆ ئەوانەهی سەری
خۆیان تاشیبوو چەند بارە کردەوه؟ فەرمووی: لەبەر ئەوەی دوو دڵ ئەبوون (واتە:
فەرمانەکیان باشتەر جێبەجێ کرد).

(إِبْنُ هِشَامٍ) دەڵێ: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي نَجِيحٍ)، گوتوویەتی: موحامەد بۆی
باسکردووم لە عەبدوللای کورێ عەباسەوه (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ)، که
پێغەمبەر ﷺ لە سالی حودەبیبیەدا لە نێو قوربانییەکانیدا حوشتێکی نێرەهی که
هی ئەبوو جەهل بووه، لێی بە غەنیمەت گرتبوو، پێیبوو، لەسەری حوشتەکهدا
زیو هەبوو، بۆ ئەوەی پقی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی پتی هەلسێنێ. [ئەوه
بۆ چوونی وی بووهو، پێم وایە بۆ ئەوەی وهبیریان بێنێتەوه، که لە جەنگی
بەدردا زۆر خراپتان بەسەر هاتوه، جارێکی دیکە جەنگ لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ
و هاوهلەن مەکهەن، نەوهک هەمان شتتان بەسەر بێتەوه، وای تێدەگەم ئەوه
حیکمەتەکهی بوو بووی، نەک بۆ رقی هەلساندنیان].

١٨- دابەزینی سوورەتی (الفتح):

(الزُّهْرِي) دەڵێ: دواوی پێغەمبەری خوا ﷺ گەرایەوه هەتا کاتیک گەبشتە
نێوان مەکهەو مەدینە، سوورەتی (الفتح) دابەزی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۖ
لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٢﴾،
هەتا کۆتایی ئایەتەکان،... هەمووی ئەم سوورەتە موبارەکه لە نێوان مەکهەو
مەدینەدا دابەزی، لە شوێنیک بە ناوی: (كُرَاعُ الْغَمِيمِ)، (الزهری) گوتوویەتی:
بۆیە خوا ﷻ ناوی ناوه ﴿فَتْحًا مُبِينًا﴾، سەرکەوتنێکی ڕوون و ئاشکرا، لەبەر
ئەوهی سەرکەوتن و وهچەرەخانێکی گەوره بوو لە میژووی ئیسلام دا.

(إِبْنُ هِشَامٍ) دەڵێ: بەلگە لەسەر راستی قسە زوهری ئەوهیه که پێغەمبەر ﷺ
بە (١٤٠٠) کهسەوه، بەپێی قسە جابیری کورێ عەبدوللای دەرچوو بۆ حودەبیبی، بەلام
لە سالی سەرکەوتنی مەکهەدا، دوو سال دواوی ئەو پێکهااتە لە سالی هەشتەمدا، بە
(١٠،٠٠٠) کهسەوه دەرچوو، واتە: ژمارەهی مسوڵمانان چەند بەرانبەر بووه.

۱۹- چارەنۈوسى ئەوانەى دەچەۋسىترانەۋە بە دەستى قورەيش كەسانىك كە مەسۇلمان دەبوون و ئىمانيان دەھىئا:

(إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەلى: كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ چوۋە مەدىنە، (أَبُو بَصِيرٍ، عُبَيْدُ بْنُ أُسَيْدٍ بِنِ جَارِيَّةٍ)، كە يەككىك بوۋە لەۋانەى لە مەككە مەسۇلمان بوۋ بو، لەبەر ئەۋەى ئىمانى ھىئا بوۋ ھەپسىان كەربو، رايكردو ھاتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ كۆمەلىك لە زلە زلانى قورەيش، نامەيان نووسى و پياۋيكيان نارد لە (بَنِي عَامِرٍ بِنِ لُؤَيٍّ)، مەۋلايەكى وانىشى لەگەل بوۋ (ۋاتە: كۆپلەيەكى ئازاد كراۋ)، ھاتنە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ نامەكەى (الْأَزْهَرِ وَالْأَخْشَنِ) يان بۆ ھىئا، ئەو دوۋانە نامەكەيان نووسىبو، كە نامەكەيان بۆ ھىئا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: (يَا أَبَا بَصِيرٍ! إِنَّا قَدْ أَعْطَيْنَا هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ مَا قَدْ عَلِمْتَ، وَلَا يَصِحُّ فِي دِينِنَا الْعَدْرُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا، فَأَنْطَلِقْ إِلَى قَوْمِكَ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِلَى الْمُشْرِكِينَ يَفْتِنُونِي بِدِينِي؟ قَالَ: يَا أَبَا بَصِيرٍ! انْطَلِقْ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَيَجْعَلُ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ خَرَجًا وَمَخْرَجًا)، ۋاتە: ئەى ئەبو بەصير! ۋەك دەزانى پەيمانان لەگەل ئەو خەلگەدا بەستەۋە، لە دىنى ئىمەشدا پەيمان شكىنىي ناگونجى، خوا ﷺ بۆ تۆۋ ئەۋانەى لەگەل تۆ دان لە چەۋسىتراۋان دەروۋى خىر دەكاتەۋە فەپەحنایى دىنى، بۆيە لەگەل خەلگەكەت بچۆۋە، ئەۋىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئايا دەمتىرەۋە بۆ لای ھاۋەشدانەرەكان، تاكو لە دىنەكەم ھەلمگىرنەۋە؟ ئەۋىش فەرموۋى: ئەى ئەبو بەصير! پىرۆ يىگومان خوا بۆ تۆش و بۆ ئەۋانەش كە لەگەل تۆدان لە چەۋسىتراۋان، دەروۋى خىر دەكاتەۋە فەپەحنایى دىنى.

ئەبو بەصير پىش لەگەلىان دەروۋات، ھەتا دەگەنە شوئىك بە ناۋى: (ذُو الْحِلْفَةِ)، لەۋى دادەنىشى و پال بە دىۋارىك دەداۋ دوو ھاۋەلەكەشى لەگەلىدا دادەنىش، ئەبو بەصير بى چەك و ئەۋانىش شمشىريان پىيە، ئەبو بەصير، بە يەككىيان، دەلى: ئەرى شمشىرەكەت زۆر تىژە، ئەى براى ھۆزى بەنوۋ عامىر؟

دەلّی: بەلّی، ئەگەر دەتەوێ ئەماشای بکە، لە ربوایەتیکدا هاتو، گوێ: بەلّی زۆرم خەلک پێ کوشتو، ئەماشای بکە، ئەبوو بەصیریش شمشیرەکە دەردەکێشێ لە کالائیتی و، یەکسەر کابرای پێ دەکوژێ و، کۆیلە ئازاد کراوەکەش پادەکات و دەچێتەو لە پێغمەبەری خوا ﷺ کە لەو کاتەدا لە مرگەوت دانێشتو، کاتیک پێغمەبەری خوا ﷺ دەیبینی دەفەرموێ: (إِنَّ هَذَا رَجُلٌ قَدْ رَأَىٰ قَرْعًا)، ئەم پیاوێ ترسیکی دیو، پێش ئەوێ بگاتە خزمەتی، کاتیک دەچێ بۆ لای پێغمەبەر ﷺ دەفەرموێ: بئێ قەزا بی (ويعلك) چیتە؟ دەلّی: هاوێلەکە یێو هاوێلەکە ی منی کوشت! نەجا زۆری پێ نەچوو یەکسەر ئەبوو بەصیر بە شمشیری پرووتەو هات، لە لای سەری پێغمەبەری خوا ﷺ راوێستاو گوێ: ئەو پێغمەبەری خوا! تۆ بەلّینی خۆت جێبەجێ کردو، ئەوێ لەسەرت بوو تەواوت کرد، تەسلیمی ئەو خەلکەت کردمەو، بەلام من دینی خۆم پاراست لەو کە ئازارو ئەشکەنەم بدەن، یاخود گالەم پێنکەن، بۆیە من کابرام کوشتوو ئێستا ئازادم، پێغمەبەری خواش ﷺ فەرمووی: (وَيْلٌ أُمِّهِ مِحْشٌ حَرْبٌ لَّوْ كَانَ مَعَهُ رَجُلٌ)، {ئەمە تەعبیریکی عەرەبان بوو،} هاوار بۆ دایکی [کە ئەو پیاوێ ئازایە ی بوو،] ئەو شەرپ هەلگیرسینەر، ئەگەر پیاوی لەگەڵدا بن.

ئەمەش ئاماژەیە بۆ ئەوێ خەلکی دیکەش کە مسوڵمان دەبن، پشتی بگرن و دینی خۆیان بپارێزن، چونکە مسوڵمانان نابێ پەنایان بدەن، لەولاش ئەگەر بەرپەلیان بکەون دەیانکوژن، کەواتە: دەبێ قاچاغ بن.

۲۰- دوا یی ئەبوو بەصیر پۆیشت هەتا ناوچەیەک پێی دەگوترێ: (عَيْضٌ)، لەسەر کەناری دەریا، لەوێ بۆ خۆی دانێشت لەسەر پێی قورەیشییەکان، کە دەچوون بۆ شام بۆ بازگانێ، بۆ خۆی لەوێ دانێشت تاکو پێ بەو کاروانانێ قورەیشییەکان بگرێ، ئەو هەوالەش بە مسوڵمانان گەیشتەو، ئەو مسوڵمانانێ لە مەککە حەسکرا بوون، کە پێغمەبەری خوا ﷺ فەرمووی: (وَيْلٌ أُمِّهِ مِحْشٌ حَرْبٌ لَّوْ كَانَ مَعَهُ رَجُلٌ)، لە ربوایەتیک دیکەدا هاتو: (مِسْعَرٌ حَرْبٌ) واتە: ئاگر خۆشکەر، ئەگەر پیاوی لەگەڵ دابن، بۆیە ئەو

مەسئۇلمانەى لە مەككە ھەپسكراپوون، رۆيشتى و ھەموویان چوونە ناوچەى (عِصْ) و لەوئى چوونە پال ئەبوو بەصیر، لەوئى دەورى ھەفتا كەس لە ئەبوو بەصیر كۆبوونەو، ئیدى ئەوانە ھەلسان بە رێگرتن لە كاروانەكانى قورەيش و تەنگیان بە قورەيش ھەلجینی و، زەفەریان بە كەس نەدەبردو كەسیان لى ھەئەدەكەوت مەگەر دەیانكۆشت، ھیچ كاروانتیکیان بەلادا تێنەدەپەرى، مەگەر كاروانەكەیان پرووت دەكردەو، ھەتا قورەيشیەكان نامەیان بۆ پێغەمبەرى خوا ﷺ ناردو خزمایەتییان بەگۇدا كرد، كە ئەوانە بھەوئیتەو ھەو لە كۆل ئەوانیان بكاتەو ھەو پێوستییان بەو مەرچە نیە، واتە: تەنازولیان لەو مەرچە كرد، ئیدى پێغەمبەرى خواش ﷺ ھەواندیانەو ھەتە مەدینە.

۲۱- ئەو بە نەسبەت پیاوانەو، بە نەسبەت ئافەرەتانەو، كە مەسئۇلمان دەبن، (إِبْنِ إِسْحَاق) دەلى: لەو سەر ھەدەدا: (أَمْ كَلُمْتُمْ بِئْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ)، مەسئۇلمان بوو و كۆچى كرد، دوو براىەكەى عیمارەو وەلید كورانى عوقبە، بە داویدا ھاتن تاكو ھاتە لای پێغەمبەر ﷺ داویان كرد، كە بۆیان بگێریتەو، بەپێى ئەو پەیمانەى لەبەنیاندا ھەى، لە ھودەییە، بەلام پێغەمبەر ﷺ ئەوئى نەكردو خوا ﷻ رێى لەو ھەرت، بە پێى ئەو ئایەتە موبارەكەى سوورەتى (الممتحنة)، كە دەفەرموى:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآَنُوهُمْ مَا أَنَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكْخُوهُنَّ إِذَا عَلِمْتُمُوهُنَّ لُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنَفَقْتُمْ وَلَسْأَلُوا مَا أَنَفَقُوا ذَلِكَمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾﴾

واتە: ئەى ئەوانەى پرواتان ھێناو! ئەگەر ئافەرەتانى پرۋادارى كۆچكەر ھاتن بۆ لاتان تاقییان بكەنەو، خواش بە ئیمانەكەیان زاناترە، ئەگەر بۆتان دەرکەوت پرۋادارن، مەیانگێرنەو لای كافەرەكان، نە ئەو ئافەرەتانە بۆ ئەوان ھەلآلن، نە ئەو كافرانەش بۆ ئەو ئافەرەتانە ھەلآلن، بەلام ئیو ئەوئى مێردەكانیان خەرجیان كردو (لە مارەبى و مەصرفە) بۆیان بگێرنەو، گوناھتان ناگاتى

ئەگەر بېشايەتتەن، ھەر كاتىك ماردەيەكانتان پېدان و، ئىۋەش ئافرەتانی كافر لە لای خۆتان مەھىلنەوہ....

پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو صولح و پېكھاتنە باسی پیاوان بوو، باسی ئافرەتان نەبوو و ئیمە ئافرەتەكان ناگېرینەوہ بۆ لاتان، خوای پەرورەدگار لەو بارەوہ ئەم ئایەتە موبارەكەى دابەزاند، كە ئەوہش دەروویەكى گەورە بوو لەو ئافرەتانە كرایەوہ، بەلام لەگەل ئەوہشدا بۆ ئەوہى ستەملىكراو واقع نەبن، ھەر كەسك خێزانەكەى ھاتوہ، ھەرچى ماردەيى و مەصرەفى لىي كەردوہ، ئەھلى ئىسلام، مولزەم بوون بۆى بگېرنەوہ.

۲۲- (إِبْنُ هِشَامٍ) گوتوویەتی: (حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ: أَنَّ بَعْضَ مَنْ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُ لَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ: أَلَمْ تَقُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّكَ تَدْخُلُ مَكَّةَ آمِنًا؟ قَالَ «بَلَى، أَفَقُلْتُ لَكُمْ مِنْ عَامِي هَذَا؟» قَالُوا: لَا، قَالَ: «فَهُوَ كَمَا قَالَ لِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ»)، واتە: ئەبوو عوبەیدە بۆى باسكردین، كە ھەندىك لەوانەى لە خزمەت پېغەمبەرى خوادا ﷺ بوون، كاتىك چۆوہ مەدینە، پێیان گوت: ئەى پېغەمبەرى خوا! نەتفەرموو: دەچىە شارى مەككەوہ، بەئى ترسیى؟ فەرمووی: نا، بەلام ئایا گوتم: ئەمسال؟ گوتیان: نا، فەرمووی: ئنجا وەك جىبریل پێى گوتووم، ئەوہ دېتە دى.

كە ئەوہ بوو لە سالى ھوتەم دا، كە پێى دەگوترى: (عَامُ غُمْرَةِ الْقَضَاءِ)، واتە: سالى گېرانەوہى عومرە، پېغەمبەر ﷺ و ھاوہلانى چوون بۆ مەككەو عومرەیان كەردو، سى شەوو سى پۆژان تێیدا مانەوہ.

برگهی دووهم: باسی پرووداوی جهنگی خهیهەر:

۱- (إِبْنُ إِسْحَاقَ)، له ژیر ناوونیشانی: (ذِكْرُ الْمَسِيرِ إِلَى حَبِيرٍ فِي الْمُحَرَّمِ سَنَةِ سَبْعٍ)، (باسی رۆیشتن بهرهو خهیهەر له مانگی موچهپرهمی سالی ههوتهما)دا، که [صولحی حودهیبیه له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ)دا بووه، بهلام جهنگی خهیهەر کهوتوته مانگی موچهپرهم (مانگی یهک)ی سالی ههوتهمی کۆچیدا، (إِبْنُ إِسْحَاقَ) گوتویهتی: دواپی پیغهمبهەر ﷺ کاتیک که له صولحی حودهیبیه گهراپهوه، مانگی (ذِي الْحِجَةِ)و بهشیک له مانگی موچهپرهمیش، له مهدينه دا مایهوه، لهو سالددا که مسولمانان نهچوون، هاوبهش بو خوا دانهرهکان سهپرهرشتی حهجیان کرد، دواپی پیغهمبهری خوا ﷺ له پاشاوهی مانگی موچهپرهمدا، بهرهو خهیهەر بهرپی کهوت، (إِبْنُ هِشَامِ) دهلی: ههر (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَلْخِيُّ)، کرده سهپرهرشتیار له شوینی خوئی و، ئالایه کهشی تهسلیمی ههلی کورپی تهپی تالیب کرد، که ئالایهکی سپی بوو.

۲- (إِبْنُ إِسْحَاقَ) دهلی: (إِبْنُ الدُّهْرِ الْأَسْلَمِيُّ) بابی بۆی گپراوتهوه، که گوپی له پیغهمبهری خوا ﷺ بووه، کاتیک رۆیشتوون بهرهو جهنگی خهیهەر، به عامیری کورپی نهکوه که مامی سه له مهی کورپی غهمری کورپی نهکوه بووه، پیتی فهرمووه: (إِنْزِلْ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ فَخُذْ لَنَا مِنْ هَذَاكَ)، ئهی کورپی نهکوه! دابهزه ههندیک له شیعو بهندهکانی خوتمان بو بلی، ئهویش دابهزیوهو ئهم شیعهری گوتوه:

وَاللَّهِ لَوْ لَا اللَّهُ مَا اهْتَدَيْنَا ... وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا

إِنَّا إِذَا قَوْمٌ بَغَوْا عَلَيْنَا ... وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَمِينَا

فَأَنْزَلْنَاهُ سَكِينَةً عَلَيْنَا ... وَثَبَّتْ الْأَقْدَامُ إِنَّ لَكُنَّا

واته: سویند به خوا، ئهگهر خوا نهبووایه ئیمه پئی راستمان نهدهگرت و، خیرو چاکهمان نهدهکردو نوژیتمان نهدهکرد.

ئیمه ههر کاتیک کۆمه لیک و یستیان دهستدرژییمان بکه نه سه، ستهمان لیبکه نه و، ئهگهر و یستیان ههلمان بگپرنهوه، ئیمه پازی نابین.

خواهه! ئارامیی و ئۆقرهیی دابه زینه سهردلمان و، کاتیک به دوژمن گهشتین،
پێیه کاهمان بچه سپینه.

ئنجا کاتیک ئەو شیعراهی گوتن، ههههه به دهنگی خوۆش و لارانهوه
گوتووی، پێغه مبهه ره رمووی: (يُرْحَمُكَ اللَّهُ)، خوا بهزهیی پیتدا بئ، عومه ری
کوری خه تهاب ﷺ، گوئی: (وَجَبَتْ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَمْتَعْتَنَا بِهِ، فَقَتَلَ يَوْمَ
حَيْبَرَ سَهِيْدًا)، واته: به خوا ئەهی پێغه مبهه ری خوا! ﷺ پێویست بوو، (بهزهیی
خوای بۆ پێویست بوو)، ده بووایه بۆت هیشتا پنه وه زیاتر به هرهی لیوه ربرگرین!
ئهوه بوو له جهنگی خه یه ردا کوژرا، شه هید بوونه کهشی به هوی ئه وه وه
بوو له کاتیکدا له گه ل (مه رحه ب) یه کیک له پاله وانه کانی خه یه ردا چووه
مهیدان، شمشیره کهی خووی بۆ لای گه راپه وه وه به شمشیره کهی خووی کوژرا بوو،
ئنجا مسو لمانان هه ندیکیان که وتوونه دوو دلییه وه له باره ی کوژرانه که یه وه وه،
گوتوویانه: به چه کی خووی شه هید بووه! هه تا برا زایه که ی (سَلَمَةُ بْنُ عَمْرِو
بْنِ الْأَكْوَاعِ) له پێغه مبهه ری ﷺ پرس ی له وه باره وه هه وائی پیتدا: خه لک چیا ن
گوتوه، پێغه مبهه ره خواش ﷺ ره رمووی: (إِنَّهُ لَسَهِيْدٌ)، به دنیایی ئەو شه هیده،
دوایی نوێژی له سه ره ده کات و مسو لمانانیش نوێژی له سه ره ده که ن، نوێژ له سه ره
کردنه کهشی، یان ئەو کاته جار ی نوێژ له سه ره شه هید نه کردن نه بووه، یان وه ک
هه ندیک زانا گوتوویانه: هه م نوێژ له سه ره کردن هه یه وه، هه م له سه رنه کردنیش
هه یه، یان ئەوه حاله تیکی تایبه ت بووه.

۳- کاتیک پێغه مبهه ره ﷺ به ره وه ره ووی خه یه ره ده چن، به هاوه له کانی ده فهرمو ی:
بوه ستن و ده وه ستن، دوایی پێغه مبهه ره ﷺ ئەم دووعایه ده کات: (اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ
وَمَا اُطْلُنَّ، وَرَبَّ الْاَرْضَيْنِ وَمَا اَقْلُنَّ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا اَصْلُنَّ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا اَذْرَيْنَ، فَاِنَّا
نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ اَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيْهَا، وَنَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ اَهْلِهَا وَشَرِّ مَا
فِيْهَا، اَقْدِمُوْا بِسْمِ اللّٰهِ، قَالَ: وَكَانَ يَقُوْلُهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ لِكُلِّ قَرْيَةٍ دَخَلَهَا) واته: ئەهی خواهه!
په ره وردگاری ئاسمانه کان و ئەوه ی سی به ریان لی کردوه وه، په ره وردگاری زه وییه کان

و نهوې هه لښکر توهو، په روه ردگاري شهتانه کان و هه ر کهس گومرای ده کهن و، په روه ردگاري بایه کان و هه رچی شتیک رای ده مالن، ټیمه چاکه کی ټم ټاوه دانیه و، چاکه کی خه لکه که ی و، هه ر چاکه و خیریکي ټییدایه، لیت داوا ده کهین و، په نات پښ ده گرین له خراپه ی ټو ټاوه دانیه و، خراپه ی خه لکه که ی و خراپه ی هه ر شتیک که ټییدایه، ټنجا فه رموی: به ناوی خوا بچن.

پښغمبه ری خوا ﷻ چووبایه هه ر ټاوه دانیه که وه، ټم دووعایه ی ده کرد.

۴- (ابن إسحاق) ده لئ: پښغمبه ر ﷻ عاده قی وابوو، هیرشی کردبایه سه هه ر خه لکیک که پښوست بووایه، هیرشپان بکاته سه ر، هه تا ر وژ نه بووبایه وه، هیرشی نه ده کردنه سه ر، ټنجا ټه گه ر گوئی له دهنکی بانگ بووبایه، هیرشه که ی راده گرت و، ټه گه ر دهنکی بانگی نه بیستبایه، هیرشه که ی ده کرد، ده لئ: ټیمه به شه و چوونه ناوچه ی خه ییهر، پښغمبه ر ﷻ شه و مایه وه تا کو ر وژ ی کرده وه و گوئی له بانگ نه بوو، ټیدی ټو سوار بوو، ټیمه ش له گه لی سوار بووین، من له پشت ټه بوو ته لحه وه سوار بووم، که پیم به پی پی پښغمبه ری خوا ﷻ ده که وت، (یان له پشته وه ی یان له ته نیشتی ر ویشته و)، کریکاره کانی خه ییهر به یانی زوو که ده رده چوون بو ټیش، تووشمان بوون، به بیل و ټو ټامیرانه وه که کاری کشتوکالیان پښ کردوون، پییان بوون، کاتیک پښغمبه ری خویان بینی و سوپایه که بیان بینی، گوئیان: (مَحَمَّدٌ وَالْجَيْشُ مَعَهُ) ټوه موحه ممه د هات و سوپای له گه لدايه، ټیدی ټه وانه رایانکرو د پشتیان ټیکردین، پښغمبه ریش ﷻ فه رموی: (اَللّٰهُ اَكْبَرُ، خَرَبَتْ حَبْرٌ، اِنَّا اِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ، قَسَاءَ صَبَاحِ الْمُنْذَرِيْنَ)، واته: خوا گه وره تره خه ییهر کاول بوو، ټیمه کاتیک داده به زین بو گورپه پانی خه لکیک، ټوه خراپترین به یانییه، بو وریا کراوان، واته: زه فه ریان پښ ده به ین.

۵- (ابن إسحاق) ده لئ: پښغمبه ری خوا ﷻ کاتیک له مه دینه ده رچوو به ره و خه ییهر، چو بو ټو ناوچه ی که به ناوی (عصر) له وئ مزگه وتیکیان بو دروستکرد، له سه ر شو ټینکی چه وو، دواپی پښغمبه ر ﷻ سوپایه که ی برد تا کو شیو ټک که پیی ده گوتړئ: (الرَّجِيعُ)

لهوئى ئەو سوپايەى لە نىوان (خىر) و (عَطْفَان) دا دانا، تاكو رىگا بگرئى لهوه، كه هۆزى (عَطْفَان) بىن، هاوكارىي خەلكى خەبەر بکەن، چونكه هۆزى (عَطْفَان) جارى مسوئلمان نەبوون و، دژى پىغەمبەر ﷺ بوون.

۶- (ابن إسحاق) دەلى: پىم گەيشتوھ كه (عَطْفَان) كاتىك دەبىستىن پىغەمبەرى خوا ﷺ لهو شوئىنە سوپاى داناو، بۆى كۆ دەبنەوه، بەلام كاتىك دەچن بۆ ئەوهى پشتى جوولهكهكان بگرن، ماوهىك دەروۆ و هەست دەكەن، له پشتیانەوه دەنگىك دى، ئەوانىش پىيان وا دەبى: له پشتەوه را پىغەمبەر ﷺ سوپايەكى ناردەوه، تاكو زەفەر بە مالى و مندال و كەل و پەليان بەرى، بۆيه دەگەرئىنەوهوه، له نىو كەس و كارو مالى و سامانەكهى خۆياندا دەمىننەوهوه، له پىغەمبەرى خواو ﷺ له جوولهكهكان دەگەرئىن.

۷- ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ وردە وردە له مالى و سامانى خەبەرئىيەكان چووھ پىش، مالى بە مالى و شوئىن بە شوئىن، قەلا بە قەلا دەيگرت، يەكەمىن قەلايان كه گرتيان قەلاى (ناعم) بوو، لهوئى مەحمودى كورى مەسلەمە كوژرا، پياوئىك دەستارپىكى بەسەر داداو كوشتى، دواى قەلاى (قَبُوس) كه قەلاى (ابن أبي الحَقِيق) بوو.

۸- پىغەمبەرى خوا ﷺ له جەنگى خەبەردا، چەند شتىكى قەدەغە كردن، (ابن هشام) دەلى: مسوئلمانان له جەنگى خەبەردا، گوشتى كەرى مالىيان وەسەر نابوو، پىغەمبەر ﷺ رىگرىي له خەلك كرد، كه گوشتى كەرى مالىي بخوۆ، كاتىك كه مەنجهلەكان دەكوئىن، مەنجهلەكانيان هەمووى وەرگىران، چونكه پىغەمبەر ﷺ رىگرىي كردبوو، له خواردنى ئەو جوړە گوشتە.

هەروەها پىغەمبەر ﷺ لهو پوژەدا، رىگرىي لىكردن ئەو كەنیزەكانەى تۆليان هەيه (دوو گيانن) بچنە لايان.

هەروەها لىي قەدەغەكردن كه گوشتى هەر درندەيهكى خاوەن كه ئبە كه گوشتخوړە، بخوۆ، هەروەها لىي قەدەغەكردن كه دەستكهوتى جەنگىي، كرىن و فروشتنى پى بکەن، تاكو دابەش دەكرئ.

(إِبْنُ إِسْحَاقَ) دەلئى: پىڭەمبەرى خوا ﷺ پىگىرى لە خەلک کرد، گوشتى كەرى مالىى بخوون، بەلام مؤلەتى دان كە گوشتى ولاخە بەرزە بخوون، (ولاخە بەرزەش ئەسپ و مايىنە).

۹- دوايى پىڭەمبەر ﷺ وردە وردە لە مال و سامانى خەيەرىيەكان نزىك دەكەوتەوهو، دەستى بەسەردا دەگرتن، لەو كاتەدا هەندىك لە (بنى سەم) لە هۆزى (أَسْلَمَ) هاتن بو لای پىڭەمبەر ﷺ گوتهيان: ئەى پىڭەمبەرى خوا! ﷺ زۆر هەزارو نەدارىن، هېچ شتىكىمان بەدەستەوه نەه، پىڭەمبەرى خواش ﷺ هېچ تواناى ماددىي نەبوو هاوكارىيان بكات، بەلام دوعاى كردو فەرموو: (اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قَدْ عَرَفْتَ حَالَهُمْ، وَاَنْ لَيْسَتْ بِهِمْ قُوَّةٌ، وَاَنْ لَيْسَ بِيَدِيْ شَيْءٌ اَعْطِيْهِمْ اِيَّاهُ، فَافْتَحْ عَلَيْهِمْ اَعْظَمَ حُصُونِهَا عَنْهُمْ غَنَاءً وَاَكْثَرَهَا طَعَامًا وَّوَدَّكَ)، واتە: ئەى خوايە! بو خوت حاالى وان دەزانی، كە هيزى ماددىيان نەه، منىش هېچ شتىكم نەه، پىيان بەدەم، خوايە! باشتەين قەلەك زۆرتەين سامانى تىدایى، باشتەين و زۆرتەين بەزو چەورى تىدایى، بە دەستى ئەوان بگىرى، ئىدى ئەوه بوو خەلک دووبارە دەستیان بە جەنگ كردهوه قەلەيك بە ناوى: (حصن الصعب بن معاذ)، ئەوانە گرتیان، كە لە هەموو خەيەردا هېچ قەلەيك لەو قەلەيك زياتر خواردن و چەورى و گوشت و بزيوى تىدا نەبوو.

۱۰- مەرحەب و كوژرانی، (إِبْنُ إِسْحَاقَ) لە جابىرى كوپى عەبدللاوه (خوا لە خووى و بابى پازى بى)، گىراوئەتەوه: دواى ئەوهى پىڭەمبەر ﷺ و هاوئەلانى بەرهو خەيەر دەچن، مەرحەب كە پياويكى پالەوان و تازاىان بووه، لە قەلەيكە دىتە دەر، كە خووى چەكدار كردهوه، ئەم شيعرە دەلئى:

قَدْ عَلِمْتُ حَيِّراً أَيْ مَرَحَبٌ ... شَاكِي السَّلَاحِ بَطْلٌ مُّجَرَّبٌ

أَطْعَنُ أَخِيَّاناً وَحِينَا أَضْرِبُ ... إِذَا اللَّيْثُ أَقْبَلَتْ تُعْرِبُ

إِنْ حِمَايَ لِلْحِمَى لَا يُقْرَبُ

واتە: خەلکى خەيەر دەزانن من مەرحەبم، چەكم بە شانەوهەو پالەوانىكى ئەزموندارم، هەندىك جاران بە یم، (یم دەوه شىنیم) و هەندى جارىش بە

شمشیر لى دەدەم، لە كاتىكدا شىرەكان دىنە پىشى و جەنگ دەكەن، ھەر قەدەغەى من قەدەغەيە، نابى كەس توخنى بكەوى، پىاوى ئەزمووندار لە ھىرش و پەلامارى من دەسلەمپتەو.

دواى مەرحەب گوتوويەق: (مَنْ يُبَارِزُ؟) كى دىتە مەيدان؟ كەعبى كورى ماليكىش گوتوويەق:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرَ أَنِّي كَعْبٌ ... وَأَنْتِي مَتَى تَسُبُّ الْحَرْبَ

مَاضٍ عَلَى الْهَوْلِ جَرِيءٌ صَلْبٌ ... مَعِيَ حَسَامٌ كَالْعَقِيقِ عَضْبٌ

بِكُفٍّ مَاضٍ لَيْسَ فِيهِ عَتَبٌ ... نَذَكُكُمْ حَتَّى يَذِلَّ الصَّعْبُ

واتە: خەيەر دەزانى من كەعبم، كاتىك جەنگ بەرپا دەبى خۆم بە شۆئى مەترسيدا دەدەم، زۆر بوێرم و پتەوم، شمشیرىكىشم بە دەستەوہیە، وەك عەقىق^(۱) وایە زۆر چاك دەبێ، بە دەستىكىشەوہیە كە ئەو دەستە ھىچ لۆمەى نایەتە سەرئ، دەتانھارین، تاكو ئەوہى قورس و زەحمەتە زەبوون دەبى.

ئنجا كە بەو شۆوہیە ئەو دوو پالەوانە، ئەو دوو شیعەرە بو یەكدى دەئین، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (مَنْ لِهَذَا؟) (مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ)ش گوتى: (أَنَا لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا وَاللَّهِ الْمُؤْتَوِّرُ النَّائِرُ، قَتَلَ أَخِي بِالْأُمْسِ، فَقَالَ: فَقُمْ إِلَيْهِ، اللَّهُمَّ أَعْنِهِ عَلَيْهِ).

واتە: كى ھەيە، بو ئەمە بچپتە مەيدان؟ موخەممەدى كورى مەسلەمە، دەئى: من ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە خوا من لىكوژراوى تۆلەستىتم، دویتى برايەكەمى كوشتو، مەحموودى كورى مەسلەمە، وەك پىشتەر باسما كەرد، پىغەمبەرىش ﷺ دەفەرموى: بوى ھەلسە، خوايە! ھاوكارىى بە، ئىدى كە لە يەكدى وەنزيك دەكەون، درەختىك دەكەوتتە ئىوانیانەوہ، ھەر كامىكيان خۆى لە درەختەكە دەگرى كە بەرانبەرەكەى نەبينى، ھەر كە بەكيكيان خۆى

(۱) جۆرە بەردىكى سى و ساف و برىسكەدارە.

تپنده گری، نهوی دیکه له دره خته که ددهات، تاکو هاوه له که ی بوی ده رکه وې، تاکو سه ره نجام دره خته که هیچ په لی پټوه نامینن، ته نیا قه ده که ی ده می پټه وه، وهک پیاوړیک که راوه ستاوه، دواپی مه ر حېب هیرش ده کاته سه ر مو حه ممه دی کوړی مه سله مه و به شمشیر لپی ددهات، نه ویش به قه لغانه که ی شمشیر ه که ی ده گری ته وه، شمشیر ه که ی ده که وټه نټو قه لغانه که ی و شمشیر ه که ی ده گری و عاسی ده بی، ټنجا مو حه ممه دی کوړی مه سله مه، به شمشیر لپی ددهات تاکو ده یکوژی.

۱۱- له ژیر ناوونیشانی: (مَقْتُلُ یَاسِرٍ أَخِي مَرْحَبٍ)، کوژانی یاسری برای مه ر حېب دا، (ابن إسحاق) ده لئ: دواپی مه ر حېب، یاسری برای هاته مه یدان، نه ویش هه ر ده یگوت: (مَنْ يُبَارِزُ؟)، کټ دټه مه یدان، (هشام بن عروه) گوتوویه تی: که زوبه یری کوړی عه وام، ښه بو یاسر ده چټه مه یدان، دایکی صه فیه ی کچی عه بدو لمو ته ټب که پووری پیغه مبه ر ښه خوشکی بابی و، دایکی زوبه یریشه ده لئ: نه ی پیغه مبه ری خوا! ښه کوره که م ده کوژی، پیغه مبه ریش ښه ده فهرموئ: (بَلْ ابْنُكَ يَقْتُلُهُ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ)، به لکو کوره که ت نه و ده کوژی، که گهر خوا بیه وې، ټیدی زوبه یر بوی ده چټه مه یدان و پټک ده گهن و زوبه یر یاسر برای مه ر حېب ده کوژی، (ابن إسحاق) ده لئ: هیشامی کوړی عوړه کوړی زوبه یر، که نه وه ی زوبه یر، بوی گټرا مه وه کاتیک به زوبه یر ده گوترا: به خوا شمشیر ه که ت نه و پوژه زور تیزو درنده بوو، نه ویش ده یگوت: به خوا تیز نه بوو، به لأم ناچارم کرد، چاک ببری، واته: به قووه تی شانان و له نه نجامی به کاره ټنانی هیزی ژوردا، چاکی ده پری!

۱۲- (الرَّسُولُ يُعْطِي رَايَةَ عَلِيًّا): (پیغه مبه ری خوا ښه نالا ددهاته ده ست عه لی)، (ابن إسحاق) له (سَلَمَةَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَكْوَعِ) وه، ده گټر پټه وه، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ښه نه بوو به کری صید دیق ښه، به نالا سپیه که یوه نارد، به ره و لای هه ندی له قه لایه کانی خه بیه رو جه نگیان کرد، به لأم ده رانه وه، هه رچه نده زوریش ماندوو بوو، به لأم سه رکه وټنبا به ده ست نه هټنا به سه ر نه و قه لایانه دا، دواپی پیغه مبه ری خوا ښه فهرموئ: (لَا تُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ غَدًا رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يَقْتَحِ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ لَيْسَ بِقَرَارٍ)، (أخرجه البخاري: ۲۸۴۷،

سەلەمەى كۆرى عەمىرى كۆرى ئەكەۋە دەلى: پىغەمبەر ﷺ بانگى عەلى ﷺ
 كىرد، لەو كاتەدا چاۋى دىشان، ئەۋىش تىقى لە چاۋى دا، (يان: ھەندى قوۋى لە
 چاۋى كىرد)، دوايى فەرموۋى: (خُذْ هَذِهِ الرَّأْيَةَ فَأَمِضْ بِهَا حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ)،
 ئەم ئالايە بىگەرە بىيە، تاكو خوا ﷻ سەر كەۋتت بە قىسمەت دەكات، سەلەمە
 دەلى: سۆيىد بە خوا رۆيشت بە نەرمە غار دەرۋىيى و ئىمە لە پىشتىھە بوۋىن،
 بە دوايدا دەچوۋىن، رۆيشت ھەتا ئالايە كەى لە نىۋ كۆمەلە بەردىكدا، چەقاند
 لە ژىر قەلەيكە، جۈولە كەيكە لە سەر قەلەكەھە تەماشاي كىرد، پىتى گوت: تۆ
 كىيى؟ گوتى: مەن عەلى كۆرى ئەبوو تالىبىم، جۈولە كەكە، گوتى: (عَلَوْثُمْ وَمَا أُنْزِلَ
 عَلَى مُوسَى)، سۆيىد بە ۋەى بۆ سەر مۇسا ﷺ دابەزىنراۋە، سەر كەۋتتى، يان
 قىسەيكە ئاۋاي كىرد، ئىدى عەلى ﷺ نەگەرايەھە، تاكو سەر كەۋتتى ۋە دەست
 تىنناۋ قەلەبان گىرت.

لیره دا (ابن هشام) شتیک دینن هەر وهک په ند لیوه رگرتن، ده یهینیم، نه گه رنا له نه فسانه وه نزیکه.

(أبي رافع) کۆیله ی ئازاد کراوی پیغه مبه ر ﷺ گوتوو یه تی: ئیمه له گه ل عه لی کوری نه بی تالییدا ﷺ، پۆشتین کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ به ئالاکه یه وه ناردی، کاتیک له قه لایه که نزییک که وته وه، خه لکه که بو ی هاتنه ده ری، نه ویش له گه ل نه وانه ی له گه لیدا بوون له دژیان جه نگا، کابرایه کی جووله که زه بریکی له عه لییدا قه لغانه که ی په پی، عه لی ﷺ ده رگایه ک که له لای قه لایه که بوو، ده ستی دایه و کردی به قه لغان له سه ر سه ری خۆی، ئیدی نه و ده رگایه ی هه ر به ده سه ته وه بوو، شه ری پی ده کرد، هه تا خوا ﷺ سه رکه وتوو ی کرد، دوای ده رگایه که ی فریدا، کاتیک له جه نگه که بووه، ئیمه هه شت که س بووین، من هه شته میان بووم، زۆر به زه حمه ت ده مانتوانی نه و ده رگایه هه لگیرو وه رگیڕ بکه ین.

که به ته نکید نه وه له نه فسانه وه نزیکه و ره نگه ده ستیکی شیعیانی تیدا بی، چونکه زۆر دووره هه شت که س نه توانن ده رگایه ک، هه لگیرو وه رگیڕ بکه ن و عه لی ﷺ به یه ک ده ست بیگری! به لئ عه لی کوری نه بی تالییب ﷺ، زۆر ئازا بووه و، زۆریش به هیز بووه، به لام نه وه ده چیه قه لبی نه فسانه وه و، ده رگای هینه قورسیش نه و کاته زه حمه ته بوو بی.

۱۳- باسی (أبي اليسر كعب بن عمرو)، (ابن إسحاق) ده لئ: بوړه ده ی کوری سوفیانی نه سه له میی له هه ندی پیاوانی به نی نه سه له م، له باره ی (أبي اليسر كعب بن عمرو) بو ی باسکردم، گوئ: ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ بووین، له خه یبه ر، ئیواره یه کیان مه ری کابرایه کی جووله که هاته وه و، ده یویست بچیه ئیو قه لایه که یانه وه، ئیمه ش ئابلووقه ی نه واما ن دابوو، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو: (مَنْ رَجُلٌ يَطْعَمُنَا مِنْ هَذَا الْغَنَمِ؟) چ پیاویک هه یه، له م مه ره خواردنیکمان بو ده سه به ر بکات، (أبي اليسر) گوئ: من نه ی

پیغمبه‌ری خوا! ﷺ، پیغمبه‌ری خواش ﷺ، فهرمووی: دهی وا بکه، ده‌ئی: رۆیشتم وهک چۆن نه‌عامه ده‌پوا، به خیرایی رۆیشتم کاتیک پیغمبه‌ری خوا ﷺ ته‌ماشای کردم، پشتم تیکردن و ئاوا به خیرایی ده‌رۆیشتم، فهرمووی: (اَللّٰهُمَّ اَمْتَعْنَا بِهٖ) خوابه! به‌هره‌مندمان بکه لئی، واته: پیمان بهیله، ئنجا گه‌یستمه رانه مه‌په‌کهو نه‌وانه‌ی پیشی چوونه ئیو قه‌لایه‌که، به‌لام نه‌وانه‌ی له دواوه مابوون، دوو مه‌پم لیگرتن و له‌بن قۆلم گرتن، دواپی زۆر به پاکردن هینامن، وهک هیچ شتیکم به‌ده‌سته‌وه نه‌بن، هه‌تا هینامنه لای پیغمبه‌ری خوا ﷺ له‌وی دامنن، ئنجا سه‌ریان برین و گوشته‌که‌یان خواردن، (ابن إسحاق) ده‌ئی: (اَبِی الْیُسْرِ) له کۆتا هاوه‌له‌کانی پیغمبه‌ر ﷺ بووه که کۆچی دواپی کردوه، هه‌موو جارێ (اَبِی الْیُسْرِ) که نه‌و رۆوداوه‌ی باس ده‌کردوه، ده‌گریاو دواپی ده‌یگوت: به دلنیاپی له من به‌هره‌مند بوون، تا‌کو له دواپی هه‌موویان مردم.

دوعایه‌که‌ی پیغمبه‌ری ﷺ ئاوا بۆ قبوول بوو.

۱۴- باسی سه‌فیه‌ دایکی برواداران، سه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی کورێ ته‌خطه‌ب، سه‌رۆکی جووله‌که‌کانی (بنو النضیر).

(ابن إسحاق)، ده‌ئی: دواپی نه‌وه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ قه‌لای (الْقُمُوص) ی گرت، که قه‌لای (ابن اَبِی الْحَقِیق) بوو، سه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی کورێ ته‌خطه‌ب له‌گه‌ڵ ئافره‌تیکێ دیکه، که له‌گه‌ڵی دابوو، هینایان بۆ لای پیغمبه‌ر ﷺ به‌لام به‌لای کوژراوه‌کانی جووله‌که‌کانیاندا بردن، کاتیک نه‌و ئافره‌ته‌ی دیکه، که له‌گه‌ڵ سه‌فیه‌ بوو، جه‌نازه‌کانی بینین، هاواری کردو، له‌ده‌م و چاوی خۆیداو، گلی به‌سه‌ر سه‌ری خۆیدا کرد، کاتیک پیغمبه‌ری خوا ﷺ بینی، فهرمووی: (اَعَزُّوا عَنِّي هَذِهِ الشَّيْطَانَةَ)، نه‌و شه‌یتانه‌م لێ دووربخه‌نه‌وه، فهرمانیشی کرد، سه‌فیه‌یان ﷺ، خسته‌ پشته‌ پیغمبه‌ره‌وه ﷺ، پیغمبه‌ری خوا ﷺ پۆشاکه‌کی خۆی به‌سه‌ردادا، ئیدی مسوڵمانان زانیان، که پیغمبه‌ری خوا ﷺ بۆ خۆی دیاری کردوه، دواپی پیغمبه‌ر ﷺ به‌بیلالی فهرموو، وهک پیم گه‌یشتوه، کاتیک

تھو ئافره ته جووله که یه ی بینی: (أَنْزَعْتُ مِنْكَ الرِّحْمَةَ يَا بِلَالُ، حِينَ مَرُّ بِأَمْرَاتَيْنِ عَلَى قَتْلَى رِجَالِهِمَا؟)، ئە ی بیلال! ئایا به زه ییت له دَل دایرنا بوو، که دوو ئافره تان به لای پیاوانی کوژراوایاندا ده به ی؟.

صه فیه ش له کاتیکدا که بووک بووه، له لای (کنانة بَنِي الرَّيِّعِ بْنِ أَبِي الْحَقِّيقِ)، خهونی بنبیوه و له خهونیدا مانگی که وتۆته کۆشی، کاتیک خهونه که ی بو میرده که ی گیراوه ته وه، میرده که ی گوتویه تی: ئەم خهونه ت ئەوه ده گه یه تیت که تۆ خۆزگه به پادشای حیزاز (موحه ممه د) ده خوازی، بۆیه زله یه ک له دهم و چاوی ده دات و، چاوی به هۆیه وه شین ده بیته وه، کاتیک صه فیه دی، بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ شوینه واری ئەو زه به ری هه ر پیوه بووه، لئی ده پرسن: بۆچی وات لیها توه؟ ئەویش هه واله که ی بو ده گیریته وه.

له و باره وه ئەم ریاویه ته ها توه: (سَبَى النَّبِيِّ ﷺ صَفِيَةً فَأَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا)، (آخرجه: البخاري: ۴۲۰۱)، واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ صه فیه ی به دیل گرت، (واته: له جهنگی خه یبه ردا)، دواپی ئازادی کردو به هاوسه ری خو ی گرت.

۱۵- (إِبْنِ هِشَام) له زبیر ناوونیشانی: (الْمُلُحُ مَعَ أَهْلِ الْخَيْبَرِ): (پیکهاتن له گه ل خه لکی خه یبه ردا، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ خه لکی خه یبه ری ئابلوو قه دا، له دوو قه لاکه یاندا: [واته: قه لاکانی دیکه یان که گیراون، هه موویان چوونه نێو ئەو دوو قه لایه ی ماون، (الْوَطِيحِ وَالسَّلَامِ)، هه تا کاتیک دئیا بوون، ده گیرین و ده فه وتین، داوایان له پیغه مبه ر ﷺ کرد که خوینیان بپاریزی له به رانه ر مآل و سامانیان داو، هه موو مآل و سامانیان ده سته که وتی پیغه مبه رو مسو لمانان بن، پیغه مبه ریش ﷺ هه موو مآل و سامانه کانیان ده ست به سه ردا گرتبوون، هی قه لاکانی: (الشَّق) و (وَنَطَاةٌ) و (الْكُتَيْبَةُ) و تیکرای قه لایه کانیان، جگه له هه ردووک، قه لای: (الْوَطِيحِ وَالسَّلَامِ)، ئنجا کاتیک خه لکی فه ده ک، ده بیستن خه لکی خه یبه ر ئەو ریککه وته یان کردوه و خویان به ده سته وه داوه، ئەوانیش وه لآم ده تیرن بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ داوی لئ ده که ن، ئەوانیش هه ر به و شیوه یه، مامه لیان له گه لدا بکات، خوینیان بپاریزی، به لآم مآل و سامانه که یان به جی به یلن بو ئەوان، پیغه مبه ریش ﷺ

ئەو دەكات و، ئەو كەسەي لە ئىوان پىغەمبەرى خواو خەلكى خەيەرو فەدەكدا، ئەو پىكھانته دەكات: (مَحِيصَةُ بْنُ مَسْعُودٍ، أَخُو بَنِي حَارِثَةَ) دەبى.

پىككەوتنەكەشيان بەو جوړە دەبى، دەلین: نیوئى بەرھەمەكەمان بوو خۆمان و، نیوئەشى بوو ئیو، چونكە ئیمە زانترین بە ئیو لە بەرھەمەننى ئەو شتانەى خۆماندا، [ئىنجا كشتوكال بوو، ھەرچى بوو] و ئیمە باشت ئاوەدانى دەكەینەو، پىغەمبەرىش ﷺ لەسەر ئەو لەگەلیان پىك دەكەوئ، بەلام بەو مەرجهش كە ھەر كاتىك وىستمان دەرتان بكەين، دەرتان دەكەين، لەبەر ئەوئى ئیو جەنگتان كردو، ھەروەھا خەلكى فەدەكەش، ھەر بەو شیوئە لەگەلى پىك دەكەون، بۆیە خەبەر دەبیتە دەستكەوت بوو مسولمانان، بەلام فەدەك دەبیتە شتىكى تابىتە بوو پىغەمبەرى خوا ﷺ، چونكە فەدەك بە جەنگ نەگىراو.

۱۶- (ابن هشام) لە ژىر ناوونىشانى: (قِصَّةُ الشَّامِ الْمَسْمُومَةِ): (بەسەرھاتى مەرە ژەھراوى كراو كەدا، دەلئ: دواى ئەوئى پىغەمبەرى خوا ﷺ نىشتەجئ دەبى و، سەقامگىر دەبى، (زَيْنَبُ بِنْتُ الْحَارِثِ)، كە زى (سَلَامُ بْنُ مِشْكِمٍ)، بوو، مەرپىكى برژىراوى بوو دەنئىرئ، بەلام پىشتەر دەپرسئ، پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەز لە كوئى مەر دەكات؟ ئەوانىش دەلئىن ھەزى لە دەستەكەيئ، بۆیە ژەھرىكى زوړ لەوئى دەكات و، ژەھرىش لە ھەموو گۆشتى مەرەكە دەكات و، بۆى دئىئى كاتىك لە پىش پىغەمبەرى خوا ﷺ دادەنئى، دەست دەداتە دەستى ئەو مەرپەو پارووئىكى لئ دەجوئ و، قووتى نادات، بەلام: (بِشْرُ بْنُ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ) لە خەزمەتى دا دەبى و، وەك چوون پىغەمبەر ﷺ پارووى لئ دادەگرئ، ئەوئىش لئى دەست دەداتئ، بەلام بىشر قووتى دەدات، پىغەمبەرىش ﷺ پارووەكە فەرئ دەداتەو دەفەرموئ: (إِنَّ هَذَا الْعَظْمَ لَيُخْبِرُنِي أَنَّهُ مَسْمُومٌ)، ئەم ئىسقە (ئەم گۆشتە) ھەوالم پىدەدات، كە ژەھراوى كراو، دواى پىغەمبەر ﷺ بە دواى ئەو ئافەرەتەدا دەنئىرئ، ئەوئىش دانى پىدا دئىئ، پىغەمبەرىش ﷺ دەفەرموئ: (مَا حَمَلَكِ عَلَى ذَلِكَ؟)، چ شتىك واى لئ كردى ئەو بەكەى؟ ئەوئىش دەلئ: بۆیە وامكرد، خوئ دەزانى چىت بە خەلكەكەى من كردو، لئىت ناشارد رىتەو، گوتم ئەگەر پادشاو حوكمران بئ، ئەوئى

ئاسوودە دەپ، بەلام ئەگەر پىغەمبەر بى، ھەوالى پى دەدرى، پىغەمبەرى خواش ﷺ چاوپۆشى لىكر، بەلام بىش بە ھۆى ئەو پاروودەى خواردى، مرد.

ھەلبەتە لە ھەندى سەرچاودەى دىكەدا ھاتو، گوايە پىغەمبەر ﷺ ئەو ئافرەتەى لە تۆلەى بىشردا كوشتۆتەو، بەلام (بىن ھشام) واى دىنى، كە پىغەمبەر ﷺ بەخشیویەق.

(بىن إسحاق) دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لەو نەخۆشییدا كە تىیدا وەفاقى كرد، لە كاتىكدا خوشكى (بِشْرِ بْنِ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ)، سەردانى دەكات، كە لە خزمەتیدا، لەو گوشتەى خواردو، كە ژەھراوى كراودە مردو، پى دەفەرموى: (يَا أُمِّ بَشْرٍ! إِنَّ هَذَا أَوَّانٌ وَجَدْتُ فِيهِ انْقِطَاعَ أَبْهَرِي مِنَ الْكَلْبَةِ الَّتِي أَكَلْتُ مَعَ أُخِيكَ بِخَيْرٍ)، واتە: ئەى دايكى بىش! ئەمە ئەو كاتە كە ھەست دەكەم، ئەو دەمارەم براو لەو خواردنەى كە لەگەڵ برايەكەتدا لە خەيەر خواردم، دەلى: دواى مسولمانان وایاندەزانی پىغەمبەرى خوا ﷺ بە شەھیدی وەفاقى كردو، وپراى ئەوەى خوا پىزىشى گرتو، بە پلەى پىغەمبەرايەتى، چونكە فەرموویەق: تىستا كۆتایى تەمەنەكەمە، لە ئەنجامى ئەو پارو ژیەراوییدا كە كاتى خوئ ئەو ئافرەتە جوولەكەيە، ئەو گوشتى مەپەى بۆ ھیناوە.

۱۷- (بىن إسحاق) دەلى: زوھرى لە سەعیدی كورى موسەییەبەو بۆى باسكردووم، كە كاتىك پىغەمبەر ﷺ لە خەيەر دەگەرتەو لە پىيە، لە كۆتایى شەودا دەفەرموى: (مَنْ رَجُلٌ يَحْفَظُ عَلَيْنَا الْفَجْرَ لَعَلَّنَا نَنَامُ؟) چ پیاویك ھەيە، نوژی بە یانییمان بۆ بپاریزی، بەلكو تۆزى سەرخەوئى بشكىنن و بخەوین، واتە: بە خەبەرمان بىنى بۆ نوژی بەیانى؟ بىلال دەلى: من ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئیدی پىغەمبەر ﷺ و سوپاكەى پشوو دەدەن و دادەبەزن و دەخەون، بىلالیش ھەلدەستى نوژی دەكات، ئەوەندى خوا بىھوى نوژی دەكات، دواى پال وە خوشترەكەى دەدات و تەماشای سپىدەى بیان دەكات و، چاوپەى دەكات، كەنگى بەرەبیان دادى؟ بەلام خەو بەسەرىدا زال دەبى و دەخەوئى، بەھىچ شتى خەبەریان ناییتەو، مەگەر بە گەرمایى خۆر، خۆر ھەلدی و پىغەمبەرى خوا ﷺ

یەكەمین كەس دەبێ و بەر لە هاووەلان خەبەری دەبێتەوه، دەفەرموی: (مَاذَا صَنَعْتَ بِنَا يَا بِلَالُ؟) ئەي بیلال! چیت پێكردین؟ ئەویش دەلێ: (يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ)، ئەي پێغەمبەری خوا! ئەوهی بەسەر تۆدا زāl بوو، بەسەر منیشدا زāl بوو، ئەویش دەفەرموی: (صَدَقْتَ)، راست دەكەي، دواي پێغەمبەر ﷺ حوشرەكەي لێ دەخوړی و زۆر ناروات، بەلام لهوێ لادەچن و بە هاووەلانیش دەفەرموی: لێره دا لاچن و ئەوێ بەجیدلێ، دواي حوشرەكەي یەخ دەدات و دەست نوێژ دەگری و خەلكیش دەست نوێژ دەگرن و، فەرمان بە بیلال دەكات قامەت دەخوێتی بۆ نوێژو، پێغەمبەر ﷺ نوێژ بە خەلكەكە دەكات، كاتێك سلاو دەداتەوه، ڕوو لە خەلك دەكات و دەفەرموی: (إِذَا نَسِيتُمُ الصَّلَاةَ، فَصَلُّوهَا إِذَا ذَكَرْتُمُوهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِزِكْرِي﴾ طه)، واتە: هەر كات نوێژتان لە بیرچوو، (واتە: بە هوی خەوتنەوه نوێژتان فەوتا)، هەر كاتێك بیرتان كەوتەوه، (هەر كاتێك بیدار بوونەوه) نوێژەكەتان بكەن، چونكە خوا ﷻ دەفەرموی: لە كاتێكدا كە منت لە یاده نوێژ بكە، یان نوێژ بكە بۆ ئەوهی منت لە یاد بێ.

١٨- (إِبْنُ هِشَامٍ) لە ژێر ناوونیشانی: باسی (شُهُودُ النِّسَاءِ حَبِیرَ)، (بەشداریی ئافەرەتان لە جەنگی خەیبەر)دا، لە (إِبْنِ إِسْحَاقَ) هوه دەلێ: ژمارەیهك لە ئافەرەتانی مسوڵمانان بەشدارییان كرد لەگەڵ پێغەمبەری خوا ﷻ لە جەنگی خەیبەردا، ئەویش لەو دەستكەوتە كە گیرا بوو، سەرو دیاریی دانێ، بەلام پشك و بەشی وەك پیاوان بۆ دانهان.

هەر لەو بارهوه (إِبْنِ إِسْحَاقَ) دەلێ: سولهیمانی كۆری سوحەیم لە (أُمَيَّةَ بِنِ أَبِي الصَّلْتِ) لە ئافەرەتێك لە بەنی غیفار، كە ناوی بۆ هیناوم، بۆی گیراومهوه كە گوتووێتی: من لەگەڵ كۆمەلێك لە ئافەرەتاندا لە بەنی غیفار، چووینە لای پێغەمبەری خوا ﷻ، لە حاڵێك دا كە دەچوو بۆ خەیبەر گوتمان: ئەي پێغەمبەری خوا! ﷻ دەمانهوی ئەو شوێنەي بۆی دەچی، ئێمەش لە خزمەتدا بێین، ئێمەش دێین برینداران تیمار دەكەین و، یارمەتی مسوڵمانان دەدەین بەوهی بتوانین، دەلێ: پێغەمبەری خواش ﷻ فەرمووی: (عَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ)، لەسەر بەرەكەت و

پیزی خوا، وهرن، ئیدی ئیمه له گه‌لی ده‌رچووین، ئەو ئافره‌ته گوتووێتی: من کچیک بووم، تازه ده‌گه‌یشتمی پێغه‌مبهری خوا ﷺ له پشت خۆیه‌وه له‌سه‌ر ئەو که‌ل و په‌لانه‌ی له‌سه‌ر باره‌که‌ی بوون، له‌سه‌ر باره‌که‌ی سواری کردم، به‌ خوا کاتیک پێغه‌مبهری خوا ﷺ بۆ نوێژی به‌یانی دابه‌زی و حوشتره‌که‌ی یه‌خدا، منیش له‌سه‌ر باره‌که‌ی دابه‌زیم، ته‌ماشام کرد خوێنی منی پتویه‌، ئەوه یه‌که‌مین جاریش بوو بکه‌ومه‌ بۆ نوێزیه‌وه، (واته: یه‌که‌م حه‌یزی باڵغ بوونی بووه)، منیش خۆم پێک هێنایه‌وه و چوومه‌ لای حوشتره‌که‌و شه‌رمم کرد، کاتیک پێغه‌مبهر ﷺ منی بینی و خوێنه‌که‌شی بینی، فه‌رمووی: (مَا لَكَ؟ لَعَلَّكَ نَفْسَتْ؟ قُلْتُ: نَعَمْ قَالَ: فَأَصْلِحِي مِنْ نَفْسِكَ، ثُمَّ خُذِي إِنَاءً مِنْ مَاءِ فَاطْرَحِي فِيهِ مِلْحًا، ثُمَّ اغْسِلِي بِهِ مَا أَصَابَ الْحَقِيْبَةَ مِنَ الدَّمِ، ثُمَّ عُودِي لِمَرْكَبِكَ)، واته: چیت! په‌نگه‌ که‌وتیبه‌ بۆ نوێزیه‌وه؟ گوتم به‌ئێ، فه‌رمووی: ده‌جا خۆت چاک بکه، (واته: خۆت به‌سته‌ تا‌کو خۆنت له‌به‌ر نه‌روات و شتی دیکه‌ خوێناویی بکات، دوا‌ی قاپێک ئاو بێنه‌و هه‌ندی‌ک خۆی تێبکه‌و ئەو شوێنه‌ی خوێنی به‌رکه‌وتوه له‌ باره‌که‌، پێی بشووه، دوا‌ی بچووه شوێنی خۆت و سوار ببه‌وه^(۱)).

ئەو ئافره‌ته‌ غیفاریه‌ ده‌لێ: کاتیک پێغه‌مبهری خوا ﷺ سه‌رکه‌وتنی له‌ خه‌یبه‌ر وه‌ده‌ست هێنا، له‌ غه‌نیمه‌ت سه‌رو دیاری پێداین، منیش ئەو ملوانکه‌یه‌ی پێدام که‌ ئەوه‌تا له‌ گه‌ردنم دایه‌، به‌ ده‌ستی خۆی له‌ ملی کردم، به‌ خوا نابێ ئەو ملوانکه‌یه‌، هه‌رگیز لێم جیا‌بێته‌وه، ئیدی ئەو ملوانکه‌یه‌ هه‌ر له‌ گه‌ردنی دابوو تا‌کو مرد، دوا‌ی وه‌سیه‌تی کرد له‌که‌لیدا بئێژێ، هه‌روه‌ها هیچ کاتیک له‌ هه‌یز پاک نه‌ده‌بووه، مه‌گه‌ر ئەو ئاوه‌ی خۆی پێ ده‌شۆرد تۆژی خۆی تێده‌کرد، هه‌روه‌ها وه‌سیه‌تیشی کرد بۆ که‌سێ که‌ ده‌بشوات، دوا‌ی مردنی ئەو ئاوه‌ی پێی ده‌شۆن، خۆی تێبکه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێغه‌مبهر ﷺ وای پێنایه‌ی کردوه، گوتووێتی: هه‌مه‌ن هیکمه‌تێکی تێدایه‌.

(۱) به‌لام ئەم سه‌نده‌ بیهێز (ضعیف)ه‌.

١٩- (إِبْنُ إِسْحَاقَ) ناوی هه موو ئه وانهی ههناوه، که له جهنگی خه یبهردا شه هید بوون، که سه رجه میان بیست (٢٠) که سن، له هاوه لآن و زۆربه یان پشتیوان ته نیا چوار یان له کۆچکه رانن، واته: شازده (١٦) یان له پشتیوانان.

٢٠- (إِبْنُ هِشَامَ) له ژێر ناوونیشانی: (أَمْرُ الْأَسْوَدِ الرَّاعِي فِي حَدِيثِ خَبِيرٍ)، (به سه رهاتی شوانه ره شه که له رووداوی خه یبهردا، به سه رهاتیک دێتی جیتی سه رجه و ئیمهش ده یهینن، ده لێ: شوانیکی رهش هه بوو، (إِبْنُ إِسْحَاقَ) ده لێ: پیم گه یشتوه، که هاته لای پیغه مبه ر ﴿﴾ له کاتیکدا که ئابلووقه ی هه ندیک له قه لایه کانی خه یبهری دابوو، به لام میگه له مه ریکی پێ بوو، کابرایه کی جوو له که به کرێی گرتبوو، که مه ره کانی بۆ به وه پێنی، کاتیک دێ، ده لێ: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﴿﴾ ئیسلامم پێ بناسینه، ئه ویش پێی ده فهرموێ: ئیسلام ئاویه ئاویه، له وێ مسو لمان ده بێ، پیغه مبه ری خواش ﴿﴾ هیچ که سی له وه به که مته نه ده زانی که بانگی بکات بۆ ئیسلام و ئیسلامی تینگه یه نه ی، کاتیک مسو لمان ده بێ ده لێ: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﴿﴾ من کرێکار بووم بۆ خاوه نی ئه م مه ره و، ئه م مه ره سپارد ده یه له لام، ئیستا چی لێ بکه م؟ پیغه مبه ریش ﴿﴾ ده فهرموێ: مه ره که ده نگه ده ده چیه ته بۆ لای خاوه نی، ئیدی ئه و شوانه ره شه هه لده ستی و چه نگیک چه وو زیخ هه لده گرتی و، به دم و چاوی مه ره که یدا ده دات و، ده لێ: بگه رێوه بۆ لای خاوه نه که ت، به خوا چیدی که هاوه لایه تیتان ناکه م، واته: چیدی که ناتان له وه پێنم، مه ره که ش هه مووی ده روات و وه ک که سی ک لێی بخورێ ده چیه تبه ئیو قه لایه که، دوا بی ئه و شوانه ره شه، له گه ل مسو لماناندا ده بێ بۆ ئابلووقه دانی ئه و قه لایه، به لام به ردیکی پێ ده که وێ و ده یکوژی، که تا کو ئیستا یه ک نوژی شی نه کردوه، ده یهینن بۆ لای پیغه مبه ر ﴿﴾ له پشت خویه وه دا یده نی، پارچه قوماشیکی پێدا ده دن، پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ له گه ل ژماره یه ک له هاوه لانی ده بێ، ئاو ریکی لێ ده داته وه که جه نازه که ی دانرا وه، دوا بی رووی لێ وه رد ده گێرێ، ده لێن: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بۆ چی رووت لێ وه رگێرا؟ ده فهرموێ: ئیستا دوو هاو سه ره که ی له حۆرییه کان له گه لێیدان.

(إِبْنُ إِسْحَاقَ) ده لێ: عه بدو لای به نو ئه بی نوجه یح باسی کردوه که بابای شه هید، کاتیک ده پیکرێ، دوو هاو سه ره که ی له حۆرییه کان دێنه خوارو تۆزو خۆل

لە دەم و چاۋى دەتە كېنىن و دەللىن: خوا دەم و چاۋى ئەو كەسە خۇلاۋى بىكات، كە دەم و چاۋى تۆى خۇلاۋى كىردەو، ئەو كەسە بىكۆزى كە تۆى كۈشتەو.

۲۱- ئەمەش بەسەرھاتىكە جىگای سەرنجە: (ابن هشام) لە ژىر ناوونىشانى: (أَمْرُ الْحَجَّاجِ بْنِ عِلَاطٍ السَّلْمِيِّ) دا ھىناۋىيەتى، دەللى: (ابن إسحاق) گوتوۋىيەتى: كاتىك خەبەر گىرا، (الْحَجَّاجُ بْنُ عِلَاطٍ السَّلْمِيِّ ثُمَّ الْبُھَزِيُّ)، قەسە لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ كىردو، گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ مەندى مائ و سامانىم ھەيە، لە مەككە، ھەرۋەھا لە لای ھاسەرەكەم: (أُمُّ شَيْبَةَ بِنْتُ أَبِي طَلْحَةَ)، ھەرۋەھا لەو ژنەى كۆرۈكى بوۋە بە ناۋى: (مُعْرِضُ بْنُ الْحَجَّاجِ)، ھەرۋەھا مائ و سامانىشم ھەيە، لە لای كۆمەلىك لە بازارگانەكانى خەلىك مەككە، ئىجا ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ مۆلەتم بىدە، بىچم ئەو مائ و سامانىم بىنىم، پىغەمبەرىش ﷺ مۆلەتيدە، دۋابى حەججە گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ دەبى دەرۋەتم ھەبى، قسان بىكەم، (واتە: قەسەى وابىكەم كە مەمانەم پى بىكەن، ئەوان نەيانزانوۋە كە مەسۇلمان بوۋە، دەبى قەسەى وابىكات مەمانەى پى بىكەن بۆ ئەۋەى مائ و سامانىكەى بىنىتەۋە)، ۋەرموۋى: چى دەللى بىللى، حەججە دەللى: پۆشىتم تاكو چوۋمە مەككە، لەۋى لە (ثَبَّةُ الْبَيْضَاءِ)، (ناۋى شوپىنىكە)، پىاۋانىكەم لە قورەيش بىنىن گوتيان ھەلخستبوۋە بۆ دەنگ و باس، خەلىك كە دەھاتن لىيان دەپرسىن: ھەۋال چىيەو، لە كاروبارى پىغەمبەرى خويان دەپرسى، پىيان گەشتبوۋە كە بەرەو خەبەر پۆشىتەۋە، دەشيانزانى كە خەبەر شارى گەۋرەى حىجازە، لە پىروى كىشتوكال و بەرھەمەۋە، لە پىروى مەككەمىيەۋە لە پىروى پىاۋانەۋە، مەيان بىنى گوتيان: (الحججاج بن العلاء)، لە بەلام نەيانزانىيۋو كە مەسۇلمان بووم، بە خوا ئەو ھەۋالى چاكى لە لايە، گوتيان: ئەى ئەبۇ موحەممەد! ھەۋالمان پى بىدە، بىستوۋمانە كە پىچرىنەر (قاطع)، [ئەۋان بە پىغەمبەريان گوتە: (قاطع) واتە: كەسىك كە خىمايەتتى دەپچرىتتى!، بەرەو خەبەر چوۋە، كە خەبەرىش ۋاللى سەرەكىي جوۋلەكەيەو شوپنى بەرھەمدارى حىجاز (ريف الحجاز)، مەنىش گوتىم: بەللى، ئەۋەم پىگەشتەۋە لەو بارەشەۋە ھەۋالى وام پىيە دلخۇشتان بىكات، ئەۋانىش يەكسەر بە تەنىشت حۈشترەكەمەۋە نووسان و گوتيان: دەى حەججە پىمان بلى، گوتىم: موحەممەد زۆر خراپ تىكشاۋە كە ھەرگىز تىكشكانى

واتان نه بیستوهو، هاوه له کانی کوژراون و موحه مەهد به دیل گیراوه و گوتویانه:
 نایکوژن، ههتا دهینترین بو لای خه لکی مه ککه، با لهوێ له نێو خۆیاندا بیکوژن،
 له خوێنی ئه و پیاواندا که پیشتر له جهنگه کاندا لێی کوشتوون، هه ججاج ده لێ: کهوام
 گوت هه لسان هاواریان کردو دهنگیان بهرز کردهوه له مه ککه، گوتیان: هه وائتان بو هات
 ئه وه موحه مەهد بو، که چاوه پێ بوون بێ بو لاتان، ئه وه ئیستا ده یهینن بو نیتان و له
 نیتاندا ده کوژرێ، ده لێ: منبش پێم گوتن: هاوکاریم بکه ن مأل و سامانه کهم له مه ککه
 کو بکه مه وه، ئه وانه ی قهرزدار ی منن قهرزه کانیان لێ وه برگرمه وه، چونکه من ده مه وێ
 بچم بو خه یه رو له وێ له و تیشکانه ی موحه مەهدو هاوه لانی، پیش ئه وه ی بازرگانه کان
 بچن بو ئه وێ، من بچم و مأل و سامانم پێ بێ و، له و کهل و په له به غنیمه ت گیراوانه
 بکرم! ئیدی هه لسان زۆر به خێرای مأل و سامانه کیان هه موو بو کو کردمه وه، ئنجا
 چوومه لای هاوه له کهم (واته: لای خێزانم)، گوتم: بێنه مأل و سامانه کهم وێده بو ئه وه ی
 بگه مه خه یه ر، (دیاره به خێرانیشی نه گوتوه مسولمان بووه)، به لکو له وه هلی بازرگانی
 و مامه له یه پیش ئه وه ی بازرگانه کان بچن، ئیستیفاده بکه م.

کاتی عه بباسی کوړی عه بدو لموتته لیب هه وئه که ی بیست (مامی پێغه مبه ر
 ﷺ) هاته لام، هات هه تا له ته نیشتم راوه ستاو من له چادری کدا بووم له چادری
 بازرگانه کان، گوێ: هه ججاج ئه وه هه وئه چیه هیناوته؟ (عه بباس به په نهانی
 مسولمان بووه، به ته نکید هه ر په رۆشی برازایه که ی خۆشی بووه)، گوتم:
 ئه گه ر شتیک پێ بلیم هه وئه لیکت و له لادانیم ده یار زێ؟ گوێ: به لێ، گوتم:
 جارێ لیم دوور بکه وه و تا کو له شوێنیکی چۆل ده تبینم، چونکه من وا خه ریکم
 مأل و سامان کو ده که مه وه، کاتیک له هه موو کاره کانم بوومه وه که له مه ککه
 هه مبوون، خۆم ئاماده کرد که پرۆم له مه ککه بچمه ده ر، گه ی شتمه عه بباس
 گوتم: ئه ی (أبو الفضل)! ئه وه ی پێت ده لیم بیار زه، چونکه من ده ترسیم
 به دوام بکه ون، دوای سێ رۆژان هه رچی ده یلێی بیلێ، گوێ: واده کهم، گوتم:
 به خوا من برازایه که تم به جێه یشت، کاتیک که من هاتم کچی هوکمرانه که ی
 ئه وانی هینا بوو، (واته: به هاوسه ری گرتبوو صه فییه ی کچی حوییه ی کوړی

تەختەب)، خەيىبەرىش گىراۋە ھەرچى تىيدا بوۋە بۆتە دەستكەۋى پىغەمبەرۈ
ھاۋەلانى! گوتى: ھەججاج چى دەلىتى؟

گوتىم: بە خوا ئەۋەى دەلىتم واپە، بەلام تۆ جارى پەنھانى بکەو منىش
مسولمان بووم و، تەنيا ھاتووم مالى و سامانەكەم كۆ بکەمەۋە، لە ترسى ئەۋەى
ئەگەر بزانن مسولمان بووم، مالى سامانەكەم لى دەست بەسەردا بگرن، بەلام
ئەگەر سى پۆز پۇيشتن، تۆ ئەۋەى لە لاتە، ھەۋالەكە ئاشكرا بکە، بە خوا
حالەكە بەو شىۋەيە كە تۆ پىت خۇشە.

ئىنجا لە پۆزى سىيەمدا عەبباس رضي الله عنه، پۇشاكتىكى جوان لەبەر دەكات و، بۆنى
خۇش لە خۇي دەدات و گۇچانەكەى بە دەستەۋە دەگرى و، دوايى دەچى
بۆ لاي كەبە، تەۋافى كەبە دەكات و كاتىك دەبىنن، قۇرىشكەكان پىتى
دەلىن: (أبو الفضل)! بە راستى ئەمەيە خۇراگرى بۆ بەلاۋ موصىيەت، (واتە:
لەگەل ئەۋەشدا برازاشت گىراۋە، بەلام ئاۋاش خۇت بۆن خۇشكردوۋە خۇت
پازاندۆتەۋە)، ئەۋىش دەلى: ئەخىر، سۆيىد بەو خۋايەى كە سۆيىدى پى دەخۇن،
موحەممەد خەيىبەرى گرتوۋە، كچى پادشاىەكەشيانى بە ھاۋسەر گرتوۋە، مالى و
سامانەكەشيانى ھەموو گرتوۋە ھەرچى تىيدا بوۋە، بۆتە مولكى خۇي و ھاۋەلانى!

گوتيان: كى ئەۋ ھەۋالەى بۆ ھىناۋى؟ گوتىم: ھەر ئەۋ كەسەى كە ئەۋ
ھەۋالەى بۆ ھىناۋون، كە گۋايە موحەممەد ﷺ بەدىل گىراۋە ھاۋەلانى
كوژراۋن، بە خوا كە ھاتوۋە بۆ لاتان مسولمان بوۋە، مالى و سامانەكەى كۆ
كردۆتەۋە پۇيشتوۋە، تاكو بە موحەممەدو ھاۋەلانى بگات و لە خزمەتپاندا بى.

گوتيان: ئەى بەندەكانى خوا! دوژمنى خوا لە دەستمان دەرپاز بوۋە، بە خوا
ئەگەر زانىپامان، ئاۋاۋ ئاۋامان دەكرد، ئىدى زۆر پى ناچى لە پى دىكەشەۋە
ھەۋالەكەيان پىدەگات.

توهري دووهم: حيكمت و بهرهمه كاني صولحي حوده بيبه و
جهنگي خه بيه.

پرگه ي يه كه م: حيكمت و بهرهمه كاني صولحي حوده بيبه:

بيگومان پيغهمبهرى خوا ﷺ كه هميشه به پي پي نمايى خوا ههنگاوى ناوه،
چ پي نمايى راسته و خو كه خوا له پي جبريله وه، قورثاني بو دابه زانده، يا خود:
جگه له قورثانيش نه و وه حى و خورپه يه ي خواي پهره و دگار خستويه ته
دلي پيغهمبهره وه، دليا بووه كه نه وه له لايه ن خواوه ناراسته كراوه، چ به
شيويه كي ناراسته و خو، كه پيغهمبهر ﷺ له بهر روشنايى وه جيده، عه قلى خو
به كاره نياده و راويزي كرده به هاوه لان (خوا ليان رازي بى)، بويه كاره كاني
پيغهمبهرى خوا ﷺ هه موويان نه و په رى دوور بيني و حيكمت و ليزانيان
تيدياه، بيگومان هه ر كه سيكيش به پي وه حى خوا ﷺ ههنگاونى و، له
چوارچيوه ي شه ريعه قى خواي پهره و دگار دا ئيجتههاد و كوشش بكات و راويز له
كاره كانيده بكات، كه م و زور كاره كاني ئامانج ده پيكن و حيكمتيان تياده بى،
بهرهمه مى دنيايى و، بهرهمه قى دواوژيان ده بى.

ئنجائيمه ده حيكمتان هينان له حيكمت و بهرهمه كاني صولحي
حوده بيبه، به لام پيشه كي بهم ده قه ده ست پى ده كه ين:

{رَوَى الزُّهْرِيُّ وَغَيْرُهُ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ ؓ، قَالَ: أَقْبَلَ النَّبِيُّ ﷺ رَاجِعًا، فَقَالَ:
رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: مَا هَذَا الْفَتْحُ؟ لَقَدْ صَدَدْنَا عَنِ النَّبِيِّ، وَصَدَّ هَدْيُنَا، وَرَدَّ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ رَجُلَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَأَنَّا خَرَجْنَا إِلَيْهِ!

فَبَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَوْلَ ذَلِكَ الرَّجُلِ، فَقَالَ: يَنْسُ الْكَلَامَ بَلْ هُوَ أَعْظَمُ الْفَتْحِ،
لَقَدْ رَضِيَ الْمُشْرِكُونَ أَنْ يَدْفَعُوا كُفْرَهُمْ بِالرَّاحِ عَنْ بِلَادِهِمْ، وَيَسْأَلُوا كُفْرَهُمُ الْقَضِيَّةَ، وَيَرْغَبُوا إِلَيْكَ

في الأمان، وقد رأوا منكم ما كرهوا، وقد أظفركم الله عز وجل عليهم، وردوكم سالمين غانمين مأجورين، فهذا أعظم الفتوح...^(۱).

واتە: زوھرى و جگە لە ئەویش لە عورپوھى كۆرى زوبەيرەوھ **ﷺ** گىراوانەتەوھ گوتوویەتی: پىغەمبەر **ﷺ** گەرايەوھ مەدينە، پياوئىك لە ھاوھ لانی گوئی: ئەمە سەرکەوتن نەبوو، لە کەعبە گىردراينەوھو، قوربانىيە کەمان گىردرايەوھو، پىغەمبەرى خواش **ﷺ** دوو پىاو لە برواداران کە بۆ لای ھاتبوون گىرانيەوھ بۆ لای کافرەکان، [کە مەبەست پىی ئەبوو بەصیرو ئەبوو جەندەلن]، ئەمە بە پىغەمبەرى خوا **ﷺ** گەشت، بۆيە پىغەمبەر **ﷺ** فەرمووی: ئەوھ خراپترين قسەيە کە کردت، بەلکو ئەمە مەزنترين سەرکەوتن بوو، ئنجا پىغەمبەرى خوا **ﷺ** شەش شتى ژماردن، فەرمووی:

۱- ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، رازى بوون بەوھى بە قسەيەكى نەرم، بە لەپە دەست، ئیوھ لە ولایى خۇيان دووربخەنەوھ، نەک بە شەر.

۲- رازى بوون و لە گەلئاندا، پىکھاتن بکەن.

۳- ئارەزوومەند بوون کە لەگەل ئیوھدا ھیمن و ئاسایشیان ھەب و تەبابن.

۴- شتىيان لە ئیوھ دى کە ھەزىان پى نەدەکردو زۆر پىيان ناخۆش بوو.

۵- خوا ئیوھى بەسەر ئەواندا سەرخست و دەرفەتتان لى بينين، [بەلām ئەوھ بوو دوايى پىغەمبەر **ﷺ** عەفووی کردن، کە کۆمەلێكى لىگرتن، ھەشتا (۸۰) کەسىک، لە رىوايەتیک دا: سى (۳۰) کەس، دەیتوانى لەمليان بدات، بەلām ئازادى کردن].

۶- خوا **ﷻ** ئیوھى بە سەلامەتیی گىرايەوھ بۆ شارى خۇتان و بە پاداشتیشەوھ.

کەواتە: ئەمە گەورەترین سەرکەوتن بوو، ئایا رۆژى ئوحوودتان لە بىر چووھ کە خوا **ﷻ** دەفەرمووی: **﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُ عَلَٰى أَكْـمَدٍ﴾** **﴿۱۳۲﴾** آل عمران،

(۱) (البيهقي في دلائل النبوة)، ج، ۴، ص، (۱۶۰ - ۱۶۱)، و (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ج، ۴، ص (۲۲۷) - ۲۲۸؛ وقلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد.

(بە چىايەكە ھەلەدەگەرەن و ئاورتان لە كەس نەدەدایەو،) منیش لە پشتتانهو
بانگم دەکردن؟

ئایا پۆزى ئه حزابان لە بیرچووه، كه خوا ﷻ فەرمووی: ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ (الأحزاب، ١٠) كاتیک كه دوژمنه كان له سه رێوه بۆتان هاتن و له خوارهوهش بۆتان هاتن و، چاوه كان ئەبلەق بوون و دلەكان گەشتنه گهروو و گومانی جوړاو جوړتان به خوا ﷻ دەبردن؟ مسوڵمانان گوتیان: خواو پیغه مبه ره كەى راستیان كرد، به راستی ئه وه گه وره ترين سه ركه وتن بوو، ئه ی پیغه مبه رى خوا! ﷻ به خوا ئه وه ی تو بىرت لى كردۆته وه، ئیمه بیرمان له وه نه كرد بووه، به دنیایى تو به خواو به كارى خوا، له ئیمه زانائارى.

هەلبەتە ئه وه ی پیغه مبه رى خوا ﷻ فەرموویه تی، به راستی زۆربه ی هه ره زۆرى ده سته كه وته گرنگه كان و حىكه ت و سووده كانى صوّلحى حوده ییبه ی گرتوونه خو، به لام ئیمه ش له ده (١٠) خالدا هیناومانن:

١- پروی راسته قینه ی دیندارانه ی مسوڵمانان بۆ خه لکی مه ككه و جگه له ئه وانیش دره وشایه وه، پرو پاگهنده كانى ناحه زان باویان نه ما، كه ده یانگوت: موحه ممه د ﷺ و هاوه لانی شه ر فرۆشن و گێچه ل ده تینه وه و ده سترێژی ده كهن، ده ركه وت كه نه خیر ئه وه تا پیغه مبه رى خوا ﷻ به ناشتیانه و سه لامه تى هاتوه، كه سه ردانی مالى خوا بكات.

پاشان كافره كان وایان پیغه مبه رو هاوه لان وینا كرد بوو، كه دینی ئیبراھیمیان پێشیل كردوه، به لام ئیستا ئه وه ئه وان هاتوون، كه عبه به مه زن بگرن و، دیندارى خو یان بكه ن و، قوربانیا ن له گه ل خو یاندا هیناون، كه ئه وه زیاتر پروی راسته قینه ی پیغه مبه رو هاوه لانی بۆ خه لکی دنیا و به تایبه ت بۆ خه لکی نیوه دوورگه ی عه ربه یی دره وشانده وه، كه ئه وانه دیندارى راسته قینه ن.

۲- ھۆزى قورەيش، {واتە: ھۆزى قورەيشى كافر}، يەكەم جار بە رەسمىي مەسئۇلمانان، ۋەك قەۋارەيكى سىياسىي ناسى و، مامەلەي لەگەلدا كىردن، ئەمەش بۇ ئۆي كۆي عەرەبستان و دورترىش كاريگەريەكى گەرەي ھەبوو، كەۋاتە: لە مەودا ئەو قەۋارە سىياسىيەي مەسئۇلمانان لە مەدینە قەۋارەيكى رەسمىيە، ئەۋەتا گەرەترىن ھېز لە نىۋە دورگەي عەرەبىيدا، كە ھېزى قورەيشە، مامەلەي و فەرمىي لەگەلدا دەكات و رېككەۋتنى لەگەلدا دەبەستى.

۳- دەروازە كرانهۋە بۇ ئىسلام و مەسئۇلمانان، كە بە ئازادىي بېن و بچن و بانگەۋاز بىكەن، چ لەگەل قورەيش و، چ لەگەل جگە لە قورەيشدا، چونكە ۋەك پىشتىرش باسما كىردە، مەسئۇلمانان لە كاتىكدا دەچن بۇ غومرە، بەلام ئەو سولجى خۇدەيىيەي لى دەكەۋتەۋە، ژمارەيان (۱۳۰۰) يان (۱۴۰۰) يان ئەۋپەرى (۱۵۰۰) كەس بوۋە، چەند رىۋايەتتىك لەۋ بارەۋە ھاتوون، بەلام دوو سالى دۋاي ئەۋەي قورەيشىيەكان پەيمان دەشكىنن و، پىغەمبەر ﷺ دەچن بۇ مەككە، مەككە ئازاد دەكات و سەرگەۋتنى گەرە دەدەست دېنى، ھاۋەلانى دەبن بە (۱۰،۰۰۰) كەس، ئىنجا: (۱۴۰۰) كەس لە كۆي يان: (۱۵۰۰)، لە كۆي و، دە ھەزار (۱۰،۰۰۰) كەس لە كۆي؟ ماناي وايە ئىسلام لە حالەتى ئاشتىي و تەباييدا، زياتر گەشە دەكات و، خەلك زياتر چاۋ پىچكى سەرچاۋيان لادەچن.

۴- سولجى خۇدەيىيە زەمىنەي خۇشكرد بۇ جەنگى خەبەرۋ لاپردنى ئەو شىر پەنجەيە، دەستەبەر كىردنى توانايەكى ماددىي باشىش بۇ مەسئۇلمانان، كە ۋەك باسما كىرد، خەبەر شۇنىتىك بوۋە، زۆرتىن سەرۋەت و سامانى نىۋە دورگەي عەرەبىي لەۋى دا كۆبۇتەۋە، سەرۋەت و سامانى ئازەلپى و، كشتوكالىي و، توانايەكى ماددىي زۆرى لى بوۋە، ھەموۋشى بۇتە دەستكەۋتى مەسئۇلمانان.

۵- ئەو سولجە ھېزىكى مەنەۋىي باشى بە مەسئۇلمانان بەخشى، بە پىچەۋانەۋەش كافرەكانى بېھىز پىشاندا، بۇيەش ھەر كام لە (خالد بن الوليد) و (عمرو بن العاص) دۋاي (عمرة القضاء)، سالى ھەۋتەم پىش ئازاد كىردنى مەككەدا دېن و مەسئۇلمان دەبن، كە

دوو که سایه‌تی ناوداری قورەیش بوون، بەلکو دوو سەرکردە ی سەربازی و سیاسی گەورە ی قورەیش بوون.

۶- پێغەمبەر ﷺ لە دوا ی صولحی حودەیبیە، دەست دەکات، بە ناردنی نامە بۆ حوکمرانی ئەو سەردەمە، بۆ هێرە قل حوکمرانی پۆم و، بۆ کیسرا حوکمرانی فارس، هەروەها بۆ ئەجاشیی حوکمرانی حەبەشە، هەروەها بۆ موقەوqەس حوکمرانی میسرو ئەوانی دیکەش، نامەیان بۆ دەتیری و پەبامی خوا ی پەرەدگاریان پێ دەگەیەنێ که وەر نه ئیو ئیسلامەوهو، ئیسلام دینی براهەتی و تەبایی و ئاشتی و، بەختەوهری دنیاو دواپۆژە.

۷- وەک پێشتریش گوتمان لە ماوه ی ئەو دوو سالدە، جەنگاوهرانی مسوڵمانان لە (۱۴۰۰)هە بوو بە: (۱۰،۰۰۰) جەنگاوهر، چونکە که پێغەمبەر ﷺ چوو بۆ ئازادکردنی مەککە، لە ئەنجامی ئەوهدا که قورەیشییەکان پەیماننامەکیان هەلۆه‌شانە بووه، لەبەر ئەوه ی (بنو بکر) که هاوپەیمانی ئەوان بوون، هێرشیان کرد بووه سەر (خزاعە) که هاوپەیمانی پێغەمبەر ﷺ بوون، لە ئەنجامی ئەوهدا پێغەمبەری خوا ﷺ لەسەر هاوپەیمانه‌کانی خۆی وەدەنگ هات، لەبەر ئەوه ی (بنو بکر)، بیست (۲۰) کهسیان لە خوزاعە کوشتوون، (عمرو بن سالم) سەرۆکی هۆزی خوزاعە هات، گوێ: ئە ی موحەممەد! کوا هاوپەیمانه‌تییه‌که‌ت؟ پێغەمبەری خوا ﷺ تەنیا ئەوه‌نده ی فرموو: (نَصْرْتُ يَا عَمْرُو بْنَ سَالِمٍ) ئە ی عەمری کوری سالیم! سەرخرای، یانی: ئیمە لەسەرت وه دەنگ دێن، هەرچەنده هەندیک مسوڵمانیان تێدا هەبوون، بەلام ئەو کاتە زۆربه‌یان هەر بە هاوبەش بۆ خوا دانەر، حیساب کراون، بەلام مادام هاوپەیمانی، دەبێ شەریان لەسەر بکری و خۆتیان لەسەر بپۆژی.

۸- ئەو صولحە، زەمینی بۆ ئازادکردنی مەککە خۆشکرد، هەروەها بۆ کۆنترۆلکردنی کۆی نیوه‌ دوورگە ی عەرەبی، چونکە وەک ئامارژەمان پێدا، بە هۆی شکاندنی قورەیشەوه بۆ پەیمانەکه، لە سالی هەشتمی کۆچیدا، پێغەمبەر ﷺ بە خۆی و بە (۱۰،۰۰۰) کهسەوه چوو، بەبێ شەڕیکی ئەوتۆ و بەبێ خۆتێژییه‌کی وا، مەککە ی ئازاد کرد.

٩- ئەگەر سەرنجێکی پەیماننامەکش بدەین، ئەویش کۆمەڵێک دەرس و پەندی تێدان:

یەكەم: سوھەیلی كۆری عەمپ نوێنەری قورەیش بوو بۆ تاوتوێکردنی ئەو صولحە، كاتێك كە ئامادە نەبوو (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) بنووسى و، ئامادە نەبوو (رَّسُولُ اللَّهِ) بنووسى بۆ پیغەمبەر ﷺ، بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ ھەرچەندە ھاوھەلانی زۆر لەسەر دایان قورس بوو، كەچی فەرمووی: باشە بنووسە: (يَا سَمِكَ اللَّهُمَّ)، ھەرودھا بە نەسبەت خۆیەوھە كە پێشێ فەرمووی: بنووسە: موحەممەد (رَّسُولُ اللَّهِ) صولح دەكات لەگەڵ سوھەیلی كۆری عەمپ نوێنەری قورەیش، گوێ: ئەگەر زانیبام پیغەمبەری خواى، شەپم لەگەڵدا نە دەکردی!

ھەلبەتە ھەڵبۆستەكەى سوھەیلی كۆری عەمپ بۆ خۆیان شتیكى مەنتیقیى بوو، بۆیە پیغەمبەر ﷺ لەسەر ئەوھە كێشەى نەكرد، ئەمەش ئەو دەرسەى لى وەرەگیرى كە مسوڵمانان دەبێ لەسەر شتی جوژێتى مشتومڕ نەكەن، بە تاییبەت كە تەرەفى بەرابەر بەلگەى بە دەستەوھە ھەبێ، بەپێى عەقل و لوژیکى خوێ، گرنگ ئەوھە ئامانجى گەورەتر بھێژێتە دى و، لەسەر شتی بچووك، نابێ ھێنانە دى، ئامانجى گەورە پەكی بخرى و بنالقیترى، واتە: لەبەر ئەوھى دەمانەوێ وایجێك بێنینە دى، نابێ جێبەجێکردنى سوننەتێك، ئەو واجبە، یان جێبەجێکردنى ئەو واجبەمان لە كیس بدات، ئەگەرنا قازانچمان سەرى ماپەمان دەخوات.

دووەم: بەندێكى دیکەى ئەوھە بووھە ئەو مسوڵمانان عومرەكەیان نەكەن و نەچنە نیو شارى مەككەوھە، پیغەمبەر ﷺ بەوھش رازی بوو، چونكە گرنگ ئەوھە ئەو عومرەى بە ناشتیانەو بە تەبابى بكرى، چونكە ئەوان بۆ خواپەرستى دەچن ئەنجامی بدن، ئنجا خوا پەرستى لەگەڵ شەرو كوشتاردا تێك ناكاتەوھە، بۆیەش خوا ﷻ مسوڵمانەكانى لە دەست كافرەكان پاراست و، كافرەكانیشى لە دەستى مسوڵمانان پاراست، بۆ ئەوھى خوێنڕێژی نەبێ و تەبابى ھەبێ، تاكو ئەو صولحە سەربگرى، چونكە مسوڵمانان كاتێك دەست بۆ چەك دەبن و، پەنا بۆ ھێز دەبن، بەناچارى، ئەگەرنا لە راستیدا ئیسلام

عهودال و شهیدای ناشیتی و ته‌باییه‌و، له ناشیتی و ته‌باییدا زیاتر گه‌شه ده‌کات، وه‌ک
 ده‌رکه‌وت که له ماوه‌ی دوو سالد، ژماره‌ی جه‌نگاوه‌رانی مسوڵمانان له (۱۴۰۰)ه‌وه
 ده‌بیته (۱۰،۰۰۰) که‌س، که‌واته: با ئەم‌س‌ال عومره نه‌که‌ن، مادام عومره‌کردنه‌که‌ سه‌ر
 ده‌کیشی بۆ خوێن‌پ‌ژێری و، با س‌الی داهاتوو ب‌ی که به ته‌بابی ده‌کرێ و، پ‌ووی ناشیتی
 خ‌وازان‌ه‌ی ئیسلامه‌تی زیاتر پ‌یشان ده‌دری، که ئەوه بوو د‌وایی له س‌الی ح‌ه‌وته‌می
 ک‌ۆچ‌ییدا که پ‌یی گ‌وترا: (عُمَرُ الْقَضَاء) ه‌ه‌ر ئەو (۱۴۰۰) که‌سه چ‌وون، س‌ی شه‌وو س‌ی
 پ‌ۆژ له مه‌ککه مان‌ه‌وه‌و عومره‌یان کرد، به‌لام جه‌نگاوه‌رانی ق‌وهریش و س‌وپای ق‌وهریش
 چ‌وو بوونه ده‌ره‌وه‌ی شارو ق‌ه‌راغی شار بۆ ئەوه‌ی نه‌یان‌بینن، ه‌ه‌لب‌ه‌ته ژماره‌یه‌کیان
 پ‌یغه‌مبه‌رو هاوه‌لان ده‌بینن، ئەوه‌ش ز‌ۆر ج‌یی سه‌رنجه، که ئەو کاته پ‌ابه‌ندی به
 به‌ل‌ین و په‌یمان ش‌ت‌یکی گ‌رنگ بووه، له ن‌ی‌ئو خه‌ل‌ک‌داو له‌و ک‌ۆمه‌لگ‌ایه‌دا، چ له ل‌ایه‌ن
 مسوڵمانانه‌وه‌و، چ له ل‌ایه‌ن نام‌سوڵمانانه‌وه‌.

س‌یه‌م: به‌ندیکی د‌یکه‌ی پ‌یککه‌وتنه‌که ئەوه بوو، که ه‌ه‌ر که‌س‌یک مسوڵمان بوو،
 ب‌ین‌رنه‌وه بۆ ل‌ای ک‌افره‌کان، به‌لام ه‌ه‌ر که‌س‌یک له مسوڵمانان ه‌ه‌لگه‌رايه‌وه، نه‌ب‌ین‌رنه‌وه
 بۆ ل‌ای پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوڵمانان، که ئەویش ح‌یکمه‌ته‌که‌ی ز‌ۆر د‌یاره، ب‌یگ‌ومان ه‌ه‌ر
 که‌س‌یک له مسوڵمانان ه‌ه‌لگه‌رايه‌وه، پ‌ی‌و‌یست‌ییان ن‌یه، ب‌یت‌ه‌وه، که‌س‌یک ه‌ه‌لگه‌ر‌یت‌ه‌وه
 له ئیسلام، مسوڵمانان ب‌ۆچ‌ییانه! با ه‌ه‌ر بۆ ک‌افران ب‌ی، به‌لام ئەوه که ه‌ه‌ر که‌س‌یک
 مسوڵمان بوو، ب‌ین‌رنه‌وه بۆ ل‌ایان، ئەوه مه‌رج‌ی ک‌افره‌کان بووه، پ‌یغه‌مبه‌ریش ﷺ ئەو
 مه‌رج‌ه‌ی له‌به‌ر ئەوه ق‌بوول کرد، که ح‌یکمه‌ت‌یکی ز‌ۆر گه‌وره‌ی ت‌یدا بوو، چ‌ونکه د‌وایی
 ئەبوو به‌ص‌یرو ئەبوو جه‌نده‌ل به ق‌یاده‌ی ئەو دووانه، (۶۰ - ۷۰) که‌سیان ل‌ی ن‌الان و، له
 شو‌ن‌ت‌یک که کاروانی ق‌وهره‌ی‌ش‌یه‌کانی پ‌یدا ر‌ه‌ت ده‌بوو، له‌و ب‌نکه‌یان دان‌او زیان‌یکی ز‌ۆری
 تاب‌ووریان به ق‌وهره‌ی‌ش‌یه‌کان گه‌یان‌دو خه‌ل‌کیان ل‌ی ک‌وشتن، د‌وایی ک‌افره‌کان ه‌ه‌ر خ‌ۆیان
 دا‌وایان له پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کردو ت‌کایان ل‌ی کرد، ئەوانه وه خ‌ۆی ب‌گرێ و له ک‌ۆل‌یان
 ب‌کاته‌وه، واته: ه‌ه‌ر بۆ خ‌ۆیان ده‌ست‌به‌رداری ئەو مه‌رجه بوون و، دوور‌ب‌ینی پ‌یغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ له‌وه‌ش‌دا ز‌ۆر ن‌اشک‌راو د‌یار بوو.

چۈرەم: بەندىكى دىكە ئەو بوو، كە ھەتا دە (۱۰) سالان، صولج و ئاشتىي بى، ھەلبەتە ھەندىك لە زانايان كە بە داخەوہ زياتر تەماشاي پۋالەتى دەق دەكەن، نەك تەماشاي پۋوچ و نىۋە پۋكى دەقەكان و، حىكمەت و ئامانج لىيان، كە بە تەكىد لە بواري ھەلسۈكەوتەكاندا تەماشاي بەرژەوہەندىيەكان و حىكمەتەكان دەكرى، نەك تەماشاي پۋالەتى دەقەكان، ھەندىكيان ئەوہيان بە بەلگە ھىتاۋەتەوہ لەسەر ئەوہ كە ھىچ پىككەوتن و صولجىك لە نىۋان مسولمانان و نا مسولماناندا، نابى لە دە (۱۰) سالان زياتر بى!

بەلەم ئەو قەسەيە ھىچ نىيە، ۋەك زانايانى لىكۈلەرەوہو ساغكەرەوہ، گوتوويانەو، پەنگە ئەوہ مەرجى لايەنى بەرانبەر بوو بى، كە ھەتا دە سالى دىكە، شەر و كۈشتار نەبى، لە بەينياندا، ئنجا كە پىغەمبەر ﷺ ئەوہى قىبوول كىردوہ، ۋەك چۈن ھەندىك شتى دىكەشى قىبوول كىردوہ پىشى خۈش نەبووہ، بەلەم تايا ئەوہ دەبىتە بەلگە لەسەر ئەوہ كە دەۋلەتى ئىسلامىي ھىچ پىككەتتىك نەكات و ھىچ پىككەوتنامەيەك ئىمزا نەكات لەگەل تەرەفكى دىكەى بەرانبەردا، لە دە سالان زياتر؟! بىگومان نەخىر گىرگ ئەوہيە بەرژەوہەندىي چۈن دىتە دى؟ ئنجا ئەگەر بە دە سالان دىتە دى، ۋا باشە دە سال بى، يان بىست بى و سەد بى، ھەرچەندىكى بى، لە راستىدا ئىسلام عەودال و شەيداي ئاشتىي و تەبايىيە لەگەل لايەنەكاندا.

پىنجەم: بەندىكى دىكەش ئەو بوو كە ھەر كەسى دەبىتە ھاۋپەيمانى قورەيش يان ھى موحەممەد ﷺ ئازادە، كە ئەوہ بوو ھۆزى خوزاعە بوونە ھاۋپەيمانى پىغەمبەر ﷺ و ھۆزى بەننو بەكرىش بوونە ھاۋپەيمانى قورەيش و بەننو بەكرو خوزاعەش پىكەوہ كىشەيان ھەبو لە سەردەمى نەفامىيىشدا، دوايىش بەھۆى ئەو ھاۋپەيمانىيە تازەيەوہ پىغەمبەر ﷺ زەمىنەى ئازاد كىردى مەككەى بۇ دەپەخسى، لەبەر ئەوہى بەننو بەكر لە شەبەيخوونىك دا ھىرش دەكەنە سەر خوزاعە لە پىۋايەتتىكدا، دەلى: بىست نەفەر، لە پىۋايەتتىكدا دەلى: دە نەفەريان لى دەكوژن، لە كاتىكدا خەرىكى پەرسىش بوون لە دەورى كەبە، ئنجا سەرۋكەكەيان عەمىرى كوپى سالىم دەچى سكالادەكات لە لاي پىغەمبەر ﷺ لەۋىش ھەر

ئەوئەندە دەفەر مۆی: سەرخرای، که سەرەنجام بێ ئەوێ قورەیش پێ بزانی، سوپایەکی (۱۰،۰۰۰) که سێی رێک دەخات و مەککە بەهۆی ئەوئەو ئەزاد دەکری.

۱۰- بناغە ی صولحی حودەیبییە بریتیه له دووربینیی پیغەمبەر ﷺ و، بەرھەمە کەیشی زیاتر پروا پتەو بوونی پرواداران و، ناوانی صولحە کەش بە: ﴿فَتَحَاتَيْنَا﴾، سەرکەوتنی روون و ئاشکرا، دەرکەوت که ئەو ناوہ زۆر پر بە پیستەو پیغەمبەر ﷺ هەر له سەرەتاوە که دەگەرانەوئەو هاوہلان لیان پرسی: ئایا ئەوہ سەرکەوتتە؟ فەرمووی: بەلێ ئەوہ سەرکەوتتیکی روونە^(۱).

برگە ی دووہم: حکمەت و دەر سەکانی جەنگی خەیبەر.

بۆ ئەویش دە حکمەت و دەر سەمان هێناون:

۱- پەنگە یەکتی بەرسن: هۆکاری صولحی حودەیبییە دیارە، بەلام جەنگی خەیبەر بۆچی پروویدا، بۆچی پیغەمبەر ﷺ هاوہلانی له مانگی موحرەرم واته: له مانگی یەکەمی سالی حەوتەمی کوچیدا، واته: دوو سنی مانگ دوای صولحی حودەیبییە، یەکسەر هەلیکو تاپە سەر جوولە کەکانی خەیبەر؟! له وەلامدا دەلیین:

هۆکاری جەنگی خەیبەر ئەوہ بوو که کرا بوو بە مۆلگە بۆ دوژمنانی ئیسلام، بەمجۆرە: (بنو النضیر) که کاتی خوێ چونکە پەیمانیاں هەلۆه شاندۆتەوہ، پیغەمبەر ﷺ دەری کردوون چوونە خەیبەر، ئنجا (بنو النضیر) و جوولە کەکانی خەیبەر، هەروہا (بنو قریظە) یش که له جەنگی ئەحزاب دا، خەنجەری ژەهراویان له پشتی پیغەمبەر ﷺ و مسوڵماناندا، ئەوانە هەر خەریکی کەین و بەین و، پلانگیریی و خراپەکاریی بوون، له گەڵ هۆزی قورەیش و له گەڵ هەموو ئەوانەدا که دوژمن و ناحەزی مسوڵمانان بوون، هەروہا هەردووک هۆزی (غطفان و بنو أسد)، بەلێ

(۱) (البیهقي) له (دلائل النبوة) دا، هەروہا له (الإستيعاب في بيان الأسباب) هێناویانە، دەفەر مۆی: (أَعْظَمُ الْفُتُوحِ) مەز تەزینی دەستکەوتەکان و سەرکەوتتەکانە.

پېغەمبەر ﷺ بۆيە پەلامارى خەيپەرىدا، چونكە مۆلگەيەك بوو بۆ كۆبوونەوھى دوژمنان و ناحەزاني ئىسلام و، لەوئۆھ نەخشە دادەنرا لە دژى ئىسلام و مسوولمانان، ئەوھە ھۆكاري بنەرەتیی جەنگى خەيپەر بوو.

۲- پېغەمبەر ﷺ ھېزىكى داناو خستىە ئيتوان خەيپەرو ھۆزى غەطەفانەوھە لە شىوى (الرجيع) تاكو غەطەفان ئەتوانن ھاوكارىي خەيپەرييەكان بکەن، پېغەمبەر ﷺ بەشىكى ھېزەكەي - ئەوانەي لە صولجى حودەيبىيەدا بەشدار بوون كە (۱۴۰۰) كەس بوون، چونكە خواي پەرورەدگار پڭاي نەدا، ئەو غەرەبە بياپاننشين و خيئلەكيانەي دوا كەوتبوون، ئەمجارە خو وگەلبدەن بە تەماعى پشك و بەش ھەبوون لە دەستكەوتەكانى جوولەكەكانى خەيپەردا، كەواتە: بەس (۱۴۰۰) كەسكە بوون، كە بۆ جەنگى خەيپەر چوون- تنجا پېغەمبەر ﷺ بەشىكى ھېزەكەي خستۆتە ئەوئ، تاكو غەطەفان ئەتوانن بێن ھاوكارىي خەلكى خەيپەر بکەن، كە ھەموويان پڭكەوھە ھاوپەيمان بوون.

۳- پېغەمبەر ﷺ دواي ئەوھى جوولەكەكانى خەيپەر تىكدەشكىن و قەلایەكانيان دەگيرين و، دوو قەلایان بەدەستەوھ دەمپن و، زۆربەيان لەوان دا كۆبوونەوھە، بەلام دەزانن ئەوانيشيان لى دەگيرين، رازىي دەبن بەوھى صولج لەگەل پېغەمبەرى خوادا ﷺ بکەن، وەك لەم فەرمايشتەدا ھاتوھ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَعْطَى خَيْرَ النَّبِيِّينَ، أَنْ يَعْمَلُوها وَيَزْرَعُوها، وَلَهُمْ سَطْرٌ مَّا يَخْرُجُ مِنْهَا) (أُخْرِجَ الْبَخَارِي: ۲۴۹۹)، پېغەمبەر ﷺ خەيپەرىدا بە جوولەكەكان، كە كارى تپدا بکەن، كشتوكال و بەرھەمى تپدا رەتو بپن، بەلام نيوھى بەرھەمەكەي بۆ مسوولمانان بئ.

بەلام لە (سيرة ابن هشام)دا ھاتوھ پېغەمبەر ﷺ لەو صولج و پڭكەاتنەدا كە لەگەل جوولەكانى خەيپەردا كردى، ئەو قەيدەشى خستە سەرى فەرمووى: (عَلَى أَنَا إِذَا شِئْنَا أَنْ نُخْرِجَكُم، أَخْرَجْنَاكُم)^(۱)، واتە: بەلام بەو مەرجه ھەر كاتى ويستمان دەرئان بکەين، دەرئان بکەين.

ئىنجا ئەو ھەبىر ئوممەرى كۆرى خەتتاب ﷺ، لە پۇژگارى خۇیدا، جۈولەكەكانى خەببەرىشى دەرکردن، لەبەر ئەو ھەبىر خەرىكى پىلانگىرپى و كارى ژىر بە ژىرو فىل و پىلاننەو ھەبىر، بىگومان ناشكرى دوژمن لە پەنات بى و لىت نىك بى و، سوپاش بىرى پۇجەنگ لە دژى فارس و رۆم و، ئەوانىش خەرىك بىن بەسەر دەولەتى ئىسلامىيدا بدەن، لە بنەو پالەو ھەبىر خۇشت خەلكى ناپاك و موخەنەت و لە بنەو بىر ھەبىر!!

ھەلبەتە ئەو ھەبىر بەسەرھاتىكى دىكەبەو، پىيوستى بە روونكردەو ھەبىر زىاتر ھەبىر، بەلام ئەو ھەبىر دىسان دووربىنى پىغەمبەرى خەبىر ﷺ تىدا بوو، كە ھەبىر ئەو كاتە فەرمووبەت: ھەبىر كاتى بەچاكان زانى دەرئان دەكەين.

۴- ئاللا دانە دەست ئەبوو بەكر ﷺ، پاشان دانە دەست ھەبىر ﷺ، تەنبا لەبەر بەرژەو ھەبىر و تاكتىكى جەنگى بوو، سەرھەت ئالاکە داو ھەبىر دەست ئەبوو بەكر ﷺ، كە نىكتىن ھەبىر بوو، مەمانە پىكراترىن و دىسۆزترىن و خۇشەو ھەبىر كەس بوو لە لای، بەلام قەلەبەكە بۇ نەگىراو، ئىنجا داو ھەبىر دەست ھەبىر ﷺ و ئەو ھەبىر فەرمووبە كە مەن ئالەبەكە دەدەمە دەست كەسەك، خەبىر سەرھەبىر لەسەر دەستى ئەو ھەبىر دىنى، تاكو ئەمە بىتە ھەبىر مەنەو ھەبىر بۇ جەنگا ھەبىر كە ئەگەر دىنى سەرھەبىر نەبوو، ئەمە سەرھەبىر دىنى، ئىدى ھەبىر كە تىو ھەبىر، جگە لەو ھەبىر كە ھەبىر بىسەمان كە، ھەبىر قەبىر زىادەبە، ھەبىر شىعەكان دەلەن: پىغەمبەر ﷺ پىشى ئەبوو بەكرى ناردەو زانىو ھەبىر سەركەو، بۇ ئەو ھەبىر بىشكى، بەلام دىو ھەبىر ناردەو!! پىغەمبەرى خەبىر ﷺ زۆر پەوشتى لەو ھەبىر بەرژر بوو، زۆرىش ئەبوو بەكرى لەلا خۇشەو ھەبىر شىرىنتر بوو، كە ھەبىر جۆرە ھەبىر نەبە ئەو مامەلەبە ھەبىر لەگەلدا كەبى.

بەلام بە ھەبىر ھەبىر ئەبوو بەكر ﷺ، شەكەبە ھەبىر سەستەو ھەبىر، دىو ھەبىر ﷺ، كە گەنجەر بوو، پەنگە لە تاكتىكى جەنگى لىزانتر بوو بى، ياخود ئەو مەسۇلمانانەبە قەبەبە ئەبوو بەكر چوون، دىو ھەبىر لىزان كۆلەو ھەبىر

خالى بېھيزيان چى بووهو، بۆچى سەرنەكەوتوون لە جەولەي پېشى دا؟ دەرس و پەنديان لى وەرگرتووه ئەمجارە سەركەوتوو بوون.

۵- بەشدارى ئافرەتان لە جەنگى خەيەرەدا، كە بە دلتايى ئەو تەكە ئەزموونى بەشدارى ئافرەتان ئەبووه لە جەنگەكاندا، وەك باسەمان كەرد لە سولخى حودەيبىيەشدا كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئوممو سەلەمە لەگەل خۆي دا دەبات، وا پىدە چى پياوانى دىكەش، ئافرەتانی دىكەيان لەگەل خۆياندا هەتاي.

هەر وەها لە جەنگى ئوحدودا لە صەحیحى بوخارىي و صەحیحى موسلىم دا هاتو^(۱)، گىرەروە (راوى) دەلى: عاتىشە و ئوممو سولەيم دەبينىن (خوا لىيان رازى بى)، خۆيان هەل كەرد بوو، بە مەشكەو كوندە ئاويان دەهتايو، برىنداريان دەگواستەووه و تىماری برىندارەكانيان دەكەرد.

هەر وەها لە جەنگەكانى دىكەشدا، ئافرەتان بەشدار بوون لە پىشتى جەبەهەو، جارى واش بووه لە پىشى جەبەهەشدا بەشداريان كەردو، وەك نوسەيبەي كچى كەعب لە جەنگى ئوحدودا و صەفیبەي كچى عەبدولموتەلەب پوورى پىغەمبەر ﷺ كە لە جەنگى خەندەقدا، بە كوتەك و تىلا، يەكەك لە جوولەكەكانى كوشتو، كە جاسووسىي لەسەر كەردوون.

۶- دەرس و پەندىكى دىكە، كە لە جەنگى خەيەر وەردەگيرى، برىتە لە ئەمانەت پارىزى تەنانەت لەگەل دوژمنانىشدا، وەك لە بەسەرھاتى (الأسود الراعى) {شوانە رەشەكە} دا، باسەمان كەرد، كە دواي ئەوئەي مسوڵمان دەبى، دەلى: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئەو من مسوڵمان بووم، بەلام كرىكارى ئەو كابرايە بووم و ئەو مەرەي تەسلىمى من كەردو، ئايا چى لى بكەم؟! ئەوئەي دەفەرموى: دەنگى بەدە با بچتەووه بۆ لای خاوەنى، شوانەكەش چەنگە خۆل و چەوئەي پىدا دەدات و، دەلى: بۆ لەمەودوا هاوئەلايەتتە ناكەم، ئىدى هەمووى وەك كەسەك كەوتبىتە پىشى دەچتەووه ئىو قەلەكە!

یانی: پیغمبر ﷺ ناماده نه‌بووه، له‌و کاته‌شدا که مه‌رده‌که دوازه‌مه‌تی و ئابلوو‌قه‌شی داو، پانه مه‌رده‌کی لئ گل بداته‌وه، له‌به‌ر حورمه‌تی ئه‌و شوانه، که مسوّلمان بووه، ئه‌و پانه مه‌رده‌ی به‌ئمانه‌ت له‌لا بووه، تا‌کو بو‌ی به‌خیانه‌ت له‌قه‌لهم نه‌درئ و بو‌ی به‌په‌وشتیکی دزیو قیزه‌ون له‌قه‌لهم نه‌درئ، مه‌رده‌کی پئ ئیزن داوه‌ته‌وه.

۷- حکمه‌تیکی دیکه ئه‌وه‌یه، که ده‌بئ مسوّلمانان هه‌ولبدن، سوود له‌هه‌موو توانایه‌کان وه‌ریگر، ئه‌وه‌ش له‌هه‌لو‌سته‌که‌ی: (الحجاج بن العلاء السلمي) دا‌دیاره، که دوا‌ی ئه‌وه‌ی مسوّلمان ده‌بئ، به‌پیغمبر ﷺ ده‌لئ: ما‌ل و سامانیکم هه‌یه‌و خیزانیشم له‌مه‌که‌یه، هه‌روه‌ها قه‌رزیشم له‌لای بازرگانه‌کان هه‌یه، مو‌له‌تم بده، بچم ما‌ل و سامانه‌که‌م کو‌بکه‌مه‌وه، تا‌کو کارفه‌کان ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرن، ئه‌ویش مو‌له‌تی ده‌دات، به‌لام (الحجاج)، پیاو‌یکی زور عاقل و لیزان بووه، ده‌لئ: ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا! ﷺ ده‌بئ مو‌له‌تم بده‌ی، قسه‌ش بکه‌م، واته: قسه‌ی وابکه‌م متمانم پئ بکه‌ن، که زه‌می تو و ئیسلامه‌تی بکه‌م و، قسه‌ی وابکه‌م ئه‌وان به‌نیزیکیانم بزنان و دلیان پئی خو‌ش بئ، ده‌قه‌رمو‌ئ: بلئ، چونکه‌ تو ده‌ته‌وئ ئامانجیک به‌ئینه‌ی دی و ئه‌و ئامانجه‌ش په‌کی له‌سه‌ر چی بکه‌وئ، وه‌ک زانایانی: (أصول الفقه) ده‌لئین: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ؛ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: هه‌ر شتیک فه‌رزیک به‌و نه‌بئ جیه‌جئ نه‌کرئ، ئه‌ویش فه‌رز ده‌بئ، نو‌ئز به‌بئ ده‌ستو‌ئز ناکرئ، بو‌یه ده‌ستو‌ئزیش فه‌رزه، ده‌ستو‌ئزگرتن به‌بئ خو‌ پاک‌کردنه‌وه‌و تاره‌تگرتن نابئ، بو‌یه ئه‌ویش فه‌رزه، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیک دیکه واجییک په‌کی له‌سه‌ر بکه‌وئ، ئه‌و شته‌ش واجب ده‌بئ.

۸- حکمه‌ت و ده‌رسیکی دیکه ئه‌وه‌یه، که خو‌اردنی شتی پیس و حه‌رام له‌هه‌موو کاتیکدا ده‌بئ خو‌ی لئ به‌اری‌زری، با‌سمان کرد که له‌جه‌نگی خه‌یبه‌ردا، (تَهَيَّ رسول الله عَنْ أَكْلِ لَحْمِ الْعُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ)، پیغمبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد که گوشتی که‌ری ما‌لیی بخورئ، به‌لکو هاوه‌لان (خوا لیان رازی بئ)، گو‌توو‌یانه: مه‌نجه‌لمان وه‌سه‌ر نابوون، گوشتی که‌رمان ده‌کولاند، به‌لام پیغمبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پیکردین و مه‌نجه‌له‌کا‌مان

وەرگېران (أَكْفَأْنَا الْقُدُورَ)، واتە: گۆشتەكەيان فرى داۋەو نەيانخواردە، ھەرۈھە ھەر لەو جەنگەدا پىغەمبەر ﷺ پىيان دەفەرمۇي: نابى گۆشتى ھەر دېندەيەكى چىرئوۋكدارو ھەر ئاژەلئىكى دېندەي كەلبەدارى گۆشتخۆر بخۆن، يانى: ھەر كام لە چوار پى و بالندان، مادام گۆشت خۆرىن، نابى گۆشتيان بخورى، ئەمەش لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ ^(۱)، ھەرچەندە لە جەنگ دابوون و ھەژارى و نەدارى بوو و زۆرىش ئاتاج بوون، بەلام شتى پىس و حەرام ھەر نابى بخورى.

۹- ھىكەت و دەرسىكى دىكە، كە لە جەنگى خەيەر وەردەگىرى، ئەۋەيە: كاتىك دوژمن دېتە مەيدان و تەھەددا دەكات، داۋاي مەيداندارى دەكات، دەبى بە لوژىكى خۆي، وەلام بىرئەتو، داۋاي ئەۋەي مەرحەب شىعرك دەخوئىتەو دەلئ: (هَلْ مِنْ يُبَارِزُ؟) كەعبى كورى مالىكىش شىعەر دەخوئىتەو بە شىعەر وەلامى دەداتەو، ھەلبەتە لىرە لە سىرەي (ابن هشام) دا، دەلئ: مەرحەب بە دەستى موھەممەدى كورى مەسلەمە ﷺ كوژراو، لە تۆلەي برايەكەي دا: مەھموودى كورى مەسلەمە، كە پىشتەر مەرحەب كوشتوۋىق، بۆيە كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: كى بۆي دەچى؟ دەلئ: من بۆي دەچم، تاكو تۆلەي برايەكەي خۆشمى لى بىكەمەو، بەلام لە ھەندى سەرچاۋاندا ھاتو، كە ەلى كورى ئەبى تالبى ﷺ، مەرحەبى كوشتو و لە وەلامى شىعەرەكەي مەرحەبدا كە دەلئ: (قَدْ عَلِمْتُ خَيْرٌ أُنِّي مَرْحَبًا)، ەلىبىش ﷺ لە وەلامىدا شىعرك دەلئ: (سَمِعْنِي أُمِّي حَيْدَرَةً، دايكم ناوي لىناوم (حَيْدَرَةً) يانى: شىر، بەلام (ابن هشام) ھىناۋىق، كە مەرحەب بە دەستى موھەممەدى كورى مەسلەمە كوژراو.

مەبەستم ئەۋەيە: دەبى لوژىكى بەرانبەرەكەت چ لوژىكىكە، تۆش ھەلبەدەي لە شىۋەي ئەو و ھەمان لوژىك بەكاربىنى، ئەگەر ئەو شىعەر دەلئ، تۆش بە شىعەر وەلامى بدەو، ئەگەر ھەرەشە دەكات، ھەرەشە بىكەو، لە جەنگدا ئەۋە

دەخوات، نەك ئەو ھەپتەشە بکات و تۆش دووعای خیری بۆ بکە، بە دلتیایی ئەو بە کەلک نایەت و، دوژمنەكەت زیاتر لیت سام شکاوو بێشەرم دەبێ.

۱۰- گەرانەوێ کۆچکەرە ھەبەشەییەکانیش ڕووداویکی زۆر خۆش بوو بۆ پیغەمبەر ﷺ، کە لە گەرمە ی جەنگی خەیبەردا، کۆچکەرە ھەبەشەییەکان دەگەڕێنەوێ وەک لەم دەقەوێ دیارە: (عَنِ الشَّعْبِيِّ: أَنَّ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ خَيْبَرَ، فَقَبَّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَالتَّرَمَّهُ وَقَالَ: مَا أَدْرِي بِأَيِّهَمَا أَنَا أَسْر: بِفَتْحِ خَيْبَرَ، أَمْ بِقُدُومِ جَعْفَرَ^(۱)).

واتە: شەعبیی دەلێ: جەغفەری کورێ ئەبێ تالیب ﷺ، ھاتە لای پیغەمبەری خوا ﷺ لە ڕۆژی سەرکەوتنی خەیبەردا، پیغەمبەریش ﷺ نێوچاوانی ماچکردو، بە خۆیەو گۆوشیی، قەرمووی: نازانم بە کامیان دلخۆشتەر بێ، بە سەرکەوتنی خەیبەر، یاخود بە ھاتنەوێ جەغفەر!!

واتە: جەغفەر ئەوانی دیکە کە لە ھەبەشە بوون و، ھەر لە قۇناغی مەککەدا چوو بوون بۆ ئەوێ، لەو ڕۆژەدا ئەوانیش گەرانەوێ، پیغەمبەری خوا ﷺ زۆر بۆی جێی دلخۆشیی بوو، ئەوانیش بۆیە ئەو کاتە ھاتوونەوێ، چونکە دلتیا بوون کە لەمەودوا ئیسلام دەسەلات پەیدادەکات و کۆنترۆلی نیوێ دوورگە ی ھەپتەیی دەکات و، جارێکی دیکە ناچار ی کۆچ و کۆچبار نابنەوێ.

ئەمەش کورتەو پوختەیک لە ھیکمەت و دەرس و پەندو بەرھەمەکانی، ھەر کام لە صوڵحی ھودەیبییەو، جەنگی خەیبەر.

لە خوای پەرورەدگار داواکارین بە لوتف و کەرەمی خوێ یارمەتییمان بدات، زیاتر لە قورئان و سیرەو ژیان و ژياننامە ی پیغەمبەری خوا ﷺ وردبینەوێ،

(۱) أخرجه الحاكم في «المستدرک»: ۴۲۴۹، وأقره فيه الذهبي، والطبراني في «الکبیر»: ۳۴۷۰، وابن أبي شيبة في «المصنف»: ۲۳۲۶۰، والبزار في «المسند»: ۱۳۲۸، وابن هشام في «السيرة»: ج ۲، ص ۱۹۸.

بېگومان پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەولیداوو ھەولەكەشیدا ھەسەدا سەد سەرکەوتوو بوو، كە ئەو ھى خوا ﷺ پى دەفەرمو، ئەنجامى بدات و ھە ژيانى خۆیدا بەرجەستەى بکات، چ پەيوەندىى بە لایەنى بووناسییهو ھەبى، چ بە لایەنى ئیمان و عەقیدەو، چ بە لایەنى پەرستشەكانەو، چ بە لایەنى پەوشت و ئاكارەو، چ بە لایەنى كۆمەلایەتسى، چ لایەنى بارى كەسىتى، چ لایەنى جەنگ و ئاشتى، چ لایەنى سىاسەت و ھوكمرانىى و بەرپۆەبردنەو، بۆیە ھەتا زیاتر ھە سپرەو ژيانى پېغەمبەر ﷺ ورد بىنەو ھە پتر پى ئاشنا بىن، ئەو ھەمىنەمان بۆ خوشت دەكات باشتەر ھە چەمك و واتاكانى فەرماشتى خوا تى بگەىن، چونكە ھەرچى خوا ﷺ ھە قورئاندا فەرموویەق، پېغەمبەرى خوا ﷺ ھە رىبازى خۆیدا، كر دوویەق.

ھەلبەتە دوای زانىنى چۆنىەق پروودانى ھەر كام ھە صولحى حودەبىیەو جەنگى خەییەرو، سەرنجدانى ھىكمەت و پەندە سەرەككەكانیان، ئىستا باشتەر زەمىنەى لىتتگەىشتنى بىست و نو (۲۹) ئایەتەكانى سوورەق (الفتح) مان بۆ تەخت و ھەموار بوو.

دەرسى يەكەم

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە دە (۱۰) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الفتح) يېك دى، ئايەتەكالى: (۱ - ۱۰)، تېياندا، خواي بەخشەر پېغەمبەرى خۆي موحەممەد ﷺ دەدوئىن، كە سەرکەوتتىكى ئاشكرای بۆ پەخساندو، تاكو لە ھەموو گوناھىكى رابردوو و دوايى بېوورى و، چاكەى خۆي لەسەر تەواو بىكات و، بە سەرکەوتتىكى مەزن سەرى بخات.

دوايى باسى دابەزاندنى ئۆقرەو ئۆخژن بۆ سەر دلى پرواداران دەكات، كە سەرەنجام بيانخاتە بە ھەشتەكالى خۆيەو ھە پاكىان بىكاتەو.

ھەروھە دەغل و ھاوبەشاندەرە گومانى خراپ بە خوا بەرەكان، سزا بدات و، ئەفرىنيان لى بىكات و بە دۆزەخيان بگەيەنى.

ئىنجا خواي بەرزو مەزن ئەركى سەرشانى ھەر كام لە پېغەمبەر و پرواداران دەخاتە پروو.

لە كۆتايىشدا باسى ئەو بەلېن و پەيمانە دەكات، كە بە ناوى خواو، پېغەمبەر ﷺ لىي ۋەرگرتوون، كە ھەر كەس پېوھى پابەند بى، پاداشتى مەزنى خواي ھەيەو، كە سىكىش ھەلېوھە شېئىتەو، ھەلۋەشانەو كەى تەنيا بە زىانى خۆي تەواو دەبى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۚ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۲﴾ وَبَصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ﴿۳﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۚ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۴﴾ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۵﴾ وَيُعَذِّبُ الْمُتَنَفِّقِينَ وَالْمُتَنَفِّقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ ۚ يَا اللَّهُ ظُرِبَ السَّوَّةُ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَّةِ ۚ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۶﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا ﴿۷﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۸﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَفِّرُوهُ ۚ وَتُخْشِعُوهُ بِحُكْمِهِ وَأَصِيلًا ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ ۚ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُسَوِّوهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۰﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، به‌راستی (ته‌ی موحه‌مه‌ده ﷺ)! یتمه (به‌ هو‌ی ریککه‌وتنتی حوده‌ی‌بییه‌وه) سه‌رکه‌وتتیکی ناشکرمان بو‌ ره‌خساندی ﴿۱﴾ تاکو (له‌ ته‌نجامی ته‌و تیک‌وشان و به‌ره‌مه‌مه‌زنه‌دا)، خوا له‌ گونا‌هی رابردوو و دواکه‌وتووت بیووری و، چاکه‌ی خو‌یت له‌سه‌ر ته‌واو بکات و، به‌ره‌و راسته‌ پی (زیاتر) پ‌نماییت بکات ﴿۲﴾ هه‌روه‌ها (تاکو) خوا سه‌رخستنیکی بالا‌ده‌ستانه‌ سه‌رت بخات ﴿۳﴾ (خوا) ته‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئوخ‌زن و ئوق‌ره‌یی خست‌وته‌ دلی پروادارانه‌وه، تاکو و‌پ‌رای پروایان، بروا زیاد بکه‌ن و سه‌ربازه‌کانی

ئاسمانەکان و زەویش تەنیا ھى خوان و، خوا زانای کاربەجییە (۴) (ھەروەھا خوا ئەو سەرکەوتنە پۈۋنەى بۆ پەخساندى)، تاكو (بە ھۆى فەرمانبەرى و تېكۆشانىانەو) پىروادارانى پىاو پىروادارانى ئافرەت، بخاتە بەھەشتانىكەوہ كە پووبارىان بە ژىردا دەپۆن و (بەرلەوہش) خراپەکانیان لى بسپرتەوہو، ئەوہش لە لای خوا بردنەوہىەكى مەزن بوو بۆ پىرواداران (۵) ھەروەھا (ئەو سەرکەوتنە بەرچاوەى بۆ پەخساندى) تاكو (خوا) پىاوانى دەغەل و ئافرەتانى دەغەل و، پىاوانى ھاوبەشدانەرو ئافرەتانى ھاوبەشدانەرى گومانى خراپ بە خوابەر، سزاو ئازار بدات، بەلای خراپیان لەسەر بسووپى و، خوا لىيان تووپرە بووہو، نەفرىنى لىکردوون و، دۆزەخى بۆ ئامادە کردوون و، (ئەوئ) خراپتىن سەرەنجامىشە (۶) سەربازەکانى ئاسمانەکان و زەویش تەنیا ھى خوان و، خوا ھەردەم زالى کارزان بووہ (۷) (ئەى موخەممەد!) ئىمە توۆمان بە شاىدەدو موژدەدەرو ترستەنەر ناردوہ (۸) تاكو (ئەى مسوۆلمانىنە!) پىروا بە خواو پىغەمبەرەكەى بىنن و، پىشتى (پىغەمبەر) بگرن و، پىزى بگرن و، بەيانیان و ئىوارانىش (خوا) ستايش بگەن و، بە پاكى بگرن (۹) بە دلىياى ئەوانەى پەيمانەت لەگەلدا دەبەستن (ئەى موخەممەد!) پەيمان بە خوا دەدەن، دەستى خوا لە سەرووى دەستیانەوہىە، ئىجا ھەر كەس پەيمانەشكىنى بکات، تەنیا بە زىانى خوۆى بى بەللىنى دەكات و، ھەر كەسكىش وەفادار بى بەو پەيمانەى بە خواى داوہو (بە تەواوى جى بەجىتى بکات) بىگومان لەمەودوا (خوا) پاداشتىكى مەزنى دەداتەوہ (۱۰)!

شېكردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(فَتَحًا مَّيْنًا): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَذَلِكَ ضَرْبَانٍ: مَا يُدْرِكُ بِالْبَصَرِ وَمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ، وَالْفَتْحُ: النُّصْرَةُ وَالظَّفَرُ وَالْحُكْمُ)، (فَتْح): له ئەصلى زماندا لایردنى داخراویى و لایردنى گری و گۆل و گرتیکە، ئەویش دوو جوړه:

جوړی یە کە میان: ئەو یە کە بە چا و بینى، (وەک: گریه ک لە گوریستیک یان کندریک دراوه، ئەو گریه بکریتهوه).

جوړی دوو ھە میان: بە ھەقل و دل دەبینى، وەک پرسىاریک دەکرى، کە سیک شتیکی لە دلدا بوته گری، یە کیکى دیکە وەلامى دەداتەو ھو گریه کەى بۆ لادەبات، وشەى (فَتْح): بە مانای سەرخستن و بالادەست بوون و دادوھری کردنىش ھاتوھ. (السَّكِينَةُ): (الطَّمَأْنِينَةُ وَالْإِسْتِقْرَارُ)، (سَكِينَةُ): بە کوردیى دەبیته ئوقرە یى و ئوخزن و داسەکنان.

(فَوْرًا): (الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ خُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتیه لە وەدەستھێنانى چاکە لەگەل ھەبوونى سەلامەتیدا.

(دَائِرَةٌ): (الدَّائِرَةُ: الْخَطُّ الْمُحِيطُ وَالْعَادِيَّةُ، وَالدَّوْرَةُ: الدَّائِرَةُ، فِي الْمَكْرُوهِ، وَالدَّوْلَةُ فِي الْمَحْبُوبِ)، (دائرة) بازنە یە کە، بە دەوری چەقیکەو ھەو، بە مانای پروداویش دى، بە لām وشەى: (دَوْرَةٌ وَدَائِرَةٌ) بۆ شتى خراب بە کاردین، ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾، بە لām وشەى (دَوْلَةٌ) لە شتى خۆشویستراودا بە کاردى، دەگوترى: (هَذِهِ الْأَيَّامُ دَوْلَةٌ فَلَايَ) واتە: بۆ وى بارودۆخە کە بە باش سووړاوه.

(السَّوْءُ): (مَا يَسُوْهُهُمْ فِي الْعَاقِبَةِ)، ئەو ھى لە سە ھەنجام دا، بۆیان خراب بى، (السَّوْءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ دُنْيَاً وَآخِرَى، نَفْساً، أَوْ بَدَناً، أَوْ خَارِجَهُمَا)، (سوء): ھەر

شېتکه مروتۇ خەفە تبارو سەغلەت و نارەحەت بکات، لە ڕووی دنیایی بێ،
یاخود دواپۆژیی، لە ڕووحدا بێ یان لە جەستەدا، یاخود لە دەرەوێ ڕووح و
جەستەدا، واتە: لە مأل و سامان و خزم و کەسدا، کەواتە: ﴿دَايِرَةُ السَّوْءِ﴾ واتە:
بەلای خراپ و، سووپی خراپی پۆژگار، کە بە زەرەری ئەوان تەواو بێ.

(شَهِدًا): (الشَّاهِدُ: مَنْ يُؤْذِي الشَّهَادَةَ، وَالذَّلِيلُ، شَهِدَ عَلَى كَذَا، أَخْبَرَ بِهِ، خَبْرًا
قَاطِعًا وَشَهِدَ بِاللَّهِ: حَلَفَ بِهِ، وَشَهِدَ الْمَجْلِسَ: حَضَرَ)، (شَاهِدُ): بە کەسیک دەگوترێ
کە شایەدیی ئەنجام دەدات (گەواهیی دان)، هەر وەک (شاهد) بە کەسیکی
دەگوترێ: کە شتیک دەبینی، وشە (شَهَادَة) یان (شَاهِد) بە مانای بەلگەش
دێ، دەگوترێ: (شَهِدَ عَلَى كَذَا)، واتە: هەوایی لە بارەویدا، هەواییکی دلتیاکەر،
دەگوترێ: (شَهِدَ بِاللَّهِ)، واتە: سویندی بە خوا خوارد، خوای بە شایەد گرت،
(وَشَهِدَ الْمَجْلِسَ: حَضَرَ)، واتە: لە کۆڕو مەجلیسە کەدا ئامادە بوو، دیارە هەر کام
لەو مانایانە، بەپێی ئەو سیاقە و، بەپێی ئەو باس و بابەتە ی دێ، ئەو وشە یە
یەکی لەو مانایانە ی بۆ دیاریی دەکری.

(وَتَعَزَّزُوا): (أَي: تُعِينُوهُ وَتُقَدِّرُوهُ وَتَنْصُرُوهُ): (تُعَزِّزُوهُ): یارمەتی بەدەن و ڕیزی
بگرن و پشتی بگرن.

(وَتَوْقَرُوا): (وَقَرَّ فَلَانًا، أَي: رَزَّاهُ، وَعَظَّمَهُ وَبَجَّلَهُ)، (تَوْقِيرُ)، (تَوْقِيرُ) واتە:
بە سەنگین تەماشاکردن، ڕیزی حورمەت لێگرتن، دەگوترێ: (وَقَرَّ فَلَانًا)، واتە:
بایەخی بۆ دانا، ڕیزی حورمەت و پێگە ی باشی بۆ دانا، بە مەزنی گرت و بە
پایەداری تەماشاکرد.

(نَكَثَ): هەڵیوەشاندووە، (نَكَثَ الْحَبْلَ وَنَحْوَهُ: نَقَضَهُ)، ئەگەر پەتیک هۆندرا بێ
و هەڵیوەشێندرێتەو پێی دەگوترێ: (نَكَثَهُ: نَقَضَهُ)، واتە: هەڵیوەشاندووە، (وَنَكَثَ
الْعَهْدَ أَوِ الْيَمِينَ أَوِ الْبَيْعَةَ: بَدَّهَا)، ئەگەر (نَكَثَ) بۆ سویندو بۆ پەیمان و بۆ بەلێن
دان، بە کاربھێنری، واتە: ئەو سویند و بەلێن و پەیمانی فی پێداو، کاری پێ ئەکرد.

(أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ) (وَفَى الشَّيْءَ يَفِي، وَقَاءَ وَوَفِيًا: تَمَّ)، (وَفَى) به مانای شته که ته‌واو بوو، رَیک بوو، (وَفَى فُلَانٌ نَذْرَهُ: أَدَاهُ، أَوْفَى، وَوَفَى، وَوَفَى بِعَهْدِهِ: عَمِلَ بِهِ)، (وَفَى فُلَانٌ نَذْرَهُ) واته: ئه‌وه‌ی له‌ خۆی گرتبوو، جیبه‌ جیی کرد، (أَوْفَى، وَوَفَى، وَوَفَى بِعَهْدِهِ: عَمِلَ بِهِ)، کاری به‌ په‌یمان‌ه‌که‌ی خۆی کردو به‌ئینه‌که‌ی برده‌ سه‌ری.

هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

ئیمه‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که پانتایه‌کی باشمان ته‌رخان‌کردوه‌ بو گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی صولحی حوده‌بییه‌، که خوا ﷻ ناوی لێناوه: ﴿فَتَحَاثُّبِنَا﴾ ۱، هه‌روه‌ها بو جه‌نگی خه‌یبه‌ریش، ئه‌وه‌ی پتویست بووه، له‌ باره‌ی ئه‌و دوو رووداووه‌، گوته‌ومانه: چۆن روویانداوه‌و چیان تیدا قه‌وماوه‌؟ به‌لام له‌ هه‌ر شوئینیکیش بو ته‌فسیری ئایه‌ته‌کان پتویست بێ، هۆی هاتنه‌ خواره‌یان، ئه‌گه‌ر به‌ کورتیش بێ، ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین، لێره‌شدا له‌ باره‌ی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ۱ و ئایه‌ته‌کانی دواتریشه‌وه‌، ئه‌و گێردراوه‌یه‌ هه‌یه‌:

۱- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَقْبَلْنَا مِنَ الْخُدَيْبِيَّةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَيْنَا نَحْنُ نَسِيرُ إِذَا آتَاهُ الْوُحْيُ، وَكَانَ إِذَا آتَاهُ اشْتَدَّ عَلَيْهِ، فَسُرِّي عَنْهُ، وَبِهِ مِنَ السُّرُورِ مَا شَاءَ اللَّهُ، فَأَخْبَرَنَا أَنَّهُ أُنْزِلَ عَلَيْهِ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، (أخرجه أحمد: ج ۱، ص ۳۹۱، والطبري في تفسيره: ۳۱۴۵۱، والبيهقي في دلائل النبوة، ج ۴، ص ۱۵۵، وصححه أحمد شاكر في المسند أحمد: ۳۷۱۰، وله شاهد عن أنس بن مالك رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أخرجه النسائي: ۵۲۲، وإسناده صحيح).

واته: عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌عوود ﷺ، ده‌لێ: له‌ حوده‌بییه‌وه‌ له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتینه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌دینه‌، ئنجا له‌ کاتیکدا ئیمه‌ ده‌پویشتین وه‌ جیبی بو هات، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ که وه‌ جیبی بو ده‌هات، تووشی ناره‌حه‌تی و سه‌ختی ده‌بوو (ده‌یانزانی ده‌که‌وته‌ حالیکی نا ئاساییه‌وه‌، له‌و کاته‌دا هاوه‌لان

قسه‌یان له‌گه‌ل نه‌کردوه، نه‌گهر دانیشتی، جاری واهه‌بووه ږاکشاهه، قوماشیک
یان پوښاکتیکیان به‌سهردا داوه، دواپی که حاله‌ته سه‌ختی و نارده‌ه‌تییه‌که‌ی لئ
لاچوو، نه‌وه‌نده‌ی خوا ﷺ بیه‌وی نه‌وه‌نده دلخوښ و شادمان بوو و هه‌والی
پیداين که: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝١﴾ دابه‌زیندراوه‌ته‌سه‌ر.

۲- ږیوایه‌تیک‌ی دیکه له‌و باره‌وه، له باره‌ی نه‌و ښایه‌ته موباره‌کانه‌وه که خوا ده‌فه‌رموی:
﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٢﴾
﴿وَيُصْرِكَ اللَّهُ بِكَ نَصْرًا عَظِيمًا ۝٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ
وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝٥﴾
له‌و باره‌وه نه‌م گپ‌دراوه‌یه هاتوه:

إِعْنِ أَنْسَ، قَالَ: نَزَلَتْ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا
تَأَخَّرَ﴾، مَرْجِعُهُ مِنَ الْخَدِيثِيَّةِ فَقَالَ: لَقَدْ أَنْزَلْتُ عَلَيَّ آيَةً هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا عَلَى
الْأَرْضِ، ثُمَّ قَرَأَهَا عَلَيْهِمْ، فَقَالُوا: هَبْنِيئًا مَرِيئًا يَا رَسُولَ اللَّهِ! ﷺ قَدْ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكَ مَاذَا
يَفْعَلُ بِكَ، فَمَاذَا يَفْعَلُ بِنَا؟ فَتَزَلَّتْ عَلَيْهِ: ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (أخرجه
البخاري: ٤١٧٢، ومسلم: ١٧٨٦، والنسائي في التفسير: ٥٢).

واته: نه‌نه‌س ﷺ، ده‌لئ: کاتیک نه‌م ښایه‌ته دابه‌زیه‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ﴿لِيَغْفِرَ
لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٢﴾، له‌کاتی
که‌ږانه‌وه‌یدا له‌خوډه‌بییه، فه‌رمووی: ښایه‌تیکم دابه‌زیوډته‌سه‌ر، له‌لام خوښه‌ویسته‌ر
له‌هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وییه، دواپی ښایه‌ته‌که‌ی به‌سهردا خوښندنه‌وه، هاه‌ولان (خوا
نیان ږازی بئ)، گو‌تیا: (هَبْنِيئًا مَرِيئًا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ)، پی‌روژ و موباره‌کت بئ،
به‌دلی خوښتی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ، خوا ﷺ بوی روونکرده‌وه چیت بو
ده‌کات، نه‌دی چی بو ټیمه‌ده‌کات؟ له‌وکاته‌دا نه‌م ښایه‌ته‌ی بو دابه‌زی: ﴿لِيَدْخُلَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ

عِنْدَ اللَّهِ قُوًّا عَظِيمًا، واتە: تاكو پروادارانى پىلاو پروادارانى ئافىرەت بىخاتە بەھەشتانىكەۋە، پروبار بە ژىر دارو درەختەكانىيان دا دەپۇن، (ياخود پروبارەكان و كانىي و سەرچاۋەكان لە ئىو بىكى دارو درەختەكاندان، نەك لە شۆيى دىكەۋە بۆيان بى) و خراپەكانىيان لى بىرپىتەۋە، ئەۋەش لە لای خوا بىردنەۋە بە مراد گەشتىتىكى مەزنە.

مانای گشتىي ئايەتەكان

ۋەك پىشتىرش گۆمان، دواي گىپرانەۋەي بەسەرھاتى خودەيىيە، تەۋا بەرچاۋمان پۇشن بۆتەۋە، لە بارەي چەمك و واتاي كۆي ئايەتەكانى سوورەتى (الفتح) ەۋە، ھەرۋەھا دواي گىپرانەۋەي بەسەرھاتى جەنگى خەيپەر، كە ژمارەيك لە ئايەتەكانىش ئامازەن بە جەنگى خەيپەر، بە دەستكەوتانەي مسوولمانان چىگان كەۋتن لە ئەنجامى جەنگى خەيپەردا، بۆيە ئىمە ماناي گشتىي ئايەتەكان، كورتەرو خىراتر دەكەين، چونكە لە ئەنجامى گىپرانەۋەي بەسەرھاتەكەدا، كە ئەم ئايەتەكانە بە ھۆيەۋە ھاتوونە خوار، بەرچاۋمان پۇشنەرو لى تىگەشتىي ئايەتەكان سىناترە.

خوای بەرزو مەزن دەفەرمۆي: **إِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**، بە ناۋى خوای بە بەزەيى بەخشندە، واتە: ئەم كارەم، بە ناۋى خوای بە بەزەيى بەخشندە دەست پىدەكەم، يان دەست پىكدەنم بەم كارە، بە ناۋى خوای بە بەزەيى بەخشندە، ئىنجا بە لای كەمەۋە كاتى مەۋف، دەلى: **إِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**، بە ناۋى خوای بە بەزەيى بەخشندە، دەبى چوار واتايان لە عەقلى و دلى خوۋ ئامادە بكات:

۱- ئەم كارە بە ناۋى خوا ئەنجام دەدەم، نەك بە ناۋى خۆم، يان بە ناۋى ھەر كەس و، ھەر شىكى دىكە.

۲- ئەم کارە بۆ خوا ئەنجام دەدەم، تاکو خوا ﷻ لێم پازیی بێ و، چونکە خوا ئەم کارە پێخۆشە بۆیە ئەنجامی دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامە و شەریعەتی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بە ئاسانکاری و ھاوکاری خوا ئەنجام دەدەم، نەک بە ھێزو توانا و شان و شەوکی خۆم.

خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، بە دنیایی ئێمە فەتھێکی ئاشکرمان بۆ تۆ کرد، (فتح) یانی چی؟ (فتح) لە ئەصلی زماندا بە مانای (کردنەو) دێ، دەرگایەک داخرا بێ و بکریتهو، دەگوترێ: (فَتَحَ الْبَابَ) دەرگاکە ی کردەو، کتییەک پێکەو نرابێ و لێک بکریتهو، دەگوترێ: (فَتَحَ الْكِتَابَ) کتیبەکە ی لێک کردەو، ھەروەھا نامەبەک لە زەرفدابی و بەیترتەدەر، پێی دەگوترێ: (فَتَحَ الرُّسَالَ)، نامەکە ی کردەو، ئنجا وەک چۆن بۆ شتی بەرھەست، وشە (فتح) بە مانای کردنەو دێ، بۆ شتی نا بەرھەستیش کە بە عەقڵ و دڵ دەزانرێ، بە کاردێ، کەسێک پرسیاریک گری و گۆتالێکی ھەیە، یەکیکی دیکە وەلامی دەداتەو، دەگوترێ: گریبەکە ی بۆ کردەو، واتە: ئەو شتە ی کە لێی داخرا بوو، لێی ئالۆزکا بوو، ئەو بۆی کردەو، بۆی شیکردەو، لێرەدا: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، واتە: ئێمە سەرکەوتنێکی ڕوون و ئاشکرمان بۆ تۆ ڕەخساند، کە وەک پێشتر باسمانکرد مەبەست پێی بە پلە ی یەکەم، پێکھاتنی حودەیبییە، چونکە ھەندێک لە زانایان گوتوویانە: مەبەست پێی سەرکەوتنە بەسەر قورەیشییەکاندا ئازادکردنی شاری مەککەییە، بەلام ئەم سوورەتە موبارەکە بە یەکەدەنگی ھەموو زانایان و، لە صەحیحی بوخاریی و صەحیحی موسلیم و لە ھەموو سەرچاوەکانی ژياننامە ی پێغەمبەر ﷺ ھاتو، کە لە قاتی گەرانەو ی پێغەمبەر ﷺ لە حودەیبییەو بەرەو مەدینەو، لە شوێنێکدا کە پێی دەگوترێ: (غَارُ الْغَمِيمِ)، بە شەویش ئەم سوورەتە موبارەکە دا بەزیو، بە

شېۋەى رابردووش ھېناوئەق، دوايىش ھاۋەلان پىرسىاريان لە پىغەمبەر ﷺ كىردوھ: تايا ئەوھ فەتەح بوو، سەرکەوتن بوو؟ فەرموويەق: بەلى، بەلكو لە رىوايەتتىكىدا ھاتوھ، فەرموويەق: (أَعْظَمُ الْفُتُوحِ)، گەورەترىنى سەرکەوتنەكان بوو، بەلى صولج و پىكھاتنى حودەبىيىيە، بۆ پىغەمبەر ﷺ و مسولمانان سەرکەوتنىكى زۆر روون و ئاشكرا بوو، بەھۆى ئەم سەرکەوتنەوھ رى بۆ مسولمانان ئاچووھ بوو، كە دوايى مەككەش ئازاد بکەن و، كۆى نىوھ دوورگەى عەرەبىيى ئازاد بکەن، ھەرەھا رى بۆ پىغەمبەرى خاتم ﷺ تەخت و ئاچووھ بوو، كە نامە بنىرى بۆ حوكمرانانى فارس و رۆم و حەبەشەو مىصرو ئەوانى دىكەش.

ئىنجا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، (ل)ى سەر (لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ) بۆ ھۆكار دۆزى (تەلىل)، واتە: بۆيە ئەو سەرکەوتنە روون و ئاشكرايەمان بۆ تۆرەخساند، تاكو خوا ﷻ لە گوناھە تىپەريوھكانت و گوناھە دواكەوتوۋەكانىشت، لىت بىوورى، كە دوايى لە مەسەلە گىزنگەكاندا، زىاتر تىشك دەخەينە سەر چەمك و وانى (ذَنْبٍ)، لىبوردنى خواى پەرۋەردگار بۆ پىغەمبەر ﷺ لە گوناھەكانى، بەلام لىرەدا ئەوھندە دەلىين: كە (ل)ى (التەلىل) لىرەدا، يانى: تىمە بۆيە ئەو سەرکەوتنە روون و ئاشكرايەمان بۆ تۆرەخساند، تاكو لە ئاكامدا، خوا ﷻ لەبەر ئەو ھەول و تىكۆشان و ماندوۋ بوون و خۆراگىرى و صەبرو ھەوسەلەيەى ھەتبوو، شايستەى ئەوھى كە خواى پەرۋەردگار لە ھەموو شىتكت بىوورى، لە گوناھى رابردوۋ و داھاتوۋ، ﴿وَبِمَنْعِهِ رَحِمَهُ﴾، تاكو چاكەى خۆى بەسەر تۆدا تەواۋ بكات، ﴿وَبِهِدْيِكَ مَرَّطًا مُسْتَقِيمًا﴾، ھەرەھا راستەرىت بكات، رىنمايىت بكات بەرەو رىيەكى راست.

كە ھەلبەتە پىغەمبەر ﷺ ھەر لەسەر رىيى راست بوو، بەلام واتە: لەم رووداوۋ پىشھاتەدا كە ھاتۆتە پىش، خوا ﷻ وات لىبكات، ھەلوئىستىكى راست و دروستت ھەبى، و مامەلەيەكى راست و دروست بکەى و لە رىيەكى راست و دروستەوھ، برۆى و، مامەلە لەگەل ئەو پىشھات و رووداوۋەدا بکەى، كە زۆرىك لە

هاوھلان (خو لتيان رازى بى)، زۆر لەسەر دليان قورس بوو، بە زەحمەت بۆيان ھەزم کرا، بەلام خوا ﷻ پىغەمبەرى خوڤى ﷻ والیکرد، کە بەو شىۋەيە مامەلە بکات، بەو رېتيە راستەدا لەگەڵ ئەو پرووداوەدا ھەلسوکەوت بکات، کە شايستەى پىغەمبەرى خوايە ﷻ، بەرژەوھەندى دنيائو دوارپوژى ئىسلام و مسولمانانى تىدايە، ﴿وَنَصْرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾ ھەروھە تاکو خوا ﷻ بە سەرخستنىكى بالادەستانە سەرت بخات، واتە: لە ئاکامدا، ئەم سەرکەوتنە بېتتە ھوڤى ئەوھى خوا ﷻ پشتيوانيت لى بکات و پشتت بگرى و، سەرکەوتنىكى بالادەستانە، سەربکەوى بەسەر دوژمنان و ناحەزانتداو، ئەو کۆسپ و لەمپەرانیە گەياندننى پەيامى خوادا، کە لە پيش تۆدا دانراون، ھەموو ئەو کۆسپ و لەمپەرانیە ھەلبېرى و ھەليانبوڤرى.

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، (خو ﷻ) ئەو کەسەيە، ئۆخژن و ئۆقرەيى دابەزانەدە نىو دلى پروادارانەو، ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾، تاکو وڤراي ئيمانەکەى خوڤان، ئيمانى دیکەش زياد بکەن، چونکە بىگومان ھەر کاتىک مسولمان شتىكى دېتە پيش، ئەگەر بەو شىۋەيە مامەلە لەگەڵ ئەو پرووداوو پيشھاتەدا بکات، کە بەپى شەريعتى خوا بى و پەزنامەندى خواى پەروەردگارى تىدابی، مانای وایە ئيمانى دیکەشى زياد کرد، واتە: ئيمانى بە شتەکانى پيشى بوو، ئەوھى دیکەش کە دېتە پيشى، ئەگەر ھەر جارى شتى ھاتە پيشى، ئيمانى پى ھەبى، مانای وایە ئيمانى زياد دەکات، چونکە ئيمان بە چاکە و فەرمانبەريى زياد دەکات و، بە گوناھو تاوانان کەم دەکات و بېھيز دەبى، ئەوھش راستيەکە، ھەم ئايەتەکانى قورئان زۆر بە رۆشنى دەيگەيەنن، کە يەکیک لە ئايەتەکان ئەمەيەو، ھەم فەرمايشتەکانى پىغەمبەرىش ﷻ، بۆيە زانايانى ئىسلام لەسەر ئەوھ يەکدەنگن و دەلێن: (الإِيمَانُ يَزِيدُ وَيُنْقُصُ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيُنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، واتە: ئيمان زياد دەکات و کەم دەکات، بە فەرمانبەريى زياد دەکات و، بە گوناھو سەرپىچى کەم دەکات.

﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سەربازەکانی ئاسمانەکان و زەویش تەنیا ھى
خوان، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ خواش ھەمیشەو ھەردەم زانای کارزان بوو، زانا
بوو ە ھەموو شتەکان و، کارزان بوو ە لە ھەموو کارەکانیدا.

﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (ل) ى (لِيَدْخُلَ) ھى ھۆکار
دۆزى (التعلیل) ەو، دەگونجى پەيوەست بىتەو ە بە: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾
واتە: بۆيە ئەو سەرکەوتنە روون و ئاشکرایەمان بۆتان پەخساند، بۆ تۆو بۆ
مسوڵمانان، تاكو لە ناکامدا بپروادارانى پياوو بپروادارانى ئافەرت شايستەى ئەو
بن، خوا ﷻ بيانخاتە بەھەشتەکانى خۆيەو ەو خراپەکانيان لى بسپرتەو ە،
دەشگونجى پەيوەست بىتەو ە بە دابەزىزانى ئۆقرەيى و ئۆخژن بۆ سەر دۆ و
دەروونيان، واتە: خوا ﷻ ئەو كەسەيە، كە ئۆقرەيى و ئۆخژنى دابەزانە نىو
دلى بپرواداران، تاكو وىپراي ئيمانى خويان، ئيمانيان زيەدە بىي و، سەرەنجاميش
بە ھۆى ئەو ئۆقرەيى و ئۆخژن و دۆداسەكنان و دۆدامەزرانەو ە، بپروادارانى
پياوو ئافەرت، شايستە بن خوا ﷻ بيانخاتە نىو بەھەشتەکانى خۆيەو ە، كە
پروباريان بە ژىردا دەپۆن، واتە: رووبار بە ژىر دارو درەختەکانياندا دەپۆن،
ياخود پرووبارەكان، كانىي و سەرچاوەكانيان ھەر لە شوينى خويان لە ژىر
دارو درەختەكان ھەلدەقولن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بە ھەميشەيى تياياندا دەمىننەو ە،
﴿وَيُكْفَرُ عَنْهُمْ سَرَّائِهِمْ﴾، ھەرودەھا خراپەكانيان لى بسپرتەو ە، لىرەدا تىبينىي
دەكرى كە بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ فەرمويەتى: ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ﴾ بۆ ئەو ە لە گوناھەكانت كە تىپەريون و دادين، بيانبوورى، بەلام
لىرەدا بە نىسبەت بپروادارانى پياوو ئافەرتەو ە، فەرمويەتى: ﴿وَيُكْفَرُ عَنْهُمْ
سَرَّائِهِمْ﴾، خراپەكانيان لى بسپرتەو ە!

كەواتە: ئەو ە پىغەمبەر ﷺ بە خراپە لە قەلەم نادى، بپرواداران خراپە
دەكەن، بەلام پىغەمبەر ﷺ لە خراپەكردن پارىزارو بوو، ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا
عَظِيمًا﴾، ئەو ە لە لای خوا بردنەو ەو بەمراد گەيشتنىكى مەزن بوو.

هه‌روه‌ها خوا **﴿وَعَذَابُ﴾** ئەو سەرکەوتنە پوون و ئاشکرایە پەخساند: **﴿وَعَذَابُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾** (وای **﴿وَعَذَابُ﴾** بۆ بادانەو و گێرپانەو (عَطْف)ەو، ئەم رستەبە دەباتەو بۆ پێشەو، واش زیاتر پێدەچێ بیگێرپانەو بۆ سەر: **﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا﴾**، واتە: ئەو سەرکەوتنە پوون و ئاشکرایەمان بۆ تۆ پەخساند، تاكو وێرایی ئەوێ لێت دەبوورێ و چاکەیی خۆیت لەسەر تەواو بکات و، بەرەو راستە پێ پێنماییت بکات و، بە سەرکەوتنێکی بالادەستانە سەرت بڤات و، لە بروادارانیش ببوورێ و خراپەکانیان لێ بسێتەو و بیانخاتە بەهەشتەو، وێرایی ئەو: مونا فیکە پیاو و کان و مونا فیکە ئافرەتەکان و، هاوبەش بۆ خوا دانەرە پیاو و کان و هاوبەش بۆ خوا دانەرە ئافرەتەکانیش، کە عادیان وایە، گومانی خراپ بە خوا دەبن: **﴿أَلْأَنبَاءُ يَأْتِيكُ يَٰأَبْلَهُ ظُرُوبُ السَّوْءِ﴾**، واتە: گومانی خراپ بە خوا بەرەکان سزابدو و نازاریدا.

بەلام ئایا لە کوێ سزاو ئازاریان بدات؟

أ- دەگونجێ مەبەست پێی دنیا بێ، یانی: لە دنیا دا وەختیک ئیسلام و مسوڵمانان دەبینن بالا دەستن و دەستڕۆشتوون و، دەتوانن بەرنامەیی خوا پیاو بەکن لە ولاتی خوێاند، ئەو بۆ ئەوان ئازارو ئەشکەنجەیه‌کی دەروونییه، چ بۆ هاوبەش بۆ خوادانەران، چ بۆ مونا فیک و دەغەلەکان، بە تێرو مێیانەو، ئەوانەیی هەمیشە گومانی خراپیان بە خوا دەبرد.

ب- دەشگونجێ مەبەست پێی سزاو ئازاری پۆژی دوا یی بێ.

ج- یاخود لە یەک کاتدا مەبەست پێی هەردووکیان بێ، بەلام پام وایە، زیاتر مەبەست پێی ئازارو سزای دنیایی بێ، چونکە دوا یی خوا **﴿وَعَذَابُ﴾** باسی سزاو ئازاری پۆژی دوا یی دەکات.

﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ سووڕانی خراپ، بازنەیی خراپ، هەر لەسەر ئەوان بێ، کە لێرەدا بازنە و سووڕانی خراپ، مەبەست پێی رووداو و بەلایەکە کە دێ، لەسەر

سەرى خەلک دەسوورې و دادەبەزىتە سەريان، ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾، خواش لىيان توورە بوو، ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾، نەفرىنىشى لىکردوون و دوورى خستوونەو لە بەزەبى خۆى، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾، ھەرۈھا دۆزەخى بۆ داناون و، خراپترىن سەرەنجامىش دۆزەخە.

﴿وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سەربازەکانى ئاسمانەکان و زەوىيش تەنیا ھى خوان، ھەموويان لە ژېر پکىف و دەستەلاقى خواى پەرۋەردگار دان، بۆ خۆشى دروستىکردوون و ھەر خۆشى بەکارىان دىنى بۆ ئەو مەبەستانەى بە چاکیان دەزانى، يەکیک لەو مەبەستانەش دۆل بەھىزکردنى پرۋادارانە، بە ھۆى ئىلھام و خورپەى فرىشتەکانەو کە دەىخەنە دۆلى پرۋادارانەو، ھەرۈھا تىشکانى دوژمنان و ناحەزانى ئىسلامە، بە ھاوبەش بۆ خوا دانەرۈ بە خاوەن کىتەب و بە دەغەلەکان و نىرو مېئانەو، بە ھۆى ئەو ترس و لەرزەو کە فرىشتەکان دەىخەنە دۆل و دەروونيانەو، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، ھەمىشەش خوا بالادەستى کاربەجى بوو، خاوەنى ئەوپەرى عىززەت و بالادەستى و، ئەو پەرى لىزانى و کارزانى بوو.

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، بە دۇنيایى (ئەى موحەممەد ﷺ!) تېمە تۆمان ناردو، شايد بى، ياخود چاودىر بى بەسەریانەو، ﴿وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، ھەرۈھا دلخۆشکەرۈ ترسینەرىشان بى، واتە: موژدەيان پى بەدى کە ئەگەر فەرمانبەرى خوا بکەن، جىگایان بە ھەشتەو، ھۆشداريان پى بەدى و بیانترسىنى، کە ئەگەر بى فەرمانى بکەن و سەرىپچى بکەن، تووشى سزا دەبن لە دىناو دواړۆژدا.

﴿لَتَأْمُنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ھەرۈھا بۆ ئەووش ئەى پرۋادارىنە! پىغەمبەرمان بە شايدەو موژدەدەرۈ بە ترسینەر ناردو تاکو پرۋا بىنن، بە خوا ﷻ و پەرۋانە کراوہکەى (کە موحەممەد

﴿وَتَعَزَّزُوا وَتُوقِرُوا﴾، ھەروھە پێغەمبەرەكەى ﴿بەھێز بکەن و پشەتی بگرن و ھاوکارى بن، ﴿وَتُوقِرُوا﴾، دیسان ڕێزو حورمەتى بگرن و بایەخى پێبدەن، بە سەنگین تەماشای بکەن، بەو شتوویەى بۆ ئەو شایستەى، مامەلەى لەگەڵدا بکەن بە ڕێزو حورمەتەو، ﴿وَتُسَيِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَمْسِلًا﴾، ھەروھە بە پاکى بگرن بەیانى و ئیواران، واتە: خوا ستایش بکەن و بە پاکى بگرن، بەیانى و ئیواران، واتە: لە بەیانى ڕا تاكو ئیوارەو، لە ئیوارە ڕا تاكو بەیانى، یاخود لەو دوو کاتەدا، کە دوو کاتى زۆر گرنگ و ھەستیارن.

ھەلبەتە ھەندىک لە زانایان گوتووین: ھەموویان بۆ خواى پەرورەدگار دەچنەو، واتە: (تەزىر) و (توقیر) و (تسبیح) ەكە، واتە: خوا سەر بخەن و ڕێزى بگرن و بە پاکى بگرن، وەك خوا لە سووپەتى (نوح) دا، دەفەرموئ: ﴿مَّا لَكُمَا لِرَجْعٍ لِلَّهِ وَفَارًا﴾.

بەلام ئەو ڕایە بەھێزترە، کە (تەزىر و توقیر) بۆ پێغەمبەر ﷺ بچنەو، واتە: پشتگرتن و ڕێز گرتن، بەلام بە پاک گرتنەكە، بێگومان لە ھەموو قورئاندا (تسبیح) تەنیا بۆ خوا بەکارھاتو.

لە کۆتایى دا خوا ﷻ ئاماژە دەکات بەو پەیمانەى کە دواتر ناوى بە: (بَيْعَةُ الرُّسُلَانِ)، (پەیمانى ڕەزامەندى) ڕۆشیت کە لە ژێر درەختىک دا، پێغەمبەر ﷺ پەیمانى لەگەڵ ڕەواداراندا بەست، کە دواى باسى دەکەین و پێشتریش ھەر قسەمان لى کردو، دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾، بە دُنیاى ئەوانەى پەیمان لەگەڵ تۆدا دەبەستن، تەنیا پەیمان لەگەڵ خوادا دەبەستن، ﴿اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، دەستى خوا بەسەر دەستى ئەوانەو، دەستى خوا لە سەر و دەستى ئەوانەو، ﴿فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ﴾، ئنجا ھەر كەسى ھەڵبەستەو، بە زىانى خۆى پەیمان ھەڵدەو، شەیتەتەو، ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾، ھەر كەسىك وەفادارىش بى بەو پەیمانەى لەگەڵ خوادا بەستوو،

و له گه‌ڵ پیغه‌مه‌ردا به‌ستوویه‌تی، به‌لام خوا **فَهَرَمَوَى**: ئه‌و په‌یمان به‌ستنه
 له‌گه‌ڵ تۆدا، له‌گه‌ڵ خوادایه‌و، ده‌ستی خوا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌یه، هه‌ر
 که‌سن وه‌فادار بێ به‌و په‌یمانه‌ی له‌گه‌ڵ خوادا به‌ستوویه‌تی، **(فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا**
عَظِيمًا)، به‌ دُنْیایی (خوا) پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه، خوێندراویشه‌ته‌وه:
(فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا)، به‌ دُنْیایی پاداشتیکی مه‌زنی ده‌دینه‌وه.

مەسەلە گىرەڭگەكان

مەسەلە ى يەكەم:

خو ۛ سەرکەوتىتىكى ئاشىكراو بەرچاۋى، بەھۋى رىككەوتنى حودەبىيىەو ى بۆ پىغەمبەرى خۇى موحەممەد ۛ رەخساند، تاكو سەرەنجام بىتتە ھۆكارى لىبوردى لى گوناھە رابردوو و داھاتووەكانى و، چاكە لەسەر تەواوكرانى و، راستە رى پىگىرانى و، سەرخرانى بە شىۋەيەكى بالادەستانەي دوور لە شكست و دوران^(۱):

خو ۛ دەفەرەمۆى: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ (۱) لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ (۲) وَيُضْرِكَ اللَّهُ ضَرْبًا عَزِيزًا ۝ (۳)﴾

شىكرەنەھەي ئەم ئايەتەنە، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾، بە دنىايى تىمە سەرکەوتىتىكى روون و ئاشىكرامان بۆ تۆ رەخساند، پىشتەر باسماىن كىر، كە (فتىح): بىرتىە لە كىرەنەھەي دەركاگەك، ياخود ەمبارىك، ياخود چارەسەر كىرەنەي كىرەتەك و كىشەيەك، ەك لە قورئاندا، خو ۛ دەفەرەمۆى: ﴿لَا

(۱) پىشتەر پانتايەكى زۆرمان تەرخانكردو ى بۆ گىرەنەھەي بەسەرھاتى صولحى حودەبىيىە، لەبەر پىشەنەي كىتتە ناودارەكەي: (السيرة النبوية لابن هشام)دا، كە ئەويش ەم لە (ابن إسحاق)دە، قسەكان دىنى، ەم خۇشى قسەي خۇى دەخاتە سەر، بەلام وىراى ئەو كىتتەي: (ابن هشام)، بەسەرھاتى صولحى حودەبىيىە لە صەحىحى بوخارىدا، بە ژمارە: (۲۷۲۱)و (۲۷۲۲)ش ھاتو، ەروەھا لە صەحىحى موسلىمدا بە ژمارە: (۱۸۰۷) ھاتو، لە (مسند) ئىمام ئەحمەد لە بەرگى (۴)، لاپەرە: (۸۶ و ۸۷)دا ھاتو، ەروەھا (النسائي) لە تەفسىرەكەي خۇيدا بە ژمارە: (۵۳۱) ھىناۋىەتى و، غەيرى ئەوانىش، ەروەھا لەو كىتتەنەي ھاۋچەرخىشەن: (الإستيعاب في بيان الأسباب)، بەرگى (۳)، لاپەرە: (۲۳۵ - ۲۴۰)، ەممو ئەو كىرەدراو ى رىۋايەتەنەي كە پەيوەستەن بەو رىۋوداۋو، ھىناۋى.

فُتِحَ لَهُمُ الْيُوبُ السَّامِيَّةُ ﴿۱۰﴾ الأعراف، دەرۋازەو دەرگایەکانی ئاسمانیان بۆ ناکرێتەو، بۆ پرووحی تاوانباران، ھەرودھا وشەى (فَتْح) بۆ سەرکەوتنیش بەکار دەھێتێ و، بۆ بابای جەنگاوەر کە دەچیتە شارو ولاتی لایەنی بەرانبەرەو، چونکە ئەویش کاتیک دەچیتە نێو ئەو شارو ولات و ناو دەانییەو، وەک ئەو وایە کە دەرگا و دەرۋازەیکى کردبێتەو، یان عەمباریک، دەرگایەکى کردبێتەو، بۆیەش وشەى (فَتْح) زۆر جار بۆ سەرکەوتن بەکارھێتارەو، چونکە وشەى: (نصر) لە ئەنجامى جەنگدا دیتە دى، دەگوترێ: (قَاتِلْ فَلَانٌ فَلَانًا، فَانْتَصِرْ عَلَيْهِ)، فلانکەس درۆ فلانکەس جەنگا و بەسەردا زالبوو، بەلام (فَتْح) مەرج نیە لە ئەنجامى کوشتارو جەنگدا بێ، بۆیە خوا ﷻ ناوی لە صولحی حودەیبییە ناو: (فَتْح)، ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ﴿۱﴾، ھەرودھا بۆیە ئازادکردنى مەککەش ناوی لیتارەو: (فَتْح) فەتھى مەککە، چونکە ئەویش کوشتاریکی وای تیدا نەبوو لە قەدەر مەلەبەندیکى گەورەى وەک: مەککە، بەس وردە شەپو قۆلە شەپى تیدا بوون، نەک سوپای قورەیش بێ بجەنگى لەگەڵ سوپای تیسلامدا، بەلکو ھەندیک کەس وەک: عیكریمەى كورێ ئەبوو جەھل، ھەندى قۆلە شەپیان كردن، ئىجا ئایا لیتارەدا بۆچى خوا ﷻ بە جەختکردنەو دەفەرموى: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ﴿۱﴾، بە دۇنیایى ئیمە سەرکەوتنیکى پروون و ئاشكرامان بۆ تۆ پەخساند؟ لەبەر ئەوێ موسولمانان دوو دل بوون، ئایا ئەو سەرکەوتن بوو، یان نا؟ پرسیاریان لە پیغەمبەر ﷺ کردو: (أَوْ هَذَا فَتْحٌ؟)، ئایا ئەمە سەرکەوتن بوو؟ ئەویش فەرمووێت: بەلێ، دواى خوا ﷻ ئەو سەرکەوتنە کە دەفەرموى: ﴿وَنُصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿۲﴾، خوا ﷻ دەیکاتە ھۆکار بۆ زالبوونیکى بالادەستانە، کە شکستى بە دوادا نەیتەو، بەسەر دوژمنەکان دا لە نیو دەورگەى عەرەبییدا، بە تايبەتى ھۆزى قورەیش، واتە: ئەو فەتھە کە صولحی حودەیبییە، خوا ﷻ کردوویەتى بە ھۆکار بۆ ئەو زالبوونە کە زالبوونیکى بالادەستانە، لە ئەنجام و ئاکام دا دیتە دى، ھەلبەتە بەرکار (مَفْعُول به)، (فَتَحْنَا) قرتیندراو، چونکە مەبەست جینسى ئەو سەرکەوتنە، ئەو سەرکەوتنیکى دیاریکراو، ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ﴿۱﴾، ئیمە سەرکەوتنمان بۆ تۆ پەخساند، سەرکەوتنیکى پروون و ئاشکرا، نەیفەرموو سەرکەوتنە کە بەسەر کینداو چۆن؟

تاكو ديارىي نەكرى و تايبەت نەكرى بە شىتىكى ديارىيىكراۋەو، نەم ئايەتە موبارەكانەش زۆر دەشوبېئىنە سوۋرەتى (النصر) ۋەو، كە خوا ﷻ دەفەرەمۆي: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝﴾، كە سوۋرەتى (النصر) ۋاتە: زالبون، لە دوايى ئازادكرانى مەككە ھاتۆتە خوار، ۋەك خوا پشتيوان بى، دوايى دەيگەينى، چونكە ئەۋەي مەككە سائەھاي سائ بوو ھۆزى قورەيش شەرو جەنگيان لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷻ ۋە مسولمانان دەرە، بۆيە كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷻ چوۋە ئىو شارەكەيانەۋە بە سوپايەكەۋەو، ھەندى قولە شەپشيان لە دژ كەردن، ئەوان ھىچيان بەدەستەۋە نەما، ئەۋە نەبى خۆ بە دەستەۋە بدەن ۋە تەسليم بى، بۆيە ناۋى لىئاۋە (نصر)، ئىنجا دەفەرەمۆي: ھەر كاتىك زالكردنى خواۋ يارمەتيدانى خوا ھات، ھەرۋەھا سەرەكەوتىشى بەدوادا ھات ۋ، خەلكت بىنى پۆل پۆل دەھاتنە ئىو تايىن ۋ بەرنامەى خواۋ، بە ستايىشكرەنەۋە پەرۋەردگار ت بە پاك بگرەو، داۋاى لىبوردنى لى بكە، بىگومان ئەۋ زۆر تۆبە ۋەرگر، لىرەش دەفەرەمۆي: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝﴾.

۲- ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، تاكو خوا لە گوناھى رابردو ۋ دوايتە ببورى، (واللّٰم: للتّعليل، أي إِنَّا فَتَحْنَا فَتْحًا مُّبِينًا لِأَجْلِكَ، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ لَكَ، وَإِقَامَ نِعْمَتِهِ عَلَيْكَ، وَجَعَلْتَ مَغْفِرَةَ اللَّهِ لِلنَّبِيِّ ﷺ عِلَّةً لِلْفَتْحِ، لِأَنَّهَا مِنْ جُمْلَةِ مَا أَرَادَ اللَّهُ حُصُولَهُ بِسَبَبِ الْفَتْحِ)، لامەكە بۆ ھۆكارە، ۋاتە: بۆيە خوا ﷻ ئەۋ سەرەكەوتنە روون ۋ ئاشكرایە بۆ تۆ ھىنايە پىش، تاكو لە گوناھت ببورى، گوناھى رابردو ۋ داھاتووت ۋ، چاكەى خۆى لەسەر تۆ تەۋاۋ بكات، ئىنجا بۆيەش لىبوردنى خوا ﷻ لە پىغەمبەر ﷻ، كراۋەتە ھۆكارى ئەۋ سەرەكەوتنە، چونكە لىبوردنى خوا ﷻ لە پىغەمبەر ﷻ، لە ئىو ئەۋ ئامانجانە دايە، كە خوا ﷻ بە ھۆى ئەۋ سەرەكەوتنەۋە (ئەۋ پىكھاتنەى حودەبىيىيەۋە) بۆ پىغەمبەرى ﷻ دەستەبەر كەردوون.

۳- ﴿وَبِمَا نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ﴾، بۆ ئەۋەى خوا ﷻ چاكەى خۆيت لەسەر تەۋاۋ بكات، (إِقَامَ النُّعْمَةِ: إِعْطَاءُ مَا لَمْ يَكُنْ أَعْطَاهُ إِيَّاهُ مِنْ أَنْوَاعِ النُّعْمَةِ، مِثْلَ إِسْلَامِ قُرَيْشٍ، وَخَلَّاصِ بِلَادٍ

الْحِجَازَ كُلَّهَا لِلدُّخُولِ تَحْتَ حُكْمِهِ)، تەۋاۋا كىردى چاكە، بىرىتپە لەۋەى خوا ﷺ ئەۋەى
پىشتىر پىتى نەداۋە لە جورەكانى چاكە، پىتى بدات، ۋەك ئەۋە كە ھۆزى قورپەش ھاتنە
نىۋ ئىسلامەۋە، ۋلاقى حىجاز (ۋاتە: نىۋە دوورگەى عەرەبىي) ھەموۋى ھاتە ژىر پكىف
ۋ ھوكمى ئىسلامەۋە.

ھەرۋەھا مۇنافىقەكان لووتيان شكاۋ، خاۋەن كىتپەكان دېكيان ئەما، ئەۋانە
ھەموۋيان ئەۋ چاكانە بوۋن كە خوا ﷺ لەگەل پىغەمبەرى خاتەم ۋ مەسۇلماناندا
كىردى.

۴- ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، بۇ ئەۋەى (خوا) بەرەۋ رېتى راست رېنمايىت بىكات.

(الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ: مُسْتَعَارٌ لِلدِّينِ الْحَقِّ: أَيِ يَجْعَلُكَ عَلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ فِي
كُلِّ أَمْرٍ مِنْ أُمُورِكَ)، بۇ ئەۋەى خوا ﷺ تۆ بختە سەر رېتەكى راست، لە
ھەموۋ كارۋ بارىكتىدا، مەن پىم ۋايە كە لىرەدا: ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾،
كە لە تەفسىرەكاندا نەمىنىۋە ئەۋە باس بىكرى - مەبەست ئەۋەىە خوا
ﷺ بۇ مامەلەكىردن لەگەل ئەۋ پىشھاتەى پىكھاتنى خۇدەبىيەدا، كە بىرتى
بوۋ لەۋەى پىغەمبەرۋ ھاۋەلانى: (۱۳۰۰، ۱۴۰۰، ۱۵۰۰) بە پىتى جىاۋازى
رېۋايەتەكان، بە نىەتى عومپەكىردن چوۋن بەرەۋ مەككەۋ مەزگەۋتى ھەرام ۋ
كەعبە، بەلام كافىرەكانى قورپەش رېيان پىگرتن، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ بە
تەۋفىقى خواۋ، بە ئاسانكارىي خوا، مامەلەيەكى راست ۋ دروستى لەگەل
ئەۋ پىشھاتەدا كىرد، بە پىچەۋانەى راۋو ئارەزۋۋى زۆر بەى ھاۋەلانىۋە، كە
پىيان ۋابوۋ دەبىن لەگەلئاندا بە شەر پىن ۋ، ھەر چۆن بوۋە نەگەپىنەۋەۋ
ھەر بىچن بۆسەردانى كەعبە، ئەگەر شەرۋ كوشتارىشى لىكەۋتپىتەۋە، بەلام
پىغەمبەر ﷺ رېتى ئاشتىي ھەللىزاردو، مامەلەيەكى ۋاي لەگەل ئەۋ پىشھاتەدا
كىرد، كە دۋايى بە خىرو قازانچىكى زۆر گەۋرە شكاىۋە، ھەم بۇ ئىسلام ۋ
ھەم بۇ مەسۇلمانان ۋ، بوۋە ھۆى چاۋپىچىك لاچوۋن لەسەر چاۋى زۆرىك

لهو هاوبهش بو خوا دانه رانه‌ی، به شیوه‌یه‌کی دیکه ته‌ماشای پیغمبه‌ر ﷺ و
ئیسلاام و هاوه‌لانی پیغمبه‌ریان ده‌کرد.

به دنیاییش ته‌گه‌ر خوا ﷺ تا‌کو صولحی حوده‌یییه، نیعمه‌ته‌کانی له‌سه‌ر
پیغمبه‌ری خوا ﷺ ته‌واو نه‌کردوون و، هه‌ندیک چاکه ماون له‌گه‌لیدا بکات،
به‌لام بیگومان پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر له‌سه‌ره‌تا تا‌کو سه‌ره‌نجام، هه‌ر له‌سه‌ر
پرسی راست بووه، که‌واته: ﴿وَهَدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، واته: به‌تایبه‌ت له‌و
رووداوهداو بو مامه‌له‌که له‌گه‌ل‌ئه رووداوهدا که‌دینه‌ پیش، خوا رینماییت
بکات، مامه‌له‌یه‌کی راست و دروست بکه‌ی و، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ر راستانه له‌گه‌ل
ئه رووداوهدا مامه‌له‌بکه‌ی.

۵- ﴿وَنُصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾، هه‌روه‌ها (سه‌ره‌نجام بپینه‌ه‌وی ئه‌وه‌که) خوا ﷺ نو به
زال‌بوونیکی بالاده‌ستانه زال بکات، (وَصَفَّ النَّصْرُ بِالْعَزِيزِ، مَجَازٌ عَقْلِيٌّ وَإِنَّمَا الْعَزِيزُ هُوَ النَّبِيُّ
ﷺ الْمُنْصُورُ)، لیره‌دا که خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَنُصْرِكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾، که (نصر)
زال‌بوون به (عزیز) پیناسه‌کراوه، ئه‌مه‌مه‌جازیکی عه‌قلیه، چونکه له‌راستیدا ئه‌وه‌ی بالا
ده‌ست و زال‌بووه، بریتی بووه له‌پیغمبه‌ر ﷺ، (وَالْعِزَّةُ: الْمُنْعَةُ، وَالْمُقْصُودُ بِهِ الْعِزُّ الَّذِي لَا
يَعْقِبُهُ ذُلٌّ)، عزیزه‌ت به‌مانای بالاده‌ستیه‌که به‌رانبه‌ره‌که‌ت پیت نه‌وێری و له‌به‌رانبه‌رتدا
ده‌سته‌پاچه‌بێ، که لیره‌دا مه‌به‌ست پیتی ئه‌و بالاده‌ستیه‌یه، بێ ده‌سته‌لاتیی به‌دوادا
نایه‌ته‌وه، بو‌یه ده‌فه‌رموئ: ﴿نَصْرًا عَظِيمًا﴾، چونکه له‌دوای پینکاته‌ن و ریککه‌وتنه‌نامه‌ی
حوده‌یییه‌وه، دوژمنانی سه‌ر سه‌ختی پیغمبه‌ر ﷺ که له‌ه‌وژی قوره‌یشدا به‌ره‌سته
بوون، جاریکی دیکه نه‌یانتوانی به‌شیوه‌یه‌ک زیان به‌پیغمبه‌ر ﷺ و ئیسلاام و مسولمانان
بگه‌یه‌ن، ئیشیان پینکات، واته: خوا ﷺ وای زال‌کرد، جاریکی دیکه بێ ده‌سته‌لاتیی و
تیکشکانی به‌سه‌ردا نه‌یه‌ته‌وه، ته‌گه‌رنا بو وینه: له‌جه‌نگی به‌دردا سه‌رکه‌وتن، به‌لام له
جه‌نگی ئوحووددا تیکشکان و، له‌جه‌نگی حوونه‌ین و له‌جه‌نگی ئه‌حزاب دا مسولمانان
زۆر سه‌غله‌ت بوون و، له‌جه‌نگی حونه‌یندا سه‌ره‌تا‌که‌ی مسولمانان سه‌رکه‌وتن، به‌لام له
دوایی دا تیکشکان و، له‌کو‌تایی دا سه‌رکه‌وته‌وه.

سەرنجىك لە بارەى لىبوردانى گوناھى پىغەمبەرەھە

پىشتىش بەلئىماندا بوو كە ئىمە دواتر زياتر تىشك دەخەينە سەر چەمك و واتاي: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾، كە دەفەرموئى: بۆ ئەوەى خوا لەو گوناھەت كە تىپەريوەو ئەوەى دواكەوتو، ببوورئ.

مەبەست لە (ذنب) بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ كە لىرەدا ھاتو، ھەرۈھەا لە سوورەتى (محمد) يشدا: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنْبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (۱۸)، ھاتو، مەبەست پىي گوناھو خراپەو سەرپىچىي نى، بەو چەمك و واتايەى بۆ ئىمە زاندارو، چونكە پىغەمبەر (محمد) ﷺ، سەرچەم پىغەمبەران لە گوناھو خراپەو لە سەرپىچىي و تاوان پارىزاو، چونكە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام)، سەر مەشقى خەلكن، ئنجا ئەگەر پىغەمبەر لە ھەلەو لادان و گوناھو تاوان پارىزاو نەبئ، خەلكىك ببىنئ ئەو پىغەمبەرە ﷺ گوناھو تاوان دەكات، متمانەى پىي نامىنئ، كەواتە: چۆن بىكاتە سەر مەشق!

ئەدى مەبەست لە (ذنب) چىيە؟

مەبەست پىي جورىك لە ھەلسوكەوتكردى پىغەمبەرە ﷺ كە نىشانەى تىدا نەپىكاو، وەك ئەوەى رايەكى بوو بئ، نەپىكا بئ، بۆ وئە:

۱- لە صەحىحى موسلىمدا ھاتو، كە بە لای ھەندىك لە ھاوەلانيدا تىدەپەرىئ، دارخورما مەتوربە دەكەن، تۆوى نىرەكە دەبەن بۆ مئىيەكە، موسلىم بە سئ رىوايەت ھىناويەتى^(۱):

لە رىوايەتتىكا پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: پىم وايە، ئەگەر واش نەكەن، زىانى نابئ، واتە: دەستى لئ ھەلگەرن و خۆتان ئەزىيەت مەدەن، كە تۆوى نىرەكە

بەرن بۆ مېھكە، ئەوانىش دەستيان لى ھەلگرت، دوايى ئەو ھە بوو دارخورمايەكان بەريان نەگرت، كە چوونەو ھە خزمەق پىغەمبەر ﷺ ھەرمووى: ئەو ھەس ھاو بۆچوونىكى خۆم بوو، ئەگەر شىتكم بە ناوى خواو ھە پى گوتن، ھەك ھەحىي لىم ھەرىگرن، بەلام ئەگەر شىتكم ھەك بۆچوونى خۆم پىگوتن: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ)، ئىو ھە كاروبارى دنيا تاندا، شارەزاترن.

بەللى پىغەمبەر ﷺ دەگونجى ھە بۆچوونىكى دنيايدا نەپىيكابى، بۆچوونىكى دنيايى كە ھوكمىكى شەرعىي پىو ھەيوەست نىھ، كە بەشىك بى ھە دىن، ياخود ھە پى ھەحىيە ھە نەبى، نەزانرى.

۲- ھەروھە ھە رووى كەردەيىو ھە، دەگونجى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەنگاوتكى نابى و، وىستىبى كارىك بكا، بەلام ھە كارەدا نەپىيكابى، نەك ھەبەر ئەو ھە گوناھەو خراپەيە، بەلكو ھەبەر ئەو ھە ھەبەر ھەبەر ھەبەر: ھە جەنگى بەدردا كە پىغەمبەر ﷺ دەيو ھە سوپاھەكەى خۆى ھە شوئىك بارگەو ھە بخت و داھەزرىنى كە گونجاو نەبوو، (الْحَبَابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) پرسارى لى دەكات: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ئايا ئەمە ھەرمانى خوايەو ھەحىي خوايە؟ ياخود بۆچوونى خۆتەو تكتىكى جەنگىيە؟

كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: بۆچوونى خۆمەو تكتىكى جەنگىيە، (الْحَبَابُ) دەللى: ئىرە باش نىھ، با بچىنە سەرووتر، ئەو چالوانەى ھەن، پىريان دەكەينەو ھە گۆلاوتكى گەورە دروست دەكەين، ئىمە ئاومان دەبى دوژمنەكانمان ئاويان نابى، پاشان ئەو شوئىنەى بۆى دەچىن زووركەلئىنە و پىمان پىيەو ھە چەسپى، بەلام ئىرە گوملايىو ھە ناوى تىدا دەو ھەستى و دەبىتە قورۇ ھە قورپى دەچەقەين، كە پىغەمبەر ﷺ پىشنىارەكەى ھەباب دەبىستى، يەكسەر دەفەرموئى: (لَقَدْ أَشْرَتْ بِالرَّأْيِ)^(۱)، پى راست ئەو ھەبە كە گوتت، يەكسەر پىيەكەى خۆى دەگورپى، واتە: ئەو ھەنگاوە كەردەيى ھە ناويەق، دەپگورپى.

۳- ههروه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له جه‌نگی به‌دردا، کافره‌کانی به‌دیل‌گرتن، خ‌وای کارزانیش ره‌خنه‌ی لی‌گرت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْآرْضِ﴾ (الأنفال، ۱۷) هیچ پیغه‌مبه‌ریک ب‌وی نیه، دیلی هه‌بن، تا‌کو کوش‌تاری ز‌ور نه‌کات له زه‌ویدا، واته: تا‌کو دوژمنه‌کانی له‌پهل و پ‌و نه‌خات.

نه‌ک به‌دی‌لی بیان‌کوژی، چون‌که دی‌ل نا‌کوژی، به‌لام به‌ت‌ماعی نه‌وه‌ی پاره‌یان له‌به‌رانبه‌ردا لی‌وه‌ری‌گرن، ناب‌ی به‌دی‌لیان ب‌گرن، له‌یه‌که‌م پ‌و به‌پ‌وو ب‌وونه‌وه‌دا، له‌ویش خ‌وای می‌هره‌بان ره‌خنه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گری، له‌سه‌ر هه‌نگاو‌یکی که به‌ب‌و‌چوونی خ‌وی پ‌ی واب‌وو ش‌ت‌کی باشه، به‌لام باش نه‌بووه، به‌لام ب‌ی‌گومان نه‌وه به‌گوناه له‌قه‌له‌م نادر، چون‌که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمان‌یکی خ‌وای له‌به‌ر ده‌ست‌دا نه‌بووه، نه‌ویش سه‌ری‌پ‌چی لی‌کرد‌ی، به‌ل‌کو به‌ب‌و‌چوونی خ‌وی نه‌وه‌ه‌نگاو‌ی نا‌وه.

۴- ههروه‌ها م‌و‌له‌ت‌دانی به‌نه‌وانه‌ی دا‌وای م‌و‌له‌ت‌یان کرد، له‌جه‌نگی (ته‌بو‌ک) دا: ﴿عَمَّا آتَاهُ عِنْدَ لَمْ أَذِنَ لَهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَكَ الْآيَاتِ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِ﴾ (التوبة، ۱۲) واته: خوا ﷺ لی‌ت ب‌بو‌وری ب‌و‌چی م‌و‌له‌ت‌ت دان (نه‌ده‌بو‌و م‌و‌له‌ت‌ت دا‌بان)، تا‌کو نه‌وانه‌ی راست ده‌که‌ن و پاساو‌یکی راسته‌قینه‌یان هه‌یه، نه‌وانه‌ت ب‌و‌ده‌ری‌که‌و‌ی، له‌نه‌وانه‌ی در‌و‌زن.

۵- ههروه‌ها له‌هه‌لو‌ی‌سته‌که‌ی له‌گه‌ل (عبدالله بن‌أم م‌کتوم) دا، که بابایه‌کی کو‌یر بوو ﷺ، هات پ‌رسیاری له پیغه‌مبه‌ر کرد، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌و کاته‌دا سه‌رگرم و سه‌رقالی‌ی قسه‌کردن بوو له‌گه‌ل ک‌و‌مه‌ل‌یک له‌زله زلانی ق‌و‌ره‌یش دا‌و، پ‌و‌وی لی‌ت‌و‌ه‌چه‌رخاند و، پ‌و‌وی لی‌گرژ کرد، به‌و واتایه‌ی جار‌ی کاتی نه‌وه نیه، نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه‌ی کو‌یر بوو، نه‌بی‌نی و ده‌بی نه‌یزانی‌بی که نه‌وه له‌ک‌و‌رو مه‌جلیس‌یک دا‌دانی‌شته‌و گو‌ییان ب‌و پیغه‌مبه‌ر ﷺ گرت‌وه، خه‌ریکی بان‌گه‌واز کرد‌نیانه، خوا ﷺ له‌و بار‌وه‌ه لو‌مه‌ی کرد‌و فه‌رم‌و‌ی:

﴿عَسَ وَوَلَّحَ ۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّاهُ يَرْكُ ۳) أَوْ يَكْفُرُ فَنَنْفَعَهُ الْزَكْرَى ۴) أَمَّا مَنِ اسْتَعْنَى ۵) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّقْ ۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكُ ۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۸) وَهُوَ يَخْفَى ۹)

﴿قَاتِلْهُ عَنْ يَمِينِهِ﴾ ۱۰ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ ۱۱ ﴿عَبَسَ﴾ لهویش خوا ۱۲ پەرخە دەگرئ له پیغمبەر ۱۳ دەفەرموی: ڕووی خۆی گرژ کردو ڕووی وەرچەرخاند، کاتیک که کوپره که هات بۆ لای، تاكو كۆتایی نایه ته كان.

دیاره پیغمبەری خوا ۱۴ لهو ڕووداوه شدا، ئیجتیهادو کۆششی کردوهو پیتی وابوو هاشتر وایه قسه له گه‌ڵ ئەو زله زلانه‌دا بکات، به‌لکو خوا هیدایه‌تیان بدات، بۆ عه‌بدوللای کۆری ئوممی مه‌کتووم، دوا‌یی دهره‌فت ههر هه‌یه، که ئەوه‌ی خوا ۱۵ له وه‌حیی دیکه، دایه‌زاندوه، پیتی ڕابگه‌یه‌نی، که بۆ ئەوه هاتبوو گو‌تی: ئەه‌ی پیغمبەری خوا! ۱۶ خوا ۱۷ چیدیکه‌ی دابه‌زاندوه، پیم ڕابگه‌یه‌نی؟ ئنجا ئەوه‌ی پتر تیشکمان بۆ ده‌خاته سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ فه‌رمایشیکی پیغمبەر ۱۸ که ده‌فەرموی: ﴿إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَيَّ قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَعْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ﴾ {آخرجه أحمد: ۱۷۸۸۱، ومسلم: ۲۷۰۲، وأبو داود: ۱۵۱۵، وابن حبان: ۹۳۱}، واته: ته‌مم به‌سه‌ر دل‌دا دادی، تاكو من ڕۆژی سه‌د جارن داوای لی‌بوردن له خوا ده‌که‌م!

وه‌ك زانیان گو‌توو‌یان‌ه: (عَین) له (لَیْغان) دا به‌بی ناگایی و غافل بوون له‌ یادی خوا له‌ قه‌له‌مدراوه، که پیغمبەر ۱۹ له‌ چاو مه‌قامی به‌رزی، ده‌بووایه‌ هه‌میشه‌ خوای په‌روه‌ردگاری له‌ یاد بی، ئنجا ئەو جار جار بێناگا بوونه‌ی خۆی له‌ یادی خوای، به‌ ته‌م هاتنه‌ سه‌ر دڵ، له‌ قه‌له‌م داوه‌و، داوای لی‌بوردنی له‌ خوا کردوه، که دیاره‌ گونا‌ه‌نیه، به‌لام له‌ چاو پینگه‌و پایه‌ی به‌رزی پیغمبەر ۲۰ پیغمبەری خوا ۲۱ به‌ که‌م و کۆپی دان‌اوه، بۆیه‌ داوای لی‌بوردنی بۆ له‌ خوا کردوه.

که‌واته: مه‌به‌ست له‌ گونا‌ه‌ی پیغمبەر ۲۲ یانی: له‌ چاو پینگه‌و پایه‌ی به‌رزی پیغمبەر ۲۳ وشه‌ی: (ذنب) ی بۆ به‌ کار‌دی، گونا‌ج، به‌لام ئەو گونا‌هانه‌ به‌ خراپه‌ له‌ قه‌له‌م نادرین، بۆیه‌ بۆ هی مسو‌لمانان فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپه‌کانیان لی‌ بس‌ریته‌وه، به‌لام بۆ پیغمبەر ۲۴ به‌ خراپه‌ له‌ قه‌له‌م

نادرى، بەلكو تەنيا جورىكه له كەم و كورى و، جورىكه له هەلەو ناتەواوى
و، له قەدەر پىگەو پاىەى بەرزى پىغەمبەر ﷺ بە ناتەواوى له قەلەم دەدرى،
ئىجا لەم مەقامەداىە، زاناىانى ئەهلى تەزكىەو تەسەووف، گوتتووانە: (حَسَنَاتُ
الْإِبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقْرِبِينَ)، چاكەكانى چاكان، خراپەكانى زۆر له خوا نىزىكانن، واتە:
ئەوەى بۆ چاكە كاران بە چاكە له قەلەم دەدرى، بۆ زۆر له خوا نىزىكان، بە
خراپە قەلەم دەدرى.

هەرودەك پىغەمبەر ﷺ عەرەبىكى خىلەكىى بىابانئىشىن هاتوە بۆ خزمەتى و
گوتتوویەتى: ئەى موحەممەد! خوا ﷻ چى لەسەر فەرز کردووين؟ ئەویش پىتى
پاگەياندووە كە شەوو پۆژى پىنج نوێژ، ئىجا زەكات و پۆژوو حەج، گوتتوویەتى
چىدىكە؟ فەرموویەتى: هىچى دىكە مەگەر خۆبەخشانە زیادە بكەى، ئەویش
گوتتوویەتى: نەلىتى كەم دەكەم و، نە لىتى زیاد دەكەم و پۆیشتو، پىغەمبەر ﷺ
فەرموویەتى: ئەگەر راست بكات دەچىتە بەهەشت، بۆ ئەو، ئەوەندەى داناو،
بەلام فەرمووشىەتى: {نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ، بَعْدَ، لَا
يَنَامُ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا} (أخرجه البخاري: ۱۱۰۵، ومسلم: ۲۴۷۹)، واتە: عەبدوللّا
باشترین پیاو، ئەگەر شەو نوێژان بكات، دواى ئەو عەبدوللای كورى عومەر
نەدەخەوت لە شەودا، مەگەر كەمىك.

يانى: بۆ عەبدوللّا ئەوەندە بەس نىە، فەرەزەكان بكات، بەلكو دەبى شەو
نوێژىش بكات، چونكە پىغەمبەر ﷺ دىەوێ بىتە باشترین پیاو، بەلام ئەو
دىكە هەر ئەوەندەى بەس بوو كە فەرەزەكان بكات، چونكە بۆ ئەو گرنگە
بچىتە بەهەشت، بەلام عەبدوللای كورى عومەر، تەنیا بەچوونە بەهەشت
ئىكتىفای نەكردو، پىغەمبەر ﷺ پلەى باشتى بۆ ئەو پەچاو كردو، بۆيە
ئەركىشى قورستر بوو.

مهسه له ی دووه م:

ههروه ها خوا ﴿۱﴾ تُوخژن و تُوقره ی دابه زانده نیو دلی بر واداران، تاکو بر وایان پتهوتر بی و سه رنه جام دوی پاککردنه وه یان له خراپه کانیا، بیانخاته به هه شتاتیکی جوگه و پروبار به ژیردا رُویشتوو، له به رانه ریشدا بیبر وایان به هه ردوو جوړی مونافیق و هاوبه شدانه ر، به هه ردوو ره گه زی تیرو میوه، سزا بدات له سه ر کوفرو شیرک و گومانی خراییان به رانه ر به خوا، ههروه ها به لای خراییان له سه ر بسوورپی و، توو په یی و نه فرنیان بخاته سهرو، بیانخاته دوزه خه وه، بیگومان خواش که خاوه نی تیکرای سه ر بازه کانی تاسمانه کان و زهویه، نه و په یی بالاده ستیی هه یه و، هیچ کهس و هیچ شتیکی لئی عاسی نابی:

خوا ﴿۱﴾ ده فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝۲﴾ وَنَعَذِبُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ ۚ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِلَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۴﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۵﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۶﴾ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۷﴾

شیکردنه وه یی هم ئایه تانه، له سازده برگه دا:

(۱) - ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوا ﴿۱﴾) نه و که سه به، تُوخژن و تُوقره یی دابه زانده سه ر دلی بر واداران، (السَّكِينَةُ: السَّكُونُ وَالطَّمَأْنِينَةُ وَالزَّوَانَةُ وَالْوَقَارُ)، به هه موو نه و اتایانه و اتا کراوه، واته: تُوقره یی و هیمنیی و، دامه زراوی و تُوخژن.

(۲) - ﴿لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾، تاکو و پرای ئیمان هه یان، ئیمانی دیکه ش زیاد بکه ن، ئیمان کهم ده کات و زیاد ده کات، به چاکه و طاعت زیاد ده کات و، به گوناوه تاوان کهم ده کات، ده شگونجی لیره دا مه به ست له ئیمان، دلنیا یی بی، واته: دلنیا یی هه یان

بەھىزىر بىن، (لِيَزْدَادُوا يُقِيْنًا إِلَىٰ يَقِيْنِهِمْ، وَلِيَزْدَادُوا طُمَأْنِيْنَةً إِلَىٰ طُمَأْنِيْنَتِهِمْ)، واتە: دۇنيايى بۆ گەل دۇنيايان و، تۆخۇن و تۆقرەيى بۆ گەل تۆخۇن و تۆقرەييان زىاد بىكەن، ئيمان پلە پلەيە، ۋەك بەيژەيەك چۆن مەرۆف بە پەيژەيەكدا سەردەكەۋى، ئيمانىش پلە پلەيە ۋەك ئيمانى بەرزىر تىن جۆرى ئيمان، ئيمانى پىغەمبەرئانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە ۋەك ئيمانى فرىشتەكانە، بەلكو لە ھى ئەۋانىش باشترە، چونكە فرىشتەكان خوا ۋاي خولقاندوون كە خاۋەنى ئيمان بىن، بەلام پىغەمبەرئان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۇيان ماندوۋ كىردوۋ كۆششيان كىردوۋ، بەلىن خوا ﷻ ۋەحىي بۆ ناردوون، بەلام دوايى خۇيان زۆر ماندوۋ كىردوۋ، بە بەندايەتتى كىردن بۆ خوا، تاكو لە ئاستى ئەۋ پلەۋ پىنگە بەرزەدا بىن، كە خۋاي بەرز بەۋانى داۋە، دوايى پىراي ئيماندارانىش ھەر كەسە لە قەدەر خۇي.

۳- ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سەربازەكانى ئاسمانەكان و زەۋيىش ھەموويان تەنيا ھى خوان، ھەموويان لەبەر دەستى ئەۋدان.

۴- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا﴾، بە دۇنيايى ھەمىشەۋ ھەردەم خوا زاناي كارزان بوۋە، زانا بوۋە بە ھەموۋ شىك و، كارزان بوۋە، لە ھەموۋ كارەكانىدا.

شايانى باسە:

ئيمان لە دوۋ رېئى سەركىيەۋە زىاد دەكات: لە پىروۋى عىلمىيەۋە، لە پىروۋى ەمەلىيەۋە.

يەكەم: لە پىروۋى عىلمىيەۋە، مەرۆف تاكو ئەۋ ھەقەي خوا دايبەزاندوۋ كە لە قورئان و پىيازى پىغەمبەردا ﷻ بەرجەستەيە، پىئى ئاشناتر بىن و زياتر لىي وردىتتەۋە پىر تىپرامىنن و لىي تى بگات، ئيمانى بە ھىزىرو پتەۋتر دەبىن.

دوۋەم: ھەتا پابەندىشى بە بەرنامەي خواۋە زياتر بىن و، كىردەۋى چاكى زياتر بىن و بەندايەتتى بۆ خوا باشتر بىن، بە كىردەۋەش ئيمانى زياتر دەبىن.

لە سەرەتاي سۈرەتى (الأنفال) دا، خوا ﷻ ئامازە بە ھەر كام لەۋ دوۋ ھۆكارە دەكات، دەفەرمۇي: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا زَادَتْكُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾
 ۱. واتە: بېرۋاداران ئەوانەن كاتتىك يادى خوا كرا، دليان رابجلەكى و، كاتتىك ئايەتەكانى خويان بەسەردا خوئندرانەو، ئيمانين زياد دەكات و پشتيان بە پەرۋەردگار يان دەبەست، ئەوانەى نوئز بەرپا دەكەن و لەوہى كردوومانەتە رۆزبيان دەبەخشن..

لە سوورەتى (آل عمران) دا، خوا ﷻ باسى ھەلۋىستى بېرۋاداران دەكات، كە دەيئتە ھۆى ئيمان زياد بوونيان، دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ۱۷۳. واتە: ئەوانەى خەلك پيئان گوتن: خەلك (واتە: دوژمنان) بۆتان كۆبوونەو لىيان بترسپ، سام و ھەيەتتان بەرانبەريان ھەبى، بەلام ئەو ھەرەشەيە ئيمانى زياد كردن، واتە: لەو مەيدانەدا كە بە كردهوہ بوون و ئەو ھەرەشەيان بىست، ئيمانى زياد كردن.

كەواتە: ئيمان ھەم بە كردهوہ زياد دەكات، ھەم بە بەرچاۋ پوونى و شارەزايى زياتر لە بارەى ئەو ھەقەوہ كە خوا ﷻ دايەزاندوہ.

۵- ﴿يَدْخُلِ الْمُؤْمِنِينَ (وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)﴾، (بۆيە (خوا ﷻ)، ئەو ئارامى و ئۆخۇن و ئۆقرەيىيە دابەزاندۆتە نىو دلى بېرۋاداران، تاكو سەرەنجام [بېرۋاداران باش بەندايەتتى بۆ خوا بکەن و، شايستەى ئەوہ بن (خوا)]]، بيانخاتە بەھەشتانیکەوہ كە رووباريان بە ژێردا دەرۆن، دەشگونچى (ل)ى (يَدْخُلِ)، پەيوەست يئتەوہ بە: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾، يانى: لە ئەنجامى ئيمان زياد بووندا، شايستەى ئەوہ بن، خوا بيانخاتە نىو بەھەشتەكانى خوئەوہ.

۶- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، كە بە ھەميشەيى تىياندا دەميئتەوہ.

۷- ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، ههروهه خراپه كانيان لئ بسريتتهوهو خاوينيان بکاتهوه.

۸- ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْزًا عَظِيمًا﴾، تهوهش له لای خوا بردنهوهو بهمراد گهيشنيتکی زور مهزن بووه، (القوز: مضدر، وهو الظفر بالخير والنجاح، مع حصول السلامة)، (قوز): چاوهگه مه بهست پئی سه رکهوتن و به نامانج گهيشته و، دهست گه ياندنه خير و چاکه يه، له گهل سه لاهمه تيبشدا، هه ندي له زانايان گوتوو يانه: لي ره دا که دهفه رموي: ﴿لَنَجْزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئه مه خسته نيويکي تاييه ته، (إدخال خاص)، که برتیه له وهی خوا ﴿لَنَجْزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده يانخاته ئه و پيگه و چيگه و ريگايانه وه که بو تيکوشه رانی پئی خوا دانراون، دواي ته وهی چوونه بهههشتی له گهل مسولماناندا به گشتی، به تاييه تيبش خوا ﴿لَنَجْزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده يانخاته ئه و پله بهر زانه وه، که به تاييه ت بو داناون، له نيو بهههشتدا، وه که له سووردهی (النساء) دا، خوا ﴿لَنَجْزِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دهفه رموي: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً...﴾ ﴿۹۵﴾ درجته منه ومغفرة ورحمة... ﴿۹۶﴾، کهواته: تيکوشه رانی پئی خوا له نيو بهههشتياندا، پله و پايه ي بهر زتر يان هه يه، بويه زانايان گوتوو يانه: ئه مه لي ره دا خسته نيويکي تاييه ته، خسته نيو ئه و پيگه و پايه بهر زانه يه، که بو تيکوشه رانی پئی خوا داندراون.

۹- ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾، ههروهه بو ته وهی (خوا) پياواني موناقيق و، ثافره تانی موناقيق و پياواني هاوبه شدانه رو ثافره تانی هاوبه شدانه ر، سزا بدات و تهشکه نجه بدات.

۱۰- ﴿الظَّالِمَاتِ بِاللَّهِ ظَرْفُ السَّوَاءِ﴾، گومانی خراپ به خوا به ران.

پيشتريش گوتمان: تهو سزاو ئازاره، دهگونجی مه بهست پئی سزاو ئازاری دنيایي بی، واته: تهوانه يان که کوفری خويان ئيعلان ده که ن، سهنگه ر له ئيسلام و مسولمانان ده گرن، مسولمانان له گه ليان به شه ر دين و جهنگيان له دژ ده که ن، ده کوژرين و، بريندار ده بن و، تووشی ئازار دين.

ھەروەھا ئەوانەيان كە كوفرى خۇيان ئاشكرا ناكەن، ۋەك موناقيقەكان، ئەوانەش ھەمىشە ئازارو ئەشكەنجه يەكى دەروونيان ھەيە، كە دەبينن پۇژ بە پۇژ ئىسلام و مسولمانان لە سەرکەوتندان و لە گەشەکردندان، گۆلۆھى ئەوانىش پۇژ بە پۇژ دەكەوئتە لىژيەو، بۆ ئەوان دەبئتە ئازارنىكى دەروونىي و، مايەى خەفەت و ناردەحتىي.

﴿الطَّائِفَاتُ بِاللَّهِ طَرْبُ السُّوءِ﴾، واتە: گوماني خراپەران بە خوا، (السُّوء): خوئراوئيشەتەو: (السُّوء)، (طَرْبُ السُّوء)، ھەندى لە زانايان گوتووئانە: (السُّوء) و (السُّوء) واتايان ھەريەكە، ۋەك: (گِرە) و (گِرە)، واتە: ناردەحتىي، يان شتېك كە مرؤف پېي ناخۆشە، (سوء) يان (سوء)، ياني: نا خۆشويستراو، پېچەوانەى (سرور) ە، واتە: دلخۆشىي و شادمانىي، كەواتە: (سوء) ياني: دلناردەحتىي، ھەندىكىش گوتووئانە: (سوء) چاۋگە، بەلام (سوء) برىتيە لە ناۋى چاۋگ.

۱۱- ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السُّوءِ﴾، سوورى خراپيان لەسەر، (دَائِرَةُ)، ۋەك گوتمان: بازنەيەكە بە دەورى چەقيكد، كە لىرەدا مەبەست پېي بەلایە، ۋەك چۆن شتېك دى، دەسوورئى دوايى دەكەوئتە سەر كەسىك، بەلای خراپ لەسەر ئەوان بى، ﴿دَائِرَةُ السُّوءِ﴾، واتە: ئەو بەلایەي كە تايبەتە بە خراپەو ھەمىشە لەگەل خراپەدايە، لەسەر ئەوان.

۱۲- ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾، خواش ﷻ لىيان توورە بوو، ئەمە دەگونجئى تووك بئ لىيان بكرئ، دەشگونجئى ھەرەشە بئ لىيان بكرئ، واتە: خوا لىيان توورە دەبئ، يان: خوا لىيان توورە بئ.

۱۳- ﴿وَلَعَنَهُم﴾، نەفرىيان لئ بكات، ديسان (لَعَنَهُم) يش، دەگونجئى تووك و نزاى خراپ بئ لىيان بكرئ، دەشگونجئى ھەرەشە بئ و ھەوالدان بئ بە ھەرەشە، ياني: خوا ﷻ نەفرىي لىكردوون.

۱۴- ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾، دۆزەخى بۆ سازو ئامادە كردوون كە خراپتىن سەرەنجامە.

۱۵- ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، سهربازه کانی تاسمانه کان و زه ویش هی خوان.

۱۶- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خوا بالادهستی کارزانه، پیشی فهرمووی: ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، سهربازه کانی تاسمانه کان و زهوی هه موویان هی خوان و، خواش زانای کارزانه، زانایه نهو سهربازانه که ی و بو کی ده خاته کار، که دلیان خویش بکات و بهیز بکات.

لیره دا ده فهرمووی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خوا بالادهسته و کارزانیشه، به عیززه تی خوئی مامه له ده کات له گهل دوژمنان و ناحه زانی نیسلام و مسولمانانداو تیکیان ده شکینی، نه گهر سهرنج بدهین خوا ﴿وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بو نیمانداران چوار موژده و دلخویشی باسکردوون:

یه که هم: (إِذْ خَالَهُمُ الْجَنَّةُ) ده یانخاته به ههشت.

دووهم: (خُلُودُهُمْ فِيهَا) له به ههشت دا ههر ماو ده بن.

سییه م: (تَكْفِيرُ السَّيِّئَاتِ) خراپه کانیان لی ده سرپته وه.

چواره م: (الْقَوَى الْعَظِيمِ) به مراد گه یشتن و به ناوات گه یشتنی گه وره یان بو ده ره خسپنی.

ههروه ها بو مونا فیه کان و هاویه ش بو خوا دانهره کان، به تیرو میه وه بو نه وایش چوار جوره سزای بو ره خساندوون، که بریتین له:

۱- نازارو سزادانیان.

۲- لی تووره بوونیان.

۳- نه فرین لیکردنیان.

۴- دۆزه خ بو ناماده کردنیان.

مهسه لهی سییه م:

ئه رکی پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه یه که شاید بی به سهر خه لکه وه به گشتی و پرواداران به تاییه ق، موژده دهرو ترسینه ربی، ئه رکی خه لکیش نه وه یه پروا به خواو به پیغه مبه ره که ی بینن و، پشتی پیغه مبه رب ﷺ بگرن و پیزی بگرن، به یانیان و ئیوارانیش پاکیی و به رزی خوا رابگه یه نن:

خوا ﷺ ده فهرمو: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۸) لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا (۹) ﴿

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له سی برکه دا:

۱- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بێگومان تۆمان به چاودێرو موژده دهرو ترسینه راردوه، پرووی دواندن له پیغه مبه ربی خاته مه ﷺ (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا) به دنیایی ئیمه تۆمان په وانه کردوه، شاید بی، گه واهیه ده ربی، ﴿وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾، دلخۆشکه رو موژده دهرو ترسینه رو وریاکه ره وه بی، بۆ خه لک و مروڤایه تی به گشتی، به لām له ئیو مروڤایه تیدا به تاییه ت بۆ شوینکه وتووایی و بۆ ئۆمه ته که ی، وشه ی: (شاهدًا)، (فالشاهد: المخبر بتصديق أحد أو تكذيبه فيما ادعاه، أو ادعي به عليه، أي: أرسلناك في حال أنك تشهد على الأمة بالتبليغ، شاهدًا) واته: هه والده ربی به راست دانانی یاخود به درۆدانانی که سیك، له وه دا که داوای ده کات و لاف لیده دات، واته: ئیمه تۆمان ناردوه له حالیکدا که تۆ شاید بی ده دهی له سهر مروڤایه تی یاخود له سهر ئۆمه ته.

﴿وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (مُبَشِّرًا)، دلخۆشکه ر، یاخود موژده ده رب، واته: نه وانه ی که فهرمان به رن بۆ خوا ﷺ و، بۆ پیغه مبه ربی خوا ﷺ و گوپراه لَن، موژده یان پی ده دهی له دنیا دا، به به خته وه ربی و ژیانکی راست و دروست و پاک و چاکی مروڤانه و، له دواړو ژیشدا به به هه شت و په زامه ندی خوا، (نَذِيرًا)، ترسینه رو وریاکه ره وه شی بۆ که سانیک که لامل ده بن و سه ره پیچی کارن، که له دنیا دا

توۋشى مەينەتتىى و ناپەھەتتىى و ژىن تالىى دەبن و، لە دۈرۈژىشدا توۋشى سزاو جەزىرەبەى خۋاى دادگەر دەبن، ئەوھ ئەركى پىغەمبەرى خۋايە ﷺ.

ئەدى ئەركى ئۆممەت و ئەركى شۈيىنكەوتۋانى چىيە؟

۲- ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾، (ئۆمان ناردۈھ، ئەى موحەممەد! ﷺ)، تاكو ئىۋە ئەى پىروادارىنە، ئەى ئۆممەت و شۈيىنكەوتۋانى موحەممەد! پىروا بىنن بە خۋا پىغەمبەرەكەى و، بەھىزى بکەن و پىشتى بگرن و، رېزۈ حورمەتى بگرن.

(لَتُؤْمِنُوا)، خۈيىندراۋىشەتەۋە: (لَتُؤْمِنُوا) بۆ ئەۋەى پىرواداران و شۈيىنكەوتۋانت، پىروا بىنن بە خۋا پەۋانەكراۋى خۋا.

﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ﴾، پىشتى پىغەمبەر ﷺ بگرن و بەھىزى بکەن، (وَتُوَقِّرُوهُ)، رېزى بگرن و، بە حورمەت و قەدرەۋە مامەلەى لەگەلدا بکەن، ھەردوۋىكىشان خۈيىرانۋە: (وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ)، بۆ ئەۋەى پىرواداران پىشتى پىغەمبەر ﷺ بگرن، بەھىزى بکەن و ھاۋكارى بن، ھەرۋەھا رېز و حورمەتى بگرن.

۳- ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، ھەرۋەھا خواش ﷺ بەيانىان و ئىۋاران بە پاك بگرن، خۈيىرانۋەتەۋە: (وَتُسَبِّحُوهُ)، پىروادارانىك كە شۈيىت كەۋتۈون، ئەى موحەممەد! ﷺ، خۋاى پەرۋەردگار بە پاك بگرن بەيانىان و ئىۋاران.

ئەگەر بە (تُؤْمِنُوا) بخۈيىندىرئىتەۋە، واتە: ئەى موحەممەد! ﷺ تۆۋ ئۆممەتەكەت پىروا بىنن بە خۋا بە پىغەمبەرى خۋا، پىغەمبەرىش لەسەرى فەرز بوۋە، پىروا بەۋە بى كە پەۋانەكراۋى خۋايە، (تُؤْمِنُوا)ش بخۈيىندىرئىتەۋە، يانى: تاكو ئەى پىروادارىنە! ئىۋەش پىروا بىنن بە خۋا پىغەمبەرەكەى.

كە دەفەرمۈى: ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾، بەيانىان و ئىۋاران، دەگونجى مەبەست پىى ئەۋە دوو كاتە بى، بە دىارىيىكراۋىى: بەيانىان و ئىۋاران، چونكە بەيانىان

پەرمۇ ھىماي پەيدا بوونى بوونەو، ئىوارانىش پەرمۇ ھىماي لە ئىو چوونى بوونەو،
كۆتايى ھاتنى ژيانى دىيايە.

دەشگونچى مەبەست پىيى كاتى بەردەوام بى، ۋەك دەگوتىرى: ھەموو كات،
شەوو پۇژ، يانى: لە بەياني را تاكو ئىوارەو لە ئىوارە را تاكو بەياني، ھەر ۋەك
دەگوتىرى: پۇژ ھەلات و پۇژ ئاوا، سەرو خوارى دىيا.

دەربارەي: ﴿وَتَعَزَّوْهُ وَنُقَرُّهُ﴾، زانايان دوو رايان ھەن، ھەندىكيان بەو
شېۋەيە كە ئىمە تەفسىرمان كرد، تەفسىريان كردەو: ۋىراي ئەۋەي بېروا دېئىن بە
خووا پىغەمبەرەكەي، پىشتى پىغەمبەرىش ﷺ بگرن، ۋ، بە ھىزى بگەن، ھەرۋەھا
پىزى بگرن، ۋ، حورمەتى بگرن، بەلام ھەموويان لەسەر ئەۋە يەكەنگەن كە:
﴿وَتَسْبِيحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾، واتە: خۋاي بەرزو مەزىن بە پاك بگرن، بەيانيان
ۋ ئىواران، چونكە ئەم تەبىرە تەنيا بۇ خوا بەكارھاتو ھە قورئاندا، بە پاك
گرتن و دوور گرتى لە ھەرچى پەلەو لەكەو كەم و كوپىيە.

بەلام بۇ: ﴿وَتَعَزَّوْهُ وَنُقَرُّهُ﴾، ھەندىكيان گوتوويانە: بۇ خۋاي بى ۋىنە
دەگەر ئىتەۋە، واتە: ھاۋكارى خوا بن و بە ھىزى بگەن، كە مەبەست پىيى
بەھىزكردنى پىغەمبەرەكەيەتى، ھەرۋەھا پىزو حورمەتى تەۋاۋى بۇ دابىتىن، چونكە
لە قورئاندا ئەم وشەيە ھاتو: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَاراً﴾ (نوح، بۇچى ۋەك بۇ
خووا ﷻ شايسەيە، پىزى ناگرن؟ بەلام ۋاپىدەچى ماناي يەكەميان راستىر بى،
چونكە دەبى سىفەت بگەر ئىتەۋە بۇ نىكىترىن باسكرو ۋ، نىكىترىن باسكراۋىش
پىغەمبەرە ﷺ ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَتُعَزُّوهَ وَنُقَرُّوهَ﴾، بەلام بۇيە راناۋى:
﴿وَتَسْبِيحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلاً﴾، بۇ خۋاي بەرز دەچىتەۋە، چونكە ئەم تەبىرە
لە قورئاندا زۆر ھاتو ھە تەنيا بۇ خواش بەكارھاتو، بۇيە تىكەل نابىن، ئەمە
تايەتە بە خۋاي پەروەردگارەۋە، چ مەبەست لە (تسبىح) بە پاكگرتى خوا بى،
چ مەبەست نوپۇزكردن بى.

لە سوورەتی (الأحزاب)، ئایەتەکانی: (۴۵ - ۴۶) دا، ھەر ئەم تەعبیرە بە جوړیکى دیکە، ھاتو، لەوۆ دەفەر موئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۱۶) واداعيا إلى الله بإذنه وسراجا منيرا، واتە: ئەي پێغەمبەر! ﷺ تێمە تۆمان نارودە شاھدە بى و موژدەدەر بى و، ترستەنەر بى و، بانگەوازکار بى، بۆ لای خوا بە مۆلەتی خواو، چرایەکی تیشکدەر بى.

بۆچی لێرەدا ئەو دوو سیفەتەش ھەن، بانگەوازکارو چرای تیشکدەر؟ لەبەر ئەوەی سوورەتی (الفتح)، سیاقەکەى بریتىيە لە پووچە لکردنەوێ ئەو گومانانەى لە بارەى پێکھاتنى صولحى حودەبىيەو ھەبوون، کە تەنانەت ھەندى لە ھاوەلانیشت کەوتبوونە جوړیک لە پاراى و دوو دلیبەو، بۆیە خواى بەرز تەنیا ئەوەندەى بە پێویست زانیووە فەرموویەتی، بەلام ئەو سیاقەى سوورەتی (الأحزاب)، باسى پووچە لکردنەوێ ئەو شتەنە دەکات، کە بۆ پێغەمبەرى خوا ﷺ ھەلەدەستەران، لە لایەن دڵنەخۆشەکانەو، لە بارەى ھاوسەرگىرى پێغەمبەرەو ھەلەگەل زەینەبدا، بۆیە لێرەدا ئەوەشى بۆ زیاد کراو: ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ (۱۶) (الأحزاب)، کە تۆ بانگەوازکاری بۆ لای خواو چرایەکی تیشکدەرى، بۆیە پێویستە سەر مەشقى خەلکیش بى لە ھەلەو شاندنەوێ عادات و نەرتیە نەفامیەکانداو، یەکیک لەوانەش ئەو بوو - وەک لە تەفسیری سوورەتی (الأحزاب) دا، باسەمان کرد - نەرتیکی دێرنی عەرەبان بوو، کە سێک کە سێکی دەکرد بە کوپی خوۆ، دوایى ھاوسەرى ئەو بە کوپ کراو (مەتبى) ھى بۆ پەوا نەبوو، ئنجا خوا ﷻ ئەوێ بە پێغەمبەر ﷺ ھەلەو شاندەو، چونکە زەید کاتى خوۆ بە کوپ کراوى پێغەمبەر ﷺ بوو، پێغەمبەرى خوا ﷻ لەبەر زێدە خوشویستنى، زەید کە کۆیلەى بوو، کردى بە کوپی خوۆ، ئنجا زەینەبیشى ھەر خوۆ، بۆى خواست، کە کچە پوورى خوۆ بوو، بەلام خوا ﷻ ویستی ئەو عادتە بە پێغەمبەرى خوا ﷻ ھەلەو شینتەو، دواى ئەوێ زەید لە زەینەب جیا بوو، خوا ﷻ زەینەبى بۆ پێغەمبەر ﷻ خواست و، ئەو ش دەنگە

دەنگىكى زۆرى لىكەوتەو، ئىنجا لەبەر ئەوۋى سوۋرەتى (الأحزاب)، ئەو ھەل و مەرجە كەى بوۋە، لە ھەلۋە شاندنەوۋى ئەو پروپاگەندانەى لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ كراون و، بۇ لەكەدار كەردنى كەسايەتتى پىغەمبەرى خوا، بۇيە بە پىۋىست زانراو، لەوئى: ﴿وَدَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ، وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ (۴۶) الأحزاب، لە سىفەتە كافی پىغەمبەرى خوا زیاد بىرىن.

مهسه له ی چواره م:

په یماندان به پڼغه مبهری خوا ﷻ له ژیر دره خته که دا، په یمان دان بوو به خواو، وهک دهستیان خستیتته دهستی خواوهو، شکاندنی به لینه که ش به زیانی خواوهی و، پابه ندیش پتیه وه، ته نیا به سوودی خویه تی:

خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسْجُودٌ عَلَيْهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٠﴾﴾

شیکردنه وهی ثمه ثایه ته، له پینچ برکه دا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ﴾، به دنیایی ثوانه ی په یمان به تو ددهن، به لیتن له گه ل ده به ست، ته نیا په یمان له گه ل خوا ده به ست و، به لیتن به خوا ددهن.

(بُيَايَعُونَ)، له (مُبَايَعَة) وه، هاتوه: (وَالْمُبَايَعَةُ: مُسْتَقَّةٌ مِنَ الْبَيْعِ فِي مُفَاعَلَةٍ، ثُمَّ نَقِلْتُ إِلَىٰ مَعْنَى الْعَهْدِ عَلَى الطَّاعَةِ وَالنُّصْرَةِ)، وشه ی (مُبَايَعَة) داتاشراوه له (بَيْع) هوه، واته: فروشتن، که له سهر کیشی (مُفَاعَلَة) یه، دواپی گوازاراوه ته وه یو به لیتن و په یمان، له سهر فهرانبه ری کردن و، پشتگرتن و سهر خستن، واته: ثوانه ی په یمان له گه ل تو دا ده به ست، با بزائن که ته نیا په یمان له گه ل خوادا ده به ست و به لیتن به خوا ددهن، چونکه پڼغه مبه ر ﷻ نوینه ری خوا ی په روه ردگارو په وانه کراوی وی بووه.

۲- ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾، دهستی خوا به سهر دهستی وانه وه یه، لیره دا زانایان مشتمو مریکی زوریان بووه له باره ی ثمه ثایه ته وه، که تیمه دواپی کورته باسپکی له باره وه ده که ی، گرنگ ثوه یه خوا ﷻ ده فهرموئ: دهستی خوا به سهر دهستی ثوانه وه یه، بیگومان هیچ کهس ثوه ی نایه ته زه ینه وه، خوا ﷻ دهستی وهک دهستی مروفانی هه ی و، له سهر دهستی ثوان بیت، به لکو مبه به ست ثوه یه: وهک دهستیان خستیتته نیتو دهستی خواوه ﷻ ثاوايه، یانی: ثهو به لینه ش که به تو ی ددهن به خوا ی ددهن، دهستی توش وهک

دەستی خۆی پەرورەدگار وایە، ئەگەر نا مەبەست ئەوە نێە خوا دەستی هەبێ بە و واتایە
کە دیتە زەینی ئێمەو، کە ئەو وێچواندن و جەستاندن (تشبیه و تجسیم) ە.

۳- ﴿فَمَنْ نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ﴾، ئنجا هەر کەسێک پەیمانی هەڵۆه‌شاندەو،
لە دژی خۆی پەیمانی هەڵۆه‌شاندۆتەو، (نکث) یانی: (نقض) هەڵۆه‌شاندەو، وەک
چۆن شتێک کە چنارەو پێسراو، شیی دەکرێتەو، یاخود دیوارێک کە دروستکراو،
هەڵدەوێتێتەو دەرووخیترێ.

۴- ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِثْقَلِ حَبِّ ظَنِينٍ﴾، بەلام هەر کەسێک ئەو پەیمانی
لەگەڵ خوادا بەستوویەتی، پێی وەفادار بێ و جێبەجێکاری بێ و بە چاکی جێبەجێ
بکات، لەمەودوا پاداشتیکی مەزنی دەداتەو، (أَوْفَى وَوَفَى: أَتَمَّ وَأَكْمَلَ عَهْدُهُ مِنْ حَيْثُ
الْإِتِّزَامِ بِهِ)، (أَوْفَى وَوَفَى) هەردووکیان، واتە: ئەو بە ئێنە دابووی بردیە سەر و تەواوی
کرد، لەو ڕوووەو کە پێیەو پابەند بوو.

ئنجا هەر کەسێ بەو شتێوەیە بێ:

۵- ﴿فَمِثْقَلِ حَبِّ ظَنِينٍ﴾، لەمەودوا (خوا) پاداشتیکی مەزنی دەداتەو، خۆی ئارێشەتەو:
(فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ)، پاداشتیکی مەزنی دەدەینەو.

كورتە باسیك له باره‌ی ئەم رسته‌یه‌وه: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾

بەرێزان! ئەم كورتە باسە لە چوار برگەدا پێشكەش دەكەین:

١- برگەى يەكەم:

هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ يه‌كده‌نگن، كه‌ هه‌موو ئه‌و وشانه‌ى خوا ﷻ به‌كارى هێناون بۆ خۆى و، له‌ زماندا مانای ئەندام (عضو) ده‌گه‌یه‌نن، وه‌ك: (يَدٌ، عَيْنٌ، وَجْهٌ، سَاقٌ) ... هتد.

ئهو وشانه‌ى مانای: ده‌ست و، چاو و، پوو و، لاق، ده‌گه‌یه‌نن، تێكپرای زانایان به‌ پێشین و پاشینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ يه‌كده‌نگن، كه‌ ئه‌و مانا پۆله‌تیه‌ى دێته‌ زه‌ينه‌وه‌، ئه‌و مانایه‌ مه‌به‌ست نیه‌، چونكه‌ ئه‌و مانا پۆله‌ته‌ى دێته‌ زه‌ينه‌وه‌، ئه‌وه‌ ه‌ى ئه‌و ئەندامانه‌یه‌ كه‌ مڕۆقه‌كان هه‌يانن.

خواش ﷻ له‌ ئایه‌تى ژماره‌ (١١) ی سۈورەتى (الشورى) دا، ده‌فه‌رمۆى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱۱، واته‌: هه‌یج شتێك وه‌ك خوا نیه‌و ئه‌و بیه‌سهرى بینه‌ره‌.

كه‌واته‌: سیفه‌ته‌كانیشی هه‌روان و، وه‌ك چۆن زاتی وه‌ك هه‌یج زاتێك نیه‌، به‌ هه‌مان شێوه‌ سیفه‌ته‌كانی خواش، وه‌ك سیفه‌تى هه‌یج كام له‌ دروسكراوه‌كانى نین، لێره‌دا ئەم ئایه‌ته‌ - ئایه‌تى (١١) ی الشورى -- به‌ربه‌ستێكه‌ له‌ به‌رده‌م هه‌ردوو ك لادانى دژ به‌ يه‌ك: په‌كخستن (تعطيل) و وێچواندن و جه‌ستاندن (تَشْبِيه و تَجْسِيد)، وێچواندن (تشبيه) كه‌ به‌ داخه‌وه‌ هه‌ندێك له‌ هه‌نبه‌لییه‌كان پێوه‌ى گه‌ڕۆده‌ بوون، وه‌ك كاردانه‌وه‌ له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌دا كه‌ سیفه‌ته‌كانیان له‌ خوا دارنیه‌ون و، نه‌ك ته‌نیا گوتووایانه‌: وشه‌كانى: (يَدٌ، عَيْنٌ، وَجْهٌ، سَاقٌ)،

مانا رواله تیه که یان مه به ست نیه، به لکو هه لساون سیفه ته کانی دیکه شیان له
 خوای په روه دگار دارنیون، به حیسابی خوایان بو ته وهی خوا به پاک بگرن،
 له وهی که له دروستکراوه کان بچی و، سه رهنجام به بیانوی به پاکگرتنه وه،
 سه ریان به په کخستن گیشته وه، هه روه ک چوَن ئه وانی دیکه ش به بیانوی
 چه سپاندنی سیفه ته کان بو خوا وه، سه ریان به وچواندن و جه ستاندن گیشته وه
 هه ردو وکشیان هه لهن، وه ک پیشتریش له کاتی ته تفسیرکردنی سوورپتی (الزمر)،
 ثابته تی ژماره (۶۷) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا
 قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَعَمَّا يُشْرِكُونَ﴾
 له وهی کورته باسیکمان لهو باره وه کردوه، هه روه ها له کتیبی سییه می
 مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا، له ویشدا به ته فصلیل باسمان
 کردوه، له مه وسووعه ی: (ثيمان و عه قیده ی ئیسلامی) یش دا، کتیبکی: (۴۰۰ -
 ۵۰۰) لاپه ریه یمان هه مووی بو باسی ناوو سیفه ته کانی خواو په رستراویتی خوا،
 ته رخانکردوه، که کتیبی سییه می ئه و مه وسووعه یه.

به لام لیژهدا به تاییه ته له باره ی ئه م رسته یه وه که توپژهره وانی مشتومری
 زوریان له باره یه وه بووه، به چاکمان زانی ئه م کورته باسه بکه یین.

۲- برگه ی دووهم:

با له و باره وه سه رنجیکی قسه ی توپژهره وانی قورتان بده یین:

۱- به کتیک له وانه (الطبري)^(۱) ده لئ: (وَقِي قَوْلُهُ: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ وَهُمَا مِنْ
 التَّوِيلِ) له فهرمایشتی (يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ) دا دوو پروی ته تویل هه ن، (ئو مه به ستی
 له ته تویل مانا لیکدانه وه و پروونکردنه وه یه)، به دوو شیوه مانای لیکدانه درپته وه:

أ- (أَخَذَهُمَا يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ عِنْدَ الْبَيْعَةِ، لِأَنَّهُمْ كَانُوا يُبَايِعُونَ اللَّهَ بَبَيْعَتِهِمْ نَبِيَّهُ ﷺ)،
 مانای یه که میان، ته تویلی یه که میان ئه وه یه که ده ستی خوا به سه ر ده ستی وانه وه یه، له

کاتیکدا په یمانیاں دده، چونکه که په یمانیاں به پیغمبره کهی دده، په یمانیاں به خوا دده، که واته: مانا معنه ویه کهی مه به سته.

ب- (وَالْآخِرُ: قُوَّةُ اللَّهِ فَوْقَ قُوَّتِهِمْ فِي نُصْرَةِ رَسُولِهِ ﷺ، لِأَنَّهُمْ إِنَّمَا بَاتَعَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى نُصْرَتِهِ عَلَى الْعَدُوِّ)، مانای دووهم و ته ئویلی دووهم، ته ویه که هیژی خوا به سهر هیژی وانه ویه، له سهر خستنی پیغمبره کهیدا، چونکه نه وان په یمانیاں به پیغمبره ری خواد، له سهر ته ویه پستی بگرن و سهری بخن له به رانه بری دوژمندا.

۲- (القرطبي) له تفسیره کهی خویدا^(۱)، ده لئ: (قِيلَ: يَذُّهُ فِي الثَّوَابِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فِي الْوَفَاءِ، وَقِيلَ: يَذُّهُ فِي الْمِنَّةِ عَلَيْهِمْ بِالْهِدَايَةِ، فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فِي الطَّاعَةِ، وَقِيلَ: مَعْنَاهُ نِعْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فَوْقَ مَا صَنَعُوا فِي الْبَيْعَةِ، وَقِيلَ قُوَّةُ اللَّهِ وَنُصْرَةُ اللَّهِ فَوْقَ نُصْرَتِهِمْ):

ته ویش چوار پای هیناون، وهک ته ئویل و مانا لیکدانه وه:

یه کهم: دهستی خوا له پاداشت دانه وده، له سهر ووی دهستی ته وانه ویه، له وه فادار بوون به و په یمانیاں.

دووهم: دهستی خوا له چاکه به سهر ته وانه وه بوون، به وه که پښمایي کردوون و راسته ری کردوون، به سهر دهستی ته وانه ویه له فه رمانه بری کردنیا ندا بو خواو بو پیغمبره ﷺ.

سیهم: چاکه ی خوا به سهر وانه وه، له سهر ووی ته و چاکه ویه، که ته وان په یمانیاں به پیغمبره داوه ﷺ.

چواره م: هیژی خواو پشستگیری خوا (بو پیغمبره ﷺ)، له سهر ووی هیژی پشستگیری ته وانه ویه بو.

بؤيهش (القرطبي) وا ده لئ، چونكه ده گوتري: (فَلَان يَدَّ عَلَيَّ)، فلانكه س ده ستيكي به سه رمه وه هه يه، واته: ده ستي چاكه كاري، يان ده گوتري: ده ستي فلانكه سي له سه ر به زياد بي، واته: هئزي فلانكه س به سه ر نه وه وه هه يه، هه روه ها له زماني عه ره بييدا (يد): أ- به ماناي پاداشت دانه وه دي، ب- به ماناي چاكه كاري دي، ج- به ماناي نيعمه ت دي، د- به ماناي هئزو ده سته لاتيش دي.

كه واته: لي ره دا هئچ كام لهو مانايانه پئي ناگوتري: ته ئويل بهو واتيه كه له ماناي خوئي لاي درئي بو مانايه كي ديكه، وهك له پئناسه ي (تاويل) دا وهك زار او ده يهك گوتراوه^(۱)، چونكه وشه ي (يد) له زماني عه ره بييدا، وهك چوَن به ماناي نه ندام (جَارِحَة) هاتوه، به ماناي هئزو چاكه و نيعمه تيش هه ر هاتوه، كه واته: نه وه پئي ناگوتري ته ئويل، بهو واتيه ي له مانايه ك كه نه گونجاوه له پواله تدا، لاي بده ي بو مانايه كي ديكه كه گونجاوه، چونكه وشه ي (يد) له زماني عه ره بييدا، هه ر كام لهم مانايانه ي هاتوون.

۳- هه روه ها (الشوكاني) يش له ته فسي ره كه ي خوئي دا^(۲) ده لئ: (وَالْمَعْنَى أَنَّ عُقْدَةَ الْمِيثَاقِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَعَقْدِهِمْ مَعَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ تَقَاوُتٍ)، ماناي نه وه به كه گر يداني نهو په يمانه له گه ل پئغه مبه ري خوادا ﷺ وهك به ستنه يق له گه ل خوادا، به بي جياوازي.

نه ويش ريك مانا مه عنه ويه كه ي گرتوه.

۴- ديسان (الآلوسي) له ته فسي ره كه ي دا^(۳) ده لئ: (وَالسَّلَفُ مِرْثُونَ الْآيَةِ كَمَا جَاءَتْ مَعَ تَنْزِيهِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ عَنِ الْجَوَارِحِ وَصِفَاتِ الْأَجْسَامِ، وَكَذَلِكَ يَقْعَلُونَ مَعَ جَمِيعِ الْمُتَشَابِهَاتِ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ مَعْرِفَةَ حَقِيقَةِ ذَلِكَ، فَرُغَ مَعْرِفَةِ حَقِيقَةِ الذَّاتِ، وَأَنَّ ذَلِكَ هِيَ هِيَ هِيَ هِيَ!!)، (الآلوسي) نهو مانا ليك دانه وانه ي (الطبري والقرطبي والشوكاني)، ئاماژه يان بيidan، نه ويش

(۱) التاويل: صرف لفظ عن معناه الظاهر المتبادر إلى معنى آخر لقريظة.

(۲) فتح القدير: ج ۵، ص ۵۸.

(۳) روح المعاني: ج ۱۳، ص ۳۴۳.

دەیانەنەن، بە لَام دوايى دەلّ: زانا يانی پتیشین ئایەتەكە، ۋەك ھاتو ھەپروئین لەگەل بە پاكررتى خوا ﷻ، لە ئەندامان و لە سيفهتی جەستان و، لەگەل ھەموو ئەو ئایەتەنەش دا كە مانای و كچوو یان ھەن، ھەروا مامەلە دەكەن و، دەلّین: زانینى حەقیقەتی ئەو سيفەتە، لقیكە لە زانینى چیهتی خودی خوا، ئەو ھەش چۆن پتی دەگەین، زۆر زۆر دوورە!!

۵- یەككى دیکەش ھەر لەو بارەو ھە تەفسیری (شیعەکان) دا دینن، كە قسەى (السید محمد حسین الطباطبائی) یە، لە تەفسیری (المیزان) دا^(۱)، ئەویش ئەم تەعبیرە دینن: (فَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ إِلَٰهَ لَدِينِكَ إِلَٰهٌ بَآءٌ﴾ **إِنَّمَا بَآءُ الْعِبَادَةِ** ﷻ، تَنْزِيلُ يَبْعَثُهُ ﷻ مَزْلَةً يَبْعَثُهُ تَعَالَى، يَدْعُو أَنَّهُ هِيَ، فَمَا يُوَجِّهُونَهُ ﷻ بِهِ مِنْ بَذْلِ الطَّاعَةِ، لَا يُوَجِّهُونَ بِهِ إِلَّا اللَّهَ ﷻ لِأَنَّهُ طَاعَتُهُ طَاعَةُ اللَّهِ، ثُمَّ قَرَرَهُ زِيَادَةَ تَقْرِيرٍ وَتَأْكِيدٍ بِقَوْلِهِ: ﴿يَدُّ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ ﷻ، حَيْثُ جَعَلَ يَدَهُ ﷻ يَدَ اللَّهِ، كَمَا جَعَلَ رَمِيَهُ ﷻ رَمِيَ اللَّهِ نَفْسِهِ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ﴾ ﷻ (۷) **الْأَنْفَالِ**، وَفِي نِسْبَةِ شَأْنِهِ ﷻ إِلَى نَفْسِ تَعَالَى، آيَاتٌ كَثِيرَةٌ، كَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ﷻ (۸) **النِّسَاءِ**، وَقَوْلُهُ: ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ ﷻ (۲۳) **الْأَنْعَامِ**).

واتە: خوا ﷻ كە دەفەر موو: ﴿إِنَّ إِلَٰهَ لَدِينِكَ إِلَٰهٌ بَآءٌ﴾ ﷻ، ئەمە دانانی پەیمان بەستنه لەگەل پێغەمبەری خوا دا ﷻ، ۋەك پەیمان بەستن لەگەل خۆی بەرزدا، بەو جوړە كە ئەو ھى پى رووبە پروو پێغەمبەر ﷻ دەبنەو، لە فەرمانبەرى بۆ كردن و بەقسە كردن، بىگومان ئەو مامەلە بە گەل خۆی پاك و پێگەردا دەكەن، چونكە بە قسە كردنى پێغەمبەرى خوا ﷻ بە قسە كردنى خۆى پەرورەدگار، دوايى ئەم راستیە زیاتر دەچەسپىت و جەختى لەسەر دەكاتەو دەفەر موو: ﴿يَدُّ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ ﷻ، كە دەستى پێغەمبەر ﷻ ۋەك دەستى خوا دادەنئ، ھەروەك چۆن خوا ﷻ لە سوورەتى (الأنفال)، ئایەتى: (۱۷) دا، ھاویشتنى پێغەمبەرى ﷻ، ۋەك ھاویشتنى خۆى داناو، كە دەفەر موو: ﴿وَمَا

رَمِيتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَئِنَّكَ اللَّهُ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾، تو که هاویششت نه تاهاویششت، به لکو خوا هاویششتی، هاویششتنه که ی بۆ به هاویستنی خوئی داده نی.

ئهوه که زۆر جار خوا ﷻ شتیک که تابه ته به پیغه مبه ره وه ﷻ، پالیداوه ته لای خوئی، له زۆر ئایه تاندا ها تو وه، وه ک خوای به رز ده فه رموئ: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ﴿٨٠﴾ النساء، هه ره که سئ فه رمان به ریی پیغه مبه ره ﷻ بکات، فه رمان به ریی خوای کردوه، هه ره ها که ده فه رموئ: ﴿فَاتَّبِعْهُمْ لَا يَضِلُّوا﴾ ﴿٨١﴾ النساء، ئه وان ه تو به درۆ دانائین، به لکو ئه و سته مکارانه نکوولی له ئایه ته کانی خوا ده که ن.

۳- بره گی سییه م:

هه ره چهنده پیشتریش ئاماژه مان پێدا، گرنگه بزانی: راست نیه، که زانایانی پیشین هیچ ته ئویلیان نه کرد بئ، ئه وه ته نها وه همیک ی باو (وَهُمْ شَائِعٌ) بووه و، هه ندیک که سی که م زانیاری و ده مارگیر ره و اجیان پێداوه، چونکه هه موو زانایانی پیشین به بئ هه لاواردن، هه ندیک شتیان ته ئویل کردوه، بۆ ئه و نه:

۱- ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ﴿١﴾ الحديد، هه موویان به بئ هه لاواردن ته ئویلیان کردوه، خوا ﷻ ده فه رموئ: ئه و (خوا) له گه ئتانه له هه ره جیه ک بن، (له گه ئتانه) هیچ کام له زانایانی پیشین نه یانگوتوه: خوا ﷻ ئیستا لی ره یه و هه ره دروستکراویک له هه ره شوئیک بئ، خوا ﷻ له وئیه!! هه موویان له سه ره ئه وه به کده نگن، که خوا ﷻ له سه ره عه رشی خوئی ته و، له سه ره وه ی دروستکراوه کانی ته، به و شیوه یه ی بۆ خوا شایسته ته.

هه موویان ئه وه یان ته ئویل کردوه و گوتوو یانه: (وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ) واته: خوا به زانیاری و به ده سه ته لاتی له گه ئتانه.

۲- ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٩﴾ الأنفال، خوا ﷻ له گه ئ بڕواداران دایه، هه موویان گوتوو یانه: واته: به سه ره خستنی و به مشوور خواردنی و سه ره پهرشتیی کردنی له گه لیا ندایه، (أَيُّ بَوْلَاتِيهِ وَنُصْرَتِهِ).

۳- ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ ۚ﴾ الزخروف.

۴- ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ الأنعام، ھەموویان لەسەر ئوھ یەكدەنگن و گوتووویان: واتە ئو (خواہ) كە حوكمرانیی و بالادەستی و سیفەتەكانی لەسەر زەوی و لە ئاسمانەكاندا ھەن، ئەك خوا ﷻ بۆ خوێ لەسەر زەوی بێت و، لە ئیو ئاسماناندا بێ! بەلكو خوا ﷻ لە دەرەوھێ دورستكراوھكانی خوێت، خوا ﷻ لە دەرەوھێ كات و شویتەو، لە دەرەوھێ دورستكراوھكانی خوێت.

(۵- بركەھێ چوارەم:

ئەو پەیمان بەستەنە، كە بە: (بیعة الرضوان)، یاخود (بیعة شجرة الرضوان) ناسراو، وەك پێشتریش لە درێژە بەسەرھاتی صوّلحی حودەیبیەدا باسما كرددو (ابن هشام) لە (السيرة النبوية)دا^(۱)، ھیناویەتی، كە ئەو پەیمان بەستەنە كاتێك بوو، پێغەمبەر ﷺ بیستی عوسمانی كورێ عەففان ﷺ، كە بە نوینەرایەتی مسوڵمانان چوو بوو بۆ مەككە، كوژراو، ئەمەش دەقی قسەكە (ابن هشام):

(قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَحَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: حِينَ بَلَغَهُ أَنَّ عُثْمَانَ قَدْ قُتِلَ «لَا نَبْرُحَ حَتَّى نُنَاجِرَ الْقَوْمَ»، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ النَّاسَ إِلَى الْبَيْعَةِ، فَكَانَتْ بَيْعَةُ الرِّضْوَانِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، فَكَانَ النَّاسُ يَقُولُونَ: بَايَعَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمَوْتِ، وَكَانَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يُبَايَعْنَا عَلَى الْمَوْتِ، وَلَكِنْ بَايَعْنَا عَلَى أَنْ لَا نَفِرَ).

ئینو ھیشام لە كتیبەكە خۆیدا، دەلن: ئینو ئیسحاق، گوتووویەتی: عەبدوللای كورێ ئەبوو بەكری صیددیق، بۆی باسكردووم كە پێغەمبەرێ خوا ﷻ كاتێك بیستووویەتی و پێی گەیشتووە كە عوسمان كوژراو، فەرمووویەتی: ئیرە بە جی ناھێلین تاكو دژی ئو خەلكە جەنگ نەكەین، ئنجا پێغەمبەرێ خوا

خه لکه که ی بانگ کردوه بو پهیمان، که سه ره نجام پهیمانی ره زامه ندیی (رضوان) ی له ژیر دره خته که دا لیکه و ته وه، ئنجا خه لک ده یانگوت: پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر مردن (واته: تا کو نه کوژرین، پشت له دوژمن نه که ن)، پهیمانی له گه لدا به ستوون، به لام جابیری کوپی عه بدوللا (خوا له خوئی و بابی رازی بی)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر مردن پهیمانی له گه ل نه به ستین، به لکو پهیمانی له گه ل به ستین که رانه که یین و پشت له دوژمن نه که یین، (تا کو ده مرین یان ده کوژرین، جهنگ بکه یین، چونکه جاری وایه ده بی به فهرمانی فهرمانده پاشه کشه بکه ی، یا خود پشت بکه یه دوژمن، وهک تاکتیکی جهنگیی وهک له سوورته (الأنفال) دا، خوا ﷺ باسی کردوه: ﴿وَمَنْ يُؤْمِرْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَىٰ فِتْنٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمُ وَيُسِ الْمَصِيرُ﴾. ﴿١٦﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھم

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه جهوت (۷) نایه تهو، بریتین له نایه ته کانی: (۱۱ - ۱۷)، که هه موویان له باره ی عه ره به خپله کی و بیابانشینه کانه ون، که له حاله ق دوو دایی و گومانه وه نیزیک بوون، به لام به مونا فیق و بیرو له قله م نه دراو و، وه ک مسو لمان مامه له یان له گه لدا کراوه، به لام له کاتی داوا کردنی پیغه مبه ردا ﴿۱۱﴾ بوو چوونیان به ره و مه ککه بوو عومره، بیانوو یان هتیا به وه و نه چوون، که چی دوا یی که زانیان پیغه مبه رو ﴿۱۲﴾ هاوه لانی به ره و خه بیه ر ده چن، ده شیازانی که له و یی ده سته کو و یی باشی جه نگیی ده بی، ویستیان بچن! به لام خوا ﴿۱۳﴾ ری لیگرتن.

دوا یی خوا ﴿۱۴﴾ فه رمانی به پیغه مبه ر ﴿۱۵﴾ کرد که پتیا ن بلی: له مه و دوا بوو جه ننگ له دزی کو مه لیک یی خاوه ن هیز، بانگ ده کرین، تنجا نه گه ر نه و کاته به دهم بانگی جیهاد و فیدا کاری به وه بچن، پاداشتی باشتان ده بی و، به پیچه وانه وه ش: دوو چاری سزای به ئیش ده بن، به لام که سانی که م نه ند ام و بی توانا هه لاو یرد راو ن له و حوکه مه گشتیه، وه ک کو یرو شه ل و نه خو ش.

﴿۱۱﴾ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ يَا أَيُّسَّرَ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۱۲﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿۱۳﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿۱۴﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۵﴾ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِلِكُمْ لِتَأْخُذُوا بِهَا دَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا

كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فُسَيْلُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ قُلْ
لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّوْنَ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ الْأَيْدِي لَقَدْ جَاءَهُمْ أَنْزِلُكَمُ اللَّهُ أَعْرَابًا حَسَنًا وَلَٰكِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتُ بَعْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

مانای دهقلاو دهقی ئایه تەکان

{ئەي پيغەمبەر ﷺ!} لە مەودوا بە جېھيلراوەکان لە عەرەبە دەشتەکیە
بیا بنشینەکان (بۆ پۆرش ھێنانەوێ بە جېمانیان) پێت دەڵێن: سامانە کاھان و
کەس و کارمان سەر قالیان کردین (نەمانتوانی بێین)، تەجا داوی لێبوردنمان بۆ
لە (خوا) بکە، شتێک بە زمانەکانیان دەڵێن کە لە دلەکانیاندا نیە، بڵێ: ئایا
ئەگەر خوا بێهۆی زیانیکتان لێ بدات، یان سوودێکتان پێ بگەيەنێ، کێ ھیچ
شتێکی لە بەرانبەر خوادا بە دەستە؟ (پاست ناکەن)، بەلکو خوا شارەزای ئەوە
بوو کە دەتانکرد ﴿١٥﴾ بەلکو (ھۆکاری دواکەوتنەکان ئەوە بوو کە) پێتان
وابوو: ھەرگیز پيغەمبەر رو برواداران ناگەيەنەوێ لای کەس و کاریان (سەریان
بە فەتارەت دەچێ)، ئەو گومانەش لە دلەکانتاندا رازیترايەوێ گومانێکی زۆر
خراپتان (بە خوا) بردو، کۆمەلێکی فەوتاوو بێخێر دەرچوون ﴿١٦﴾ ھەر کە سیش
بروا بە خواو پيغەمبەرە کە ی نەھیتێ، بە دنیایی ئیمە کلپە ی (ناگەر) مان بۆ
بێبروایان سازکردوێ ﴿١٧﴾ ھوکمرانی و دەستەلانی ئاسمانەکان و زەوییش بەس
ھی خوايەو، خواش ھەردەم لێبوردە ی بە زەییە ﴿١٨﴾ لە مەودوا ھەر کات بۆ
گرتنی دەستکەوتانیەک چوون بیانگرن، بە جېھيلراوەکان دەڵێن: لێمان گەيەن، با
شوێنتان بکەوین (و لەگەڵتان بێین)، دەیانەوێ فەرمايشتی خوا بگۆرن (کە بە ئێنی

داوه دەستگەوتەکانی خەبەر تەنیا بۆ بەشداربووانی پێکەوتنی حوودەبیبیە (بن بَلّی: نەخێر نابێ شوپنمان بکەون، خوا پێشتر وایفەرمووه، ئنجا دەلّین: بەلکو ئێرەیمان^(۱) پێ دەبەن! بەلکو کەمێک نەبێ تێناگەن (بۆیە وایر دەکەنەوه) ﴿۱۵﴾ (ئەو موحەممەد!) بە دواخراوان لە عەرەبە (بیاباننشینه)کان، بَلّی: لە مەودوا بۆ (جەنگکردن لە دژی) کۆمەڵیکی خاوەنی هیزی توند بانگ دەکری، لە دژیان دەجەنگن، یان ملکەچ دەبن (خۆ بە دەستەوه دەدەن)، ئنجا ئەگەر فەرمانبەری بکەن، خوا پاداشتیکی باشتان دەدات و، ئەگەر پشتیش هەلکەن، وەک پێشتر پشتتان هەلکرد، بە نازاریکی بە ئیش سزاتان دەدات ﴿۱۶﴾ کوێر سەغەلت ناکرێ (بە ناچارکردنی بەشداریی لە جەنگدا) و، شەل سەغەلت ناکرێ و، نەخۆشیش سەغەلت ناکرێ، هەر کەسیش فەرمانبەری خواو پێغمەبەرەکی بکات، (خوا) دەپاخاتە چەند باغیکەوه، کە ڕووباریان بە ژێردا دەڕۆن و، هەر کەسیش پشت هەلکات، بە نازاریکی بە ئیش سزای دەدات ﴿۱۷﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْمُخْلَفُونَ): (الْمُخْلَفُونَ: جَمْعُ الْمُخْلَفِ، الْمَثْرُوكُ فِي مَكَانٍ خَلْفَ الْخَارِجِيِّ مِنَ الْبَلَدِ كَالنِّسَاءِ وَالْأَطْفَالِ)، (مُخْلَفُونَ) کۆی (مُخْلَف)ە، واتە: بەجێهێلراوو واز لێهێنراو لە شوێنیک، لە دواي ئەوانەوه کە لە وڵات دەرچوون، ئەوانە ی دەمێنەوه، وەک ئافەرەتان و مندالان، واتە: پێشە ی ئەوانیان ڕەچاو کردوه، ئنجا زانایان گوتوووانە: (مُخْلَفُونَ) بە مانای بەجێهێلراوانە، بەلام مەبەست پێی کەسانیکە کە بەجێماون، ئەگەرنا بە ئانقەست بەجێ نەهێلراون و، خۆیان خۆیان بەجێهێستوه، بەلام یانی: ئەوان کە بەجێماون، پێغمەبەر و ﷺ هاوێلان بە پێزیشی، نادیدەیان گرتوون و، پشتگوێیان خستوون.

(الْأَعْرَابُ): (سُكَّانُ الْبَادِيَةِ) بە دانىشتوۋانى يىبابان دەگۈترى، وشەي (أَعْرَاب) لە ئەسلىدا كۆي (عَرَب) ە، بەلام دوايى كراۋە بە ناو بۇ يىباباننىشىنان، كۆي (أَعْرَاب) يش (أَعَارِيب) ە، (أَعْرَابِي) كراۋە بە ناو بۇ كەسائىك كە يىباباننىشىن، بەلام (عَرَبِي)، ناۋە بۇ كەسائىك كە شارنشىنە، دەگۈترى: (هُوَ عَرَبِيُّ اللِّسَانِ، أَي: مُفْصِحُ اللِّسَانِ)، واتە: زمانىكى پەۋانى ھەيە، (إِعْرَاب) بە ماناي پۈۈنكردنەۋە دى، (إِعْرَابِي) ئەۋ پستەيەم بۇ بىكە، واتە: بۇم پۈۈن بىكەۋە، پىكەتە كانى چۈن؟ پىشتىرش چەند جارىك باسى ئەۋەمان كىردۈە.

(شَغَلَنَّا): واتە: سەرقال و يىتاگاي كىردىن، (الشُّغْلُ وَالشُّغْلُ: الْعَارِضُ الَّذِي يُذْهِلُ الْإِنْسَانَ، شُغِلَ: فَهُوَ مَشْغُولٌ، وَشُغِّلَ شَاغِلٌ، وَأَشْغَلْنِي لُغَةً رَذِيئَةً): (شُغْلُ وَشُغْلُ): ھەردوۋىكىان بە ماناي شىتېك دېن كە مروڤ بى تاگا دەكات، لە شىتېكى دىكە، دەگۈترى: (شُغِلَ فَلَانٌ فَهُوَ مَشْغُولٌ)، فلانكەس سەرقالكرا، بۇيە سەرقالە، دەگۈترى: (شُغِّلَ شَاغِلٌ) واتە: كارىك كە مروڤ سەرقال بىكات و، سەرگەرمى بىكات و، پىر ئىشى بىكات، (أَشْغَلْنِي) واتە: سەرقالى كىردىم، ئەمە كەمتر بە كارھىتراۋە، وا باشتە ھەر بگۈترى: (شَغَلْنِي) واتە: سەرقالى كىردىم.

(ضَرًّا): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ فِي نَفْسِهِ، وَبَدَنِهِ، وَخَارِجِهِمَا)، (ضَرَّ) حالى خراپ چ لە ھەروۋى مروڤدا، چ لە جەستەيدا، چ لە ھەروۋى جەستەو ھەروۋىدا، يانى: مَال و سامانى كەس و كارى كە توۋشى زىيانىك بوۋىن، پىي دەگۈترى: (ضَرَّ).

(بُورًا): (الْبُورَاءُ: قُرْطُ الْكَسَادِ، وَالْفَسَادُ وَالْهَلَاكُ، وَبَارَ شَيْءٌ يَبُورُ بُورًا وَبُورًا، وَرَجُلٌ حَائِرٌ بَائِرٌ، وَقَوْمٌ حُورٌ بُورٌ، (بُورًا): بە ماناي زۆر زىنبارى و، تىكچوۋن و فەۋتان دى، دەگۈترى: (بَارَ الشَّيْءُ يَبُورُ بُورًا وَبُورًا)، واتە: شتەكە فەۋتا، ددەفەۋتى، فەۋتان يان تىكچوۋ، تىكەدەچى، تىكچوۋن، دەگۈترى: (وَرَجُلٌ حَائِرٌ بَائِرٌ) پىاۋىكى سەراسىمەي فەۋتاۋو زىنبار، (وَقَوْمٌ حُورٌ بُورٌ)، ئەمە بۇ كۆيە (حُور) واتە: سەراسىمەكان (بُور) واتە: فەۋتاۋەكان.

(سَعَرْتُ النَّارَ، مِنْ بَابِ مَنَعَ: أَوْقَدْتُهَا، وَهَيَّجْتُهَا، وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا: سَعَرْتُ النَّارَ) واته: ناگره که هم خوش کرد و بلیسه دارم کرد، هه روه ها (سَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا) ش هه ر هه مان مانایان هه یه.

(مَغَانِمَ): (مَغَانِمُ جَمْعُ مَغْنَمٍ، وَهُوَ مَا يُغْنَمُ، وَالْغَنَمُ: مَعْرُوفٌ، وَالْغَنَمُ إِصَابَتُهُ وَالظَّفَرُ بِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي كُلِّ مَظْفُورٍ بِهِ مِنْ جِهَةِ الْعَدَى وَغَيْرِهِمْ): (مَغَانِمَ) كَوَى (مَغْنَمَ) ه، واته: ده سته کوت، تهویش بریتیه له وهی له دوژمن ده گیرئ، له (غَنَمَ) هوه هاتوه، (غَنَمَ) واته مه ر، (غَنَمَ) ده گوترئ: (الْغَنَمُ: بِالْغَرَمِ)، واته: زه فه ر به مه ر بردن، ده سته کوتنی مه ر، دوایی به کاره یزراوه بو هه ر شتیک که زه فه ری پی ببردرئ و ده سته بهر بکری، چ له لایه نی دوژمنانه وه بی، چ له لایه نی غهیری دوژمنانیشه وه بی.

(أَنْطَلَقْتُ): (أَنْطَلَقَ فَلَانَ أَيْ: مَرَّ مُتَخَلِّفًا)، که سیک که له کومه لیک دواده که وی، دوایی دهرده چی به په له بو ته وهی بیانگاتئ، پیی ده گوترئ: (أَنْطَلَقَ)، واته: به خیرایی دهرچوون له دوای دواکه وتن.

(ذَرُونَا)، یانی: (اِثْرُونَا دَعُونَا، ذَرُهُ: دَعُهُ، يَذَرُهُ: يَدَعُهُ، وَلَمْ يُسْتَغْمَلْ مِنْهُ الْمَاضِي)، (ذَرُونَا) واته: وازمان لی بینن، لیمانگه ریژن، (ذَرُهُ) واته: وازی لی بینه (دَعُهُ)، (يَذَرُهُ يَدَعُهُ)، وازی لی دینئ، به لام لهم وشهیه، ته نیا حاله قی (مَضَارِعَ) ی هاتوهو حاله قی فره مانیشی هاتوهو، حاله قی رابردووی نه هاتوهو، بوچی حاله قی رابردووی نه هاتوهو؟ (اِخْتِفَاءً) بِ(تَرَكَ تَرْكًا فَهُوَ تَارِكٌ)، له بهر ته وهی وشه ی (تَرَكَ) هه یه واته: وازی لی هینا، (تَرَكَ يَتْرَكَ فَهُوَ تَارِكٌ)، وازی هیناوه واز ده هینئ ته وازی هیننه ره، (تَرَكَ) یان له جیی رابردووی (ذَرْنَا، يَذَرْنَا) داناهه.

(يَسْتَبْدِلُوا): (أَي: يُغَيِّرُوا، الْإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّبْدِيلُ وَالْإِسْتِبْدَالُ: جَعَلَ الشَّيْءَ مَكَانَ آخَرَ)، (أَنْ يَسْتَبْدِلُوا كَلِمَ اللَّهِ)، واته: فره میشتی خوا بگوژن، (إِبْدَالٌ وَتَبْدِيلٌ وَتَبْدِيلٌ وَإِسْتِبْدَالٌ)، هه رچواریان به مانای ته وهن شتیک له شوینی شتیک دیکه دابرنئ.

(حَسَدُونَ): واتە: ئیره ییمان پێ دەبەن، هەسوودییمان پێ دەبەن، (الحَسَدُ مَمْنَى زَوَالِ نِعْمَةٍ مِنْ مُسْتَحِقِّ لَهَا، وَرَمَا كَانَ مَعَهُ سَعْيٌ فِي إِزَالَتِهَا)، (حَسَدٌ: بریتیه له خۆزگه خواستی به لاجوونی چاکه یه ک له که سیک دا که شایسته یه تی و، جاری و ههیه ههولدا نیشی له که لدا ده بێ، ههولدان بۆ ئه وهی ئه و نيعمهت و چاکه یه لایجی.

(أَوْ يُسْلِمُونَ)، یان ملکه چ ده بن، به داخه وه به شیک له تهفسیره کان، وه ک دوایی باسی ده که ی، له کورته باسێکدا، ئه م وشه یان، به مانای مسوڵمان بوون و هاتنه ئیو ئیسلام لیک داوه ته وه، به لام وانیه، به لکو: (تَقَاتِلُوا نَهُمْ، أَوْ يُسْلِمُونَ)، یانی: له دژیان ده جه ننگ، یاخود خویان به دهسته وه ده ده ن، (أَوْ يُسْلِمُونَ: ئی یسْلِمُونَ فِي السَّلَامِ، وَهُوَ أَنْ يُسَلَّمَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَنْ يَقَالَ مِنْ أَلَمِ صَاحِبِهِ، فَهُمْ مُسْلِمُونَ، ئی: مُتَقَادُونَ لِلْحَقِّ مُذْعِنُونَ لَهُ)، ئیسلام واته: هاتنه ئیو ناشتی، ئایینی ئیسلام بۆچی ناو نراوه: ئیسلام؟ له بهر ئه وهی مروفه کان که دینه ئیو حاله تی ناشتییه وه له که ل خوای پهروه دگار یاندا، سه رپنجی و بێ فه رمانی ناکه ن، ئنجا ده لئ: ئیسلام بریتیه له وه که هه ر کامێک له دوو لایه نه کان سه لامه ت بێ له وهی که ئازاری به رانبه ره که ی پێگات، به لام به پێی لیکدانه وهی هه له ی زۆربه ی تهفسیره کان که ده فه رموی: (فَهُمْ مُسْلِمُونَ)، واته: ملکه چن بۆ هه ق و دانیان پێدا هێناوه.

(حَرْجٌ)، (أَصْلُ الْحَرْجِ وَالْحِرَاجِ: مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ، وَتُصَوَّرُ مِنْهُ ضَيْقٌ مَا بَيْنَهُمَا، فَقِيلَ لِلضَّيْقِ: حَرْجٌ وَلِلْإِثْمِ: حَرْجٌ)، وشه ی (حَرْجٌ وَحِرَاجٌ)، له بنه په رتا به شوینی کۆبوونه وهی دوو شتان ده گوتری، دوایی له وه وه ئه وه وێنا کراوه کاتیک دوو شت پیکه ده گه ن، ئیوانه که یان ته نگه به ره، بۆیه به شتی ته نگ گوتراوه: (حَرْجٌ)، ههروه ها به گونا هیش گوتراوه (حَرْجٌ) له بهر ئه وهی گونا هیش مروف تووشی سه غله تی و ته نگانه ده کات.

هۆی هاتنه خوارهوی ئایه ته کان

ئیمه پښتر به سهرهاتی صولحی حوده بییه مان باسکرد، له یتویشیدا باسی عه‌په‌به خێله‌کییه‌کان که دواکه‌وتن، که زانیان باسی شه‌ش تیره‌یان کردوون، به‌لام خوا ﷺ به‌گشتی باسیکردوون.

ئنجاه له‌باره‌ی ئەم رسته‌وه: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَعْلَوْنَا فَنَسْتَفِرُّكَ﴾، تاكو كۆتایی هه‌وت ئایه‌ته‌که، دوو ڕیوايه‌تان دێنن:

یه‌که‌م: (قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: وَاسْتَفَرَ ﷺ الْعَرَبَ وَمَنْ حَوْلَهُ مِنْ أَهْلِ الْبَوَادِي مِنَ الْأَعْرَابِ لِيَخْرُجُوا مَعَهُ، وَهُوَ يَحْتَمِي مِنْ قُرَيْشٍ الَّذِي صَنَعُوا أَنْ يَعْرِضُوا لَهُ بِحَرْبٍ، أَوْ يَضُدُّوهَ عَنِ الْبَيْتِ، فَأَبْطَأَ عَلَيْهِ كَثِيرٌ مِنَ الْأَعْرَابِ)^(۱).

واته: پښغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌په‌به‌کان و، بیاباننشینه‌کانی که له‌ده‌وری بوون، ده‌نگی دان و داوای لێکردن که له‌گه‌ڵی بچن، چونکه مه‌ترسیی هه‌بوو له‌هۆزی قورهبش، مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی لێیان هه‌بوو که کردیان که بریتی بوو له‌ ڕێ لێگرتن و، مه‌ترسیی ئه‌وه‌ی هه‌بوو شه‌ری پێ بفرۆشن و له‌ کابه‌ ییگێرته‌وه‌و به‌ره‌رچی بده‌نه‌وه‌، به‌لام زۆریک له‌ عه‌په‌به‌ خێله‌کییه‌کان لێی دواکه‌وتن، ئنجانه‌و ئایه‌تانه‌ له‌ باره‌ی ئه‌وانه‌وه‌ هاتن.

دووه‌م: گێردراوه‌یه‌کی دیکه‌ که (الطبري)^(۲) هیناویه‌تی، (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: رَجَعَ يَعْني رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ مَكَّةَ فَوَعَدَهُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً، فَعَجَلَتْ لَهُ حَبِيرٌ، فَقَالَ الْمُخَلَّفُونَ: دَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ﷻ، وَهِيَ الْمَغَانِمُ الَّتِي أُخْذُوهَا، قَالَ اللَّهُ جَلَّ

(۱) السيرة النبوية لابن هشام ج ۳، ص ۱۶۲.

(۲) برقم: ۳۱۵۵۹.

تَنَازُّهُ: ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا﴾، وَعَرَضَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: ﴿سَتُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ
أُولَىٰ بِأَمْرِ شَدِيدٍ﴾.

واتە: مۇجاھىد دەلّل: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مەككە گەراپەو، خوا بەلئىنى دەستكە و ئاتىكى زۆرى پىدا، بەلام دەستكە و تەكانى خەيەرى بۆ پىشخست، (ئەوان لە مانگى (ذي القعدة) دا، بەرەو عومرە چوون بۆ مەككە، مانگى (ذي القعدة) ى سالى شەشەمى كۆچى، مانگى (ذي الحجة) ش دانيشتن لە مەدينە، دواىى لە مانگى موحەررەمى سالى ھەوتەمى كۆچىدا، بەرەو خەيەر چوون، ئنجا لەو كاتەدا بەجىمىلراو ەكان لە ەرەبە خىلەككەكان گوتيان: ﴿ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، لىمانگەرئىن با شوئىنتان بکەوين، دەيانويست فەرمايشتى خوا بگۆرن، (كە برىتى بوو لە بەشداريان لەو دەستكە و تانەدا كە خوا بەلئىنى دابوو، تەنيا بۆ ئەو كەسانە بن كە بەشداربوون لە سولھى حودەبىيەدا، واتە: (۱۴۰۰) كەسەكە، وەك خوا ﷺ فەرمووى: ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا﴾، كاتىك ەرچوون بۆ گرتنى دەستكە و تانېك، دەيانويست، ئا ئەو بەگۆرن و ئەوانىش بىن، بەلام خوا ﷺ فەرمووى: ﴿قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، بلى: شوئىنمان ناكەون خوا پىشتەر واى فەرموو، (كە دواىى باسى دەكەين، وا فەرموونەكەى خوا چۆنە؟) بەلام دواىى بۆى پىشنيار كردن كە لە مەودوا بانگ دەكرىن بۆ جەنگ كردن لە دژى كۆمەلئىكى بەھىز، (ئەو كاتە دەتوانن ئەو قەرەبوو بکەنەو و تىيەلئىننەو) (۱).

(۱) تىيەلئىننەو: پرى بکەنەو، تۆلەى بکەنەو.

مانای گشتی نایه تهاکان

وهک گوتمان: ئهو ئایه تانه هه موویان له باره ی یهک باب ته وهن، ئه ویش بریتیه له خو به جیهیشتتی کومه لیک له خیله عه ره به بیابانشینه کان که له دهوری مه دینه بوون و، توێژه ره وانی قورئان ناوی شه شانیان هیناوه، ئه وانه که به جیمان له پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیک که ده چوو بو عومره، به لام دوایی صولحی حوده بیبیه ی لیکه وته وه، دوایی خوا ﷺ به ئینی بهو (۱۴۰۰) که سه دا، ئه وه له جیاتی ئه و عومره کردنه که نه یان توانیوه عومره بکه ن، وهک دل دانه وه و دل هینانه وه جیی خو ی ئه وان و، بو ئه و حال ته ده روونی ه خراپه ی که به سه ریان هات، تا کو ئه و حال ته یان لا بجی، خوا ی پهروه ردگار جهنگی خه یبه ری بو هینانه پیش، که ئه وهش هه ر ده بوو بکری، وهک پیشتر باس مان کرد، له وی ده سته که وتی ژوریان ده سته بهر کردن، ئنجا ئه و خیله عه ره به بیابانشینه، ده یان زانی که ئه گه ر بچن بو جهنگی خه یبه ر، ده سته که وتیان ده بی، بویه بو ئه وی پیمان خو ش بووه بچن، به لام بو عومره کردن له خزمهت پیغه مبه ردا ﷺ که مه ترسیی شه رو گنجه ل پیکردنی قوره یش هه بوو، نه چوون، بویه خواش ﷺ پئی لیگرتن که له گه لیاندا بچن بو جهنگی خه یبه ر، به لام فه رمووی: دواتر که جهنگی دیکه دیته پیشی، له گه ل که سانیکی به هیژدا، ئه و کاته ده توانن ئه وه قه ره بوو بکه نه وه.

له و باره وه ده فه رموی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ له مه وودوا به جیهی لرا وه کان له خیله عه ره به بیابانشینه کان پیت ده لێن، واته: وهک پاساوو پۆزش هینانه وه بو کاری دوا که وتیان که له گه لئدا نه هاتن بو عومره کردن له مه ککه، که صولحی حوده بیبیه ی لیکه وته وه: ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَعْلَوْنَا﴾ مال و سامانه کا مان و کهس و کارمان تیمه یان سه رقا لکرد، به هو ی ئه وانه وه و

سەرپەرشتىيىگىردى ئىوانى، تېمە ئەمانتوانى لە خىزمەتتە بىن، ئەي پىغەمبەرى
خو! ﴿فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ ئىنا داۋاي لىيوردىغان بۇ بىكە، واتە: داۋاي لىيوردىغان
بۇ لە خوا بىكە!

خو! ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْسَ بِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ بە زمانەكانىيان
شىتىك دەلەن كە لە دلەكانىياندا نىيە، يانى: كە گوتتويانە: داۋاي لىيوردىغان بۇ لە
خو بىكە، زۆر بەراستىيان نەبوۋە بە گىشتىي بە دلەيان نەبوۋە، خوۋاي پەنھانزان
ئاگادارى دلەشيانە و زمانىشيانە، بەلكو زياتر مەبەستىيان ئەوۋە بوۋە، خوۋاي پىاو
چاك بىكەن، خوۋاي و پىشاندىن كە ھەر بۇيان نەگونجا بىن! تاكو زەمىنە
خوشبىكەن، بۇ دوايى كە بۇ جەنگى خەبەر ۋەگەل خوۋاي بدەن و رىگايان
بدەن بچن، بۇيە خوا ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ يَوْمَ اللَّهِ﴾ بلى: ئايى
كى لە بەرانبەر خوادا شتىكى بۇ ئىۋە بەدەستە؟ كى شتىكى لە دەست دى،
لە لايەن خواۋە لە بەرانبەر خوادا؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ ئەگەر
بىۋەي زىيانىكتان لى بدات، ياخود بىۋەي سوۋدىكتان پى بگەيەن؟ ﴿يَلْكَانَ
اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾ {راست ناكەن سەرقال بوۋىن بە ھۇي مالى و سامان و،
بە ھۇي كەس و كارتانەۋە}، بەلكو خوا شارەزا بوۋە بەۋەي ئەنجامتان دەدا،
واتە: خوا ھۆكارى راستەقىنەي دواكەۋتتەكەتان دەزانى كە ئەنجامتان دەدات،
شارەزايە دەزانى ھۆكارەكە ئەۋە نەبوۋ، بەلكو ھۆكارەكە ئەۋە بوۋ، كە خوا
باسى دەكات:

﴿يَلْظَنَنَّمُ أَنْ لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ بەلكو پىتان و ابوۋ
پىغەمبەر ﷺ، بۇراداران ھەرگىز نەگەرپنەۋە بۇ لاي كەس و كاريان، پىتان و ابوۋ:
ئەۋ چوۋنەي دەچن، ناگەرپنەۋە، سەريان بە فەتارەت دەچى و لە نىۋ دەچن،
ھەتا ھەندىكيان گوتتويانە: ﴿مَا مُحَمَّدٌ وَأَصْحَابُهُ إِلَّا أَكْلَةُ رَأْسٍ﴾، موخەممەدو
ھاۋەلانى بايى ئەۋەندەن، بە كەللە سەرىكى خوشترىك تىر دەخۇن، ئەۋانە
چۇن بە قورەيش دەۋىرن!

﴿وَزَيْتٌ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، نه‌و‌ش له دلتاندا پازیترایه‌وه، نه‌و گومانه خراپه له دلتاندا پازیتراپوه له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه، ﴿وَلَنْتُنَّظُرَكَ السَّوَّ﴾، گومانی خراپتان (به‌خوا) برد، هی پیشتی گوماتان واپوو که پیغه‌مبه‌ر ﷺ و برواداران هه‌رگیز بۆ لای که‌س و کاریان ناگه‌پنه‌وه، نه‌و گومانه خراپه له دلتاندا پازیترایه‌وه و دوایش گومانی خراپتان به‌خوا ﷺ برد که پشتگیری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بروادارانی شوینکه‌وتوو ناکات و، سه‌رپه‌رشتیان ناکات و ناگای لیان نیه، ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾، له نه‌نجامی نه‌و گومانی خراپ بردنه‌دا که پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی ناگه‌پنه‌وه‌و، نه‌و پازیتدرانه‌وه‌ی گومانه خراپه له دلتاندا، نه‌و گومانی خراپ بردنه به‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار، ئیوه بوونه کۆمه‌لیکی بئی خیری فه‌وتاو، (بُور) کۆی (بائر)، به‌مانای فه‌وتاو (هَالِك) و، به‌مانای تیکچوو (قَاسِد) دئی، واته: فه‌وتاوو تیکچوو و بیخیرو بئی به‌ره‌هم، ده‌گوتری: زه‌ویه‌کی به‌یار، زه‌ویه‌ک که هیچی لئی نه‌کرا‌بی و، بئی به‌ره‌هم بئی.

﴿وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾، هه‌ر که‌سیک برپوا نه‌هئین به‌خواو به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌دنیایی ئیمه بۆ بیروایان کلپه‌ی ناگرمان ناماده‌کرده، (سَعِير): (النار المتسعة النار المتأججة) ناگریکی هه‌لکراو، (سَعَرْتُ النَّارَ وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، واته: ناگره‌که‌م بلئسه‌دار کرده‌و هه‌لمگیرسانده‌و کلپه‌دارم کرد، ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوکمرانی و بالاده‌ستی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هی خواجه، ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾، هه‌ر که‌سی بیه‌وی لئی ده‌بووری و، هه‌ر که‌سی بیه‌وی سزای دده‌ات، به‌لام بیگومان نه‌لییوردنی خواو نه‌سزادانی خوا، هیچیان به‌گۆتره‌نین، هه‌مووی له‌جیی خۆیدایه، به‌لام لی‌ره‌دا خوا ﷺ به‌س ده‌یه‌وی په‌های وستی خۆی و بالا ده‌ستی خۆی پتشیانی ئیمه‌بدات، به‌لام هه‌موو ئایه‌ته‌کان ده‌بی پیکه‌وه‌فام بکړن، یه‌کئ له سیفه‌ته‌کانی خوا ﷺ نه‌ویه که‌ه‌کیمه، که‌واته: هه‌موو شتیکی به‌حیساب و کیتابه‌و کاربه‌جی و کارزانه، ده‌زانی له‌کئ ده‌بووری و، چه‌نده لئی ده‌بووری

و، بۆچى لىتى دەبۇرى؟ دەشزانى كى سزا دەدات و، چۆنى سزا دەدات و، بۆچى سزا دەدات؟ ﴿وَكَاذَبَ اللَّهُ عَفْوَاً رَّجِماً﴾، خوا ﷺ ھەمىشە لىيوردى ھە بەزەيى بوو، واتە: ئەگەر ئىوھش بگەرئەو، خوا ھەم لىيوردى ھەيە بۆ گوناھو تاوانتان، ھەم بەزەيىشى ھەيە بۆ چاكە لەگەلدا كردنتان.

﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُوا﴾، بە جىھىلراوھە كان پىتان دەلین: ھەر كاتىك دەرچوون بۆ چەند دەستكەوتىك كە بيانگرن، واتە: بۆ جەنگى خەيەر كە سەرەنجامەكەي ئەوھيە دەستكەوتان دەرگرن، پىتان دەلین: ﴿ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾، جارى ئەيانگوتو، بەلام خوا ﷺ زانويەتى كە دەلین، بۆيە پىشى پىغەمبەرى ئاگادار كردۆتەو، پىتان دەلین: لىمان گەرپن با شوپنتان بگەوين، لەگەلتان بىين، ﴿يُيَذِّبُونَ أَنفُسَهُمْ لَكُمْ﴾، دەيانەوى فەرمايشتى خوا بگۆرن، ئنجا ئايا كوا فەرمايشتى خوا لە كويە، كە فەرموويەتى نابى بىن؟ دوايى لە مەسەلە گرنگەكان دا، پرووى دەكەينەو، ديار نيە خوا ﷺ لە ھىچ ئايەتتىكدا فەرموويىتى: نابى عەرەبە خىلەككە بياپانئىشەكان لەگەلتان بىن بۆ جەنگى خەيەر، بەلام ديارە خوا ﷺ بە شىوھى تايەت بە پىغەمبەرى ﷺ راگەياندوھو خورپە (الھام) مى بۆ كردوھو بە شىوھەك لە شىوھەكانى وەھىي، پىغەمبەرى خواي ﷺ ئاگادار كردۆتەو، ئنجا خوا ﷺ ئەوھى ناو لىناو: ﴿كَلِمَ اللَّهُ﴾، فەرمايشتى خوا، چونكە ئەوھى خوا لە قورئاندا دايەزاندوھ فەرمايشتەي و، ئەوھش كە لە رى جىبرىليىشەو بۆ پىغەمبەرى ناردوھ، ھەر فەرمايشتى خوايە، ئەمەيان فەرمايشتى راستەوخۆي خوايە، ئەوھى دىكەش فەرمايشتى ناراستەوخۆيەتى و، پىغەمبەرى خوا ﷺ خراوھەتە دلى و بەرچاوى پى رۆشن كراوھەتەو.

﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾، ھەر بەو شىوھەتان، خوا ﷺ پىشتەر فەرمووي (نابى بىن)، واتە: كاتى ويستان بچن بۆ جەنگى خەيەر و ئەوان گوتيان: دىين، بلىن: خوا پىشتەر فەرموويەتى: نابى بىن، ئنجا ئەو پىشتەر

قەرموونەى خۇاى پەرورەردگار، بە شىۋەى خىستەنە نىۋ دىل و، بە شىۋەىك لە شىۋەكانى دىكەى وەحىى بوو، چونكە ئەگەر بە ئايەتتىك بووايە، ديار دەبوو، ﴿فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْنُدُّنَا﴾، ئنجا ئەوان دەلەين: بەلكو تىرەبى و ھەسوودىيمان پىندەبەن، واتە: ئەوەى بۇ خۇتان پىتان چاكە، بۇ ئىمەتان ناۋى، ﴿بَلْ كَاثُرًا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، بەلكو ئەوان كەمىك نەبى تىناگەن، عادەتيان واىەو ھەر لە سەرەتاوہ وابوون، كە كەمىك نەبى حالىى نابن و تىناگەن، بۇيە نازانن كە ئەوہ سزادانكى خوايە بۇيان، نەك ھەسوودىى بردى مسولمانان بى پىيان، بەلكو ئەوہ سزادانى خوايە بۇيان.

ئنجا وەك چۆن ئەوان كاتى خۇى، مال و سامان و كەس و كارىان كىردە بيانوو بۇ نەچوون لەگەل خىزمەت پىغەمبەردا ﷺ بۇ عومرە كىردن، ئىستاش خوا ﷺ لەو مال و سامانەى كە مەزەندەى ھەيە لە جەنگى خەيىبەردا بىتتە دەستكەوت، بى بەشيان دەكات، خوا ﷻ بە پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەفەرمىۋى: ﴿قُلْ لِلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾، بە جەتھىلراوہكان لە عەرەبە يىباننشىنەكان بفرەموو: ﴿سَدَّعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، لە مەودوا بانگ دەكرىن بۇ جەنگ كىردن لە دژى كۆمەللىكى خاوەن ھىزى زۇر، خاوەن ھىزى سەخت و پتەو، ئايا ئەو كۆمەلە كىن؟ ھەندىك گوتوويانە: پۆمەكانن و، ھەندىك گوتوويانە: فارسەكانن و، ھەندىك گوتوويانە: بەنوو ھەنىفەن و، ھەندىك گوتوويانە: فلانە ھۆزەو گوتوويانە: فىسارە، بەلەم ديارى نەكراوہو ھەموويان دەرگىتەوہ، ﴿نَقِيلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، لە دژيان دەجەنگن، يان خۇ بەدەستەوہ دەدەن، واتە: مل كەچ دەكەن و ئاشتى پىشان دەدەن و لەگەلتاندا تەبا دەبن، ئنجا مسولمان بىن يان نەبن، ئنجا ئەو ئاشتى نواندن و تەبايى پىشاندانە، چ لە داني سەراندە بەرجەستە بىن، چ لە ھەر جۆرە پىككەوتنىكدا كە لە نىۋان قەوارە سىياسىيەكان و قەوارەى سىياسىى ئىسلامىيدا ئەنجام دەدرى، گرنگ ئەوہيە ئەوان ئاشتى پىشان دەدەن و، تەبايى دەنوئىنن و سەنگەرتان لى ناگرن، كەواتە: تەنيا دوو ھالەتتان لە نىۋاندا: يان دەبى لە دژيان جەنگن، يان دەبى ئەوان خۇ بەدەستەوہ بدەن و ئاشتى و سەلامەتىى بنوئىن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

هه و آلدانی خوای په نهانزان به پیغه مبه ره که ی ﷺ، که له مه و دوا عه په به بیابانشینه جیهیلراوه کان، به وه پوزشی دواکه و تسی بۆ دینه وه، که سه رقایی بووه به مال و سامان و خیزان و کهس و کاریانه وه، به لام راستیه که ی هوکاری خو به جیهیشتیان له وه سه فهره، گومانی خراب بردیان بووه به خوا ﷺ، که پیغه مبه ر ﷺ و پرواداران سهریان به فه تاروت ده چی و ناگه پینه وه! خواش هه ر کام له ترس و ئومیدیان وه به رده نی، به لکو له داهاتوودا هه لویستی چه و تی خو یان راست بکه نه وه:

خو ﷺ ده فهرموی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنَاهُمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۱﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوِيًّا وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝۱۲﴾ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۱۳﴾ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ۝۱۴﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له هه فهد برکه دا:

۱- ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾، له مه و دوا به جیهیلراوه کان له عه په به بیابانشینه کان ده لێن، پتیشتریش باسما ن کرد، پروونکه ره وانی قورئان و میژوو نووسان

بە تايبەت (ابن ھشام) دەلن: ئەو ھۆزە غەرەبە بىباباننىشىنە، شەش ھۆز بوون: (غفار، مۇزىئە، جەئىئە، أشجع، أسلم، الذیل)، ئەوانە لە دەوروپەرى مەدینە بوون، پەنگە ھى دىكەش بووبن و، ئەوانە زەقترىيان بووبن.

(۲) - ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾، (پەت دەلن: سامانە کاھان و، مال و خىزان و کەس و کارمان، سەرقالیان کردین، چونکە (أَمْوَال) كۆى (مال)ە، (أَهْلُونَا) یش كۆى (أهل)ە، بەلام بەبە قىاس، بەلكو لەو جۆرەبە کە پى دەگوترى: (أَلْحَقْ بِجَمْعِ الْمَذْكَرِ السَّالِمِ)، پەيوەست کراوە بە كۆى ئىرىنەى سەلامەتەو: (أهل، أَهْلُونَا)، واتە: مال و سامانە کاھان و خىزانە کاھان و کەس و کارمان، ئیمەیان سەرقال و دەستگىراو کرد.

(۳) - ﴿فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾، ئىجا داواى لىبوردغان بۆ بکە، واتە: داواى لىبوردغان بۆ لە خوا ﷻ بکە.

(۴) - ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرَهُمْ مَا آتَيْتَنِي فِي قُلُوبِهِمْ﴾، بە زمانەکانیان شتىک دەلن کە لە دلایندا نى، ئەمە بەلگەبە لەسەر ئەوئە ئەوان راستگۆ نەبوون لەویدا، کە داواى لىبوردغان کردو، واتە: داوايان لە پىغەمبەر ﷺ کردو، داواى لىبوردغان بۆ لە خوا بکات و، ئەوئە لە مەودو دى، ئەو دەگەبەن کە ھاندەریان ئەو نەبوو، ھەست بە گوناھبارى بکەن و، داوا لە پىغەمبەر ﷺ بکەن، داوايان بۆ لە خوا بکات: خوا لىيان ببوورى.

(۵) - ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بلى: لە بەرانبەر خوادا، لە لایەن خواوە كى شتىكى بۆ ئیو بە دەستە، يانى: (مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ إِزَادَةِ اللَّهِ، مِنْ جَهَةِ اللَّهِ)، لە وىستى خوا كى شتىكى بۆ ئیو بە دەستە، لە لایەن خواوە كى شتىكى بۆ ئیو بە دەستە، يان لە بەرانبەر خوادا كى شتىكى لە دەست دى؟

(۶) - ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾، ئەگەر زيانى بۆتان بوئ، ياخود سوودى بۆتان بوئ؟ (ضراً) خوئراویشەتەو بە (ضراً)، واتە: ئەگەر زيانگەياندى بۆتان بوئ، زيان و خراپەى بۆتان بوئ، ياخود قازانج و سوودى بۆتان بوئ، كى شتىكى بە دەستە لە لایەن خواوە کە نەھىلى، زىانتان لى بدات، يان نەھىلى خىرتان پى بگەبەن؟ واتە: ئەو

بەجێمان و خو بەجێشتنه تان، نه زیانتان لێ دوورده خاته وهو نه سوودی کیشتان بو دینێته پیش.

(۷) - ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، بە لکو خوا ﷻ شارهزا بوو بهوهی ده تانکرد، ئنجا نهوهی دواپی که دی، نهوه پروون ده کاتهوه.

که دهفه رموی: ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، (بَلْ: لِلْإِضْرَابِ الْإِبْطَائِي، إِبْطَالٌ لِقَوْلِهِمْ: ﴿سَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَعْلَوْنَا﴾)، (بَلْ) لێره دا بو گواسته وهی هه لوه شانده وهی، واته: وان ههوه که ده لێن: مال و سامان و کهس و کارو خیزان سه رقالیان کردین.

(۸) - ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَبَدًا﴾، بە لکو هوکاری راسته قینهی خو بەجێشتنتان (له پیغه مبهری خوا ﷻ و برواداران له چوونیان بو مه ککهو، بو عومره)، نهوه بوو گومانتان وابوو، نه پیغه مبهر ﷻ و نه برواداران هه رگیز ناگه پێنهوه بو لای کهس و کاریان.

بە لکو نهو چوونهی که ده چن گه رانه وهی نیهو، سه ریان به فه تارهت ده چێ و، جاریکی دیکه چاویان به کهس و کارو شاریان ناگه وێته وه!!

(۹) - ﴿وَرَبِّ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، ئانه وهش له دلتاندا راز پێرايه وه، واته: پێشی گومانتان بردوه، دواپی ورده ورده شه یتان نهو گومانهی له دلتاندا زیاتر رازاندو ته وهو چه سپاندوویه تی، چونکه شه یتان هه ر له بۆسه دایه بو مروف، خه یال و خولیا به کی خراپ بچێته تێو دلی، ئنجا شه یتان زیاتر نهو خولیا به کی به شیوه یه کی زوو تێپه ر دی و ده چێ، هه ولدهات بیه سه پێتی و جوانی بکات و بیراز بێتته وه.

(۱۰) - ﴿وَلَقَدْ ظَنَنَّا أَنَّ لَكُمْ كَيْدًا بَهِيمًا﴾، گومانی خراپتان برده.

نهو گومانه تابه تهر له وهی پێشی، نهوهی پێشی گومانیان برد به پیغه مبهر ﷻ و برواداران، که هه رگیز نه گه پێنه وه بو لای کهس و کاریان و، نهو گومانه خراپه له دلایندا راز پێندرایه وه، ﴿وَلَقَدْ ظَنَنَّا أَنَّ لَكُمْ كَيْدًا بَهِيمًا﴾، هه روه ها گومانی خراپتان

برد، ئەمە گومانێکی تایبەتە، واتە: گومانی خراپتان بە خوا ﷻ برد، کە پێتان وابوو پێغه مبهەر ﷺ و هاوێ لانی ناگەرێنەوه بۆ لای کەس و کاریان و هەرگیز چاویان پێیان ناکەوێتەوه، لە ئەصڵدا ئەو گومانە خراپە ی بەوانتان بردووە، ئەو خەونە خراپە ی بەوانتانەوه بینیوه، سەرچاوەکە ی گومانی خراپ بردن بووه بە خوا، چونکە پێغه مبهەر ﷺ خوا سەرپەرشتیی دەکات، پرۆاداران خوا سەرپەرشتیارو دۆست و هاوێ لانیان، ئنجا تۆ پێت وابێ ئەوان سەریان بە فەتارەت دەچن، مانای وایە گومانە خراپە کەت بە خوا بردو، گوايه: خوا مشووریان لێ ناخوات و سەرپەرشتیان ناکات و سەریان ناخات!

۱۱- ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾، سەرەنجام ئێوه بوونه کۆمە لێکی فەوتاو، یان کۆمە لێکی بێ خێر، (البور: مَصْدَرٌ كَالْهَلَاكِ، بِنَاءٌ وَمَعْنَى)، وشە ی (بور) وەک چۆن دەگونجێ کۆ ی (بائر) بێ، واتە: فەوتاوێ کان، دەشگونجێ چاوگ بێ، وەک (هَلَك) واتە: فەوتان، ئێوه بوونه کۆمە لێکی فەوتاو، (وَمِثْلُ الْبَوَارِ كَالْهَلَاكِ)، (بوار): ﴿وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (إبراهيم)، واتە: خە لکە کە ی خوێان برده مەز لکای فەوتانەوه، (بوار) یش بە مانای (هَلَاكِ)، واتە: فەوتان، کە لێرە دا دە فەرموی: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾، (إِفْحَامٌ قَوْمًا لِإِفَادَةِ أَنْ الْبَوَارِ سَارٌ مَّقْوَمًا لَهُمْ)، بۆ یە وشە ی (قَوْمًا) خراوێ تە ئێو ئەو رستە یەوه، تاکو ئەوه بگە ی نێ کە ئەوانە فەوتان و بێ خێری بۆ تە پێکە ی تە رێکی بنە رە تیایان، کە واتە: کە دە فەرموی: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾، وەک چۆن دە گونجێ (بور) کۆ ی (بائر) بێ: فەوتاو، فەوتاوێ کان، دەشگونجێ (بور) چاوگ بێ، هەر بۆ یە ش بە تاک کراوه بە وه صف، بە لām دوایی وه سفکراوه کە لە مانای کۆدایە، (بور) واتە: فەوتێ تران، بە لām ئەوه ی بۆ ی کراوێ تە وه صف کۆ یە: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا﴾، چونکە چاوگ پێویستی بە کۆکردنەوه نیە، چاوگ ئەو شوێنە ی کە شتە کە ی لێوه هە لده قولێ، پێویستی بە کۆ کردنەوه نیە.

۱۲- ﴿وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، هەر کە سێکی ش برۆا ئەه ی نێ بە خواو پێغه مبه رە کە ی

(۱۳) - ﴿فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾، بە دُنْیایی تِیمە بۆ بَیپروایان ئاگرى كَلْبە سەندووومان ئامادە كردو، (مَنْ) لَیژەدا، (مَنْ الشَّرْطِيَّة) یە، هەر كەس بَیپروا نەهیتى بە خواو پِیغەمبەرە كەى، (فَإِنَّا)، ئەم (ف)ە، وە لَمى ئەو مەرجه یە، بە دُنْیایی تِیمە بۆ بَیپروایان ئاگرى كَلْبە دارمان ئامادە كردو، (الْكَافِرِينَ: إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، خوا ﷻ دەیتوانى بفرموى: (وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ سَعِيرًا)، تِیمە ئاگرى بە كَلْبەى دۆزەخمان بۆ ئامادە كردوون، بە لَام بۆیە (كَافِرِينَ) ی هیناوە لە جِئى پاناوێكە، تاكو دەرکەوى: لەبەر ئەوێ بَیپروان، خواى پەرەردگار ئەو ئاگرە بَلَسەدارەى بۆ ئامادە كردوون.

(۱۴) - ﴿وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، حوكمرانیتى ئاسمانەكان و زەویش تەنیا هى خوايە ﷻ، (الْمَلِكُ: الْحُكْمُ وَالسَّيْطَرَةُ وَالسُّلْطَةُ الْمُطْلَقَةُ)، (ملك) حوكمرانى و دەستەلات و بالا دەستی رەهاى، كە لە ئاسمانەكان و لە زەویدا، تەنیا هى خوايە.

(۱۵) - ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾، لە هەر كەس بیهوى دەبووى.

(۱۶) - ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾، هەر كەس كیشى بیهوى سزای دەدات.

(۱۷) - ﴿وَكَاثَ اللَّهُ عَقُورًا رَّحِيمًا﴾، خواش ﷻ هەردەم لیبوردەى بە بەزەبى بوو، ئەوێ پِشى ترساندن بوو، ئەمەشيان تەماع وەبەرنا، كە پِشى فرموى: ئاگرى كَلْبەدارى دۆزەخمان بۆ ئامادە كردوون، بە لَام ئنجا خوا ﷻ تەماعى وەبەرنا، كە لیبوردەى مېهرەبانیشە، تەگەر بگەرێنەوێ بۆ لای.

شایانى باسە: ئەو عەرەبە بیاباننشینە خێلەکیانە، پِشتر پەیمانان لەگەڵ پِغەمبەرى خوادا ﷻ هەبوو، لەگەڵ مسوڵماناندا هاوپەیمان بوون، بۆیە گلەیی و سەرزەنشتیان هاتۆتە سەرى، مسوڵمان بوون، بە لَام دیارە ئیمان لە دَلْیاندا چەسپاو نەبوو، برادارى تەواو نەبوون، بە لَام مونا فیک و دەغەل نەبوون، رەنگە دَلْ نەخۆشیشیان تیدا بووبن، بە لَام بە گشتى بە مسوڵمان لە قەلەم دراون، هەر وەك چۆن لە سوورەتى (التوبة) شدا، خوا ﷻ باسى عەرەبە خێلەکیەكان دەکات، لەوێ شدا خوا ﷻ پۆلێنێان دەکات بۆ دوو جور:

أ- جۆریکیان که بروادارن و پابه‌ندن به شەریعەتەوہ.

ب- جۆریکیان که دل و دەروونیان نەخۆشی تیداہ.

أ- دەفەرموی: ﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَفَسَاقًا وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۷﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۸﴾.

ب- ھەر ھەھا دەفەرموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سِيتُخِلُّهُمْ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۹﴾.

ھەلبەتە سوورەتی (التوبة) ھەک یشتر تەفسیرمان کردوہ لە دواي جەنگی تەبووک، کە لە سالی دەیمەمی کۆچییدا بوو، ئەو کاتە داہەزیو، واتە: لەوێ عەرەبە خێلەکییەکان وردە وردە لێک جیاپوونەوہ، ھەندیکیان بە یەکجاریی بە لای کوفرو نیفاقدان چوون و، ھەندیکیشان بە یەکجاریی بە لای ئیمان و مسوڵمانەتیدا شکاونەوہ.

مه سه له ی دووه م:

داواکردنی به جیهیلراوه کان که به شداری جه نگیب بکه، نه گهری ده سته که وئ
جه نگیی زوره، له کاتی پئ نه دانیشیاند، به به لگهی فره میشتی خوا، که
پیشتر بریاری داوه، نه و رتی پئ نه دانه یان، به سه سوودی لیکداوه ته وه، به
هوی کهم فامیی و ده روون ناساغیه وه:

خوا ﴿۱۵﴾ ده فره موی: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا
ذُرُوعًا تَنْعِمُ بِرِيْدُونِ أَنْ يَبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَكُمُ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
سَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَقْهَرُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿۱۶﴾

شیکردنه وی ئهم ئایه ته، له جهوت برگه دا:

۱- ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا﴾، عه ره به خیله کییه
بیابانشینه به جیهیلراوه کان (یان خو به جیهیلره کان)، هه کاتیک ئیوه ده رچوون بو
ده سته وتانیک که ده سته به ریان بکه، به هوی جه نگی خه ییه ره وه، پیتان ده لئین:

۲- ﴿ذُرُوعًا تَنْعِمُ﴾، لئمانگه رین با به دواتان بکهوین و، له گه لتاندا بیین، ئهمه ش
هه و الپیدانه به پیغه مبه ر ﴿﴾ که له داهاتوودا ئه وه ده بی، که فره مویه تی: ﴿سَيَقُولُ
الْمُخَلَّفُونَ﴾، (آل ی سه ر (المخلفون) بو (عهد)، واته: عه ره به خیله کییه بیابانشینه کان،
بویه لیره دا به پیویست نه زانراوه دووباره بکریته وه.

که ده فره موی: ﴿إِلَىٰ مَغَائِرٍ لِّتَأْخُذُوا﴾، ئهمه ش ئاماژه به بو ئه وه که جه نگی
خه ییه ر دینه پیشتی و، ده سته که وتی جه نگیش ده ست مسولمانان ده که وی.

پیشتر فره موی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾، به لام لیره دا وشه ی
(لک) تیدا نه، پیت ده لئین، چونکه ئه وه پیشتی به راستیان نه بووه، به
دله وه به پیغه مبه ریان ﴿﴾ نه گوته، به لام لیره دا به دل و گیان پیی ده لئین،

لەبەر ئەوەى تەماعى تىدايە، بۆيە ئەوەى ئەوئى: (لَئِكَى زىاتەر، ﴿سَمِعُوا لَكَ الْمُخَلَّفُونَ﴾، بە تايبەتتى بە تۆ دەلئىن، بۆ ئەوەى قەناعەتتى پىئى، چونكە بە دليان نەبوو، بۆيە زۆر بە جەختكردنەو وىستووينا ئەو پۆرشە بۆ پىغەمبەر ﷺ بىننەو، بەلام لىرەدا چونكە بە راستيان بوو، زۆر بە پئويستيان نەزانيو جەختى بكەنەو.

۳- ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، دەيانەوئى فەرماشتى خوا بگۆرن، ئەو لە مەقامى حال دايە، يانى: لە حالئىكدا ئەو قسەيان دەكرد، دەيانويست فەرماشتى خوا بگۆرن.

۴- ﴿قُلْ لَن تَغَيِّرُوا﴾، بلى: ھەرگىز شوئىمان ناكەون و لەگەلمان نايەن، ئەم تەعبىرە بۆ ئەو يە تەما براو بن، چونكە (لَن) بۆ جەختكردنەو بۆ داكۆكيكردنە، يانى: ھەرگىز لەگەلمان نايەن.

۵- ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾، پىشتريش خوا ﷻ واى فەرموو، ئنجا لە سۆنگەى ئەو وە كە لىرەدا ئايەتتىك نابىننەو، خوا ﷻ واى فەرموو بى، كەواتە: لىرەدا مەبەست پىئى ئەو وە حىيەيە كە خوا ﷻ بۆ پىغەمبەرى ﷺ كردو، كە دەستكەوتەكانى جەنگى خەيبەر، تەنيا بۆ ئەو كەسانە دەبن، لە صولحى حودەيبىيەدا بەشداربوون، ئەو (۱۴۰۰) كەسە زانراو ناسراو، مەبەست ئەو نى، خوا ﷻ ئايەتتىكى فەرمووبى، ئەگەرنا ئايەتەكە ديار دەبوو، ئەمەش ئەو دەگەيەنئى كە ھەرچى خوا ﷻ بە پىغەمبەرى ﷺ فەرموو، فەرماشتى خوا بوو، بە كەلامى خوا لە قەلەم دەدرئى، چ لە قورئاندا بەرجەستەبى، كە فەرماشتى راستەخۆى خوايە، چ بە شىوئى دىكە بە پىغەمبەرى خاتەمى ﷻ فەرمو بى.

۶- ﴿فَسَمِعُواوَنَ بَلَّ تَحْسُدُونَ﴾، ئەوان پىتان دەلئىن: بەلكو ئتو ھەسوودىيمان پى دەبەن، ھەسەدش ئەو يە ئىنسان پىئى ناخۆش بى كەسپك چاكەى تووش بى، وەك بۆ خۆى ھاتۆتە پىش، ياخود: پىئى ناخۆش بى جگە لە خۆى چاكەيكى بۆ بىتە پىش، ئنجا

چ پى خوش بى، ئەو چاكەيەى تووشى ئەو نەبى، بۇ خۇى بى، چ بەس پى خوشبى، چاكەكە بۇ ئەو نەبى.

(۷- ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتَفَقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾، (خو) دەفەرمۇى: ﴿بەلكو كەمىك نەبى تىناگەن، يانى: كەمىك تىدەگەن، چونكە ئەوان تەنيا لە پوانگەى بەرژەوۋەندىي خۇيانەوۋە تەماشا دەكەن و، لە دلى نەخۇشىي خۇيانەوۋە دەپوانن و، بۇيە لە وردەكارىيەكان حالىي نابن و، نازانن: ﴿خو﴾ بۇيە پىيان لى دەگرى بچن بۇ جەنگى خەيىبەر، تاكو سزايان بدات، چونكە ئەوان پىشتەر بەوۋە پۇزىشان ھىتايەوۋە، كە لە خزمەت پىغەمبەردا ﴿خو﴾ نەچوون بۇ عومرە، بۇ مەككە، گوتيان: لەبەر سەرقالىيمان بە مال و سامان و كەس و كارمانەوۋە، ئىنجا لىرەش خو ﴿خو﴾ لەو مال و سامانە كە ئەگەرى ھەيە بىيىتە دەستكەوتى جەنگىي، بى بەشيان دەكات، وەك سزادانىك.

كە دەفەرمۇى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾، زانايان سى واتايان بۇ (كلام اللہ) لىكدانەوۋە:

يەكەم: بەلىتىي خو كە دەستكەوتەكانى جەنگى خەيىبەر تەنيا ھى ئەوانە بى، كە لە صولحى خودەيىيىدە بەشدار بوون، (۱۴۰۰) كەسەكە.

دووم: وشەى: ﴿كَلِمَ اللَّهِ﴾، مەبەست پىي فەرمىانى خوايە كە بە پىغەمبەرى فەرموۋە، جگە لەو (۱۴۰۰) كەسە، كەسى دىكە لەگەل خۇى نەبات، خۇاى پەرودەگار بە تايىبەت بە پىغەمبەرى ﴿خو﴾ فەرموۋە، غەيرى قورئان.

سىيەم: ئىبىنو زەيد بۇ تەفسىرى (كلام اللہ)، ئەو ئايەتەى (۸۳)ى سورتى (التوبة) دىيىتەوۋە كە دەفەرمۇى: ﴿فَأَسْتَدْثُلُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُفَنِّلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ (۸۳)، ئەگەر داواى مۇلەتبان لىكردى بۇ دەرچوون، بلى: ھەرگىز لەگەل من دا دەرناچن و ھەرگىز لەگەل مندا، جەنگ لە دژى ھىچ دوژمنىك ناكەن! بەلام وەك (الطبري) و توژرەرەوۋەكانى دىكە، گوتوويانە: (ابن زيد) لەوۋەدا نەپىكاۋە، چونكە سوورەتى (التوبة) لە دواى فەتھى خەيىبەر دابەزىوۋە، بگرە لە دواى فەتھى مەككەش ھاتوۋە،

ئىنجا ئەمانەى ئىترە بەرەهەيى قەدەغە نەكرەون كە بەشدارىي جەنگ و جىهاد بكەن، بەلكو پىيان گوتراوه: ﴿مَسْتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ آثَلٍ بِأسٍ سَدِيدٍ﴾، بەلام ئەوانەى لە سوورەتى (التوبة)دا، خوا ﷻ باسيان دەكات، خواى دادگەر بە يەكجارەكىي فەرموويەتى: نابى ھەرگىز لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ جارێكى دىكە بەشدارىي ھىچ جەنگىك بكەن.

كۆتايى ئەم مەسەلەى دوو مەش بە قسەيەكى (طبرى) دىنين، كە تىيدا نەپىكاو:

پىشەوا (الطبرى) لە تەفسىرەكەى خۆيدا دەيهوئى ماناى ئەمە كو پكاتەهو بە كورتى، دەلى: ئەى موحەممەد! ﷺ بەجىھتلىراوھەكان لە نىو كەس و كارى خوياندا كە هاوھەلاتىي تويان نەكرد، كاتىك رۆيشتى بو جەنگى خەيەر، كە ئەگەرى ئەو ھەيە، دەستكەوتت دەستكەوئى، پىت دەلىن: با بىين، لە حالىكدا خوا ﷻ بە توى راگەياندوھ، دەستكەوتەكانى جەنگى خەيەر تەنيا دەبى بو ئەوانە بن كە لە صولحى حودەيبىيەدا بەشدار بوون، بۆيە ئەوانە دەيانەوئى ئەو بەلئىنەى خوا ﷻ بە خەلكى بەشدار بووى حودەيبىيە داوھ، ئەو بەلئىنە بگوړن، بەلام بە دلنبايى خوا ﷻ ئەو تەماعەيان بو ناھىيتە دى، ئىنجا لىرەدا (الطبرى) شتىك دەلى: كە تىيدا نەپىكاوھ، دەلى: (عَوْصًا مِنْ غَنَائِمٍ أَهْلِ مَكَّةَ)، ئەو ھەك قەرەبوويەك بووھ بو دەستكەوتەكانى خەلكى مەككە! بەلام بىگومان ئەمە راست نىھ، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەر لە ئەصدا بو مەككە، بە نيازى جەنگ نەدەچوو تاكو تەماعى دەستكەوتيان بىي، بەلكو بو عومرە بەجىھتەيان دەچوو!

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانکردى خوا بە پىغەمبەرە كەى ﷺ كە بە بە جىماۋە كان بىفەر موئى: لە مەودوا بۆ جەنگ لە دژى كۆمەلىكى زۆر بە ھىز بانگەشت دەكرىن، ئنجا ئەگەر فەرمانبەرى بىكەن، پاداشتى باشتان دەدرىتەو، نەك دەستكەوتى ماددىي! ئەگەرنا دوو چارى سزاي بە ئىش و ژان دەبن:

خوا ﷺ دەفەر موئى: ﴿قُلْ لِّلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ فَوْمٍ أُولَىٰ بِأَسْ سَيِّدٍ نَّعْتَلُونَهُمْ أَوْ يُسْلَمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۱).

شىكر دىنەوئى ئەم ئايەتە، لە شەش بىرگەدا:

(۱) - ﴿قُلْ لِّلْمُحَلِّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ (پروى دواندن لە پىغەمبەرى كۆتايى موحمەدە ﷺ، خوا ﷺ دەفەر موئى): بە ەرەبە خىلەكىيە بە جىھىلراۋە كان بلى، يان، بە بە جىماۋە كان لە ەرەبە بىبابانشىين و خىلەكىيە كان بىفەر موو:

(۲) - ﴿سَتُدْعُونَ إِلَىٰ فَوْمٍ أُولَىٰ بِأَسْ سَيِّدٍ﴾، لە مەودوا بانگ دەكرىن بەرەو كۆمەلىكى خاۋەن ھىزى زۆر، يانى: (إِلَىٰ قِتَالِ قَوْمٍ)، لىرەدا ئەم دواندەئى خوا ﷺ بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ:

يەكەم: ھەوالدانە بە ناديار (غىب) بۆ پىغەمبەر ﷺ كە بە ەرەبە بە جىھىلراۋە كان بىفەر موئى: لە مەودوا بانگ دەكرىن، واتە: بە مسۆگەرى بانگ دەكرىن، كە جارى ئەو شتە نەبوو، بە دلىيايش جگە لە خوا ﷺ كەس ناتوانى قسەى وابكات، شتىك كە نەھاتو بە بلى: بىگومان دەبى.

دووھەم: ئەو دواندەئى خوا ﷺ بۆ پىغەمبەر ﷺ كە بە ەرەبە بىبابانشىينە كان ئاوا بىفەر موئى، ھەم دلىياكر دىنەوئى، ھەم جۆرىك لە دلدانەوئى يانە كە ئەگەر ئەمجارە

بى بەشكران لە بەشدارىي لە جەنگى خەيبەردا، ۋەك سزادانتيك بۆ نەچوونيان لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ بۆ عومرە، لە مەودوا ئەۋەيان بەۋە بۆ قەرەبوو دەكرىتەۋە: كە بانگ دەكرىن بۆ جەنگ و نەك ھەر رىيان پى دەدرى، بەلكو داواشيان لى دەكرى و بانگەشتيش دەكرىن، بەلام بۆ جەنگ لە دژى كۆمەلىكى خاۋەن ھىز، واتە: نەك بۆ ئىچىرىكى بە بۆچوونى ئەۋان تووك نەرم و ئاسان، ۋەك جوۋلەكەكانى خەيبەر، بەلكو بۆ خەلىكىكى خاۋەن ھىزى زۆر.

كە دەفەرەمۆي: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، يانى: بۆ جەنگ لە دژى كۆمەلىكى بەھىز، چونكە سىياقەكە ئەۋە دەگەيەنى و، باس باسى جەنگ و جىھادە، ئەۋان لە چوون لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ دواكەوتن و، دوايى داۋايانكرد كە لە خزمەت پىغەمبەر ھاۋەلانيدا بچن بۆ جەنگى خەيبەر، كەۋاتە: ئەۋەى بۆى بانگ دەكرىن، ھەر ئەۋەيە كە لىتى دوا كەتوون و دوايى لىتى بىبەش كراون، كە برىتيە لە جەنگ لە دژى كۆمەلىكى خاۋەن ھىزى پتەو، ﴿سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾، (آي: أَصْحَابُ قُوَّةٍ حَرْبِيَّةٍ جَيِّدَةٍ مُّقَارَرَةً بِأَهْلِ حَيْبَرٍ)، خاۋەن ھىزىكى جەنگىي باش بە بەراۋرد لەگەل خەلى خەيبەردا، ئنجا ئايا ئەۋ كۆمەلە خاۋەن ھىزى زۆرە لە بۋارى جەنگ و پوۋپەپوۋ بوۋنەۋەدا، كى بوون و مەبەست پىيان كى بوۋە؟ زانايان لەۋ بارەۋە زۆر قسەيان كردوۋە:

أ- ھەندىكيان گوتوۋيانه: مەبەست پىي ھۆزى (ھوازن)ە.

ب- ھەندىك گوتوۋيانه: مەبەست پىي ھۆزى (بنو حنيفة)يە، كە ھۆزى (بنو حنيفة) لە رۆژگارى ئەبو بەكرى صدىقدا ﷺ، ھەلگەرەنەۋە جەنگى لە دژ كردن، يانى: ھەلگەرەۋەكان.

ج- ھەندىك گوتوۋيانه: مەبەست پىي گەلى فارسە.

د- ھەندىك گوتوۋيانه: مەبەست پىي گەلى رۆمە، گەلى فارس و گەلى رۆمىش لە رۆژگارى ئەبو بەكرى عومەردا ﷺ، جەنگيان لە دژ كرا، دواى ئەۋەى مەترىسيان دروستكرد بوو بۆ سەر دەۋلەتى ئىسلامىي.

بہ لّام (الطبري) قسہ یەک دەکات کہ بہ زۆری لەو سیاقانەداو لەو حالەتانەدا (الطبري) قسە یەکی گشتگیر دەکات، کہ زۆر زۆرم بە دلەو چەند جارێکیش ئاماژەم پێداوە، ئەویش ئەوەیە: مادام خوا ﷻ دیاریی نەکردووە، تێمەش هەروا بە کراوەیی بەجێ دەهێلین و دیاریی ناکەین و، هەر ئەوەش لە پەهایێ قورئان و، لە بێ سنووری قورئان و، لە پەیامبوونی قورئان بۆ هەموو مەوقایەتیی، دەوڵەتییە، ئەو جۆرە مانا لێکدانەوێ، خوا ﷻ پاداشتی (الطبري) بداتەوہ کہ بە خۆرای ناویان لێ نەناوہ پێشەوای توێژەرەوان (إمام المفسرين)، (الطبري) دەلێ:

(وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالضَّوَابِ أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذَكَرَهُ، أَخْبَرَ عَنْ هَؤُلَاءِ الْمُخْلَفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ، أَنَّهُمْ سَيُذْعَوْنَ إِلَى قِتَالِ قَوْمِ أُولَى بَأْسٍ فِي الْقِتَالِ، وَتَجْذَعُ فِي الْحُرُوبِ، وَلَمْ يَوْضِعْ لَنَا الدَّلِيلَ مِنْ خَيْرٍ وَلَا عَقْلٍ، عَلَى أَنَّ الْمَغْنِي بِذَلِكَ هَوَازِن، وَلَا بَنُو حَنِيفَةَ، وَلَا قَارِسَ، وَلَا الرُّومَ، وَلَا أَعْيَانَ بِأَعْيَانِهِمْ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ غَنِي بِذَلِكَ بَعْضُ هَذِهِ الْأَجْنَسِ، وَجَائِزٌ أَنْ يَكُونَ غَنِي بِهِمْ غَيْرُهُمْ، وَلَا قَوْلٌ فِيهِ أَصَحُّ مِنْ أَنْ يُقَالَ: كَمَا قَالَ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: ﴿سَيُذْعَوْنَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾^(١).)

دەلێ: نزیکتربینی قسەکان لە راستییەوہ لەو بارەوہ ئەوەیە، کہ بگوترێ، لێرەدا خوا ﷻ ناوی بەرز بێ، هەوایی داوہ لە بارەوێ ئەو دواکەوتووانەوہ لە عەرەبە بیاباننشینیەکان، کہ لە مەودوا بانگ دەکرین بۆ جەنگ کردن لە دژی کۆمەلێکی خاوەن هێز لە جەنگداو، شارەزا لە جەنگداو، هیچ بەلگەیەکیان لە هەوایی راست، {مەبەستی ئەوەیە کہ لە پێغەمبەرەوہ ﷺ هاتبێ}، هەروەها لە عەقڵ بۆ دانەنراو، کہ مەبەستی لەو کۆمەلە نەهۆزی هەوایزینەو، نە هۆزی بەنوو حەنەیفەییەو، نە گەلی فارسەو، نە گەلی رۆمەو، نە کۆمەلە کەسانیکی، یان خەڵکانێکی بە دیاریکراوی، ئنجا دەگونجێ مەبەستی لەوہ هەندیک لەوانە بن، دەشگونجێ مەبەستی پێتی جگە لەوان بێ، بە لّام هەر قسە یەک

که له‌وباره‌وه بگوترێ، راست‌تر نیه له قسه‌ی خوا ﷺ، ستایشی خوا هەر به‌رز بێ، که ده‌فه‌رموێ: بانگ ده‌کرێن بۆ جه‌نگ کردن له دژی کۆمه‌ڵیکی خاوه‌ن هێز له جه‌نگدا، ئیدی ئەو کۆمه‌ڵه‌ کێن؟ هه‌موو ئەوانه‌ ده‌گرێته‌وه‌و جگه‌ له ئەوانیش ده‌گرێته‌وه‌.

(۳) - ﴿فَقَاتِلْهُمْ أَوْ فَسْلِمْهُمْ﴾ له دژيان ده‌جه‌نگن ياخود خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌ده‌ن، يانی: ته‌بابی پێشان ده‌ده‌ن و ئاشتیان ده‌وێ، (أي: تَقَاتِلُونَهُمْ إِنْ لَمْ يَسْتَسْلِمُوا وَلَمْ يُسَالِمُوا)، له دژيان ده‌جه‌نگن ته‌گه‌ر خۆيان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌داو، له‌گه‌ڵ تێوه‌دا ئاشتیان پێشان نه‌دا، ئەوه‌ مانا راسته‌که‌یه‌تی، چونکه‌ له‌و باره‌وه‌ دواتر باسێک ده‌که‌ین، بۆیه‌ تێستا به‌ خێرای به‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی بڕه‌گه‌کانی دیکه‌دا ره‌ت ده‌بین.

(۴) - ﴿إِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾ ته‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریی بکه‌ن و گوێرايه‌لیی بکه‌ن، (ئهو کاته‌ی بانگ ده‌کرێن بۆ جه‌نگکردن له دژی ئەو خه‌ڵکه‌ به‌هێزه‌)، خوا پاداشتیکی باشتان ده‌داته‌وه‌، واته‌: ته‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن، به‌وه‌ لامدانه‌وه‌ی بانگه‌وازی جه‌نگ و فیداکاریی، له‌و کاته‌دا که بانگ ده‌کرێن، له‌ داها‌توودا خوا پاداشتیکی باشتان ده‌داته‌وه‌.

(۵) - ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌لام ته‌گه‌ر پشت هه‌لبه‌کن و، پشت بکه‌نه‌ بانگه‌وازی که بۆ لای جه‌نگ و جیهادو فیداکاریی بانگتان ده‌کات و، پشتی تێبکه‌ن، وه‌ک پێش‌تریش پشتتان تێکردو پرووتان وه‌رچه‌رخاند.

(۶) - ﴿يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌ ئازاریکی به‌ ئێش سزاتان ده‌دات، ئه‌مه‌ وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی ئازاردان و سزادانی پۆژی دوایی بێ، هه‌رچه‌نده‌ هی دنیا‌ش ده‌گرێته‌وه‌، به‌لام زیاتر مه‌به‌ست پێی پۆژی دواییه‌، چونکه‌ پاداشته‌که‌ش هه‌ر په‌یوه‌ندیی به‌ پۆژی دواییه‌وه‌ هه‌یه‌، ﴿يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتی باش هه‌ر له‌ دوا‌پۆژدا هه‌یه‌و، له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا جی‌گای نابێته‌وه‌!

جیتی سه رنجه: که خوا ﴿۲۱﴾ ده فهرموی: ﴿فَإِنْ طَطِيعُوا يُؤْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾،
 ته گهر فهرمانبه ریی بکهن، خوا پاداشتتکی باشتان ده داته وه، ناهه رموی:
 ده سته و تان بو ده ره خسینی، ﴿وَأِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾، ته گهر پشتیش
 هه لیکه، وهک له پابردوودا پشتان هه لکردوه، ﴿يَعْنِي: وَإِنْ تُعْرِضُوا كَأَعْرَضْتُمْ﴾
 السابق، ته گهر وهک پشت هه لکردنی پابردوودان، پشت هه لکهن، ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، به نازاریکی به تیش سزاتان ده دات.

نجا نایا ته و نازاره به تیشه، مه به ست پی سزای دنیا به؟ یان هی پوژی
 دوایه؟ یا خود هم دنیا به و هم دوا پوژی شه؟ هه س ته گهر که هه، به لام
 واپیده چی زیاتر مه به ست پی نازاری پوژی دوایی بی.

تهم نایه تهش وهک ته و نایه تهی سووره تی (التوبة) وایه، که خوا ﴿۲۲﴾ ده فهرموی:
﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا...﴾ (۲۱)، واته: ته گهر نه چن بو جهنگ و
 جهاد، خوا ﴿۲۳﴾ به نازاریکی به تیش سزاتان ده دات، ته ویش دیسان ده گونجی
 مه به ست پی سزای دنیا بی و، ده شگونجی مه به ست پی سزای پوژی دوایی
 بی، یا خود هی دنیا و دوا پوژی، به لام له ویش واپیده چی سزایه که مه به ست
 پی سزای پوژی دوایی بی.

كورتە باسیك : له باره‌ی په‌وانه‌بوونی جه‌نگ‌کردنه‌وه.

به مه‌به‌ستی مسوولمان‌کردنی خه‌لك

به‌پێزان!

ئهم كورتە باسه له‌ كهوت بېگه‌دا ده‌خه‌ینه‌ پوو:

بېگه‌ی یه‌كه‌م: هۆكاری ئهم كورتە باسه‌ لێره‌دا:

تیمه‌ پێشتر له‌ سوورپه‌تی (الأنفال) یشدا، له‌ كاتی ته‌فسیرکردنی ئایه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِلَّهِ...﴾ (٢١)، له‌وێ كورتە باسیكمان كردوه، كه‌ دروست نیه، تۆبزی و زۆر بکری له‌ خه‌لك، بۆ ته‌وه‌ی مسوولمان بێن و بێنه‌ ئیو ئیسلامه‌وه، چونكه‌ له‌وێش زۆربه‌ی تۆبزه‌ره‌وانی قوربان وشه‌ی (فِتْنَةٌ) یان به‌ شیرك له‌ قه‌له‌م داوه، (الدِّينُ) یشیان به‌ ئیسلام له‌ قه‌له‌مداوه، كه‌ له‌ راستیدا له‌ ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا، (فِتْنَةٌ) به‌ مانای شیرك، نیه، كه‌ هه‌ر ئهم ئایه‌ته‌ به‌ تۆزی جیاوازییه‌وه‌ له‌ سوورپه‌تی (البقرة) ش دا، هاتوه‌: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِلَّهِ...﴾ (١٣٢)، به‌لام له‌ سوورپه‌تی (الأنفال) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِلَّهِ...﴾ (٢١)، ئنجا له‌ هه‌ردوو ئایه‌ته‌كانی، سوورپه‌ته‌كانی: (البقرة) و (الأنفال) دا، (فِتْنَةٌ) به‌ مانای شیرك نیه.

هه‌روه‌ها (الدِّينُ) یش به‌ مانای ئیسلام نیه، به‌لكو (فِتْنَةٌ) به‌ مانای سزادان و ئازاردان و ئه‌شكه‌نجه‌دان مسوولمانانه‌و، (الدِّينُ) یش به‌ مانای ملكه‌چییه‌، كه‌واته‌: له‌وێ خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: له‌ دژبان بجه‌نگن، تاكو توانای ئازاردان و ئه‌شكه‌نجه‌دان مسوولمانانیا نامینێ كه‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ی دینه‌ ئیو ئیسلامه‌وه،

سزایان بدن و نه شکسته نه چیهان بدن و هه لیا نگیتر نه وه، ملکه چیش ته نیا بو خوا ده بی، واته: وای لی دی که ته نیا خه لک هه یمه نه وه ده سته لاتی نایین و بهرنامه ی خوا ی به سه ره وه ده بی، نه ک هی رچکه و بیردوزه کان، که دوا یی خه لک ناچار بکه ن له سه ر بر وا هیتان به شتی که قه ناعه تیان پی نیه.

لیره ش نهم پرسته موباره که: ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، وه ک سه رنجی ته فسیره کانم داوه، تیس تا تاماره یه ک به زوری ته وانه ده که م، که سه رنجم داو، هه موو یان نهم پرسته یان به هه له ته فسیر کردوه به بوچوونی من، که ده فهرموئ: ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، واته: له دزیان ده جه ننگن، یا خود ته بایی پیشان ده ده ن و ناشتی ده نوینن و خو یان به ده سته وه ده ده ن، نه صله مانایه که ی ناوایه، به لام ته وان وایان لیکداوه ته وه: ته گهر مسولمان نه بن، له دزیان به جه ننگن، که له و حاله ته دا تو بزیی کردن له دیندار پیدا دیته دی!

جاری با ته ماشایه کی ته و ته فسیرانه بکه یین، تاکو هه موو لایه ک فیربین به چاوی ورده وه ته ماشای به ره هه می فیکری به شهر بکه یین، چ له بواری ته فسیردا، چ له بواری شیکردنه وه و روونکردنه وه ی سوننه ق پیغه مبه رد او، چ له بواری فیهی داو، چ له بواری بنچینه کانی فیه داو، چ له بواری ته زکیه ی نه فس داو، چ له بواری عیلمی عه قیده که لام داو، چ له بواری حوکم و سیاست دا، له هه موو بواره کاند، ده بی چا و ورد بکه ینه وه، له به ره هه م و تیکه یشتنی زانایان له باره ی قورئان و سوننه ته وه، چونکه ده گونجی به شهر نه یپتکن و، هه ندیک جار زوری ک له زانایان شتیک بلین، نه یان پیکابی، که لیره دا پیم وایه به و شیوه یه، هه لبه ته دوا یی روونی ده که مه وه: بوچی و چوئ ناگونجی نهم پرسته قورئانییه مانایه که ی ناو بی: له دزیان به جه ننگن، یان ده بی مسولمان بن، ﴿نَقْنَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، به لام تیس تا با ته ماشایه کی ته فسیره کان بکه یین:

یه کهم: له ته فسیری (الطبری)^(۱) یهوه پندا دیم، ده‌لن: (تُدْعُونَ إِلَى قِتَالِهِمْ، أَوْ يُسْلِمُونَ مِنْ غَيْرِ حَرْبٍ وَلَا قِتَالٍ)، ټیوه له مهودوا بانگ ده‌کړن بؤ شه‌پرکړدن له دژى کومه‌لیکی خاوهن هټز، بانگ ده‌کړن بؤ جه‌نگ کړدن له دژیان، یاخود بئ ټه‌وه‌ی جه‌نگیان له دژ بکړئ و کوشتریان له دژ بکړئ، مسولمان بڼ.

دووه‌م: (القرطبي)^(۲)، ټه‌ویش ده‌لن: (يَكُونُ أَحَدُ الْأَمْرَيْنِ: إمَّا الْمُقَاتَلَةُ أَوِ الْإِسْلَامُ، لَا ثَالِثَ لِهُمَا)، یه‌کیک له دوو کاران ده‌بئ، یان جه‌نگ له دژیان، یاخود مسولمان بوون سی‌یه‌میان نیه.

سی‌یه‌م: خاوه‌نی (التفسير الكبير) یان (مفاتيح الغيب)^(۳)، ده‌لن: (وهَذَا مَا يُضَعَفُ قَوْلُ الْقَائِلِ: الدَّاعِي هُوَ عَمْرٌ، وَالْقَوْمُ فَارِسٌ وَالرُّومُ؛ لِأَنَّ الْفَرِيقَيْنِ يُقْرَانِ بِالْجَزِيَّةِ، فَالْقِتَالُ مَعَهُمَا لَا يَمْتَدُّ إِلَى الْإِسْلَامِ، لِحَوَازِ أَنْ يُؤَدُّوا الْجَزِيَّةَ)، هه‌لېه‌ته (الرازي) په‌حمه‌تی خواى لى بئ، پی‌شئ چهند قسه‌یه‌ک ده‌کات، له باره‌ی پای زانایان و له باره‌ی ټهم رسته قورټانییه‌وه، که یه‌کیک له ریوايه‌ته‌کان ټه‌وه‌یه، گوتوو یانه: ﴿سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولَى بِأَنْسٍ شَدِيدٍ﴾، بانگ‌ه‌پشتکه‌ره‌که عومه‌ره ﷺ، له سه‌رده‌می حوکمرانیی خویداو، خه‌لکه به‌ه‌یزه‌که‌ش مه‌به‌ست پټی فارس و رومن، ده‌لن: ټهم رسته قورټانییه: ﴿نُقَتِّلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، ټه‌و قسه‌یه بئ هټز ده‌کات، چونکه هه‌ر کام له فارس و روم دان، به‌سه‌رانه‌دا دینن، بویه جه‌نگ‌کړدن له‌گه‌لیاندا، ټاکو مسولمان بوون، دريژه‌ ناکیشئ، له‌به‌ر ټه‌وه‌ی ده‌گونجئ سه‌رانه‌ بدن و، له‌سه‌ر ټایینی خویان میننه‌وه‌و مسولمان نه‌بڼ، وه‌ک گوتم: ټهم رسته قورټانییه‌وا ته‌فسیر ده‌کات که له دژیان ده‌جه‌نگن، یاخود ده‌بئ مسولمان بڼ.

چواره‌م: ته‌فسیری (ابن کثیر): (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن کثير)^(۴)، ټه‌ویش به هه‌مان شیوه ده‌لن: (وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿نُقَتِّلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، يَعْنِي: شَرَعَ لَكُمْ جِهَادَهُمْ

(۱) ج ۲۶، ص ۸۵.

(۲) ج ۲۶، ص ۲۱۳.

(۳) ج ۲۶، ص ۸۵.

(۴) ص ۱۲۱.

وَقَاتِلْهُمْ فَلَا يَزَالُ ذَلِكَ مُسْتَمِرًّا عَلَيْهِمْ، وَلَكُمْ النُّصْرَةُ عَلَيْهِمْ، أَوْ يُسْلِمُونَ فَيَدْخُلُونَ فِي دِينِكُمْ بِلَا قِتَالٍ بَلْ اخْتِيَارًا، واتە: قەسەى خەوای بەرز کە دەفەرەمۆی: لە دژیان دەجەنگن، یاخود: مەلکەچ دەبن، واتە: خوا ﷻ بۆی ڕەوا کردوون کە لە دژیان جیهادو جەنگ بکەن و، ئەو لەسەریان بەردەوام دەبێ و ئێوە بەسەریاندا سەردەکەون، یاخود دەبێ مسوڵمان ببن و بێنە ئێو ئایینەکە تانەو بەبێ جەنگ کردن، بەڵکو بە ویستی خۆیان.

پێنجەم: (ابن عجبیه) خاوەنی تەفسیری: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)^(۱)، ئەویش دەڵێ: (أَنْ يَكُونَ أَحَدُ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا الْمُقَاتَلَةُ، أَوْ الْإِسْلَامُ، وَمَعْنَى ﴿يُسْلِمُونَ﴾، عَلَى هَذَا التَّأْوِيلِ: يُقَادُّونَ لِأَنَّ الْفَارِسَ مَجْسُوسٌ، تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ)، دەڵێ: یەکیک لە دوو شتان دەبێ، یان جەنگ کردن، یاخود مسوڵمان بوون، مانای ﴿يُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، بەپێی ئەم لێکدانەو، واتە: مەلکەچ دەبن، چونکە فارس مەجووسن و سەرانیان لێ وەرەدەگیرێ.

شەشەم: (ابن الجوزي) خاوەنی تەفسیری (زاد المسير في علم التفسير)، لە لایە ڕە (۱۳۲۱) دا، هەمان شت دووبارە دەکاتەو.

هەوتەم: (الشوكاني) خاوەنی تەفسیری (فتح القدير)^(۲) دەڵێ: (أَنْ يَكُونَ أَحَدُ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا الْمُقَاتَلَةُ، أَوْ الْإِسْلَامُ، لَا ثَالِثَ لَهُمَا، وَهَذَا حُكْمُ الْكُفَّارِ الَّذِينَ لَا تَوْخَذُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ، واتە: یەکیک لە دوو کارەکان دەبێ، یان جەنگ کردن لە دژیان، یاخود مسوڵمان بوون، سێیەمیان نیە، ئەوە حوکمی ئەو کافرانە بە کە سەرانیان لێوەرناگیرێ.

هەشتەم: (الآلوسي) خاوەنی تەفسیری (روح المعاني)^(۳) دەڵێ: (عَلَى مَعْنَى يَكُونُ أَحَدُ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا الْمُقَاتَلَةُ، أَوْ الْإِسْلَامُ، لَا ثَالِثَ لَهُمَا)، ئەویش بە هەمان شێوە قەسەى ئەوانی دیکە دووبارە دەکاتەو.

(۱) ج. ۷، ص. ۱۴۰.

(۲) ج. ۵، ص. ۶۱.

(۳) ج. ۳۶، ص. ۳۵۱.

نَوَّيْهِم: (المراغي) خاوه‌نی ته‌فسیری (تفسیر المراغي)^(۱) ده‌لئ: (فَعَلَيْكُمْ أَنْ تَحْبِرُوهُمْ بَيْنَ الْأَمْرَيْنِ: إِمَّا السَّبْتُ، وَإِمَّا الْإِسْلَامَ). له‌سه‌رتان پیوسته سه‌ریشکیان بکه‌ن، له‌نیوان دوو شتاندا: یان شمشیر، یاخود مسولمان بوون، [یان کوژران به‌شمشیر، یاخود مسولمان بوون].

ده‌یه‌م: لهم باره‌وه که‌هه‌مان قسه‌ی هیناوه، ته‌فسیره‌که‌ی (التحریر والتنویر)ی (محمد الطاهر بن العاشور)^(۲) ده‌لئ: (وَقَوْلٌ: ﴿أُولَىٰ بَأْسٍ شَلِيلٍ﴾، يَتَعَيَّنُ أَنَّ الْقَوْمَ مِنَ الْعَرَبِ، لِأَنَّ قَوْلَهُ: ﴿نَفَعْنَاهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾ يُشْعِرُ بِأَنَّ الْقِتَالَ لَا يُرْفَعُ عَنْهُمْ، إِلَّا إِذَا أَسْلَمُوا، وَإِمَّا يَكُونُ هَذَا حُكْمًا فِي قِتَالِ الْمُشْرِكِينَ الْعَرَبِ، إِذْ لَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ، ده‌لئ: ئەو کۆمه‌له‌ی که‌خاوه‌ن هیزکی جه‌نگی پته‌ون، دیاریکراوه‌ ده‌بی کۆمه‌لیک بن له‌عه‌رهب، چونکه‌ که‌ده‌فرموئ: له‌دژیان ده‌جه‌نگن، یاخود مسولمان ده‌بن، ئەمه‌ وامان لیده‌کات، بزاین که‌جه‌نگ کردن له‌دژیان لاناچئ، تاکو مسولمان ده‌بن، ئەمه‌ش حوکمیکه‌ بو‌جه‌نگکردن له‌دژی هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌رانی نه‌ته‌وه‌ی عه‌رهب، چونکه‌ ئەوان سه‌رانه‌یان لئ وه‌رناگیرئ.

ئهو قسه‌یه‌ش وه‌ک دواپی پروونی ده‌که‌ینه‌وه، راست نیه.

یازده‌یه‌م: (محمد حسین الطباطبائی) خاوه‌نی ته‌فسیری (المیزان)^(۳)، که‌له‌شیعه‌ی دوازه‌ ئیمامیه، ده‌لئ: (إِمَّا ﴿نَفَعْنَاهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، أَيْ: إِنَّهُمْ مُشْرِكُونَ لَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ الْجِزْيَةُ، كَمَا تُقْبَلُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، بَلْ إِمَّا أَنْ يُقَاتِلُوا، أَوْ يُسْلِمُوا، واته: یان له‌دژیان ده‌جه‌نگن، یاخود مسولمان ده‌بن، واته: له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوانه‌ هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌رن سه‌رانه‌یان لئ وه‌رناگیرئ، وه‌ک له‌خاوه‌ن کتیبان وه‌رده‌گیرئ، به‌لکو یان ده‌بی جه‌نگیان له‌دژ بکریئ، یان ده‌بی مسولمان بن.

(۱) ۲۹ج، ص (۹۸، ۹۹).

(۲) ۲۶ج، ص ۱۷۱.

(۳) ۱۸ج، ص ۲۸۱.

دوازدهیه م: تەفسیری (نمونه)یه، که تەفسیریکی فارسییهو، کۆمه‌لیک له زانایانی شیعه مه‌زه‌هب دوازده تیمامی دایانناوه، به‌سه‌ره‌رشتیی و چاودێریی (ناصری مکارمی شیرازی)^(۱).

ئهو رسته‌یه‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿تَقْبَلُوهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾ له دژی ئه‌وان جه‌نگ بکه‌ن، تاكو مسوڵمان ده‌بن، به‌لگه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ خاوه‌ن کتێب نه‌بوون و، مه‌به‌ست خاوه‌ن کتێبه‌کان نین، چونکه‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان ناچار ناکرێن مسوڵمان بن، به‌لکو سه‌ره‌پشک ده‌کرێن له‌ نێوان مسوڵمان بوون و، قبوڵکردنی مه‌رجه‌کانی هاوپه‌یمان بوون له‌گه‌ڵ مسوڵمانان و ژیا‌نی ناشتیانه‌ له‌گه‌ڵیانداو، دانی سه‌رانه‌.

ئهویش هه‌مان قسه‌ ده‌کات.

سی‌زده‌یه م: که له‌و باره‌وه‌ قسه‌که‌یم هێناوه، تەفسیره‌که‌ی (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ه، (تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام الم‌ئان)^(۲)، هه‌مان قسه‌ی ئه‌وان دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌.

چوارده‌یه م: تەفسیره‌که‌ی (جمال الدین القاسمی)یه، (محاسن التأویل)^(۳)، ئهویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانی پێش‌ی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌.

پازده‌یه م: (التفسیر المنیر) ه، هی (وهبة الزحيلي)^(۴)، ئهویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانه‌ی پێش‌ی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌.

شازده‌یه م: تەفسیره‌که‌ی (سعید حوی)یه، (الأساس فی التفسیر)^(۵)، ئهویش هه‌مان قسه‌ی ئه‌وانه‌ی پێش‌ی دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌.

(۱) ج ۲۲، ص ۶۱.

(۲) ۷۹۳.

(۳) ج ۹، ص ۸۲.

(۴) ج ۱۳، ص ۵۰۰، ۵۰۱.

(۵) ج ۹، ص ۵۳۶.

حەقدەيەم: (المختصر في تفسير القرآن الكريم) ی (جماعة من العلماء التفسير)^(۱)، لاپەرە (۵۱۳)، هەمان ئەو قسەيەي پيئش، ئەويش دەيەيتي.

هەلەتە هەندئ لە تەفسیرەکانی دیکەش وەک تەفسیری: (في ظلال القرآن) ی (سید قطب)، هەر وەها (أضواء البيان) ی (الشنقيطي) و، هەندئ لە تەفسیرەکانی دیکە، بە لای مانای ئەو ئایەتەو نەچوون و، ژمارەیک لە تەفسیرەکانیشم لەبەردەستدا نەبوون، بەلام گرتگ ئەو یە دەتوانین بڵیین: تیکرای ئەو تەفسیرانە ی من بینومن، هەموویان یە کدەنگن لەسەر ئەو مانایەو، تەفسیری (نابلسی) شم، لەلایە، بەلام ئەويش باسی مانای ئایەتەکە بەو شێوەیە ناکات، ئەگەرنا ئەوانی دیکە هەموویان لەسەر ئەو یە کدەنگن، کە مەبەست لەم ئایەتە موبارەکە ئەو یە: ئەوانە ی بانگ دەکړین بۆ جەنگ لە دژیان، دەبێ لە دژیان بجەنگن یان مسوڵمان ببن، بەمەرجیک خاوەن کتیب نەبن، ئەگەر خاوەن کتیب بن، جگە لە مسوڵمان بوون، سەرانیان لێ قبوڵ دەکړی!

کەواتە: هۆکاری ئەم کورتە باسە، لێرەدا ئەو یە کە هەموو ئەو تەفسیرانە، بە بۆچوونی من بەهەلە لەم رستە قورئانییە تیکەیشتوون و، ئەو مانایە ی ئەو رستە قورئانییە، کە روونکەرەوان هیناویانە، لەگەڵ ئایەتەکانی دیکە ی قورئان و سیرە ی پیغەمبەر ﷺ و عەقل و لۆژیکیش دا ناگونجی.

برگهی دووهم: تۆبزیی لی نه کردن و ناچار نه کردن له سهر مسولمان بوون، بنهمایه کی رهونی ئیسلامهه، ناگونجی تۆبزیی له خه لك بکری و، ناچار بکری له سهر مسولمان بوون:

سه ره تاش ده ئین: جاری لهو بارهوه چهند ئایه تیکی زۆر مانا پۆشن و راشکاو و بێ پیچ و پهنا هه:

۱- یه کیک له وانه ئایه ق ژماره (۲۵۶) له سوورته ق (البقرة) دا: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدَبَتَيْنِ الرُّسْدِ مِنَ الْغَيِّ﴾، واته: تۆبزیی کردن له دیندا نیه، که کاتی خۆی له تەفسیری سوورته ق (البقرة) دا، باسمان کردوه، هۆی هاتنه خوارهوه که ی ئهوه بووه:

هه ندیک له خه لکی مه دینه له هه ردوو هۆزی (ئهوس و خه زه ج) که جووله که کان له ئیواندا ده ژیان، ئافرهتی واهه بوو کوپی نه ده بوو، له سهر خۆی نه زر ده کرد که ئه گهر کوپی بوو، کوپه که ی ده کانه جووله که، ده یانزانی که ئه وان خاوهن کتیبی ئاسمانین، دواپی که پیغه مبه ری خوا ﷺ چوو بو مه دینه، باب و دایکه کان و یستیان کوپه کانیان به زۆر مسولمان بکه نه وه، خواش ﷺ ئهم ئایه ته ی ناره ده خوار: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾، تۆبزیی کردن و ناچار کردن نیه له وه رگرتی ئایین دا.

زانایان گوتهوویانه: (لا) بو لابر دن (نفي) ه، به لام نه هیشتن (نهي) ده گه یه نی: ﴿لَا إِكْرَاهَ﴾، یانی: تۆبزیی کردن نیه، بو لابر دنه، به لام مه به ست پی قه ده غه یه، واته: مه یکن، هه لپه ته ئه گهر مه به ست پی قه نه فیش بێ، واته: ناگونجی خه لك ناچار بکری له سهر وه رگرتی ئایین، چونکه که ناچار ت کرد، ئه وه کوفه که ی هه ره له دلدایه وه، ئه وه کاته ش تۆ ناچار ی ده که ی نیفاق بکات و ده یکه ی به مونا فیق، واته: ده یکه ی به خراپتر له کافری پوهاله تی!

۲- له سوورته ق (یونس) یشدا، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، واته: ئه گهر په ره وه ردا گرت

ویستبای، تیکرای خه لکی سهر زهوی ههموو پروایان ده هینا، نایا تو خه لک ناچار ده که ی بیانکه یه پروادار؟! لیله دا وه ک پرسیار لیگردنی نکو و لیلیکه رانه خوا ﴿۱۱﴾ به پیغمبر ﴿۱۲﴾ ده فهرموی: بو ت نیه، به زور بیانکه یه پروادارو، خوا ﴿۱۳﴾ نه گهر ویستبای، ههمووی به نیماندار ده خولقاندن، نجا نیستا که نازادی کردوون، تو بو ت نیه ناچار یان بکه ی له سهر پروا هینان.

۳- ههروه ها له سوورته (الغاشیه) دا، خوا ﴿۱۴﴾ ده فهرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۚ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۚ﴾ ﴿۱۵﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۚ ﴿۱۶﴾ فَعَذَابُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ﴾ ﴿۱۷﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۱۹﴾﴾.

(خوا ﴿۱۴﴾ به پیغمبر خاتم ﴿۱۵﴾ ده فهرموی: بیران بخه وه و ناموژگاریان بکه تو بهس بیرخهروه و ناموژگاریکهری، تو دهسته لاتت به سهر یاندا نیه، (که ناچار یان بکه ی نیمانن بینن، دهسته لاتت به سهر دل و دهروونیاندا نیه)، مه گهر که سیک پشت هه لبات و بیپروا بی، (ئهم هه لوار دنهش هه لواردنی دابراوی پی ده لئین، نه وه ی پشت هه لبات و بیپروا بی)، خوا سزای هه ره گه وه ی ده دات له روژی دوا یی دا، گه رانه وه یان ته نیا بو لای نیمه یه و، لیپرسینه وه شیان ته نیا له سهر نیمه یه، که واته: نه ی موحه ممه د! ﴿۱۶﴾ بو ت نیه، زوریان لی بکه ی.

۴- ههروه ها له سوورته (ق) دا: ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ بَحَافٍ وَعِيدٍ ۚ﴾ ﴿۲۰﴾ واته: تو به هو ی قورئانه وه ناموژگاریی که سیک بکه، که له هه ره شه ی من ده ترسی.

۵- ههروه ها له سوورته (الکهمف) دا: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۚ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ﴾ ﴿۲۱﴾ بلی: هه ق له پهروه ردا گارتانه وه یه، کن ده یه وی بابروا بینن و، کیش ده یه وی با بیپروا بی.

کاتیک ئهم نایه ته موباره کانه ده بینن، ناوا به روون و راشکاو یی نه وه ده گه یه نن، به دنیایی نابن نایه تیکی دیکه، و ته فسیر بکری، له گه ل ههموو نه و نایه تانه دا تیک بگیری.

بەلێ بە پێزان!

تۆبزی لێ نهکردن و ناچار نهکردن له سه‌ر مسوڵمان بوون، بنه‌مايه‌کی پووێ
ئیسلامه، هه‌روه‌ها به‌ گوێره‌ی عه‌قڵ و واقیع، تۆبزی لێکردن، ئیمان په‌یدا
ناکات، به‌ لێکو نیفاق په‌یدا ده‌کات، ئه‌مه‌ش شتێکی زۆر پوونه، که‌ سێک پڕوای به
ئیسلام نیه، تۆش ده‌لێی: ئه‌گه‌ر نه‌لێی پڕوام به‌ ئیسلام هه‌یه، ده‌تکوژم، ئه‌ویش
ده‌لێ: ئاخ‌ر پڕوام پێی نیه، ده‌لێی: نا هه‌ر ده‌بێ بلێی پڕوام پێی هه‌یه،
یانی: ده‌بێ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ دڵت دا هه‌یه‌ بیلێی! که‌ ئه‌وه‌ش نیفاقه‌ تۆ
که‌ سێک ناچار بکه‌ی، شتێک به‌ زمان بلێ، پێچه‌وانه‌ بێ، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ له
دایدا هه‌یه، نیفاق یانی چی؟ (الْمُنَافِقُ مَنْ يُظَاهِرُ الْكُفْرَ، وَيَعْلِنُ الْإِسْلَامَ)، مونا‌فیک
که‌ سێکه‌ کوفر په‌نه‌ان ده‌کات و ئیسلام ئاشکرا ده‌کات و ده‌رده‌پێی.

منیش له‌ کۆمه‌لێک له‌ کتێبه‌کانی خوێدا به‌ پڕوونی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌م تاووتوێ
کرده‌وه، له‌ که‌وو بیژینگ داوه‌و شیمکردۆته‌وه:

أ- په‌نگه‌ فراوانترین کتێب له‌و باره‌وه‌ کتێبی دوازه‌یه‌می مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام كما
یتجلی فی کتاب الله) بێ، (الکتاب الثاني عشر)، له‌ ژێر ناوونیشانی: (الإسلام نظرة سدید
تجاه الناس، وتعامل صحیح معهم)، له‌ چاپی دووه‌می ئه‌و مه‌وسووعه‌یه‌دا، بو‌ته‌ کتێبی
دوازه‌یه‌م.

ب- هه‌روه‌ها کتێبی: (هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ی په‌رگێری)، که‌ ئه‌و کتێبه‌ به‌ عه‌ره‌بیه‌ش ته‌رجه‌مه
کراوه، (نقض التطرف ودحض أفكار المتطرفین)، هه‌روه‌ها ته‌رجه‌مه‌ی زمانه‌کانی تورکی و
ئینگلیزی و فارسییش کراوه.

ج- کتێبێکی دیکه، که‌ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌م جوان تێدا شیکردۆته‌وه: (چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی
باوی سه‌رده‌م)، له‌وێشدا هه‌م له‌ کاتی باسکردنی مافه‌کانی مڕۆف، هه‌م له‌ کاتی باسکردنی
(بنه‌مايه‌کانی ته‌بابی و ناشتی له‌ قورئاندا) باسم کردوه‌و، ئه‌و کتێبه‌ش وێرای کوردیی به
عه‌ره‌بیه‌ش ته‌رجه‌مه‌ کراوه، هه‌روه‌ها به‌ تورکییش و به‌ فارسییش.

د- كىتیبكى دىكەم لەو بارەو، كىتیبى چوارەمى مەوسووعەى (ئىسلام و دەولەتدارىي) يە، بە ناوونىشانى: (نا مەسولمانان لە كۆمەلگاو دەولەتى ئىسلامىيدا).

برگەى سىيەم: سەرانبە لىوهرگىران مەرجى ھاوولاتىي بوون نىە بۆ نامسولمانان:

كە بە داخەو لەو ەشدا ەلەى زۆر كراون، وەك مەن لەو كىتیبەدا كە ئامازەم پىدان و، ەروەھا لە تەفسىرى سۈرەتى (التوبة) شدا، لە ئايەتەكانى سەرەتاي دا باسما كىردە، كە سەرانبە لى وەرگىران، مەرجى ھاوولاتىي بوون نىە، بۆ نا مەسولمانان، واتە: دەگونجى نامسولمانانىك ەبەن، وەك قەوارەىەكى سىياسىي و، وەك كۆمەلە خەللىك و چەند تاكىك، بەلام سەرانبەشيان لى وەرەگىرى و ھاوولاتىيش بىن لە دەولەتى ئىسلامىيدا، ئەو ەش لە دەولەتى ئىسلامىيدا بوو، لەو سەرچاوانەدا بە تەفصىل مەوونەم ەتپانەو ەو باسەمەردوون.

برگەى چوارەم: راست نىە، كە سەرانبە تەنيا لە خاوەن كىتبان وەرەگىرى:

ئەو ەش وەك لەو سەرچاوە پىشوووانەدا كە ئامازەم پىدان، باسەمەردو ەو ەو ەقى قەرمایشى پىغەمبەردا ﷺ ەاتو: دەفەرموى: {إِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى إِحْدَى ثَلَاثٍ خَصَالٍ أَوْ خَلَايَ فَأَيُّتُهُنَّ أَجَابُوكَ إِلَيْهَا، فَأَقْبَلَ مِنْهُمْ وَكَفَّ عَنْهُمْ} (أخرجہ أحمد: ۲۳۰۸۰، ومسلم: ۱۷۳۱، وأبو داود: ۲۶۱۲، والترمذی: ۱۴۰۸)، كە دوايى باس دەكات و دەفەرموى: ئىسلاميان بۆ پىشنيار بكە، دوايى دەفەرموى: ئەگەر مەسولمان نەبوون سەرانبەيان لى داوا بكە، ئەگەر ئامادەى ئەو ەش نەبوون، با ئامادەى چەنگ بىن.

وەك دەبىنىن دەفەرموى: ئەگەر تووشى دۆژمنەكەت بووى لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرانبە، نافەرموى خاوەن كىتبان، ەلەبەتە خاوەن كىتیبىش ەبوون

له مه دینه داو سه رانه شیان نه داوه، وهک هه ر سیك تیره ی: (بنو قریظه و بنو قینقاع و بنو النضیر)، که واته: نه وهش راست نیه، که خاوه ن کتیه کان هه موویان سه رانه یان لی وه رده گیری، به لکو نه و مه سه له یه ده که ویته وه سه ر بوچوون و رای ده و له تی ئیسلامی، ئایا چوونی پیا شه مامه له له گه ل نه و نامسو لمانانه دا بکات؟ چ خاوه ن کتیب بن و، چ بی کتیب بن، له سه ر بناغهی نه وه که سه رانه یان لی وه رده گیری، یاخود له سه ر بناغهی نه وه که پیکه وه کاری هاوبه ش ده کن، بو وینه: پیکه وه بهرگری ده کن له مه دینه، وهک پیغه مبه ر ﷺ له و (کتاب) و (صحیفة) یه دا که به هه ردووک ناوه کان هاتوه، له کتیه کانی سپرده، که له نیوان خو ی و مسو لمانان و پیکهاته کانی دیکه ی شاری مه دینه دا له نامسو لمانان نووسی، رایگه یاننده که یه ک لی له پرگه کانی نه وه یه: (وَأَنَّ أَهْلَ هَذِهِ الْوَيْقَةِ يَدَّ عَلَى مَنْ دَهَمَ يَرْبُ)، نه وانه ی نه م وه ئیقه یان ئیمزا کردوه، یه کده ست، له به رانه بهر هه ر که سیك دا، که په لاماری شاری مه دینه بدات، واته: بهرگری بکردنی هاوبه ش (دفاع مشترک)، بو یه داوای سه رانه یان لی نه کراوه.

برگهی پینجهم:

ئایه تی: ﴿وَقَنِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَلَّمَهُ اللَّهُ...﴾ (۲۹) الأنفال، که شیوه ی نه وهش له سوور ه تی (البقرة) دا هاتوه، به م دهقه: ﴿وَقَنِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الَّذِينَ كَلَّمَهُ اللَّهُ...﴾ (۳۳)، نه م ئایه ته: ﴿وَقَنِلُوهُمْ أَوْ تُسَلِّمُوا...﴾ (۱۱) الفتح، ناگو نجی مانایه که یان پیچه وانه ی نه و به م ما گشتیه ی قورئان بی، که گو مان و، ده بی به شیوه یه ک مانایان لیك بدریته وه که له گه ل نه و به مایه دا بگو نجی، له سوور ه تی (الأنفال) و له سوور ه تی (البقرة) ش دا، که خوا ﷺ ده فهرمو ی: ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ كَلَّمَهُ اللَّهُ...﴾ (۲۱)، (دین) به مانای ملکه چبی دی، نه ک به مانای ئیسلام، چونکه ئیسلام هه مووی هه ر هی خوا یه، مسو لمانان جهنگ بکه ن، له پیناوی خوا دا، یان جهنگ نه که ن، ئیسلام

بەشى كەسى پۈتۈن نىيە، بەس ھى خۇايە، بەلەملىكەچىسى جارى وا ھەيە بۇ خۇايەو بۇ دىنىي خۇايە، جارى واش ھەيە بۇ بەرنامەي جگە لە خۇايە، جارى وايە بۇ تاغۇوتىك و دىكتاتورىكى خۇ سەپتە، ئىنجا خوا ﷺ دەفەرمۇي: دەبىي لە دژيان بىجەنگەن تاكو مىلكەچىسى تەنيا بۇ خوا دەبىي و كەس نابىتتە كۆيلەي كەس، ئىنجا كە مىلكەچىسى تەنيا بۇ خوا بوو، ئەو مىلكەچانەي تەنيا دەستەلەي خۇايان بەسەرەو ھەيە، ئەوانە چ خوا ﷺ بەرستىن و ئازادانەو مىسۇلمان بن، چ خوا نەپەرستىن و مىسۇلمان نەبن، ئازادىن، ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ (الكهف)، بەلەملىكە گىرگ ئەو ھەيە ھىچ ھىزىك و دەستەلەي تەبىي، ناچارىان بىكات لەسەر بىروا ھىتان بە شىك كە قەناعەتيان پىي نىيە، دەبىي ھىچ شىكىيان لەسەر فەرز نەكات، بەر لە ھەموويان، خوا ﷺ دىنە ھەقەكەي بەزۇرو ھىز خۇي فەرز ناكات لەسەر بەندەكەي، بۇيە پىگاش نادات، دىنە ناھەقەكەي نىش بەسەر بەندەكەي فەرز بىرىن، بۇيە دەبىي ھەم ھەردو ئايەتەكەي (البقرة) و (الأنفال)و، ھەم ئەم رستە قورئانىيەي سوۋەتى (الفتح)ىش، وا تەفسىر بىرىن كە لەگەل ئەو بىنەما گىشتىيەي قورئاندا دژ نەو ستن.

بىرگەي شەشەم: وشەي (إسلام، مسلمون، أسلم) تەنيا بە ماناي مىلكەچىسى و ئاشتەوايى و تەبايى بەكارھاتوون لە ھەموو قورئاندا، مىسۇلمان بوون مانايەكى عورفىي ئەو وشەيە، نەك ماناي ئەصلىي:

يانى: خوا ﷺ كە دەفەرمۇي: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة)، كە باسى ئىبراھىمە ﷺ كاتىك پەرۋەردگارى پىي فەرمۇو: مىلكەچ بە، گوئى: مىلكەچىم بۇ پەرۋەردگارى جىھانيان.

(مىسلم) واتە: مىلكەچ، نەك بە ماناي مىسۇلمانەتتى، ئەو مانايەكى عورفىي ئەو وشەيە، ئەگەرنا مانا ئەصلىيەكەي لە قورئاندا (إسلام) واتە: پىشاندانى: تەبايى يان مىلكەچى يان ئاشتىي، ئىنجا بۇيە خوا ﷺ ئەو ناۋەي ھەلۋاردەو

بۇ دوا پەيامى خۇي، چۈنكى كەسكى كە دېتە نېو ئايىن و بەرنامەى خواوہ،
 حالەتى ئاشتىى و تەبايىى لەگەل خواى پەرورەدگاردا پېشان دەدات.

بەرگەى حەوتەم و كۆتايىى:

كەواتە: ﴿تَقِيلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾، يانى: تەباو ئاشتىىخواز دەبن يان دژيان
 دەجەنگن، يان دەبن لەگەلتاندا تەبا بن، يان دەبن لە دژيان بچەنگن:

هەرۈەك ئايەتى ژمارە (۶۱)ى سوورەتى: (الأنفال) كە دەفەرەمۆى: ﴿وَلِنْ جَنَحُوا
 لِّلسَّلَامِ فَاجْتَنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ...﴾ (۶۱)، ئەگەر باليان بۇ ئاشتىى شوپۇر كەرد، توش
 بالى بۇ شوپۇر بکە، بەلام ئەگەر ئەوان سەنگەريان لىگرتى، توش سەنگەريان
 لى بگرە، بەلام نافەرەمۆى: سەنگەريان لى بگرە بۇ ئەوہى ناچارىان بکەى
 مسولمان بن، چۈنكى كە ناچارت كەردن، نابنە مسولمان و دەبنە مونافىق، ئنجا
 ئەوہش پېچەوانەى هەموو ئەو ئايەتانەىە كە باسمانكەردن و، پېچەوانەى عەقل
 و مەنطىق و واقعىشە.

مەسەلەى چۈرەم:

كەسانى كۆيۈر شەل و نەخۇش، گوناھيان ناگات و سەغلەت ناكړين، ئەگەر بەشداريى جەنگ نەكەن و، ھەر كەس فەرمانبەر يى خواو پيغەمبەرەكەى بركات، چيگاي بەھەشتەو، پشت ھەلكر دووانيش نازارى بە ئيشيان ھەيە:

خوَا ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَْعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۷)

شىكر دىنەو ھى ئەم ئايەتە، لە پينچ بىرگەدا:

۱- ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾، (خوَا ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾) كۆيۈر گوناھى ناگات ياخود: سەغلەت ناكړى، كە داواى لى بىرى بېچى بۇ جەنگ.

۲- ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾، ھەروەھا شەل سەغلەت ناكړى و، گوناھى ناگات ئەگەر نەچى بۇ جەنگ.

۳- ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾، ھەروەھا باباى نەخۇش سەغلەت ناكړى، بە داوا لىكر دى بۇ جەنگ، ھەروەھا گوناھى ناگات ئەگەر نەيكات.

(الطبري) (۱) دەلى: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى مِنْكُمْ أَثَرٌ النَّاسُ ضَيْقٌ، وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ ضَيْقٌ، وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ ضَيْقٌ، أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِ الْجِهَادِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، وَشُهُودَ الْحَرْبِ مَعَهُمْ إِذَا هُمْ لِقَاوْا عَدُوَّهُمْ، لِلْعَلَلِ الَّتِي بِهِمْ، وَالْأَسْبَابِ الَّتِي مَنَعَهُمْ مِنْ شُهُودِهَا﴾.

واتە: ئەى خەلكىنە! كۆيۈر لە ئىوہ سەغلەت يى لەسەر نە، ھەروەھا شەل و نەخۇش كە لە جەنگ لەگەل پرواداراندا، دوابكەون و، لەگەل ياندا نامادەى جەنگ بن، لە كاتىكدا كە بە دوژمىيان دەگەن، لەبەر ئەو ھۆكارانەى ھەيانن و، لەبەر ئەو نەخۇشيانەى ھەيانن، كە رىگايان لى دەگرن نامادەى جەنگ بن.

وشەى (حرج) ۋەك پېشتىر باسماڭ كىردۈ، لە ئەسلىدا بە ماناى شىتىكى تەنگەبەر دى، بە ماناى كۆمەلىك درەخت دى، كە سەر پىكەۋە دەنن و مەۋدايەكەيان تەنگە بەر دەن، دوايى خوازراۋەتەۋە بۇ گوناھو ھەر شىتىك كە مەرۇف سەغلتە بىكات.

(۴) - ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ھەر كەسى فەرمانبەرى خواۋ پىغەمبەرەكەى بىكات، دەپخاتە چەند باغ و بىستانىكەۋە كە رووبارىان بە ژىردا دەپۇن.

(يُدْخِلْهُ) خۇنراۋىشەتەۋە: (يُدْخِلْهُ) دەپخەنە نىو چەند باغ و گول و گولزارىكەۋە، كە رووبار بە ژىر درەختەكانىاندا دەپۇن.

۵- ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ يَعْذِبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، خۇندراۋىشەتەۋە: (نُعَذِّبُهُ)، ھەر كەسى پىشت ھەلبىكات، بە نازارىكى بە تىش سزى دەدات، ياخۇد: بە نازارىكى بە تىش سزى دەدەن.

(حَرْج) پىشتىش باسماڭ كىرد: (أَصْلُ الْحَرْجِ وَالْجِرَاجِ: مُجْتَمَعُ الشَّيْئَيْنِ وَتَصَوُّرُ فِيهِ ضَيْقٌ مَّا بَيْنَهُمَا، فَقِيلَ لِلضَّيْقِ حَرْجٌ، وَلِلْإِثْمِ حَرْجٌ، (حَرْجٌ وَحِرَاجٌ): لە ئەسلىدا بە كۆبۈنەۋەى دوو شتان دەگوتىرى، لەۋىدا وىناى ئەۋە كراۋە، كە دوو شتەكە پىكدەگەن، بەنەكەيان تەنگەبەر دى، لەبەر ئەۋە، ھەم بە شتى تەنگ گوتراۋە: (حَرْجٌ)، ھەم بە گوناھىش گوتراۋە (حَرْجٌ).

خاۋەنى تەفسىرى (الميزان)^(۱)، دەلى: (رَفَعَ لِلْحُكْمِ بِوَجُوبِ الْجِهَادِ عَنْ ذَوِي الْعَاهَةِ الَّذِينَ يَشُقُّ عَلَيْهِمُ الْجِهَادُ، يَرْفَعُ لَازِمُهُ وَهُوَ الْحَرْجُ)، كە خوا ﷺ دەفەرمۇي:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ﴾ (۷).

ۋاتە: ئەمە لىبردنى حوكمە بە پىۋىست بوونى جەنگ و جىھاد، لەسەر كەم ئەندامان و لەسەر ئەۋانەى گرتى جەستەيان ھەيە، كە لەسەريان قورسە

جەنگ و جىھاد بىكەن، بە لاپردى ئەۋەى پەيۋەست (لازم)ى جەنگ و جىھادە، كە برىتە لە سەغلەتى، يانى: گوناھى ناگات و ئەركەكەى لەسەر پىۋىست نابى، ياخود سەغلەت ناكرى، واتە: جەنگ و جىھادەكەى لەسەر پىۋىست ناكرى و سەغلەت بكرى.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم ئايەتە موبارەكەدا، با ئامازە بە چەند وردەكاريەك بىكەن كە (الرازي) لە تەفسىرەكەى خۆى دا^(۱) ھىتاۋى:

۱- لىرەدا خوا ﷻ سى نوقسانى باسكردوون: (كوپرى، شەلى، نەخۇشى)، لەبەر ئەۋەى باباى كوپر ناگونجى نە ھىرش بىكات و، نە ئەگەر دوژمنىش پەلامارى بدات، رابىكات، ھەرۋەھا شەلىش بە ھەمان شىۋە، دىسان نەخۇشىش نەخۇشىك كە نەتوانى بچى بەشدارى جەنگ بىكات، ھەلبەتە نەك كەسى كە ھەلامەتى گرتە، بەلكو نەخۇشىيەكى وا كە پىگاي بەشدارى لى بگرى، نە تواناى ھىرش بىردىيان ھەيەو، نە تواناى كىشانەۋەيان ھەيە.

۲- ئەو سىيە كە خوا ﷻ باسى كىردوون: (كوپرى، شەلى، نەخۇشى) دوو چۆرن: چۆرىكىان كەم و كوپرىيە لە ئەندامدا، كە برىتە لە شەلى و كوپرى، ئەۋەى دىكەيان برىتە لە كەم و كوپرى لە ھىزى جەستەدا، كە نەخۇشىيە، ئىجا خوا ﷻ كەم و كوپرى لە ئەندامدا، لە كەم و كوپرى لە ھىزدا، پىشخستە، چونكە كەم و كوپرى لە ھىزدا دەگونجى مروڤ ئىستە نەخۇشە، دواى چاك بى، بەلام كەم و كوپرى لە ئەندامدا چاك نابى، كوپر ھەر كوپرەو، شەل ھەر شەلە.

۳- خوا ﷻ كوپرى پىش شەل خستە، چونكە باباى كوپر پاساۋەكەى ھەر بەردەۋامە، ئەگەر بچى بۆ جەنگىش، يانى: ھەمىشە ھەر بەردەۋامە، كوپر ھەر كوپرە، بەلام باباى شەل ئەگەر سۈارى ولاختىك يان تامپرىك بى، دەتوانى سوود بگەيەنى.

۴- لیره دا خوا ﷺ باسی قۆلبرایى نه کردوه، چونکه که سیک یهک دهستی برابى، کاریکى ههر پیده کرئى، به لام نه گهر ههر دوو قۆلى برابى، دیاره هیچی پى ناکرئى، ههروهها باسی ئیفلجیشی نه کردوه، چونکه بابای ئیفلجیش دیسان شتیکی ئاشکرایه، هیچی له دهست نایهت بۆ جهنگ و جیهاد، ههروهها باسی یهک چاو (أعور) یشی نه کردوه، چونکه بابای یهک چاو دهگونجى به شداریى و سوودیش بگهیهنئى، بۆیه خوا ﷺ باسی ئهوى نه کردوه که له خاوهن پاساوه کان بى، بۆ به شداریى نه کردن له جهنگ دا.

خوا به لوتف و کهرهمى خۆى یارمهتیمان بدات، ههر کاتیک ئیسلام پئویستی به سهرو مال و پروو حمان بوو، له پیناویدا بیبهخشین و، ههر کاتیک بهرنامهى خوا پهکی له سهه سامان و گیانی ئیمه کهوت، چ له کاتی پرووبه پرووبونهوه و جهنگ و جیهاددا، چ له کاتی پروونکردنهوهی راستیه کان و، وهستان دژى ستهم و گهندهلیی و ناشه رعیه کاند، ئامادهیین که ههرچی بۆ بهرنامهى خوا پئویسته، له پیناویدا بیبهخشین و رژدیى (بُخل) نه کهین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسە نۆ (۹) ئايەت دەگىرتە خۇي، ئايەتە كانى: (۱۸ - ۲۶)، تەوھرى سەرەككەيان باسى پەيمانى ريزوان (بيعة رضوان) دە، موژدەى ئەو دەستكەوتە جەنگىيانەى خۇاى بەخشەر بەو ھاوۋەلە بەرزانەى داۋن، كە بەشدارىي پەيمانەكە بوون، لە مانگى (ذِي الْقَعْدَةِ) سالى شەشەمى كۆچىيدا.

ھەرۋەھا باسى دەستگىرپانەوھى ھەر كام لە مسولمانان و دوژمنەكانيانە لە يەكدى، كە خوا دەستى گىراۋنەوھە، ھەر كامىكىانى لەوھى دىكە پاراستوھ، تاكو خوئىن نەپژى و نىككەوتنەكەو ئاشتەوايىھە تىك نەچى، ئاشتەوايى حودەيىيىھ.

دىسان ئاماژەكردنە بە چەند رەفتارو خەسلەتتىكى خراپى كافرەكان، كە شايستەى سزادان بوون، بەلەم بۆ ئەوھى پروادارائىكى بى چارە لە پىاۋان و ئافرەتان لە مەككەدا، يان لە دەوروبەرى مەككە، توۋشى زيان نەبن، خوا نەيىشت كۈشتار پرووبدات، ئەگەرنا لەبەر چاۋى كاللى ئەوان نەبوو، ئەوان شايستەى ئەوھ بوون خوا سزايان بدات، ھىندەيان كارو كىردەوھى خراپ ھەبوو، كە لەسەرى سزا بدرىن، بەلەم ۋەك گوتراۋە: لە پەناى گولە گەنمىكدا دە گولە جۆش ئاۋى دەخۇنەوھ.

ھەرۋەھا باسى دەمارگىرىي نەفامانەى بېپروايان و، ئۆقرەيى و ئۆخۇن و دابەزاندىن بۆ سەر دلى پرواداران و، پابەندكردىيان بە وشەى پارىزكارىيەوھە بە پارىزكارىيەوھە، باسى ئەوھەش كراۋە.

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (۱۸) وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

﴿۱۱﴾ وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۱۲﴾ وَأُخْرَى لَنَرَّ قَدَرُوا عَلَيْهَا قَدْ حَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۱۳﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْبَرُ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۱۴﴾ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنَ جِدَّ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۱۵﴾ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۱۶﴾ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَنَرَ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطْغَوْهُمْ فَوْضَيْبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَو تَزَلَّوْا لَعَذَبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۷﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۱۸﴾

مانای دهقاو دهقی ثابتهکان

{به دنیایی خوا له بروداران (ی هاوہئت) رازی بوو (ثہی موحه ممہدا) له کاتیکدا له بن (سیہری) درہختہ کہدا پہیمانان پیئدہدای، ئیدی (خوا) زانی چی له نیو دلیان دایہ، تنجا نوقرہیی و نوخزنی دابہ زاندہ سہریان و، بہ سہرکہوتیکی نیزیکیش پاداشتی دانہوہ ﴿۱۸﴾ (خوا) دہستکہوتانیکی زور (ی پاداشت دانہوہ)، کہ له مہودوا دہیانگرن و، خواش ہہر زالی کارزان بووہ ﴿۱۹﴾ خوا بہ لیبنی دہستکہوتانیکی زوری پیئداون (لہ مہودوا) دہیانگرن، بہلام تہم (سہرکہوتن) ہی، (وہک دہستکہوتیکی گہورہو گرنک) بو پیشخستن و، دہستی خہلکی (بیپروای) لی گپرانہوہ، تاکو تہم (سہرکہوتن) ہ، بیئتہ نشانہبک بو بروداران (لہسہر پشتیوانی و سہرپہرشتیاری خوا بویان) و، تاکو پیئہکی راستیشتان پیشان بدات (بو مامہلہ لہگہل تہو پیشہاتہدا) ﴿۲۰﴾ ہہروہا (خوا

به لَئِنی پیداون) ده سته که وتانیکي دیکه (بگرن) که جاري توانانان به سهریان
 دا نه شکاوه، (به لَئِم) بَگومان خوا دهوری داون (بوی هه لَگرتوون)، خواش
 هه ردهم به سهر هه موو شتیکدا توانا بووه ﴿۲۱﴾ بَگومان نه گهر نه وانیه
 بَپروان جهنگیشیان له دژ کردبانیه، پشتیان تیده کردن (و رایان ده کرد)، هیچ
 سهر په رشتیارو یاریده ده ریشیان چنگ نه ده که وتن له به رانه رتاند ﴿۲۲﴾ (نه مهش)
 یاسایه کی خوایه که پِشتَر رابردوه، هه رگیز گۆرینِشت بۆ یاسای خوا چنگ
 ناکه وئ ﴿۲۳﴾ هه روه ها (خوای سهر په رشتیارو پشتیوانان) نه و که سهیه که له لای
 سکی مه کهکه (ناقاری شاری مه کهکه) دهستی نه وانی له ئیوه گیرایه وه، دهستی
 ئیوه شی له وان گیرایه وه، دواي نه ووی به سهر واندا بالادهستی کردبوون (و وایکرد
 زه فهران پی بیهن)، خواش بینه ری نه ووه بوو که ده تانکرد ﴿۲۴﴾ (دوژمنه کانتان)
 نه وانیه که بَپروا بوون و له (چوونه) مزگه ووق حه رام گیرایانه وه، له حالیکدا
 قوربانیه کان وه سَتیزابوون که بگه نه شوینی خویان (حه رده می مه کهکه که تئیدا
 سهر بیرین)، که نه گهر له بهر پیاوانیکي پروادارو ئافره تانیکي پروادار نه بووایه که
 نه تانده زانین، نه بادا بکه ونه بهر پیتان (و له کاتی جهنگدا تووشی زیان بین)، و
 سهره نجام به نه زانیی خراپه و زیانیکتان تووش بین، تاکو ههر که س خوا بیه وئ
 بیخاته ئیو به زهیی خویه وه (و چه پالهی بدات)، نه گهر (پرواداران له بَپروایان)
 جیا بووایانه وه، مسوگهر نه وانیه بَپروان له وان، نازاریکی به ئیشمان ده دان ﴿۲۵﴾
 (یاد بکه وه!) کاتیک نه وانیه بَپروان (ده مارگیری و) دلگه رمییان خسته ئیو
 دلپانه وه، دلگه رمیی نه فامیی، خواش ئوقره یی و ئوخزنی خوئی دابه زانده سهر
 پیغمبه ره که ی و سهر پرواداران و، به وشه ی پارێزکارییه وه پابه ندی کردن و،
 ههر نه وانیش پتی شایسته تر بوون و، خاوه نی (استه قینه ی) بوون و خواش
 هه میسه به هه موو شتیک زانا بووه ﴿۲۶﴾.

شىكر دىنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(**السَّكِينَةُ**): (السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ وَالْثَّبَاتُ)، (سَكِينَةٌ): بە ماناى ھېمىنى
 و سەنگىنىي و چەسپاۋىي دى، بە كوردىي پېم وايە ئەگەر بۆ (سَكِينَةُ) بگوتى:
 ئۆقرەيى و ئۆخۇن و داسەكان، مانابەكى تاكو راددەيەك پەر بە پېستە.

(**وَمَغَانِمَ**): (جَمْعُ مَغْنَمٍ، وَالْمَغْنَمُ مَعْرُوفٌ، وَالْمَغْنَمُ إِصَابَتُهُ وَالظَّفَرُ بِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي
 كُلِّ مَقْفُورٍ بِهِ مِنْ جِهَةِ الْعِدَى وَغَيْرِهِمْ)، (مَغَانِمَ) كَوَى (مَغْنَمَ) ه، يانى: دەستكەوت،
 ئەۋىش لە (غَنَمَ) دۈە ھاتۈە، (غَنَمَ) يىش يانى: مەر، ئنجا (غَنَمَ): بىرىتە لە
 توۋشېۋون و ۋەدەستخستنى مەر، دۋايى وشەى (غَنَمَ و مَغْنَمَ) بەكارھېتۋون بۆ
 ھەر شتىك زەفەرى پى بېردى، چ لە لايەنى دۈژماننەۋە بى، كە دەستكەۋى
 جەنگىيە، چ بە ھەر شىۋەيەكى دىكە، مەرۋ دەستى لە بەرژەۋەندىيەك و مال
 و سامانىك گىربى، ئەۋ ناۋەى بۆ بەكارھاتۈە.

(**وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ**): دەستى خەلكى لى گېرآنەۋە، (عُورِفَ الْكَفِّ بِالْدَّفْعِ
 عَلَى أَيْ جِهَةِ كَانْ،) وشەى (كَفَّ) لە ئەسل دا بە ماناى لەپە دەست دى، چونكە
 كەسېك زەبرىكى بۆ لايى، لەپە دەستى پىۋە دەنى، ئنجا (كَفَّ): بىرىتە لە
 گېرآنەۋە بە ھەر شىۋەيەك لە شىۋەكان بى، كەۋاتە: ﴿وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾
 دەستى خەلكى لىگېرآنەۋە.

(**سُنَّةَ اللَّهِ**): ئەمە ياساى خوايە، (سُنَّةُ اللَّهِ قَدْ ثَقَّالَ لِبَرِيْقَةِ حَكْمَتِهِ
 وَطَرِيقَةِ طَاعَتِهِ)، (سُنَّةُ اللَّهِ)، ھەم بۆ رېبازى ھىكمەتى خوا، ھەم بۆ رېبازى
 فەرمانبەرىي خوا بەكاردەھىتى، بەلام لە قورئاندا وشەى: (سُنَّةُ اللَّهِ)، كە بە
 (سُنَن)، كۆكراۋەتەۋە، بۆ ئەۋ ياسا گەردوۋىيانە بەكارھاتۈە، كە خوا دايانۋن لە
 ژيانى بەشەردا.

(فَدَخَلْتُ): (مَضَتْ، خَلَا الزَّمَانُ: مَضَى وَذَهَبَ)، (قَدْ خَلَتْ)، واتە: ئەو ياسايە تېپەپرە، دەگوترى: (خَلَا الزَّمَانُ)، پۈزگارەكە پابردو و تېپەپرى.

(يَبْطُنُ مَكَّةَ): (البَطْنُ: الْجَارِحَةُ، وَالْبَطْنُ خِلَافُ الظُّهْرِ فِي كُلِّ شَيْءٍ، وَيُقَالُ لِلْجِهَةِ السُّفْلَى: بَطْنٌ، وَبَطْنُ الْوَادِي: عَكْسُ ظَهْرِهِ، وَشَيْءٌ (بَطْنٌ): واتە: سىك، ئەو ئەندامەى مروؤف لە ئەصلدا ئەوەيە، كە ديارە ئەو كاتە (بَطْنٌ) پېچەوانەى (ظَهْر)ە، بەلام مەرج نە، تەنبا بۆ سىك و پشتى مروؤف بەكاربەين، بەلكو دەگوترى: ئەو قوماشە، ئەو دىوى نىووەوەيەتى و ئەوەش دىوى پشتەووەيەتى، ھەروەھا بە ھەر شتىكى دىكە، دىوى پەنھانى پى دەگوترى: (بَطْنٌ) و، دىوى ئاشكرای پى دەگوترى: (ظَهْر)، ھەروەھا بە لای خوارووەى ھەر شتى دەگوترى: (بَطْنٌ: بَطْنُ الْوَادِي)، لای خوارووەى شىوو و دۆلەكە، كە دەفەرموى: (يَبْطُنُ مَكَّةَ)، واتە: لە ئاقارى مەككە يان لە نىزىك مەككەو، كە وەك چۆن سىكى مروؤف لەگەڵ مروؤفە، ئەو شوئەش لە مەككەو زۆر نىزىك بوو.

(مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكَمَ عَلَيْهِمْ)، دواى ئەوەى تىوہى بەسەر ئەواندا سەرخست، (الظَّفَرُ: الْقَوُزُ، وَأَصْلُهُ مِنْ ظَفَرَ عَلَيْهِ: نَسَبَ ظَفْرُهُ فِيهِ)، (ظَفَر): بە مانای زەفەر پېنرەن، بە كوردیش ھەر دەليئين واتە: وەدەست خست و دەستەبەر كردن، (ظَفَرَ عَلَيْهِ)، لەو ھەراتوہ كە نىنۆك لە شتىك گير بىكرى، (نَسَبَ ظَفْرُهُ فِيهِ)، واتە: نىنۆكى لى گير كرد.

(وَالْهَدْيُ): (الْهَدْيُ: مُحْتَصٌ مِمَّا يُهْدَى إِلَى الْبَيْتِ، وَالْوَاحِدَةُ هَدِيَّةٌ، (هَدْيٌ): تايبەتە بەووە كە دەكرێتە ديارى بۆ كابە، واتە: ئەو ئازەلانى دەبرىن لەوى سەر بېردرىن، ئاكەكەى (هَدِيَّة)ى پى دەگوترى و كۆبەكەى (ھەدى).

(مَعْكُوفًا): (عَكَفَهُ يَعْكُفُهُ وَيَعْكُفُهُ عَكَفًا: حَبَسَهُ)، كەواتە: (عَكَفَهُ) واتە: حەپسى كرد، نەبەشت و پى لىگرت، پى لىدەگرى، (عَكَف) پىلگرتن و نەبەشتن.

(تَطَّوُّهُمْ): (تَطَّوُّهُمْ: تَدَوُّهُمْ وَالْمَرَادُ تَهْلِكُوهُمْ)، (وَطِئْتُهُ) واته: پیم لیتاؤ ژیر پیم خست، (تَطَّوُّهُمْ) واته: پیمان لی بنین و ژیر پیمان بخهن، که لیره‌دا مهبه‌ست پیی کوژان و زیان پینگه‌یاندنیانه.

(مَعْرَةٌ): (مَكْرُوهٌ وَأَذَى، وَالْمَرَادُ بِهِ: السُّبَّةُ، عَرَهُ يَعْرُهُ عَرًا: إِذَا أَصَابَهُ مَكْرُوهٌ، وَالْمَعْرَةُ مَفْعَلَةٌ مِنْهُ)، (مَعْرَةٌ): به مانای شتی ناخوش و تازار دی و، مهبه‌ست لیره‌دا شووره‌یه، شووره‌یه کیان بیته‌سه‌ر، یاخود ره‌خنه‌یه کیان بیته‌سه‌ر، به هوئی نه‌وه‌وه که نه‌و پیاوه پروادارو ئافره‌ته پروادارانه‌ی نه‌یانناسیون، له‌به‌ر ده‌ست و پیماندا فه‌وتاون له‌جه‌نگه‌که‌دا، ده‌گوتری: (عَرَهُ يَعْرُهُ عَرًا: إِذَا أَصَابَهُ مَكْرُوهٌ)، تووشی زیانی کرد، تووشی ده‌کات، زیانگه‌یاندن، (عَرَهُ: عَرَّ فُلَانٌ فُلَانًا) فلانکه‌س فلانکه‌سی تووشی شتیکی ناخوش کرد، (مَعْرَةٌ) ش (مَفْعَلَةٌ) یه له‌کرداری (عَرَهُ، يَعْرُهُ).

(فَرَّطُوا): (زَلْتُهُ زَلِيلًا: مِثْلُهُ وَزَيْلُهُ فَتَزِيلُ: فَرَّقَهُ فَتَفَرَّقَ)، (زَلْتُهُ زَلِيلًا: مِثْلُهُ) واته: لیکم جیاکرده‌وه، (زَيْلُهُ فَتَزِيلُ)، واته: (فَرَّقَهُ فَتَفَرَّقَ)، بلاوی کرده‌وهو بلاو بووه، یان جیای کرده‌وهو جیا‌بووه.

(الْحَمِيَّةُ): (الْحَمِيَّةُ: الْأَنْفَةُ وَالتَّكْبَرُ، حَمِيٍّ مِنَ الشَّيْءِ، كَرَضِيٍّ، حَمِيَّةٌ: أَنْفٌ مِنْهُ)، (حَمِيَّةٌ): به مانای خو‌به‌ز لگری و له‌خو نه‌وه‌شاندنه‌وه‌یه، به‌لام به‌باری خراپه‌دا، ده‌گوتری: (حَمِيٍّ مِنَ الشَّيْءِ، كَرَضِيٍّ، حَمِيَّةٌ: أَنْفٌ مِنْهُ)، واته: نه‌وشته‌ی پی له‌خوی نه‌وه‌شایه‌وهو خوی پی به‌رتر بوو، به‌لام به‌ناهق، نه‌گه‌رنا جاری وایه، تیشان شتیکی له‌خوی ناوه‌شینیته‌وه، به‌لام به‌هق، بو‌وینه: شتی خراپ له‌خوی ناوه‌شینیته‌وه، به‌لام نه‌وانه له‌نه‌جامی خو‌به‌ز لگرییدا، شتی باشیان له‌خویان نه‌ده‌وه‌شاندنه‌وه، که‌واته: (حَمِيَّةٌ) ده‌گونجی بگوتری: دلگه‌رمیی نه‌قامانه، یان ده‌گونجی بگوتری: له‌خونه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی شتی باش له‌نه‌جامی خو‌به‌ز لگرییدا.

(الْجَهْلُ عَلَى ثَلَاثَةٍ أَضْرَبُ: ۱- خُلُو النَّفْسِ مِنَ الْعِلْمِ، ۲- اِعْتِقَادِ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ، ۳- وَفِعْلُ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا يَلِيْقُ بِهِ)، راغیبی نه سفه هانی ده لئ: (جهل) نه زانی سئ جوړه:

۱- نه وه که نه فس زانیاری له باره ی نهو شته وه نه بئ.

۲- نه وه که مروّف قه ناعه تی به شتیک بئ، پیچه وانه ی نهو ی واقعیه که ی له سهریه تی.

۳- کردنی شتیک به پیچه وانه ی نهو که شایسته یه بکړئ.

که واته: (جاهل)، ته نیا نهو که سه نیه که شت نازانئ، به لکو یان شته که نازانئ، یا خود زانیاریه کی هه لئ له باره ی شته که وه هیه، یانی: زانیاریه که ی راست نیه لهو باره یه وه، یا خود ده شیزانئ و زانیاریه که شی راست و دروسته، به لام نهو به شتیه که مامه له ده کات، که پیچه وانه ی نهو یه که شایسته یه مامه لئ له که له د بکړئ.

(وَأَرْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ)، واته: پابه ندی کردن به وشه ی پاریزکاریه وه، (أَوْجَبَ عَلَيْهِمُ الْكَلِمَةَ الَّتِي يُتَّقَىٰ بِهَا الشُّرْكُ وَالْعَذَابُ، وَهِيَ كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ وَالْإِخْلَاصِ)، واته: خوا ﷻ نهو وشه یه ی له سهر پیویست کردن، که خو ی پی ده پاریزری له هاوبه ش بو خوا دانان و له سزاو تازاری روژری دواپی، که بریتیه له وشه ی خوا به یه ککرتن و وشه ی ساگردنه وه ی به ندایه تی بو خوا، که: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه و (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) و (كَلِمَةُ الْإِخْلَاصِ)، وشه ی به یه ککرتنی خواو، وشه ی ساگردنه وه ی به ندایه تی خو بو خواشی پیده گوئری.

(أَحَقُّ بِهَا): (أَيُّ أَجْدَرُ وَأَلْيَقُ)، (حق)، یانی: ماف یان شایسته، (أَحَقُّ) واته: شایسته ترو لی وه شاوهر.

(وَأَهْلَهَا): ده گوئری: (فُلَانٌ أَهْلٌ لِكَذَا أَيُّ: خَلِيقٌ بِهِ)، واته: شایسته یه تی و خاوه نیه تی، (وَيُقَالُ: مَرْحَبًا وَأَهْلًا: وَجَدْتُ سَعَةً مَكَانٍ عِنْدَنَا، وَمَنْ هُوَ أَهْلٌ بَيْتٍ لَكَ

في الشُّفَقَةِ)، واته: تَوْ شُونِيكي فراوانت له لای تيمه چنگ كهوت، كه هاتى بۆ لامان تهى ميوان! خاوهن مائيش كه سيكه بو تۆ وهك خزم و نيزيك وايه، له رووى به زه بيهوه.

هوى هاتنه خواره وهى ئايه ته كان

۱- ئەم دوو ئايه ته موباره كه، ئايه ته كانى: (۱۸ و ۱۹)، ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا وَمَعَانٍ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (۱۸)، له بارهى هوى هاتنه خواره وه يانه وه، ئەم ده قه دئين:

(الطبري) له ته فسيره كهى خووى دا^(۱) گوتوويه قى: (وَكَانَ سَبَبُ هَذِهِ الْبَيْعَةِ مَا قِيلَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ أَرْسَلَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِرِسَالَتِهِ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ قُرَيْشٍ، فَأَبْطَأَ عُثْمَانُ عَلَيْهِ بَعْضُ الْإِطْبَاءِ، فَظَنَّ أَنَّهُ قَدْ قُتِلَ، فَدَعَا أَصْحَابَهُ إِلَى تَجْدِيدِ الْبَيْعَةِ عَلَى حَرْبِهِمْ عَلَى مَا وَصَفْتُ، فَبَايَعُوهُ عَلَى ذَلِكَ، وَهَذِهِ الْبَيْعَةُ الَّتِي تُسَمَّى بَيْعَةَ الرُّضْوَانِ، وَكَانَ الَّذِينَ بَايَعُوهُ هَذِهِ الْبَيْعَةَ، فِيمَا ذَكَرَ فِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَارْبَعَ مِائَةٍ، وَفِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَخَمْسَ مِائَةٍ، وَفِي قَوْلِ بَعْضِهِمْ: أَلْفًا وَثَلَاثَ مِائَةٍ..

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُمْ كَانُوا يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ أَرْبَعَ عَشْرَةَ مِائَةً، فَبَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعَمْرٌ أَخَذَ بِيَدِهِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ، وَهِيَ سَمُرَةٌ، فَبَايَعَنَاهُ عَلَى أَنْ لَا نَفِرَ، وَلَمْ تُبَايَعْ عَلَى الْمَوْتِ، يَعْنِي النَّبِيَّ ﷺ) (أخرجه مسلم: ۸۵۶، والبخاري: ۴۱۵۳، ۴۱۵۴).

واته: هوى ئەو په يمان پيدانه به پيغهمبه ر ﷺ وهك گوتراوه: ئەوه بوو كه پيغهمبه رى خوا ﷺ عوسمانى كورى عه ففانى ﷺ، به نامه يه كه وه نارد بو لای

برپار به دهستانی هؤزی قوره‌یش، نه‌ویش ماوه‌یه‌ک دواکه‌وت و پیچوو، نه‌ویش پی‌ی وابوو کورژاوه، (یان بانگه‌شه‌کرا که کورژاوه)، نه‌ویش هاوه‌لانی بانگ کرد بو تازه‌کردنه‌وه‌ی په‌یمان له‌سه‌ر جه‌نگ‌کردن له‌دژیان، به‌و شیوه‌یه‌ی باسما‌ن کرد، نه‌وانیش به‌لئینان پئیدا له‌سه‌ر نه‌وه، نه‌و په‌یمان‌ه‌ی پی‌ی ده‌گوترا: (تَبِعَهُ الرُّسُولُ) په‌یمانی په‌زاهمه‌ندی، (په‌یمان‌یک که بوته‌هؤی نه‌وه‌ی خوا لئیان رازی‌ی بی)، نه‌وان‌ه‌ی نه‌و په‌یمان‌ه‌یان له‌گه‌لدا به‌ست، وه‌ک باس‌کراوه له‌قس‌ه‌ی هه‌ندیک‌یاندا گوتوو‌یان‌ه: (۱۴۰۰) که‌س بوون و، هه‌ندیک‌یان گوتوو‌یان‌ه: (۱۵۰۰) که‌س بوون و، هه‌ندیک‌یان گوتوو‌یان‌ه: (۱۳۰۰) که‌س بوون، جابیری کو‌ری عه‌بدو‌للا (خوا لئ‌ی رازی‌ی بی)، ده‌لئ: ئیمه له‌پوژی حوده‌ییبه‌دا (۱۴۰۰) که‌س بووین، په‌یمان‌ان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا، عومه‌ر له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری گرت‌بوو، دره‌خته‌که‌ش دره‌ختی (سَمْرَة) بوو، په‌یمان‌ان پئیدا که‌رانه‌که‌ین، به‌لام په‌یمان‌ان پی نه‌دا له‌سه‌ر مردن، به‌لکو له‌سه‌ر پشت نه‌کردنه‌دوژمن، واته: نه‌و په‌یمان‌مان به‌و جو‌ره به‌پیغه‌مبه‌ر دا ﷺ.

له‌شوینی دیکه‌دا هاتوه، ده‌لئ: عومه‌ر ﷺ، بویه ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری ﷺ گرت‌بوو، تا‌کو ده‌ستی شل نه‌بی (۱۴۰۰) که‌س زوره، ته‌وقه له‌گه‌ل هه‌موواندا قورسه، نه‌و ده‌ستی گرت‌بوو بو نه‌وه‌ی هه‌موو جارێ ده‌ست به‌رز نه‌کاته‌وه و ده‌ستی راگرت‌بوو.

۲- له‌بار‌ه‌ی هؤی هاتنه‌خواری ئایه‌تی ژماره (۲۴)ه‌وه: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيَّدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ (۲۴)، ئهم گێردراوه‌یه‌ دئین:

إِعَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ هَمَازَيْنِ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَصْحَابِهِ مِنْ جَبَلِ التَّنْعِيمِ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ لِيَقْتُلُوهُمْ، فَأَخَذَهُمُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَعْتَقَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ (أخرجه مسلم: ۱۸۰۸).

واته: نه نسی کوری مالیک ﷺ، ده لئ: هه شتا پیاو له خه لکی مه ککه دابه زینه سهر پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی له چای (تعیم) وه، له کاتی نوژی به یانیدا تاکو بیانکوژن، (گوتووین: له نوژدان زه فهران پی دبه یین)، پیغه مبهری خواش ﷺ زه فهری پیردن و گرتی و، دواپی به ره ه لدا ی کردن، لهو باره وه، نه م نایه ته هاتو ته خوارئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾.

چهن د پیاو به تیک لهو باره وه هاتوون، له به کیک له پیاو به ته کان دا، ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ پتی فهرموون: تایا په یمانتان هه یه له گه ل یمه دا؟، گوتیان: نه خیر، فهرمووی: برؤنه وه نه وه به منه ت و چاکه نازادم کردن.

تاکو چاکه به کی له چاوی نه واندا هه بی و، بیته هانده ریان که نه و ریککه ووتنه ی دواپی ناوی لئرا: (ریککه ووتنی حوده بییه) نه نجام بدرئ.

مانای گشتنی نایه ته کان

به پزان!

نه و نایه تانه ی ئیستا تفسیریان ده کین، به تایه ت نایه ته کانی سه ره تا هه موویان له باره ی پرووداوی گرنگی په یمان و به لئین لیوه رگرتنی پیغه مبهری خواوهن، له هاوه لانی له ژیر دره ختیک دا که دواتر به دره ختی په زامه ندیی (شجرة الرضوان) ناوی ده رکردوه و، نه و پرووداوهش په کیکه له پرووداوه کانی نه و ریککه ووتن و ناشتته واییه، که ناوی لئرا (صولحی حوده بییه)، نه و په یمان لیوه رگرتنه ی پیغه مبهری خواش ﷺ له هاوه لانی (خوا لیان رازی بی)، پیش نه نجامدانی په یمانه که و تپه راندنی صولح و پیکهاته که بووه، که نه گه ری هه بووه له گه ل دوژمن دا تیکبگیرین و به شه ر بین، به لام خوا ﷺ به شیوه یک هوکاره کانی په خساندن و، هه ل و مه رجه که ی والیکرد که له گه ل په کدا تووشی

شەپ نەبن و، ھەك خوا ﷻ ئاماژەي پێداو: چەند جارێك دەستی كافەرەكانیشی
لە پێغەمبەر ﷺ و ھاوولانی گێراووتەو، دەستی ئەوانیشی لە كافەرەكان
گێراووتەو، بۆ ئەوێ خوێن نەپژێ و، سەرەنجام ئەو پێكھاتنە سەر بگێرێ.

خوا دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾
بە دڵنایی خوا رازی بوو لە برۆاداران، كاتێك پەیمانیان لە ژێر درەختەكەدا
لەگەڵدا دەبەستی، پەیمانیان پێ دەدا، ئەمەش موژدەو دڵخۆشییەكی زۆر زۆر
گەورەیه: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، (خوا) زانیی چي لە دڵەكانیاندا هەیه، هەلبەتە
ھاوولانی بەپێزی پێغەمبەری خوا ﷻ كاتێك پەیمانەكەیان لە خزمەت پێغەمبەردا
بەستو، ئەگەر ئەم ئایەتە ئەو كاتە بۆیان دا بەزیابیه، بێگومان ئەو هەموو
دڵە راوكەو دڵنەڕەتیەیان نەدەبوو لە كاتێكدا پێغەمبەر ﷻ پێككەوتنەكەي
لەگەڵ ھۆزێ قورەپشدا دەكرد، بەلام ئەو ئایەتانە دوایی دا بەزیون، پێشی
خوا ﷻ تاقیكردوونەو، كە ستایش بۆ خوا لە تاقیكردنەو، سەر بەرزانە
دەرچوون، ئنجا دوایی خوا ﷻ ئەو خەلاتەي پێ بەخشیون كە: من لێتان
رازی بووم، ئەي ئەو برۆادارانەي پەیمانتان بە پێغەمبەردا ﷻ لە ژێر سیبەری
درەختەكەدا! ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، خوا ﷻ زانیی چي لە دڵیاندا هەیه! ئیمانێكی
مەحكەم و، خوا بە یەكگرتنێكی راستەقینەو، بەندایەتیەكی ساغی بێ خەتەو،
لێپان و فیداكارییەكی تەواو، لە پێناوی خواو ئایین و بەرنامەكەیداو، بە شوێن
پێغەمبەرەكەیدا، ﴿فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، بۆیە ئۆخژن و ئۆقرەیی دا بەزانە
سەریان، پێشتر فەرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خوا ﷻ ئەو
كەسەیه، ئۆخژن و ئۆقرەیی خستە ئێو دڵی برۆادارانەو، ھەروەھا دواتریش
وشەي: (السَّكِينَةُ) ھاتو: ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾
ئنجا ئیمە بەھۆی ئایەتی ژمارە (۴)و: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾
دەزانین كە (السَّكِينَةُ)، ھەم لێرەداو، ھەم لە ئایەتی ژمارە (۲۶)دا، ئۆقرەییەكە
چۆنە ئێو دڵ و دەروونیانەو، چونكە ئۆقرەیی و ئۆخژن پەيوەندیی بە دڵ و

دەروونەۋە ھەيەۋ، لە راستىيدا جەۋھەرى مېۋى ۋە كەسايەتتى مېۋى، لە دىل ۋە دەروونى ۋە دىۋە مەئەنەۋىيە كەيدا بەرجەستە دەپتى، ئەگەر ئىنسان لە پروۋى دىل ۋە دەروونەۋە ئارام ۋە ھېمىن ۋە خاۋەن ئۆقرەيى ۋە داسەكناڭ بوو، جەستە بە ھۆۋى ئەۋ دىل ئارام گىرئوۋەۋە، خۇراگر دەپتى، ﴿فَازَلَّ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، ئۆقرەيى دابەزانىدە سەريان سەر دىل ۋە دەروونىيان، ﴿وَأَنبَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا﴾، سەر كەۋتتىكى نىزىكىشى بە پاداشت دانەۋە.

ئەۋ دەستكەۋتە نىزىكەش، دەگونجى مەبەست پىتى ئەۋ پىنكھاتنە پىتى، كە دوايى لە خودەيىيەدا مۇر كرا، دەشگونجى مەبەست پىتى جەنگى خەيىەر پىتى، بەلام زياتر ۋا پىتى دەچى مەبەست ۋولجەكە پىتى، چونكە دوايى دەفەرمۇي: ﴿وَمَعَانِهِ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا﴾، زۆر دەستكەۋتە جەنگىشى بە پاداشتدانەۋە كە دوايى دەيانگىرن، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خواش ﷻ ھەر زالى كارزان بوۋە.

﴿وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِهِ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا﴾، خوا ﷻ دەستكەۋتەنىكى زۆرى بەلىن پىداۋن، دەيانگىرن، ۋاتە: لە داھاتوۋدا، دەيانگىرن، ﴿فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾، ئىنجا ئەمەي بە پەلە بۇ ھىنانە پىش، ئايا مەبەست لە: (ئەمە) كامەيە؟ جارى جەنگى خەيىەر نەبوۋە، تاكو دەستكەۋتەكانى جەنگى خەيىەر بگىرن! ۋاتە: ئەم پىنكھاتن ۋە ۋولجەي بە پەلە بۇ ھىنانە پىش ۋە كىردى بە پىشەست ۋە زەمىنە خۇشكەر بۇ دەستكەۋتەكانى دىكەۋ، بۇ سەر كەۋتەكانى داھاتوۋ، ﴿وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾، ھەرۋەھا دەستى خەلكى لە ئىۋە گىرايەۋە، ۋاتە: دەستى كافىرەكانى مەككە، دەگونجى مەبەست پىتى ئەۋە پىتى، كە لە ھۆۋى ھاتنە خوارەۋەكەيدا باسماڭكرد، ئەۋ ھەشتا كەسەي لە چىاي تەنئىمەۋە دابەزىيۋون، لە كاتىكدا كە پىغەمبەر ﷺ ۋە ھاۋەلەن لە نۆيىزى بەيانىيدا بوون، ھەرۋەھا دەگونجى مەبەست ئەۋ ھىزە پىتى، كە قورەيش كۆي كىردىۋە، كە ئەگەر پىغەمبەر ۋە ھاۋەلەن بەرەۋ مەككە بچىن، لە دىزان بچەنگىن، خواش ﷻ دەستى ئەۋانى لىگىرئانەۋە، ﴿وَلَسَكُونُ عَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، تاكو ئەۋ سەر كەۋتەۋە، ئەۋ دەستكەۋتە نىزىكە بىتە نىشانەيەك بۇ

برواداران، نیشانه یک له سهر ټه وه که خوا ﷻ مشووری وایان لی ده خوات، خوځیان عه قلیان پیی ناشکی، ټه وان صولحی حوده بیبیه یان به به لآو خراپ و ته نازل ده زانی و زور له سهر دلیان قورس بوو! به لآم خوا ﷻ ده یزانی که باشتین ده سته کوت و سهر که وتنه بو ټه وان، ﴿وَمَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، بو ټه وه ی خوا ﷻ بتانخاته سهر پټیه کی راست، واته: له بوازی مامه له کردن له گه ل ټه و پټ شاته دا، که هاته پټش، ټه گهرنا بیگومان ههر له سهر ری راست بوون.

﴿وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾، هه روه ها خوا ﷻ به ټینی ده سته کوتانیکي دیکه ی پنداون، جاری توانانان به سهر یاندا نه شکاوه، ﴿فَدَاخَطَ اللَّهُ يَهَا﴾، به لآم خوا ﷻ ده وری ټه و ده سته کوتانه شی داوه، ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾، خواش ﷻ هه میسه وه هه رده م له سهر هه موو شتیک توانا بووه.

﴿وَلَوْ قَتَلْتُمْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا الْأَدْبَرُ﴾، ټه گهر گریمان ټه وانه ی بی پروان له گه ټاندا به شه پره اتبان و جه نگیان له دژ کر بانیه، پشتیان تیده کردن و رایانده کرد، ﴿ثُمَّ لَا يَجْدُوكَ رَبِّانَا وَلَا نَصِيرًا﴾، دوایش هیچ سهر په رشتیارو یارمه تیده ریکیان نه ده بوو، یانی: نه که سیکیان ده بوو سهر په رشتیان بکات به گشتی، نه که سیکیان چنگ ده که وت له و پروو داوه دا، به تایه ت، هاوکاریان بی و ده ستبارگریان بی، (ولی): سهر په رشتیار، ټه و که سه یه به گشتی سهر په رشتی بکات له هه موو کاته کاند، به لآم (نصیر) یامه تیده ر، که سیکه له کاتیکي دیاریکراوداو بو شتیکي دیاریکراو، هاوکارو ده ستبارگرو سهر خه رو پشتیان بی.

﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ﴾، {ټه و تیکشکانه ی بی پروایان له به رانه راندا، ټه گهر جه نگیان له دژتان کردبایه، یاسای خوایه که پیشتر تپه ریوه و پاردووه، که هه میسه ههر کاتیک کومه ټیک، به راستی پروادار بووبن و، له به رانه ر ټه هلی کوفر دا، خوځیان بینیتته وه، ټه هلی کوفر خوځیان بو نه گرتوون، ټه وه یاسایه کی خوایه، ﴿وَلَنْ يَجْدِيَ سُنَّةَ اللَّهِ بَدِيلًا﴾، گورینشت بو یاسای خوا چنگ

ناکهوئ، واته: یاسای خوا گۆرانی بۆ نیه، وهک چۆن له گهلانی پشوویدا ئهو یاسایه ی خوا تپه پریوه و پابردوو، بۆ تپوهش ئهو یاسایه ی خوا، ههر ههیه و بهردهوامه.

﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾، ههروهها (خوا ﷻ) ئهو کهسهیه، که دهستی ئهوانی له تپوه گتپهوهو، دهستی تپوهشی له ئهوان گتپهوه، له کوئ؟ ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، له ئاقاری مهککهو له تپوههناوی مهککهدا، له شوئیک که زۆر له مهککهوه نزیکه، ﴿مِنَ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، دواى ئهوهی تپوهی بهسهر ئهواندا سهرخست، مهبهست پپی ئهو کهسانهیه که هاتن پهلاماری پیغهمبهرو هاوهلانیاندا، بهلام هاوهلان (خوا لئیان پازی بئ)، بۆسهیان بۆ داناوون و کهوتنه بۆسهی هاوهلانهوهو گرتیان و، پیغهمبهریش ﷻ دواى منهق لهسهرکردن و بهریدان، خواى پهروهردگار ئهه به چاکهو نیعمهتیکى خوئ دهزانئ لهسهر برواداران، که دهستی کافرانیشی لهوان گتپهوهتهوه، زهفه به برواداران نهبن و، دهستی بروادارانیشی لهوان گتپهوهتهوه، دواى ئهوهی بهسهریاندا زالبوون و زهفریان پئ بردوون، بهلام خوا ﷻ ئیلهامی دلئ پیغهمبهری ﷻ کردوه، یان وهحیی بۆ ناردوه، که دهستان لئ نهدهن و نهیانکوژن، چونکه لهوهدا بهرزهوهندییهکی گهورهتر له کوشتنی ئهوان بۆ مسوئلمانان ههبوو، که پیکهاتهکهی حودهیبیه بوو، ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَامًا عَمَلُونَ بَصِيرًا﴾، خواش ﷻ بینهری ئهوه بوو که دهتاکرد، هی ههموو لایهکتان، ههم هی برواداران، ههم هی بهرانبهردهکانیشیان.

ئجا خوا ﷻ ئهوه پوون دهکاتهوه: وهنه بئ که خوا ﷻ دهستی برواداران لهوان پاراستهوه، وایکردوه برواداران تووشی زیانیان نهکن، دواى ئهوهی زهفریشیان پئ بردوون و، پتیان وئراون و، کهوتوونه ژیر کۆنترۆل و دهستهلاتیان، وهنه بئ لهبه چاکه ی بیروایهکان بوو بئ، ئجا بۆ ئهوهی بۆچوونی وا دروست نه بئ و، کهسیک زهینی ساقه ی پئ نه بات، پپی وابی خوا پپی ناخۆش بووه

بېپروایه کان تووشی نازارو سزا بن، به دهستی مسولمانان، ئەوه پوون دهکاتهوه که بېپروایه کان زۆر شتی وایان کردوه، شایستهی ئەوه بوون سزا بدرین، به لام ئەوه دهستگیرانهوهی خواى کاربه جی، که دهستی پروادارانى لهوان گیرایهوه، دواى ئەوهی پروادارانى بهسهریان دا زالکردو زهفهریان پێبردن، حیکمهتهکهى شتیکی دیکهیه، دهفهرموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾، ئەوان، ئەوانه ن که بېپروا بوون (به هه موو شتیک) و ئیوهشیان له مزگهوتی حه پام گیرایهوه، ﴿وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، ههروهها قوربانیه کانیشیان گیرایهوه، که بگه نه شوینی خویان، (الهدی) به (مفتوح) خویندراوه تهوه، یانی: (وصدوا الهدی)، ههروهها قوربانیه کانیشیان گیرانهوه (هدی) کوو (هدیه) یه، ئەو ناژه لانه ن که ده برین بو لای حه پهمی مه ککه، که لهوئ سهربررین، وهک قوربانیهی، ئەوانیشیان گیرایهوه، (معكوفاً) له کاتیکدا که راگیرابوون و وهستیدرابوون، ﴿أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، که بگه نه شوینی خویان و لهوئ سهربررین، یانی: بگه نه حه پهم، ههروهها خویندراویشه تهوه: (وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا)، یان (وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا)، ههروهها قوربانیه کانیش له حالیکدا که راگیرا بوون، ههروهها خویندراویشه تهوه: (عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيُ مَعْكُوفًا)، یانی: ئیوهیان گیرایهوه له مزگهوتی حه پام و له قوربانیه کانیشتان که سهریان بپن، له حالیکدا که راگیرابوون، ﴿أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، که بگه نه شوینی خویان.

﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾، ئەگەر پیاوانتیکی پروادارو ئافره تانتیکی پروادار نه بوونایه، ئەمه هۆکاره که یه، که بوچی خوا ﷺ دهستی مسولمانانی له ئەوان پاراست و دهستی ئەوانیشی له مسولمانان پاراست، هۆکاره که ی ئەوه یه: ئەگەر پیاوانتیکی پروادارو ئافره تانتیکی پروادار نه بوونایه، ﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾، نه تانده زانین، یانی: نه تانده زانی که ئەوان پروایان هیناوه و نه تانده ناسین، ﴿أَنْ تَطَّلُوهُمْ﴾، نه بادا پێیان لی بنین و بکهونه بن دهست و پێتان، واته: زیانیان پێ بگه یه نن، ﴿فَقُصِبْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَةً بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، سه ره نجام له لایه ن ئەوانه وه،

بى ئەۋەى پىى بزانن، زىانىكتان تووش بوۋايە، ياخود پەخنەكتان بىتە سەرو
 عەيەيەكتان بىتە سەرو، بەرانبەرەكانتان لىتان بە پەخنە بگرن و بلىن: ئەو
 پىاۋە پروادارو ئافرەتە پروادارانەى ھاو ئايىنى خۇشيانان كوشتن!! ﴿لِيُدْخِلَ اللَّهُ
 فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾، خوا ھەموو ئەۋەى كرد، تاكو ھەر كەسى بىھوى، بىخاتە
 نىو بەزەىى خۇيەۋە، واتە: بۇ ئەۋەى دۇخىكى ھىمن و ئارام لە نىوان ئەھلى
 ئىسلام و ئەھلى كوفردا، بىنئىتە كايەۋەو، ئەوانەى خوا ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾ دىيەۋى ھىدايەتيان
 بدات، بيانخاتە نىو بەزەىى خۇيەۋە.

ياخود: بۇ ئەۋەى ئەو پىاۋە پروادارو ئافرەتە پروادارانەى كە تىۋە نەتاندەزانى
 لە مەككەن، خوا ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾ بيانخاتە ژىر سايەى بەزەىى خۇيەۋەو بيانپريزى و
 چەپالەيان بدات، ﴿لَا تَزِلُّوا الْعِدَّةَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، ئەگەر
 لىك جيا بوۋانەۋە، پروادارو بىپروا لىك جيا بوۋانەۋە، ﴿لَا تَزِلُّوا الْعِدَّةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾، مسۆگەر ئەوانەى بىپروا بوون لەوان، بە نازارلىكى بە تىش
 سزلمان دەدان، واتە: لە دنيادا بەدەستى پرواداران سزلمان دەدان، و، كوژراو و
 برىنداريان لى دەبوون.

لە كۆتايى دا خوا ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾ دىيەرمۇ: ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾، ياد بکەۋە! كاتىك ئەوانەى بىپروا، گەرميان خستە
 دلى خۇيان، گەرمىى نەفامىى و دەمارگىرىى نەفامىى، يان: خۇ بەزلىگىرىى و
 دلىگەرمىى نەفاميان خستە دلى خۇيان، ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾ ئوخژن و ئوقرەىى دابەزانندە سەر پىغەمبەرکەى
 سەر پروادارانىش، لە بەرانبەر دلىگەرمىى نەفامىى و، دەمارگىرىى نەفامىى
 ئەواندا، خوا ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾ ئوقرەىى و ئوخژنى دابەزانندە سەر پىغەمبەر ﴿لَا يَهْدِيهِ اللَّهُ سَبِيلَ الْمَوْلَى﴾
 تاكو خۇراگىرن لە بەرانبەر دەمارگىرىى و سەختگىرىى و خۇبەزلىگىرىى نەفامانەى
 ئەواندا، ﴿وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ الْفُرْقَى﴾، پابەندىشى كردن بە وشەى پارىزكارىيەۋە،
 ياخود: بە وشەيەكەۋە كە دەبىتە ھوى پاراستنيان لە شىرك و كوفر لە دنيادا،

له سزای خوا له رۆژی دوایدا، که بریتیه له وشه‌ی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ﴿وَكُنَّا أَحَقُّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾، به‌س‌ئه‌وان شایسته‌ی بوون و، ته‌نیا ئه‌وانیش خاوه‌نی بوون، واته: بر‌واداران شایسته‌و خاوه‌نی ئه‌و وشه‌یه‌ بوون، که مرۆف ده‌پارێزێ و، ده‌بیته‌ هۆی پاراستنی و ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی پارێزکاریی تیدا په‌یدا بکات، پێش هه‌موو شتێک پارێزکاریی له‌ شیرک و له‌ کوفر، ئنجا له‌ گونا‌هو تاوان و لادان، ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾، به‌ دُنیا‌یی خواش به‌ هه‌موو شتێک زانایه‌، هه‌میشه‌ به‌ هه‌موو شتێک زانا بووه‌، بۆیه‌ خوا ﴿بِهِ يَتَّوَكَّلُ﴾ به‌ پێی زانیاری و حیکمه‌تی خۆی، مامه‌له‌ له‌ گه‌ل مرۆفه‌کاندا ده‌کات، هه‌ر که‌سێک چی شایسته‌ بێ، ئه‌وه‌ی بو‌ ده‌کات.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلە ى يەكەم:

پازىيوونى خوا ﷻ لى بىرۋادارانى پەيماندىر بە يىغەمبەر ﷻ لى ژىر درەختەكەدا، دۋاى ئەۋەى زانى چىيان لى دىل دايە! ئىدى ئۆقرەىى و ئۆخژنى بەسەر دىياندا پىژاندو، سەرگەۋىتىكى نىزىكىشى بۇ رەخساندىن، وىراى گەلىك دەستكەۋتى دىكەى گەۋرە لى داھاتوۋدا:

خوا ﷻ دەفرەموى: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَعَازٍ كَثِيرَةٍ يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾﴾

شىكرىدەۋەى ئەم دوو ئايەتە، لى ھەۋت بىرگەدا:

(۱) - ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دىنباىى و بە جەختكرىدەۋەۋە، خوا ﷻ لى بىرۋاداران پازىيوو، باى: لى بىرۋادارانە پازىيوو، كە زاندىرا و ناسراون، چۈنكە (الْمُؤْمِنُونَ) (أل)ى ناساندى لى سەرە، ئىجا بىگومان خوا ﷻ لى تىكرى بىرۋاداران پازىيە، ھەر كەسە بە ئەندازەى ئىمانەكەى، بەلام ئىرەدا بە پىى سىاق دەزانىن كە (أل)ەكە بۇ جىنس ئىە، بەلكو بۇ (عەد)ە، واتە: لى بىرۋادارەكان پازىيوو، كە ديارە ھاۋەلانى بە پىزى پىغەمبەر بوون، خوا ئىيان پازى بى، ئەۋ (۱۴۰۰) كەسە، كە پەيمانباىن بە پىغەمبەرى خوادا ﷻ.

(۲) - ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، لى كاتىكدا لى ژىر (سىيەرى) درەختەكەدا، پەيمانباىن لى گەل تۇدا دەبەست.

(إِذْ ظَفَرْتُ مُمْتَلِقًا فَبَعَلَ رَضِي، وَالتَّعْرِيفُ فِي الشَّجَرَةِ لِلْعَهْدِ وَهِيَ: الشَّجَرَةُ الَّتِي عَهَدَهَا أَهْلُ الْبَيْتَةِ حِينَ كَانَ النَّبِيُّ ﷺ جَالِسًا فِي ظِلِّهَا)، (إِذْ): دەلالەت لى سەر كات

دەكات و پەيۋەستە بە كىردارى (رَضِيَ) ۋە لە چ كاتىكىدا خوا لىيان پازى بوو؟ لەو كاتەدا كە پەيمانىيان لەگەل تۆدا دەبەست ئەى پىغەمبەر! ﷺ (أَلَيْ (الشَّجَرَة) ش، دىسان بۆ (عهد) ۋە، واتە: درەختەكە، ئەو درەختەى پەيمانەدەرەكان بە پىغەمبەرى خوا ﷺ زانىوانە كامەيە، لە كاتىكىدا پىغەمبەرى خوا ﷺ لە سىبەرى درەختەكەدا دانىشتبوو، كە دەفەرموى: ﴿إِذْ يَأْمُرُكَ﴾، لە حالىكىداو لە كاتىكىدا كە پەيمانىيان لەگەل تۆدا دەبەست، بە (فعل المضارع) دەيھىتى، بۆ ئەۋەى وئەكە بھىنئە بەر خەيال و ئەندىشەى بىسەر و خويئەر.

۳- ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، زانى چىيان لە دل دايە! كە دەفەرموى: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (يَعْنِي: عَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْكَاذِبَةِ)، (ف) ەكە پەيۋەندى بە رابردوۋە ھەيە، لە ئەنجامى ئەۋەدا، كە زانىى چىيان لە دلدا ھەيە، لە خەم و خەفەت و ناپەھەتتى.

ياخود: (عَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِخْلَاصِ)، زانىى چىيان لە دلدا ھەيە، لە ئيمان و ئىخلاص، ھەردوو كىشيان راستى و، لە راستىيدا، ھاۋەلان (خوا لىيان پازى بى)، لەو كاتەدا زۆر خەفەتبار و دلئەنگ بوون، ھەروەھا دلشيان پرىبوو لە ئيمان و يەكلا بوونەۋە بۆ خوا ﷻ.

۴- ﴿فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، بۆيە (لە ئەنجامى ئەۋەدا)، خوا ﷻ ئۆقرەيى و ئۆخزنى رژاندى سەريان، كە بىگومان ۋەك لە سەرەتاي سۈرەتى (الفتح) دا، ھاتو: ﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ (سَكِينَةٌ) ئۆخز و ئۆقرەيى دەچىتە ئىو دل، بەلام لىرەدا دەفەرموى: ﴿فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، يانى: وپراي ئەۋەى چۆتە ئىو دليان، سەرتاپاي جەستەشيانى داگرتو، ياخود: چونكە لە ئايەتى (۴) دا ۋشەى (في قلوبهم) ھاتو، بۆيە لە دوو ئايەتەكەى دواتردا، بە پىۋىست نەزانراۋە بھىترى.

۵- ﴿وَأَنبَأَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا﴾، سەركەوتتىكى نىزىكىشى بە پاداشت دانەۋە، (وَمَعْنَى أَنَابَهُمْ: أَعْطَاهُمْ ثَوَابًا، وَعَوَضًا)، ماناى (أَنَابَهُمْ): خوا پاداشت و قەرەبوى دانەۋە، ھى ئەو خۇراگىرى و قەرمانبەرىيەيان بۆ پىغەمبەرى خاتم ﷺ، ئەو دان بە خۇ داگرتەيان، خوا

چى بە پاداشت دانەوھ؟ دەستكە و تىكى و سەر كە و تىكى نىزىك، كە دەگونجى مەبەست خودى صولخى حودەيىبىيە بىن و ئەوھ زىاتر پىندە چى، چونكە صولخى حودەيىبىيە خوا ﷺ ھەر ناوى لىناوھ: (فتح): ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ١، بىگومان تىمە سەر كە و تىكى رۆشنىمان بۇ رەخساندى.

دەشگونجى مەبەست پىتى سەر كە و تىن بىن بەسەر جوولەكە كانى خەيىر داو، دەستگرتن بىن بەسەر ئەو ناوچەيەي جوولەكە كاندا، كە ناوچەيەكى زۆر پىر پىت و پىزو پىر بەرھەم بوو.

(٦) - ﴿وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُوهَا﴾، ھەر ھەھا پاداشت دراوئەوھ بەوھى دەستكە و تانىكى زۆر دەگرن، دەستيان بەسەردا دەگرن، ئەمەيان بە دۇنيايى مەبەست پىتى دەستكە و تەك كانى جەنگى خەيىرە، بۇيە فەرموويەتى: ﴿وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ﴾، دەستكە و تانىكى زۆر، چونكە دەستكە و تەك كان زۆرۇ جوړا و جوړ بوون، ھەر لە ئاژەل چەندان جوړى ئاژەل، ھەر ھەھا لە بەر بووومى كشتوكالپى: دانەوئەلە ميوەو تەرەكارو خورما، ھەر ھەھا مالى نەغدىنە، زىرو زىو، ديسان چەك و تفاقىكى زۆر، ھەموو ئەوانەيان لى بە دەستكە و تى گرتن.

(٧) - ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾، خواش ﷺ ھەمىشە زالى كار بە چى بووھ.

لە بارەي ئەو بەلئىن و پەيمانەوھ، دوو فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ دىئىن و پىشتىرش بە تەفصىل باسى ئەو بەلئىن و پەيمانەمان كردو دوو بارەي ئاكەينەوھ:

أ- پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: {أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ} (أخرجه البخاري: ٤١٥٤، ومسلم: ٧١)، واتە: ئىوھ ئەمرو بىشتىن خەلكى سەر زەووين، پرووى دواندى لە ھاوھەلانى پەيمانەندەرى بووھ لە ژىر سىبەرى درەختەكەدا.

ب- ھەر ھەھا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: {لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِّمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ} (أخرجه أحمد: ١٤٨٢٠، وأبو داود: ٤٦٥٢، والترمذي: ٣٨٦٠، وابن حبان: ٤٨٠٢، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح)، واتە: ھىچ كەس لەوانەي لە ژىر درەختەكەدا، پەيمانان بەست، ناچنە نىو ئاگرەوھ.

ئىجا با دوو سى قىشەش لە بارەى (خودەبىيە)وہ بکەين: (الْخَدِيَّةُ، بِتَخْفِيفِ
اَلْيَاءِ: هِيَ عَلَى عَشْرَةِ اُمِّيَالٍ مِنْ مَكَّةَ)، خودەبىيە دە (۱۰) ميل لە مەككەوہ
دوورە، واتە: نزىكەى (۱۵ - ۱۶) كىلۆمەتر.

(محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسىرەكەى خۆيدا، دەلى: لە سەردەمى
(المتوكل جعفر بن المعتصم) لە سالى (۲۴۴) كۆچيدا، لەو شوئىنەى پىيان وابووه
درەختەكەى لى بووه، ئەو درەختەى بەلىن و پەيمانى لە ژىردا بەستراوه،
مزگەوتىكيان دروستكردوه، دوايى (المستنصر بالله)^(۱) لە سالى (۶۲۹)ى كۆچيدا،
تازەى كردۆتەوہ، دوايش سولتان مەحمود خانى عوسمانىي لەسالى (۱۲۵۴)ى
كۆچيدا تازەى كردۆتەوہو، (محمد الطاهر بن عاشور) گوتوويەتى: (وَهُوَ قَائِمٌ
الْيَوْمَ)، ئىستا ئەو مزگەوتە بە پىئوہەو ماوہ.

بۆيەش ناو لەو پەيمانە نراوہ: (بَيْعَةُ الرُّضْوَانِ)، لەبەر ئەوہى خوا ﷺ لەویدا
فەرموويەتى: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بۆيەش ئەفەرمووه: (رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
الصَّاحِبَةِ) يان (أَصْحَابِ)، تاكو سەرنجمان رابكىشى بۆ ئەوہ كە ئەو هاوہلانە
(خوا لىيان رازى بى)، بەھۆى ئەو ئيمانەوہ كە لە دل و دەروونياندا ھەيە،
بوونە جىي پەسەندىي خواو، بوونە جىي ئەوہى خوا لىيان رازى بى.

(۱) يەككە لە حوكمرانانى عەباسىيەكان.

مەسەلەى دووھەم:

بەئىندىنى خوا بە برۋاداران كە دەستكە وتانى زۆر بگرن، بەلام ھى خەبىەر (يان سەرگە وتنى ھودەيىيە) ى بۆ پىشخستوون و، لە دەستى خەلكى كافىر پاراستوونى، تاكو نىشانە و بەلگە يەك بى بۆ برۋاداران و بيانخاتە سەر راستە رى، ھەر ھەھا گەلىك دەستكە وتى دىكە كە خوا ﷻ دەورى داون و، برۋاداران توانايان بەسەرياندا ناشكى، خوا ﷻ بۆ برۋادارانيان دىتتە پىش (بۆ ھاوھلان) بەپىسى ياساى دىرىنى خواش ﷻ ئەگەر بىرۋايان دۆى برۋاداران جەنگابانايە، رايان دەكردو تىك دەشكان:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَعَذَّبْنَا اللَّهَ مَعَانِهِ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۱۰﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۱۱﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أَلَدَبَرْنَا لَمْ لَا يَحْدُوثَ وَلِيَا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۲﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَدْ خَلَقَ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَحْدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ بَدِيلًا ۝۱۳﴾.

شىكردنە ھى ئەم ئايەتە، لە دوازە برگەدا:

(۱) - ﴿وَعَذَّبْنَا اللَّهَ مَعَانِهِ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا﴾، خوا ﷻ دەستكە وتانىكى زۆرى گەفت پىنداون كە دەيانگرن.

(۲) - ﴿فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾، ئەمەيانى بۆ پىشخستن، ئەمەيانى بە زووى بۆ ھىتەنە پىش، ئايا مەبەست لە ئەمەيان (ھەيە) چىيەو، ئەم ناوى ئاماژەيە بۆچى دەگەرپتەو؟:

أ- ھەندىك گوتوووانە: بۆ دەستكە وتەكانى جەنگى خەبەر، دەگەرپتەو.

ب- ھەندىك گوتوووانە: بۆ ئەو بەلەين و پەيمانەى لە ژۆر درەختە كە درا بە پىغەمبەر ﷺ دەگەرپتەو.

ج- ھەندىك گوتتويانە: بۇ پىكھاتنى ھودەبىيە، دەگەرپتەوھ.

بەلام بەپىي سىاق دەزانرى كە زياتر مەبەست پىكھاتنەكەي ھودەبىيە، كاتىك ئەم سوورپتە موبارەكە بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ ھاتە خوار كە شەو بوو لە لای (گُراغُ الغَمِيم)، كاتىك كە دەگەرپانەوھ لە مەككەوھ بۇ مەدینە، واتە: لە مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سالى شەشەمى كۆچى دا، واتە: كە جارى جەنگى خەبەر نەكراو، بۆيە وا پىدە چى زياتر مەبەست پىي پىكھاتنەكەي ھودەبىيە بى، بەلى خواي پەرورەدگار دەفەر موئ: ﴿مَعَانِمَ كَثِيرَةً﴾، دەستكە وتانىكى زۆر، بەلام بە تەكىد صولحى ھودەبىيە، ھەرچەندە دەستكەوتى ماددىي تىدا نەبوو، بەلام دەستكەوتى سياسىي و مەعنەويي و، سەرکەوتىكى زۆر گەرە بوو.

بەلام دەشگونجى مەبەست دەستكەوتەكاني جەنگى خەبەر بى، بەو واتايە كە لە لای خوا شتىكى پراوھە، چونكە جارى وا ھەيە خوا ﷺ باسى شتىكى داھاتوو دەكات، ھەك رابردوو لەبەر ئەوھى بە نەسبەت خواو، تىستاو رابردوو و داھاتوو ھەمووي يەكسانە.

۳- ﴿وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾، دەستى خەلكى لە تىوھ گىراپەوھو پاراستنى، (المَقْصُودُ بالنَّاسِ: قَبِيلُهُ بني أَسَدٍ وَعَظْمَانٌ، هُمَا عِنْدَ مَسِيرِ النَّبِيِّ إِلَى خَيْبَرٍ، أَنْ يُغَيِّرُوا عَلَى الْمَدِينَةِ، فَصَرَفَهُمُ اللَّهُ)، مەبەست لە خەلك: ھەردوو ھۆزى بەنوو ئەسەدو غەظەفانە، لە كاتىكدا پىغەمبەرى خوا ﷺ دەويست بۇ خەبەر بچى، ويستيان بەسەر مەدینەدا بدەن، بەلام خوا ﷺ لايدان.

ئەوھش لە حايتىكدايە كە مەبەست لە ئەمە (هَذِهِ) دەستكەوتەكاني جەنگى خەبەر بى، بەلام ئەگەر مەبەست لە ئەمە: (هَذِهِ)، پىكھاتنى صولحى ھودەبىيە بى، ئەوھ بە تەكىد مەبەست لە: خەلك (النَّاس) لە: ﴿وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ دا، ھۆزى قورەيشن، كە ھىزىكى زۆريان كۆكردبووھو، ھەندىكىشيان پەلامارى پىغەمبەر و ھاوھلانىاندا، كاتىك لە نوژى بەيانى دابوون و پىشتەر

باسمان کرد، هه شتا (٨٠) کهس بوون، به لām مسوڵمانان به دیلیان گرتن و، پیغه مبهری خواش ﷺ به ریهه لدان و ئازادی کردن، کهواته: زیاتر وای پنده چئ مه به ست له: خه لک (الناس)، تهو خه لکه ی زانداران، تیکرای خه لک نهو (أل) ده که ی بو عه هده، خه لکه که، که خه لکی قوره یشه، دهستی وانی لی گترانه وه.

٤- ﴿وَلَيَكُنَّ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ﴾. بو تهوه ی تهوه بیته نیشانه یه که بو پرواداران، که دیسان رانای سهر (لَيَكُنَّ) ههر ده چته وه بو (هَذِهِ) تاکو تهوه ی خوا بو ی پیشخستن، بیته نیشانه یه که بو پرواداران، که هه روا پنده چئ مه به ست پئی صولحی حوده یبیه بی، که بوو به نیشانه یه که بو پرواداران، له سهر تهوه که خوا ﷺ مشووریان ده خوات و سه ره رشتییان ده کات و به شیوه یه که ته گیریان بو ده کات، که بو خو یان عه قلیان پئ ناشکی، به لکو خو یان جاری وایه، شتیک به باش ده زانن، به لām زبانی تیدایه، خوا ﷺ بریار ئیکیان بو ده دات، زور له سهر دلیان قورسه و، زور پتیان ناخو شه، به لām زور له به رژه وه نندیانه، بو وینه:

وهک پتیشتریش باسمان کرد: یه کیک له به نده کانی پیکهاته که تهوه بوو: (ههر که سیک له کافره کان مسوڵمان بی، ده بی پیغه مبه ر ﷺ و مسوڵمانان بیگترنه وه بو لایان)، که له ته نجامی ته وه دا ته بوو به صیر و ته بوو جه نده ل که مسوڵمان بوون، دوایی (٦٠ -- ٧٠) که سی دیکه یان لی ئالو، له شو ئینیک بو سه یان دانا بوو بو کاروانه کانی قوره یش، ئنجا دوای تهوه ی زیانیکی باشیشیان گه یاند به قوره یشییه کان له پرووی ئابووری و له پرووی به شه ریه وه، ئنجا زور ته کلیف و داوایان له پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، که وه خو یان گرتی و بیاباته وه لای خو ی!! نا تهوه نیشانه یه که له سهر تهوه که خوا ﷺ تهوه ی به پیغه مبه ره که ی خو ی راده گه یه نی و خوا بو پیغه مبه ری خو ی بریاری ده دات، ته ی پروادارینه! ده بی بیته نیشانه بو ئیوه، که خوا ﷺ سه ره ره رشتییان ده کات و، که سی کش خوا ﷺ سه ره ره رشتی بکات، هه موو کاره کانی به ره همدار ده بن و ئاکامیان خیر ده بی، کهواته: بو یان ده بیته نیشانه و، واشبوو بو شیان بوو به نیشانه تهو پیکهاته ی

حوده یبیه، له سهر ټهوه که ټهوان خوايه کيان له پشته و سهر په رشتيان دهکات و ټاکای ليانه.

(۵) ﴿وَمَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ ههروهه ټانخاته سهر راسته ړي، ياخود ړي راستان پيشان بدات، ليره دا مانايه کان ههردووکيان دهگونجېن، دهگونجې (هدايه) به مانای ړي نيشاندان ټي، دهشگونجې به مانای ړي راست پيگرتن ټي، که ليره دا مه به ست پي ټهويه ټهوه ړييه ده تانگه يه ټي به وهی وشه ی هق و ناوی خوا به رزبکه نه وه، ټاييڼی خوا زياتر بلاو بکه نه وه، ياخود ړييه راسته که ټهوه بوو، که پشت به خوا به ستی و متمانەيان به پيغه مبهري خوا ﷻ ټي، ياخود: بريتي بوو له مامه لهی راست و دروست و ليزاننه لهو قوناغه هه ستياره دا، له گهل ټهوه پيشهاته دا که بويان هاته پيش، که بهر په چندانوهی قوره يشيه کان بوو بويان و، ړي لپگرتنيان بوو که بچن بو عومره، خواش ﷻ خستيه سهر ړييه کی راست و پښايي کردن، هه لسوکه وتيکی سهر راستانه بکه ن.

(۶) ﴿وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ ههروهه خوا ﷻ به ليڼي ده سکه وتانيکی دیکه ی پيداوون که جاري تواناتان به سهر يان دا نه شکاوه.

(اُخْرَى: مُبْتَدَأٌ «لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا» صِفَتُهُ «وَقَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا»، خَبَرُهُ الثَّانِي، وَخَبَرُهُ الْأَوَّلُ مَحْذُوفٌ)، که ده فهرموي: (اُخْرَى) دياره ټمه نه هاد (مُبتدأ) هو، واته: ده سکه وتانيکی دیکه، ﴿لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ سيفه تي (اُخْرَى) يه، جاري ټيستا تواناتان به سهر ياندا نه شکاوه.

(۷) ﴿قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ ټمه گوزاره (خبر)ی دووه ميه تي، به لام گوزاره ی يه که می قرتيتره، واته: خوا ﷻ ده سکه وتانيکی دیکه شي بو داناون و، به ليڼي پيداوون که ټيستا تواناتان به سهر ياندا ناشکي، به لام خوا ﷻ ده وری داوون و بوي هه لگرتوون.

(۸) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به دلنيایي خواش ﷻ هه ميشه به سهر هه موو شتيکدا توانادار بووه.

نایا مه به ست له: ﴿وَأُخْرَىٰ لَمْ نَقْدِرُوا عَلَيْهَا﴾ چیه؟ نایا مه به ست پئی تیکرای نهو ده سته و تانه به که مسولمانان به گشتی، ده یانگرن، یاخود: پیغمبر ﷺ و هاوه لانی به تابهت ده یانگرن؟ مانای دووه میان زیاتر پیده چی، چونکه خوی پهره درگار نهوان دهوئنی، که بوی هه لگرتیوون و له داهاتووشدا به قسمه تیان بوون، چ له رۆژگاری پیغمبردا ﷺ چ له رۆژگاری خهلیفه راشیده کانیدا (خوا لییان رازی بی).

(۹) - ﴿وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْيَنَ﴾، نه گهر نهوانه ی بیبروان له دژتان جهنگیان بگردبایه، پشتیان تیده کردن، پاشیان تیده کردن و رایان ده کرد.

(۱۰) - ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوتَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، دوایش هیچ سه ره پرشتیارو هاوکارو یارمه تیده ریشیان چنگ نه ده کهوتن، نه مهش هه والدانکی دیکه به، که خوی بهرز هه وال ددهات به پرواداران، که کافره کان لهوه بیهیزترن له دژی پرواداران بجهنگن، به لی تیهو یان گپریه وه که بچن بو عومره کردن، به لام خوی ﷺ کارزان و توانا وای له بهر ژه وهندی تیهو و پیغمبره که ی و تاین و بهرنامه که ی، زانی، نه گهرنا و نه بوون بتوانن تیهو بگپرنه وه، نه گهر له دژیشان جهنگیان گردبایه، پشتیان تیده کردن و رایان ده کرد، دوایش هیچ سه ره پرشتیارکیان ده ست نه ده کهوت که به گشتی سه ره پرشتی کاروباریان بکات، به لکو هیچ هاوکارو یارمه تیده ریکشیان چنگ نه ده کهوت، له شتیکی دیاریکراویشدا پشتگیریان بکات و هاوکاریان بکات.

نه م ته عبیره: ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾، له قورئاندا زور دووباره بوته وه، نایا حیکمه ته که ی چیه؟ (فخرالدین الرازی) ده لی: (دَفْعُ الصَّرِّ عَنِ الشَّخْصِ، إِمَّا أَنْ يَكُونَ بَوِيًّا يُنْفَعُ بِالطُّفِّ، أَوْ بِنَصِيرٍ يَدْفَعُ بِالْعُنْفِ)، ته عبیره کهیم زور پی جوان بوو، بویه هینام، ده لی: لبردن زیانیک له که سیک، یان له لایهن سه ره پرشتیاریکه وه ده بی، که به شیوه که ی په نهانکارانه وه به نه م و نیانی سوودی پی بگه یه نی، یاخود به هاوکارو یارمه تیده ریک ده بی که به توندی بهرگری لی بکات،

بەلەم ئەوان نە سەرپەرشتاریان چىڭ دەكەوت، ئەگەر لەگەل ئىوھەدا پووبەروو
و بەرەنگارىووبانەو، نە يارمەتییەدرو ھاوکارىشیان دەبوو.

(۱۱) - ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ﴾، ئەمە ياسای خواپە کە پىشتەر تىپەرپووە و رابردووە.

ئایا لە رووی رێزمانییەو و شەى: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ بەچى مەنصوبە؟

زانایان گوتوویانە: ((سنة) مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ لِفِعْلِ مُقَدَّرٍ: سَنَّ اللَّهُ سُنَّةً، فَهِيَ سُنَّةٌ قَدِيمَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى فِي نَصْرِ أَوْلِيَائِهِ، واتە: (سنة) بەرکارىکى پەھایە بۆ کردارىکى
مەزەننەکراو، خوا ﷻ ياسای داناو، ياسایە کە پىشتەر تىپەرپووە.

(۱۲) - ﴿وَلَنْ نَحْدِلَ سُنَّةَ اللَّهِ يَدِيلاً﴾، تۆ هیچ گۆرانکاریە ک بۆ ياسای خوا نابینی،
ناگونجى ياسای خوا بگۆررى، پىشتريش خوا ﷻ ھەر بەپىي ئەو ياسایە مامەلەى کردوہ
لەگەل پىتغەمبەرانى دیکەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەو شىوہە مشوورى لى خواردوون
و سەرپەرشتى کردوون و کارەکانى بۆ راست ھىناون.

مەسەلەى سىئەم:

خوای کارزان بۆ ئەوێ صوئى خودەیییە سەر بگرى، هەر کام لە بروداران و بیروایانی لە دەستی یەكدی پاراست و، لەبەر خاتری سەلامەتیی برودارانیکى پیاوو ئافرەت کە لە شارى مەككەدا هەبوون و، مسوئەتەکان نەیانەزانین، ئەوێ بۆ ئەوێ پێزانن بە هۆی زیانبار بوونیانەو لە ئەنجامى جەنگدا، مسوئەتەکان تووشى عەییە و ناپەتەییەك ببن، ئەو پێکەتەى پەخساندو لە حائیکدا کە کافرەکان دنگەرمى و دەمارگیری نەفامیان هەبوو، خوا ئۆقرەى و ئۆخزنى دابەزاندە سەر پێغەمبەر ﷺ و بروداران و، بەو پارێزکاریەو پابەندى کردن، کە بەس ئەوانیش شایستەینى و، هەر ئەوان خواوەنى راستەقینەینى بەپێى زانیاریى بۆ سنوورى خوا:

خو ﷺ دەفرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اُظْفِرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝۱۱﴾ هُمُ الَّذِي كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدَىٰ مَعَكُوفًا اَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَلَوْ لَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَّوَّهُمْ فَتُضَيِّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيُدْخِلَ اللهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۝۱۲﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُوْلِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالزَّبِيْهِمْ كَلِمَةً التَّقْوٰى وَكَانُوا اٰقْبٰى اَھْلُهَا وَكَانَ اللهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝۱۳﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆژدە برگەدا:

(۱) - ﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾، (ئەو خواى ﷺ کە بە دیپنەرو پەرورەدگار و مشوورخۆرو سەرپەرشتیارانە)، ئەو کەسەى کە دەستى ئەوانى لە ئیو گێپاىو، ئەوانى لە ئیو بەرپەرچداىو، دەستى ئیوێ لە ئەوان گێپاىو.

(٢) ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، له نيزیک و ناڅاری مه ککه، (بَطْن) به مانای سک دى، به لَام لیره دا به مانای: ناڅاری مه ککه و نیزیکی مه ککه دى، واته: دهستی هه ر کامیکتانی لهوى دیکه گپړایه وه، هه ر کامیکتانی له دهستی نهوى دیکه پاراست.

(٣) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، دواى نهوى ټپوهى به سه رواندا سه رخست، (الظَّفَرُ: الْقَوْرُ بِالْمَطْلُوبَ فَهُوَ أَعْمُ مِنَ النَّصْرِ الَّذِي لَا يَكُونُ إِلَّا بِقِتَالٍ)، (ظَفَر): بریتیه له وه ده ستمیتانی تامانج و، به تامانج گه یشتن، بویه گشتیتیه له سه رکه و تنیک، که به جهنگ نه بى نایه ته دى، لیره دا: ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾، واته: دواى نهوى شتیک که بو ټپوه سوودى تیدایه، له وانه وه بوى به ره هم هیتان، که بریتى بوو له و صولج و پیکهاته.

یاخود: دواى نهوى ټپوهى به سه ر واند سه رخست، به تاییه تی نه وه هشتا (٨٠) که سه ل له لای (جبل التنعیم) دوه دابه زین، له کاتیکدا که پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی له نوټړى به یانیدا بوون، دواى به دیل گیران، ده یان توانی بیانکوژ و، نه وه ش زه بریکى زور گه وره و کوشنده ده بوو لیان ددرا، به لَام پیغه مبه رى خوا ﷺ چاوپوښی لیکردن له بهر به رزه ونه دیکه کی گه وره تر، که نه ویش نه وه بوو، ناشته وایى و صولجیک بکړى له گه ل هوزى قوره بېشداو، سه رده نجام دنیا هیمن و نارام بى، به دلنیا ییش نیسلا م هه میسه له که شى نارام و هیمندا، زیاتر گه شه ده کات.

که ده فهرموئ: ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾، واته: هه ر کام له ټپوه نهوانى له دهستی په کدى پاراستوه، به تاییه تی مسولمانانى له دهستی نهوان پاراست، له حالیکدا که گه یشتبوونه هه ناوو ناڅاری مه ککه و له نزیک مه ککه وه بوون، چونکه (بطن) به مانای سک دى، به لَام لیره دا یانى: ته نیشتی مه ککه و هه ناوى مه ککه و، که سى غیره تی هه بى، کاتیک دوژمن ده یه وئ لپی نزیک بکه ویته وه، له مال و حالى، له چپگا و پځگای، زیاتر هانده رى ده بى بو به رگریکردن و جهنگ کردن، خوا ﷺ ده فهرموئ: ټپوهى له لای هه ناوى مه ککه و له نزیک مه ککه پاراست له دهستی نهوان، که نه توانن زه برتان لى بدهن.

۴- ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِصِيرًا﴾، خواش ﷺ بېنەرى ئەوھ بوو كە دەتانكر، ئەمە دەگونجى تەنیا مەبەست پىي ھاوھ لآن بى (خوا لتيان رازى بى)، دەشگونجى مەبەست پىي ئەوانىش و بەرانبەرە كانىشيان بى، واتە: خوا ﷺ بېنەرى كردهوى ھەموو لايەكتان بوو، دەبىنين و ئاگادارى ھەموو شىكتان بوو، لەم ئايەتە موبارەكەدا دوو راستىي مەزن درەوشىتراونەوھ:

يەكەم: خوا ﷺ بە ھىكمەت و بەزەبى خۆى واىكر: لە ئىوان ئىوھو ئەواندا جەنگ رۈونەدات، ئەگەرنا ھەر كام لەو دوو لايەنە، ھەم ئەوانىش و ھەم ئىوھش، سوور بوون لەسەر ئەوھى زەر لە يەكدى بدن، بەلام خوا ﷺ نەھىشت، واتە: خوا نەھىشت زەر لە يەكدى بوەشتىن، لەبەر ئەو بەرژوھەندىيەى، خوا ﷺ دەيزانى لەو صولج و پىتكھان و تەبىيەدا ھەيە.

دووەم: كاتىك ئىوھ گەبىشتبوونە لای نىزىك مەككەو ئاقارى مەككە، ھاندەرئىكى بەھىز ھەبوو بۆ ئەوان، كە ئىوھ چوونە لای شارەكەيان، كە زۆر بەو شارەوھيان دەنازى و، بە ھەرەمى مەككەو بە پىرۆزىيەكانى ئەو شارەيانەوھ دەنازى، بە كەبەو بە مەقامى ئىپراھىم و بە شوئىنەكانى دىكە، كە چى كە گەبىشتە ئووى و، ئەوھ زۆر خوازىارى ئەوھ بوو، ئەوان توند بن لەگەلتان، كە چى لەگەل ئەوھشدا، خوا ﷺ نەھىشت شەرو كوشتار رووېدات.

كەواتە: پارزەرئىك ھەبوو بۆ ئىوھو بۆ ئەوانىش، كە كوشتارتان لە بەبىندا روونەدات و خوئىتان نەكوئىتە بەبىنى، لەبەر ئەو بەرژوھەندىيەى خوا ﷺ دەيزانى، بەلام ئىوھ فىكرتان پىي نەدەشكا.

(الزمخشري) لە كىتە ناودارەكەى خۆى: (أساس البلاغة) دەلى: (الْبَطْنُ جَوْفُ الْإِنْسَانِ وَالْحَيَوَانِ، وَأَسْتَعْمَالُهُ فِي مَعَانِي الْمُنْخَفِصِ مِنَ الشَّيْءِ أَوْ الْمُتَوَسِّطِ، مَجَازًا)، واتە: (بطن) بريتە لە بەتالاى مروف، يان ھەناوى مروف و ئاژەل، بەلام بەكارھىنانى لە نزمایەكەى شوئىك و لە ئىوھراستى دا، مانايەكى مەجازىيە.

(راغب الأصفهاني) يش گوتوويه: (يُقَالُ لِلْجَهَةِ السُّفْلَى: بَطْنٌ، وَلِلْعُلْيَا: ظَهْرٌ، وَيُقَالُ بَطْنُ الْوَادِي، أَي: وَسَطُهُ وَالْمَعْرُوفُ مِنْ إِبْطَاقِ اللَّفْظِ إِذَا أُضِيفَ إِلَى مَكَانٍ أَنْ يُرَادَ بِهِ وَسَطُ الْمَكَانِ وَالْمَقْصُودُ: مَكَانٌ قَرِيبٌ جِدًّا إِلَى مَكَّةَ، وَهُوَ الْحَدِيثِيَّةُ).

واته: به شوینی لای خواریی شتیك دهگوتری: (بَطْنٌ) و به لای سهرتی دهگوتری: (ظهر)، (واته: سك و پشت)، ههر له عه‌په‌بیدا دهگوتری: (بَطْنُ الْوَادِي) واته: نیوه‌راستی دۆله‌که‌و شیوه‌که، کاتیك بیژیه‌ک پالده‌درتیه لای شویتیک، مه‌به‌ستی پی نیوه‌راستی نه‌و شته‌یه، که لی‌ره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه شویتیکی زۆر نیزیك له مه‌که‌که، که حوده‌یییه بوو.

ئنجاً خوا ﷻ نه‌و راستیه راده‌گه‌یه‌نی که نه‌و ده‌ست گێرا‌نه‌وه‌یه‌ی خوای په‌روه‌ردگار، هی ئیوه‌ له‌وان، که زه‌فه‌ریشان پی‌برد بوون، که‌وتبو‌نه ژیر کۆنترۆلیشان له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو، که له‌به‌ر چاوی کالیی نه‌وان نه‌بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو که له‌ لای نه‌وان، نه‌وان له‌ لای خوا حورمه‌تتیکیان هه‌بن، یاخود خوا بیه‌وی بیانپاریزی نا.

(۵) - ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه‌وان نه‌وانه‌ بوو که بی‌پروا بوون.

(۶) - ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾، هه‌روه‌ها ئیوه‌یان له‌ مزگه‌وتی حه‌رام گێرا‌یه‌وه‌و بوونه په‌رچتان له‌ چوونه‌ نیوی دا.

(۷) - ﴿وَأَلْهَدَىٰ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ﴾، هه‌روه‌ها قوربانیه‌کانیشیان گێرا‌یه‌وه‌، له‌ حالیکدا که به‌ستراوه‌ بوون، راگیرابوون، که بگه‌نه شوینی خو‌یان (که بریتیه له‌ حه‌ره‌می مه‌که‌که، له‌ لای مینا، نه‌یان‌ه‌یشت قوربانیه‌کان بگه‌نه شوینی خو‌یان و له‌وئ سهر‌پ‌ردی‌ن).

(مَعْكُوفًا: مَحْبُوسًا وَمَمْنُوعًا)، واته: راگیراوو، وه‌ستێ‌زاو، وشه‌ی (هَدِي) کۆی (هَدِيَّة)‌یه، که بریتیه له‌و ناژه‌لانه‌ی ناوی قوربانیا‌ن لئ هێ‌زاوه‌و زۆرجار نیشانه‌داریش کراون، ئنجاً که ده‌فه‌رموئ: (الْهَدِي) ده‌گێ‌ردتیه‌وه‌ بۆ سه‌ر

پانای (كُم) له (وَصَدُّوْكُمْ) دا، كه بۆته بهرکار (مفعول به)، یانی: (وَصَدُّوْا الْهَدِي)، ههروهها قوربانییهکانیشیان گێرایهوه.

بهلام دوو جوړه خویندنه وهی دیکهشی هاتون:

أ- (وَالْهَدِي) به ژیر (کسره)، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدِي)، ټیوهیان گێرایهوه له مزگهوتی حهرام و له قوربانییهکانیش که سهریان بېرن، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنْ ذَبْحِ الْهَدِي) له سهربړینی قوربانییهکان ټیوهیان گێرایهوه له شوینی خۆیدا.

ب- ههروهها خویندراویشهتهوه: (وَالْهَدِي)، یانی: (وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدِي)، پتقدیر صد، یانی: ههروهها قوربانییهکانیش نهوانیش گێردانهوه.

(مَعْكُوفًا) له رووی ریزمانیهوه حاله، یانی: له حالیکدا که وهستېزابوون و راگیرابوون، ﴿أَنْ يَبْلَغَ حِلْمَهُ﴾ گێرایانهوهو نهیانهیشت بگاته شوینی خوی.

کهواته: هیچ پاساوێک نهبوو، خوا ﷻ تهوان پاریزی، بهنسبهت خۆیانهوه، تهدی بوچی خوا ﷻ تهوانی له دهستی ټیوه پاراست و نهیهیشت کوشتار رووبدا؟ دوایی خوا ﷻ باسی هۆکارهکهی دهکات:

٨- ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾، (باسی هۆکاره راستهقینهکهی دهکات و ددهرموی): نهگهر پیاوانیکی برودارو ئافرهتانیکی برودار نهبوونایه، که ټیوه نهتاندەزانی.

﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾، یانی: (لَمْ تَعْرِفُوهُمْ) نهتاندەناسین، یاخود: (لَمْ تَعْلَمُوا، يَعْنِي: لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنَّهُمْ مُّؤْمِنُونَ)، نهتاندەزانی که تهوان برودارن.

٩- ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾، که ټیوه پێیان لی بنین.

(الْوَطْءُ: الدُّوسُ، وَاسْتَعْبِرَ الْقَتْلَ وَالْإِضْرَارَ)، (وَطْء) به مانای پی لێنانه، بهلام خوازاراوهتهوه بو کوشتن و زیان پێکهیاندن، واته: لهبهر دهست و پی ټیوهدا زایه بن و تووشی زیان بن.

(۱۰)- ﴿فَصَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ زَكَاةً وَسُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾، سهره نجام به هؤی نه وانه وه (که ده کوژرین یان زیانیان پئی ده گات)، زیانیکتان پئی بگات، یاخود عهیه به کتان بیته سهری، بئی نه وهی تئوه زیانیریستان به وان هه بئی، (يَعْبُدُكُمْ لَكُمْ اِيْهِمْ، اَوْ بَوْطُنِهِمْ)، بئی نه وهی زیانیریستان هه بئی به وان، که مسوولمان و پروادارن، یاخود: به وه که پیتان لیتان و زیانان بیکه باندون.

ياخود: بئ ئهوهی که سییک که بهو هوکارهوه عهیه تان لئ دهگری، زانیاری ههبن، بهوهی ئیوه نه تانزانیوه، بۆیه که وتوو نه بهر دهست و پیتان، تهگه رنا برودار، زیان به بروداری چهوستیاوه ناگهیه نی، (جَوَابٌ لِّوَلَا مَحْذُوفٌ، یَعْنِي: لِّوَلَا ذَٰلِكَ، مَا كَفَّ اَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ)، وه لَمَى (لَوَلَا) قرتیزاوه که دهفه رموی: ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُّؤْمِنَاتٍ﴾، نه گهر پیاوانیکی برودارو ئافره تانیکی برودار نه بووانیه، خوا ﷺ دهستی ئیوهی لهوان نه ده گبرایهوه.

ئىنجا خىلى مۇشەل رايىدە گەيەننى بۇچى ئەمەي كىردى؟

(۱۱) - ﴿لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾، تاكو خوا ۞ هەر كه سَن بيهوئ، بيهخاته تيو به زبزي خوڤهوه، واته: بوئه وايركرد، تاكو زه مينه بره خسي كه به رانه به رانكانن مسوولان ببن، چونكه له كهش و ههواي ناشتي و ته بابيدا، زياتر هيدايت ده چيته دلي خه لكهوه، ياخود: بو تهوهي تهو پرواداره پياوو ئافره تانه، كه بو تيوه نه ناسراوو نه زانراو بوون، خوا ۞ به هوئ به زبزي خوڤهوه، بيا نيار بزي و سه لاهه تيان بكات.

(١٢)- ﴿لَوْ زَيَّلُوا﴾، ئەگەر لە یەک جیاپووانەوه، (التَّزْيِيلُ: التَّفَرُّقُ وَالتَّمْيِيزُ)، (تَزْيِلٌ) بۆلابوون و جیاپوونەوهیە ئەگەر لێک بووبانەوه.

(۱۳) - ﴿لَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمًا﴾، به دنیایی نهوانی ببینوا بوون لهوان، سزاو نازاریکی به تیښمان ده‌دان، یانی: به دهستی مسؤلانان، تووشی کوژران و بریدارکران و گرفتاری ده‌بوون، به لأم بویه پالېداوته لای خوئی وهک ریږگرتن له

ئه‌هلی ئیمان و، له‌بەر ئه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌ پشت هۆکاره‌كانه‌وه‌یه، ئه‌گه‌رنا مه‌به‌ست پێی سزای دنیاویه‌و به‌ده‌ستی بروداران.

وشه‌ی (مَعْرَة) ده‌لێ: (عَرَّةٌ يَّعْرُهُ: أَصَابَهُ هَمَّكَرُهُ، وَالْمَعْرَة مَفْعَلُهُ مِنْهُ)، (عَرَّةٌ يَّعْرُهُ) واته‌: زیانی پێگه‌یاند، زیانی پێده‌گه‌یه‌نی، (المَعْرَة: الضَّرُّ وَالْمَشَقَّةُ وَالْمَكْرُوه، وَالْعَيْبُ، وَالْإِثْمُ وَالْمَسَبَّةُ)، (مَعْرَة) یان به‌ زۆر وشان مانا کردوه، گوتویه‌نه‌: زیانگه‌یاندن و، ناره‌حت بوون و، شتی ناپه‌سه‌ند و، عه‌یه‌هاته‌ن سهر و، گوناهاته‌ن سهر و، قسه‌ پێ گوتران، یانی: له‌ ئه‌نجامی له‌بن ده‌ست و پێیاند چوونی ئه‌و برودارانه‌ی نه‌ناسراو و نه‌زانراو بوون له‌ مه‌ككه‌، ئه‌و حاله‌ته‌ بۆ تێوه‌ ده‌هاته‌ پێش.

ئنجا خوا ﷻ له‌ كۆتاییدا حاله‌تی ده‌روونی هه‌ر كام له‌ بێپروایه‌كان و بروداران و، خه‌سه‌له‌ته‌ خراپه‌كانی بێپروایان و، خه‌سه‌له‌ته‌ چاكه‌كانی بروداران، ده‌خاته‌ روو:

(۱۴) - ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک ئه‌وانه‌ی بێپروابوون د‌لگه‌رمییان خسته‌ د‌لیانه‌وه‌.

(إِذْ) کاتی روودانه‌و په‌یه‌سته‌ به‌ قسه‌ی پێشووویه‌و (صَدُّوْكُمْ)، واته‌: کاتیک تێوه‌یان له‌ مزگه‌وتی حه‌رام گێرایه‌وه‌، که د‌لگه‌رمیی و ده‌مارگیری نه‌فامییان خسته‌ د‌لیانه‌وه‌، یان په‌یه‌سته‌ به‌ (یاد بکه‌وه‌) (أَذْكَر)یه‌کی مه‌زنه‌نه‌ کراوه‌وه‌ یانی: یاد بکه‌نه‌وه‌ له‌ کاتیکدا ئه‌وانه‌ی بێپروان ده‌مارگیرییان خسته‌ د‌لی خو‌یانه‌وه‌.

(۱۵) - ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾، د‌لگه‌رمیی و ده‌مارگیری نه‌فامیی، (حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ: حَمِيَّةُ الْمِلَّةِ الْجَاهِلِيَّةِ)، واته‌: د‌لگه‌رمیی و ده‌مارگیری ئایینیکی نه‌فامانه‌، (الْحَمِيَّةُ: الْأَنَفَةُ وَالْتَّكَبُّرُ حَمِيَّتٌ عَنْ كَذَا حَمِيَّةٌ وَمَحَمِيَّةٌ، إِذَا أَيْقَتَ مِنْهُ، أَنْ تَفْعَلَهُ، وَالْحَمِيَّةُ: الْعَصِيَّةُ وَالْإِسْتِنْكَافُ عَنْ أَمْرٍ)، (حَمِيَّةٌ): به‌ مانای خو‌ به‌ز‌لگ‌ری و له‌ خو‌ نه‌وه‌شاندنه‌وه‌ د‌ی، به‌لام له‌ خو‌ نه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی شتی چاک، ده‌گوترێ: (حَمِيَّتٌ عَنْ كَذَا حَمِيَّةٌ وَمَحَمِيَّةٌ)، ئه‌گه‌ر ب‌ب‌زت نه‌یه‌ت شتی بکه‌ی، یاخود فیزت نه‌یه‌ت شتی بکه‌ی، به‌لام شته‌که‌ چاک ب‌ی و پ‌یت

واپس، عەبەت دېتە سەرى، ئەگەر بیکەى، ھەروەھا (حَمِيَّة) بە مانای دەمارگیرى و خۆبەزەلگیرى لە ئەنجامدانى کارىکیش، ھاتو.

(۱۶) ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾، سەرەنجام خوا ﷺ تۆخژن و ئۆقرەى خۆى دابەزاندە سەر پىغەمبەرەكەى ﷺ و سەرپروداران، (ف)ى (فَأَنْزَلَ) (فَاءَ) لِلتَّفْرِيعِ وَيُفِيدُ نَوْعاً مِنَ الْمُقَابَلَةِ، كَأَنَّهُ قِيلَ: جَعَلُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ، فَقَابَلَهُ اللَّهُ بِأَنْزَالِ السَّكِينَةِ عَلَى رَسُولِهِ، وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ فَاطْمَأْنَنْتَ قُلُوبِهِمْ)، ئەم (ف)ى جۆرىك لە بەرانبەرى دەگەيەن، وەك گوتراي: پىرواىەكان دەمارگیرى و دڵگەرمى و نەقاميان خستە دلى خۆيانەو، خواش ﷻ لە بەرانبەردا ئارامى و ئۆقرەى دابەزاندە سەر پىغەمبەرەكەى ﷺ و پروداران، بۆيە دليان ئارام بو.

(۱۷) ﴿وَأَزْمَهُمْ كَلِمَةُ التَّقْوَى﴾، پابەندى كردن بە وشەى تەقواو، واتە: تەقواى كرد بە ھاودەم و ھاوپازيان كە لايان جيانەبىتەو، (كَلِمَةُ التَّقْوَى) ش زۆربەى زانايان گوتووينا: (كَلِمَةُ التَّقْوَى: كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ، أَوْ كَلِمَةُ الْإِخْلَاصِ، أَوِ الثَّبَاتِ عَلَى الْعَهْدِ)، (أخرجه: الترمذي: ۳۳۶۵، أحمد ج، ۵، ص ۱۳۸)، واتە: وشەى خوا بەيەكگرتن، كە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يەو، وشەى ئىخلاسىشى پى دەگوتى، ھەروەھا چەسپاوى لەسەر بەلەن و پەيمان.

مەبەستيش لە: (تَقْوَى) ئەو يەكە پارىزى پى دەكرى لە شيرك و لە سزاو ئازارى خواى دادگەر لە رۆژى دوايىدا.

(۱۸) ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾، ئەوان پى شايستەتر بوون، ئەو ھاوەلانى، (خوا لايان پازى پى) و، خواوێ راستەقىنەشى بوون.

(۱۹) ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْلِي مَنَىٰ عِلْمًا﴾، خواش ﷻ بە ھەموو شتيك، ھەميشە ھەر زانا بوو، كەواتە: خوا دەفەرموى: ئەگەر پروداران بە پياو و ئافەتەو، جيابووبانەو لە كافەكان، پروداران و مسولمانان بەسەر ھاوبەشداراندا زالدەكردو، پروداران پىروايان سزا دەدا بە كوشتن و بە ديل گرتن و جگە لە ئەوانەش، بەلام خوا ﷻ

دهستی مسوڵمانانی لهوان گێڕایهوه له بهر ئه و بر وادارانە ی له مه ککه دا بوون، له پیاوان
و ئا فره تان، به لام مسوڵمانان پێیان نه ده زانین و نه یان ده ناسین، نه وه ک له بن ده ست و
پێیاندا بچن و تووشی زیان بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈشەندۈرۈش

پیناسہی ئم دہرسہ

ئم دہرسہ له سئ ئایهتی کوئایی سوورہتی (الفتح)، پیک دئی، که بریتین له ئایهته کانی: (۲۷ - ۲۹)، ههر کام لهو سئ ئایهته موباره کهش، بابه تیکی تایهتیی گرتوته خوی:

یه که م: ئایهتی ژماره (۲۷)، باسی راست دهرچوواندنی خوی پهره درگاره بو خهونه که ی پیغمبهری خاتم موحه ممد ﷺ که بینبووی به عومره کردن چوونه مزگه وتی حه پامهوه، له حالیکدا که هه ندیکیان سه ری خویان تاشیوهو، هه ندیکیان سه ری خویان کورت کردوتهوه، واته: ئیحرامیان شکاندوه.

دووه م: ئایهتی ژماره (۲۸)، باسی ئامانجی ئیرانی پیغمبهری خویه ﷺ که خوا ﷺ پئیمایی و بهرنامه ی هه ق و راستی پئیدا ناردوه، تاکو به سه ر تیکرای بهرنامه کانی دیکه دا بالا ده ست بئ.

سئیه م: ئایهتی ژماره (۲۹) و کوئایش، پیناسه ی پیغمبه ر ﷺ و هاوه لانه تی و، ژماره یه ک له خه صله ته بهرزه ناوازه کانی هاوه لان، که هه م له ته ورات و هه م له ئینجیلیشدا هاتوون.

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُلَ بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ خَالِفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (۲۷) هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (۲۸) مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَنَاجٍ أَخْرَجَ سَطْرَهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَعْطَفَ فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (۲۹)

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

{بە دنیایی خوا خەونە کە ی پێغەمبەری خۆی بە چەسپاویی راست دەرچوو،
 بێگومان ئەگەر خوا بیهوێ بە هێمنیی دەچنە نیو مزگەوتی حەرامەو لە
 حالیکدا کە (بەشیکتان توو کە) سەری خۆتانان تاشیو و (بەشیکتان) کورتان
 کردۆتەو (لە هیچ کەس) ناترسن، بەلام ئەو ی ئەو زانی (لە بەرژەو دندیتان)
 ئیو ئەتاندە زانی، بۆیە پێش ئەو سەرکەوتنیکی نیزیکی بۆ پەرخساندن ﴿۲۷﴾
 (خوا) ئەو کەسە ی پێغەمبەری خۆی بە پێنمایی و بەرنامە ی راست و دروستەو
 ناردو، تاکو بە سەر هەموو بەرنامە یە کدا سەری بخات و، خواش بە سە شایەدو
 چاودێر بێ ﴿۲۸﴾ موحەممەد پێغەمبەری خوا یەو، ئەوانە ی لە گەڵیدان لە سەر
 بێروایان (لە کاتی جەنگ و ڕووبە ڕوو بوونەو دا) توندو بەهێزو، ئە ئیو خۆیاندا
 بە بەزەیین، (هەمیشە) بە ڕکوع بردوویی و کړنووش بردوویی دەیانبینی، (لە
 ژیا نیاندا) بەخشش و پەزنامە ندیی لە خوا دەخوازن، بە کاریگەریی کړنووش
 بردن، نیشانە یان لە ڕوویان دایە، ئەو وەسف و پێناسە یانە لە تەوراتدا،
 وێنە شیان لە ئینجیلدا، وە ک درەختیکە لق و پۆپ (ەکان) ی خۆی دەرکردو،
 ئنجا (لق و پۆپە کە ی) بەهێزی کردو، ئیدی پتەوو قایم بوو، ئنجا لە سەر
 قەدەکانی ڕێک وەستاو، جوتیاران سەرسام دەکات (خوا بەو جۆرە ی لێکردوون)
 تاکو بێروایان یان پێ پەست و توورە بکات، خوا بە ئێنی لێوێردن و پاداشتیکی
 مەزنی بەوانە یان داو، کە ڕوایان هێناو و کردەو چاکە کان دەکەن ﴿۲۹﴾}.

شیکردنه‌وهی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(حَلَقَ رَأْسَهُ): ده‌گوتری: (حَلَقَ رَأْسَهُ: جَزَّ شَعْرَهُ وَقَطَعَهُ، وَرَأْسُ حَلِيقٍ وَلِحْيَةٍ حَلِيقٌ)، (حَلَقَ رَأْسَهُ) واته: تووکه سه‌ری خو‌ی بر‌یی و، کورت‌ی کرده‌وه یان بر‌یی و، تاش‌یی، ده‌گوتری: (رَأْسُ حَلِيقٍ وَلِحْيَةٍ حَلِيقٌ)، سه‌ری‌کی تاش‌راو و پ‌شی‌کی تاش‌راو. (وَمُقَصِّرٌ): (قَصَرْتُ كَذَا: جَعَلْتُهُ قَصِيراً)، نه‌و شته‌م کورت‌کرد، (قَصَرَ فِي كَذَا: تَوَاتَى)، واته: له‌و شته‌دا ته‌نبه‌لیی کرد.

(أَمِنَ): (أَصْلُ الْأَمْنِ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ)، واته: ه‌یمن‌ن، وشه‌ی (أَمِنَ) له‌ نه‌صل‌دا بر‌یتیه له‌ د‌ل ئارام‌یی و، ت‌و‌خ‌زن و لا‌چ‌وو‌نی ترس و بیم. (بِالْهُدَى): (الْهُدَايَةُ: دَلَالَةٌ بِلطْفٍ، وَالْهُدَى: الْبَيَانُ الْوَاضِحُ)، (ه‌دایه‌): بر‌یتیه له‌ پ‌ن‌مای‌ی کردن به‌ شی‌وه‌یه‌کی نه‌رم و په‌نه‌ان، هه‌روه‌ها (هُدًى): به‌ مانای پ‌وون‌کردنه‌وه‌یه‌کی پ‌اش‌کاو د‌ی.

(وَرَيْنَ الْحَقِّ): وشه‌ی (حَقَّ) یان به‌ مانای خوا‌یه، یانی: (دَيْنُ اللَّهِ) یاخود (دَيْنُ أَمْرِ الْحَقِّ)، واته: ئایین به‌رنام‌یه‌ی هه‌ق و به‌ج‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار.

(لِظَهْرِهِ): یانی: (لِيُغْلِبَهُ وَيُقْوِيَهُ)، ب‌و نه‌وه‌ی به‌رزی ب‌کاته‌وه‌وه به‌ه‌یزی ب‌کات، (وَالْإِظْهَارُ: أَصْلُهُ مُشْتَقٌّ مِنْ ظَهَرَ مَعْنَى بَدَأَ، فَاسْتَعْمِلَ كِتَابَةً عَنِ الْإِرْتِفَاعِ الْحَقِيقِيِّ أَظْهَرَهُ مَعْنَى أَغْلَاةً)، (إِظْهَار) له‌ وشه‌ی (ظَهَرَ) دوه‌ داتاش‌راوه، (ظَهَرَ) واته: ده‌رکه‌وت، دوا‌یی به‌ مانای به‌رز‌کردنه‌وه‌ی پ‌استه‌قینه به‌کاره‌ین‌راوه، (أَظْهَرَهُ) واته: سه‌ری‌خست.

(شَهِيدًا)، (شَهِدًا)، گه‌واهی‌ده‌رو، شایه‌د، هه‌روه‌ها به‌ مانای چاود‌پ‌ر‌یش د‌ی.

(أَشَدُّهُ): كَوَى (شَدِيدُهُ، شَدِيدٌ): واتە: بەھیز يان سەخت و پتەو، واتە: لە بەرانبەر ئەھلى كوفردا سەخت و پتەون، بەدەمارن و زېرن.

(يَبْتَغُونَ): (الْإِبْتَغَاءُ: طَلَبٌ بَجْدٌ، إِبْتَغَاءُ: الْبَغْيُ: الطَّلَبُ)، (إِبْتَغَاءُ) كە (افْتِعَال) لە (بَغْي)، واتە: داواکردنێكى زۆر جیددی، بەدواداچوونێكى باش.

(سَيَمَاهُمْ): (عَلَامَتُهُمْ)، نیشانەیان، (حُسْنُ سَمْتٍ، يَجْعَلُهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا)، حالەتێكى جوانى نوورانیى كە لە دنیادا خوا بە پڕوادارانى دەبەخشى، لە ئەنجامى خوا پەرستیاندا، یاخود مەبەست لەو نیشانەیه: (نُورٌ يَجْعَلُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، ڕووناکیەكە خوا لە ڕۆژى دوایدا، بە پڕوادارانى دەدات.

(وَمَثَلُهُ): (الْمَثَلُ: الْوَصْفُ الْعَجِيبُ الشَّانُ)، (مَثَلٌ): بریتى لە سىفەتێك جىگای سەرسۆرمان بى، (الْحَارِي مَجْرَى الْأَمْثَالِ)، كە وەك پەند چۆن بەدەمەو دەگیرى، پەندى پێشینان بەو شێوەیه، ئەو وەسفە ھێندە سەرسۆرھێنەر بى، وەك پەند بگوتریتەووەو باس بكړی.

(كَزَرْعٍ): (الزَّرْعُ: الْإِنْبَاتُ، وَالزَّرْعُ مَصْدَرٌ غَبْرٌ بِهِ عَنِ الْمَزْرُوعِ)، وشەى (زَّرْع): بە چاوك دى، واتە: ڕواندن، بەلام (زَّرْع): كە چاوكە، لێردەدا بە مانای (مَزْرُوع)، واتە: چێزاو ڕۆژنزاو، مەبەست ڕووەكە، ئنجا ئەو ڕووەكە، ئایا دانەوێڵەیه وەك گەنم و جوو نىسك و نووك و ئەوانە، یاخود دارو درەختە، يان تەرەكارە، بەپێى سیاقەكە دەرەكەوێ مەبەست پێى كامەیانە؟.

(سَطَطُهُ): (السَّطَاءُ جَمْعُهُ: الْأَشْطَاءُ، وَالشَّطْوُ، مَا يَخْرُجُ مِنْهُ وَيَتَفَرَّعُ مِنْ شَاطِئَيْهِ، وَالْأَشْطَاءُ فُرُوعُ الزَّرْعِ، سَطَأَ الزَّرْعُ وَأَشْطَأَ: أَخْرَجَ فِرَاحَهُ)، (سَطَطُهُ)، بە (أَشْطَاءُ وَشَطْوُ) كۆ دەرکێتەووە كە بریتى لەوێ لەو لاو لای درەختەكە دەرەچى، واتە: لە تەنیشتەكانى دەرەچى، مەبەست پێى لق و پۆپەكانن (فُرُوعُ الزَّرْعِ) بێچوووەكانى ئەو كشتوكاڵە، ئەگەر درەختە ئەو لقانەى لێى دەرەچن، ئەگەر ڕووەكە، گەنم و جوو، ئەو لقانەى لێى دەرەچن، پێشێ چەكەرەیه كە دواى،

ورده ورده لقی دیکه دهر ده کات، ده گوتری: (سَطًا الزَّرْعُ وَأَشْطًا: أَخْرَجَ فِرَاحَهُ)،
واته: لقه کانی دهر کردن.

(فَكَارَهُ): (أي: قَوَاهُ، أَصْلُهُ مِنْ شَدِّ الْإِزَارِ، أَزْرَتْهُ وَأَزْرَتْهُ: قَوَيْتُهُ)، (أَزْرَهُ: أَي: قَوَاهُ)
واته: به هیزی کرد له ئەصلدا له (شَدُّ الْإِزَارِ) هوه هاتوه، واته: پشتین بهستن، یان
(شَدُّ الْمِأْزَرِ)، ده گوتری: (أَزْرَتْهُ وَأَزْرَتْهُ: قَوَيْتُهُ)، واته: به هیزم کرد.

(فَأَسْتَغْلَظَ): (تَحَوَّلَ مِنَ الدَّقَّةِ إِلَى الْغَلِيظِ)، واته: له باریکییهوه ئەستوور بوو،
پتهوو مه حکم بوو.

(فَأَسْتَوَى): (قَوِيَ وَاشْتَدَّ وَاسْتَقَامَ)، واته: به هیزو پیزبوو پتهو بوو، ریک وهستا.

(عَلَى سَوْفِهِ): (سَوْقٌ) كَوَى (سَاق) ه، كه به کوردی ده بیته قه دو لاسک، ئەگەر
دره خت بی، ده گوتری: قه دی دره خته که، ئەگەر گهنم و جوو نیسک و نوک
و ... هتد بی، ده گوتری: لاسکی گهنم کهو، جویه کهو برنجه که، (سَاقُ الزَّرْعِ:
الأَصْلُ الَّذِي تَخْرُجُ مِنْهُ السَّيَابِلُ وَالْأَغْصَانُ)، قه، یاخود لاسکی ئەو کشتوکاله ئەو
بنه چهیه که گوله کانی لیدهرده چن، یاخود لق و پۆپه کانی لی دهرده چن.

(يُعْجِبُ الزَّرَاعَ): جوتیاره کان سه رسام ده کات، (يُعْجِبُ، أَي: يُدهِشُ)، سه رسامیان
ده کات، ده یانخاته حاله تی عاجباتی و سه رسو پمانه وه.

(الزَّرَاعُ): (الزَّرَاعُ: جَمْعُ زَارِعٍ الَّذِي زَرَعَ)، (زَارِعٌ): كه سیکه که ده روئنی و، ده چینی
و، ده نیتزی، واته: ئەو پرووه که ی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷻ پی ته شبیه کراون،
ویچویندراوه که هینده جوان و بهرچاوو به ده وه، که ته نانه ت ئەوه ی چاندوویه تی
چینه ره کانیشی، یاخود جوتیاره کانیشی سه رسام ده کات، چ جای خه لکی دیکه.

(لِيَغْضَبَ بِهِمُ): (لِيَغْضَبَ بِهِمُ)، واته: بو ئەوه ی رقی کافرانیان، پی هه لسیتی و
پهست و تووهریان بکات.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته موباره که، که خوا ﷺ ده فهرمووی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَبَجَلْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَا قَرِيبًا﴾ ﴿٢٧﴾:

سێ گێڕاوه دینین له و باره وه:

١- «عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ...﴾ ﴿٢٧﴾ قَالَ: «أُرِيَ فِي الْمَنَامِ أَنَّهُمْ يَدْخُلُونَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَأَنَّهُمْ آمَنُونَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَهُمْ وَمُقَصِّرِينَ»، (أخرجه الطبري: ٣١٦٧٣، ج ٢٦، ص ١٠٩).

واته: قه تاده دهرباره ئهم ئایه ته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ...﴾ ﴿٢٧﴾ ده لێ: پیغه مبهری خوا ﷺ له خهوندا پێشانی درا که ده چنه ئیو مزگهوتی چه رامه وه، له حالیکدا که دلنیا ههمن و، سه ری خۆیانیا تاشیه وه (هه ندیکشیا ن) سه ری خۆیا ن کورت کردۆ ته وه.

٢- «إِذَا ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ...﴾ ﴿٢٧﴾، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ قَالَ: قَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ أَنَّكُمْ سَتَدْخُلُونَ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ» فَلَمَّا نَزَلَ بِالْحَدِيثِ وَلَمْ يَدْخُلْ ذَلِكَ الْعَامَ، طَعَنَ الْمُتَأَفِّفُونَ فِي ذَلِكَ، فَقَالُوا: أَيْنَ رُؤْيَاؤُهُ؟ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ...﴾ ﴿٢٧﴾، فَقَرَأَ حَتَّى بَلَغَ ﴿وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ...﴾ ﴿٢٧﴾، إِنِّي لَمْ أَرَهُ يَدْخُلُهَا هَذَا الْعَامَ، وَلَيْكُونَنَّ ذَلِكَ (أخرجه الطبري: ٣١٦٧٤، ج ٢٦، ص ١٠٩).

واته: ئینیو زهید دهرباره ته فسیری ئهم ئایه ته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ...﴾ ﴿٢٧﴾ ده لێ: پیغه مبهری خوا ﷺ پێی فهرموون (به هاوه لانی):

من بینیم (واته: له خهوندا) که ئیوه دهچنه مزگهوتی حه پامهوه، له حالیکدا هه ندیکتان سهری خوتان تاشیوه، هه ندیکستان کورتان کردۆتهوه، کاتییک له حوده بییه دا دابه زی و ئه و صولح و پیکهاته ی کرد له گه ل هۆزی قوهره بيشداو، ئه و سائه نه چو و بۆ مزگهوتی حه پام، مونا فیک و دل نه خو شه کان له و باره وه تانه یان له پتغه مبه ردا ﷺ گو تیان: کوا خه ونه که ی؟ (واته: خه ونه که ی راست ده رنه چو)، خواش ﷺ ئه و ئایه ته ی دابه زانند: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾، (بۆیه ش به (لقد) به (ل) ی سو ئند و به (قد) ی ساغر د نه وه (تحقیق)، سو ئند به خوا، به دلنایای خوا راستی کرد له خه ونه که ی پتغه مبه ره که یدا ﷺ به ش یوه ی که ی چه سپاو، نه مبینی ئه مسال بچیته مزگهوتی حه پامه وه، به لام به دلنایای ئه وه ده بێ، (له سالی داها توودا).

۳- هه ر له و باره وه ئه م گێرد راوه یه ش دینین:

عَنْ مُجَاهِدٍ، قَالَ: أُرِي بِالْخُدَيْبِيَّةِ أَنَّهُ يَدْخُلُ مَكَّةَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ: ﴿عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾، فَقَالَ لَهُ أَصْحَابُهُ حِينَ الْخُرِّ بِالْخُدَيْبِيَّةِ: أَيْنَ رُؤْيَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْأَحْرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾، يَغْنِي الْخُرُّ بِالْخُدَيْبِيَّةِ، وَرَجَعُوا فَافْتَتَحُوا خَيْبَرَ، ثُمَّ اعْتَمَرَ بَعْدَ ذَلِكَ، فَكَانَ تَصْدِيقُ رُؤْيَاهُ فِي السَّنَةِ الثَّقَابِلَةِ { أخرجه: الطبري: ٣١٦٧٢، «الإستيعاب في بيان الأسباب» ج ٣، ص ٢٥١، قلنا: هذا مرسل صحيح الإسناد).

واته: موجهید ده لێ: پتغه مبه ری خوا ﷺ پشانی درا له کاتییکدا که له حوده بییه بوو، (به پتیی قسه ی ئه و ده بێ خه ونه که ی له حوده بییه بینیی، به لام هه موو ئه وانی دیکه و پشانی ده ده ن خه ونه که ی پشتر بینیی)، بینی که ده چیته مه که که خو ی و هاوه لانی به بێ ترس و، سه ری خو یان تاشیوه هه ندیکش کورتیان کردۆته وه، کاتییک که قوربانیه کانی خو ی سه ر بری له

خودەبىيىيە ھاۋەلانى (خوالىيان رازى بىن)، پىيان گوت: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ خەۋنەكەت كوا، بۆچى نەھاتە دى؟ ئىجا خواش ﷺ ئەم ئايەتە موبارەكەي دابەزاند، قوربانىي سەرپىنەكە لە خودەبىيىيە بوو، لە ئەنجامى ئەۋەدا دلىان سەغلەت بوو، دوايى كە گەرەنەۋە، جەنگى خەيەر ھاتە پىش و خەيەر خرايە ژىر كۆتەرۈللى پىغەمبەر ﷺ و ھاۋەلانى و، دواي ئەۋە غومپەرى كرد، لە سالى ھەۋتەمى كۆچىيدا، بۆيە بەراست دەرچوونى خەۋنەكەي لە سالى داھاتوودا بوو، (نەك لە خودى ئەو سالدەدا، كە تىيدا بەرەو مەككە چوون، پىغەمبەرىش ﷺ نەيفەرمو بوو: ھەر لەو سالدەدا، كە دەچن بىنيويەتى ئەو خەۋنە دىتە دى).

غومپەرى گىراۋە (عمرة القضاء):

لىرەدا پىۋىستە باسكى بەسەرھاتى غومپەرى گىردراۋە (عمرة القضاء) بىكەين، كە لە سالى ھەۋتەمى كۆچىي و ھەر لە مانگى (ذى القعدة)دا، پرويداۋ، يەكسەر لە تەفسىرەكەي (ابن كئىر) لە خولاسەكەي: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كئىر) دەيھىنم^(۱)، ھەلبەتە رىك مانا كوردىيەكەي دىنم، چونكە (ابن كئىر) لە كۆمەلىك سەرچاۋەۋە دەيھىنن، بۆ خۇشاي ھەر مېژوو نووسىكى متمانە پىكراۋو موغەتەبەرەو، سىپەرى پىغەمبەرىشى ﷺ ھەيەو، مېژووشى ھەيە بە ناۋى: (البداية والنهاية).

دەلى: لە مانگى (ذى القعدة) لە سالى ھەۋتەمى كۆچىي دا، پىغەمبەرى خوا ﷺ بەرەو مەككە بە نىھتى غومپەرى كردن خۆي و ئەۋانەي كە لە خودەبىيىيەدا لە خزمەتى دابوو بوون، ئەو (۱۴۰۰) كەسە دەرچوون و، لە (ذى الحليفة) ئىحرامى بەست و قوربانىيىشى لەگەل خۆي بردن، گوتراۋە: شەست حوشتر بوۋە، ھەندىكىش لە رىۋايەتى دىكەدا ھاتەۋە كە ھەفتا بوۋە، يان كەمتر يان زياتر، ئىدى دەستى كرد بە تەلبىيە لىدان، يانى: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بَيْتُكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ بَيْتُكَ،

إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنَّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ،) ھەر وەھا ھاوہ لانیشی دەستیانکرد بە تەلیبە، کاتیک کە نزیك کەوتنەوہ لە (مَرَّ الظُّهْرَانِ) موخەممەدی کورپی مەسلەمەدی ﷺ بە ئەسپانەوہ بە چەکەوہ لە پێش خۆیەوہ ڕەوان کرد، کاتیک ھاوہش بۆ خوا دانەرەکان موخەممەدی کورپی مەسلەمەیان بینی، ئەسپ و چەکی پێن، ترسیکی زۆریان چووہ دڵ و، پێیان وابوو پێغەمبەری خوا ﷺ ھاوہ جەنگیان لە دژ بکات، پێیان وابوو ئەو پەیمانە لە ئێوان ئەوان و ئەو دابووہ، ھەلیوہ شاندۆتەوہ، کە بریار بووہ دە (۱۰) سالان لە دژی یەکدی نەجەنگن! ئیدی ئەوانە لە بێنیبوویان ڕۆیشتن و ھەواییان بە خەلکی مەککەدا، کاتیک پێغەمبەری خوا ﷺ ھات، لە (مَرَّ الظُّهْرَانِ) کە شوئیتیکە، لەوێ سوپایەکی خست و سەقامگیربوون، کە لەوێوہ بتەکانی کە لە ھەرەمدا چەقندراون، تەماشای دەکردن، ئنجا لەوێ چەک و چۆلی کە پێیان بوو، لە تیرو کەوان، لە تیرو لە ڕم، ھەمووی ناردن بۆ (بَطْنِ يَأْجُجٍ) کە شوئیتیکە لە نێزک مەککە، بەرەو مەککە ڕۆی بە شمشیرەوہ، شمشیرەکانیش لە کالانەکانیاندا بوون، وەک مەرجی لەگەڵدا گرتبوون، لەگەڵ قورەیشییەکان لە صولحی حودەیییەدا، کە دەبێ تەنیا بە شمشیری ئێو کالانەوہ بێن.

کاتیک قورەیشییەکان نوێنەری خویان (مُكْرَزِ بْنِ حَفْصٍ) یان نارد، لە ڕیگادا پێی گەیشت، گوئی: ئەو موخەممەد! نەمانزانیوہ تۆ پەیمان بشکێنی، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: چی بووہ؟ گوئی: ئەوہ نیە تۆ بە چەک و تیروکەوان و ڕمەوہ ھاوویە ئێومان، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: {لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ، وَقَدْ بَعَثْنَا بِهِ إِلَى يَأْجُجٍ}، شتی وا نەبووہ ئەو چەک و چۆلەمان ناردوہ بۆ (یأجج)، ئنجا میکریز گوئی: ھەر وامان ناسیوی کە تۆ خواوہنی چاکە و خواوہنی وەفای.

ئیدی سەرانی کوفر لە مەککە چوونەدەر تاکو تەماشای پێغەمبەر ﷺ و ھاوہ لانی (خوا لێیان رازی بێ) نەکەن، لە داخ و خەفەتان چاویان بەراینی نەدا، تەماشایان بکەن و، شاریان چۆلکرد، بەلام ئەوانی دیکە، لە خەلکی مەککە،

له پیاوان و ثافره تان و مندالان مابوونه وه، له سه رپی و بانان و له سه ر بانان دانیشتبون ته ماشای پیغمبره رو هاوه لانیان ده کرد (خوا لیان پازی بی)، ئیدی پیغمبر ﷺ چووہ تپو مه ککه وه له حالیکدا هاوه له کانی له پیش ده سته وه بوون ته لبیه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) یان ده کردو، قوربانییه که شیان پی بوون، قوربانییه که ی خویشی پیشتر نارد بوو بو (ذی طوی)، (نه ویش ناوچه یه که)، خویشی سواری نه و حوشره ی بوو بوو، که له کاتی صولحی حوده ییبه شدا هه ر سواری نه و حوشره بوو بوو، عه بدوللای کوری ره واحه ی نه نصاریش جله وی حوشره که ی پیغمبره ی خوی ﷺ گرتبوو، رایده کیشا، نجا له کاتیکدا جله وه که ی راده کیشا، نه و شیعره شی ده گوت:

بِاسْمِ الَّذِي لَا دِينَ إِلَّا دِينُهُ

بِاسْمِ الَّذِي مُحَمَّدٌ رَسُولُهُ

خُلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ

الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَأْوِيلِهِ

كَمَا ضَرَبْنَاكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ

ضَرْبًا يَزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ

وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

قَدْ نَزَلَ الرَّحْمَنُ فِي تَنْزِيلِهِ

بِأَنَّ خَيْرَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِهِ

يَا رَبِّ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِقِيلِهِ

(ابن کثیر)، ده لێ: له چه ند گێردراوه ییه کی جوړاو جوړدا، نه وه ی گوترا هیناومه، شیعره که ش مانایه که ی ناویه:

به ناوی نه و که سه ی جگه له به نامه ی نه و، به نامه یه کی دیکه نه، (به نامه یه که که شایسته ی مرووف بی)، به ناوی نه و که سه ی موحه ممه د

پەوانە كراوى ئەو، ئەى ئەھلى كوفرا! پى چۆلېكەن، ئەمپۆ تىمە لەسەر جىيە جىكردنى قورئان لىتان دەدەين، وەك چۆن پىشتەر لەسەر دابەزاندى لىمان دەدان، لىدانىك كە سەر لەسەر جەستە ھەلېگرى، لىدانىك كە دۆست خۆشەويست بىئاگا بىكات لە خۆشەويستەكەى، خواى خاوەن بەزەى لە دابەزىراوەكەى خۆيدا دابەزانىدو، لە چەند لاپەردەيەكدا كە لەسەر پىغەمبەرەكەى دەخوئىندىرئەو، كە باشتىن كوزران، ئەوئە لەپى خوادابى، ئەى پەرورەدگارم! مەن بىروام ھەيە بە فەرمايشتەكەى.

تىمام ئەحمەد لە ئىبنو عەباسەو (خو لە خۆى و بابى رازى بى) گىراوئەتەو كە پىغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانى چوونە مەككە لە ھالىكدا كە (تاي يەئزىب، مەدەنە) بىتاقەتى كردوون، تووشى ناپەھەتى بىو بوون، بۆيە ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان، گوئىان: كۆمەللىك دىنە ئىو شارەكەتەو، كە گرەتەو نەخۆشى يەئزىب، بىتاقەت و بىھىزى كردوون! ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان لەو لايەى لە لاي حىجرەوئە دانىشتبوون، تەماشايان دەكرد، خواش ﷻ پىغەمبەرى خۆى ﷺ لەوئەى گوئىان ئاگادار كەدەو، بۆيە پىغەمبەرى خوا ﷻ فەرمانى بە ھاوئەلانى كە لە سى طەوافى يەكەم، كە بە دەورى كەعبەدا دەسوورئەو، بەشەوئەى: (مەل) بىرۆن، ئەوئە ئەوئە كە بە نەرمە غار بىرۆن، تاكو ھىزى پىزىيان پىشانى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان بىدەن، ئىدى سى سوورى يەكەم بە نەرمە غارو گورگە لۆقە، پىشتىن، بەلام فەرمانى پىكردن كە لە ئىوان دوو پايەكاندا كە بە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان نەياندەبىنىن و لە دىوارى كەعبە دەگىران، بە پىشتىن ئاسايى بىرۆن، پىغەمبەر ﷺ تەنبا ئەو پى لىگرت كە ھەر ھەوت سوورەكە بە گورگە لۆقە بىرۆن، تاكو ئاگاي لىيان بىت و زۆر ماندوونەن، ئىجا ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان كە ئەوانيان و ابىنى، گوئىان: ئەوانە بىوون كە پىتان و ابىو تاو نەخۆشى يەئزىب بى تاقەتى كردوون؟ ئەوانە لە فلان و فىسار كەس بەھىترن! ئەوئە بىسمايەن كەد، ھەر كام لە: صەحىحى بوخارىي و صەحىحى موسلىم ھىتاوانە.

لېره‌دا پړوايه‌تېكى دېكه‌ دېنين، كه‌ هه‌ر كام له‌ بوخاريى و موسليم و هه‌ندېك له‌ فەرمووده‌ ناسانى دېكه‌ش هېناويانه‌و، ئه‌وه‌مان بۆ كورت ده‌كاته‌وه‌:

﴿وَعَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ مُعْتَمِرًا، فَحَالَ كُفَّارٌ قُرَيْشٍ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْبَيْتِ، فَتَحَرَ هَذِيهٗ، وَخَلَقَ رَأْسَهُ بِالْحَذِيثِيَّةِ، وَقَاضَاهُمْ عَلَى أَنْ يَعْتَمِرَ الْعَامَ الْمُقْبِلَ، وَلَا يَخْمِلَ سِلَاحًا عَلَيْهِمْ إِلَّا سِوْفًا، وَلَا يَقِيمَ إِلَّا مَا أَحَبُّوا، فَاعْتَمَرَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ، فَدَخَلَهَا كَمَا كَانَ صَالِحُهُمْ، فَلَمَّا أَنْ أَقَامَ بِهَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَمَرُوهُ أَنْ يَخْرُجَ، فَخَرَجَ﴾.

(أخرجه البخاري: ۲۵۵۴، ومسلم: ۳۰۴۹).

واته‌: ئېبنو عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده‌لێ: پېغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به‌ نيه‌ق عومره‌ ده‌رچوو، به‌لام كافرەكانى قورەيش پريان لينگرت، بچى بۆ لاى مالى خوا (كه‌عبه‌)، بۆيه‌ قوربانيه‌كه‌ى خوێ سهربرى (هاوه‌لان قوربانيه‌كانى خويان سهربرين) به‌ر له‌وه‌ى بگاته‌ سهر زه‌مىنى هه‌ره‌م له‌ حوده‌يبىبه‌وه‌، سهرى خويشى تاشى، به‌لام له‌گه‌لياندا پېككه‌وت كه‌ سالى داهاتوو بېت بۆ عومره‌وه‌، چه‌كيش، ته‌نيا شمشير له‌كالاندا هه‌لبگرى و، ته‌نيا ئه‌وه‌نده‌ش مېنېته‌وه‌ له‌ مه‌كه‌كه‌ كه‌ ئه‌وان هه‌ز ده‌كهن، (كه‌ گوتووiane: سى شه‌وو سى پوژان مېنه‌وه‌)، ئىدى پېغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌ سالى داهاتوودا عومره‌ى كردو، به‌و شتوه‌يه‌ى له‌گه‌ليان پېككه‌وتبوو، چوووه‌ نيو شارى مه‌كه‌كه‌، دواى ئه‌وه‌ى سى پوژان و سى شه‌وان مايه‌وه‌، داوايان لىكرد چۆلى بكات، پېغه‌مبه‌رىش ﷺ مه‌كه‌كه‌ى چۆلكردو به‌جېه‌شت.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خو ﷺ لەم سۆ ئایەتە موبارەکەدا، که کۆتایی سووپرەتی فەتھیان پێتاتو، له هەر کامیاندا بابەتێکی سەر بە خو، بە لām پێکەوه پەيوەست دەخاتە پوو:

۱- له ئایەتی یە که میاندا فەرموو یەتی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾، بە دنیایی خو ﷺ بە شیوێهەکی چەسپاوو راست، خەونی پێغەمبەرەکی خو ﷺ راست دەرچوو، یانی: (صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ فِي رُؤْيَا) خو راستیکرد لە گەڵ پێغەمبەرەکی له خەونە کهیدا، چونکه خەونی که پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ السَّلَام) دەبینن، وەحییە: (رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَحْيِي)^(۱)، بۆیەش خو ﷺ پالێداووتە لای خو ﷺ واتە: خەونی پێغەمبەرەکی که پێشانیادبوو، وەک وەحییەک راستی دەرچوو، بە شیوێهەکی چەسپاو، هەڵبەتە خەونە که، جاری ئەهاتبو دی، چونکه هەر له مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سالی شەشەمی کۆچیدا ئەم سووپرەتە هەمووی دابەزیو، بە لām بۆیە خو ﷺ بە رابردوو دیفەرموی: راستی دەرچوو، واتە: دنیابن دێتە دی، ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، ئەگەر خو ﷺ بیهوی، دەچنە ئێو مژگەوتی حەرەمەو، دیارە خو ویستوو یەتی، بە لām بۆ ئەو یە ئیمە فێری ئەو ئەدەبە بەرزە بکات، که هەموو شتێک بگێڕینەو بۆ ویستی خو، وەک (ثعلب) که یە کێکە لە زانیان دەلی: خو ﷺ له شتێکدا که زانیو یەتی، فەرموو یەتی: ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، بۆ ئەو یە ئیمە له شتێکدا که نابزانن، بلیین: ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾!

﴿أَمِنِينَ مَخْلَفِينَ رُؤْيَاكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾، چوار سیفەتیان لێ هەلەدات:

یەک: دانیو هێمنن له کاتێکدا دەچنە ئێو شارەکه.

دوو: ﴿مَخْلَفِينَ رُؤْيَاكُمْ﴾، هەندیکتان سەری خۆتانان تاشیو ﴿وَمُقَصِّرِينَ﴾.

سێ: هەندیکیشان کورتان کردۆتەو هەلئان پاچییو، ﴿لَا تَخَافُونَ﴾.

(۱) رواه البخاري: برقم: ۱۲۸، من قول عبید بن عمیر.

چوار: وهك چۆن له چوونیدا هێمنن و دلنیا، له مانهوهشدا ترستان له كهس نیه.

﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ يَغْلِبْهُ﴾، ئنجا خوا ﷻ تهوهی زانیی كه ئیوه نه تانده زانی، ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا قَرِيبًا﴾، (مِنْ قَبْلِ ذَلِكَ)، بهر لهوه، خوای پهروهردگار پێش تهو چوونه تان كه له سالی ههوته مدها ده بێ، سهركهوتنیکی نیزیکی بو په خساندن، كه دهگونجی مه بهست پێی صولحی حوده بیبیه بێ، دهشگونجی مه بهست پێی جهنگی خه بیهره دهستكهوته كانی بێ، به لام زیاتر وا پیده چی مه بهست پێی صولحی حوده بیبیه بێ، خوا تهوی ناوناوه سهركهوتن (فتح)، به لام به نسبت جهنگی خه بیهره وه، زیاتر دهستكهوته كان له بهر چاوه گیراون.

۲- له ئایهتی دووه میشیان دا، خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾، تهو (خوا ﷻ) كه سێكه پێغه مبهری خوی به ڕێنمایی و به ڕهنامهی راستهوه ناردوه، ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاكو به سههر هه موو به ڕهنامه كاندا زالی بكات و سه ریخات له رووی به لگه وه، له حالێكدا كه مسولمانان بێ دهسته لانت، یاخود نه گهر خاوهن دهسته لانت، له رووی دهست ڕۆشتوو یی و دهسته لاته وه، له كاتێكدا كه به روا داران له گه لێدا راست ده كهن و، بهو پێیهی ئیسلام ده فهرموێ مامه له ده كهن، تهو كاته نه هلی ئیسلام بالاده ست ده بن، ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾، خواش ﷻ به سه چاودێر بێ، یاخود به سه شایه د بێ، به لگه و شایه دی راستی ئایین و به ڕهنامه كه ی خوی بێ، كه به پێغه مبهری خاته می خویدا ﷻ ناردوو یه تی.

۳- له ئایهتی سێیه م و كو تایی دا، خوا ﷻ هه م پێناسه ی پێغه مبه ر ﷻ ده كات و، هه م پێناسه ی هاوه لانی و، سه ره جه م ته وانه ش كه له خزمه تی دا ده بن و، ده فهرموێ: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، موحه ممه د په وانه كراوی خوا به، زانا یانی ڕێزمانزان ده لێن: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، ده گونجی: نهیادو گوزاره (مبتدا و خبر) بن، یانی: (محمد) نهیاد (مبتدا) وه (رسول) گوزاره (خبر) كه یه تی، به لام ده لێن: ته وه شتیکی به لگه نه و یسته، بو یه چاكر وا به بگوتری: (هو)

مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ)، یانی: ئەوەی باسکرا، موحەممەد ﷺ و پەوانە کراوی خوا، **﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾**، ئەوانەش کە لە گەڵیدان، بۆیە فەرموویەتی: ئەوانە لە گەڵیدان، تا کۆهەم هاو لەان بگرتەو بە پلە یە کەم (خوا لێیان پازێ بێ)، بە پیاوو ئافەرەتیانەو، هەم بە درێژی میژوو و بە پانایی زەمین، هەموو ئەوانەش بگرتەو کە لە خزمەت بەرنامە کەیدان، **﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾**، لە سەر کافران توندو تیژن، توندو سەختن و، لە تێو خۆیاندا بە پەرۆش و بەزەیین، **﴿تَرَهُمْ رُكْعًا سَجْدًا﴾**، هەمیشە بە رکوع بردوویی و کړنووش بردوویی دەیانبینی، واتە: بەردەوام لە حالەتی نوێژدا دەیانبینی، لەو کاتاندا کە کاتی نوێژن، **﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾**، بەخششی خواو پەزنامەندی خوا دەخوازن، یانی: زۆر بەجیددی دەخوازن، ئاواتیان ئەوێە خوا لێیان پازێ بێ و لە بەخششی خۆی بەشیان بدات، **﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾**، نیشانەیان، نیشانە ی ئیمانداریهتی و بەنداریەتیان بۆ خوا، لە پرویاندا دیارە، **﴿مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾**، بە هۆی کاریگەری زۆر و چاک کړنووش بردنەو، **﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾**، ئەو وەسف و پێناسەیانە لە تەوراتدا.

﴿وَمَثَلُهُ فِي الْإِنْجِيلِ﴾، وەسف و پێناسەشیان لە ئینجیلدا، ئاویە: **﴿كَرَجَ أَخْرَجَ سَطْلَهُ فَتَارَهُ، فَاسْتَغْلَطَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾**، وەک درەختێک یان کشتوکالێک کە لق و پۆپ دەردەخات، ئەو لق و پۆپەش قەدە کە بەهێز دەکات، دوا یی پتەوو بەهێز دەبێ، ئنجا لە سەر قەدو بنکە کانی خۆی پادەووستی، **﴿يُعْجِبُ الزَّرْعَ﴾**، جووتیارەکان سەر سام دەکات، **﴿لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾**، بۆیەش خوا ﷻ وا گەشە ی پێدان و نەش و نمایان کرد، تا کۆ رقی کافران یان پێ هەلستێ، **﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾**، خوا ﷻ بەلێنی بەوانەیان داو، کە ئیمانیا ن هێناو و کردو و باشەکان دەکەن، بەلێنی چی پێداون؟ **﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾**، لێبوردن و پاداشتیکی مەزن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

راگه یاندنی خوای بهرزو مه زن: له و خه ونه دا که پيشانی پیڅه مبه ره که ی داوه، که موحه ممه د ﷺ راستیکردوه و، به دنیایی پیڅه مبه ری خوا ﷺ و پرواداران به هیمنی و بئ ترس و بیم، ده چنه مزگه وتی چه رامه وه، له حالیکدا به شیکیان قزئ خویان تاشیوه و، به شیکیشیان کورتیان کردوته وه:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءُوبَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُخْلِفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (۲۷)

شیکردنه و ی ئه م ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(۱) - ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءُوبَا بِالْحَقِّ﴾، به دنیایی خوا له خه ونه که یدا له گه ل پیڅه مبه ره که یدا راستیکرد.

پیشتر گوتوو مانه: (ل) و (قد) جه ختکردنه وه ده گه یه نن: (ل) بو سوینده یاخود زه مینه خوشکه ره بو سویند، (مُهِدَةً لِلْقَسَمِ)، (قد) یش کاتیک ده چته سهر کرداری رابردو و بو ساغکردنه وه (تحقیق) یه، که واته: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءُوبَا بِالْحَقِّ﴾، واته: به دنیایی و به جه ختکردنه وه خوا ﷺ له و خه ونه دا که پيشانی پیڅه مبه ره که ی خویدا، راستیکرد، یان: راستی خوا له خه ونه که دا که پيشانی پیڅه مبه ری داوه ﷺ شتیکی چه سپاوه، یاخود پر له هیکمه ت و ئامانجی راست.

لتره دا پرسپاریک ده کړی: بۆچی خوا ﷺ نه وهی به جه ختکړنه وه وه هیناوه و، ههم به (ل) و ههم به (قد) جه ختی له سره کړدوته وه؟

وه لاهمه که ی نه وه یه: نه و جه ختکړنه وه یه بۆ هه لوه شانده وهی شوبه و گومانی مونافیق و دلته خوښه کانه، که گوټیان: (أَيْنَ رُؤْيَا؟)، کوا خه ونه که ی موحه ممه ده ﷺ چی لیته ات؟! بۆیه خوا ﷺ ده فهرموئ: به دلنیا یی خوا له خه ونه که دا، که پیشانی پیغه مبه ره که ی خویدا، راستی فهرموو، یا ئی: دیته دی.

تنجا زانایان به چهند شپوه یه ک ته عبیریان له ماناو لیکدانه وهی، ثم پرسته موباره که کړدوه:

أ- یه کیکیان ده ئی: (لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ فِي الرُّؤْيَا)، خوا ﷺ له گه ل پیغه مبه ره که یدا راستی کړد، له خه ونه که دا.

ب- یه کیکی دیکه یان، ده ئی: (حَقَّقَ اللَّهُ رُؤْيَا رَسُولِهِ)، خوا ﷺ خه ونی پیغه مبه ره که ی چه سپاندو، هینا یه دی.

ج- یه کیکی دیکه یان ده ئی: (أَرَاهُ رُؤْيَا صَادِقًا)، خه ونیکی راستی پیشاندا، دیاره خه ونی پیغه مبه رانیش عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ و هحیه، بۆیه خه ونه که سه رنجام بۆتوه به هه و الیک و به راستی و هسف کراوه.

د- (الطبري) یش ناوا ته عبیر ده کات له وه و له پرسته که ی دوایشی که ده فهرموئ: لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ سَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ﷺ ده ئی: (لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ مُحَمَّدًا رُؤْيَاهُ الْبَيَّ أَرَاهَا إِيَّاهُ، أَنَّهُ يَدْخُلُ هُوَ وَأَصْحَابُهُ بَيْتَ اللَّهِ الْحَرَامِ آمِينَ، لَا يَخَافُونَ أَهْلَ الشَّرْكِ، مُقَصِّرًا بَعْضُهُمْ رَأْسَهُ، وَمَحَلِّقًا بَعْضُهُمْ^(۱))، واته: به دلنیا یی خوا له گه ل موحه ممه د پیغه مبه ره که ی خویدا ﷺ راستی فهرموو، له و خه ونه دا که پیشانیدا، به دلنیا یی خو ی و هاو دلانی ده چنه ئیو مالی چه رامی خواوه، به دلنیا یی و

ھېمىنىي و، لە خەلكى ھاوبەش بۆ خوا دانان ناترسىن، لە حالىك دا ھەندىكىيان سەرى خۇيان كورتكردۆتەو، ھەندىكىشيان تاشيوانە.

(۲) - ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، بە دلىباي دەچنە مزگەوتى ھەرامەو، ئەگەر خوا بىھوئى، (تَعْلَب) كە يەككە لە شارەزايايى زمانى عەرەبىي، قسەبەكى جوان دەكات، دەلى: (إِسْتَأْنَى اللَّهُ فِي مَا يَعْلَمُ، لِيَسْتَأْذِنَ الْخَلْقَ فِيمَا لَا يَعْلَمُونَ)، واتە: خوا ﷻ ھەلاواردنى كردو [إِنْ شَاءَ اللَّهُ] لە شتىكدا كە دەيزانئى و دلىبايە، كە ھەر دىتە دى، تاكو خەلكىش لە شتىكدا كە نايزانن (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) بكەن، ھەلبەتە لىرەدا (إِسْتَأْنَى اللَّهُ)، يانى: (قَالَ اللَّهُ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، خوا فەرموئى: ئەگەر خوا ويستى.

(۳) - ﴿ءَامِينَ﴾، بىترس و دلىبان، واتە: كاتىك تىو دەچنە نىو مزگەوتى ھەرامەو، ھىمىن، بىترسن.

(۴) - ﴿مُحَلِّفِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾، سەرى خۇتان تاشيو و كورتتان كردۆتەو، ئەمىش حالە، لە راناوى (ءَامِينَ): (وَهُمَا كِنَايَتَانِ عَنِ التَّمَكُّنِ مِنْ إِتْمَامِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ)، ئەم دووانە كنارەن بۆ توانايى لەسەر تەواوكردن و بە جىھىتايى ھەج و عومرە، يانى: تىو دواى ئەوئە بەب تىرسى دەچنە نىو مزگەوتى ھەرامەو، لە حالىكدا دەچن، كە ھەندىكتان قژە سەرى خۇتانتان تاشيو، ھەندىكىشتان كورتتان كردۆتەو، ديارە كاتىكىش مەوئ لە ئەنجامدانى خوا پەرستىيەكانى ھەج و عومرەدا، دەگاتە قۇئانغى سەرى خۇ تاشين و سەرى خۇ ھەلباچين و كورتكردەو، كە خوا پەرستىيەكانى ھەج يان عومرە تەواو كىرەن.

كەواتە: ئەمە كىنايەيە بۆ ئەو كە عومرەكەيان بە تەواوى دەكەن، چونكە ئەو كاتە ھەج ئەبوو، ئەو خوا پەرستىيەى بۆى چوون عومرە بوو.

(۵) - ﴿لَا تَخَافُ﴾، ھىچ ناترسن، پىشى دەفەرموئى: (آمِينَ)، لەحالىكدا كە تىو بەھرەمەندن لە ھىمىنى و ئاسايىش، دوايى كە دەفەرموئى: ﴿لَا تَخَافُ﴾، واتە: لە كاتى چوونە ژوورى مزگەوتى ھەرام و چوونە نىو مەككەدا، تىو ھىمىن و بى ترس و

بیمن و، دواى چوونیش: ﴿لَا تَخَافُوكَ﴾، دواى ئەوەى لەوێش دەمێننەوهو، دەیکەنە نشینگەو تێیدا سەقامگیر دەبن، دیسان ترستان لەسەر نابن، (تَأْمَنُونَ حِينَ الدُّخُولِ، وَلَا تَخَافُونَ بَعْدَهُ)، لە کاتی چوونە ئێو مژگەوتی حەرامدا بە هێمنیی دەچن و، دواایش ترستان لەسەر نابن و دلەراوکیان نابن.

٦- ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾، ئەو (خوای) زانی ئەوەى ئێو نەتاندەزانی، دەلێ: (تَفَرَّيْعَ عَلَى مَا مَرَّ ذِكْرُهُ، أَي: مَا أَنَّ اللَّهَ عَلِمَ مِنَ الْمَصَالِحِ الْجَمَّةِ لَكُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ: ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا قَرِيبًا﴾، ئەمە بینکردنە لەسەر ئەوەى گوتراو لى لیکردنەوهیهتی، لە ئەنجامی ئەوەدا، که خوا ﷻ بەرژەوهندیاتێکی زۆری بۆ ئێو دەزانین، که ئێو فیکرتان پێیان نەدەشکا، ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾، بۆیه پێش ئەو یان نزیکتر لەوه سەرکهوتنێکی نیزیکی بۆ ڕەخساندن، که وەک پێشتر گوتوویمان: مەبەست پێی پێکھاتنی حودەیبییە، چونکه خوا ﷻ ناوی لە صولح و پێکھاتنی حودەیبییە ناو: فەتەح: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ ١، یانی: (فَتَحَ لَكُمْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا)، بەرلهوه سەرکهوتنێکی نیزیکی بۆ ڕەخساندن.

ئەنجا ئایا بۆچی خوا ﷻ فەرموویەتی:

٧- ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾، ئەنجا (خوای) بەرلهوه سەرکهوتنێکی نیزیکی بۆ ڕەخساندن؟ بەلام ئەیفەرموو: (فَتَحَ لَكُمْ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا)؟! ھۆکارەکی ئەوەیە تاكو ئەو بەگەبەتی ئەو سەرکهوتنە کارێکی زۆر سەرسوڤهینەر بوو، ئەگەر خوا ﷻ نەیکێراواو نەپرەخساند بایە، پەیدانەدەبوو.

کە دەفەرموو: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، یانی: ئەگەر خوا ﷻ ویستی، بەلام لێرەدا سێ حکیمەتی تێدان:

یەکەم: بۆ ئەوەیە که مسوڵمانان فیزی ئەدەبی ئاخوتن بکات، کاتیک پەيوەندیی بە داھاتوووە ھەیه، بیهستەنەو بە ویستی خواى پەرورەدگارەو، ئەو ئەدەبێکی بەرزە، که مسوڵمان بۆ داھاتوو که نازانێ چی لە ھەگبەى نادیار (غیب)دا ھەیه، ھەمیشە

بیبەستیتەووە بە ویستی خواوەو بَلَى: ئەگەر خوا ﷻ بیهوێ، وەک لە سوورەتی (الکھف) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (۳۲) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا سَبَّحْتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾ (۲۱)، ئەگەر ویستت کارێک بَلَىی کە بە یانی، (واتە: دواێ ئەو کاتە ی تێستا تێدا ی) ئەنجامی دە دە ی، بَلَى: (إن شاء الله)، ئەگەر خوا ویستی، هەر کاتیش لە بیرت چوو یادی خوا بکەو بَلَى: بە لکو خوا بو نیزی کتر لەو، لە پرووی سەر راستییەووە پێنماییم بکات، کە واتە: ئەمە حیکمەتیکی گوتنی: (إن شاء الله).

دوووەم: حیکمەتی دوووەمی ئەووەیە کە ئێو بە ویستی خوا ﷻ و توانا و پەخساندنی وی دە چنە ئێو مزگەوتی حەرامەووە، نەک بە هێزو شان و شەو کە تی خۆتان.

سێیەم: حیکمەتی سێیەم کە ئەم پستە یە دە یگە یە نێ ئەووە یە: (مَتَى شَاءَ اللَّهُ، لَا مَتَى شِئْتُمْ، أَوْ وَإِنْ لَمْ يَشَأِ الْكُفَّارُ)، واتە: کاتی کە خوا ﷻ ویستی ئێو دە چن، نەک ئەو کاتە ی کە دە تانەوێ، یان هەر چە نندە کافرە کانیش نە یانەوێ، بە لکو هە لپرینی هەر شتێک، سەرە نجامە کە ی دە کەوێتە دە ست ویستی پە هاو بی سنووری خوا ﷻ.

مه سه له ی دووهم:

خو! پیغمبره‌ری کۆتایی خۆی (موحه‌مه‌د) ﷺ ی به پێنمایی و به‌نامه‌ی هه‌ق و راسته‌وه‌ ناردوه، تاكو به‌سه‌ر تێكراي به‌نامه‌كاندا زالی بکات:

خَوَاتِمُ دَعَا رَمُوزِي: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ﴾ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتە، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى﴾، نهو (خوای) نهو زاتهیه، پهوانه کراوی خوئی
به ریتمای و بهرچاو روونییهوه، پهوانه کردوه، نایا پیغمبهری کو تایی ته نیا بهرچاو
روونی و ریتمای ینیه؟ نه خبر.

۲- ﴿وَدِينُ الْحَقِّ﴾، ههروهه بهرنامهیهکی ههق و چهسپاوو پراستیش^(۱)، بۆچی خوا
 ئەو دوو وشهیهی بهکارهێنان؟ شایانی باسه: له سێ ئایهتی قورئانیشدا، ههم له
 سوورەتی (توبه)دا، ههم لێرهدا له سوورەتی (الفتح) و، ههم له سوورەتی (الص)دا،
 ئەم پرستیه دووباره بۆتهوه، وهک دواى باسى دهکەین، لهبەر ئەوهی مەژۆن وهک
 تاک پێوستی به هیدایهت و بهرچاو پرووی و پێنمایی خوا هیه، ههم له پرووی
 بووناسییهوه، ههم له پرووی ئیمان و عهقیدهوه، ههم له پرووی پرستشهکانهوه،
 ههم له پرووی رهوش و ئاکارهوه، ههم له پرووی تهزکیه نهفس و تهقواوه، وهک
 کۆمهڵیش پێوستیان به بهرنامهیهکی پێک و راست هیه، که ههموو کاروبارهکانی
 ژانیان، له پرووهکانی: بهرپوهبردن و هوکمرانی و، ئابووری و، پهیوهندییهکان و،
 کۆمهڵایهتی و، کارو کاسبی، له ههموو ئەو پرووانهوه بۆ پێک بهخت، که ئەویش پێی
 دهگوتری: ئاین، ئنجا بۆچی خوا ﷻ پیغمبهری کۆتایی خۆی بههیدایهت و به دینی
 ههقهوه ناردوه؟

(۱) دوايې لهو ياره وه كورته ياستك ده كه ين.

۳- ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، تاكو به سهر ٲٲكړای به رناملان دا سهری بخت، ده گونجی رانای سهر (لِيُظْهِرَهُ)، بچٲٲهوه بو (الدِّينَ)، یانی: ٲهو دینه هه قه سهر بخت، یا خود بچٲٲهوه بو (رسول) تاكو ٲهو پٲغه مبه ره زال بکات، ﴿عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، به سهر هه موو به رنامله کانداه ده قهرموٲ: زالی بکات، ٲمه دوو واتایان ده گه یه نی:

واتای یه که م: به به لگه سهری بخت، هیچ به رنامله یه که له به رانبه ر ٲیسلامدا له رووی به لگه وه، خوٲ راناکړی، هه ر هه قیقه ٲٲیک ٲیسلام ده ٲٲی و، ٲه وهی له به رانبه ری دا ده گوتری و، پٲچه وانده ٲی و دژیه تی، هه ٲهن پوچه له، بو وٲنه:

أ- ٲیسلام ده قهرموٲ: ده بٲ له رووی ٲیداری و سیاسیه وه، کاروبار، به راوٲژ بٲ، که واته: هه موو جوړه کانی دیکه ی به رٲوه بردنی کاروبار، به ٲایهت هوکمرانی، ناروان، چ هوکمی میراتی بٲ و، چ بنه مال ه یی بٲ، چ خو سه پانندن بٲ ... هتد، هه موو شیوه کانی دیکه ی هوکمرانی جگه له وهی به راوٲژ له ٲٲو خوٲ، کوژه لگادا به رپرسان دیاری بکړی، ناروا یه.

ب- هه روه ها له رووی نابوو ری ه وه، ٲیسلام له لایه که وه دان به خاوه ندریه ٲی تا که داد ٲٲی، له لایه کی شه وه ده ٲٲ: ٲهو خاوه ندر ٲٲیه ی تا که، نابٲ له سهر حیسانی به رژه وه ندی گشتی بٲ، واته: هه م ره چاوی به رژه وه ندی گشتی ش ده کات و، هه م ره چاوی مافی تاکی ش ده کات، ٲه مش هیٲٲکی ٲٲوه راس ت و میانجیه له ٲٲوان له لایه که وه: کاپٲالیزم و لیبرالیزم دا، که ده سٲی تا که والا ده کهن، به که یفی خوٲ هه لسوکه وت بکات، به بٲ له به رچا وگرتنی به رژه وه ندی گشتی، له ولاشه وه: سو شیا لیزم و کو مؤنیزمدا که تا که له ژٲٲٲی کوژه لگادا ده پٲیش ٲٲنه وه، ٲیسلام ده ٲٲ: نه خٲر، ده بٲ هه م تاکی ش مافی پارٲزراو بٲ و، حورمه ت و رٲزی هه بٲ، به لٲم به رژه وه ندی گشتی ش نابٲ بخړٲته مه ترسیبه وه.

ج- هه روه ها له رووی کوژه لایه ٲٲیه وه، له هه موو رووه کانی دیکه وه ش.

ٲه وه واتایه کی زال کړدنی ٲایینی خوا، یان پٲغه مبه ری خوا ﷺ به سهر هه موو به رنامله و رٲٲازه کانی دیکه دا.

واتای دووه: نهوویه که به دهسته‌لات به‌سه‌ریاندا زالبی و سه‌ر بکه‌وی،
 واته: له حالته‌ی پروبه‌پروبوونه‌وه و به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌دا، که به درِزایی می‌زوو
 هه‌روا بووه‌و، کاتیک ته‌هلی ئیسلام به‌راستی برودار بووبن، ته‌هلی کوفر له
 به‌رانبه‌ریاندا خویان نه‌گرتوه، چونکه بروداران: هه‌م له پروی بووناسیی و ئیمان
 و عه‌قیده و پرستش و، پروی په‌وشت و ئاکارو تۆکمه‌یی نیو خویانه‌وه، ته‌رازوو،
 نایه‌نه‌وه له‌گه‌ل به‌رانبه‌ره‌کانیاند، هه‌م له پروی ئه‌و ئامانجه‌ه‌قانه‌ی له پیناویاندا
 ده‌جنگن، که بریتیه له لابرذنی سته‌م و گه‌یاندنی په‌یامی خوا به هه‌موو مرو‌قایه‌تی
 و، به‌رگریکردن له چه‌وسیتراوان و ده‌ستگرتنی سته‌مکاران، واته: هه‌م ئامانجیان له
 پروبه‌پروو بوونه‌وه که یاندا هه‌قه، هه‌م خۆشیان له‌سه‌ر رِیازیکی هه‌قن، هه‌م له
 پروی تیوری و، هه‌م له پروی کردیه‌یه‌وه. که‌واته: مه‌به‌ست زاکردنی ئایینی خواجه
 به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌کاندا، یان پی‌غه‌مبه‌ری خواجه ﷺ به‌لام زیاتر و پنده‌چی
 مه‌به‌ست پپی ئایین و به‌رنامه‌ی خوا بی، چونکه ته‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 بی، ته‌نیا پۆژگاری خوی ده‌گرتیه‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر بلّین: ئایین و به‌رنامه‌ی خوا،
 هه‌موو پۆژگاره‌کان ده‌گرتیه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ بو پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌توانین بلّین: نه‌وه
 پی‌غه‌مبه‌ری خواجه ﷺ و په‌یامه‌کی ئه‌وه سه‌رکه‌وتوه.

به‌لّی (لِیُظْهِرَ): به هه‌ردوو مانایه‌کی دی، هه‌م له پروی به‌لگه‌وه‌و، هه‌م له
 پروی ده‌سته‌لات و خسته‌نه‌ ژیر رکیفی خۆشه‌وه.

۴- ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾، خواشتان به‌سه‌شایه‌د و گه‌واهیده‌ر بی، یانی: (كُفَّاكُمُ اللَّهُ
 شَهِيدًا عَلَىٰ أَنْ وَعَدَهُ كَائِنًا، أَوْ عَلَىٰ بُتُوتهِ بِإِظْهَارِ الْمُعْجَزَاتِ)، واته: خواتان به‌سه‌شایه‌دو
 گه‌واهیده‌ر بی، که نه‌وه‌ی به‌لّینی پیداون، دیته‌دی، یاخود خواتان به‌سه‌شایه‌د بی
 له‌سه‌ر راستیی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ به‌ده‌رخستنی موعجیزه‌کانی.

وشه‌ی (شَهِيدًا) به‌مانای شایه‌ده، به‌لام ده‌شگونجی به‌مانای چاودیریش بی،
 واته: به‌سه‌خوا ﷺ چاودیر بی بو هینانه‌دی، ئه‌و گف‌ت و به‌لّینه‌ی فه‌رموو‌یه‌تی و،
 چاودیر بی به‌سه‌ر مسو‌لمانانه‌وه‌و ئاگای لّیان بی و، ئه‌و به‌لّینه‌یان بو بیتیته‌دی.

كۈرتە باسنىڭ: لە بارەى پىنمايى و بەرنامە بوونى پەيامى خواوہ

بەريزان!

ئىمە لە چوار بىرگەدا، ئەم كۈرتە باسە دەخەينە ڤوو:

بىرگى يەكەم: خوا ﷻ ئەم راستىيە، كە پىنغەمبەرى كۆتايى خۆى ﷺ بە دوو شتەوہ ناردوہ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ﴾، بە پىنمايى (ھدى) و بە بەرنامەى راست (دين الحق) ەوہ، لە سى شوئندا فەرموويەتى:

أ- لە سوورەتى (التوبة) ئايەتى ژمارە (۳۳) دا، دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (۳۳).

ب- لە سوورەتى (الفتح) دا، كە دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (۲۸).

ج- لە سوورەتى (الصف) يشدا ھەمان راستىي و ھەمان پستە ھاتوہ، كە دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (۹).

كەواتە: لە ئايەتى (۳۳) ى (التوبة) و (۹) ى (الصف) دا، ئەمەى لى زياد كردوہ: ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، بەلام لەم سوورەتى فەتھدا: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ھاتوہ.

ئەمەش ئەوہ دەگەيەننى كە خوا ﷻ بەسە چاودىر بى بەسەر ھىنانە دى، ئەو بەلئىنەوہ، بەلام لە سوورەتى (التوبة) و لە سوورەتى (الصف) دا، كە ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾، ھاتوہ، ھۆيەكەى ئەوہيە كە خوا ﷻ دەزاننى: ھاوبەش بو خوا دانەرەكان ئەوہيان پى ناخۆشەو پى قەلسن، بۆيە دەفەرموى: ھەرچەندە

ئەوانیش پێی قەڵس بن و پێیان ناخۆش بێ، بەلام خوا ﷻ پێغەمبەری خۆی ﷺ بە پێنمایى و بەرچاو ڕوونى بۆ تاکەکان و، بە بەرنامەى راست و تێرو تەواویشەوه بۆ کۆمەڵگاکان ڕەوانە کردووە.

برگەى دووهم: واتاو چەمكى (الهدى) و (دين الحق):

یەك: چەمكى وشەى (الهدى):

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى﴾ (هدى) بە كوردی دەگونجێ بگوترێ: پێنمایى، دەشگونجێ بگوترێ: بەرچاو ڕوونى، دەشگونجێ بگوترێ: راستە پێکردن و خستنه سەر پێى راست، لە قورئاندا خوا ﷻ وشەى (هدى) بە گشتى بە سێ واتایان بەکارهێناوه:

۱- واتایەكى گشتى كە هەموو دروستكراوهكان دەگرێتەوه، وەك لە سوورەتى (طه) ۵۰ - دا، كاتى فیرعهون لە مووسا ﷺ دەپرسێ: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ﴾ (۱۹) ئنجا پەرۆهردگارى ئێوه كێیه، ئەى مووسا؟ مووسا ﷺ لە وەلامیدا دەفرموى: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ، ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (۵۰) پەرۆهردگارمان ئەو زاتەیه، بوونی بە هەموو شتێك داوه، دوايش پێنمایى كردوه، كەواته: هەرچی دروستكراوى خوايه، هەمووى خوا هیدایەتى بۆ ڕەخساندووه پێنمایى كردووه بەرچاو ڕوونى كردووه، وای لێكردووه بە شێوەیەك بەردەوام بێ و، بەرێوہەچێ، كە ئەو حیکمەتەى بۆى دروستكراوه، بیهێنێته دى، هەر لە گەردیلەوه تاكو كەهكەشان و، هەموو ئەو شتانەى دەكەونه ئێوانیان، چونكە خوا ﷻ لێردا وشەى هیدایەتى بۆ هەموو شتێك (كُلِّ شَيْءٍ) بەکارهێناوه، بێگومان هەموو شتێك بە شێوەیەك لە شێوەكان، خوا ﷻ پێنمایى كردووه سیستمى بۆ داناووه بەپێى ئەو سیستمە بەرێوہەچێ و لێى لانادات.

۲- واتایەكى دیکەى هیدایەت، بریتىە لە ڕێ پێشاندان و بەرچاو ڕوونکردنەوه پێنمایى كردن، وەك لە سوورەتى (السجدة) دا، دەفرموى: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اٰيَمَةً يَهْدُونَ بِالْمَرْيَا﴾ (۲۱) باسێ بەنوو ئیسرائیل دەكات، دەفرموى: ئێمە چەند پێشەوايه كمان لێ

به خساندن، به فرمانی نیمه، خه لکیان رینمایی ده کردو، رینان پیشانی خه لکی ده دات، ههروه ها خوا ﷺ له نایه تی پیش کو تایی (الشوری) دا، ده فهرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۵۲، واته: به دنیایی تو خه لک رینمایی ده که ی بو رینه کی راست، ناشکراشه نه وه ی به دهستی پیغمه مبر (محمد) ه ﷺ و به دهستی پیغمه مبران و جیگران و میراتگرای پیغمه مبرانیسه، بریتی بووه له ری پیشاندان و بهرچاو پروونکردنه وه ی خه لک به ره و ری راست، وهک له کانی ته فسیرکردنی نه و نایه ته ی سووره ی (الشوری) دا باسمان کردوه، که خوا ﷺ له هه ندی شویناندا هیدایه ت له پیغمه مبر ﷺ لا ده بات و، له هه ندیک شویناندا بو ی ده چه سپین، بو وینه: له سووره ی (القصص) دا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ ۵۱، واته: تو نه وه ی خوشت بو ی هیدایه تی ناده ی، لیره دا (هدایه) به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه پیغمه مبری خوا ﷺ به مانای یه که می هیدایه ت هه موو لایه کی رینمایی کردوه: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۵۲ الشوری، به لام: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ ۵۱ القصص، به دنیایی که سیکت که خو شده وی، ناتوانی راسته ری پی بگری.

نهمه ش مانای دووه می هیدایه ت، که بریتیه له راسته ری کردن و تنیا به ده ست خوایه.

لیره دا که خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً مُّهْدُوْنَ بِأَمْرِنَا﴾ ۵۱ السجده، پیشه وایانیکمان له نیتودا په یادکردن و تیداگیران، که به فرمانی نیمه خه لکیان رینمایی ده کرد، ری راستیان ده خسته بهر چاویان. مانای یه که می راسته ری کردنی هه رچی دروستکراوه، نه وه گشتیه.

مانای دووه می رینمایی کردنی خه لک.

۳- مانای سییه می تایبه تری هیدایه ت، بریتیه له خسته سهر راسته ری و ری راست پیگرتن، وهک له سووره ی (محمد) دا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَالَتْهُمْ نَقْوَاهُمْ﴾ ۱۷، واته: نه وانیه ری راستیان گرتوه و هیدایه تی خویان قبوول

کردو، خوا ھىدايەت يان بۇ زىاد دەكات، واتە: لەسەرەتاو ھە خوا ڕى پىشانداون، ئەو ڕى پىشاندا ھى خوايان قبوولکردو، ڕىنمايەكەيان قبوولکردو ھە ھەريانگرتو ھە پىغەمبەر ﷺ، ئنجا لەبەرەكەتى قبوولکردى ئەو ھىدايەتەدا، خوا ﷻ ھىدايەتى بۇ زىاد کردو، كە برىتە لەو ھى ڕى راستيان ڕى بگرى و بيانخاتە سەر راستە شەقام، ھەك چەند جارىك لەو بارەو ھەتەمان بەو ھەناو ھەتەو، بۇ ئەو دوو مانايە ھىدايەت: ڕى پىشانداون، ڕى راست ڕى گرتن:

كەسەك بە تۆ دەلى: فلان شار، يان فلان دى، يان لەو شارەدا فلان گەرەك يان فلان جادە لە كوێيە؟ تۆ دوو حالەت بۆ ھەن:

أ- يەكەيان ئەو ھەكە ڕىيەكە ھى پىشان بەدى و بلى: بچۆ بۇ فلان شوين، و بچۆ بۇ فلان شوين، ھەر ئاوا ڕىنمايەكە، ئەو برىتە لە ڕىنمايەكە.

ب- حالەتەكە ھى ڕى پىشانداون ئەو ھەكە، تۆ دەستى بگرى و لەگەل خۆتى بەرى و بىبە بۇ شوینەكە.

ماناي گشتى ھىدايەت، بە نەبەت مەوفاكانەو، ئەو ھەكە پىغەمبەر ﷺ ڕى پىشانداون، كە ئەو بە پىغەمبەر ﷺ دەكرى و بە ھەموو ئەو كەسانەش دەكرى كە بەرچاوى خەلك پۆشن دەكەنەو بەرەو ھەق، بەلام ھىدايەت بە ماناي دوو ھەمى، ئەنجا بە خوا دەكرى، كە ئەو ھەكە ڕى راستيان ڕى بگرى، ئەو ھەش ئەنجا بە خواى كار بە جى دەكرى، بۆيە دەفرموى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ (٥١) القصص، واتە: ناتوانى ئەو كەسە ھى خوشتەو ڕى راستە ڕى بگرى، بەلى دەتوانى ڕى پىشان بەدى، بەلام ناتوانى بىخەيە سەر راستە ڕى، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (٥١) القصص، بەلام خوا ﷻ ھەر كەسەكە بىھەو ڕى راستە ڕى دەكات، خواش ئەوانە راستە ڕى دەكات، كە ھىدايەتى خوا لە سەرەتاو، قبوول دەكەن.

دوو: چه مکی وشه (دین الحق):

وشه (دین) که پالداوه ته لای ههق: ﴿وَدِّينَ الْحَقِّ﴾ (الحق) ده گونجی مه به ست پتی خوی موته عال بی، واته: دینی خوی ههق، یاخود: ﴿وَدِّينَ الْحَقِّ﴾ ده گونجی مه به ست پتی وه سفکرانی دین بی به ههق، که بریتیه له شتی چه سپاوو پر له حکمهت.

وشه (دین) یش له قورئاندا، به زوری به مانای به برنامه ی ژیان دی، هه لیه ته وشه (دین) چهند واتیه کی ههن:

أ- به مانای سزاو پاداشت دی: ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ الفاتحة.

ب- به مانای ملکه چیی دی: ﴿وَقَنِيْلُوْهُمْ حَتَّى لَا تَكُوْنُ فِتْنَةٌ وَيَكُوْنَ الدِّينُ لِلّٰهِ﴾ البقرة.

ج- به مانای به برنامه ی ژیان دی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبَدْتُمْ ۝۴ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝۶﴾، الكافرون.

که دهفه رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱﴾، (الكافرون) (أل) ناساندنی له سه رهو بو جینسهو، هه موو کافره کان ده گرته وه، به هه موو جوړه کانیانه وه: چه مولعید بن، چه هه لگه راوه بن، چه خاودن کتیب بن، چه هاوبهش بو خوا دانه ربن، هه موو جوړه کانی کافران ده گرته وه، که واته: هه موو کافر یک دینی هیه، بویه (دین)، واته: نهو به برنامه یه ی مروف پتی به رپوه ده چی، به تاییه تی له حاله تی کومه ل بوونیاندا، بویه خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾، دوایی دهفه رموی: ﴿لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝۶﴾، ثایین و به برنامه ی خوتان بو خوتان، منیش ثایین و به برنامه ی خوم بو خوم.

هه روه ها (دین) به مانای به برنامه ی ژیان هاتوه، له سووره تی (یوسف) دا، که خوا ﷺ له باره ی نه وه وه که یوسف ﷺ بوی هیه برابه که ی (بنیامین) له

لای خوئی گلداده‌تو، به پاساوی نه‌وه که نه‌وه ده‌فهری ده‌غلیان پی پیاووه، له باری نه‌ودا دۆزراوه‌تو، ده‌فهرموی: ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِهِ ثُمَّ اسْتَخْرِجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِهِ﴾ (۷۱)، واته: ده‌ستیکرد به پشکنینی باره‌کانیان پی‌ش باری برابه‌که‌ی، دوا‌یی له باری برابه‌که‌ی ده‌ری هینا (ده‌فهره‌که‌ی ده‌رهینا)، ﴿مَا كَانَ لِأَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ (۷۲)، (یوسف) بۆی نه‌بوو، به‌پیی به‌رنامه‌ی پادشا (پادشای میسر) برابه‌که‌ی له لای خوئی گلداده‌وهو بیگرئ، که هه‌ندیک له زانا‌بان ده‌لین: به‌روالته له به‌رانبه‌ر بردن ده‌فهره‌که‌دا کردوویه‌تی به‌کۆیله، به‌لام نایه‌ته‌که نه‌وه به‌پاشکاویی ناگه‌یه‌نین، گرنگ نه‌ویه له به‌رانبه‌ر نه‌ودا که ده‌فهره‌که له باره‌که‌ی دا بووه، گلی داوه‌تو، وه‌ک به‌رده‌ست یان وه‌ک کۆیله، که ده‌بی ماوه‌ی نه‌ونده له لامان بی، گرنگ نه‌ویه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ﴾ ده‌فهرموی: به‌پیی به‌رنامه‌و حوکه‌ی پادشایه‌که بۆی نه‌بوو، برابه‌که‌ی له لای خوئی گلداده‌وه، بۆیه به‌برابه‌کانی گوت: سزایه‌که‌ی چییه، ته‌گه‌ر نه‌وه ده‌فهر له باری نه‌ودا دۆزرایه‌وه؟ نه‌وانیش گوتیان: ﴿جَزَاءُ مَنْ يُجِدْ فِي رَحْلِهِ فَهَرَجَ﴾ (۷۳)، سزایه‌که‌ی هه‌ر نه‌ویه، که هه‌ر که‌س له باره‌که‌یدا دۆزرایه‌وه، خوئی ده‌بیته‌ بارمه‌ی، واته: خوئی ده‌بیته‌ سزای، واته: ده‌بی بیته‌ به‌ر ده‌ستی، یاخود کۆیله‌ی نه‌وه که‌سه‌ی دزی لی‌کردوه، نه‌وه‌ش پی‌شنیاره‌که‌ی نه‌وان بووه‌و، وه‌ک له تفسیری سووره‌تی (یوسف) دا، باسم کردوه، مه‌رج نیه له دینی یه‌عقوبیشدا وابوو بی، وه‌ک زۆر له تفسیره‌کان وایان گوتوه! به‌لام گرنگ نه‌ویه نه‌وه کات نه‌وان نه‌ویه‌یان به‌زاردا هاتوه‌و، گوتوو‌یانه: هه‌ر که‌سیک نه‌وه‌ی کردبی، با خوئی بیته‌ مولکی نه‌وه که‌سه‌ی دزیه‌که‌ی لی‌کراوه‌و، دزی لی‌کراو بیته‌ خاوه‌نی وی، ئنجا که خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ﴾ ده‌فهرموی: ﴿مَا كَانَ لِأَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ (۷۴)، یوسف، که‌واته: (دین) یانی: به‌رنامه‌یه‌ک که بو به‌رینه‌بردنی کۆمه‌لگا به‌کارده‌هینری.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشوری) دا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌فهرموی: ﴿لَكُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى

أَنْ أَمُومًا الَّذِينَ وَلَا نَفَرُوا فِيهِ ﴿١٣﴾، فەرموویەتی: ﴿أَنْ أَمُومًا الَّذِينَ﴾، لێرەشدا (الَّذِينَ) دیسان بە مانای بەرنامەیی ژيانە، واتە: ئەو بەرنامەو پێبازەیی خوا بۆی ناردوون، بۆ هەموو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردووە، وەك ئەصلەكەیی، بۆ تێوەوشی ناردووە، وەك هێلە گشتییەكانی بەرپای بكەن و، تێیدا پەرتەواژە مەبن.

برگەیی سینیە: حیکمەتی ئەو دوو بەشە چییە؟

بۆچی خوا ﷻ تەعبیری کردووە لە دوا پەيامی خوێی کە بە پێغەمبەری کۆتایی موحەممەددا ﷺ ناردوویەتی، کە ناوێ عورفی و باوەكەیی بریتیە لە ئیسلام و، لە قورئان و پێبازی پێغەمبەردا ﷺ بەرجەستەیی، بۆچی ئەو دوو وشەیی بەکارهێناون، بۆ تەعبیرکردن لەو ئایین و بەرنامەیی، کە یەکیان (هەدی) یەو ئەوەی دیکەیان (الدین)ە؟

بە بۆچوونی من ھۆکارەكەیی ئەوەیە کە (هەدی) پەيوەندی بەتاکەو هەیی، ھەر کۆمەلگایەك پێش، تاکەكانی یەك یەکیان پێوستییان بەو هەیی، لە پروی بووناسییەو بەرچاویان پروی بۆ و بزائن: خوێان و گەردوون و دەوروپەریان لە کوێو هاتوون؟ بۆچی هاتوون؟ بۆ کوێ دەچن؟ کۆی دروستی کردوون؟ ئەم ژيانە دنیاییە چییە؟ قۆناغی دیکەیی بەدوا دی، یان نا؟ کە ئەمانە پێکھێنەرەكانی بووناسیین، وەك لە مەوسووعی: (الإسلام کما يتجلى في كتاب الله)دا، کۆتیی یەكەمان هەمووی بۆ ئەو تەرخانکردو، ھەر وەھا لە کۆتیی چوارەمی مەوسووعی: (بیرکردنەوێ ئیسلام)یشدا باسماں کردووە، لە کۆتیی (تەوژمی ئیسلامی و عەلمانی)یشدا، باسماں کردووە، کە بووناسیی لە پێش ئیمان و عەقیدەشەو، چۆنەتیی تێروانیی مەرۆف بۆ ئەو کە خوێ چییە؟ ئەم گەردوونە چیە؟ لە کوێو هاتووە؟ بۆ کوێ دەچێ؟ ھەر وەھا ئەو دەبێتە بناغە بۆ ئیمانیش و، لەسەر بناغەیی ئەو، ئنجا مەرۆف ئیمان بە خوا دێت، کە بەس ئەو بەدیھێنەر پەروەردگارو خواوەنی خوێ و گەردوون و دەوروپەر، پاشان

ئەوھش پەلکیشی دەکات بۆ ئەو، کە ئەو خواپە ﷺ لای چاوەڕۆ دەکری لە لوتف و کەرەمی، کە مەرووفی تەنیا بۆ ئەم ژبانی دنیایە نەخولقاندبێ و، ئەم ژبانی قوناعی دیکە بەدوا دابێ، ئنجا بۆ گوزەراندنی ئەم ژبانی دنیایە بە شێوەیەک کە چێگای پەزەماندیی و پەسەندی خوا بێ، دیسان خوا ﷺ وای لای چاوەڕوان دەکری، کە پێنمایی خۆی بنێری و، بەرنامە بۆ مەرووف بنێری بە پێغمبەرەکاندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە پێی فریشتەکانەو.

کەواتە: لە راستیدا لەسەر بناغەی بووناسیی، هەموو پایەکانی ئیمان هەڵدەچێن، هەرۆهە (ھدی) دواي بووناسیی، ئیمان و عەقیدە، بە ھەر شەش پایەکیەو، دواي پەرستشەکان، دواي پارێزکاریەو تەزکیە نەفسەو، پەوشت و ئاکار، ئەمە وەک تاک، بەلام پەيامی خوا جگە لە ھیدایەتیک کە بە تاک جێبەجێ دەکری، بەو مەووفەدانەو کە باسمانکردن: بووناسیی، ئیمان، عیبادەت، تەقوا، تەزکیە، پەوشت، وێرای ئەو بەرنامەیکە کە بە کۆمەڵ بەرپەرێ دەبدری، (الدین)، یانی: ئەو بەرنامەیکە ژبانی پێ بەرپەرێ دەچێ، ژبانی کۆمەڵگا لە ھەموو ڕووەکانی: سیاسیی و، ئیداری و، ئابووری و، کۆمەڵایەتی،... ھتدەو، بۆیە خوا ﷺ ئەو دوو وشەیکە بەکارھێناون، بۆ تەعبیرکردن لەو پەيامە خوا ﷺ بە پێغمبەری خاتەمدا ﷺ ئاردوویەتی، کە ببێتە سایە و سیبەر بۆ ھەموو مەروفاپەتی.

چونکە خوا کە دەفەرموی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، بەس ئەو ناگەینێ کە بە زەبری ھێز بەسەر ھەموو بەرنامەکاندا بیسەپێنێ، چونکە پێگومان: تۆبزیکردن لە ئاین دا نیە: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقرة، بەلکو ئەو سێ واتایان دەگەینێ:

یەکەم: لە ڕووی بەلگەو زالی بکات بەسەر ھەموو بەرنامەکاندا.

دووەم: لە کاتی ڕووبەرۆبوونەو، بە ھێز زāl و سەرکەوتووی بکات.

سێھەم: بە ھەردوو واتایەکە، زالی بکات و سەری بڤات.

که ئه وهش راستیه کی بهرجهستهیه، ئیستا له دنیای واقعدا دهیینین، له میژوووشدا دیاره به ههر سێک چه مک و واتایه که، دوا ئایین و په یامی خوی پهروهردگار، له ماویه کی زۆر که می ته مهنی پیغمبهری خوا ﷺ و خهلیفه راشیده کانیدا، نیوهی زیاتری دنیای ئه وسای خسته ژیر رکیف و کۆنترۆلی خۆیه وه، نه که ته نیا به زهبری هیز، به لکو وه که یاندنی هیدایه تی خوا، بهرچا و پروونکردنه وهی خه لک و، به هره مه ندرکردنیان له راستیه کانێ ئیسلام.

برگه ی چواره م: به بی وه رگرتنی (هدی) له لایه ن تاکه کانه وه، (دین) له لایه ن کۆمه لگاوه، ئیسلام له لای کۆمه لگاوه به پێوه ناچێ، واته: ئه گه ر بویستری ئیسلام وه که بهرنامه ی ژیان له لایه ن کۆمه لگاوه به پێوه بچێ، پێشێ ده بی تاکه کان ئه و پێنمایی و هیدایه ته ی خوا وه بگرن، هه ر بۆیه ش پیغمبهری خاتهم ﷺ وایکردوه، هه موو پیغمبه رانیش هه ر وایان کردوه، هه ر کاتیکیش بویستری گۆرانکاری بکری له کۆمه لگایه کدا، ده بی به و شیویه بکریته وه، واته: له تاکه کانه وه ده ست پێ بکری، تاکه کان تی بگه یه نرێ، و پێ بگه یه نرێ، پهروه رده بکری، به هه موو مو فیه ده کانی: بووناسیی، ئیمان، عیبادت، پارێزکاری، ته زکیه، ته قوا، په وشتی بهرز، ئنجا ئه و تاکانه ده توانن ئه و ئایینه هه قه ی خوا، له پرووه کۆمه لایه تی و سیاسیی و ئابوریه که یه وه، له ژیا نی خۆیا ندا به پێوه به نه.

مهسه له ی سینه م:

پیناسه ی پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ و نه وانه ی له گه ئیدا بوون و له گه ئیدا ده بن و، خه سه له ته بنه په تییه کان و پیناسه و وه سفیان، له هه ر کام له ته ورات و له ئینجیلدا:

خوا ﷺ ده فیه رموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمَاءٌ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَجٍ أُخْرِجَ شَطَعُهُ فَأَزَّزَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْفَةٍ يُغْبِطُ الزُّرَّاعَ لِيَغْلِبَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۱۱)

شیکردنه و هی ئهم ئایه ته، له چوارده بر گه دا:

(۱) - ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾، {خوا ﷺ} ئهم پاستیه مه زنه راده گه یه نئ و ده فیه رموی: {موحه ممه د په وانه کراوی خوا یه و نیر دراوی خوا یه.

هه ندیک له زانایان گو توویانه: له پرووی پر زمانیه وه (مُحَمَّد) نیهاد (مبتداً) هو، (رَسُولُ اللَّهِ) گوزاره (خبر) یه ق، موحه ممه د پیغه مبه رو په وانه کراوی خوا یه، هه ندیک ی دیکه گو توویانه: (مُحَمَّد) گوزاره ی نیهاد یکی قرتیندراوه، که بریتیه له: ئهو (هو)، چونکه مه به ست ئهو نه یه، خوا ﷺ رایگه یه نئ که موحه ممه د پیغه مبه ری خوا یه ﷺ، ئهو له شته پروون و ناشکرایه کانه، به لکو مه به ست ئهو یه: ئهو پیغه مبه ری ﷺ له ئایه ته کانی پیش دا وه سفی کرا، ئهو موحه ممه ده یه، که په وانه کراو و نیر دراوی خوا یه، هه ردو و و اتا کانیش له پرووی پر زمانی عه په بییه وه، گونجاوون.

۲- ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾، ئەوانەش كە لەگەڵدان، لەسەر بېرەوان توندو بەهیزن، (مَعْنَى مَعَهُ: الْمُصَاحَبَةُ الْكَامِلَةُ بِالطَّاعَةِ وَالتَّائِيدِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ ۱۲)، كە خوا ﷻ دەفەرمۆی: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، ئەوانەش كە لەگەڵدان، مەبەست: لەگەڵدا بوون و هاوەڵاتەتیی تێرو تەواو، بە فەرمانبەری و بە پشتگرتن، وەك خوا ﷻ لە سۈرەتی (المائدة) دا دەفەرمۆی: ﴿وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ﴾ ۱۳، خواش ﷻ فەرمۆی: مەن لەگەڵتانم، واتە: لەگەڵداوون بە پشتگرتن و هاوكاری كردن و مشوور خواردن.

ئەوانەش كە لەگەڵدان، بێگومان بە پلەى یەكەم هاوەڵاتی بەرێزى پێغەمبەرن ﷺ (خوا لێیان رازی بن)، لە پیاوان و ئافەرتان بە وردو درشتەوه، هەموو ئەوانەى پێناسەى (صحابي) و (صحابية) دەیانگرتەوه، كە دواىى لە كورته باسێكدا، باسى گرنگترین خەسلەتەكانى هاوەڵاتی بەرێزى پێغەمبەر ﷺ دەكەین، بەلام دواى ئەوان، هەموو ئەوانەش دەگرتەوه كە بە رێبازى پێغەمبەرى خاتەمدا ﷺ دەپۆن و، هەلگری هەمان بووناسیى و، هەمان ئیمان و عەقیدەو، هەمان پەیمان و، بە دواى هەمان بەرنامە دەكەون، كە پێغەمبەرى خاتەم ﷺ و هاوەڵە بەرێزەكانى لەسەرى بوون، واتە: بە درێژایى زەمان و بە پانایى زەمین، هەموو ئەوانەى بەرپى پێغەمبەردا ﷺ دەپۆن و، بە شیوەیهك لە شیوەكان لە خزمەتیدان، با لە روى جوگرافیشەوه دووربن و، با لە روى كاتیشەوه هاوچەرخى ئەو نەبووبن، ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾، (ئەوانەى لەگەڵدان)، هەموو ئەوانە دەگرتەوه، بەلام كەسانێك كە لە پۆزگارى خۆى دابوون و، لە روى جوگرافیشەوه لە نێو نیشتمانەكەى خۆى دابوون، بەلام لە خزمەت بەرنامەكەى دانەبوون و، بووناسیى و ئیمان و عەقیدەو شیوەى ژيان بە رێكردن، وەك هى پێغەمبەرى خوا ﷺ نەبووبى، نابانگرتەوه، ئنجا دەفەرمۆی: ئەوانەى كە لەگەڵدان بە چەند وەسفێك وەسفیان دەكات، كە تێمە بە خیرایى بەسەریاندا دەپۆین، لەبەر ئەوەى دواىى لە كورته باسێكدا باسى سیفەت و خەسلەتە بنه‌رەتییەكانى هاوەڵاتى بەرێزى پێغەمبەر دەكەین،

دەفەر موئى: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾، لەسەر بېپروایان سەخت و توندو تیژن، (أَشِدَّاءُ) کۆی (شَدِيد)ە، یانی: کەسیک کە لە هەڵسوکهوتدا، دلی ڕەق بێ و بە سەختی مامەلە بکات لەگەڵ بەرانبەرە کەیدا، وەک خوا ﷻ لە بارەى فریشتەکانەوێ کە بەسەر دۆزەخ ڕادەگەن، دەفەر موئى: ﴿عَلَيْهَا مَلَكُوتُ غُلَظٍّ شَدِيدٍ﴾ (٦) التحريم، ئەو دۆزەخە چەند فریشتەیهکی بەسەرەوێ و سەرپەرشتی دەکەن، کە زېرن و زۆر توند و سەخت، دیارە کە دەفەر موئى: لەسەر کافران توندو تیژن، واتە: لە حالەتی ڕووبەروو بوونەوێ بەرەنگارییدا، ئەگەرنا هیچ کەسیک لە هاوێلانی بەپێزی پێغەمبەر ﷺ و لە ڕوودارانى شوێنکەوتووی پێغەمبەرى خاتەم ﷺ، خوش مامەلەتر نەبوو، بەپێزترو بە حورمەتترو میهرەبانتر نەبوو، لەگەڵ هەموو پێکەتەکانی کۆمەڵگادا، بە مسوولمان و نامسوولمانەو، لە ڕووی هەڵسوکهوتەو، بەلام لێرەدا مەبەست پێی حالەتی بەرەنگاریی و ڕووبەروو بوونەوێ.

(٣) - ﴿رَحْمَاءٌ بَيْنَهُمْ﴾، نەرم و نیا و بە بەزەیین لە نێو خۆیاندا.

(٤) - ﴿تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا﴾، هەمیشە بە ڕکوع بردووی و کړنووش بردووی دەیانبینی، واتە: تۆی بینەر، هەر کەسیک بێ، هەمیشە ئەگەر سەرنجیان بدەى، لە حالەتی ڕکوع بردن و سەجدە بردندا دەیانبینی، کە مەبەست پێی نوێژە، چونکە ئەگەر بگونجی کړنووش بردن لە دەرەوێ نوێژیشداو بە تەنیاش بێ، بەلام ناگونجی چوونە ڕکوع بە تەنیا بێ، و تەنیا لە نوێژدا ڕکوع بردن هەیه.

(٥) - ﴿يَتَّبِعُونَ قَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾، بەخشش و ڕەزامەندیی لە پەرورەدگاریانەوێ دەخوازن، واتە: ئەوێ لێی دەخەفتین و زۆر مەبەستیانەو هەولێ بۆ دەدەن، ئەوێه کە بەخششی خوا وەدەستبێن، کە لە بەهەشتدا بەرجەستەیهو، هەر وەها ئەوێه ڕەزامەندیی خواش وەدەست بێن، کە وەک خوا ﷻ دەفەر موئى: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (٧١) التوبة، واتە: ڕەزامەندیی لە خواو، لە هەموو شتیک گەرورەترە.

۶- ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ (تمیش خهسله تیکی دیکه یانه)، نیشانه یان له ږوویاندا دیاره، به هوی کاریگه ریی کړنووش ږندنه وه.

واته: وهک شونډه واری کړنووش ږدن که گه وره ترین حاله تی به ندایه تییه ږ خوا، له کاتیکدا مړوږ کړنووش ده بات، له هه موو کاتان له خوا نیزیک تره، ننجا نه و خوا په رستیه وای لیکردوون، نیشانه ی خوا په رستی له دم و چاویاندا دیار ږ، چونکه (سِیما، یانی: علامه) نیشانه، به لام ده ږ لیرهدا وریا بین که مه به ست له (وُجوه) واته: دم و چاوو ږو، جیا به له نیوچه وانه کان (جباه) و نه یفه رمووه: (جباهم) واته: نیو چاوانیان، به لکو فهرموویه تی: (وُجوه)، ننجا ږویه زانایان له و باره وه زوړ قسه یان کردوه و به گشتی سی را هه ن، له باره ی مانای نیشانه ده رکه وتنی نه وان له دم و چاویاندا:

أ- هه ندیکیان گوتوویانه: نیشانه یه کی به ره ه سته.

ب- هه ندیکیان گوتوویانه: مه به ست نیشانه ی معنه ویه و ناکاری و په وشتیه له دنیا دا.

ج- هه ندیکیش گوتوویانه: مه به ست پی نیشانه ی ږوژی دواپه و، له ږوژی دواپیدا نه وه درده که وی.

نه و رایه ی (الطبري) یش له و باره وه، پیتم وایه رایه کی زوړ جوانه که له ته فسیره که ی خوی دا^(۱) هیناویه تی، ده لی: ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾ (فَكَانَ سِيمَاهُمُ الَّذِي كَانُوا يُعْرِفُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا أَثَرُ الْإِسْلَامِ، وَذَلِكَ خُشُوعُهُ وَهَذِيهِ وَرْهْدُهُ وَسَمْتُهُ، وَأَثَرُ آدَاءِ فَرَائِضِهِ وَتَطَوُّعِهِ، وَفِي الْآخِرَةِ مَا أَخْبَرَ أَنَّهُمْ يُعْرِفُونَ بِهِ، وَذَلِكَ الْغُرَّةُ فِي الْوُجْهِ وَالتَّحْجِيلُ فِي الْأَيْدِي وَالْأَرْجُلِ مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ، وَبَيَاضُ الْوُجْهِ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ).

واتە: ئەو نیشانەیان کە لە دنیا دا پێی دەناسان شوێنەواری ئیسلام بوو، کە
ملکە چییە کە و شیوە کە و دنیا بە کە مگرتە کە و ئاکارە کە و، شوێنەوارە کانی
ئەرکە پێویستە کانی و پەسندە کانیەتی.

لە پۆژی دواییش دا ئەو نیشانە یە ئەو یە کە هەواڵ داوێ پێی دەناسرێن،
ئەویش درەوشاوە یی پوو و دەست و لاق و بازوو بوونە، لە شوێنەواری دەست نۆزۆ،
سپێتی پووێ کە بەهۆی کێنووش بردنە.

(القرطبي) یش لە تەفسیرە کە ی خویدا^(۱)، لەو بارە و دەلی: (قَالَ مُنْصُورٌ: سَأَلْتُ
مُجَاهِدًا عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿سَيَأْتِيهِمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، أَهْوَأُ أَثَرٌ يَكُونُ بَيْنَ
عَيْنَيْ الرَّجُلِ؟ قَالَ: لَا، رُجْمًا يَكُونُ بَيْنَ عَيْنَيْ الرَّجُلِ مِثْلَ رُجْبَةِ الْعِزِّ، وَهُوَ أَقْسَى قَلْبًا
مِنَ الْحَجَارَةِ؛ وَلَكِنَّهُ نُورٌ فِي وُجُوهِهِمْ مِنَ الْخُشُوعِ)، (مُنْصُور) دەلی: لە موحامید
پرسی لە بارە ی قسە ی خۆ ی بەرزە وە: ﴿سَيَأْتِيهِمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، ئایا
ئەو شوێنەوارێکە لە نێو چاوانی پیاو دا دەر دە کە وێ؟ گوتی: نە خێر، بە لکو جاری
وا هە یە لە نێو چاوانی پیاو دا وەک ئەژنۆی بزن هە یە، (واتە: بەرز دە بێتە وە
دە بێتە گرتی)، بە لām دلی لە بەرد رە قترە، بە لکو مە بەست پێی پۆشنا یە، کە لە
دەم و چاوان دا دەر دە کە وێ، لە ئەنجامی ملکە چیا نا دا بۆ خوا.

یە کێکی دیکە لە زانیانی پێشین، وەک توانج لە هەندێک لەوانە ی رەنگە
نێو چاوانی خۆیان زۆر لە زەوی خشان د بێ، تاکو شوێنکە ی لێ پەیدا کردو، ئنجا
ئایا بەرپا بازی بوو، یا خود رەنگە بۆ خواشیا ن بوو بێ، بە لām نێو چاوانیا ن
شوێن دار بوو، گوتوو یەتی: (لَا أَذْرِي أَحْسَنَتُ الْأَرْضَ، أَمْ ثَقُلَتِ الرُّوُوسُ!)، نازانم ئایا
زەوی زەر بوو، یا ن سەرە کان قورس بوون! واتە: جاران هاو دە لāن خوا پەرستی
باشیشیا ن کردو، زۆریش لە کێنووش دا ماو نە وە، بە لām شوێنکە لە نێو چاوان دا
پەیدا نە بوو!

(٧) - ﴿ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾، ئەوەی باسکرا، ئەوە وەسف و وێنەیانە لە تەوراتدا، (المثل: الوصف والحالة العجيبة)، (مَثَلٌ) بریتیه لە وەسف و حاله تی سەرسۆرپهتەر.

(٨) - ﴿وَمَثَلُهُ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَجٍ﴾، وێنە وەسفیان لە ئینجیلدا وەک کشتوکالێک وایە، یان وەک درەختێک وایە، یان وەک ڕووه کێک وایە.

(٩) - ﴿أَخْرَجَ شَطْطَهُ، فَآزَرَهُ﴾، لقه کهی خۆی دەرکردو، لق و پۆپن که لێی جیا ده بێتهوه، (شَطْطٌ) خۆیندراویشه تهوه: (شَطْطُهُ).

(فَأَزَرَهُ) خۆیندراویشه تهوه: (فَأَزَرَهُ)، هەردووکیان یانی: (فَقَوَّاهُ)، واتە: ئەو لقانەى جیاپوونەوه، لەو قەدە، یان لەو لاسکە، بە نەسبەت گەنم و جوو مەرەزەو نەسک و ... هتەدەوه، (فَأَزَرَهُ) بەهیزی کردو.

(١٠) - ﴿فَأَسْتَغْلَظَ﴾، ئنجا زەبەلاح و چرو پر بوو، دواپی ئەو ڕووه که، چ درەخت، ئەگەر لق و پۆپی دەرکردبن، چ گەنم و جوپە، که لاسکە کهی گۆلی دەرکردبن، بەهیزی کردو، دواپی پتەو بووه.

(١١) - ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ﴾، لەسەر قەدەکانی خۆی، یان لەسەر لاسکەکانی وەستاوه.

(سوق) کۆی (ساق)ە، که بە کوردیی دەبێتە قەد بۆ درەخت و، دەبێتە لاسک بۆ گەنم و جوو ... هتەد، خۆیندراویشه تهوه: (على سئوقه)، (ستوق) یان (سوق) هەردووکیان کۆی (ساق)ن، که بریتیه لەوهی لق و پۆپەکان، یاخود گۆلەکان، که لێی دەرەدەچن.

(١٢) - ﴿يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ﴾، جووتیاران سەرسام دەکات، یان چێنەر یان نێژەر، ئەو کەسەى نەمامە که دەنێژێ، یاخود دانەوێڵە که دەنێژێ.

دەگوترێ: (أَعْجَبَهُ) رَاقَهُ وَعَدَهُ نَفِيساً مَرْغُوباً فِيهِ، (أَعْجَبَهُ) واتە: زۆری پێ جوان بوو، پێی سەرسام بوو، بە شتیکی گرانبه هاو ئارەزوو بۆ کراوی لە قەڵمدا.

(۱۳) - ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾، تاكو نه‌وانه‌ی بی‌پروان، پیانیان په‌ست بکات، (الغیظ: اشد الغضب، و غاظه: أغضبه اشد الغضب)، (غیظ: بریتیه له نه‌وپه‌ری توو‌په‌ی، ده‌گوت‌ری: غاظه)، واته: توو‌په‌ی کرد، توو‌په‌ی بوون‌یکی زور، که‌واته: ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾، یانی: (لِيُغْضِبَ بِهِمُ الْكَفَّارُ)، بو نه‌وه‌ی رقی کافره‌کانیان پی هه‌لبستینی، نه‌مه‌ دیا‌ره زانایان وایان لی‌کداوه‌ته‌وه ده‌لی: (تَغْلِيلٌ لِّمَا تَضْمَنَهُ مَثَلُهُمْ بِالزَّرْعِ الْمُؤْصَفِ مِنْ مَّاءِهِمْ وَتَرْقِيهِمْ فِي الرِّيَادَةِ وَالْقُوَّةِ، فَعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ: ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾)، نه‌مه هه‌کاره دوزیه بو ته‌شبهه‌کردنی نه‌وان، به کشتو‌کال، یان به دره‌ختیک که به‌وه وه‌سف کراوه، گه‌شه‌ی کردوه زور به‌ره و پیشه‌وه چووه، زیادی کردوه، به‌هیزو پی‌ز بووه، واته: خوا ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾ بو‌یه وای لی‌کردن تاكو رقی کافره‌کانیان پی هه‌لبستینی.

نه‌وانه‌ی ناحه‌زی خواو پی‌تخه‌مبه‌ری خوا ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾ و په‌یامی خوان، بی‌گومان نه‌وان توو‌په‌ی په‌ست ده‌بن، نه‌گه‌ر ببینن په‌یره‌وانی دینی خوا له گه‌شه‌کردن و له نه‌ش و غاو، زیاد بوون و به‌ره و پیش‌چوون دان.

(۱۴) - ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، خوا ﴿لِيَغْظِيَهُمُ الْكَفَّارُ﴾ به‌لینی داوه به‌وانه‌یان که بروایان هیناوه کرده‌وه باشه‌کانیان کردوون، لی‌بردن و پاداشتیکی مه‌زنیان بداتی.

لی‌ره‌دا خاوه‌نی (محاسن التأویل)، (جمال الدین القاسمی)^(۱)، له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا قسه‌یه‌ک له (ابن کثیر) وه‌ه نه‌قل ده‌کات، به‌لام دوایی ره‌خنه‌ی لی ده‌گری، ده‌لی:

(قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: مِنْ هَذِهِ آيَةِ انْتَرَعَ الْإِمَامُ مَالِكُ رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ، فِي رَوَايَةِ عَنْهُ: تَكْفِيرُ الرُّوَافِضِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ. قَالَ: لِأَنَّهُمْ يَبْغِضُونَهُمْ، وَمِنْ غَاظِ الصَّحَابَةِ، فَهُوَ كَافِرٌ لِهَذِهِ آيَةِ، وَوَافَقَهُ طَائِفَةٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ عَلَى ذَلِكَ، وَلَا يَخْفَاكَ أَنَّ هَذَا خِلَافَ مَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ الْمُحَقِّقُونَ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، مِنْ أَنَّهُ

لَا يَكْفُرُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْقَبْلَةِ، دہلئ: (ابن كثير) گوتوویہتی: لەم ئایەتەدا ئیمام مالیک رەحمەتی خۆی لئ بئ، ئەوێ هەلپێنجاوێ لەیەکیک لە رێوایەتەکاندا لەوێ، کە رافیزەکانی بە کافر داناون، [شیعەیی دوازدەیی ئیمامیی کە رەفزی جێنیشینایەتی و حوکمرانیی هەر سێ خەلیفەیی بەرێز: ئەبوو بەکر و عومەر و عوسمان دەکەن (خوایێان رازی بئ)]، ئەوانەیی هاوێلان دەبوغزێنن، چونکە رقیان لە هاوێلانەو، هەر کەسیکیش رقی لە هاوێلان بئ، بێرێوایە، ئنجا (جمال الدین القاسمی) دہلئ: بەلام تۆ لێت پەنھان نیە، ئەوێ پێچەوانەیی ئەوێ کە لێکۆلەرەوان لە ئەھلی سوننەت و جەماعەت، (واتە: جەماوێری مسوڵمانان) لەسەری یەکدەنگن، کە هەر کەسیک ئەھلی قبیلە بئ، بە کافر دانانرئ!

بەلئ، بە گوناهبارو خەتابارو بە لاری دادرئ، بەلام بە کافر لە قەلەم نادری، دیارە شیعەیی دوازدە ئیمامیش وەک موعتەزێلەو مورجیئەو قەدەرێیەو جەبریەو ئەوانی دیکە، بە ئەھلی قبیلە لە قەلەم دراو، بەلام زانیان خستووایانە ژێر ناوونیشانی: (الْفِرَق، أَهْلُ الْبِدْع، أَهْلُ الْأَهْوَاء)، کۆمەلە جیابووێکان، شوێن ئارەزوو کەوتووێکان و، داھێنەرەکان، بەو جوړە ناوانە پێناسەیان کردوون، بەلام هەر لە بازنەیی ئۆممەتی پیغەمبەر دا ﷺ هێشتووایانەو.

شایانی باسە: وەک چۆن ئەوان، واتە: بەشێک لە ئەھلی سوننەت و جەماعەت، ئەم رستەییە: ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾، دەکەنە بەلگە لەسەر لە ئیسلام دەرکردنی شیعەیی دوازدە ئیمامیی، دہلئ: لەبەر ئەوێ رقیان لە هاوێلانە (خوایێان رازی بئ)، کە بە دلتیایی ئەوێ هەلئو گوناھێکی گەورەیی، بۆ هەر کەس هاوێلان ببوغزێنئ، بەلام جەماوێری مسوڵمانان بە هۆی گوناھانەو، ئەھلی قبیلەیان لە بازنەیی ئۆممەت نەبردۆتە دەرئ.

ئنجا هاو کات شیعەش (مِن) لە وشەیی (مِنْهُمْ) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ دا، کە دہلئ: (مِن) بۆ هەندیک (بعض)، واتە: خوایێ ﷻ

بەلێنی بەوانە لە ھاوولانداه، کە پروایان ھێناوە و کردەوێ بەشەکانیان کردوون، بەلێنی پێدان: لێیان ببوو و پاداشتیکی مەزنیان بداتەو، دەیکەنە بەلگەی بۆچوونیکە ھەلەیان و دەلێن: کەواتە: دەگونجێ ئایەتە کە ھاوولان ھەمووان نەگرتەو!! بەلام زۆرینەی مسوڵمانان کە ھەندیک لە قوناغە مێژووییەکاندا بە: (أهل السنة والجماعة) ناسراون، دەلێن (من)، لێرەدا بۆ ڕوونکردنەو (بیانیة) یە، بۆیەش (مئھم)، یانی: ھەموو ئەوانەی خوازی ئیمان و کردەوێ باش بوون لە ھاوولان، خوا بەلێنی لێبوردن و پاداشتیکی مەزنی پێدان.

بەلام قسە کە شیعانی غەلەتە، چونکە (من) دەگونجێ بۆ بەشیک (تبعیض) بێ و، دەشگونجێ بۆ ڕوونکردنەو (بیانیة) بێ، بەلام لێرەدا بەپێی سیاق دیارە کە خوا ﷻ مەدحی ھاوولان دەکات، ئەوانەی لە خزمەتی پێغەمبەر ﷺ بوون، بە تایبەتی ئەو ھەزار و چوارسەد (١٤٠٠) کەسە لە ژێر درەختە کەدا بەلێن و پەیمانیاں پێدا، ئەوانەش کە شیعە دەیانبوغزێن، بە زۆری لەنیو ئەو (١٤٠٠) کەسەدان، کە ھەر سێ خەلیفە راشیدەکان و ھاوولە یەک یەکەکانی دیکەن: سەعدی کورێ ئەبی وەققاس و، عەبدوڕەحمانی کورێ عەوف و، زوبەیری کورێ عەووام و، طەلحەیی کورێ عوبەیدیلاو ھەموو ئەوانی دیکە، تیکرایان لە نیو ئەو (١٤٠٠) کەسەدان، بۆیە خوا ﷻ پێش ئەو فەرموویەتی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، بە دلنایایی خوا رازی بوو لە پرۆاداران، کە بەلێنیاں بە تۆ دەدا لە ژێر درەختە کەدا، بۆچی؟ ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾، زانیی چی لە دلێاندا ھەیە، بۆیە تۆخژن و تۆقرەیی ناردە سەریان، زانیی چی لە دلێاندا! واتە: زانیی کە ئیمان و تەوحید بەندایەتی بۆ خواو یەکلایوونەو بۆ خوایان لە دلدا ھەیە، خوا یەروەردگار ئەو بەلێن و موژدە خوێی پێیداوون، زانیوێتی ئەوانە سەرەنجامیشیان چۆن دەبێ! کەواتە: ئەم ئایەتەو ئایەتەکانی پێشیش، ھەر ئەو دەگەینەن کە ھاوولانی بەرزی پێغەمبەر ﷺ بە تایبەتی ئەوانە شیعە دوازدە ئیمامیی رق و بوغزبان

له سه ره چڕ ده که نه وه، که سێ خه لێفه کانن (خوا لێیان پازی بێ) ئه بوو به کړو عومهر و عوسمان، پاشان ته له وه زوبه یرو سه عدی کورێ ئه بی وه ققاص و عه بدور په حماني کورێ عه وف و نه وانن و، هه مووشیان له نیو (١٤٠٠) که سه که بوون!!

به لام زۆر جارن ده مارگیریی طائیفیی و مه زه هبیی وایکړوه، که هه ندی توێژه ره وانی فورشان له تیگه یشتن له ئایه ته کان به لاری داو به و لاو لادابچن، له کار دانه وهی یه کدی دا، که شیعه گو توویانه: ئایه ته که هه مووان ناگرتنه وه، له ولاشه وه هه ندیکی دیکه گو توویانه: ئیوه مادام رقتان له هاوه لانه، به پیی ئهم ئایه ته به بیرو له قه له م ددرین!

که له راستیدا هه ردووکیان جوړیک له زیده پوویی و تپه پاندیان تیدا هه یه، به لام بیگومان هه لویسته که ی شیعه که هاوه لان ده بوغزینن، پیچه وانیه ئایه ته کانه، ئه وه هه موو ئایه تانه ی مه دخی هاوه لان ده که ن، (خوا لێیان پازی بێ)، هه روه ها پیچه وانیه ی سونه تی پیغه مبه ری خوا و سپره ی پیغه مبه ریشه ﴿﴾ که ئه وه ئیعتیمادی سه ره کیی له سه ره ئه بوو به کړو عومهر و عوسمان و عه لی و سه عه دو سه عیدو ته له وه زوبه یرو سه عدی کورێ ئه بی وه ققاص و نه وانن بووه، پاشان پیچه وانیه ی عه قل و مه نتیقی شه: چۆن ده بی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ هاوه له یه که یه که کانی، تۆمه تبار بکرتن، گوایه لایان داوه! دیسان ئه وه ی شیعه ده یکه نه بیانوو بۆ تۆمه تبار کردنی هاوه لان، شتیکی بێ بنه ماو ئه فسانه یه، که گوایه پیغه مبه ر ﴿﴾ عه لی داناهه! کوا ئه وه له کویدا هه یه؟ ئه وه (نهج البلاغه): عه لی کورێ ئه بوو تالیب ﴿﴾ له یه کیک له وتاره کانی دا {هه رچه نده (نهج البلاغه)، هه مووشی جیی متمانه نیه، به لام به لای که مه وه له لای شیعه، جیی متمانه یه}، ئاماژه بۆ ئه وه ناکات که ئه وه ئیمامی مسوڵمانان بووه و خه لێفه ی به هه قیان بووه، به لکو ئه وه به به لگه دینی ته وه ده لێ: هه ر ئه وان به یعه تیان به منداهه، که به یعه تیان به ئه بوو به کړو عومهر و عوسمان داوه، واته: ره وایه تی من، به

هۆی ئەوانەوهیە، کە پەواوەتیان بە ئەبوو بەکرو عومەر و عوسمان داو، ئنجا ئەگەر هی عەلی پەوابی، هی ئەوانیش پەوابوو، ئەگەر هی ئەوان ناپەوا بووبی، هی ئەویش هەر ناپەواوە! بەلام هەموو ئەو شتانی دیکە، کە شیعه بە بەلگەیان دێننەوه، لە گێڕاوان و لە تێگەشتن لە هەندیک ئایەتان، وەک تێمە لە تەفسیری سوورەتی (المائدة) شدا باسی ئەوەمانکردووە، عەلی عليه السلام هیچ کام لەوانە بە بەلگە ناهێنێتەوه، کەواتە: یان ئەوانە هیچیان بە بەلگە ناشین، یان دەبن بڵین: عەلی نەیزانیون!.

کورته باسیک: له باره‌ی خه‌سله‌ته بڼه‌ره‌تییه‌کانی

هائوہ لانی بہریزی پیغہ مہرہ وہ

به ریزان!

له کۆتایی ئەم دەرسەماندا به باشی ده زانم، کورته باسیک له باره ی
خه سه له ته بنه ره تهیه کانی هاوه لانی به ریزی یغه مه ره وه ﷺ بکه بن.

من له بهر پښتني شهبش کومه له نايه تد، سبي (۳۰) له ډوشت و خه سلته
بنه ډتيه کاني هاو دلتم خوا ليان رازي بي، هه لپتجان، ټوويش له مهو سوووعه ي:
(الاسلام كما يتجلى في كتاب الله)، له کتيبي حوته مد: (الكتاب السابع خاتم النبيين
محمد ﷺ موجز سيرته وبراهين نبوته ومقامه الرفيع وواجبنا تجاهه)^(۱)، چهند نايه تیکم
هيتان، له نايه ته کاند سبي (۳۰) خه سلته بنه ډتي هاو دلتي بهر ترم (خوا ليان
رازي بي)، که نايه ته کان ده يانگه بهن، دهرهيتان و هه لپتجان:

۱- یه که مین ئایه تیان ئەم ئایه ته ی سووڤه تی (الفتح) ئایه تی ژماره: بیست و نو (۲۹)، که ئیمه ته فسیرمان کرد.

۲- دووهم له نایه ته کان، نایه ته کانی: (۱۸ و ۱۹)، هدر له سوور دتی (الفتح): ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَسْأَلَهُمْ فَمَا قَرَّبُوا﴾ (۱۸) وَمَعَانِهِ كَثِيرَةٌ يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۹﴾.

٣- ثابته في رقمه (١٠٠) هـ، له سورته في (التوبة): ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾.

(۱) چایی دووهم له لایه ره: (۲۴۶ - ۲۴۹).

۴- نایه ته کانی: (۸ و ۹) ی سووره تی (الحشر) ن، که خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (۸) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنَهُ فَإِنَّا وَفَدْنَاهُ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَمَا كَانُوا عَلَيْهِمْ وَالَّذِينَ هُمْ أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۹).

۵- نایه ته که ی سووره تی (التوبة) یه، نایه تی ژماره (۸) ه، ﴿لَيْكِنَ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْحَرُونَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۸).

۶- نایه ته کانی: (۱۷۲ - ۱۷۴) سووره تی (آل عمران) ن، که کاتی خو ی له کتیبه که دا نه نووسراون، به لآم تبستا هیناومن، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۷۲) الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (۱۷۳) فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ دِيَارِهِمْ فَأَتَىٰ خَصْمَتَهُمُ الْيَهُودَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِمْ لِقَاءٍ يُعَذِّبُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ (۱۷۴).

که تیمه به ریز پټیاندا ده چین، جاری له سووره تی (الفتح)، نایه تی ژماره: (۲۹)، ده (۱۰) سیفه ټمان وه رگرتوون:

سیفه تی یه که م: سه ختی له سهر بیټروایان له کاتی جهنگ و ږوبه ږوو بوونه وه دا: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾، که واته: هاوه لآن (خوا لیان رازی بی)، یه کیک له خه سل ته کانیا ن هوه ږووه که له به رانبره دوژمنانی خواو، ناحه زانی په یامی خواو پیڅه مبه ری خواوا ﷺ توندو زبرو به ده مار بوون، به لآم له حاله تی ږوبه ږوو بوونه وه و به رهنکاری دا.

سیفه تی دووه م: په حم و به زهی و میهره بانی له ټټو خو یاندا: ﴿رَحِمَاءَ بَيْنَهُمْ﴾.

سیفه تی سیمه م: زور ږکوو و بردن و زور ږکړنوش بردن، که مه به ست پټیان به رپا کردنی نویژه: ﴿تَرَبَّعَهُمْ مُّكَمَا سُجِدَا﴾، که واته: له په یوه نندیان له گه ل ته هلی

ثیماندا، نهرم و نیان و به بهزهیین و، له گه‌ل ته‌هلی کوفرو ناحه‌زانی په‌یامی
خوادا، له کاتی سه‌نگهر له په‌کدی گرتندا، ژور زبرو به ده‌مارو توندو تیژن،
له په‌یوه‌ندی‌شیان له‌گه‌ل خوادا خاوه‌نی ته‌و په‌ری به‌ندایه‌تی و، ملکه‌چیین
بو خوا، که له پ‌کووع و سه‌جده‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی و، ته‌وانیش دوو پایه‌ی
بنه‌ره‌تی نوژن.

سیفه ته‌کانی چواره‌م و یتنجهم: به ثامان‌جگرتنی به‌خششی خوا، ره‌زانه‌ندی
خوا له ژیانی دنیادا، که مه‌به‌ست له به‌خششی خوا، به هه‌شتی خواو
پاداشته‌که‌یه‌تی، که له به‌هه‌شتدا به‌رجه‌سته ده‌بی، مه‌به‌ستیش له ره‌زانه‌ندی
خوا ته‌وه‌یه، که خوا لیان رازی بی و ته‌وانیش له خوا رازین: ﴿يَتَّخُونَ فَضْلًا مِّنْ

اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾.

سیفه‌تی شه‌شم: نیشانه‌داربوون به نیشانه‌ی به‌ندایه‌تی بو خوا چاکیه‌تی و
پاکیه‌تی، ﴿سَيَمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ﴾، نیشانه‌یان له دهم و چاویاندايه،
به هو‌ی کاریگه‌ری کرنووش بردنه‌وه.

له ته‌ورات دا خوا به‌و وه‌سفانه پیناسه‌ی هاوه‌لانی به‌رژو دلسو‌زی پیغه‌مبه‌ری
خوا‌ی کردوه.

سیفه‌تی هه‌ته‌م: به‌هیزکردن و پالېشتی کردنیان بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿و،
پشتگیری کردنیان و هاوکاری‌کردنیان بو‌ی، وه‌ک خوا ﴿لَهُ تَنْجِيلًا به‌و
وه‌سفه، وه‌سفی کردوون، ﴿كَرَّرَ أَخْرَجَ سَطْرَهُ فَتَارَهُ، فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُرْقِهِ﴾،
که خوا ﴿يَتَّخِذُ مَبْعَدَهُ كَهَيْئَةِ الْخُوفِ﴾، به دره‌ختیکی پاک و چاک شو‌به‌اندوه،
هاوه‌لانی‌شی به‌و لقانه‌ی که له‌و دره‌خته ده‌رده‌چن و، دوا‌یی ده‌بنه هو‌ی
به‌هیزکردن و چروپ‌کردن و پته‌وکردنی.

سیفه‌تی هه‌شته‌م: پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پی‌ی خو‌وه‌ستان، ﴿فَاسْتَوَىٰ
عَلَىٰ سُرْقِهِ﴾، ﴿سُوقٍ كَوَىٰ﴾ (ساق)ه، واته: ته‌و کشتوکاله، ته‌گه‌ر ده‌غل و دانه،

له‌سهر لاسکه‌کانی و، نه‌گهر دارو دره‌خت و باغه، له‌سهر قه‌دو ب‌نکه‌کانی خو‌ی، وه‌ستاوه.

سِيفَةُ نَوِيْهِم: رازی بوونی خوای په‌روه‌دگارو په‌سه‌ندکردنی بو‌یان: ﴿يَعِجِبُ الزَّعَّاجُ﴾، چونکه چینه‌ری نه‌و کشت و کاله‌و نی‌ژهری نه‌و نه‌مامه، خوای میهره‌بان بوو، واته: خوای په‌خسینه‌ریان ﴿لَتِيَّانَ﴾ ل‌تیان رازییه.

سِيفَةُ دَهِيْهِم: رق هه‌ل‌ساندنیان بو کافران: ﴿لَيَغِيْظَنَّ الْكُفَّارَ﴾، بی‌گومان کافره‌کانیش، بو‌یه ده‌یان‌بوغ‌زین، چونکه به‌باشترین شیوه‌هاوه‌لانی به‌پ‌زی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿ثَالِثَ﴾ ث‌ال‌ای ث‌ایین و به‌رنامه‌ی خوایان به‌رزکردو‌ته‌وه‌و، د‌رکی کوف‌ریان شک‌اندوه، د‌رکی کوف‌ریش له‌ده‌سته‌ل‌اق تا‌غووت و زو‌رداره خو‌سه‌پینه‌کاندا، به‌رجه‌سته بووه.

پیش‌تریش باس‌مان‌کرد که: ﴿الَّذِيْنَ مَعَهُ﴾، و‌پ‌رای هاوه‌لانی به‌پ‌زی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿هَمَّوْهُ﴾ هه‌موو نه‌وانی دیکه‌ش ده‌گری‌ته‌وه، که به‌و پ‌یه‌دا پ‌و‌ش‌توون و، نه‌و خه‌سل‌ت و سیفه‌تانه‌ی نه‌و هاوه‌له به‌پ‌زانه‌یان (خوا ل‌تیان رازی بی)، له‌خو‌ی‌اندا ه‌ت‌ناونه دی و، له‌ده‌وری پی‌غه‌مبه‌ر ﴿وَلَهُ دَهْوَرٍ﴾ و له‌ده‌وری په‌یام و به‌رنامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا بوون، هه‌رچه‌نده له‌پ‌ووی جو‌گ‌رافی و کاته‌وه دوور بوو‌بن.

پ‌نج سیفه‌ته‌کانی: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵): له‌ثایه‌تی (۱۸)‌ی سو‌وره‌تی (الف‌تح) دان، که خوا ﴿تَتِيْدَا﴾ ت‌ی‌یدا فه‌رموو‌یه‌تی:

سِيفَةُ يَزْدَهِيْهِم: رازی‌بوونی خوا ل‌تیان: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، خوا ﴿لَتِيَّانَ﴾ رازی‌یه و په‌سه‌ندی لای خوان، که به‌پ‌له‌ی یه‌که‌م مه‌به‌ست نه‌و (۱۴۰۰) هاوه‌له‌یه، (خوا ل‌تیان رازی بی)، که له‌ژ‌یر دره‌خته‌که‌دا له‌سهر جه‌نگ کردن له‌گه‌ل دو‌ژ‌مند، په‌یه‌مانیان به‌پی‌غه‌مبه‌ردا ﴿پیش نه‌وه‌ی صو‌ل‌عی حو‌ده‌ی‌بیه‌ پ‌یک بی، د‌وای نه‌وه‌ی پ‌تیان گ‌ی‌شت، که هاو‌به‌ش بو‌خوا دانه‌ره‌کان عوس‌مانی ک‌وری عه‌ف‌فان﴾، نو‌ینه‌ری پی‌غه‌مبه‌ریان ﴿کو‌شت‌وه.

به لأم له نایه تی ژماره (۱۰۰) ی سووره تی (التوبة) دا، خوا ﷺ پایدیه گه یه نئی که له تیکر ای پیشکه وتوووه یه که مه کان له کوچکه ران و پشتیوانان و، له وانه ی به چاکیش شوئینان که وتوون، له هه موویان رازییه، وهک ده فهرموئی: ﴿وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (۱۰۰).

که بێگومان چه مکی ئەم نایه ته گشتگیره، بو تیکر ای هاوه لانی به پرسی پیغه مبهه ﷺ که به کوچکه ران و پشتیوانان وه سفراوان، ئەوانه ی که له ئیمان هیناندا پیش غهیری خویان که وتوون، ههروه ها له کوچکردن و فیداکاری و پشتگرتنی په یامی خواشدا، هه ر بۆیه له رووی زه مه نییه وه پیشکه وتوونه و، له رووی پاداشتیه وه پیش هه موویان که وتوونه وه، چونکه دوا یی له پاداشتی هه موو ئەوانه دا به دوا یان که وتوون به چاکیی، به شدار بوون.

سیفهی دوا زده یه م: جێگیر بوونی ئەوه ی خوا ﷺ خوشیو یستوه له دایاندا که بریتیه له ئیمان و به ره هه مه کانی ئیمان: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، خوا ﷺ زانی چیان له دایا هه یه!

سیفهی سیزده یه م: دابه زانندی ئۆقره یی و ئۆخرن بو سهر دل و ده روونیان: ﴿فَأَنزَلَ الْكَتَابَ عَلَيْهِمْ﴾.

سیفهی چواره یه م: پاداشت دانه وه ی خوا بۆیان، به وه که ده ستهکوت و سه ره که وتنی نیزیکیان به نسیب بکات: ﴿وَأَنبَاهَهُمْ فِتْحًا قَرِيبًا﴾ (۱۸).

سیفهی پا زده یه م: په خسانندی ده ستهکوتانیکی زور بۆیان: ﴿وَمَعَانِهِ كَثِيرَةً يُأْخَذُونَهَا﴾.

شهش سیفته ته کانی: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱) که تیکر ا ده بن به شهش (۶) سیفته، ئەمانهش هه موویان له نایه ته کانی (۷ و ۸ و ۹) ی سووره تی (الحشر) وه رده گیرن:

سېفەتی شازدە يەم: كۆچكردن و بەجەتشتنى مآل و حال له پرى خوادا:
﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ ئەمە تايبەتە بە ھاودلانى
 كۆچكەرەو **﴿﴾** له رۆزگارى پىغەمبەردا **﴿﴾** بە پلەي يەكەم، بەلام بىگومان دواي
 ئەوانىش ھەر كەسكى دىكە بە درىزايى مېژوو نامادە بووى، زىدو نىشتيمان
 و مآل و حال و كەس و كارى خوئى له پىناوى خوادا بەجى بهيلى، چەمكەكەي
 ئەوانىش دەگريتهو.

سېفەتی حەقدە يەم: سەرخستنى دىنى خواي بەرزو، رىيازى پىغەمبەرى بەرپز:
﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ پشتگيرىي و پشتيواني خواو پىغەمبەرەكەي دەكەن.

سېفەتی ھەژدە يەم: رازانەو بە راستىي، بە دل و بە قسەو بە كردهو:
﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ئا ئەوانەن راستان.

سېفەتی نۆزدە يەم: پەنادانى كۆچكەرەن له پىناوى خواداو خوئويست و
 پشتگرتيان: **﴿وَالَّذِينَ بَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْآيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُخْرِجُونَ مِنْ هَاجَرِ الْيَمِّ﴾** ئەوانەي
 پىشتەر مەزلگايان دامەززانەو ئيمانيان لەو مەزلگايانەي خوياندا سەقامگير
 كردهو، ئەوانەيان خوئ دەوي كە كۆچيان بۆلا دەكەن، (بۆ ئەوێ ھاوکاریيان
 بكەن و بيانەو پىنەو).

سېفەتی بيستەم: ھەسوودىي نەبردن بە برا كۆچكەرەكانيان، بەھوئى ئەوہو
 كە پىغەمبەرى خوا **﴿﴾** جار بە جار لە دەستەكوئى جەنگىي پىي داو، وەك
 قەرەبوو كەردنەو بەك بۆ ئەو مآل و حالە فەوتاوەيان كە لە مەككە بەجىيان
 ھىشتو: **﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا﴾** لەبەر ئەوێ پىيان دەدرى،
 ھەست بە ئىرەيى و ھەسەدو دل نارە ھەتتىي ناكەن.

سېفەتی بيست و يەكەم: بەسەرخۆدا ھەلبىزاردن لەگەل پىويستىي ھەبووى
 زۆريش دا: **﴿وَيُؤْتِيهِمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾** (براو خوشكانيان)
 بە سەر خوئيان دا ھەلدەبۆرن، ھەرچەندە خوئيان پىويستيان پىي بى، ئەو

به سه رخودا هه لێژاردنه ش سیفه تێکی یه کجار گه وره یه، به زهحمهت مروق ده یگاتن.

سیفه ته کانی بیست و دووهم و بیست و سیهم: تیکۆشان به مأل و به نهفس له پتی خوادا، واته: به ختکردنی سامان و گیان، که ئەمه له تابهتی ژماره (۸)ی سوورهی (التوبه) وهرده گیرئ، ﴿لَئِکِی الرَّسُولُ وَالَّذِینَ ءَامَنُوْا مَعَهُ جَاهِدُوْا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به لām پیغه مبهرو ئهوانه ی پروایان هتیاوه له گه لیدا، به سامان و گیانیان له پیناوی خوادا تیکۆشیون.

حهوت وه سفیشیان له تابه ته کانی: (۱۷۲ - ۱۷۴)، سوورهی (آل عمران) وهرده گیرئ:

سیفه تی بیست و چواره م: له کاتی گرفتاری و نارهحه تیدا به دهم بانگه وازی خواو پیغه مبهروه چوون: ﴿الَّذِینَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَاۤ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ ئهوانه ی وه لāmی خواو پیغه مبهریان دایه وه، دوا ئه وه ی برینیان تیبوو بوو و زۆر نارهحه ت بوو بوون.

مه به ست پتی وه لآمدانه وه ی پیغه مبه ره ﴿﴾ بو ژوشتن به ره و جهنگی (حمراء الأسد)، که پیغه مبه ره ﴿﴾ له گه ل کافره کانی قوره یشدا مه وعیدیان پیشت دانا بوو له (حمراء الأسد)، مسو لمانانیش هه رچه نده له جهنگی ئو خوددا زۆر زیانیان پیگه یشت و ئازاریان بینیبوو، به لām کاتیک که پیغه مبه ره ﴿﴾ فه رمووی مه وعیدو ژوانگه مان هه یه، له گه ل قوره یشدا، هه بوو که به برینداری و، هه بوو به لوژه لوژ چوون!

سیفه ته کانی بیست و پینجه م و بیست و شه شه م: خاوه نی پارێزکاری و چاکه کاری بوون و پاداشتی مه زن بوون: ﴿الَّذِینَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَاۤ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ الَّذِینَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِیْمٌ﴾، بو ئهوانه یان که چاکه کار بوون و پارێزکار بوون، پاداشتی مه زن هه یه.

سِیْفَه‌تی بَیست و حه‌وته‌م: ئیمان زیاد بوون به هه‌ره‌شه‌ی دوژمنان: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾، نه‌وانه‌ی که کۆمه‌لێک له‌ خه‌لک پێیان گوتن: خه‌لک، واته: قورهبش بوژان کۆبوونه‌وه، ئنجا لێیان بترسین، به‌لام: هه‌ر ئیمانی زێده‌کردن، ئهو هه‌ره‌شه‌یه‌و ئهو هه‌واله‌ که بو کەسانی دیکه جێی ئه‌وه بوو، ئه‌ژنۆیان پێی بله‌رزێ، ئه‌وان ئیمانیان پێ زیاد بوو، تیغی ره‌سه‌ن هه‌تا شتی پێبیری زیاتر سپیی و ساف (مصل) ده‌بێ و، زیاتر تیف تیفه‌ ده‌درێ!

سِیْفَه‌تی بَیست و هه‌شته‌م: پشت به‌ خوا به‌ستن و بێ منه‌ت‌بوون له‌ دوژمن: ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾، گوتیان: خوامان به‌سه‌و باشت‌ترین کار پێ سپێدراویش خواجه.

سِیْفَه‌تی بَیست و نۆیه‌م: به‌هره‌مه‌ند‌بوون له‌ چاکه‌ی خواو پارێزران له‌ زیان: ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾، به‌ نِعمه‌تی خواو به‌خششی خواوه‌ گه‌رانه‌وه‌و زیانیان ته‌وش نه‌بوو، چونکه‌ قورهبش هات‌بوون، به‌لام که هه‌والیان بَیست پێغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی بویان هات‌وونه‌ده‌ر، به‌ په‌له‌ رویشتن و، کۆمه‌لێک زاده‌ زه‌خیره‌ش که پێیان بوو، بارگرانی بوو، به‌جێیان هێشت و، بوو به‌ ده‌ستکه‌وت بو‌ هاوه‌لان، بۆیه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ﴾، به‌ چاکه‌و نِعمه‌تی خواوه‌و به‌ به‌خششی خواوه‌ گه‌رانه‌وه، ﴿لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ﴾، هه‌چ ناره‌حه‌تی و نازاریکیان ته‌وش نه‌بوو، هه‌چ خراپه‌یه‌کیان به‌سه‌ر نه‌هات.

سِیْفَه‌تی سییه‌م: شوێنکه‌وتنی په‌زنامه‌ندیی خوا: ﴿وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ﴾، ئه‌مه‌ کۆتا سیفه‌تیانه، که‌وته‌ شوێن په‌زنامه‌ندیی خوا، ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾، بێگومان خواش ﷻ خواوه‌نی به‌خششی مه‌زنه.

له‌ کۆتایی باسی خه‌سه‌له‌ته‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی هاوه‌لاند (خوا لێیان رازی بێ)، که ئیمه‌ له‌به‌ر روشنایی ئه‌م شه‌ش ژماره‌ ده‌قه‌دا، که له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئاندا

وهرمانگرتن، دەلّتين: ئەگەر ئىمە ھانەوئ سەرژمىرى، كۆى خەسلەت و سىفەتە
بەپەتتەكانى ھاوہلّان (خوالّيان رازى بى)، بگەين، لە ھەموو قورئاندا، چ جاي
لە دەقەكانى سوننەتیشدا، دەبئ كىتئىكى سەربەخوئ لە بارەوہ بنووسين، ئنجا
لیرەدا دەلّيم:

ھاوہلّانى بەرّىزى پىغەمبەر ﷺ، كە خوا ﷻ بۆ خوئ چاك ناسيون و، ئەو
ھەموو مەدحەش كىردوون لەو ھەموو ئابەتەتەدا، بۆ وئە: لە سوورەتى (الحديد)
دا، دەفەرموئ: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ
أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسَنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ ۱۰، واتە: ئەوانەتان
كە پيش ئازادكردنى مەككە مائى خوئان بە خشىوہ و جەنگيان كىردوہ، يەكسان
نين، لە گەلّ ئەوانەدا كە لە دواى ئازادكردنى مەككە، بە خشىويانەو جەنگاون،
دەفەرموئ: ﴿أُولَئِكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾، ئەوانەى پيشى
پلەيان مەزنتەرە لەوانەى دواى مائ و سامانى خوئان بە خشىوہ و جەنگيشيان
كىردوہ، ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسَنَ﴾، بەلام خوا ﷻ بەلّينى پاداشتى ھەرە چاكى
بە ھەموويان داوہ، خواش شارەزاي ئەو يە كە دەيكەن، ئەوانەش كە شيعە
پقيان لّيانە ھەموويان پيش ئازادكردنى مەككە مسوئمان بوون، بە عەمرى
كوپرى عاص و، موعاويەى كوپرى ئەبوو سوفيائىشەوہ، كە لە سالى ھەوتەمى
كوچىيدا مسوئمان بوون، بەلام پياوانى وەك ئەبوو بەكرو عومەر و عوسمان و
عەلى و تەلحەو زوبەيرو سەعدو سەعيدو ئەبوو عوبەيدەو عەبدو پرەحمانى
كوپرى عەوف، ھەر دەيان لە يەكەمە كوچكەرەكان بوون (خوالّيان رازى بى)،
بەلام خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسَنَ﴾، خوا گەفتى باشتين پاداشتى
بە ھەموويان داوہ، يانى: ئەوانەى دواى ئازادكردنى مەككەش، مسوئمان بوون،
خوا ھەر بەلّينى چاكى پيداون.

بۆيە ئىمە ئەگەر چاك لە ئابەتەكانى خوالّ تى بگەين و، واقع بينانەش
تەماشاي سپەر و ژيانى پىغەمبەر ﷺ و ھاوہلّانى بەرّىزى بگەين، ناچار دەبين

ئەوپەرى پۈتۈرۈش خۇشەۋىستىيىمان بۇيان ھەبى، بەلەم سەد حەيف و مخابن لە بەرانبەر ھاۋەلەن دا شىعە كورتىيان ھىناۋە، ھەندىكىش لە كاردانەۋەى شىعەدا، تىيان پەراندەۋە ھاۋەلەن بىن بە پارىزاۋ لە گوناھو ھەلە (معصوم) دانادە، كە پارىزاۋ نەبۇون لە ھەلە، بەلەم باشتىن كەسانىك بۇون كە ئۆممەتى پىغەمبەر پىكىدىن و، ئۆممەت ھەرچى دەيكات، ھەتا دىنا بە كۆتا دى، (ئۆممەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ) ئەو ھاۋەلە بەرپازانە لە پاداشتى ھەموۋىدا بەشدارن، بەلەم بىگۇمان لىرەشدا مەبەستمان ئەۋە نىە بلىين: ھاۋەلەن ھەموۋىان ۋەك يەكن و يەك ئاستن، بەلكو پىۋىستە پۇلىن (تصنيف) بىكرىن و، ھەر كەسە لە پىگەۋ پلەى خۇيدا دابىرى.

خو پىشتىوان بى لە كاتى تەفسىرى سۈرەتى (الحجرات) دا، كورە باسپىك دەكەين، دەر بارەى ئەركى سەرشاھان بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ و، پىزگرتىمان لە ھاۋەلەنى بەرپىزى پىغەمبەر ﷺ و، خىزمانى و لە ئىۋىاندەۋ پىش ھەموۋىان ھاۋسەرانى، ئىنجا شۈپكىكەۋتۋانىان و دۋاى زانابانى ئىۋ ئۆممەتەكەى، ھەرۋەھا لەۋى باسى ھاۋەلەنى بەرپىزى پىغەمبەر دەكەين، كە دەبى پۇلىن بىكرىن، چۈنكە ھاۋەلەن ھەموۋىان لە يەك ئاستدا نەبۇون، خۋاى پەرۋەردگارپىش بە يەك ئاست باسى نەكردوون:

أ- ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَكْثَرَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلِهِ﴾ (الحديد).

ب- ھەرۋەھا: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْآخِرُونَ أُولَئِكَ الْمُؤَخَّرُونَ﴾ (التوبة).

ج- ھەرۋەھا: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾، واتە: بە دۇنيايى خوا ﷺ لە ھەموۋ ئەۋانە رازى بۇ، كە لە ژىر درەختەكەدا بەلىنىيان بە تۆ دەدا...

زانایان ده‌لّین: به‌س یه‌ک که‌س، نه‌ویش کابرایه‌کی مونافیق بوو خوئی له حوشره‌که‌ی گرتبوو، تنیا نه‌و نه‌هات، به‌لّین له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به‌ست، نه‌وانی دیکه هه‌موویان به‌لّینیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا به‌ست، به‌س عوسمان له‌وی نه‌بوو، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی خسته نیو ده‌ستی خوئی و فهرمووی: نه‌مه‌ش له‌ جیاتی عوسمان ﷺ، دواپی عوسمان ﷺ، که‌ تانه‌ی نه‌وه‌یان لیدا، ده‌یان‌گوت: تو له‌ کاتی (بیعة الرضوان) دا، له‌وی نه‌بووی، گوتی: من له‌وی نه‌بووم، به‌لام ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ده‌ستی خوّم چاکتر بوو بؤم!! که‌واته: نه‌و (۱۴۰۰) که‌سه، خوا لّیان پازپی بی، خوا ﷺ به‌ ده‌ق فهرموویه‌تی لّیان پازپی و فهرمووشیه‌تی: ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾، زانی چیان له‌ دل‌دا هه‌یه! هه‌ر بویه بوغاندنن هاوه‌لان (خوا لّیان پازی بی)، له‌ لایه‌ن شیعه‌ی دوازده تیمامیه‌وه، هه‌له‌یه‌کی زور کوشنده‌یه و خراپه‌ بویان، به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا لیکۆله‌ره‌وان و ساغکه‌ره‌وان له‌ زانایانی ته‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت و پیشه‌واپان، شیعه‌یان به‌ هه‌موو نه‌و لادان و غه‌له‌تانه‌وه، که‌ غه‌له‌تی دیکه‌شیان هه‌ن، هه‌ر به‌ ته‌هلی قیبه‌ له‌ قه‌له‌م داو، هه‌روه‌ها خه‌لکی دیکه‌ی، که‌ ره‌نگه‌ لادان و هه‌له‌ی خراپه‌تیشیان هه‌بی، وه‌ک خه‌وارپج که‌ عه‌لی کوری نه‌بوو تالیبیان کوشته‌وه، (مرجئة و جهمیة و معطلة و جبریة و قدریة) شیان، مادام ته‌هلی قیبه‌ بوون، گوتووایه: (لَا تُكْفِرُ أَهْلَ قِبَلَتِنَا)، ته‌هلی قیبه‌مان به‌ بیپروا له‌ قه‌له‌م ناده‌ین، له‌ بازنه‌ی ئیسلام نایانه‌ینه‌ ده‌ری.

نه‌وه‌ش یه‌کیکه له‌ تایبه‌ته‌ندییه‌کانی جه‌ماوه‌ری مسوّل‌مانان که‌ هه‌میشه به‌ چاوی ره‌حم و به‌زه‌یی ته‌ماشای کۆمه‌ل و گرووپه‌کانیان کردوه، به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌وه که‌ هه‌میشه هه‌ولّیانداده: زۆرینه‌ی مسوّل‌مانان له‌ بازنه‌ی ئیسلام به‌رنه‌در، به‌لام هه‌میشه زۆرینه‌ی مسوّل‌مانان گوتووایه: ته‌هلی قیبه‌ی خو‌مان و، برای دینیمان با غه‌له‌ت و په‌له‌تیشیان هه‌بی، هه‌روه‌ک (عه‌لی ﷺ)، کاتی له‌ باره‌ی خه‌وارپچه‌وه لّی پرسرا، نایا مونافیقن؟ گوتی: نه‌خیر مونافیق نین، مونافیقان به‌ که‌میی یادی خوا ده‌که‌ن، به‌لام نه‌وانه عیباده‌ت و تاعه‌تیان زۆره.

گوتیان: ئایا کافرن؟ گوئی: نه خێر، له کوفر رایان کردوه، گوتیان: ئه‌دی چین؟
گوئی: (إِخْوَانُنَا بَغُؤَا عَلَيْنَا)، برامانن، به‌لام سته‌میان لیکردووین، بۆیه ئیمه‌ش
به‌رپه‌رچمان داونه‌وه.

لێره‌شدا دیننه‌ کۆتایی ته‌فسیری سوورەتی (الفتح).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الحجرات

دەستىيىك

بەرىزان!

ئەمىرۇ كە (۱) ى مانگى پەجەبى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۲۰/۲/۲۵) ى زايىنى، لە شارى ھەولير، خوا پشتىوان بى، دەست دەكەين بە پروونكردنهوہى ماناو مەبەستەكانى سوورەتى (الحجرات)، ۋەك عادەتى خۇمان سەرەتا پىناسەو ئىۋەپۇكى سوورەتى (الحجرات) دەخەينە پروو، لە ھەوت بېرگەدا.

پىناسەى سوورەتى (الحجرات) و بابەتەكانى

يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:

تەنيا ناۋى: (سورۋۃ الحجرات) ى بۇ بەكارھىتراۋە، ئەۋىش بە ھۆى ھاتنى وشەى (الحجرات) ەۋە، لە ئايەتى ژمارە (۴) دا، (حجرات) ىش كۆى (حجۋۃ) يە، (حجۋۃ) ش، واتە: ھۆدە، يان ژوور، كە مەبەست پىيان ھۆدەو ژوورەكانى ھاوسەرانى بەرىزى پىغەمبەرى خوان ﷺ، داىكانى بىرواداران، كە دەرگايەكيان بەسەر مزگەوتدا دەرگايەۋە، دەرگايەكى دىكەشيان لە دەرەۋە.

دوۋەم: شۈينى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە سوورەتتىكى مەدىنەيىە، زاناپان لەو بارەۋە يەكدەنگن، كە لە مەدىنە دابەزىۋە، بەلام لە كىتپى (أسباب النزول) ى (الواحدى) دا، ھاتو: كە ئايەتى ژمارە (۱۳)، لە مەككە دابەزىۋە، لە كاتى ئازادكردى شارى مەككەدا (فتح

المَكَّة)، بەلّام مشتومر لەو بارەوه هەیه، هەلبەتە ئەگەر ئەو ئایەت موبارەكە لە شاری مەككەش ھاتبێتە خوار، مادام دواى كۆچكردنى پێغەمبەرى خوا ﷺ لە مەككەوه بۆ مەدینە بووبێ، ھەر بە مەدینەیی دادەنرێ، واتە: لە قوناغی مەدینەدا ھاتۆتە خوارو، زۆربەى ھەرە زۆرى زانایانیش گوتوویانە: ئەم سوورەتی (الحجرات)ە، لە سالى نۆیەمی كۆچیی دا دابەزیو، كە بە سالى شانەكان (عام الوفود) ناسراو.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول)دا، ژمارە (۱۰۸)ی ھەیه، پێش سوورەتی (التحریم)و، لە دواى (المجادلة) دابەزیو، لە موصحفیشدا ژمارە (۴۹)یە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانی:

تیکرای ژمێرەرەوانی ئایەتەکانی قورئان، ھى ھەموو شارەکان و شوێنەکان گوتوویانە: ژمارەى ئایەتەکانی (۱۸)یە، نە كەمترو نە زیاتر.

پنجەم: نیوەرۆکی:

وەك سەرچەم سوورەتە مەدینەییەكان، لەم سوورەتەدا، باسی ژمارەیهك لە یاسا شەریعیەكانی پێنخەری كۆمەڵگا و دەولەتی ئیسلامی كراو، كە دەتوانین بڵێین: سەرچەم ئەو یاسا و حوكمانە یان سەرەکییەكانیان، بریتین لەم دوازدەیه:

۱- پێش نەكەوتنەوه لە خواو لە پێغەمبەرەكەى ﷺ، لە كاتی بپاردان و ھەنگاوناندا، ئایەتی: (۱).

٢- دەنگ هەلنەهێنان بەسەر دەنگی پێغەمبەری خوا ﷺ، بە ئەدەبەوه دواندنی،
ئایەتەکانی: (٢ - ٣).

٣- پەچاوی ئەدەب و حۆرمەت کردن لە کاتی بانگکردنی پێغەمبەردا ﷺ، ئایەتەکانی:
(٤ - ٥).

٤- ساغکردنەوهی هەوالتیک، کە بابایەکی گومانلێکراو، (یان متمانە پێنەکراو) دەیهێنێ،
ئایەتی: (٦).

٥- ئەگەر پێغەمبەری خوا ﷺ لە زۆر کاردا بە قسەی خەڵکی کردبایە، دووچاری گرفت و
کێشه دەبوون، ئایەتی: (٧).

٦- لە کاتی تێکگیران و دەمەقالتی و بەشەر هاتنی دوو کۆمەڵ لە مسوڵماناندا، پێویستە
ناشتهواییان لە نێواندا بکێژێ، هەر لایەکیان ستمی کردو بەردەوام بوو لەسەر ستم
و دەستدریژی، بەهێز پێی لێ بگیرێ و، بەرپەرچ بدرێتەوه، ئایەتی: (٩).

٧- برۆاداران بران، (برایەتی راستەقینە هەر لە نێو ئەواندا هەیە)، بۆیە پێویستە
ناشتهوایی لە نێوان دوو کەسی ناکۆکیشدا بکێژێ، چ جایی دوو کۆمەڵ، کاتیک کە بە
گژیەکدا دێن و دەمەقالتی و ناکۆکیەکیان دەبێ، ئایەتی: (١٠).

٨- حەرەم و قەدەغەیه مسوڵمانان، گالتە بە یەکدی کردن و، عەیب لە یەکدی گرتن و،
ناوو ناتۆرە لە یەکدی هەڵدانیان، لە نێودا هەبێ، ئایەتی: (١١).

٩- قەدەغەیه مسوڵمانان، گومانی خراپ بە یەکدی بردن و، سیخوویی لەسەر یەکدی
کردن و، بە خراپە پاشملە باسی یەکدی کردن، (غیبة)یان لە نێودا هەبێ، ئایەتی: (١٢).

١٠- بانگکردنی خوا ﷻ بۆ مروّفاپەتیی، کە ئاگادارین! هەموویان لە دایک و باپێکن
و، بە مەبەستی پێک ناشنا بوون و هاوکاری پێکەوه کردن، بۆ چەند گەل و ھۆزێک
دایە شکران، ئایەتی: (١٣).

۱۱- بهرپه‌رچدانه‌وه‌ی لاف لێدانی عه‌رهبه‌ بیا‌بان‌نشین‌ه‌کان که گوايه ئيمانیان هه‌تانه‌وه‌، پروون‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ که جارێ ئیمان نه‌چۆته‌ ئێو دڵیان، به‌لام ده‌توانن بڵێن: هاتوونه‌ ئێو ئیسلامه‌وه‌و ملکه‌چ بوون، ئایه‌تی: (۱۴).

۱۲- پێناسه‌ی پروادارانێ راسته‌قینه‌، که ئه‌وانه‌ن پروایان به‌ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌تانه‌وه‌، دوو دڵ نین و، به‌ سامان و گیانیان له‌ پێی خوادا تێیکۆشن، ئایه‌تی: (۱۵).

هه‌لبه‌ته‌ جگه‌ له‌م دوا‌زده‌ (۱۲) حوکمه‌، شتی دیکه‌ش له‌م سووپه‌ته‌دا زۆره‌، که دوا‌ی پێیان ده‌گه‌ین، به‌لام پێم وایه‌ ئه‌م دوا‌زده‌ حوکمه‌، دوا‌زده‌ حوکمی زه‌ق و بنه‌ره‌تیین، که له‌م سووپه‌ته‌ی (الحجرات) دا، هاتوون.

شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:

ئه‌م سووپه‌ته‌ موباره‌که‌، وه‌ک هه‌ر کام له‌ سووپه‌ته‌کان، تاییه‌تمه‌ندی زۆرن، به‌لام ئیمه‌ ئاماژه‌ به‌ زه‌ق‌ترینان ده‌که‌ین، که ئه‌م پێنجه‌ن:

تاییه‌تمه‌ندی یه‌که‌م: وشه‌ی (الحجرات)، که ناوی سووپه‌ته‌که‌شه‌، ته‌نیا له‌م سووپه‌ته‌دا هاتوه‌، که پێشتر گوهمان: (حُجُرَات) کۆی (حُجْرَة) یه‌، حوجره‌ش، واته‌: هۆده‌، ژوور، شوێنێک که چوار دیوارێکی به‌ ده‌وردا ده‌کری و، ئه‌صلی خو‌شی به‌ شوێنێکیان گوتوه‌، که به‌رده‌ی له‌ ده‌ور کۆ بکریته‌وه‌، وه‌ک نیشانه‌دارکردن.

تاییه‌تمه‌ندی دووه‌م: له‌م سووپه‌ته‌دا پێنج جارن وشه‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هاتوه‌، هه‌ر جاره‌ی بۆ فێرکردنی ئه‌ده‌بیکی گه‌وره‌و گرنگ به‌ مسو‌لمانان، وه‌ک (فخر الدین الرازی) په‌حمه‌تی خ‌وای لێی، له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) ئاماژه‌ی پێداوه‌:

یه‌که‌میان: ئه‌ده‌ب له‌گه‌ڵ له‌گه‌ڵ خوادا، که له‌ ئایه‌تی ژماره‌: (۱) دا هاتوه‌.

دووه‌میان: ئه‌ده‌ب له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌ ئایه‌تی ژماره‌: (۲) دا.

سَيِّئِهِمِيَان: ئەدەب لەگەڵ مسوولمانىكى لادەردا، كە ھەواىيىك دىنى، ئايەتى ژمارە: (٦).

چوارەميان: ئەدەب لەگەڵ مسوولمانانى ئامادەدا، كە مامەلەيان لەگەڵدا دەكرى، ئايەتى ژمارە: (١١).

پنجەميان: ئەدەب لەگەڵ مسوولمانانى نادياردا، كە لەو كاتەدا ئامادە نين و نا ئامادەن، ئايەتى ژمارە: (١٢).

تايەتمەندي سَيِّئِهِم: تەنيا لەم سوورەتەدا، لە دوو ئايەتدا، باسى قەدەغەکردنى شەش گوناھى گەرە: (سَيِّئَ تاشكراو سَيِّئَ پەنھان)، لە بوارى پەيوەنديە كۆمەلایەتییەكاندا كراو، ئايەتەكانى ژمارە: (١١ - ١٢).

تايەتمەندي چوارەم: تەنيا لەم سوورەتەدا باسى دروستكرانى مەروفايەتیی لە دايك و بايىك و دابەشكردنيان بۆ چەند گەل و ھۆزىك، بە مەبەستى پىك ئاشنا بوون و يەكديى ناسين، كراو، لە ئايەتى ژمارە: (١٣)دا.

تايەتمەندي پینجەم: تەنيا لەم سوورەتەدا، ئيسپاتى ئيسلام بۆ عەرەبە بياياننشینهكان و، لابردي ئيمان كراو، لە ئايەتى ژمارە: (١٤).

حهوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:

ئەم ھەژدە (١٨) ئايەتەمان، بۆ چوار دەرسان دابەش كردوون، كە سى دەرسیان يەكى پینج ئايەتن و، دەرسىكيشيان سى ئايەتە.

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى ژمارە: (١ - ٥)، واتە: پینج ئايەتى سەرەتا كە تتيان دا باسى ئەدەب و چۆنیەتى ھەلسوكەوتى پىك و پىك و بە ئەدەب، لە خزمەت خوا ﷻ، و، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكرى.

دەرسى دووهم: ئايەتەكانى ژمارە: (٦ - ١٠)، واتە: پینج ئايەتى دووهم، كە تتيان دا باسى چۆنیەتیی مامەلەكردن لەگەڵ ھەواىى باباى لاپرى و، چارەسەرى

کیشەو شەری یتوان دوو کۆمەڵ لە مسوڵماناندا کراوە، کە بە زۆریی بە ھۆی
بلاووبونەوێ ھەوایی نارااست و دروستەو پەیدا دەبێ.

دەرسی سێیەم: ئایەتەکانی ژمارە: (۱۱ - ۱۳)، واتە: سێ (۳) ئایەت دەگرێتە
خۆی، کە یتیان دا باسی خۆ پاراستن لە ھەموو ئەو پەفتارو خەسڵەتەنە مایە
تیکدان پەپوھندییەکانن، کراوە، بە تاییەتی ھەر شەش گوناھو تاوانی: گالتە
بە یەکدی کردن و، عەیب لە یەکدی گرتن و، ناوو ناتۆرە لە یەکدی نان، پاشان
گومانی خراپ بە یەکدی بردن و، سیخوویی لەسەر یەکدی کردن و، بە خراپە
پاشملە باسی یەکدی کردن.

دەرسی چوارەم و کۆتایی: پێنج (۵) ئایەتی کۆتایی، کە ئایەتەکانی ژمارە: (۱۴ -
۱۸)ن، پێناسە ی ئیسلام و ئیمان و مامەلە لە گەڵ کەسانیکدا کە خۆیان بە
مسوڵمانانە تی ھەڵدە کێشن، ھەروەھا پوونکردنەوێ ئەو راستییە کە تەنیا خوا
چاکەو بەخششی بەسەر خەلکەو ھەیەو، تەنیا خوا منەتی ھەیە لەسەر خەلک
و، خەلک منەتباری خوان، نەک خوا ﷻ، یان پێغەمبەری خوا ﷺ منەتباری ھیچ
کەس بن.

❖ دهرسی یه‌که‌م ❖

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نایه ته کانی ژماره: (۱ - ۵)، پینج نایه تی سه ره تای نهم سووره ته پیک دی، که تیاندا باسی نه ده ب و شیوازی هه لسوکه وت له گهل خوا ی به رزو مه زن، پاشان پیغه مبه ره که ی موحه ممه ددا ﴿﴾ کراوه، که بیگومان هه ره که سیکیش رولی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ بگری، له هه ره روویه که وه له نیو مسولماناندا، نهویش پیویسته له قه ده ره خو ی نه وه نه ده ب و ریزه ی له گهلدا ره چاو بگری، به به لگه ی فرما بشتی پیغه مبه ره ﴿﴾ {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ يُعْصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ، فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} (أخرجه البخاري: ۲۷۹۷، ومسلم: ۱۸۳۵).

واته: هه ره که سیکی فرمان به ری من بکات، فرمان به ری خوا ی کردوه، هه ره که سی سه ریچی من بکات، سه ریچی له خوا کردوه، هه ره که سیکی فرمان به ری فرمان ده که ی بکات، (که به شیویه کی ره واو شه ریعی به سه ری وه کراوه ته فرمان ده)، نه وه فرمان به ری منی کردوه، هه ره که سیکی سه ریچی له فرمان ده که ی بکات، سه ریچی له من کردوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۚ بِالْقَوْلِ ۚ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ
عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ الْحَضْرَةِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه تەکان

{به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده. ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! هیچ (بریارو کاریک) مه خه نه پێش خواو پێغه مبه ره که یه وه (و پێشیان مه که ون)و، پارێز له خوا بکه ن، به دنیایی خوا بیسه ری زانیه ﴿١﴾ ئه ی ئه وانه ی برواتان هیناوه! دهنگتان په سه ر دهنگی پێغه مبه ره مه خه ن و، وه ک دهنگ به رزگرنه وه تان به سه ر یه کدیدا، به دهنگی به رز مه بدوینن، نه وه ک بێ ئه وه ی هه ست پێکه ن، کرده وه چاکه کانتان پووچه ل بینه وه ﴿٢﴾ بێگومان ئه وانه ی له لای پێغه مبه ری خوا دهنگیان نزم ده که نه وه، ئه وانه خوا دلایى بۆ پارێزکاریی تاقیکردۆته وه و (پالفته کردوه)، لیبوردنیک و پاداشتیکی مه زنیان هیه ﴿٣﴾ به راستی (ئه ی پێغه مبه ره!) ئه وانه ی له پشت هۆده کان (ی هاوسه ره کانت)ه وه، بانگت ده که ن، زۆربه یان نافامن ﴿٤﴾ ته گه ر خۆیان گرتایه تاکو (به شیوه ی ئاسایی) ده چوو یه ده ر بۆ لایان، باشت بوو، خواش لیبورده ی به به زه ییه}.

شیکردنه‌وی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(لَا تَقْدُمُوا عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ): (آی: لَا تَقْدُمُوا هُما، وَحَقِيقَتُهُ لَا تَسْبِقُوهُمَا بِالْقَوْلِ وَالْحُكْمِ، بَلِ افْعَلُوا مَا يَرْشَاهُ لَكُمْ)، (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، واته: پێشیان مه‌که‌ونه‌وه‌و، ماهیه‌تی پێشکه‌وتنه‌وه‌که‌ش، واته: قسه‌و پریار له پێش ئه‌واندا مه‌لێن، به‌لکو ئه‌وه‌ی ئه‌وان بۆتان دیاریی ده‌که‌ن، ئه‌نجامی بده‌ن.

(لَا تَقْدُمُوا)، خوتندراویشه‌وته‌وه: (لَا تَقْدُمُوا)، واته: پێش مه‌که‌ونه‌وه، که (لَا تَقْدُمُوا)ش، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، ده‌گونجی هه‌ر به‌ مانای پێش که‌وته‌وه بی، واته: ده‌گونجی به‌ حاله‌تی (لازم)ی ها‌تی، ده‌شگونجی حاله‌تی (مُتَعَدِّی) هه‌بی، واته: (لَا تَقْدُمُوا شَيْئًا)، هیچ شتیک به‌ پێش خواو پی‌غه‌مبه‌ری خوا مه‌خه‌ن.

(وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ): ده‌نگی بۆ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، ده‌نگتان به‌سه‌ر ده‌نگیدا به‌رز مه‌که‌نه‌وه، (جَهَرَ: يُقَالُ: لِيُظْهِرَ الشَّيْءُ بِإِفْرَاطِ حَاسَةِ الْبَصَرِ، أَوْ حَاسَةِ السَّمْعِ، كَلَامَ جَوْهَرِيٍّ وَجَهْرٍ: رَفِيعُ الصَّوْتِ)، (جَهَرَ): به‌ ده‌رکه‌وتنی شتیک ده‌گوتری، که زۆر بۆ هه‌ستی چاو یاخود هه‌ستی بیستن زه‌ق بی، ده‌گوتری: (كَلَامَ جَوْهَرِيٍّ، وَجَهْرٍ)، که ده‌نگه‌که‌ی به‌رز بی و، ئه‌و قسه‌یه به‌ ده‌نگی به‌رز بکری.

(أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ): خوا ﷻ دلایانی تاقی کردۆته‌وه، ده‌لێ: (الْمُخَنِّ وَالْإِمْتِحَانُ: نَحْوُ الْإِبْتِلَاءِ، إِمْتَحَنَ قُلُوبَهُمْ: أَخْلَصَ قُلُوبَهُمْ وَصَفَّاهَا)، (مَخَنٌ) و (إِمْتِحَانُ): وه‌ک (بَلاء) و (إِبْتِلَاءُ)ه‌و، واته‌که‌یان لێک نیزیکه، هه‌ردووکیان به‌ مانای تاقیکردنه‌وه‌و جه‌رباندن دین، (إِمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى)، واته: دلایانی ساغکردۆته‌وه‌و پالفته کردوه، تاکو شایسته‌ی ئه‌وه بی، پارێزکاریی بچێته‌ ئێو.

(الْحُجُرَاتِ): (جَمْعُ الْحُجْرَةِ، أَوِ الْحُجْرَةِ، مِثْلُ: الْغُرْفَةِ وَالْغُرْفِ)، (حُجُرَات) کۆی (حُجْرَة) و (حُجْرَة) یه، وه‌ک (غُرْفَة) و (غُرْف)، هه‌لبه‌ته (غُرْفَة) و (غُرَفَات) یش هاته‌وه

واته: عه‌بدوللای کوپی زوبه‌یر (خوا لیتان رازی بی)، ده‌لی: شان‌دیک له به‌نو و ته‌میم هاتن بۆ لای پی‌نجه‌مبه‌ری خوا ﷺ (دیاره هاتوون و دانیش‌توون) ئه‌بووه‌بکه‌ر (خوا لیتی رازی بی)، گو‌تی: (الْقَعْقَاعُ بْنُ مَعْبُدٍ بْنِ زُرَّارَةَ) بکه به فرمانده‌یان، عومه‌ریش (خوا لیتی رازی بی)، گو‌تی: به‌لکو (الْأَقْرَعُ بْنُ حَاسٍ) بکه به فرمانده‌یان، ئه‌بوو به‌که‌ر گو‌تی: هه‌ر ویستت پی‌چه‌وانه‌ی من قسه به‌که‌ی! عومه‌ر گو‌تی: نه‌مو‌یست پی‌چه‌وانه‌ی تو قسه به‌که‌م، ئیدی له‌و باره‌وه مشت و مریان بوو، هه‌تا ده‌نگیان به‌رز بو‌وه‌و، له‌و باره‌وه ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که هاته خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ﴾، ئه‌مه هۆی هاته‌ه خواری به‌که‌م بوو، بۆ ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که.

ب- {عَنْ مَرْوِيِّ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فِي الْيَوْمِ الَّذِي يُشْكُ فِيهِ مِنْ رَمَضَانَ، فَقَالَتْ: يَا جَارِيَةُ! خُوصِي لَهُ سَوِيقًا، فَقَالَ: إِنِّي صَائِمٌ، فَقَالَتْ: تَقْدَمْتُ الشَّهْرَ؟ فَقُلْتُ: لَا وَلَكِنِّي صُمْتُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، فَوَافَقَ ذَلِكَ هَذَا الْيَوْمَ، فَقَالَتْ: إِنَّ نَاسًا يَتَقَدَّمُونَ الشَّهْرَ فَيَصُومُونَ قَبْلَ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، (أخرجه الطبراني في الأوسط: ۲۷۱۳، «وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۷، ص ۵۴۷، وزاد نسبه لابن مردويه، وأخرجه الدارقطني في المؤتلف والمختلف: ج ۲، ص ۵۹۷، قلنا: وإسناده صحيح، ورجاله ثقات، وفي الجملة: الحديث مَجْمُوع ما تَقَدَّمَ ثابت لا ريب^(۱)).

واته: له مه سړووقه وه (که په کیکه له زانایان شونتکه وتوانی هاوډلن و له دواي هاوډلن هاتوون)، په حمه قی خواي لی بی، گپړدراو ته وه که چو ته لای عایشه (خوا لی پازی بی)، له وړوډه دا که دوو دلپی هه بووه، داخو په مه زانه؟ (ثایا په کی په مه زانه، یاخود سییه می شه عبانه؟) دایکمان عایشه ش گوتوویه تی: نه ی که نه زه! (که نه زه کیک و خزمه تجیه ک بووه له مالیاندا)، پړزی بگړه و سهویقی بو بینه، (سهویق: شورا به که له گهنم و جو که ده هاردری، دروست ده کری)، نه ویش گوتوویه تی: من به پړوژووم، دایکمان عایشه ش (خوا لی پازی بی)، گوتوویه تی: ثایا پیش مانگی په مه زان که وتووی؟ (واته: پیش نه وه ی په مه زان بی، تو به پړوژووی؟) گوتم: نا، به لام مانگی شه عبان هه مووی پی بووم و، نه مړش پیکه وت بووه له گهل پړوژووه که ی خوډما، (واته: نه مړو به حیسای من سییه می شه عبانه)، دایکمان عایشه ش پتی ده لی: که ساتیک له سه رده می پیغهمبه ردا ﷺ پیش نه وه ی پیغهمبه ر به پړوژو بی، مانگی په مه زانیا ن ده ست پی ده کرد، خوا (عز وجل) هم ثایه ته ی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

هه ټبه ته هم ثایه ته چ له باره ی شانده که وه هاتبی، چ وه ک دایکمان عایشه (خوا لی پازی بی) ده لی: له باره ی نه وه وه هاتبی که بهر له وه ی پیغهمبه ر ﷺ

دهست بکات به گرتنی مانگی رهمه زان، خه لکینک دهستیان پی کردبی، گرنگ نهوویه بهسه ر ههردووک پروداوه کانداهه سپاوه.

(۲) - له باره ی دابه زینی نهم نایه ته موباره کهوه که ده فهرموئ: ﴿يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، لهو باره شهوه دوو رپوایه تان دینین:

أ- { عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ كَادَ الْخَيْرَانِ أَنْ يَهْلِكَ: أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا رَفَعَا أَصَوَاتَهُمَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَدِمَ عَلَيْهِ رَكْبٌ بَنِي قَيْمٍ فَأَشَارَ أَحَدُهُمَا بِالْأَقْرِعِ بْنِ حَابِسٍ أَخِي بَنِي مَجَاشِعٍ، وَأَشَارَ الْآخَرُ بِرَجُلٍ آخَرَ، قَالَ نَافِعٌ لَا أَحْفَظُ اسْمَهُ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ لِعُمَرَ: مَا أَرَدْتُ إِلَّا خِلَافِي، قَالَ مَا أَرَدْتُ خِلَافَكَ، فَأَرْتَفَعْتَ أَصَوَاتَهُمَا فِي ذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، قَالَ ابْنُ الزُّبَيْرِ فَمَا كَانَ عُمَرُ يُسْمِعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ حَتَّى يَسْتَفْهِمَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَلِكَ عَنْ أَبِيهِ يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ (أخرجه البخاري: ٤٨٤٥، ٧٣٠٢، قَالَ الْحَافِظُ فِي فَتْحِ الْبَارِي: ج ٨، ص ٥٩٠، ثُمَّ هَذَا السِّيَاقُ صُورَتُهُ الْإِسْرَافُ لَكِنْ ظَهَرَ فِي آخِرِهِ أَنَّ ابْنَ مُلَيْكَةَ حَمَلَهُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الزُّبَيْرِ، وَسَيَأْتِي فِي هَذَا الْبَابِ الَّذِي بَعْدَهُ التَّمْرِيحُ بِذَلِكَ).

نیبو نه بوو موله یکه، ده لئ: خه ریک بوو دوو پیاوه هه ره باشه کان بفه وتین، نه بوو به کرو عومه ر، به هوئ نهووه که ده نگیان له خزمه ت پیغه مبهردا ﴿﴾ بهرز کرده وه، کاتیک که شاندى به نوو ته میم هاتن بو خزمه تی، به کیکیان ئامازه ی بو پیغه مبه ر کرد ﴿﴾ نه قره عی کوړی حابیس دابنئ، واته: سه روکی هوژی به نی موحاشیع، نه وی دیکه شیان ئامازه ی بو پیاوئکی دیکه کرد، نافع ده لئ: ناوه که یم له یاد نیه، نه بوو به کر به عومه ری گوت: هه ر ویست پیچه وانه ی من قسه بکه ی! عومه ر گوت: نه مویستوه پیچه وانه ی تو قسه بکه م، ده نگیان لهوباره وه بهرز بووه وه، لهو باره وه خوای بهرز نهو نایه ته ی ناره

خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن يَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، واته: نهی ئەوانەى پرواتان هێناوه! دەنگى خۆتان پەسەر دەنگى پێغه مبه‌ر مه‌خه‌ن ﴿﴾ و دەنگى بۆ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، وه‌ك دەنگ له‌گه‌ڵ یه‌ك‌دى به‌رز ده‌كه‌نه‌وه، نه‌وه‌ك كرده‌وه‌كانتان هه‌لبۆه‌شێنه‌وه، بێ ئه‌وه‌ى هه‌ست پێ بکه‌ن، ده‌لێ: دواى ئه‌وه‌ عومهر (خوا لێى پازى بێ)، كه قسه‌ى له خزمه‌ت پێغه مبه‌ردا ده‌كرد ﴿﴾ هێنده دەنگى نزم ده‌كرده‌وه، وه‌ك دەنگى نه‌یستى، هه‌تا ده‌یفه‌رموو: چیت گوت؟ ده‌لێ: به‌لام عه‌بدوللای كورێ زوبه‌یر ئه‌وه‌ى له باره‌ى بابیه‌وه، (واته: له باره‌ى بابیره‌وه بای دایكى، باى ئه‌سماء كه ئه‌بوو به‌كره) نه‌گێراوه‌ته‌وه.

(حافظ ابن حجر العسقلاني) له (فتح الباري) دا، گوتويه: نهم گيډراويه به مورسل داده نري، كه به كسر له تابعيه وه كه (ابن ابي مُليكة) يه، به رز كراوه ته وه، باسي هاوه ل نكراوه، به لام له كوتاييه كه ي دا دهر كه توه كه (ابن ابي مُليكة) نهم ي له عه بدولاي كوري زويه يروه (خو لتيان رازي بي) وه رگرتوه.

نه‌وهش که دهلی: له باری بابیه‌وه نه‌وهی باس نه‌کردوه، وانیهو، له باری
نه‌بوو به‌کیشه‌وه (خوا لئی پازی بی)، وهک دوایی باسی ده‌کهین، ههر ههمان
شت ها‌توده، که عومهر (خوا لئی پازی بی)، هیئنده به نزمیی قسه‌ی کردوه،
پیغمبر ﷺ لئی پرسویهو، جارتیکی دیکه قسه‌که‌ی بو کردوه، بو نه‌وه‌ی
گوئیستی بی.

ب- إِذْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، جَلَسَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ فِي بَيْتِهِ، وَقَالَ: أَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَاحْتَبَسَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فَقَالَ يَا أَبَا عَمْرٍو: مَا شَأْنُ ثَابِتٍ، أَشْكِي؟ قَالَ سَعْدٌ: إِنَّهُ لَجَارِي وَمَا عَلِمْتُ لَهُ بِشَكْوَى، قَالَ: فَأَتَاهُ سَعْدٌ

فَذَكَرَ لَهُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: قَائِلٌ أَنْزِلَتْ هَذِهِ آيَةٌ، وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي مِنْ أَرْفَعِكُمْ صَوْتًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَذَكَرَ ذَلِكَ سَعْدٌ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۳۶۱۳ و ۴۸۴۶، وَمُسْلِمٌ: ۱۱۹).

واته: نه‌نسی کوپی مالیک (خوا لئی رازی بی)، گپراویه‌ت‌وه که کاتیک نه‌م نایه‌ته هاته‌ خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، سابیتی کوپی قه‌یس له مائی دانیش‌ت، گوئی: من نه‌هلی ناگرم و، نه‌چوو بو لای پیغهمبه‌ری ﷺ، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ له سه‌عدی کوپی موعاذی پرسی قهرمووی: نه‌ی نه‌با عه‌مر! سابیت چیه‌تی، نایا نه‌خو‌شه؟ سه‌عد گوئی: دراوسیمه‌و نه‌شمزانیوه نه‌خوش بی، نیدی سه‌عد چوو بو لای و قسه‌ی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بو باس کرد، سابیت گوئی: نه‌م نایه‌ته هاتو‌نه‌ خوار، خو‌شتان ده‌زانن که من ده‌نگم له هه‌مووتان به‌رزتره له لای پیغهمبه‌ری خوا ﷺ، بو‌یه من به‌پتی نه‌و نایه‌ته بی، خه‌لکی دوزه‌خم، سه‌عد ته‌وه‌ی بو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ باس کرد، پیغهمبه‌ری خواش ﷺ قهرمووی: ﴿بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾، به‌لکو نه‌و خه‌لکی به‌هه‌شته.

چونکه نه‌و هه‌ر ده‌نگه‌که‌ی وابوو‌وه نه‌وه نه‌بووه که له پرووی که‌مته‌رخه‌مییه‌وه، ده‌نگ هه‌لئینی به‌سه‌ر ده‌نگی پیغهمبه‌ری خوادا ﷺ.

(۳) - هو‌ی هاتنه‌ خواره‌وه نه‌و نایه‌ته موباره‌که‌ی که ده‌فرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ۱، ولو انهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ۲، خوا ﷺ ده‌فرمووی: به‌ دلنایایی ته‌وانه‌ی له پشت هو‌ده‌کانه‌وه بانگت ده‌کن، زوربه‌یان نافامن، نه‌گه‌ر خو‌یان مه‌رزهم بکردبایه، تا‌کو ده‌چوو‌یه ده‌ر بو لایان، (به‌ شیوه‌ی ئاسایی)، بو‌وان باشت‌ر بوو و، خوا لیبروده‌ی به‌ به‌زه‌یه.

له‌وباره‌وه‌ش نه‌م گپ‌دراوه‌یه دینین:

{عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنِ الْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، أَنَّهُ أَقَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ حَمِيدِي زَيْنٌ، وَإِنَّ دَمِي لَشَيْنٌ؟ فَقَالَ: ذَاكَ اللَّهُ، فَأَنْزَرَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِي يَأْتِيكَ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ ج ٣، ص ٤٨٨، ج ٦، ص ٣٩٣، ٣٩٤)، وَالطَّبْرِيُّ فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ٢٦، ص ٧٧، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٨٧٨، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: قُلْنَا وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ شَيْخُنَا الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ: (٢٦٠٥).

واته: ئەبوو سەلەمەى كورى عەبدوڕەحمان لە ئەقەرەى كورى حابىسەو دەگێڕێتەو: كە چۆتە لاى پىغەمبەر ﷺ و گوتوویەق: ئەى موحەممەد! ستایش كردنى من ئینسان جوان دەكات و، سەرکۆنەو زەمکردنى من، ئینسان ناشیرین دەكات، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموویەق: ئەوە خوايە، (كە هەر كەسى ستایشی بكات، جوان دەبێ و، هەر كەسێك سەرکۆنە بكات، ناشیرین دەبێ)، خوای بەرز لەو بارەو ئەم ئایەتەى ناردە خوار: ﴿إِنَّ الَّذِي يَأْتِيكَ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾.

مانای گشتیی نایه تہکان

سہرہ تا خوا ﷻ دہ فہرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بہ ناوی خوائ
بہ بہزہیی بہ خشنده، واتہ:

دہستیگردنم بہ ناوی خوائ، مہبہستیش پیئی تہوہیہ:

۱- تہم کارہ تہنہا بو خوا دہکہم.

۲- تہم کارہ بہ پیئی شہرعی خوا دہکہم.

۳- تہم کارہ بہ تواناو یارمہتیی خوائ پەرورہدگار دہکہم.

۴- تہم کارہ بو ہینانہدی پەرزامہندی خوا تہنجام دہدہم.

دہ فہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، تہی تہوانہی
برواتان ہیناوہ! پیش دوو دہستی خواو پیغہمبہرہکہی مہکہون، واتہ: پیشان
مہکہونہوہ لہ ہیچ بریاریک و لہ ہیچ کاریکدا، یاخود ہیچ کارو بریاریک پیش
تہوان مہخہن، ہتا نہزانی خوا ﷻ، پیغہمبہرہکہی ﷻ لہو بارہوہ چیان
فہرمووہو، چی دہ فہرموون؟ ﴿وَأَقُوا اللَّهَ﴾، پاریزیش لہ خوا بکہن، ﴿إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، بہ دلنایی خوا بیسہری زانیہ، سہرجہم قسہو ہل سوکوتہ کانتان،
دہزانی: ہہرچی رہنگی ہہیہ دہیبینی و، ہہرچی دہنگی ہہیہ دہیبستی، خوا
ہہموو شتیکیشتان دہزانی، تہنانتہ نیازو مہبہستی نیو دلیشان، تہم نایہتہی
یہکہم، وک لہ پیناسہی تہم سوورہتہشدا گوہمان: باسی تہدہبہ لہ خزمہت
خوائ پەرورہدگارد، مرؤفی پروادار ہتا نہزانی ہہر شتیک خوا ﷻ چی لہ
بارہوہ فہرمووہو، فہرمایشی خوا کہ قورٹانہ، چی لہو بارہوہ راگہیاندوہ؟ ہہر
لہ خوؤوہ بہ پیئخواسیی بہ نیو ناکہوئی، ہہروہہا دوائ خوا ﷻ، پیغہمبہری
خاتمہ موحمہمہد ﷻ تہگہر شتیک لہ قورٹاندا نہبوو، دہگہری بزانی پیغہمبہر

ﷺ لهو بارهوه چی کردوهو چی فہرمووہ؟ له ږتیاره‌که‌ی ته‌ودا لهو باره‌وه چی هاتوه، پتی پابه‌ند ده‌بی، ته‌گه‌رنا ته‌وجار له چوارچی‌وهو له‌بهر ږوشنایی قورن‌ان و سونه‌تدا، عه‌قلی خو‌ی ده‌خاته کار، بو چونی‌ه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ته‌و پتسه‌اته‌دا که هاتوته‌ به‌ر ده‌می.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، نه‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! (یانی: نه‌ی پروادارینه! به‌هه‌موو ته‌و شتانه‌ی پی‌ویسته‌ پروایان پی‌ به‌ی‌نئ)، ده‌نگی خو‌تان به‌سهر ده‌نگی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ له‌لمه‌ه‌پتن، ده‌نگی خو‌تان ږه‌سهر ده‌نگی ته‌و مه‌خه‌ن، ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، ده‌نگی بو هه‌لمه‌ه‌پتن و ده‌نگ به‌رز مه‌که‌نه‌وه، له کاتیکدا ده‌یدوینن، وه‌ک ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌کتان به‌سهر هه‌ندی‌کتاندا، ﴿أَنْ تَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، نه‌بادا کرده‌وه‌کانتان پووچه‌ل ببه‌نه‌وه، بی ته‌وه‌ی هه‌ست پی‌ بکه‌ن، واته: (أَنْ لَا تَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ)، بو ته‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان پووچه‌ل نه‌ببه‌وه بی ته‌وه‌ی هه‌ست پی‌ بکه‌ن، یاخود: (كَرَاهَةً أَنْ تَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ)، چونکه ناخو‌شه کرده‌وه‌کانتان هه‌لبوه‌شینه‌وه، بی ته‌وه‌ی هه‌ست پی‌ بکه‌ن، له نه‌نجامی ږه‌چاو نه‌کردنی ته‌ده‌ب و ږیزو حورمه‌ت، له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷻ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَعْصُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾، به‌دلنایی ته‌وانه‌ی ده‌نگی خو‌یان نزم ده‌که‌نه‌وه له لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، له ده‌نگی خو‌یان ده‌گرنه‌وه، چونکه (عَصَ) واته: (نَقَضَ)، که‌می کرد، یانی: له ده‌نگی خو‌یان که‌م ده‌که‌نه‌وه، له ده‌نگی خو‌یان ده‌گرنه‌وه، ده‌نگی خو‌یان کپ ده‌که‌ن، له کاتیکدا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌دوینن، یان هه‌ر له کو‌ږو مه‌جلیسی ته‌ودا، له‌گه‌ل په‌کدیشدا قسه‌ بکه‌ن، ده‌نگ هه‌لنا‌ه‌پتن، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آمَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُم لِلنَّقْوَى﴾، ته‌وانه که‌سانیکن خوا‌ دل‌ی بو ږاریزکاری‌ی تاقیکردوونه‌وه، یاخود دل‌یانی پالفته کردوهو خاوین کردونه‌وه، تاکو ږاریزکاری‌ی بچی‌تی، ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، لی‌بوردنیک و پاداشتیکی مه‌زنیان بو هه‌یه، لی‌بوردنیک‌ی ناوازه‌و، پاداشتیکی مه‌زن، بو ته‌وان

ھەيە، لەسەر ئەو ئەدەب و پەرزو حورمەت پەچاۈکردنە، لە خزمەت پىغەمبەردا ﷺ و لە كۆرۈ مە جلىسىدا.

ئىنجا خوا ﷻ باسى جۈزىكى دىكە لە پەچاۈ ئەكرنى ئەدەب و پەرز دەكات، لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷻ، ئەوئىش ئەك لە كۆرۈ مە جلىسى دا، بەلكو لە كاتى بانگكردنیدا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَكَ مِنَ الْهُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، بە دلتىبايى ئەوانەى لە پشت ھۆدەكانەو، لە پشت ژوورەكانەو بە بانگت دەكەن، زۆربەيان نافامن.

ھۆى ھاتنە خوارەووەكان كە باسمان كردن، ھەم ھى ئايەتى يەكەم، ھەم ھى ئايەتى دووھم و سىيەم و چوارەمىش، تىشكى باشترو زياترمان بۆ دەخەنە سەر چەمك و واتاي ئايەتەكان، ھەلبەتە مەبەست لە: (حُجُرَات) كۆى (حُجْرَة) و (حُجْرَة) يە، حوجرەيە، بە ماناي ھۆدە، ژوور، بۆچى نەيفەرموو: (مِنْ وَرَاءِ الْبَيْتِ)؟ چونكە (بَيْت) بە كۆى مالاكە دەگوتىڭ و (دار) بە فراوانتر لە مالئىش دەگوتىڭ، جارى وايە چەند مالئىك لە (دار) ئىك دان، يانى: گەرەك، بە ئام (حُجُرَات) ئەو ھۆدانەن كە ھاوسەرانى بەرپەزى پىغەمبەر ﷻ تىياندا نىشتەجى بوون، كە نۆ ھۆدە بوون و، بەسەر مزگەوتەو بوون، دەرگاىەكيان دەچۆو نىو مزگەوت و، دەرگاىەكيان دەبى لە دەرەوھى مزگەوت بووبى، بۆ ئەوھى ئەگەر كە سىيەك بىھوئى سەردانىان بكات، ناچار نەبىت ھەمىشە لە نىو مزگەوتەو بى، كە دواتر تىشكى زياتر دەخەينە سەر شىوھو ھەلكەوتەي ئەو نۆ ژوورە، كە پىغەمبەرى خوا ﷻ بۆ ھاوسەرانى بەرپەزى بەسەر مزگەوتى خۇيەوھى دروستى كردبوون.

كە خوا ﷻ دەفەرموئى: ئەوانەى لە پشت ژوورەكانەو بە بانگى تۆ دەكەن، زۆربەيان نافامن، بىگومان ھەشيان بوو، ئەو زەم و سەرزەنشتە ھەلنەگىڭ، بۆيە فەرموويەتى: زۆربەيان، ياخود زۆربەيان مەبەست ھەموويانە، چونكە لە زمانى عەرەبىيدا جارى وايە: زۆربە (أَكْثَر) يان زۆر (كَثِير)، بە ماناي ھەموو (كُلّ) دى، بەلام وا پىدەچى ھەر مانا روالەتتەكەى مەبەست بى، واتە: زۆربەيان نافامن.

چونکہ خەلکیشیان لەگەڵدا هەبوووە کە مەرج نیە بەو جوۆرە بانگی پێغەمبەری کردبێ، بەلام ئەو کەسە وەک پێش سپی لەگەڵیان بوو، بەو جوۆرە بانگی پێغەمبەری کردووە ﷺ بەلام وانەبوو هەموویان هێندە بێ سەلیقە بن!

دوایی خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەگەر ئەوانەش خۆیان مەرزەم کردبایە، چاوەڕێیان کردبایە، تاكو دەچووێ دەر بۆ لایان، واتە: تاكو لە حالەتی ئاسایی خۆتدا دەچووێ دەر بۆ لایان، ئەك لەو کاتەدا کە ئەوان دەیانەوێ، کە پێغەمبەر ﷺ وەک لە هەندێ پڕیوایە تاندا هاتو: پشووێ داوێ لەو کاتەدا، پشووێ پێش نیوەرۆ، سەرخەوێکی شکاندوێ یان: لە حالەتێکی دیکە یان نا ئاسایی دابوو، لەگەڵ هاوسەرێ خێزانیدا، دانیشتو، یان لەگەڵ هاوسەریدا کۆ بوۆتو، بوۆیە دەفەرموێ: ئەگەر چاوەڕێیان کردبایەو خۆیان مەرزەم کردبایە، تاكو دەچووێ دەر بۆ لایان، واتە: بە حالەتی ئاسایی خۆت.

ئەنجا ئەو تەعبیرە بە ڕاشکاوی لەو ئایەتەدا نیە، بەلام هەر شتی بە سەلیقەو عەقل بزانێ، خوا ﷻ کتیبی خۆی پێ قەڵەبالغ نەکردو، واتە: (حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ خُرُوجًا عَادِيًّا)، یان (حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ كَعَادَتِكَ فِي الْخُرُوجِ)، تاكو دەردەچووێ لایان وەک حالەتی ئاسایی خۆت، ئەگەر وایان کردبایە، ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾، ئەو بۆ ئەوان باش بوو، (خَيْرًا)، وەک جاری دیکەش گوتوو مانە: (خیر) و (شەر)، وەک چۆن مانای باشتەردانان (تَفْضِيل) یان هەیه، (هَذَا شَرٌّ مِنْ هَذَا وَهَذَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا)، ئەمە لە ئەمە خراپتر، ئەمە لەمە چاکتر، مانای ئەصلی چاکەو خراپەشیان هەیه، بەبێ لەبەر چاوەرگرتنی بەراورد پێکردن لەگەڵ شتیکی دیکەدا، واتە: چاک و خراپ، ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾، ئەو بۆ وان باش بوو، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، خوا ﷻ لێبوردەو میهرەبان و بە بەزەییە، واتە: خوا ﷻ بەلێ ئەدەبیان دادەداو، سەر زەنشتیان دەکات، بەلام لەسەر ئەوەندە لێیان تووڕە نابێ، سزایان بدات، چونکە لێبوردەو میهرەبانە، بە تاییەت ئەگەر ئەوان چاوەو هەلسوکهوتە نەشیوو، نەگونجاوێ خۆیاندا بگێرنەو.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

قه‌ده‌غه‌کردنی خوا له برواداران که هیچ بریارو کاریک پیش خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بخه‌ن و، هۆشیار‌کردنه‌وه‌یان به پارێز‌کردن، چونکه خوا بیسه‌ری زانایه:

خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱)

شیک‌کردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له چوار برگه‌دا:

(۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی برواتان هیناوه! ئە‌مه جاری یه‌که‌مه له‌و سووره‌ته‌داو، به‌ پهل‌ی یه‌که‌م با‌سی ئە‌ده‌ب و پ‌ێزه له‌ خ‌زمه‌ت خوا‌ی په‌روه‌رد‌گارا‌دا، چونکه وه‌ک له‌ ئی‌مام فه‌خره‌ددین رازییه‌وه، هینامان: ئە‌م سووره‌ته پ‌ێنج جار‌ان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾‌ی، تیدا دووباره‌ بو‌ته‌وه، هه‌ر‌جاره‌ جو‌ره ئە‌ده‌ب‌یک‌ی تیدا ق‌یری برواداران کراوه، جاری یه‌که‌م ئە‌ده‌ب‌یان له‌ مامه‌له‌ له‌ خ‌زمه‌ت خوا‌ی په‌روه‌رد‌گارا‌دا.

(۲) ﴿لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، ئە‌مه به‌ دوو ش‌پ‌وه خو‌یندراوه‌ته‌وه، یه‌که‌م: (لَا) تَقْدُمُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، هه‌روه‌ها خو‌یندراو‌یشه‌ته‌وه: (لَا تَقْدُمُوا)، (لَا تَقْدُمُوا)، واته: پ‌ێش مه‌که‌ونه‌وه، که له‌ نه‌صل‌ی خو‌یدا (لَا تَقْدُمُوا)‌یه، به‌لام ﴿لَا تَقْدُمُوا﴾، دوو مانای هه‌ن:

أ- ده‌گونج‌ی له (قَدَم)‌ی (لا‌زِم)‌ب‌ی، یا‌نی: (تَقَدَّمَ)، چونکه (قَدَم) هه‌م حا‌له‌تی لازیمی هه‌یه، (قَدَمٌ مُحَمَّدٌ)، واته: مو‌حه‌مه‌د پ‌یش‌که‌وت، به‌لام (قَدَمٌ مُحَمَّدٌ الْكِتَابُ)، مو‌حه‌مه‌د ک‌ت‌یبه‌که‌ی خ‌سته‌ روو (پ‌یش‌که‌ش کرد)، ئە‌مه حا‌له‌تی (مُتَعَدِّي)‌یه‌تی.

تَنجَاهُهُ كَقَر (لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)، مَهَبَسْتُ پَنِي حَالَتُهُ (لَا زِمَ) هَكَه
بَنِي، تَهَوهُ لَهُ: (قَدَمٌ، يَقْدَمُ، قُدُومًا، أَيْ تَقْدَمُ)، لَهَوَهُ هَاتُو، وَاتِه: پِش مَهَكُونَه وَه،
پِش دُو دَه سَتِي خَوَاو پِغَمَبِر هَكَه مَهَكُونَه ﴿۱۰﴾ دُگُورِي: (قَدَمٌ بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَقْدَمُ)، وَاتِه: پِشِي كَه وَتَه وَه، (أَي: لَا تَتَقَدَّمُوا عَلَيْهِمَا)، وَاتِه: پِشِيَان مَهَكُونَه وَه، هَه تَا
دَه زَان خَوَا ﴿۱۱﴾ چِي دَه فَرَمُوِي، پِغَمَبِر ﴿۱۲﴾ چِي دَه فَرَمُوِي، لَه خَوَو پَرِيَارِيَك
مَهَدَن وَ، هَه نَاوِيَك مَهَنَبَن وَ، كَارِيَك مَهَكَن.

پ۔ به لَمْ (لَا تَقْدُمُوا)، وهك چُون حالَتی لازیمی هه یه،و، به مانای (لَا تَقْدُمُوا) یه، پیش مه که ونه وه، حالَتی (مُعْذَرٍ) یشی هه یه، که نه و کاته پیوستیی به بهر کار (مُفْعُول به) یک دهکات، که قرتینراوه و به مه زنده کردن ده زانری، (أَي: لَا تَقْدُمُوا أَمْرًا أَوْ قَوْلًا)، واته: هیچ کاریک یان هیچ قسه یه که پیش مه خهن، له خواو پیغهمبه ری خوا **وَمَنْعَ**، ههروه ها ده گونجی بهر کار (مُفْعُول به) ده که ی، قرتیندرای، به بئ مه زنده کردن، وهک (فُلَانٌ يُعْطِي وَهَمْعَ)، فُلَان ده به خشی و ده ست ده گرتته وه، واته: به بئ ره چاو کردن و له بهر چاو گرتنی بهر کاریک، (لَا تَقْدُمُوا)، هیچ شتی که پیش مه خهن، بئ نه وه ی شته که باسکرای، نجا تا یا قسه یه، کرده وه یه، هه نگوانانه، هه رجی هه یه؟

ليٽر دا ٿه وهى جيئي سهر نهجه ٿه وهيه، كه به هه ردوو حالهق خوڻيند نه وه كه
چ: (لَا تَقْدُمُوا) بئ، پيش مه كه نه وه، چ: (لَا تَقْدُمُوا)، بئ، كه ديسان به ماناي
پيش كه وه تنه وهش دي و، به ماناي وه پيش خستى شتيكيش دي، به هه ردوو
خوڻيند نه وه كه، ٽه م پيڳهاته يه ويچواندن به حالى كه سيڪ كه به بئ مؤلّهت
و درگرتن له خوا ﷺ له پيڳه مبه ره كه ي ﷺ قسه يه كه ده كات، يان بر ياريك
ده دات، هه نكاويك ده نئ، بئ ٿه وهى بزائى خواو پيڳه مبه رى خوا ﷺ چييان
فرم ووه، ويچواندنيه ق به حالى كه سيڪ كه پيش كه سيڪ ده كه ويٽه وه له
رؤيشتيداو، ده يخته پشت خوڻيه وه، پروي ويچواندن (وَجْهَ الشُّبْه) كه ش، برتيه:
له (الْإِنْفِرَادُ عَنْهُ فِي الطَّرِيقِ)، خوڻي لي تاكردنه وه له رڍدا، ياني: ٿه وه خاته

پشت خوځیوهو خوځی به تهنی دېروا، خوځېسه رانه دېروا مل لی دهنی، که نهوه حاله ټیکي لی نهوه شاووه یه له گهل مروځی پرواداردا.

بېگومان هوۍ هاتنه خواره وه کانیش تیشکی زیاتر ده خه نه سهر چه مک و واتای نه م ټایه تهو، ټیمه لهو باره وه دوو پروایه تمان هیتان.

زانایان له باره ی ټم ټایه ته موباره که وه قسه ی زوریان گوتوون و، به ته عبیرو دارپشتی جوړاو جوړ، هه ولیانداده چه مک و واتای ټم ټایه ته موباره که پروون بکه نه وه، بو وټنه:

یه که م: (الطبري)، له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) دوه، (خو له خوځی و بابی رازی ب)، هیناویه تی که گوتوویه تی: (لَا تَقُولُوا خِلَافَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ)، (جامع البیان: ۳۱۷۲۷)، پیچه وانهی کتیب و سوننه ت مه لئن.

دووه م: هه روه ها (الطبري) ههر له عه بدوللای کوری عه عباسه وه (خو له خوځی و بابی رازی ب)، ټم ته عبیره شی هیناوه: (هُنَا أَنْ يَتَكَلَّمُوا بِإِنْ يَدِي كَلَامِهِ)، (جامع البیان: ۳۱۷۲۸)، لیان قه ده غه کراوه که قسه بکه ن پیش فهرماپشتی خوا ﷺ، یان پیش فهرماپشتی پیغه مبهری خوا ﷺ.

سییه م: له موجهیده وه - که قوتا ی عه بدوللای کوری عه عباس بووه، (خو له خوځی و بابی رازی ب) و یه کیک بووه له زانایانی زور شاره زا له ته فسریداو له تابعین بووه - هاتوه که بو ته فسیرو لیکدانه وه و پروونکرده وه ټم ټایه ته موباره که گوتوویه تی: (لَا تَقْتَاتُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ بَشْيٍ حَتَّى يَقْضِيَهُ اللَّهُ عَلَى لِسَانِهِ) (جامع البیان: ۳۱۷۲۹)، واته: هیچ شتیک پیش پیغه مبهری خوا مه لئن و لی پیش مه که ونه وه و، پشتاوی مه که ن، تاکو خوا ﷺ له سهر زمانی ټو بریار دده دا.

چواره م: دیسان ههر (الطبري) له قه تاده وه، که قه تاده ش یه کیک بووه له زانایانی تابعین و له ته فسریدا زور شاره زا بووه، هیناویه تی که گوتوویه تی: (ذُكِرَ لَنَا أَنَّ نَاسًا كَانُوا يَقُولُونَ:

لَوْ أَنزَلْنَا فِي كَذَا لَوْضَعٍ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَكَّرَهُ اللَّهُ ذَلِكَ، (جامع البيان: ۳۱۷۳۰)، قه تاده گوتوو یه تی: بۆمان باسکراوه که که سائیک هه بۆون ده یانگوت: ئەگەر لەو بارهوه فلان ئایهت دابه زیبایه، له باره ی فلان شت و فلان شتهوه، خواش ئەوه ی پێ ناخۆش بوو، بۆیه ئەو ئایهت هه موباره که ی نارد هه خوا، که پێشیاران مه کهن بۆ خوا ﷻ.

پێنجهم: (الطبري) له (الحسن البصري) یه وه هیناویه تی که گوتوو یه تی: (أَنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ دَبَحُوا قَبْلَ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ النَّحْرِ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ أَنْ يُعِيدُوا النَّحْرَ)، (جامع البيان: ۳۱۷۳۱)، واته: کۆمه لیک له مسوولمان له پێش پۆژی قوربانیی سه بریندا، [واته: پۆژی ده (۱۰) ی (ذی الحجّه)]، قوربانیان سه بری، پێش نوژی پیغه مبه ری خوا ﷻ [که نابێ پێش ئەوه ی نوژه که بکری، قوربانیه که سه بر بپردی، ده بێ سه ره تا نوژی بکری، ئنجا قوربانیه که سه بر بپردی، ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ ٢١ ٢٢]، [الکوثر]، بۆیه پیغه مبه ر ﷻ فه رمانی پیکردن که قوربانیی سه بر بپنه که یان دووباره بکه نه وه، ئەوه ی پێش نوژی سه ریان برپوه بۆیان حساب ناکری، ده بێ دووباره ی بکه نه وه، ئنجا لەو باره وه خوا ﷻ ئەم ئایه ته ی نارد هه خوا.

بێگومان هه موو ئەو ته عبیرانه وه، هۆی هاتنه وه خواره وه کانیش که باسمان کردن، هه موویان له چوار چپه وه ی ئەو چه مکه گشتیه ی ئەم ئایه ته موباره که دا ده سووړین، که بریتیه له وه ی مسوولمان نابێ به پێخواسی به ئیو بکه وێ، و، بروادار ده بێ ته ماشا بکات بزانی، خوا ﷻ لەو باره وه چی فه رموو، ئەگەر شته که پوون و ئاشکرا بێ، به ئاشکرا زاندراو بێ، جا چ به هۆی نه قله وه، چ به هۆی عه قله وه، ئەوه دیاره، به لām ئەگەر هوکه که ی دیار نه بێ، ده بێ چاوه پێ بکات، داخو خوا ﷻ چی ده فه رموی، یان پیغه مبه ر ﷻ چی فه رموو، چی ده فه رموی؟

لەم ئایه ته موباره که چه ند هوکه مک و هه رده گیرین، ده یانخه بنه پوو، هه لبه ته زیاتریشی لیوه رده گیرین، به لām ئیمه ئەو چواره مان لێ هه لبژاردوون:

۱- شه رزانان گوتوو یانه: بابای ئەرکدار (مکلف)، هیچ کاریک ناکات و ناچیته ئیو هیچ کاریکه وه، ئەگەر قسه یه که، ئەگەر کاریکه، هه نگاوێکه، هه تا هوکه ی خوی له

بارهوه نه زانئ، که لیره دا که ده فهرموئ: ﴿لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، مه به ست پئی نه وه یه: دروست نیه، شتیک که حوکمه که ی بۆ تۆ زاندر او نیه، نه که نه وه ی به عه قل زاندر او و نا شکرایه چیه، یان به نه قل زاندرایی، به لکو شتیک که حوکمه که ی نه زاندر او، ده بی چاوه پئی بکه ی تا کو حوکمه که ی ت بۆ پروو ده بیتته وه، نجا هه نگاوی بۆ بنی.

۲- به لام له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا ﷺ له و شوینه نیه، یاخود: له کاتیکدا که ئایه تیکی قورئانمان پی شک نایه ت له و باره وه، ده قیکی سوننه تیش نیه، نه وه نه ک ههر ره وایه، به لکو پیویسته مسولمان کوشش (إجتهد) بکات، بۆ نه وه ی حوکمی شهرع بۆ نه و شته ی هاتوته پیشی، بیزانئ، وه ک له فهرمووده که ی موعاذا هاتوه، که زۆر به ی زانایان هیناویانه، به لئ هه ندیک له باره ی سه نه ده که یه وه قسه یان کردوه، به لام زانایان زۆر موعت به ر گوتوو یانه: نیه وه رۆکه که ی زۆر راسته، نه گهر له پرووی سه نه ده که شیه وه ئیشکالیک هه بن، که دواتر (سند) ده که ی دینین و ده که که شی به چه ند ریوایه تیک هاتوه، نه مه یه کیک یانه:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ لَهُ: «كَيْفَ تَقْضِي إِذَا عَرَضَ لَكَ قَضَاءٌ؟» قَالَ: أَقْضِي بِكِتَابِ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ؟» قَالَ: أَقْضِي بِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْهُ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ؟» قَالَ: أَجْتَهِدُ بِرَأْيِي لَا أَلُو، قَالَ: فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي وَقَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَفَّقَ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، لِمَا يُرْضِي رَسُولَ اللَّهِ ﷻ» (أخرجه الطيالسي: ۵۵۹، وأحمد: ۲۲۰۶۰، والطبراني: ۳۶۲، والبيهقي في السنن: ۲۰۱۲۶، وعبد بن حميد: ۱۲۴، والدارمي: ۱۶۸، والحديث أصله في سنن أبي داود: ۳۵۹۲، والترمذي: ۱۳۲۷، وقال: لا نعرفه إلا من هذا الوجه، وليس إسناده عندي بمتمصل).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ موعاذی کورپی جه به لی نارد بۆ یه مه ن و پئی فهرموو: چوون دادوه ری دی ده که ی، نه گهر کیشه یه کت بۆ هاته پیش؟ گوئی: به

کتیبی خوا، (پنځه مبهه ۴) فہرمووی: ٺہ گہر لہ کتیبی خوا دا حوکمہ کہیت چنگ نہ کہوت؟ گوئی: بہ رپیازی پنځه مبهه ری خوا ۴، (پنځه مبهه ۴) فہرمووی: ٺہ گہر لہ رپیازی پنځه مبهه ری خوا ۴ حوکمہ کہیت چنگ نہ کہوت؟ گوئی: عہ قلی خوم بہ کار دینم و کہ متہ رخه مییش ناکہم، موعاز گوئی: پنځه مبهه ۴ دہستی لہ سینگ دام و فہرمووی: ستایش بو ٺہو خواہی کہ نیردروی رہوانہ کراوی خوای سہرکہ وتوو کردوہ بو شتیک کہ پنځه مبهه ری خوا ۴ پھسندی دہکات.

۳- ٺہم ٺاہتہ موبارہ کہ بناغہیہ، لہودا کہ فہرماشتہ کانی پنځه مبهه ۴ و دہ قہ کانی سونہت چوئن، دہی ٺاوا شوئیان بکہوین، بہ لآم ہہ ولبدہین بہ باشرین شیوہ بہ راسترین شیوہ لئیان تیبگہین، ٺہ گہرنا دواۓ ٺہوہی لئی تیبگہیشتن و لہوہ دلیابوون کہ پنځه مبهه ۴ ٺاواۓ کردوہ، یان ٺاواۓ فہرموہ، لہ راستیدا ہیچ رپیہ کمان بو نہ ماوہ تہوہ، جگہ لہ شوئیکہ وتئی پنځه مبهه ۴.

۴- ٺہوانہی کہ گوتوو یانہو ٺہم ٺاہتہ موبارہ کہ یان بہ بہ لگہ ہیناوہ تہوہ، لہ سہر بہرہر چدانہوہی قیاس، (قیاس) یش ٺہوہیہ: شتیک کہ حوکمہ کہی دیارہ، شتیک دیکہ کہ حوکمہ کہی دیار نہی، لہ بہر ٺہوہی لہ ہوکاری رہوابوون، یان رہوانہ بووندا یہ کن، دوہ میشیان پتوانہ بکریتہ سہر ہی یہ کہ میان.

ٺنجا ہہ ندیکیان کہ قیاسیان بہرہر چداوہ تہوہ، ٺہم ٺاہتہ یان بہ بہ لگہ ہیناوہ تہوہ و گوتوو یانہ: ٺہوہ تا خوا ۴ دہ فہرموئی: ہیچ شتیک وہ پیش خواو پنځه مبهه ری خوا ۴ مہ خہن!

بہ لآم لہ راستیدا ٺہم ٺاہتہ نابیتہ بہ لگہی ٺہوہ، چونکہ کارکردن بہ قیاسی راست و دروستیش، ہہر کارکردنہ بہ کتیبی خواو بہ ری و شوئی پنځه مبهه ری خوا ۴، بو وئہ: خواۓ پہرہر دگار کہ لہ سوورہی (الحشر) دا، دہ فہرموئی: ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ﴿هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ

مِنْ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبُ يُخْرِجُونَ يُؤْمِنُ بِأَيْدِيهِمُ
الْمُؤْمِنِينَ فَأَعْتَبُوا بِتَأْوِيلِ الْأَبْصَرِ ﴿٢﴾ الحشر.

﴿فَأَعْتَبُوا بِتَأْوِيلِ الْأَبْصَرِ﴾، يانی: ئەي خاوەن عەقلینە! پەند وەر بگرن، واتە: پەند وەر بگرن و ئێوەش کارێک مەکەن وەک ئەوەی بەنوو نەضر کردیان، هۆزی بەنوو نەضرێ جوولەکە کە پەیمان شکێن بوون، بۆ ئەوەی هەمان بەلا کە بەسەر ئەوان هات، بەسەر ئێوەش نەیت! بێگومان ئەوەش قیاسە، واتە: ئەوان پەیمانیان شکاندو لە مەدینە دەر کران و ئاوايان بەسەر هات، ئنجای ئێوەش و خەڵکی دیکەش ئەگەر پەیمان شکێنی بکەن، واتان بەسەر دێ، کەواتە: کارکردن بە قیاسی راست و دروست، هەر کار کردنە بە قورئان و بە سوننەتی پیغمبەری خوا ﷺ.

مه سه له ی دووهم:

پێگهیه کردنی خوا ﷻ له دهنگ ههڵێنان به سه‌ر دهنگی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ و به دهنگی به‌رزو زل دواندن، که مایه‌ی پووجه‌ل بونه‌وه‌ی کرده‌وه باشه‌کانه‌و، به پێچه‌وانه‌وه‌ش نه‌وانه‌ی خوا ﷻ دلی بۆ پارێزکاریی پالوتوون، له کاتی دواندن پێغه‌مبه‌ردا ﷻ ده‌نگیان نزم ده‌کهنه‌وه، نه‌وانه لی‌بوردنیکی تاییه‌ت و پاداشتیکی مه‌زنیان له لای خوا ﷻ هه‌یه:

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٢١﴾
 إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلنَّقَاةِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٢٢﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له پێنج بره‌گه‌دا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئە‌ی نه‌وانه‌ی پ‌رواتان هه‌تاوه! ئە‌مه ج‌اری دووهمه له‌م سوو‌ره‌ته‌داو، به تاییه‌ت بریتیه له با‌سکردن و خسته‌نه‌ رووی ئە‌ده‌یه‌کی به‌رزو جوان له خ‌زمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ﷻ.

(٢) - ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، ده‌نگی خ‌وتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه به‌سه‌ر ده‌نگی پێغه‌مبه‌ردا ﷻ. لی‌به‌دا وشه‌ی (ج‌ه‌ر): به مانای ده‌رکه‌وتن و ئاشک‌را بوونه، به‌ل‌ام به‌رز‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ خ‌وا‌زاراوه‌ته‌وه، بۆ ده‌نگ هه‌ڵێنان، به‌ش‌یوه‌یه‌ک که‌ سنووری حا‌له‌تی ئاسایی به‌پ‌ه‌ی‌تی، که‌واته: که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾، (أَيُّ مُتَجَاوِزَةً إِيَّاهُ)، ده‌نگه‌ک‌انتان با له‌ رووی به‌رز‌یه‌وه، له‌ ده‌نگی پێغه‌مبه‌ر ﷻ تپه‌یه‌ر نه‌ک‌ات.

(٣) - ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، له کاتی دواندندا قسه‌ له‌گه‌ل کردنی و دواندن‌دا، ده‌نگ به‌سه‌ر ده‌نگیدا هه‌لمه‌هه‌تین، وه‌ک چ‌ون ده‌نگ بۆ یه‌ک‌دی

هه‌لده‌هین و ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه له یه‌کدی، له کاتی دواندندا له ئاست پی‌خه‌مه‌ردا ﴿٤﴾ ده‌نگ هه‌لمه‌هین و به‌رز مه‌که‌نه‌وه.

٤- ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ نه‌بادا کرده‌وه‌کانتان پووچه‌ل بینه‌وه، بئێه‌وه‌ی هه‌ست پئێ بکه‌ن، که ده‌فه‌رموئ: ﴿كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾ (أي: كَعَادَةِ بَعْضِكُمْ مَعَ بَعْضٍ فِي الْحَدِيثِ)، واته: وه‌ک عاده‌ت وایه، نه‌گه‌ر دۆست و براده‌رن پیکه‌وه به‌ جو‌ریک قسه‌ ده‌که‌ن، ده‌نگ به‌سه‌ر ده‌نگی به‌کدیدا هه‌لدین و، به‌سه‌ر یه‌کدی دا ده‌قیرنن، به‌لام له خزمه‌ت پی‌خه‌مه‌ردا ﴿٥﴾ نابئێ به‌و شی‌وه‌یه قسه‌ بکری.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ئه‌مه‌ پێ‌زمان‌زانان به‌ سئ شی‌وه‌ لێکیان داوه‌ته‌وه:

أ- (خَشْيَةٌ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، له ترسی ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان هه‌لبوه‌شیننه‌وه.

ب- (كَرَاهَةٌ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پئێ ناخۆش بوون هه‌یه که کرده‌وه‌کانتان هه‌لبوه‌شیننه‌وه.

ج- (أَنْ لَا تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ)، بۆ ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانتان هه‌لنه‌وه‌شیننه‌وه، له حالێکدا که ئێوه هه‌ست پئێ ناکه‌ن.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، ده‌پرسین: ئایا هه‌ندئێ له کرده‌وه‌ خراپه‌کان، کرده‌وه‌ چاکه‌کان هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه؟

زانایان له‌و باره‌وه زۆر قسه‌یان کردوه^(۱)، به‌ دلنیا‌یه‌وه به‌ هۆی کوفره‌وه هه‌موو کرده‌وه‌کان هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه، ئه‌وه‌ش له ده‌قی قورئاندا هاتوه: ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ (٧) التوبة، به‌لام ئایا لێ‌رده‌دا مه‌به‌ست پئێ چیه‌؟ زانایان دوو واتایان بۆ لێ‌کدا‌ونه‌وه:

(۱) له تفسیری سووره‌تی (محمد)دا کورته باسی‌کمان له باره‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی کرده‌وه چاکه‌کانه‌وه کردوه.

۱- نه ده بی خراب له خزمهت پیڅه مبهردا ﷺ خاوه نه که ی په لکیش ده کات به ره و کوفر، چونکه به رده وام بوون له سره هندی گونا هو، جله و شل کردن بو نفس بو هندی گونا هو تاوانان، نفس عادهت پی ده کات و خووی پیوه ده گری و، ورده ورده ده چپته دوی و ده چپته دوی و سره ده کیشن بو کوفر.

۲- یاخود مه به ست له: ﴿أَنْ حَبَطَ أَعْمَلُكُمْ﴾، یانی: به شپک، یاخود زور به ی کرده وه باشه کانتان هه لدوه شپنه وه.

(الطبري) بهم ته عبیره، ثم ثایه ته موباره که پروون ده کاته وه ده لی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ صَدَّقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ! لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَتَهْجَمُونَهُ بِكَلَامٍ وَتَغْلِظُونَ لَهُ فِي الْخُطَابِ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، وَلَا تَنَادُوهُ كَمَا يَنَادِي بَعْضُكُم بَعْضًا بِأَسْمِهِ: يَا مُحَمَّد، يَا أَحْمَد، وَلَكِنْ فَخْمُوهُ، وَاحْتَرْمُوهُ، وَقُولُوا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا، وَخُطَابًا حَسَنًا، بِتَعْظِيمٍ، وَتَوْقِيرٍ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾، (أخرجه: الطبري: ج ۲۶، ص ۱۲۰، عن مجاهد: ۳۱۷۳۶، عن قتادة: ۳۱۷۳۷، عن الضحاك: ۳۱۷۳۸).

واته: نه ی ته وانه ی خواو پیڅه مبه ره که یتان به راست داناون! ده نگه کانتان به سره ده نگ ی پیڅه مبهردا ﷺ به رز مه که نه وه، به شیوه یه کی ترش و تال قسه ی له که لدا مه که و، له دواندن دا قسه ی زبر مه که و، دواپی که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ﴾، ده فهرموئ: هه روه ها بانگی مه که و مهیدوینن، وه که هه ندیکتان هه ندیکتان ده دویینن، که بلین: نه ی موحه ممه ده! نه ی ته حمه ده! به لکو به قسه یه کی نه رم و، دواندنیک ی جوان و، به به رز گرتن و، به ریز لیگرتنه وه، به هه یهت و حورمهت بو پاراستنه وه، بلین: نه ی پیڅه مبه ری خوا! نه ی په وانه کراوی خوا!!

۵- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحْضِرُونَ أَصْوَابَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾، به دنیایی ته وانه ی ده نگ ی خو یان نرم ده که نه وه له لای پیڅه مبه ری

خوَا ۞، ئەوانە ئەو کەسانەن، کە خوَا ۞ دَلَّى تاقی کردوونەوہ بۆ پارێزکاریی، (واتە: دَلَّى پالاووون و پالڤتە کردوون)، لیبوردنیکى ناوازهو، پاداشتیکی مهزنیان بۆ ههیه.

(الْعَصْفُ: حَفْضُ الْعَيْنِ)، (عَصْفٌ)، بریتیه له، له نیگای چاوگرتنهوه، (وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِخَفَضِ الصَّوْتِ، وَالْمَيْلِ بِهِ إِلَى الْإِسْرَارِ)، لیره دا وشه ی (عَصْفٌ): (که له ئەصلدا به مانای گرتنهوهیه له روانین و نیگای چاو)، خوازراوه تهوه بۆ دهنگ نزمکردنهوهو، بردنی دهنگ به رهو ئەوه، که به کپیی و به په نهانیی قسه بکری.

که دهفه رموی: ﴿إِمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، (الإِمْتِحَانُ: الإِخْتِبَارُ، وَالتَّجَرِبَةُ، وَهُوَ إِفْتِعَالٌ مِنْ مَحَنَهُ أَيْ: اخْتَبَرَهُ، وَاللَّامُ: لَامُ الْعِلَّةِ لِلتَّقْوَى، إِمْتَحَنَ قُلُوبَهُمْ لِأَجْلِ التَّقْوَى، أَيْ: لِيَتَكُونُ فِيهِ التَّقْوَى وَلِيَتَّكُونُوا أَتَقِيَاءَ)، وشه ی (إِمْتِحَان) به مانای تاقی کردنهوهو جهرباندنه، که (إِفْتِعَال)ه، له (مَحَنَهُ)، (مَحَنَهُ: أَيْ: اخْتَبَرَهُ)، تاقیکردهوه، که دهفه رموی: ﴿إِمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، ئەم (ل)ه، (لَامُ الْعِلَّةِ)ی پێ ده لێن، لامی هۆکار، واتە: خوَا دَلْیانی تاقی کردۆتهوه، له پێناوی پارێزکاریی دا، واتە: بۆ ئەوهی پارێزکاریی بچیتى، یان بۆ ئەوهی پارێزکار بن.

پېنچ ھەلۋەستە لە بەردەم ئەو دوو ئايەتە (۳و۴ی الحَجَرَات)دا

۱- ھەلۋەستەي يەكەم: ئەم دوو ئايەتە ستایشکي گەورەیان تێدایە، بۆ ھەر کام لە ئەبوو بەکرو عومەر (خوا لێیان رازی بێ)، ھەردوو وەزیرەکی پێغەمبەر ﷺ، چونکە ھۆی ھاتنە خوارەوکان، یەکیکیان پەيوەندی ھەبوو بەو دوو بەرپزەوہ کہ لە خزمەت پێغەمبەر دا ﷺ دەنگیان ھەلێناوہ، بەلام دواي ئەوہ ئەوہندە دەنگیان نزم دەکردەوہ لە خزمەت پێغەمبەر دا ﷺ، کہ پێغەمبەر ﷺ جاری وا ھەبوو ناچار دەبوو بفەرموي: چیت گوت؟ وەک لەم گێردراوہ دا ھاتوہ: (قَالَ ابْنُ الزُّبَيْرِ فَمَا كَانَ عُمَرُ يُسْمِعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ حَتَّى يَسْتَفْهِمَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَلِكَ عَنْ أَبِيهِ يَغْنِي أَبَا بَكْرٍ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۳۰۲، ۴۸۴۵)، واتە: عومەر خوا لێی رازی بێ، لەدواي دابەزینی ئەم ئايەتە، وای نەدەکرد پێغەمبەر ﷺ ببيستێ تاکو بۆ خوێ داوای لێ دەکرد، دەیفەرموو: چیت گوت؟ بەلام ئەوہی لە بارەي بابیوہە باس نەکردوہ.

بەلام جێی سەرئەنجامە کہ تەفسیرە شیعییەکان بۆ وێنە: (تفسير الميزان)^(۱)ی (الطباطبائي)، ھەروەھا تەفسیری (الکاشف)، ھی (محمد جواد مغنیه)^(۲)، ئەم ھۆی ھاتنە خوارەوکان ھەر باس نەکردوہ، تەفسیری (غونہ)ش کہ تەفسیریکی فارسییە، ھی ناصری مەکاریمی شیرازی^(۳)، ھیناویەتی، بەلام ھەر ئەوہندەي ھیناوە کہ بە حساب زەم و نوقسانی بۆ ئەبوو بەکرو عومەر تێدایە، خوا لێیان رازی بێ، بەلام ئەوہی کہ مەدحی بۆ ئەوان تێدایە، لەو بارەوہ بێ دەنگیان

(۱) ج ۱۸، ص ۳۱۷.

(۲) ج ۷، ص ۱۰۷.

(۳) ج ۲۲، ص ۱۳۵.

لن کردو، که به پراستی زور جار ده مارگیری مه زهه بیی واده کات، که تیگه یشتن له نایه ته کانی به لاپیدا ببردنی و کهم و کوپی تیدا په یدابی.

۲- هه لوه سته دووهم: نه وه یه که زه مه خشه ری ده لن: ثم نایه ته موباره که که به و شیوه یه هینراوه: نه وانه ی ده نگی خویان کپ ده که نه وه، کراوه به ناو (اسم) بؤ (إِنَّ) و (إِنَّ) ش، که جه ختکه ره وه یه، خه به ره که شی کراوه به رسته یه که له موبته داو خه به ریک پیک دی، که ناسیتراون و، دواپی موبته دایه که که ناوی ناماژده یه و، نه و رسته یه ش رسته یه کی تیهه لچوونه وه (استثنا فی) یه، که نه وه ی پاداشتیانه له سهر نه و کرده وه یه گرتوویه ته نیو خوی و، دواپی پاداشته که ی به نه زانراو (نکرة) هیناوه، بؤ نه وه ی بزانی که پاداشته که هینده گه وره یه، سنوره که ی ههر نازانی، نه مه هه مووی نه و په ری ریزو حورمه ت و پایه به رزی تیدا هه یه، بؤ نه وانه ی نه و نایه ته له باره یانه وه ده دوی، که وه ک گوتمان: به پله ی یه کهم نه بوو به کرو عومه رن، خوا لیان رازی بی و، له دوا ی نه وانیس ههر که سیکی دیکه یه که له خرمه ت پیغه مبه ردا ﴿۱﴾ به و شیوه یه دواپی.

هه لبه ته ده بی ههر که سه به پیی خوی ریزی لن بگیری، (القرطبي) ده لن: (وَكِرِهَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ رَفَعَ الصَّوْتِ فِي مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ تَشْرِيفًا لَهُمْ إِذْ هُمْ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ) ^(۱) واته: هه ندیک له زانایان پیمان شتیکی خراپ بووه ده نگی که کوپی زانایاندا به رز بکریته وه، وه ک ریز لگرتیان، چونکه نه وانیس میراتگری پیغه مبه رانن ﴿۲﴾.

منیش ده لیم:

هه م زانایان که میراتگری پیغه مبه رانن له پروی زانستییه وه و، هه م به رپرسیانی داگه رو مشوور خورانی دیکه، هه م ههر که سیکی دیکه ههر که سه به پیی خوی، پیویسته ریزو حورمه تی لن بگیری.

۳- **هەلۆهستە ی سێیەم:** دەنگ هەلێنان لە کاتی پێویستییدا، لەو حوکمە هەلۆیەردراوه، چ لە پۆزگاری پێغەمبەردا ﷺ، بۆ وێنە: لە جەنگی حونەیندا پێغەمبەر ﷺ بە عەبباسی فەرموو: (أَصْرُحْ بِالنَّاسِ)، واتە: هاوار بکە بە ټیو خەلکدا، بۆ ئەوەی ئەو کاتە بۆسە یەکیان بۆ داندرا بوو لە شیوی حونەیندا، کە سووپایەکی پێغەمبەر ﷺ تێکشکا، بە عەبباسی فەرموو: بانگبکە، بە دەنگی بەرز، چونکە عەبباس دەنگی زۆر بەرز بووه، کەواتە: دەنگ بەرز کردنەوه لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ ئەگەر پێویست بووبێ، یاخود خەتیبێک کە وتاری داوه، یان قسە ی کەسێک کە شیعری خوێندۆتەوه بۆ ئەوەی خەلک بییستێ، ئەوه هەلۆیەردراوه لەو حوکمە، یان ئەوهی دەنگەکی بۆ خۆی هەر بە شیوهی سرووشتی وایووێ، وەک ئابیتی کۆری قەیسی کۆری شەمماس، لەو حوکمە هەلۆیەردراون.

۴- **هەلۆهستە ی چوارەم:** مەبەست لە دەنگ بەسەردا هەلێنان، بێرێزی نواندن و بە کەم سەیر کردن نیه، چونکە ئەگەر کەسێک بۆیە دەنگ بەسەر دەنگی پێغەمبەردا هەلێنێ ﷺ، کە بێ رێزی بەرانبەر بکات و، بە کەم تەماشای بکات، بێگومان ئەوه کوفرەو ئینسانی پێ کافر دەبێ، وەک (القرطبي) لە تەفسیرەکی خۆی دا هیناویەتی^(۱)، شتیکی ئاشکراو بەلگە نەویستیشە، هەر جۆرە بێ رێزییەک بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ بە کوفر لە قەلەم دەرێ، کەواتە: ئەو دەنگ هەلێنانە ی رێی لیگراوه، دەنگ هەلێنانێک بووه، لە ڕووی کەمتەر خەمییهوه، لە ڕووی کەم سەلیقه‌ییهوه، نەک لە ڕووی بێ رێزی و بە کەم تەمasha کردنەوه.

۵- **هەلۆهستە ی پێنجەم:** ئەگەر دەنگ بەسەردا هەلێنان لە کاتی دواندندا هێندە خراپ بێ، بێگومان دەنگ بەسەردا هەلێنانی مەعنەوی، کە زالکردنی قسەو بیرو ڕایە کە بەسەر هی پێغەمبەردا ﷺ، زۆر زۆر خراپترە، واتە: مروۆفی

مىسۇلمان دەپنى ھىچ بىر يارىكى سىياسىي و، ھىچ زەۋىتىكى پۈۋىھانىي و، ھىچ پايەكى فېقھىي و، ھىچ بۇۋىۋىتىكى فېكىرىي و فەلسەفىي، بەسەر فەرمائىشتى پېغەمبەردا ﷺ زال نەكات و بە سەرىدا ھەلنەبۇرى، ئەگەرنا ئەگەر دەنگ بەسەردا ھەلنەئاسايى بېتتە ھۆي ھەلۋەشاندنەۋەي كىردەۋەكان، بە تەئكىد دەنگ بەسەردا ھەلنەئاسايى مەعنەۋىي، كە بىرىتە لەۋەي شىتىك پېش ئەۋەي پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىتە، بىخەي، ئىجا چ زەۋىتىكى سۇفىيائە بى، چ بۇ چوۋىتىكى فەلسەفىيائە بى، يان عىلمى كەلامىيائە، چ پايەكى سىياسىيائە بى، چ بۇ چوۋىتىكى فەقھىيائە بى، فەرمائىشتى پېغەمبەر لەۋى بى ﷺ تۇش بلىتى: ئاخىر فلانكەس وای گوتۈە! ئەۋە بىگومان تاۋانەكەي زىاتەرە، سىزايەكەشى قورستەرە.

مەسەلەى سێیەم:

وەسەفکردنی کەسائیک کە لە پشت ھۆدەکانی ھاوسەرانی بەرپەزێ پێغەمبەرەو
 ﷺ خوا لێیان رازی بێ، بانگیان کرد، بەو کە زۆربەیان نافامن و، ئەگەر
 چاوەروانیان کردبایە، تاكو خوێ (پێغەمبەر ﷺ) بە شیوەی ئاسایی دەچووە
 دەر، ھەر ئەو باش و پەسند بوو:

خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِي يَأْتِيكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٤﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ الَّذِي يَأْتِيكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾، بە دنیایی ئەوانەى بانگت دەکەن، لە
 پشت ژوورەکانەو، لە پشت ھۆدەکانەو، (حُجُرَات) خۆتندراویشەتەو: (حُجُرَات)،
 (حُجُرَات) و (حُجُرَات)، ھەردووکیان کۆی (حُجُرَات)، (الْحُجُرَاتُ: الْبُقْعَةُ الْمَحْجُورَةُ، وَكَانَتْ
 تُفْتَحُ إِلَى الْمَسْجِدِ)، حوجرەش شوێنیکە کە دەورە درابێ، (کاتی خوێ شوێنیکیان نیشانە
 کردووە بەردیان لە دەور داناون، (مُحَجَّرَةٌ)، واتە: شوێنیک کە بەردی لێ داندراو، یاخود
 ئێوان و پەردەى بۆ کراوەو نیشانەدار کراوە)، ئەو ژوورانە (ھى ھاوسەرانی بەرپەزێ
 پێغەمبەر ﷺ) بەسەر مەزگەوتدا دەکرانەو.

ئەنجا لێرەدا باس نەکراوە، ئەگەرنا ھەم دەرگایەکی دەرییان ھەبوو، ھەم
 دەرگایەکیشیان ھەبوو بۆ ئێو مەزگەوت.

تێمە پێشتر لە ھۆی ھاتنەوێ خوارەو کەیدا باسمان کرد، کە ئەم دوو ئایەتە
 لە بارەى شاندیکی بەنوو تەمىمەو دابەزین، کە لە کاتیکدا پێغەمبەرى خوا ﷺ
 پشووێ دابوو، وا پێدەچێ لە کاتی قەیلوولەدا بووبێ، واتە: سەرخەو شکاندن و
 پشوووانی کاتی نیوەرۆ، لەو کاتەدا ئەوانە ھاتوون بە ناوخت، دیارە دەبێ پێشتر

داوایان کردې، نېجا که پېغەمبەر ﷺ نه چۆته دەر و خەریکی پشودان بووه، بانگیان کردوه، یان هەر یه کسەر هاتوون و بانگیان کردوه، خوی موتەعال ده فەرموی: ئەوانه ی له پشت هۆده کانه وه بانگت ده کهن:

(۲) - ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زۆربه یان نافامن، که ده فەرموی: زۆربه یان، یان مەبەست پێی هەموویانە، جاری وایه وشە (أَكْثَرُ) یان (کثیر) به مانای هەموو دێ، له زما ی عەرەبیدا، یان لەبەر ئەوەی ئەوانەیان که بانگیان کردوه، پێش سپییه کانیان بوون، بەلام بێگومان خەلکیکیش له گەل ئەو شانده دا هەبووه، فیکرو سەلیقه ی به وه شکاوه، که تێستا کاتیکی ناوه ختهو، کاتی ئەوه نیهو بهو شیوازهش نا کرێ پېغەمبەر ﷺ بانگ بکری، بۆیه خوا ﷻ ده فەرموی: زۆربه یان.

(۳) - ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەگەر ئەوان ئارامیان گرتبایه، تاكو ده چوو یه لایان، واته: چاوه پوانییان کردبایه، یاخود خۆیان راگرتباو بانگیان نه کردبای، ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوه بۆ ئەوان چاک بوو، (خَيْرٌ)، (مُطْلَقُ الْخَيْرِ بَدُونِ الْمُقَارَنَةِ بَعِيرُهُ)، (خیر) یانی: باش به ره های ی به بێ به راورد کردن له گەل جگه له خۆیدا، یاخود (خَيْرًا)، هەر له سەر حاله ق خۆیه ق، واته: بۆ هەلبژاردن (تَفْضِيل) ه، واته: چاوه پوانیی کردنیان و خو راگرتنیان، تاكو تۆ به شیوه ی ئاسایی ده چوو یه لایان و ده چوو یه دەر، بۆ ئەوان باشتەر بوو، له جییه جێکردنی هەندێ کاریان، که مه زنده یان وابوو ئەگەر بانگی تۆ بکهن و، قسه ت له گەل بکهن، تۆش ئەو داوا کاریانه یان بۆ جییه جێ ده که ی.

(۴) - ﴿وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ خواش لیبوردە ی میهره بانه، لهو هه لهو کهم و کوپییانه یان ده بووری و، میهره بان و به به زه ییشه، له گەل مرو فەکاندا به گشتیی و به تاییه ت ئەو که سانه ی به نه زانیی و، نه قامیی هه ندیک شت ده کهن.

که ده فەرموی: ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ تاكو ده چوو یه دەر بۆ لایان، واته: به شیوه ی ئاسایی و له حاله ق ئاسایی خۆتدا، بێ ئەوه ی ئەوان هه لئێچن، بێگومان پېغەمبەری خوا ﷻ کاتیکی هەبووه پشوو ی تیدا داوه،

ههروهها کاتی نوێژی هه‌بووه، کاتی چه‌قی هاوسه‌رانی هه‌بووه‌و، کاتانیکی زۆریشی داناون بۆ دیتنی میوان و خه‌ڵک و، جێبه‌جێکردنی کاروبار و چاره‌سه‌ر کردنی گرفت و کێشه‌کان.

له‌باره‌ی ئه‌و هۆدانه‌وه، ئه‌و ژوورانه‌ی ماله‌کانی هاوسه‌ره‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ (محمد الطاهر بن عاشور) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(١)، چه‌ند زانیارییه‌ک ده‌لێ، به‌ باشی ده‌زانم ده‌قی قسه‌کانی خۆی بێنین و مانایان بکه‌ین، گوته‌ویه‌تی: (كَانَتِ الْحُجُرَاتُ تَسْعًا وَهِيَ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، أَيْ الْحَوَاجِزِ الَّتِي بَيْنَ كُلِّ وَاحِدَةٍ وَالْآخَرَى، وَعَلَى أَبْوَابِهَا مُسُوخٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ، وَعَرُضُ الْبَيْتِ مِنْ بَابِ الْحُجْرَةِ إِلَى بَابِ الْبَيْتِ نَحْوُ سَبْعَةِ أَذْرُعَ، وَمَسَاحَةُ الْبَيْتِ الدَّاخِلِ، أَيْ الَّذِي فِي دَاخِلِ الْحُجْرَةِ عَشْرَةُ أَذْرُعَ، أَيْ قَتَصِيرٌ مَسَاحَةُ الْحُجْرَةِ مَعَ الْبَيْتِ سَبْعَةُ عَشَرَ ذِرَاعًا، قَالَ الْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ: كُنْتُ أَدْخُلُ بُيُوتَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خِلَافَةِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَأَتَنَاوُلُ سُقْفَهَا يَدَيَّ. وَإِنَّمَا ذَكَرَ الْحُجُرَاتِ دُونَ الْبُيُوتِ، لِأَنَّ الْبَيْتَ كَانَ بَيْنًا وَاحِدًا مُقْسَمًا إِلَى حُجَرَاتٍ تِسْعَ).

واته: حوجره‌کان (هۆده‌کان)، نو‌ بوون، که‌ تیوانیان به‌ گه‌لای دارخورما (پووش و په‌لاشی دارخورما) گیرابوو، ده‌رگا‌کانیان قوماشیک که‌ له‌ موو ده‌چێنری، له‌وه‌ دروستکرا‌بوون، (به‌سه‌ر ده‌رگا‌کاندا درابوو)، پانایی هه‌ر کام له‌و ژوورانه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌وه‌ هه‌تا ده‌رگای ئه‌ولا، چه‌وت باسک بووه، رووبه‌ری ژووره‌که‌، (واته: که‌ له‌ ئێو ژووره‌که‌دا هه‌یه‌)، ده‌ باسک بووه، واته: پانتایی هه‌ر ژووریک له‌گه‌ڵ ماله‌که‌دا چه‌قده‌ گه‌ز بووه، (واته: ژووره‌کان گه‌وره‌ نه‌بوون، گچکه‌ گچکه‌ بوون)، چه‌سه‌نی به‌صرا‌یی ده‌لێ: من کاتی خۆی له‌ سه‌رده‌می حوکمه‌رانی عوسماندا (عوسمانی کوری عه‌ففان) خوا لێی پازی بی، ده‌چوومه‌ ئێو ژوو‌رو هۆده‌کانی هاوسه‌رانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ده‌ستم هه‌له‌ده‌یناو به‌ سه‌قفی هۆده‌کان ده‌که‌وت.

(محمد الطاهر بن عاشور) دەلّی: بۆیە باسی (حُجرات) کراوە، نەک (يُيُوت)، چونکە (يُيُوت) واتە: مَال، بەلام حوجرە واتە: ھۆدە (ژوور)، بۆیە گوتراوە: (حُجرات) و نەگوتراوە: (يُيُوت)، ھەلبەتە لە شوێنی دیکەش دا لە بارەى جى و پى پىغەمبەر و ھاوسەرانییەو و شەى (يُيُوت) ھاتو، بۆ وینە: لە سوورەتى (الأحزاب) دا، بەلام مَال (يُيُوت) ھە، دابەش بوو بۆ نۆ ھۆدە (نۆ ژوور)، ھەر کام لە ھاوسەرانى بەرپىزى پىغەمبەر ﷺ لە یەكئى لەو ھۆدانەدا بوون.

كۈرتە باسېك دەر بارەي

ئەركى سەر شانمان بەرانبەر بە پېغەمبەرى خوا ﷺ

ھەلبەتتە ئەركى سەر شاھمان بەرانبەر بە پېغەمبەر ﷺ، زۆر شت دەگرتەو،
بەلەم من بە باشم زانى پوختەيەك لەو بارەو بەيئەم^(۱):

ئەركى سەر شاھمان بەرانبەر بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ تېمە لە چوار پرگەدا
پوختى دەكەينەو، واتە: ئەوئى كە لەو كىتەدا كە ئامازەمان پىدا ھاتو، بە
گوشراوىي و پوختىي لە چوار پرگەدا دىخەينە پو:

(۱)- بىرا پى ھىنانى و سەلات و سەلام لەسەر دانى.

(۲)- خۇشويستنى و پشت گرتنى و، پىز لىگرتنى و، شۆيئەكەوتنى.

(۳)- تىكۆشان بۇ بوۋزاندنەوئى پىيازەكەي و، بىلاۋكردنەوئى بە قسەو بە كەدەو.

(۴)- خۇشويستنى و پىز لىگرتنى ھاوئەلەكانى و نىزىكەكانى و، شۆيئەكەوتوۋەكانى و،
ئۆممەتەكەي بە گشتىي و، مىراتگرە زانايەكانى بە تايبەت.

(۱)- بىرا پىھىنانى و سەلات و سەلام لەسەر دانى:

يەكەمىن ئەركى سەر شاھمان بەرانبەر بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ بىرئىيە:
لە بىرا پىھىنانى و سەلات و سەلام لەسەر دانى، جارى مەبەستمان لە بىرا
پىھىنانى پېغەمبەر ﷺ بە كورتىي، ئەوئەيە بەراستى بزانىن لەوئەدا كە كۆتايى

(۱) ئەم كۈرتە باسەمان لە: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله، الكتاب السابيع: خاتم النبیین مُحَمَّد ﷺ ... الفصل الرابع: واجبتنا تَجَادَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ)، وەرگرتو، بىراو، ص ۲۷۵ - ۳۰۹: ط ۲/ ۲۰۱۷م - ۱۴۳۸ھ.

پیغمبرانه‌و، په‌وانه‌کراوی په‌روه‌دگاری جیهانیانه‌و، هه‌رچی له‌ لایه‌ن خوا‌ی به‌رزوه‌ هیناویه‌تی، به‌راستی بزاین، به‌راست زانی‌یک که‌ هاوکات بیت له‌گه‌ل ملکه‌چ بوون و، په‌سندرکدن و، خو‌شویستن و، رازی بوون و، مل بو که‌چکردن و شو‌ینکه‌وتندا، ئە‌مه به‌ کورنی مانای ب‌روا پی هیناویه‌تی.

مه‌به‌ستیش له‌ سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر دانی، ئە‌وه‌یه که‌ خوا ﷺ له‌ سووره‌تی: (الأحزاب)، ثاب‌ه‌تی (۵۶)دا، فه‌رمانی پ‌یکردو‌وین: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ واته: (خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی): به‌ د‌لن‌یایی خواو فریشته‌کانی سه‌لات له‌سه‌ر پیغمبر ده‌دن و سه‌لاتی بو ده‌ن‌یرن، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ب‌رواتان هیناوه‌! ئیوه‌ش سه‌لاتی له‌سه‌ر ب‌دن و، به‌ سه‌لام کرد‌ن‌یکی باش، سه‌لامیشی ل‌ ب‌کن.

به‌ر له‌وه‌ی ب‌ینه‌ سه‌ر مانای سه‌لات و سه‌لام، باسی ئە‌وه‌ ده‌ک‌ین که‌ ت‌یمه‌ مولزه‌مین ب‌روا به‌ پیغمبره‌ری خاته‌م (محمد) ﷺ ب‌ین‌ین و، له‌ زور ئایه‌تاندا خوا ﷺ ئە‌و راستیه‌ی خسته‌ته‌روو، بو و‌ینه:

۱- له‌ سووره‌تی: (الأعراف)دا، خوا ﷺ به‌ پیغمبره‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا إِلَهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيَّ الَّذِي الْاَرْضُ لِلّٰهِ يَوْمَئِذٍ وَاللَّهُ وَكَلِمَتِهِ۔ وَأَنبِئُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

واته: (خوا ﷺ) به‌ پیغمبره‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی) تو ب‌ل‌ی: ئە‌ی خه‌ل‌کینه‌! من په‌وانه‌کراوی خوا‌م بو لای ت‌یک‌راتان، ئە‌و زاته‌ی که‌ هوکمرانیی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ه‌ی ئە‌وه‌، جگه‌ له‌و ه‌یچ په‌رستراو‌یک نیه‌، ده‌ژیه‌ن‌ و ده‌مرئ‌ی، ده‌جا ب‌روا ب‌ین‌ن به‌ خوا‌، به‌ په‌وانه‌کراوه‌ پیغمبره‌ نه‌خو‌ت‌نده‌واره‌که‌ی، که‌ ب‌روا د‌ین‌ی به‌ خوا‌و به‌ وشه‌کانی خوا‌و، شو‌ینی ب‌که‌ون، به‌ل‌کو به‌ تامان‌ج ب‌گه‌ن و، پ‌ی راست ب‌گرن.

۲- هه روه ها له سوږه تی (النساء) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالصَّكِّبِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (۱۳) واته: ئه ی تهوانه ی پرواتان هیناوه! پړوا بیتن به خواو به پهوانه کړاوه که ی و، بهو کتیبه ی دایه زاندو ته سهر پهوانه کړاوه که ی و، بهو کتیبانه ی پښت دایه زاندوون و، ههر که سیک به خواو به فریشته کانی و، به کتیبه کانی و، به پیغمبره رانی و، به پوژ ی دوا یی بی پړوا بی، به گومړایه کی دوور گومړا بووه.

ټم ته غیره که خوا ﷺ ده فهرموئ: ئه ی پړوا دارینه! پړوا بیتن، واته: له پړوا زیاد بکه، هه ولې دهن پړوا یه که تان کاملتر بی، یان به رده وام بن له سهر پړوا یه که تان.

۳- له سوږه تی (الحديد) دا، دیسان خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۲۸) واته: ئه ی تهوانه ی پرواتان هیناوه! پاریز له خوا بکه و، پړوا به پیغمبره که ی بیتن، دوو ته ندازه له به زه ی خویتان پی دده او، پړونا کییه که تان بو دهره خسنی، که پی پړون (به ر پی خو تانی پی بینن) و، له گونا هه کانتان ده تان بووری و، خوا لیورده ی به به زه ییه.

۴- هه روه ها له سوږه تی (الحديد) ثایه تی ژماره: (۷) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، پړوا بیتن به خواو به پهوانه کړاوه که ی.

به نسبت پړو یستوونی صه لات و سه لام ناردنیشه وه بو پیغمبره ی خوا ﷺ خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (۵۶) الأحزاب، که پښت مانا مان کرد.

مانای صلات و سلام ناردن بۆ پیغمبه‌ری خوا:

صلاتی خوا ﷺ له‌سه‌ر پیغمبه‌ر ﷺ بریتیه له به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه‌ی و ستایش کردنی و، رِز لَیگرتنی، فه‌ره‌نگی (المصباح المنیر)^(۱)، ده‌لن: (الصَّلَاةُ فِي اللُّغَةِ مُشْرَكَةٌ بَيْنَ الدُّعَاءِ وَالتَّعْظِيمِ وَالرَّحْمَةِ وَالتَّبَرُّكِ)، (صَلَاةٌ): له زماندا به‌شداره له نیوان پاران‌هوه‌و، به مه‌زنگرتن و، به‌زه‌یی نواندن و، پیت و پێز پێ به‌خشین. هه‌روه‌ها مانای صلاتی فریشته‌کان له‌سه‌ر پیغمبه‌ر ﷺ بریتیه له داواکردنی به‌زه‌یی و رِز لَیگرتنی خوا بۆ پیغمبه‌ری خوا ﷺ.

که‌واته: مانای صلاتدان ئیمه‌و سلام ناردنی ئیمه‌ بۆ پیغمبه‌ر ﷺ، ئه‌وه‌یه که داوا بکه‌ین له خوا، به‌زه‌یی پێدا بێ، به‌زه‌یه‌کی تایه‌ت و، رِزی لَیگرتی و ستایشی بکات، هه‌روه‌ها ئه‌وه که سه‌لامه‌ت و بێ به‌لای بکات و بێ گرفتێ بکات، له هه‌ر شتێک که پێی ناخۆشه‌.

ئنجا که خوا ﷻ فه‌رمان ده‌کات به ئیمانداران که صلات و سه‌لام بنێرن بۆ پیغمبه‌ره‌که‌ی ﷺ ئه‌وه ئاشکرایه، که له‌سه‌ریان پتویست (واجب)ه‌و، زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌که‌ه‌نگن، بۆیه‌ش پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر کام له صلات و سه‌لامی خستۆته ته‌حییاتی نوێژ (التَّسْلِيمُ)ه‌وه، که سه‌لام به‌م شیوه‌یه هاتوه: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۲۳، ومسلم: ۴۰۲ عن عبد الله بن مسعود)، واته: ئه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ! سه‌لام له‌سه‌ر تۆ بێ و به‌زه‌یی خواو پێزه‌کانی خوا.

شیوه‌ی سه‌لاواتدانیش له‌سه‌ر پیغمبه‌ر ﷺ زۆر شیوه‌و صیغه‌ی هه‌ن، یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه:

(اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ، اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ، اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ اِبْرَاهِيْمَ، اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ)، (أخرجه البخاري: ۵۵۹۶، ومسلم: ۹۳۵).

واتە: ئەي خۆايە! سەلەت بەدە لە سەر موخەممەدو لە سەر شوئىنكەوتووانى موخەممەد، ەك سەلەت ناردو بە سەر ئىبراھىم و بۆ سەر شوئىنكەوتووانى ئىبراھىم، بە راستىي تۆ ستايشىكراوى پاىە بەرزى، ئەي خۆايە! بەرەكەت و پىز بۆ سەر موخەممەدو بۆ سەر شوئىنكەوتووانى موخەممەد بئىرە، ەروەك بەرەكەت و پىز بۆ سەر ئىبراھىم و شوئىنكەوتووانى ئىبراھىم ناردو، بىگومان تۆ ستايشىكراوى پاىە بەرزى.

ەلەبەتە چەند رىزگە (صيغة) يەك ەن، ەم بۆ سەلەت و، ەم بۆ سەلام و، ەم بۆ بەرەكەت ناردن بۆ سەر پىغەمبەر ﷺ كە پىم وايە تەم صيغە: (اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ)، (خۆايە سەلەت بەدو، سەلام بئىرە، بەرەكەت بئىرە بۆ سەر موخەممەدو شوئىنكەوتووانى)، لە ەموويان كۆكەرەووترە، ەلەبەتە كە سەلەت لە سەر پىغەمبەر ﷺ دەدەين و سەلامى بۆ دەنئىر، ئەمە پاداشتىكى زۆر گەورەي ەيە، بۆ خۆمان، بۆيەش پىغەمبەر ﷺ فەرمانى پىكردووين، ەك دەفەرموى: {مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا}، (أخرجه: مسلم: ۱۳۹ عن أبي هريرة)، واتە: ەر كە سىك يەك سەلەواتم لى بدات، خوا دە سەلەت لى دەدات.

بىگومان ەر كە سىكيش خوا سەلەتى بۆ بئىرى، لە بەرەكەتى ئەو سەلەتى خوا بۆي ناردو، لە تارىكايان دەرباز دەبى بۆ رۆشناي، ەك خوا ﷻ لە سوورەتى (الأحزاب) دا، دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۖ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۖ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝۴۳﴾ نَحْبَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝۴۴﴾

واته: ټه ټهوانه ې پرواتان هېناوه! به ياد كړدټيكي زور يادي خوا بكنه و، به به يانيان و ټيواران به پاكي بگرن، خوا ﷺ ټه زاته به كه خو ې و فرشته كاني صه لاتان لى ده دهن، تاكو دهر بازان بكات له تاريخايان به رهو پوښنايي و، خوا به رانبهر به پرواداران به به زه ييه، ټه پوژهي به ديداري ده گن، به سه لام سلاويان لى ده كات و، پاداشتيكي پر پيزو حورمه تي بو داناون.

كه واته: صه لات و سه لام ناردني ټيمه بو پيغهمبر ﷺ، ده بېته هو ې ټه وه ې خوا صه لآمان لى بدات، صه لاتداني خواش له ټيمه، ده بېته هو ې ټه وه ې له تاريخايان دهر بازمان بكات به رهو پوښنايي، تاريخايه كانيش: له پروو بوونناسي و، له پروو ټيمان و عه قيدو، له پروو په رسته كان و، له پروو په وشت و، له پروو ټيداره داني كو مه لگاو، له پروو باري كه سيه تي و، له پروو هه لسو كه وتي كو مه لايه تي و، له پروو سياست و، له پروو كارو كه سابهت و له هه موو پروه كانه وه.

۳- خوښويستني و پشتم گرتنی و ريز ليگرتنی و شوينكه وتنی:

دوه مين ټهركي سه رشا مان به رانبهر به پيغهمبر ﷺ بريته له خوښويستني و، پيز ليگرتني و، پشتمگرتني و، شوينكه وتني و، سه رختني، بېگومان ټه وهش له چندان ټايه تدا هاتوه، كه ټيمه ده بې پيغهمبري خوامان ﷺ خوښوي و، پيزي لى بگرين و، پشتم بگرين و، هاو كاري بين و، شويني بكه وين.

له و باره وهش كه پيوسته پرواداران پيغهمبري خويان ﷺ دواي خوا ﷺ، له هه موو كه س خوښتر بو ې، ته نانهت له خوښيان:

۱- له سوورتي (الأحزاب) دا، خوا ﷺ ده فرموي: ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ واته: پيغهمبر ﷺ بو پرواداران له خويان، لتيان له پيشتره، واته: ده بې له خويان خوښريان بو ې و، هاوسره كانيشي داكيانن.

۲- له سووره تی (التوبة) دا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ مَعَ حَوْمِرٍ مِّنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ...﴾ (۱۲۰)، واته: خه لکی مه دینه و عه ره به بیابانشینه کان که له ده وریانن، بویان نیه له پیغهمبه ری خوا ﷺ به جی مینن، (ناپی) خو یان خوشتر بو ی له پیغهمبه ری خوا ﷺ).

۳- له سووره تی (الأعراف) دا، خوا ﷺ تاوا باسی ته وانه ده کات، که به زه ی خوا ده یانگریته وه، ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِذْ بَرَأَ أَمْوَالُهُمْ وَعَزَّرَهُمْ وَنَصَّرَهُمْ وَأَتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (۱۷۷)، واته: (ته وانه به زه ی خوا ده یانگریته وه له پوژی دوا ییدا)، شوین ره وانه کراوی پیغهمبه ری نه خویندند وار (یان نه شاره زا له کتبی به پیشو وه کان) ده که ون، که به نوو سراوی ده یینن له لایان له ته ورات و له ئینجیلدا، فه رمانیان پی ده کات به هه موو په سندیک و، ږیگریان لی ده کات له هه موو ناپه سندیک، هه رچی پاک و چاک و سوود به خشه بویان حه لال ده کات و، هه رچی پیس و زیانه خشه لییان قه دهغه ده کات و، تهو باره قورسه و تهو کوژ و پیوه ندانه ی گرفتار بوون به ده ستیانه وه لییان لا ده بات، نجا ته وانه ی پروایان پی هیئا وه و پشتیان گرتوه و، سه ریان خسته وه، شوین تهو پروونا کییه که وتوون که له گه لی دابه زیندرا وه، ته نیا ته وانه سه رفرازن.

۴- له سووره تی (الفتح) یشدا، خوا ﷺ ده فهرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۸﴾ لِيَتَّقُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَيُؤْخِرُوا وَيُؤْخِرُوا وَيُسَبِّحُوا بِحَمْدِهِ وَأَصْلًا﴾ (۸)، خوا ﷺ پیغهمبه ری خاته م ﷺ ده دوینتی، له دوا ی ته ویش پرواداران و ده فهرموی: به دنئیایی ئیمه تومن ناروده شایه د بی و موژده دهرو ترسینه ر بی (دوا یی پرواداران ده دویتی و، ده فهرموی: بروا بپنن به خوا و، به پیغهمبه ره که ی و، ږیزی بگرن و پشتی بگرن و، خوا ی په روه ردگاریش به یانیا ن و تیواران به پاک بگرن.

۵- ئەو ئایە تانەش کە لە سوورەتی (الحجرات)دا، خەریکی تووژینەوه یانین:

أ- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَانْقُوا إِلَهَ إِنَّا اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١﴾﴾

ب- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ ۚ يَلْقَوْنَ كَهْرًا مِّنْ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾﴾ ئەى ئەوانەى بڕواتان هێناوه! دەنگى خۆتان ڕەسەر دەنگى پێغەمبەر ﷺ مەخەن و بە دەنگى بەرز مەیدوێنن، وەك دواندنەتان بۆ یەكدى، ئەوەك كردهوه كاتنان هەلبۆه شیئەوه و پووچەل ببهوه، بێ ئەوهى پێى بزانن.

ئنجبا با سەر و تیشك بخهینه سەر هەر كام لەو چوار موفه دانەى كردوو مانە ناوونیشانی ئەم بڕگه یه:

۱- خۆشویستنى پێغەمبەر ﷺ، خۆشویستنى ئێمه بۆ پێغەمبەر ﷺ چه مکه که ی ئاشکرایه، که دەبێ ئینسانی بڕوادر له دواى خوا ﷻ، پێغەمبەرى خواى ﷻ له هه موو شتیک و له هه موو کەس و، ئەنانەت له خۆشى خۆشتر بوى، وەك پێشتر ئایە ته که مان هینا: ﴿الَّذِينَ أَوَّلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِن نَّفْسِهِمْ...﴾ (الأحزاب، که واته: دەبێ بڕوادران له پێشترى بدەنه پێغەمبەر ﷺ و بەسەر خۆیاندا هەلبێژێرن و پێشبیخەن، له هه موو ڕوویکەوه، وەك پێغەمبەرى ﷺ لهو باره وه دەفەرموى: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، (أخرجه: البخاري: ۳۲، ومسلم: ۳۳ عن انس بن مالك)، واته: یه کیک له تێوه به بڕوادر دانانێ، تاكو منى له لا خۆشه ویستەر نه بێ، له باب و دایكى و له ڕۆله ی و له تێکرای خه لکی.

۲- به نسبەت (توقیر)ی، پێغەمبەر هوه ﷺ، واته: ڕێژ لیگرتنى و حورمەت لیگرتنى، بڕیتیه له وه که وەك بۆ پێغەمبەر ﷺ شایسته یه، به بێ که مته رخه مبی، به لām له ولاشه وه به بێ لی تپیه راندن، ڕێزو حورمه تی پێغەمبەرى خوا بزانن ﷻ. نه که مته رخه مبیە ک بێ که سەر بکیشی بۆ جەفاو کورت هینان و، کهم ڕێژی و کهم حورمه تی له به رانه برى داو، نه زێده ڕویشی تیدا بکړی، سەر بکیشی بۆ شیرک و بڕدنه ده ری پێغەمبەر ﷺ له مه قامی خۆی که پێغەمبەرى خواو به نده ی خوايه.

۳- بە نەسبەت پەشتگرتنی پێغەمبەر ﷺ (تەئەزیز النبی) ھو، کورتەکە ی ئەو ھە یە کە پەشتی پێغەمبەری خوا ﷺ بگێرێ و ھاوکاری بکری و، سەر بخری و، دەستباری بۆ بگێرێ، لە چێیدا؟ لە بەندایەتی کردن بۆ خوا، لە سەر خستنی پەیمامە کە ی و، لە بەرز ڕاگرتنی بەیدایە تەوحیدو، لە بووژاندنەو ھە ی ڕێبازە کە یدا.

۴- بە نەسبەت شوێنکەوتنی پێغەمبەر ﷺ (إتباع النبی) ھو، ئەو ھە یە کە پێغەمبەری خوا ﷺ بکرتە پەپرەو ھە یی لێکراو و سەر مە شق لە ھەموو شتێکدا، لە کاروبارەکانی دینداری و بەندایەتی بۆ خوادا، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأحزاب) دا، فەرموویەتی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (۱۱)، واته: بە دلتیای لە پێغەمبەری خوادا باشترین سەر مە شق ھە یە بۆ تێو، ھەر کە سیك پڕواو ئومیدی بە خواو بە ڕۆژی دوا یی بێت و زۆریش یاد ی خوا بکات.

۵- بە نەسبەت سەر خستنی پێغەمبەر ﷺ (نصر النبی) ھو، ئەو ھە یە کە بەرگری لێ بکری و، پەشتیوانی لێ بکری، بەو ھە کە بەیدایە ئاینە کە ی بەرز ڕا بگێرێ و، شەریعت و بەرنامە کە ی پیادە بکری و، ڕێبازە کە ی بڵاو بکرتەو، وەک پەشتیش گوتمان: ھەر کامیک لەوانە دەگونجێ زۆر زیاتر قەسە یان لە سەر بکە ی.

(۳)- تیکۆشان بۆ بووژاندنەو ھە ی ڕێبازە کە ی و بڵاو کردنەو ھە ی بە قەسە بە کردەو:

سێیەم ئەرکی سەر شامان بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ بریتیە لە ھەولدان بۆ بووژاندنەو ھە ی ڕێبازە کە ی و، بڵاو کردنەو ھە ی بە قەسە بە کردەو، لێرە دا پێویستە ئاگامان لە دوو شتان بێ:

ئاگاداری یە کە م: چەمکی وشە ی سوننەت، نابێ کورت ھە لپەتێرێ لە ھەندیک شتی بچوو ک و لاوە کێیدا، یاخود لە سەرگەرم بووندا بە ھەندیک شتی گچکە لە سەر حیسابی شتە بنەرە تی و سەرەکیە کان، بۆ وێنە:

یەكەم: ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ نێو پۆك و كاكه كهی بریتیه له خوا به یه كگرتن و، تاك كردهوهی خوا به پهرستن، به مانای فراوان و گشتگیری پهرستن.

دووهم: ههروهها ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ پایەیهکی دیکه‌ی گرنگی بریتیه له پابه‌ندی به شەریعه‌تی خواوه، له ههردوو بوازی تاکیی و کۆمه‌لایه‌تییدا.

سییه‌م: ههروهها بانگه‌واز کردن بۆ لای خوا، بۆ لای راسته شەقامی خوا، دیسان پایەیهکی دیکه‌ی گرنگی ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ.

چوارهم: ههروهها فه‌رمان به پەسند کردن و، ڕێگری له ناپەسند کردن، دیسان پایەیهکی دیکه‌ی ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ.

پنجهم: جه‌نگ کردن و تیکۆشان له پیناوی خواداو، به‌خت‌کردنی گیان و سامان، له کاتی خۆیدا به مه‌رجه‌کانی خۆی، ئەویش دیسان پایەیهکی دیکه‌ی ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ.

شه‌شم: ههروهها خۆ پازاندنه‌وه به ئاکارو په‌وشته ده‌روونی و رواله‌تییه‌کان و، خۆ بژارکردن له سیفه‌ته‌ نزم و په‌سته‌کان و، له خو و خده خراپه‌کان و، چ ڕووحی و ده‌روونی، چ رواله‌تی و جه‌سته‌یی، ئەویش دیسان پایەیهکی دیکه‌ی گرنگی ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ.

حه‌وته‌م: ههروهها مامه‌له‌کردن له‌نێو خۆداو، له‌گه‌ڵ خه‌ڵکدا، به‌پێی ئەده‌به‌ شەریعه‌یه‌کان. ئەوانه هه‌ر هه‌موویان ده‌چنه‌وه نێو ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ.

ئاگاهاداری دووهم: ئەوه‌یه که له کاتیکدا ئیمه ده‌مانه‌وێ ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ ببوژێنینه‌وه، ده‌بێ ئاگامان له‌وه‌بێ شتی گرنگ پێش گرنگتر نه‌خه‌ین و، فه‌رژ به قوربانیه‌ی سونه‌ت نه‌که‌ین، به‌لکو پێویسته له پابه‌ندییمان به ڕێبازی پێغەمبەر ﷺ وه‌ک پێغەمبەری خوا بکه‌ین، هه‌ر شته له شوێنی خۆیدا دابنێین، نه‌ک به بیانووی شوێنکه‌وتنی پێغەمبەر ﷺ و به‌رز ڕاگرتنی ڕێبازه‌کیه‌وه، بێنێن هه‌ندیک ورده شت خۆمانی پێوه سه‌رقاڵ بکه‌ین، له‌سه‌ر حیسانی شته

بەپرەتتەكان، پېشمان واپى بە دواي پېغەمبەر كەوتووین ﷺ كە لە راستىدا، ئەو لەلادانە لە رېيازى پېغەمبەر ﷺ.

(E) - خۆشويستن و ريز ليگرتنى هاوۀلەكانى و نيزيكەكانى و شوينكەوتووۀكانى و ئۆمەتەكەى بە گشتىي و، ميراتگرە زانايەكانى بە تايبەت:

برگەي چوارەم و كۆتايى لە ئەركى سەر شامان بەرانبەر بە پېغەمبەر ﷺ ئەوۀيە كە: أ- هاوۀلانىمان خۆشبوئ، ب- هەرودەها نيزيكانىمان خۆشبوئ و، ج- شوينكەوتووانىمان خۆشبوئ و، د- ئۆمەتەكەيمان بە گشتىي و، بە تايبەت زانايانى ميراتگريمان خۆش بوئ و، ريزيان لى بگرين و، حورمەتيان بزانين:

أ- هاوۀلانى پېغەمبەر:

وشەى (الصَّحَابَةُ)، تاکەكەى (صَحَابِي) بۆ پياو و (صَحَابِيَّة) يە بۆ ئافرەت، بۆ پېناسەي هاوۀلان (صحابة)، دەلئين: هاوۀلان، ئەوانەن كە پروايان بە خواو بە پېغەمبەرەكەي هيناوۀو، هاوۀلایەتیی پېغەمبەرى خوايان كردوۀو، هاوكارى بوون و، پشتيان گرتوۀ، لە بانگەوازەكەيداو، لە پېكھتئانى يەكەمين كۆمەل و كۆمەلگاو دەولەتئ ئيسلاميدا، لە خزمەتئ دابوون و هاوکار و، پشتيوانى بوون. (البخاري) لە ژيەر ناووينشاني: (بَابُ فُضَائِلِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ) دەلئ: (وَمَنْ صَحِبَ النَّبِيَّ أَوْ رَأَاهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، هُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ)، (أخرجه: البخاري: ۶۶۵)، هەر كەسى هاوۀلایەتیی پېغەمبەرى كردبى ﷺ يان بينيبتئى لە مسؤلمانان، ئەو لە هاوۀلانیەتئ.

(المُعْجَمُ الوَسِيطُ)^(۱)، دەلئ: (الصَّحَابِيُّ مَنْ لَقِيَ النَّبِيَّ مُؤْمِنًا بِهِ وَمَاتَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالْجَمْعُ صَحَابَةٌ)، واتە: هاوۀل كەسێكە بە پروا پېھننانەوۀو، بە پېغەمبەرى

خوا گه‌یشتبَن ﴿۱﴾ و له‌سەر ئیسلامیش مردبَن، وشه‌ی (صَحَابِی) به (صَحَابَة) کۆ ده‌کرێته‌وه، دیاره (صَحَابِیَة)ش، به (صَحَابِیَات) کۆ ده‌کرێته‌وه، به‌لگه له‌سەر خۆشویستنی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﴿۲﴾ و رِیژ لێ گرتنیان و حورمه‌ت زانیانیان زۆر زۆرن، بۆ وێنه:

۱- له سووره‌تی (التوبة)دا، خوا ﴿۱﴾ ده‌فه‌رموی: **﴿وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾** ﴿۱۰﴾، واته: پێشكه‌وتوووه یه‌كه‌مه‌كان له كۆچكه‌ران و له پشتیوانان و، ئه‌وانه‌ی به چاكی شوێنیان كه‌وتوون، خوا لێیان رازیه‌وه، ئه‌وانیش له خوا رازیین و، به‌هه‌شته‌كانی بۆ داناون... تاكو كۆتایی، كه‌واته: خوا ﴿۲﴾ له كێ رازیه‌وه؟ یه‌كه‌م له هاوه‌لان خوا لێیان رازی بێ و، دوا‌ی له شوێنكه‌وتوووانی هاوه‌لان به چاكی، بۆیه ئه‌گه‌ر به‌انه‌وی خوا لێمان رازی بێ، ده‌بێ چاك شوێنی هاوه‌لان بكه‌وین به تابه‌ت پێشكه‌وتوووه یه‌كه‌مه‌كان له كۆچكه‌ران و له پشتیوانان.

۲- به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ش له‌سەر ئه‌وه، ئه‌وه‌یه كه خوا ﴿۳﴾ له ئایه‌ته‌كانی (۸) و (۹)دا، له سووره‌تی (الحشر)دا، باسی كۆچكه‌ران و پشتیوانان ده‌كات، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: **﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾** ﴿۱۰﴾، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار مه‌ده‌ح و ستایشی كۆچكه‌ران و پاشان پشتیوانان ده‌كات، ده‌فه‌رموی: ئه‌وانه‌ی له دوا‌ی وانیش دین، (واته: هه‌موو ئه‌و مسوڵمانانه‌ی تاكو دنیا به كۆتا دی، له دوا‌ی كۆچكه‌ران و پشتیوانان دین)، ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان! له تێمه‌وه له‌و بڕایانه‌مان كه به ئیمانه‌وه پێشمان كه‌وتوون، ببوره‌وه، كینه مه‌خه‌ دێمان به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌ی بڕوایان هێناوه، په‌روه‌ردگارمان! بێگومان تۆ زۆر به په‌رۆشی و زۆر به به‌زه‌یی.

كه‌واته: گرتگرتین و تابه‌ته‌ترین سیفه‌تی جیله‌كانی مسوڵمانان كه له دوا‌ی جیلی هاوه‌لانه‌وه دین، بریتیه له‌وه كه داوا‌ی لێبوردنیان بۆ له خوا بکه‌ن و، ستایشیان

بکەن، کە پێش ئەوان کەوتوون بە ئیمان، دواى لە خوا داوا بکەن کینەو بوغز نەخاتە دلبان بەرانبەر بەو بەرێزانە، هەر بۆیە زۆر جێى سەرسوڤمانە کە سێک لافى ئیمان و ئىسلام لى بدات و لافى خوشوێستنى خواو پێغەمبەرەكەى و ﷺ دینى خوا لى بدات، کە چى کەسانىكى خوش نەوئى و پێز لە کەسانىک نەگرتى، کە خوا ﷻ خوشوێستوون و ستایشى کردوون و، فەرموویەتی: ئێیان پازىیم و، بە ئێنى پاداشتى باشیشى پێداون، ئەوانەى خاوبان خوشوێستووە و پێغەمبەرەكەى بیان خوشوێستووە هاوئەلى بوون و پشتیوانى بوون، لەگەڵیدا کۆچیان کردووە، یاخود پشتیوانیان کردووە، سەر و مالیان بۆ سەرخستنى ئابین و پەيامى خوا ﷻ کە بە پێغەمبەرى کۆتاییدا، ناردوویەتی، بەخت کردووە!! هەلبەتە هەر لە نیشانەکانى خوشوێستمان بۆ هاوئەلان و پێز لێگرتنمان بۆیان، ئەوێە کە بەرێزەو بەسیان بکەین، هەر بۆیە زانایان گوتوویانە: هەر کاتىک مەرۆف ناوی یەکیک لە هاوئەلانى هێنا، وا باشە بلى: (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ)، ئەگەر ئافەرەت بى (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا)، ئەگەر خوێ و بايى باس بکړین، وەك (عَبْدُ اللّٰهِ ابْنِ عُمَرَ)، بگوترى: (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا)، ئەگەر کۆ بن، بگوترى: (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ)، ئەگەر کۆمەلە ئافەرەتتىک بن، بگوترى: (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ).

هەر وەها لە پێز لێگرتنى ئێمە بۆ هاوئەلان ئەوێە، کە ئەو کەم و کورپى و هەلەو گوناھانەى هیچ بەشەرێک لێیان خالى نابى، جگە لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گەورەیان نەکەین و، باسیان نەکەین، مەگەر مەبەستى شەرعی پەکی لەسەر ئەو باسکردنە کەوتبى و، حوکمى شەرعی پێوى پەيوەست بى، هەر بۆیە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (إِلَّا تَسْبُوا الْأَمْوَآتِ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا)، (أَخْرَجَهُ: البخاري: ۷۳۱۹، عن عائشة)، واتە: قسە بە مردووان مەلێن، چونکە ئەوان رۆشتوون بەرەو ئەوێ پێشیانخستووە.

ئەنجا بە تايبەت ئەو مردووانە ئەگەر هاوئەلى بەرێزى پێغەمبەر بن ﷺ، بەلام ئەمە ئەوێش ناگەیهنى کە ئێمە هاوئەلان بە پارێزراو لە هەلە، (مَعْصُومِينَ مِنْ

الْأَخْطَاءَ)، لە قەلەم بەدەین، یاخود ھەرچی کردوویانە، ھەمووی ھەر پاساو بەدەینەو، ھەر تەئویل و پینەو پەرۆی بکەین، وەک: (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ) لە کتێبە کە ی خَوَى (الْعَوَاصِمَ مِنَ الْقَوَاصِمِ) دا، کردوویەتی، کە ھەرچی ھەلە ی موعاویە ی کوری ئەبوو سوفایانە خوا لیتی ببوو، کە ھوکمرانیی ئیسلامی لە شوو پراوێ گۆری بوو ھوکمی میراتی ی و، بنەمالە یی و، یەزیدی کوری کە ناودار بوو بە لاری بوون و فاسیقی و گوناھباری، بە زۆر بەسەر مسوڵماناندا سەپاند، کە بە تەئکید ئەو کاتە لەتیو مسوڵماناندا کە سائیک ھەبوون زۆر لە خۆشیی و لە بابیشی چاکتر بوون، ھەر ئەو ھەلۆستە ی موعاویە شە کە ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ ئامازە ی بوو دەکات، کە دەفەر موی: (أَوَّلُ مَنْ يُغَيَّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ)، (آخره: الألباني في سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ: ١٧٤٩)، واتە: یە کە مین کەس کە پێبازی مین دەگۆری، پیاویکە لە بەنی ئومەییە، {لە ھۆزی بەنی ئومەییە}، ئەویش موعاویە بوو، کە لەسەر دەستی ئەو کۆتایی بە چاخی خیلافەتی پاشیدە ھات و، ھوکمرانیی و پادشایەتی ی میراتی دەستی پیکرد.

جگە لە گۆڕینی ھوکمرانیی لە راویژەو بوو میراتی ی و بنەمالە یی موعاویە چەند شتیکی دیکە ی ھەلەو خراپی کردوون، بوو وێنە:

أ- یەکیک لەوانە کە لە دژی خەلیفە ی چوارەم (علی کوری ئەبی تالیب خوا لیتی رازی بێ)، جەنگا، کە بە دەقی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ ئەوانە ی لەگەڵ ئەودا لە دژی علی جەنگاون، بە (بُغَاة) یاخیان لە قەلەم دراون، وەک لە فەرموودە ی پێغەمبەر دا ھاتو: ﷺ کە (مسلم) ھیناویەتی، بە (عمار بن یاسر) ی فەرموو: (تَقْتُلُكَ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ)^(١).

ب- ھەروەھا ئەو ی کردبوو بە داب و نەڕیئیک کە لەسەر مینبەر جێئو بە علی کوری ئەبی طالیب بگوتری، تەنانەت دوا ی شەھید کرانیشی، ھەتا عومەری کوری عەبدولعەزیز ئەو نەڕیئە نەفامییە ی بەنی ئومەییە ی ھەلۆە شانندەو، ئەو ئایە تە ی

(١) أخرجه أحمد: ٢٢٦٢، ومسلم: ٢٩١٥، وغيرهما.

له شوئين دانا^(۱): ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿١٠﴾ النحل.

پېويسته بشزانري که هاوه لآن خوا ليان رازي بي، هه موويان يه ک پله نين، به لکو ده بي تهوانيش پولي ن بکړي و، زانايان زور قسه يان کرده له باره ي پولي نکردي هاوه لانه وه، بو وینه: تهوانه ي له جهنگي به دردا به شدار بوون، ئيمتيازکي تايبه تيان هه يه، ههروه ها تهوانه ي له صولحي حوده يبييه دا به شدار بوون، که بوته هو ي هاتنه دي، سه رکه وتني پروون و ناشکرا (الفتح المبين)، که ژماره يان (۱۶۰۰) يان (۱۵۰۰) که س بووه و، خوا ﷺ له باره يانه وه فه رمويه تي: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ ﴿١٨﴾ الفتح، تهوانه بيگومان جيا بوون، له تهوانه ي دوايي و، له فره مايشتي خواي دادگه ريش دا هاتوه، له سوورپه تي (الحديد) دا: ﴿لَا يَسْأَلُ مِنْكُمْ مَنْ أَمَقَّ مِنْ بَيْتِ الْفَتْحِ وَقَدْ أُولِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَتَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتَلُوا...﴾ ﴿١٠﴾ الحديد، تهوانه تان که پيش تازا دکردن (ي مه ککه) جهنگيان کردو مالي خويان به خشي، وهک تهوانه نين و پله يان به رزرترو مه زنتره لهوانه ي دوايي مالي خويان به خشي و جهنگيان کرد، به لام له کو تايي ثايه تي ژماره (۱۰) ي سوورپه تي (الحديد) دا، خوا ﷺ ده فره موي: ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحَقْنَىٰ...﴾ ﴿١٠﴾ هه مووشيان خوا به ئيني پادا شتي هه ره باشي پيداون.

ب- خزمان و نيزيکاني پيغه مبه ر ﷺ، (أَهْلُ الْبَيْتِ النَّبَوِيِّ):

بيگومان وشه ي: (أَهْلُ الْبَيْتِ)، له قورئاندا ته نها له دوو شويندا هاتوه:

يه که م: له ثايه تي (۳۳) ي سوورپه تي (الأحزاب) و، له ثايه تي (۷۳) ي سوورپه تي (هود) داو، له هه ردو وکياندا مه به ست پي تافره ت و مال و خيترانه، که ده فره موي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

(۱) الكامل في التاريخ لابن الأثير، ج ۵، ص ۵۴۳، و تاريخ الأمم الإسلامية، الدولة الأموية: شيخ محمد خضري بك: ج ۲، ص (۱۲۱، ۱۸۳، ۱۸۴)، ههروه ها هه ر کام له: (الطبري) و (ابن كثير) يش له ميژووه کنيان دا هيناوانن.

لِيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٢٢﴾ ﴿الأحزاب﴾، که دیاره پرووی دواندن له هاوسه رانی به پرتزی پیڅه مبهره ﷺ.

دووه م: ههروه ها له سووړه تی (هود) دا، فریشته کان به خیزانی (نبیراهیم) که سارا خانه، ده لئین: ﴿قَالُوا أَنْعَجِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتَ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكَ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ ﴿هود﴾، به لئ پیگومان چه مکی: ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾، یانی: ثوانه ی له مالدان، که به پله ی یه که م ژن و خیزان ده گریته وهو، دوا ی تهویش مندال و نهوه، هه ر بویه زانایان هه ر کام له عه لی کوری ته بی تالیب و فایمه ی کچی پیڅه مبه ر ﷺ و (حه سه ن و حوسه ی ن) یشیان، خستوونه نیو چه مکی: (أَهْلُ الْبَيْتِ النَّبَوِيُّ)، به لکو هه ندیکیان خزمه کانی دیکه شی له مامه کانی پیڅه مبه ر ﷺ و له ئاموزایه کانی و له پووره کانی، ثوانه شیان خستوونه نیو نه و چه مکه وه، گرنک نهو یه ده بی هه موو پرتزو حورمه تیک بنویتری، بو ثوانه ی که له مالی پیڅه مبه ردا بوون ﷺ به پله ی یه که م وه ک گوتمان: هاوسه ره به پرتزه کانی و، نجا کچ و نهوه، چونکه پیڅه مبه ر ﷺ کوره کانی به نه بالغی مردوون.

ج- شوینکه وتووانی راسته قینه ی پیڅه مبه ر (آل النبی):

سییم لهوانه ی که ده بی پرتزو حورمه تی تهوایان لی بنری، بریتیه له (آل النبی)، که بریتین لهوانه ی په یوه ندی تاییه تیان له گهل پیڅه مبه ردا ﷺ هه بووه له پرووی ئیمان پته ییان و شوینکه وتیه وهو، پیوسته نه و هه لیه راست بکریته وه که وشه ی (آل)، هاوواتا نیه له گهل (أهل) دا، وه ک هه ندیک گوتووایانه، به به لگه ی نه وه که وشه ی (أهل)، له قورنندا ته نیا پالدراره ته وه لای (بیت)، (أهل البيت)، به لام وشه ی (آل)، هه میشه پالدراره ته لای مروف، بو وینه خوا فه رموویه تی:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٢٣﴾ آل عمران.

۲- ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ ﴿٥١﴾ النساء، نجا ثم (آل) ه، مه رج نیه ته نیا له چاکه دا شوینکه وتوو بن، به لکو ده گونجن له خراپه دا،

شوینکه وتوو بن، وهک له سوورهقی (غافر) دا دهفه رموی: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَخَافَ يُقَالُ فِرْعَوْنَ سُوًۗءَ الْعَذَابِ﴾ ﴿١٩﴾

ههروهها دیسان له سوورهقی (غافر) دا، دهفه رموی: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ السَّاعَةِ اَدْخُلُواْ اِلَآ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ﴿٢١﴾، کهواته: (عال)، بریتیه: له شوینکه وتووانی راسته قینهی کهسیک، ئنجا له خیردا یان له شهردا، به لām (أهل)، ئهوانه ن له ماله کهیدان، ئنجا ئه گهر بیّت و ئهوانه ی (له) چوارچیوهی مائی پیغه مبهردان، وهک هاوسهرو مندال، به راستیی شوین پیغه مبهر ﴿﴾ بکهون، ئهوه ههم ئه هلنی و ههم ئالیشنی، به لām کهسیک که له چوار چیوهی ماله کهیدا نیه، به لām به راستیی شوینی بکهوی، ئهوه ئالی پیغه مبهره ﴿﴾ به لām به ئه هلی له قه لām نادری، لهو بارهوه شاعیریک ده لئی:

ءَالِ مُحَمَّدٍ هُمْ اَتْبَاعُ مِلَّتِهِ مِنْ السُّودَانِ وَالْعَجَمِ وَالْعَرَبِ
وَلَوْ لَمْ يَكُنْ ءَالُهُ اِلَّا قَرَابَتُهُ لَصَلَّى الْمُصَلِّي عَلَى الطَّاعِي اَبِي لَهَبٍ

واته: ئالی موحه ممه د ﴿﴾ بریتین له شوینکه وتووانی پێبازه کهی، له رهش پێستان و له عه جهم و له عه پهب، ئه گهر ئاله کهی ته نیا خزمه کانی بوونایه، کهسیک که سه له وات ددهات، ده بوو سه لاته کهی ئه بوو له هه بی یاخییش بگریتهوه.

د- چواره م و کو تایی بریتیه له ئۆممه قی پیغه مبهر ﴿﴾ :

ده بی پێز له ئۆممه ته کهی بگیری و، به تایبهت زانیانی میراتگری، که گومانێ تیدا نیه، ئۆممه قی پیغه مبهر ﴿﴾، واته: ئهوانه ی به راستیی شوینی کهوتوون و به دوا ی په یامه که یه وهن و، زانیانی میراتگری پیغه مبه ریش ﴿﴾ ئهوانه ن، که هه مان ئه رکی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ له ئیو ئۆممه ته کهیدا ئه نجام ددهن که بریتیه له پاراستنی میراته کهی و، پاراستنی پێبازه کهی و، بلآو کردنه وهی پێبازه کهی و، هه ولدان بو چه سپاندنی شه ریه ته کهی.

خوا بە لوتف و كەرەمى خوۆ لەو كەسانەمان بگيرى كە ئەرکى سەرشانىان
 بە تىرو تەواوى، بە رىكى و بە چاكىي بەرانبەر بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ
 ئەنجام دەدەن، لىرەشدا كۆتايى بەم دەرسەمان دىنين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پینج نایه ته، نایه ته کانی: (۶ - ۱۰)، که تیان دا دوو بابیه تی زور گه وره و گرنک خراونه پروو:

یه که م: له کاتیکدا بابایه کی لاری و متمانه پی نه کراو، هه والیک دین، پیویسته به وریایی مامه له ی له گه لدا بکری و، به بی پروونکردنه وه و ساغکردنه وه، هیچ شتیکی له سه ر بنیات نه نری.

دوو وه م: له کاتی دهمه قالی و له گزیه ک پاچوونی دوو کومه ل له پرواداراندا، پیویسته ناشته وایان له نیواندا بکری و، پیکه پترینه وه، له کاتی مل نه دانی لایه کیاندا، به پتر ملی بو هه ق و دادگه ری پی نه وی بکه ن، پروادارانیش برای راسته قینه ی یه کدین، بویه پیویسته ناشته وایان له نیواندا بکری، ته نانه ت نه گه ر نا کوکیه که له نیوان دوو که سیشدا بی، له پرواداران.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنِإٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِإِهِلِهِ فَنُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَدْرِيمٍ ۝٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِدُونَ ۝٧﴾ فَضَلَّآ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَفَقْنِلُوا الَّتِي بَغَىٰ حَقَّ نَفْسِهِ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْضُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝١٠﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تهاکان

{تهی تهوانهی پرواتان هیئاوه! ته گهر که سیکی له ری لادهر (متمانه پینه کراو) ههوالیکی بو هیان، پروون و ساغی بکه نه وه (داخو راسته یان نا؟) نه وه ک به نه زانیی کومه لیک تووش (ی زیان) بکه، سه ره نجامیش له سه ره ته وهی کردووتانه په شییمان ببنه وه ۶ بشزانن که پیغه مبه ری خواتان له نیودایه، (کهواته: لیی به هره مند بن و وریا بن بی فه رمانیی نه کهن)، ته گهر له زور کاران دا به قسه تان بکات (و به ئاره زووی ئیوه بجوو لپته وه)، تووشی گرفت و ناره حه تی ده بن، (چونکه به هو ی پاو بوچوونه کانتانه وه تووشی هه له ده بی)، به لام خوا (ته نیا چاکه ی بوتان ده وی و)، پروای له لا خو شه ویست کردوون و له دلتاندا رازاندوویه ته وه، بی پروایی و لادان و سه ریچییشی له لاتان ناپه سند کردوون (تهوانه ی به و جوړهن)، ته نیا تهوانه شاره زاو سه ره راستن ۷ (ته وه ش) به خشش و چاکه یه له خوا وه، خواش زانای کار به جیه ۸ ته گهر دوو کومه لیش له پرواداران به گژیه کدا هاتن! (به شه پ هاتن)، به زووی ئاشته واییان له نیواندا بکه (و پکیان بی نه وه)، ئنجا ته گهر لایه کیان ده سترژیی کرده سه ره ته وهی دیکه یان، ئیوه له دژی ته وهی سنوور شکینی ده کات، بجه نغن، تاکو ده گه ریته وه بو لای فه رمانی خوا، ئنجا که گه رایه وه به دادگه ری ته باییان له نیواندا بکه و، دادگه ری بکه (له پیدانی شک و به شی هه ره لایه کدا)، به دلتیایی خوا دادگه رانی (له پیدانی ماف و پشکاندا) خو شه وی ۹ به راستی ته نیا پرواداران برای یه کدین، ئنجا پیکه اتن له نیوان دوو برایه که تاندا بکه (که پیکه وه ناتهبان) و، پارزیش له خوا بکه، به لکو به زه بیتان له گه ل بنوینری، (له لایه ن خوی به به زه ییه وه).

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(فَاسِقٌ): (فَاسِقٌ قُلَانٌ، أَي: حَرَجَ عَنْ حُجْرِ الشَّرْعِ، فَسَقَ الرُّطْبُ: حَرَجَ عَنْ قِشْرِهِ)، ده‌گوتری: (فَاسِقٌ قُلَانٌ)، واتە: لە بازنە ی شەرع چۆتە دەری، هێشووه خورما که لە کێفە که ی دێتە دەری، پێی ده‌گوتری: (فَاسِقٌ الرُّطْبُ)، واتە: فەریکه خورما لە کێفە که ی هاتە دەری، کهواتە: فاسیق که سیکه لە بازنە ی شەرع چۆتە دەری.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَيْرٌ ذُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَحْصُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ، وَحَقُّ الْخَبَرِ الَّذِي يُقَالُ فِيهِ نَبَأٌ، أَنْ يَتَعَرَّى عَنِ الْكَذِبِ)، وشە ی (نَبَأٌ) هەواڵیکە سوودیکی مەزنی هەیه، بە ھۆیەو زانیاری، یاخود گومانیک ی زāl پەیدادەبێ، هەواڵیک که پێی ده‌گوتری: (نَبَأٌ) هەقی خۆیەتی که هیچ درۆی تێکەڵ نەبووبێ.

(فَتَيَّنُوا): (بَانَ وَاسْتَبَانَ وَتَبَيَّنَ، أَي: وَضَحَ وَظَهَرَ)، واتە: ڕوون بوو، ئاشکرا بوو، (تَبَيَّنَتْهُ، أَي: وَضَحَتْهُ وَعَرَفْتُهُ)، ڕوونکردەوهو ناساندم، (التَّبَيُّنُ: الإِبْضَاحُ، تَبَيَّنَ)، واتە: ڕوونکردنەوه، ئنجا وەک چۆن (فَتَيَّنُوا)، خۆیژاوه‌تەوه، (فَتَتَبَّهْتُوا) ش، خۆیژاوه‌تەوه، ده‌گوتری: (قَبْتُ: اسْتَقَرَّ أَقْلَامٌ)، واتە: نیشته‌جێ بوو، دامەزرا (وُقِيَّتِ الْأُمُرُ، أَي: تَحَقَّقَ وَصَحَّ)، واتە: شتەکه ساغ بووهو، راست دەرچوو، (وَقُلَانٌ تَنَبَّهْتُ فِي الْأُمْرِ وَالرَّأْيِ: أَي تَأَنَّى وَلَمْ يَعْجَلْ)، واتە: لە کارەکه‌دا شێنەیی کردو، پەلە ی نەکرد. (يَجْهَلُ): (الْجَهْلُ: ضِدُّ الْعِلْمِ)، (جهل) پێچەوانەو دژی زانیارییەو، (جهل) بە سێ واتا هاتووە:

١- (عَدَمُ الْعِلْمِ)، نەبوونی زانیاری بە شتیک.

٢- (الْعِلْمُ بِالشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ)، زانیاری هەبوون بە شتیک، بەلام بە پێچەوانە ی حال و واقعی ئەو شتەوه.

۳- (الْعَمَلُ بِخِلَافِ مَا يَنْبَغِي) کارکردن به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه که شایسته‌ی به‌کری.

(تَدْمِیْنٌ): (النَّدْمُ: والنَّدَامَةُ: التَّحَسُّرُ مِنْ تَغْيِرِ رَأْيٍ فِي أَمْرٍ فَائِتٍ)، (نَدَمٌ وَ نَدَامَةٌ) همدردوکیان به مانای خه‌ف‌ت خواردنن، به هوی راگوپانه‌وه له باره‌ی شتی‌که‌وه که تیپه‌ریوه.

(اعْتَمْتُ): (عَنِتَّ فُلَانٌ يَعْنِي عَنَتًا: وَقَعَ فِي أَمْرٍ يُخَافُ مِنْهُ التَّلَفَ)، (عَنِتَّ فُلَانٌ يَعْنِي عَنَتًا)، واته: که‌وته نیو حالیکه‌وه‌و کاریکه‌وه، که مه‌ترسی هیه تیپدا زایه بی، یان بفه‌وتی، واته: تووشی ناره‌حه‌تی و گرفتاری بوون.

(وَكُرْهَ الْيَمِّ): (أَي: صَيْرُهُ كَرِيهًا وَكُرْهًا لَدَيْكُمْ)، وایلنکردوه که بوغزیتراو بی و، نه‌و شته‌تان بدزی، یانی: ناخوشیستراو بیت له لاتان.

(وَالْفُسُوقُ): (الْخُرُوجُ مِنْ حَجَرِ الشَّرْعِ) (فسوق) بریتیه له ده‌رچوون له بازنه‌ی شه‌ریعت، (فَسَقَ الرُّطْبُ: أَيْ خَرَجَ مِنْ قَشِرِهِ)، هی‌شووه خورما له توپکله‌که‌ی هاته‌ده‌ری.

(وَالْعَصْيَانُ): (عَصِيَ عَصِيَانًا: خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ أَصْلُهُ أَنْ يَتَمَتَّعَ بِعَصَاهُ)، (عَصِيَ عَصِيَانًا)، واته: له فه‌رمانبه‌ری چوووه ده‌رو، سه‌ری‌چی کرد، نه‌صله‌که‌شی نه‌وه‌یه که نه‌و که‌سه‌گوچانی خووی به‌ده‌سته‌وه بی و، نه‌چیته ژیر باری که‌س و یاخی بی.

(الرُّشْدُ وَرَشْدٌ): (الرُّشْدُ وَالرَّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ، وَيُسْتَعْمَلُ اسْتِعْمَالِ الْهِدَايَةِ)، (رُشِدَ) و (رَشِدَ)، پیچه‌وانه‌و دزی (غَيَّ) ه، (غَيَّ) واته: به‌ئاوات نه‌گه‌یشتن، بیتاکام بوون، سه‌رگه‌ردان بوون، که‌واته: (رُشِدَ) و (رَشِدَ)، یانی: به‌ئامانج گه‌یشتن و به‌ئاکام گه‌یشتن، جاری واش هیه (رُشِدَ) و (رَشِدَ)، به‌مانای هیدایه‌ت به‌کاردین.

به‌لام من پی‌م وایه‌و جارانی دیکه‌ش باس‌مان کردوه، نه‌و دوو وشه‌یه: (ضَلَّ) و (غَوِيَ)، (ضَلَّالٌ) و (غَوَايَةٌ)، (ضَلَّالٌ) واته: گومرا بوون و به‌پئی نه‌زانین، (غَوَايَةٌ)،

ئەنجامى گومرايىيە، واتە: بيمرادىيى و بە ئاكام نەگەيشن، دەستخەرۆو پەنجهرۆو بوون، وشەى (هُدًى) يان (هَدايَة)، واتە: بە پى زانين، بە لَام (رُشد) و (رَشَد)، يانى: بە ئامانج گەيشتن، ئينسان كە بەهرەمەند بوو لە هيدايت، بە ئامانجيش دەگات، بە لَام ئەگەر گيرۆدە بوو بە گومرايىيەو، بيمراديش دەبى.

(بَغَتْ): (الْبَغْي: طَلَبُ تَجَاوُزِ الْإِقْتِصَادِ فِيمَا يُتَحَرَّى، وَبَغَى: تَكَبَّرَ وَبَغَتْ الْمَرْأَةُ: فَجَرَتْ)، (بَغْي): برىتيە لە داواکردنى تىپەراندن لە حالەق تىوهراست، لە شتىكددا كە خەفتانى تيدا بگرى و، وشەى (بَغْي) بە مانای خوى بە زلگرت، ههروهها ئەگەر بو ئافرهت بەكاربى، (وَبَغَتْ الْمَرْأَةُ: فَجَرَتْ)، واتە: داوين پيسىي كرد.

(فَأَمْلَحُوا بَيْنَهُمَا): واتە: ئاشتهوايان لە نىواندا بکەن، (الصُّلَاحُ ضِدُّ الْقَسَادِ، وَالصُّلَحُ: يَخْتَصُّ بِإِزَالَةِ نِقَارِ بَيْنِ النَّاسِ)، (صَلَح): چاكسازيە و پىچەوانەى خراپە كاريى و تىكدانه، (صلح) تايهتە بە لابردنى ناكوكيى و ناتەبايى لە نىوان خەلكدا.

(بِالْعَدْلِ): (الْعَدْلُ وَالْمُعَادَلَةُ، لَفْظٌ يَقْتَضِي مَعْنَى الْمُسَاوَاةِ، وَالْعَدْلُ وَالْعَدْلُ يَتَقَارَبَانِ أَوَّلُهُمَا يُدْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ وَالثَّانِي بِالْبَصَرِ)، (عَدْلٌ وَمُعَادَلَةٌ)، وشەيەكە مانای يەكسانى دەگەينى، (عَدْلٌ) هەيەو (عِدْل)، (عَدْل) واتە: دادگەريى، كە ئەمە بە بەصيرەت و بە عەقل دەزانرى، بە لَام (عِدْل) واتە: لابار، ئنجا بارى و لآخ هەردوو ك لايان پىيان دەگوترى: (عَدْل)، چونكە بەرانبەرى يەكدين، بە لَام بار بە چاوى سەر دەبينرى.

(وَأَقْسَطُوا): (الْقِسْطُ: النُّصِيبُ بِالْعَدْلِ)، (قَسَط): برىتيە لە پشكىكى دادگەرانە، (كَالنِّصْفِ وَالنِّصْفَةِ)، وەك (نَصَف) و (نَصْفَةٌ)، يانى: شتىك بە ئىنصاف و بە وىژدان و بە دادگەريى دابهشكرا بى بە يەكسانى، (وَالْقِسْطُ: أَخَذَ قِسْطَ الْغَيْرِ، وَهُوَ جَوْرٌ، وَالْإِقْسَاطُ أَنْ يُعْطِيَ قِسْطَ غَيْرِهِ، وَذَلِكَ إِنْصَافٌ)، (قَسَط) هەيەو (إِقْسَاط) هەيە، (قَسَط): برىتيە لە وەرگرتنى بەشى ئەوى دىكە، كە ئەووە سەتمە، بە لَام (إِقْسَاط): برىتيە لە پىدانى بەشى ئەوى دىكە كە ئەووە دادگەرييەو، وشەى

(قِسْطَ) و (عَدْلَ) یش هه چهنده زانیان به هاو واتیان داناون، به لَام له راستیدا (عَدْلَ) ماناو چه مکه که ی گشتیه، بۆ شتی ماددی و بۆ شتی مه عنه ویی، به لَام (قِسْطَ) زیاتر بۆ شتی ماددی به کاردی، نه گهر ته ماشای نهو سیاقانه بکه ین که وشه ی (قِسْطَ) یان له فورئندا تیدا هاتوه، بۆمان ده رده که وه ی که زیاتر بۆ پشک و بهش و شتی ماددی و به ره هسته.

هۆی هاتنه خواره وه ی نایه ته کان

۱- هۆی هاتنه خواره وه ی نه م نایه تانه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَجْهَلِكُمْ فَتُضَيِّعُوا عَلَى مَا فَتَحْتُمْ نَارَهُمْ ۚ وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولٌ اللَّهُ لَوْ طَبِيعَكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْثَلِ لَعَلَّكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُكُمْ إِلَيْكُمْ ۚ وَالْإِيمَنُ وَرَزَقَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّ إِلَيْكُمْ الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ۚ فَضَلَّأَ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَهُ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۝۸﴾. نهو نایه تانه به بۆنه ی به سه رهاتیکه وه هاتوونه خوارو، لهو باروهه چه ند ریوایه تیک هاتوون، ئیمه یه کیک له ریوایه ته کان دینین:

{عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ نَاجِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَلِيدَ بْنَ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ يُصَدِّقُ أَمْوَالَنَا، فَسَارَ حَتَّى إِذَا كَانَ قَرِيبًا مِنَّا، وَذَلِكَ بَعْدَ وَفْعَةِ الْمُرْسِيِّعِ، رَجَعَ فَرَكِبْنَا فِي أَثَرِهِ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْتُ قَوْمًا فِي جَاهِلِيَّتِهِمْ أَخَذُوا اللَّبَاسَ وَمَنَعُوا الصَّدَقَةَ، فَلَمْ يُغَيِّرْ ذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى نَزَلْتُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا ۝۸﴾ الْحَجَرَاتِ، وَأَتَى الْمُصْطَلِقُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ الْوَلِيدِ بِطَائِفَةٍ مِّنْ صَدَقَاتِهِمْ يَسْأَلُونَهَا، وَتَفَقَّاتٍ يَحْمِلُونَهَا، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، وَأَنَّهُمْ خَرَجُوا يَطْلُبُونَ الْوَلِيدَ بِصَدَقَاتِهِمْ، فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَدَفَعُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا كَانَ مَعَهُمْ وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَلَّغْنَا مَخْرَجَ رَسُولِكَ فَسَرَرْنَا بِذَلِكَ وَقُلْنَا: نَتَلَقَّاهُ،

فَبَلَّغْنَا رَجْعَتَهُ، فَخَفْنَا أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ مِنْ سَخَطَةٍ عَلَيْنَا، وَعَرَّضُوا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَشْتَرُوا مِنْهُ مَا بَقِيَ، فَقَبِلَ مِنْهُمْ الْفَرَايِضَ وَقَالَ: «ارْجِعُوا بِتَقَاتِكُمْ لَا تَبِيعْ شَيْئًا مِنَ الصَّدَقَاتِ حَتَّى نَقْبِضَهُ»، فَارْجِعُوا إِلَى أَهْلِيهِمْ وَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَنْ يَقْبِضُ بَقِيَّةَ صَدَقَاتِهِمْ، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْآحَادِ وَالْمَتَانِي: ١، قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَالِدِ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا يَعْقُوبُ بْنُ عَمِيدٍ بْنُ كَاسِبٍ وَثَّقَهُ بْنُ حَبَانَ وَضَعَفَهُ الْجُمْهُورُ، قُلْنَا: الْمُتَقَرَّرُ فِي حَالٍ يَعْقُوبُ أَنَّهُ صَدُوقٌ مَا لَمْ يُخَالَفْ، وَالْحَدِيثُ ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمَنْثُورِ ج ٧، الصَّفْحَةُ ٥٥٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مُرْدَوَيْهِ^(١)).

واته: عه لقمه‌ی کو‌ری ناجیه خوا لئی رازی بی، ده‌لئی: پیغهمبه‌ری خوا
 وه‌لیدی کو‌ری عوقبه‌ی کو‌ری نه‌بی موعیه‌طی نازده لامان، که زه‌کامان
 لیوهر بگری، زه‌کاتی مال و سامان هات، هه‌تا گه‌یشته نیزیک تیمه، نه‌ویش
 له دوی روودای (المُرْسِع)، دوا‌یی گه‌رایه‌وه، تیمه‌ش سواری و لآخان بووین و
 به دوی که‌وتین، نه‌ویش چوو بو لای پیغهمبه‌ر ﷺ، گوئی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا!
 چوممه لای کومه‌لیک که هه‌ر له سه‌رده‌می نه‌قامی خویاندا ده‌ژین و، پو‌شاک
 جه‌نگیان له‌به‌ر کردوه و میان نه‌داوه بو زه‌کات دان! به‌لام پیغهمبه‌ری خوا ﷺ
 نه‌و هه‌واله نه‌یگو‌ری، هه‌تا خوا ﷺ نه‌و نایه‌تانه‌ی دابه‌زاندن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاقٌ فَبِئْسَ فِتْنًا...﴾، دوا‌یی (موسه‌له‌قیه‌کان) هاتنه لای پیغهمبه‌ر
 ﷺ به دوی وه‌لیدا، کومه‌لیک له زه‌کات و سه‌ده‌قه‌کانیان له نازده‌له‌کانیان که
 لیان ده‌خو‌رین و، کومه‌لیک له پاره‌ی نه‌قدینه‌ش که هه‌لیان گرتوو، هینیان و،
 نه‌وه‌یان بو پیغهمبه‌ری خوا ﷺ باسکرد، که نه‌وان چوونه ده‌ری به دوی وه‌لیدا
 تا‌کو زه‌کاتی مال‌ه‌کانیانانی ته‌سلیم بکه‌ن، به‌لام وه‌لیدیان چنگ نه‌که‌وت، ئیدی
 نه‌وه‌ی پینان بوو ته‌سلیمی پیغهمبه‌ریان کرد ﷺ و پیشیان گوت: نه‌ی پیغهمبه‌ری
 خوا! بیستوو مانه نو‌ینه‌ره‌که‌ی تو ده‌رچوو به‌ لامان، تیمه‌ش دلخو‌ش بووین و،

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ٢، ص ٢٧٤.

گوتهان پیتی ده‌گین، به‌لام دواپی بیستمان که گه‌راوه‌ته‌وه، ترساین ته‌وه به‌هوی تووره‌بوونیکه‌وه بیت له‌سه‌ر تیمه، دواپی بو پیغه‌مبه‌ریان ﷺ پیتشیار کرد که ته‌و زه‌کاتانه‌ی ماون له جیاق ته‌وه‌ی نازه‌له‌کانیان بینن (حوشترن، مه‌رو بزبن یان ره‌شه ولاخ)، پاره‌ی بده‌نن له به‌رانبه‌ردا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌وه‌ی هینابوویان (نازه‌له‌کانیان) له زه‌کات لپی وه‌رگرتن و، پیتی فهرمون: بگه‌رینه‌وه، سامانه‌کانتان به‌رنه‌وه، تیمه هیچ به‌شیک له زه‌کات نافروشین، تاکو وه‌ری نه‌گرین (سه‌ره‌تا شته‌که چیه وه‌ک خو‌ی وه‌ری ده‌گرین)، ئیدی گه‌رانه‌وه بو‌لای خرم و که‌سیان و، ته‌وه‌ی که مابوو له زه‌کات و نه‌یاندابوو، بو پیغه‌مبه‌ریان نارد ﷺ.

ئهم به‌سه‌ره‌اته، هوی هاتنه‌ خواری ته‌و سی‌ ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ بووه، که پیشت‌ر هینامانن.

۲- هوی هاتنه‌ خواری ته‌و ئهم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنْ طَافَيْنَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتُلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِئَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۱) له‌و باره‌شه‌وه تیمه ئهم رپوایه‌ته‌ دینن:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَتَيْتَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُبَيٍّ، «فَانْطَلَقَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكِبَ حِمَارًا، فَانْطَلَقَ الْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَهِيَ أَرْضُ سَبَخَةَ»، فَلَمَّا أَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِلَيْكَ عَنِّي، وَاللَّهِ لَقَدْ أَذَانِي نَحْنُ حِمَارُكَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْهُمْ: وَاللَّهِ لِحِمَارِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَطِيبَ رِيحًا مِنْكَ، فَغَضِبَ لِعَبْدِ اللَّهِ رَجُلٌ مِنْ قَوْمِهِ، فَشَتَمَهُ، فَغَضِبَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا أَصْحَابُهُ، فَكَانَ بَيْنَهُمَا ضَرْبٌ بِالْجَرِيدِ وَالْأَيْدِي وَالنُّعَالِ، فَبَلَغْنَا أَنَّهُمَا أُنْزِلَتْ: ﴿وَلَنْ طَافَيْنَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتُلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِئَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۱) إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۶۹۱، وَمُسْلِمٌ: ۴۷۹۹).

واتە: ئەنەسى كۆرى مالىك (خو لىي پازى بى)، دەگىر تەھە، دەلى: بە
 پىغەمبەرى خوا ﷺ گوترا: ئەگەر بچى بۆ لاي عەبدوللاي كۆرى ئوبەيىھە سەردانى
 بىكەي، پىغەمبەرىش ﷺ دەرچوو بەرەو لاي و، سوارى كەرىك بوو، مەسولمانانىش
 لە خەزەتىدا دەرچوون، بەلام شوئىنەكە زەويىيەكى سوتىر ھەلەن بوو، (دىارە
 تۆزۇ خۆلى لى ھەلساۋە)، كاتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ گەيشتە لاي، عەبدوللا
 گوتى: خۆتم لى دوور بىگەر، بە خوا بۆنى كەرەكەت ئازارى دام! يەككىك لە
 پىشتىوانەكان گوتى: بە خوا بۆنى كەرى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە بۆنى تۆ خۆشترە،
 پىاۋىكىش لە خەزەتىدا عەبدوللا لەسەر ئەو قەسەيە بۆ عەبدوللا توورە بوو و،
 لەگەل ئەو پىاۋە پىشتىوانان قەسەيان بە يەككى گوت، دوايى بۆ ھەر كامىك
 لەو دووانە، كۆمەلىك ھاۋەلىيان توورە بوون، سەرەنجام بە گزى يەكدا ھاتن و،
 لىدانىيان لە بەيندا دروست بوو، بە لقە دارخورماو دەست و نەعل، ئەنەس خوا
 لىي پازى بى، دەلى: پىمان گەيشتە كە لەو بارەۋە ئەم دوو ئايەتە موبارەكە
 دابەزىوون.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

به‌پَـزَن!

پیش‌تریش گوتمان: تهم پینج نایه‌ته موباره‌که دوو بابَه‌تی گه‌وره‌یان گرتوونه خویان، سَی نایه‌تی پیشه‌وه‌یان باسی تَه‌وه ده‌کهن، کاتیک مسؤلمانان هه‌والیکیان پیدَه‌گات، له‌که‌سیک‌ه‌وه‌که جیی متمانه نیه، له‌به‌ر تَه‌وه‌ی بابایه‌کی له‌رَی ده‌چوویه، که‌سیک زانراوه‌ گونا‌ه‌بارو لاده‌ره له‌رَی شه‌ریعت، چوَن مامه‌له‌ بکه‌ن؟!

بابَه‌تی دوو‌ه‌میشیان له‌ دوو نایه‌ته‌که‌ی دوایی دا، باسی تَه‌وه‌یه‌که کاتیک دوو کۆمه‌ل له‌ مسؤلمانان ده‌مه‌قانیان ده‌بی و، به‌ گز یه‌کدا دیَن، پیوسته‌ چوَن مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکری؟ که‌ ده‌بی پیک به‌یترینه‌وه‌وه‌ ده‌ستی بابای سته‌مکار بگیری..

خو الله له‌ باره‌ی بابَه‌تی یه‌که‌میان‌ه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه‌ی ته‌وانه‌ی پرواتان هیناوه‌! ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَا فَنَبِّئُوهُ﴾، نه‌گه‌ر لاریه‌که، لاده‌ریک هه‌والیکی بو هینان، پروان بکه‌نه‌وه، یانی: ﴿فَنَبِّئُوهُ النَّبَا﴾، هه‌واله‌که پروان بکه‌نه‌وه، خو‌تندراویشه‌ته‌وه: ﴿فَتَنَبَّئُوهُ﴾، واته: چه‌سپاو بن و به‌چه‌سپاوی له‌گه‌ل هه‌واله‌که‌دا مامه‌له‌ بکه‌ن، نه‌که به‌هه‌له‌شه‌یی و به‌په‌له‌په‌ل، بوچی؟ ﴿أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِجَالِهِمْ﴾، نه‌بادا کۆمه‌لیک به‌نه‌زانی تووشی زیان و زه‌ره‌ر بکه‌ن، زه‌بریکیان لی‌بدن و ده‌ستیکیان لی‌بو‌ه‌شیتن، ﴿فَنُصِصُوا عَلَى مَا فَعَلْنَا نَذِمِينَ﴾، دوایی به‌هوی تَه‌وه‌وه‌که کردووتانه، په‌شیمان ببه‌نه‌وه، تووشی په‌شیمانی بن، هه‌ر بو‌یه‌گوتراوه: ﴿الْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾، په‌له‌کردن له‌شه‌یتانه‌وه‌یه، یانی: هه‌میشه‌ په‌له‌کردن و له‌مرؤف ده‌کات، تووشی خلیسکان و هه‌له‌و لادان و تاوان بیَن.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾، بشزانن که پیغمبره‌ری خوا ﷺ له نیوتاندايه،
 ناشکرایه زانیوانه پیغمبره‌ریان ﷺ له نیو دایه، به‌لام مه‌به‌ست نه‌ویه که
 بوونی پیغمبره‌ری خوا ﷺ له نیوتاندا، به‌نیعمه‌تیکي گه‌وره‌ی خوا بزائن و
 هه‌ولبدن له بوونی پیغمبره‌ری خوا ﷺ به‌هرمه‌ندبن، یاخود له کاتیکدا که
 پیغمبره‌ری ﷺ له نیوتاندايه، ده‌بی وه‌ک بولا گه‌راوه (مرجع) یک بگه‌رینه‌وه بو
 لای و راویژری پی‌بکن، نه‌ک هه‌ر له‌خووه هه‌لېچن و شتیک بکن مایه‌ی
 په‌شیمانی بی، یاخود که پیغمبره‌ری خواتان له نیودایه‌و، پیغمبره‌ری خواش ﷺ:
 أ- له لایه‌که‌وه وه‌حیی بو دی.

ب- له لایه‌کی دیکه‌وه‌ش عه‌قل و هو‌ش و تیکه‌یشتنی له هی نیوه ته‌واوتره، که‌واته:
 هه‌لیمه‌پېچن بو شتیک قه‌ناعه‌تی پی‌نه‌بی، یان په‌له‌ی پی‌بکن بو بریاریک، بویه
 ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ طِغَمَكُمُ فِي كَيْبٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعِنْتُمْ﴾، نه‌گه‌ر له زور کاراندا به‌قسه‌تان بکات،
 نیوه تووشی نا‌په‌حه‌تیی ده‌بن، (لَعِنْتُمْ)، یانی: (لَوْ قَعْتُمْ فِي الْعَنَتِ)، تووشی نا‌په‌حه‌تیی
 و سه‌غله‌تیی و سه‌ختیی دین، یانی: پیغمبره‌ری ﷺ نه‌گه‌ر به‌قسه‌تان بکات و، هه‌ندی
 پیشنیارتان لیوه‌ریگری و، په‌له بکات و بریاریک بدات، هه‌نگاو یک بنی، که له جیی خویدا
 نه‌بی، دواپی نیوه باجه‌که‌ی ده‌دن، ﴿وَلَيْكِنَّ اللَّهَ حَبِيبُ إِلَيْكُمْ الْإِيمَنَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
 إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾، به‌لام خوا ﷺ چونکه به‌س چاکه‌ی بو نیوه ده‌وی،
 بویه تیمانی له لای نیوه خو‌شه‌ویست کردوه، له دل‌تاندا پازاندوویه‌ته‌وه، بی‌پروایی و
 لادان و سه‌ری‌چیشتی له‌لای نیوه ناخو‌شو‌یستراو کردوه، وای لیکردوون که که‌یفتان پٚیان
 نه‌یه‌ت و بتاندزین^(۱)، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾، ئا نه‌وانه‌ی به‌وجو‌ردن، تیمان له دل‌تاندا
 خو‌شو‌یستراو پاز‌په‌راوه‌و جوانه‌و، رقبان له کوفرو لادان و سه‌ری‌چیشتی، نه‌وانه که‌سانیکي
 سه‌ر راستن، که‌سانیکن پی‌راست ده‌گرنه به‌رو به‌پی‌راستدا ده‌پو‌ن.

﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، نه‌وه‌ش به‌خششیکه له خواوه و چاکه‌یه‌که له خواوه
 ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کارزانه.

(۱) بتاندزین: هه‌زبان پی‌نه‌کهن، نه‌و کاره‌م ده‌دزی: رقم‌لییه‌تی و هه‌ز به‌چاره‌ی نا‌که‌م.

ئىنجا خىواي كاربه جى دىته سەر بابەق دووهم، لەبەر ئىهوى زۆرجاران لە ئىنجامى ھەوالى ئاراست و زانىيارى ئاتەواودا، كىشەو بىشەو دەمەقالتى و مشتومى، پەيدادەبى.

بۆيە دەفەرمىوى: ﴿وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا﴾، ھەر كاتى دوو كۆمەلە لە بروداران بەشەر ھاتن، بەگژ يەكدا ھاتن، دەمەقالتەيان بوو، ﴿فَأَصْلَحُوا﴾، ئاشتەواييان لە ئىواندا بکەن، پىكىيان بىتنەو، ﴿فَإِن بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾، ئىنجا ئەگەر يەككىيان ھەر ستمى، لەوى دىكەيان كردو دەستدرىژى كردو، وازى نەدەھىنا، ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَفِيلَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾، ئىو ئەو لايەنەيان كە چاوى لە سنوور شكاندن و دەستدرىژى، لە دژى بچەنگن و، دەستى بگرن، تاكو دەگەرپتەو ېو لای فەرمىانى خوا، ﴿فَإِن قَاتَلْتُمُوهُمْ﴾، ئىنجا ھەر كاتى گەرپتەو، يانى: پابەندبوو بە شەرىعەتەو، چىدىكە چاوى لە زولم و ستم و خۆسەپاندن و دەستدرىژى نەبوو، وەك سەردەمى نەفامى، ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، ئىو ەش بە دادگەرانە ئاشتەواييان لە بەىندا بکەن، ﴿وَأَقْسِطُوا﴾، لە پىدانى پشك و بەشدا دادگەربن، وەك دوايش باسى دەكەين: (قسط) و (عدل)، جىاوازيەكەيان ئەو ەيە كە (عدل) چەمكەكەى گشتىيە ېو شتى مەعنەوىي و ماددىي، بەلام (قسط) چەمك و واتايەكەى تايبەتە بە شتى ماددىيەو، بە پشك و بەشى ماددىي دەگوئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، بە دنىايى خوا ئەوانەى خۆشدەوئىن كە پشك و بەشى دادگەرانە دەدەن بە لايەنى بەرانبەريان.

لە كۆتايىدا دەفەرمىوى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾، بە دنىايى بروداران بران، واتە: برارى راستەقىنەي يەكدى، تەنيا بروداران، ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أُوْخِيكُمْ﴾، ئىنجا پىكھاتن لە ئىوانى دوو براىكەتەندا بکەن، واتە: ئەگەر دوو كەسىش بن لە بروداران پىكەو، دەمەقالتى و ئارپىكىيان بووبى، پىكىيان بىتنەو، چ جاي دوو كۆمەلە! ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، پارزىش لە خوا بکەن، بەلكو بەزەبىتان لەگەلدا بنوئىن، واتە: لە پىكھاتنىيان و پىكھىنانەو ەياندا پارزكار بن، بە لاي

كەسدا دايمە شىكىنن، لەبەر ناسىياوۋەتىي و، خزمايەتىي و لەبەر ھەر ھۆيەك
 لە ھۆيەكان يىت، بەلكو پىك دادگەرىي چۆنەو، ئىنساف چۆن دەخوازى، با
 پىكھىننەكە بەو شىۋەيە بىي و، دادگەرىي ئەو بەھا بەرزە بىي، كە دەيكەنە
 بناغە بۆ ھەر جۆرە صولح و پىكھىننەوۋەيەكى دوو كەسى ناكۆك، يان دوو
 كۆمەلى ناكۆك.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

پټوښته مسولمانان له هه والی بابایه کی لادرو متمانہ پټنه کړاو بکولنه وه، تاکو به هو ی بئ سئ و دوو وەرگرتنی هه واله که، تووشی هه له و په شیمانی نه بن، به هو ی نه وه وه که زیان به که سانیک ده گه یه نن له سره بنه مای نه و هه واله نادرسته، هه بوونی پټغه مبریش ﷺ له ټیویان دا مایه ی به هره لیوه رگرتیانہ بو ی و، نابئ هه ولئ ټیقناع کردنی بدہن بو شتاتیک که خو یان حه زیان لیانہ، نه گه رنا دوو چاری کټشه دین، نه وانہ ش که ټیمان له دلیاندا خو شو یستراو و پازاوه یه و، رقیان له کوفرو لادان و خراپه یه، سره راستن و خوای به خشر چاکه ی له گه لدا کردوون:

خو! ﷺ ده فہ رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلِئِهِمْ فُتَضْحَكُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ تَتَذَكَّرُونَ ۝٦﴾ وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِدُونَ ۝٧﴾ فَضَلَّآ مِنَّا اللَّهُ وَنِعْمَةً وَأَلَّهِ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

شیکردنه وه ی ټمہ ټایه تانه، له دوازه برگه دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ټمہ بانگ کردنی خوای به رزه بو پرواداران، بو جاری سیهم له م سوورده ته موبارده که داو، ټمہ بانگ هیشتنه ی خواش ﷺ بو پرواداران، بو نه وه یه که ده رباری ته ده ی مامه له له ټیو خو یاندا، به تایبه ت له بوازی وەرگرتنی هه وال و، ده نگ و باسا، پټنمایان بکات.

۲- ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ يَّنِيَّا فَنِيئُوا﴾ هەر کات لادهریک ههوالێکی بۆ هێنان، پرونی بکه نهوه، (إِنْ)، (شرطیة) یهوه، ئهوه مانایه دهگهیهنێ که ئهوهی ههوالی له بارهوه دهردی، یان ئهوهی له دواوهیهوه دی و باس دهکری، به دهگمهن پروو دهدات، ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ يَّنِيَّا﴾، ئهگهر وا هاته پێش (با به دهگمهنش پێت)، بابایهکی لادهر ههوالێکی بۆ هێنان، (فَنِيئُوا)، پرونی بکه نهوه، خوێنراویشه تهوه: (فَتَنَبَّأُوا)، چهسپاو بن و پهله مهکهن، یانی: (لَا تَتَعَجَّلُوا، التَّنَبُّؤُ: التَّحَرُّي وَتَطَلُّبُ النَّبَاتِ وَهُوَ الصَّدْقُ)، واته: پهله مهکهن و به شینهیی لێی بکۆلنهوه، تاکو دهگهنه راستیهکی چهسپاو، وشه (فَاسِقُ) لێردها به کوردیی لادهره، ههر که سیکه کاریک بکات شهرع قهدهغه ی کردوه له گوناوه گهورهکان، بههوی ئهوهوه به لادهر له شهرعهت دادهنی، ههلبهته لادانی به شیی (الفسق الجزئی)، ئهگهرنا لادانی گشتیی، بریتیه له کوفرو یه کجاری دهرچوون له بازنه ی تیمان و ئیسلام، چونکه ئهویش ههر وشه (فِسْق) ی بۆ به کارهاتوه له قورئاندا.

ههلبهته مه بهست له: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ يَّنِيَّا﴾، ئهوه فاسیقه، وهک له هوی هاته خوارهوه کهدا باسمان کردو، دواتریش لهو بارهوه زیاتر قسه دهکهین، مه بهست پێی: (الْوَلِيدُ بْنُ عُقْبَةَ بْنُ أَبِي الْمُعِيطِ)، که یه کیک بووه له هاوه لانی، به لام زۆر دامه زراو نه بووه.

ئنجا وشه ی: (فَتَنَبَّأُوا)، به عه ره بیی یانی: (تَعَرَّفُوا وَ وَضَحُوا)، پرونی بکه نه وهوه، چاک ههواله که بناسن، (التَّنَبُّؤُ: تَطَلُّبُ الْبَيَانِ وَظُهُورُ الْأَمْرِ)، بریتیه له داواکردنی پروونکردنه وهوه دهرخستنی ههواله که، ئنجا وشه ی (تَبَيَّنَ الْأَمْرُ)، ههم به (لازم) هاتوه: (تَبَيَّنَ الْأَمْرُ، أَيْ: انْضَحَ)، واته: کاره که پروون بووه وه، ههروه ها به (متعدي) یش دی، وهک (تَبَيَّنْتُ الْأَمْرَ، وَأَبْنَتْهُ، وَاسْتَبْنَتْهُ: أَوْضَحْتُهُ)، (تَبَيَّنْتُ الْأَمْرَ، وَأَبْنَتْهُ، وَاسْتَبْنَتْهُ)، ههر سیکیان واته: پروونم کردنه وه، که واته: (تَبَيَّنُوا)، لێردها به تپیه رکه ر بۆ به رکار (متعدي إلى المفعول) هاتوه، واته: پرونی بکه نه وهوه، ساغی بکه نه وه، ئهگهر (تَنَبَّأُوا) ش بێ، واته: پهله مه کهن و پێ چهسپاو بن، له کاتی کهدا له بابایه کی لادهر و گومان لیکراوه وه که متمانه ی پێ ناکری، ههوالێکتان بۆ دی، بۆچی؟

(۳) - ﴿أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ﴾، نەبادا کۆمەلێک بە نەزانیی تووشی زیان بکەن، واتە: (أَنْ لَا تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ)، بۆ ئەوەی کۆمەلێک بە نەزانیی تووشی زیان نەکەن، یاخود: (كَرَاهَةً أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ)، واتە: چونکە خراپە، کۆمەلێک تووشی زیان بکەن بە نەزانیی.

ئنجاشە (بِجَهَالَةٍ)، دوو واتای هەن:

أ- (أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ مِنْكُمْ بِهِمْ)، تووشی زیانیکیان بکەن، بەهۆی ئەوەوە کە نایانناسن.

ب- (أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ مِنْكُمْ بِهِمْ)، تووشی کارێکیان بکەن بەهۆی کردەوهی نەزانییەوه.

کەواتە: (جَهْل) دەگونجێ بە مانای نەبوونی زانیاری بێ بە شتەکە، دەشگونجێ (جَهْل) بە مانای کردەوهیەکی نەفامانە بێ، ئەک نەبوونی زانیاری.

(۴) - ﴿فَتَصَبَّحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾، سەرەنجام بەهۆی ئەوەوە کە کردووانە، لە پەشیمانان بن.

(فَتَصَبَّحُوا: أَيِ فَتَصَبَّحُوا)، واتە: ئەوە سەر بکیشێ بۆ پەشیمان بوونەوهتان، (نَدِمَ) و (تَدَامَى) هەردووکیان بە مانای خەفەت خواردن بەهۆی ڕا گۆرانەوه لە بارە شتیکەوه کە تێپەریوه، شتیک کە تێپەریوه، ئنجا ڕات لە بارەیهوه بگۆڕی، کە تازە لە دەستت چوو، بە زۆری وایە نەزانیی پەشیمانیی بۆ خاوەنەکە ی پەیدا دەکات و پەلکێش دەکات.

لێردە کە خوا ﷻ هەم وشە (فَاسِق) و هەم وشە (نَبَأ) ی بە نەزانراو (نَکَرَة) هێناون، لە سیاقیکدا کە بە (إِنْ) ی (شَرْطِيَّة) هاتو: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ﴾، ئەمە لێردە واتە: تێکڕای فاسیقەکان هەر جوړە فیسقیک بێ، هەر جوړە هەواییک بیتن، هەواییەکان بە گشتی، یانی: (فَاسِق)، کە بە (نَکَرَة)

هاتوه، هه‌موو جوۆره فاسیق و لادهره‌کان ده‌گریته‌وهو، (نَبَأُ) یش، دیسان هه‌موو جوۆره هه‌واله‌کان ده‌گریته‌وه، واته: هه‌ر بابایه‌کی لاری، هه‌ر جوۆره هه‌والی‌کی بو هی‌تان، ئیوه (تَبَّيَّنَ) و (تَثَبُّتَ) بکه‌ن، (تَبَّيَّنَ) بکه‌ن، روونی‌که‌نه‌وهو، (تَثَبُّتَ) بکه‌ن، په‌له مه‌که‌ن، که دیاره‌ئهو دووه‌ش پیکه‌وه په‌یوه‌ستن، که‌سیک که په‌له ده‌کات له‌ شت، بو‌ی پروون نابیته‌وهو، ناتوان‌ی پروون و ساغی بکاته‌وهو، هه‌روه‌ها که‌سیک که (تَثَبُّتَ) ده‌کات و، پ‌ی ده‌چه‌سپ‌یتی و په‌له ناکات، هه‌له‌شه ناب‌ی، ئه‌وه هاوکاری ده‌بی که باشت‌ر ئهو هه‌واله‌ی بو‌ پروون و ساغ بیته‌وه.

۵- ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾، بشزانن که پیغه‌مبه‌ری خواتان ﷺ له ئیودایه، شتیکی ئاشکرایه که پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ له ئیودایه، که‌واته: مه‌به‌ست ته‌نیا مانا رواله‌تییه‌که‌ی نیه، به‌لکو زانایان چه‌ند واتایه‌کیان بو‌ لیکداونه‌وه:

۱- مادام پیغه‌مبه‌ری خواتان ﷺ له ئیودایه، له هه‌بوونی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هره‌مه‌ند بن و سوود له بوونه‌که‌ی وه‌ربگرن و، هه‌ر له خوۆه‌ بریار مه‌ده‌ن، له خوۆه به‌ دوا‌ی قیل و قال و هه‌وال و دهنگ و با‌سی ناروون مه‌که‌ون.

۲- مادام پیغه‌مبه‌ری خواتان ﷺ له ئیودایه، پار‌یز له‌وه بکه‌ن که درۆ بکه‌ن، یان شتیکی ناهه‌ق بل‌ین، چونکه دوا‌یی خوا ﷺ هه‌وال‌ی پ‌نده‌دات.

۳- بزانی که پیغه‌مبه‌ری خواتان ﷺ له ئیودا هه‌یه، که‌واته: پ‌یچه‌وانه‌ی ر‌یزو ئه‌ده‌ب به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نواندنه، که ئهو ته‌شریفی له ئیوتاندا‌ب‌ی، که‌چی ئیوه نه‌یکه‌نه بو‌لا‌که‌راوه (مر‌جع) تان.

۶- ﴿لَوْ طِيعَكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾، ئه‌گه‌ر له زۆر شتاندا به‌ قسه‌تان بکات، تووشی گرفتاری و نا‌ره‌حه‌تی ده‌بن.

(لَعَنِتُمْ، أَي: لَنَا لَكُمْ الْعَنْتَ وَهُوَ الْمُسَقَّةُ وَالشَّدَّةُ)، تووشی (عَنْتَ) ده‌بن، ئه‌و‌یش بریتیه له زه‌حه‌میه‌ی و نا‌ره‌حه‌تی و گرفتاری، خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿فِي كَثِيرٍ مِّنَ

الْأَمْرِ ﴿۷﴾ له زۆر كاران دا، نهك له هه موو شتيكدا، چونكه هه نديك كار هه ن، له مه وداي عه قلى به شهردان و، باوو زاندران و، ده زانرين، ته وانه پيوست ناكات بگيرد رته وه بو لاي پيغه مبهري خوا ﴿۸﴾، له ورده شتدا، شتي خيزاني، شتي كومه لايه تى، شتيك كه به عه قل و زگماك زانراوه و، باوه خيري چونه و شهري چونه؟

(۷) - ﴿وَلَيْكِنَّ اللَّهَ جَبَّ إِلَيْكُمْ الْإِيمَنَ﴾، به لام خوا ﴿۸﴾ ئيماني له لاتان خو شه ويست كردوه.

(۸) - ﴿وَرَبُّهُ فِي ظُلُمٍ﴾، هه روه ها له دلستاندا پازاندوويه ته وه، كه واته: مادام خوا ﴿۹﴾ ئيماني له لا خو شه ويست كردوون و له دلتاندا پازاندوويه ته وه، فه رمانبه ري پيغه مبه ر ﴿۱۰﴾ بكه ن، چونكه پيغه مبه ري خوا ده تانگه به نى به ئيمانك كه خو وشي ستراو پاز تراوه به له دلتاندا، مادام خوا ﴿۱۱﴾ ئيماني له دلتاندا خو وشي ستراو پاز ندراره كردوه، كه واته: شوين تهو ئيمانه خو شه ويست و پاز تراوه به بكه ون له دلتاندا، هه روه ها ته وه كه پيغه مبه ري خوا ﴿۱۲﴾ پيتان راده گه به نى.

(۹) - ﴿وَكَرَّ إِلَيْكُمْ الْكُفْرُ وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ﴾، خوا ﴿۱۰﴾ بپيروايي و لادان و سه ري چي لاي ته وه بو غز تراو كردوه، ناخو وشي ستراو و نا په سند كردوه، ياني: ﴿جَعَلَ الْكُفْرَ عِنْدَكُمْ مَكْرُوهًا﴾، بپيروايي له لاي ته وه واي ليكردوه، كه ته وه كو فرتان بدزي و، رقتان لي ي و، كه بفتان پتي نه به ت، (الْفُسُوقُ: مَا دُونَ الْكُفْرِ، وَالْعِصْيَانُ مَا دُونَ الْكِبَائِرِ)، لادان (فُسُوق) يش بري ته له وه ي له خو ار كو فره وه بي و، له گونا هه گه وه ره كان بي، سه ري چي ل (عِصْيَان) يش ته وه به كه له خو ار گونا هه گه وه ره كانه وه بي، واته: هه ر كام له بپيروايي كه گه وه ره ترين گونا هه، پاشان گونا هه گه وه ره كان كه به هو يانه وه ره وڤ به لاده ر داده نري، دواي ته وه گونا هه كانى دي كه، كه ره وڤ به هو يانه وه به سه ري چي لكار داده نري، خوا له لاي ته وه ناخو وشي ستراو كردوون.

(۱۰) - ﴿أَوَلَيْكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ﴾، ته وانه ري راستگرتووان.

(۱۱) - ﴿فَضَلَّ مِنْ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، تھووش به خششهو چاکه یه له لایهن خواوه.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾، خواش زانای کار به جییه.

کهواته: تھوانه ی ئیمانیان خۆشدهووی و ئیمان له دلیاندا رازنراوه یه، وهک نهجامیکی ئاسایی رقیان له کوفره، لئی دوور ده کهونهوه، ههروهها رقیان له گوناوه گهوره کانهو، رقیشیان له کووی سه ریپچییه کانه.

لیره دا که ده فهرمووی: ﴿وَلَيْكِنَّ اللَّهَ﴾، تهم به لام (استدراك)ه، بو دلدا نه وهی بروادارانه، که خوا ﷻ لیان نه گه راوه، ههواله ی خویانیان بکات، تووشی ناره حه تی و گرفتاریی بن، به لکو ئیمانی له لا خۆشه ویست کردوون و رازاندوویه ته وهو، کوفرو لادان و سه ریپچییشی له لا بوغزینراو کردوون، تھوانه ش کهسانی سه ر راستن.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ﴾، تھوانه ن پئی راستگرتووان، یاخود مانایه که ی ئاوايه: به لام خوا ﷻ فرمان به پیغه مبه ره که ی ناکات، مه گه ر به شتیک که سه ره نجامی چاکى تیدا یه، هه رچه نده تھو شته ی خوا فهرمانی پئی به پیغه مبه ر ﷻ کردوه، به پیتی ئاره زووی په له ی تیهوش نه بی، که بریتیه: له و حوکمه شه رعیهانه ی ئیمان ده یانخوازی، هه رچه نده جاری وابی له گه ل فیکرو سه لیه و ئاره زووی تیهوشدا تیک بگیری.

یاخود مه به ست له ئیمان لیره دا، ئیسلام و بنه مایه کانی ئیسلامه، واته: به لام خوا پابه ندیی به ئیسلامی له دلی تیهوشدا خۆشه ویست کردوه و رازاندوویه ته وه، بویه ش وشه ی: (حَبَبٌ) و (وَكْرَةٌ)، به پیتی (إِلَى) به رکاریان خواستوه، تا کو مانای گه یاندى (بَلَغَ) یان بخریته نپو، یانی: (بَلَغَ إِلَيْكُمْ حُبَّ الْإِيمَانِ، وَكْرَةٌ وَبَلَغَ إِلَيْكُمْ كَرَاهَةَ الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ)، واته: خوا ﷻ گه یاندوویه ته لای دلی تیهوش، خۆشویستنی ئیمان و رازنراوه یی ئیمان، ههروهها به پیچه وانه شه وه: رق لیبونه وهی کوفرو لادان و سه ریپچی، پیتان گه یاندووه، به لام بو وشه ی (زَيْتَهُ)،

(إِلَى) به کار نه هتیاوه، ده فهرموی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمْ إِلَّا أَلَمِنْ وَرَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ به لکو ههر بو خوئی به بی پیتی دیکه به رکاری خواستوه، چونکه جوانی ئیمان له دلیاندا شتیکی راسته خو بووه، به هوئی تهوه وه که فهرمان به ری خویان کردوه، له خویشو یستی ئیمان و رق لیوونه وه له کوفرو لادان و سه ریچییدا، له نهجامی تهوه دا رازاوه یی ئیمان به شیوه یه کی راسته خو پیدابووه.

وشه ی (لَکِنْ)، زانایان له زمانی عه ره بییدا ده لَکِنْ: پیتی راستکردنه وه یه (حَرْفُ الْإِسْتِدْرَاكِ) و له کوردیی دا ده بیته وه (به لَام).

ننجا مانایه کی دیکه ی (لَکِنْ) لیره دا ئاویه: (لَکِنَّ اللَّهَ لَا يُقَرُّ نَبِيَّهٗ عَلَى إِطَاعَتِكُمْ بَلْ يُسَدِّدُهَا بِالْوَحْيِ)، به لَام خوا ﴿نَاهِيْلَ﴾ نه یل پیغه مبه ره که ی به قسه ی ئیوه بکات، له شتیکیدا که تووشی ناره حه تی بی بن، به لکو به هوئی وه حییه وه سه ر راستی ده کات و، راسته پیی ده کات.

که ده فهرموی: ﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، وشه ی (فَضْلًا) و (نِعْمَةً) هه ردووکیان مه نصووبن، له سه ر حاله ق به رکاری ره ها (مفعول مطلق)، که بو روونکردنه وه ی ههر کام له کاره کانی: (حَبَبٌ) و (كَرَّةٌ) و (زَيْنَةٌ)، چونکه نه وه له لا خو شه ویست کردن و له لا بوغزینان و له لا جوان کردنه، له به خشش و چاکه ی خوی په روهر دگاره.

که واته: ﴿فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾، یانی: خوا ﴿نَاهِيْلَ﴾ له لایه که وه ئیمانی له لا خو شه ویست کردوون و له دلتاندا رازاندوویه تهوه، له لایه کی دیکه وه ش: کوفرو لادان و سه ریچیی له لای ئیوه بوغزینراو کردوه، وه ک به خششیکی خوئی و چاکه یه کی خوئی.

جیاوازی نیوان (فَضْلٌ) و (نِعْمَةٌ) ش تهوه یه که (فَضْلٌ) مانایه که ی گشتیه و، نیعمه ت و غهیری نیعمه تیش ده گریته وه، به لَام (نِعْمَةٌ) تهوه یه که بنده پیوستی پیی هه یه، به لَام (فَضْلٌ) زیاد له پیوستی بنده شه، واته: خوا ﴿نَاهِيْلَ﴾

هه‌م ئه‌وه‌ی که پێویستتان پێیه‌تی، پێتان ده‌به‌خشێ، هه‌م زیاده‌ی پێویستی
خۆشتان، پێتان ده‌به‌خشێ.

که ده‌فه‌رموی: **وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ**، یانی: به‌ دُنیا‌یی خوا زانیه‌، ده‌زانێ هه‌ر
که‌سه‌ چه‌ند هه‌ل‌ده‌گرێ و چی پێ بدات! کاربه‌جێشه‌ له‌ کاره‌کانی دا، خوا **عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ**
لێزانانه‌ و کارامانه‌، کاره‌کانی خۆی ئه‌نجام ده‌دات.

به‌رله‌وه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌مه‌ به‌جێ به‌ئێلین و به‌جینه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی
دووهم کورته‌ باسێک له‌باره‌ی دادگه‌ریی هاوه‌لان (عدالة الصحابة) هه‌ ده‌که‌ین:

زانیان گوتووپانه: ئەو کەسە بەپێی ھۆی ھاتنە خوارووەکەی کە پێشتر باسمان کرد، لە عەلقەمەیی کوڕی ناجییەووە بەسەرھاتەکیمان ھێنا، کە (الطیرانی) لە (معجم الكبير) دا، ھێنا بووی و (ابن أبي عاصم) لە (الأحَاد وَالْمَثَانِي) و، جگە لەوانیش، ھەرۆھە ھەردوو نووسەری (الإستيعاب في بيان الأسباب) یش، گوتووپانه: سەنەدەکەی ھەسەنە، ئەو ھەوآلەیی وەلیدی کوڕی عوقبەیی کوڕی موغەیط بەردی بۆ پێغەمبەر ﷺ کە ھەوآلیکی ناپاست بوو، بەپێی ئەو ڕیوایەتەیی باسمان کرد، ھەرچەندە لە فەرماشتە کەدا نەھاتووە کە پێغەمبەر ﷺ سەرزەنشتی وەلیدی کردبێ، بەلام گرنگ ئەوێە ھەوآلیکی ناپاستی بۆ پێغەمبەر ﷺ خوا ﷻ بەردووە کە گوتووێتی: ئەو خەلکە (بَنُو الْمُصْطَلِقِ) ھەلگەپرانووەو ھاتوون لە دژم بچەنگن، بەلام پێغەمبەر ﷺ دوایی ھەندێی لە ھاوہلانی ناردن، ھەوآلەکیان ساغ کردووەو بۆیان دەرکەوت، کە نەخێر وەلید راستی نەکردووە.

جا لهو بارهوه زانایان گوتوو یانه: که واته ټهو هاوه له دروۍ کړدوه، خواى دادگه ریش به فاسیقى ناو هټناوه، لټره وه ټهو مش ت و مړه په یدا بووه: ټایا هاوه لان خوا لټیان رازی بى، هه موویان دادگه رن یان نا؟ بوۍه راجیایه ک له باره ی دادگه ریبى هاوه لان لټره وه سه ری هه لدوه.

سهره تا هه ندیک قسه ی (محمد الطاهر بن عاشور) دینین له تهفسیره که یدا^(۱) ده لى: (وَاعْلَمَ أَنَّ جَمْعَهُمْ أَهْلَ السُّنَّةِ عَلَىٰ اعْتِبَارِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ عِدُولًا، وَإِنَّ كُلَّ مَنْ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ وَأَمَّنَ بِهِ، فَهُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَزَادَ بَعْضُهُمْ شَرْطًا أَنْ يَرَوْهُ عَنْهُ أَوْ يَلْزِمَهُ وَمَالَ إِلَيْهِ الْمَازِرِيُّ قَالَ: فِي أَمَالِيهِ فِي أَصُولِ الْفَقِهِ: وَلَسْنَا نُرِيدُ بِأَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ كُلَّ مَنْ رَأَاهُ أَوْ زَارَهُ لِمَا مَاءً، وَإِنَّمَا نُرِيدُ أَصْحَابَهُ الَّذِينَ لَا زَمَّوْهُ وَعَزَّزُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ، وَاللَّيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ، شَهَدَ اللَّهُ لَهُم بِالْفَلَاحِ).

واته: بزانه که زوړ به ی ټه هلی سوننه ت^(۲)، (واته: زوړینه و جه ماوه ری مسولمانان) پټیان وایه هاوه لان ی پیغه مبه ر ﷺ (خوا لټیان رازی بى) هه موویان دادگه رن، هاوه لانیش هه ر که سى پیغه مبه ری خواى بینیبى و پروای پټی هټنا بى، ټه وه له هاوه له کانیه تی، به لام هه ندیکیان ټهو مەرجه شیان بو زیاد کړدوه که ده بى هه والیشى له پیغه مبه ر ﷺ گیرابیته وه، یاخود زوړ له خزمه تی دابووبى و، (المازري) ټهو رایه ی په سند کړدوه، له کتیبه که ی خویدا به ناوی (الأمالی)، له (أصُولُ الْفَقِهِ) دا، گوتوو یه تی: مه به ستمان له هاوه لان ی پیغه مبه ر ﷺ هه ر که سیک نیه، پیغه مبه ری بینیبى ﷺ، یاخود به که میی سهر دانی کړد بى، به لکو مه به ستمان له (هاوه لان) ی ټه وانه ن که له گه لى بوون، پشتیان گرتوه و، هاوکارى بوون و،

(۱) التحرير والتنوير: ج ۲۶، ص ۲۳۰.

(۲) واته: زوړ به و جه ماوه ری مسولمانان، که له هه ندیک له کتیبه کانی خوځدا باسم کړدوه، وشه ی (أَهْلُ السُّنَّةِ)، یان (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)، ناویکی میژوو ییه، وه ک ناوونیشانی ک بو زوړینه ی مسولمانان به کاره ټراوه، به لام باشت وایه هه ر بگوتوړى: زوړینه ی مسولمانان، جه ماوه ری مسولمانان، پروانه: (مه وسووعه ی بیرکړدنه وه ی نیسلامی له تیوان وه حی و واقع دا) کتیبى دووم، هه رو ده ا: مه وسووعه ی: [به ره و باشت تیکه یشتن و پیگه یشتن] کتیبى حه و ته م.

شوین تهو پروناکیه کهوتوون، که له گه لئی دابه ز تراوهو، تهوانه ش سهرفران، خوا شایه دیی سهرفرازی و به مراد گه یشتنی بو داو.

کهواته: ههر له ټیو زوړبه ی مسولماناندا دوو پرا ههن:

أ- پرا په کیان ده لئ: هه موو هاوه لآن دادگهرن.

ب- پرا په کیان ده لئ: نه خیر هه موویان دادگهر نین، چونکه هه موویان به هاوه ل له قه لهم نادرتن، به لکو ته نیا تهوانه به هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ له قه لهم دهرین و تهوانه دادگهرن، که زوړ له خرمه قی دابوون، پشتیان گرتوهو، هاوکاری بوون، له گه لئی بوون و شوین تهو پوښنایه کهوتوون که له گه لیدا دابه ز تراوه.

شایانی باسه: نه گهر ته ماشای هوئی هاتنه وه خواره وه کهش بکهین، ههر تهو پرا په ی دووم ده گه یه نی، که دوو پرا په ت هاتوون، پرا په تیکیانمان پیشت هریناو تیتستاش ثاماره یه کی پی دده دین: (عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ نَاجِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَلِيدَ بْنَ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ يُصَدِّقُ أَمْوَالَنَا، فَسَارَ حَتَّى إِذَا كَانَ قَرِيبًا مِنَّا، وَذَلِكَ بَعْدَ وَقْعَةِ الْمُرَيْسِعِ رَجَعَ، فَرَكِبْنَا فِي أَثَرِهِ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَيْتُ قَوْمًا فِي جَاهِلِيَّتِهِمْ أَخَذُوا اللَّبَاسَ وَمَنَعُوا الصَّدَقَةَ، ...)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٤، وَابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْمِثْنَانِ: ١، قُلْنَا وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي مَجْمَعِ الزَّوَائِدِ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادَيْنِ فِي أَحَدِهِمَا يَعْقُوبُ بْنُ عَمِيدٍ بْنُ كَاسِبٍ وَقَفَّهُ بْنُ حَبَّانٍ وَصَعَّفَهُ الْجُمْهُورُ، قُلْنَا: الْمُنْتَقَرُ فِي حَالٍ يَعْقُوبُ أَنَّهُ صَدُوقٌ مَا لَمْ يُخَالَفْ، وَالْحَدِيثُ ذِكْرُهُ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَجِ ٧، الصَّفْحَةُ ٥٥٥، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ مُرْدَوَيْهِ^(١)).

واته: عهلقه مه ی کوړی ناجیه خوا لیی رازی بی، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ وهدلیدی کوړی عوقبه ی کوړی ته بی موعیه طی نارده لامان، که زه کاتی مال و سامانمان لیتوهریگری، هات، هه تا گه یشته نیزیک ټیمه، تهویش له دوی پروودای (المُرَیْسِعِ)، دواپی گه پرا په وه، ټیمه ش سواړی ولاغان بووین و به دوی کهوتین،

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب، ج٣، ص٢٧٤.

ئەویش چوو بۆ لای پیڭەمبەر ﷺ، گوئی: ئەی پیڭەمبەری خوا! چوو مە لای کۆمەڵیک کە هەر لە سەردەمی ئەقامیی خۆیاندا دەژین و، پۆشاکى جەنگیان لەبەر کردووە ملیان نەداوە بۆ زەکات دان...

هەروەها ئەم پڕوایەتەش هەیە: (عَنْ الْحَارِثِ بْنِ ضَرَّارَةَ الْخَزَاعِيِّ^(۱))، کە دەقە عەرەبییەکی ناھێنم، مانایە کوردییەکی دێنم: (الْحَارِثُ بْنُ ضَرَّارَةَ الْخَزَاعِيِّ)، خوا لێی پازى بێ، گێڕاویەتەو دەڵێ: چوو مە لای پیڭەمبەری خوا ﷺ بانگی کردم بۆ ئیسلام، منیش چوو مە ئێو ئیسلامەو دانم پێدا هێناو، بانگی کردم بۆ زەکات، منیش دانم بە زەکاتاندا هێنا، دواى گوتم: ئەى پیڭەمبەری خوا! ﷺ دەگەرێتمەو بۆ لای خەڵکەکم، بانگیان دەکەم بۆ ئیسلام و بۆ زەکات دان، هەر کەسیک وەلامى دامەو، زەکاتەکی کۆ دەکەمەو پیڭەمبەری خوا ﷺ نوێنەرێکم دەنێرێتە لا، بۆ فلان کات و فلان کات، تاكو ئەو زەکاتەى کۆم کردۆتەو بۆق بێنم، دەڵێ: کاتیک کە (الْحَارِثُ بْنُ ضَرَّارَةَ)، زەکاتە کۆ دەکاتەو، دەگاتە ئەو کاتەى پیڭەمبەر ﷺ نوێنەرەکی بنێرێ، نوێنەرەکی پیڭەمبەری خوا ﷺ دیار نابێ و ناچێ بۆ لای، ئەویش چاوەرێی دەکات و پێى وادەبێ لە لایەن پیڭەمبەری خوا ﷺ توو پرەییەک بەرانبەر وی پەیدا بوو، بۆیە سەرانى خەڵکەکی (پیش سپییانى خەڵکە کە) خوێ بانگ دەکات و پێیان دەڵێ: پیڭەمبەری خوا ﷺ کاتیکى بۆ دیاریى کردبووم کە نوێنەرێک بنێرێ بۆ لام، بۆ ئەوێ ئەو زەکاتەى لە لامە لێم وەر بگرێ، پیڭەمبەری خواش ﷺ هەرگیز گەت و بەلێتێ دوا ناکەوێ، بۆیە پێم وایە نەهاتنى نوێنەرەکی بۆ لامان، لەبەر ئەوەیە لێمان توو پرە بوو، وەرن با بچین بۆ لای پیڭەمبەری خوا ﷺ، پیڭەمبەری خواش ﷺ (الولید بن عقبە) دەنێرێ بۆ لای (حارث) تاكو ئەو زەکاتەى کۆی کردۆتەو لێى وەر بگرێ، وەلید

(۱) قال محقق تفسير روح المعاني ج ۱۲، و جزء ۲۶، ص ۴۰۴ و ۴۰۵: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۸، ۴۸۲، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۳۳۹۵، وَقَالَ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: ج ۹، ص ۱۰۹: رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ وَرِجَالُ أَحْمَدُ ثِقَاتٌ، وَلَكِنْ قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: إِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ.

ده روات تاكو ده گاته هه نديك له پښه كه، ده ترسې و ده گه پښه وه، ده لښ: نه ي پښه مبهري خوا ﷺ! (حارث) زه كاته كه ي نه دامې و ويستيشي همكوژي، پښه مبهريش ﷺ سوپايه ك ده تيرې بولاي (حارث)، به لام (حارث) خوې و هاوه له كاني دين و، نه و سوپايه ي پښه مبهريش ناردوويه تي، وهك نوښه ر بول ساغ كړنه وه ي هه واله كه، پيشوازي لښ ده كات و، نه و كاته ي نه وان له مه دينه جيا بوونه وه، (حارث) يش پښان ده گات، نجا نه وان ه ي پښه مبهري ﷺ ناردووي، ده لښ: نه وه (حارث) ه، كاتيكي پيكنه گهن، (حارث) پښان ده لښ: بولاي كښ تير دراوڼ؟ ده لښ: بولاي تو، ده لښ: بوچي؟ ده لښ: پښه مبهري خوا ﷺ (الوليد بن عقبه) ي بولاي تو ناردوه، به لام گه راوه ته وه بولاي و گوتوويه تي: تو زه كاته كه شت نه داوه تي و ويستو شته بيكوژي! (حارث) يش ده لښ: سوښد به و كه سه ي موحه ممه دي به هق په وان ه كړدوه، نه وه ليدم بينيو وه نه هاتوه بولاشم.

كاتيكي (حارث) ده چپت بولاي پښه مبهري خوا ﷺ پښي ده فهرموي: زه كاته كه ت نه داوه و، ويستو شته نوښه ره كه شم بكوژي! (حارث) ده لښ: نه خيړ سوښد به و كه سه ي تو ي به هق ناردوه و تو ي په وان ه كړدوه، نه نوښه ري تو م بينيو وه، نه هاتوه بولاشم و، منيش نه هاتم مه گهر دواي نه وه ي نوښه ره كه ي تو ديار نه بووه بښ بولام و، له وه تر سام كه خواو پښه مبهري خوا ﷺ لښ تووړه بووښ، (حارث) ده لښ: نښدي له باره ي منه وه نه و نايه تانه ي سووړه تي (الحجرات) هاتنه خوار: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَتَيَاتُكُمْ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِصْرَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۖ﴾ (٦) ﴿وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَنُرْسِلَنَّهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ﴾ (٧) ﴿إِلَّا يَمُنُ وَرَبَّنَّهٖ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الزَّاشِقُونَ﴾ (٧) ﴿فَضَلَّ مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (٨) ﴿

نجا نه م دوو گيړ راوه يه ي هو ي هاتنه خواره وه، هه ردووكيان نه وه ده گه يه نن كه (الوليد بن عقبه بن أبي معيط)، چووه له خزمهت پښه مبهري را ﷺ دروي

کردوه، بۆيش هه‌بووه له زانايان گوتوويعه: به‌م به‌لگه‌يه، ده‌گونجى هاوه‌لان هه‌موويان به‌ دادگه‌رو راستگو له قه‌له‌م نه‌درين.

ننجا با چه‌ند قسه‌يه‌كى (الالوسي) بينين، كه به‌راستى تاكو راده‌يه‌كى باش تيشكى خستوته سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌يه، له ته‌فسيره‌كه‌ى خو‌ى (روح المعاني)دا^(١)، ورده‌كارىيه‌كى باش ديئى، ده‌لى:

اَوَاسْتَدِلُّ بِهَا عَلَى أَنْ مِنَ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ مِنْ لَيْسَ بَعْدِل، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَطْلَقَ الْفَاسِقَ عَلَى الْوَلِيدِ بْنِ عَقْبَةَ فِيهَا، فَإِنْ سَبَبَ النُّزُولَ قَطْعِي فِي دُخُولِهِ تَحْتَ حُكْمِ الْآيَةِ، وَهُوَ صَحَابِي بِالْإِتِّفَاقِ، فَيُرَدُّ بِهَا عَلَى مَنْ قَالَ: إِنَّهُمْ كُلُّهُمْ عَدُولٌ وَلَا يَبْحَثُ عَنْ عَدَالَتِهِمْ فِي رِوَايَةٍ وَلَا شَهَادَةٍ، وَهَذَا أَحَدُ الْأَقْوَالِ فِي الْمَسْأَلَةِ، وَقَدْ ذَهَبَ إِلَيْهِ الْأَكْثَرُ مِنَ الْعُلَمَاءِ السَّلَفِ وَالْخَلَفِ. وَثَانِيًا أَنَّهُمْ كَغَيْرِهِمْ، فَيَبْحَثُ عَنْ الْعَدَالَةِ فِيهِمْ فِي الرِّوَايَةِ وَالشَّهَادَةِ، إِلَّا مَنْ يَكُونُ ظَاهِرُهَا أَوْ مَقْطُوعُهَا كَالشَّيْخِ. وَثَالِثًا أَنَّهُمْ عَدُولٌ إِلَى قَتْلِ عَثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَيَبْحَثُ عَنْ عَدَالَتِهِمْ مِنْ حَيْثُ قَتَلَهُ لَوْقُوعِ الْفِتَنِ مِنْ حَيْثُ ذَهَبَ فِيهِمْ الْمَمْسُكُ عَنْ خَوْضِهَا. وَرَابِعًا أَنَّهُمْ عَدُولٌ لِأَنَّ قَاتِلَ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ لَفَسَقَهُ بِالْخُرُوجِ عَلَى الْإِمَامِ الْحَقِّ، وَإِلَى هَذَا ذَهَبَتِ الْمُعْتَزَلَةُ.

والحق ما ذهب إليه الأكثرون وهم يقولون: إِنَّ مَنْ طَرَأَ لَهُ مِنْهُمْ قَادِحٌ، كَكُذِبٍ أَوْ سَرَقَةٍ أَوْ زِنَا، عُمِلَ بِمَقْتَضَاهُ فِي حَقِّهِ، إِلَّا أَنَّهُ لَا يُصِرُّ عَلَى مَا يُخِلُّ بِالْعَدَالَةِ، بِنَاءً عَلَى مَا جَاءَ فِي مَذْهَبِهِمْ مِنَ الْآيَاتِ وَالْأَخْبَارِ وَتَوَاتُرِ مِنْ مُحَاسِنِ الْأَثَارِ، فَلَا يَسُوغُ لَنَا الْحُكْمَ عَلَى مَنْ ارْتَكَبَ مِنْهُمْ مُفْسِقًا، بَأَنَّهُ مَاتَ عَلَى الْفَسْقِ. وَلَا نُنْكَرُ أَنَّ مِنْهُمْ مَنْ ارْتَكَبَ فِي حَيَاتِهِ مُفْسِقًا لِعَدَمِ الْقَوْلِ بِعَصَمَتِهِمْ، وَأَنَّهُ كَانَ يُقَالُ لَهُ قَبْلَ تَوْبَتِهِ فَاسِقٌ، لَكِنْ لَا يُقَالُ بِاسْتِمْرَارِ هَذَا الْوَصْفِ فِيهِ، ثَقَّةٌ بِرُكَّةٍ صَحْبَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَزِيدُ ثَنَاءِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِمْ كَقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا...﴾ (البقرة، آي ١٤٣) وَقَوْلِهِ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ (آل

عمران، إلى غير ذلك، وحينئذ إن أريد بقوله: إن من الصحابة من ليس بعدل، أنَّ منهم من ارتكب في وقت ما، ما ينافي العدالة، فدلالة الآية عليه مسلمة، لكن ذلك ليس محل النزاع، وإن أريد به أنَّ منهم من استمر على ما ينافي العدالة، فدلالة الآية عليه غير مسلمة كما لا يخفى، فتدبر فالمسألة بعد تحمّل الكلام، وربما تقبل زيادة قول خامس فيها).

واته: ئەوانەى گوتووایانە: ھاوہلان ھەموویان دادگەرین، بەلگەیان بەم ئایەتە ھیناوەتەوہ: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ يَّنِي﴾، چونکە خواى بەرز وشەى فاسقى بو (الوليد بن عُقبە)، لە ئایەتە کەدا بە کارھیناوەو، ھۆى ھاتنە خواروہ کەش یە کلاکەرەو یە کە (الوليد بن عُقبە) دە چیتە بن ھوكمى ئەو ئایەتە، کە بە یە کەدەنگى ھەموو لایە کیش یە کتیک بووہ لە ھاوہلان، بۆیە بەو بەلگە یە بەرپەرچى قسەى ئەو کەسە دەدریتەوہ کە گوتویەتی: ھاوہلان ھەموویان دادگەرن و لە دادگەریان ناکۆلریتەوہ، نە لە ڕیوایەتدا کە لێیان گێردراوەتەوہ، نە لە شایەدیی داندای کە شایەدیی بەدن، (ئنجالووسى سەرچەم چوار ڕایان دینى):

رای یە کەم: کە ئەمە ڕای یە کەمە لەو مەسەلە یەدا: زۆر بەى زانیان لە پێشین و پاشین ڕایان وابوو، (واتە: ڕای یە کەم لە بارەى ھاوہلانەو ئەو یە) کە ھەموویان دادگەرن و، نابى بکۆلریتەوہ و بپشکرتى لە بارەیانەو، چونکە ھەموویان لە ڕووى ڕیوایەتەوہ شتێان لە پێغمبەر ﷺ گێراوەتەوہ، راستگو بوون و، ھەمووشیان لە بارەى شایەدیی لێوەرگیرانی شەوہ و شایەدییان لێوەرگیراوە.

(مانای دادگەریش ئەو یە، ئەو کەسە گوناھىکی وانە کات، متمانەى پى نە کەرتى لە ھەلسۆکەوتیدا، بە تايبەتى لە ھەوال گێرانەو و لە شایەدیی داندای).

رای دووہم: ھاوہلانیش وەک غەیری خوێان دەبى لە دادگەریان بکۆلریتەوہ، ھەم لە ڕووى قسە گێرانەو، ھەم لە ڕووى شایەدیی دانیانەو، مەگەر کەسێک ڕۆالەتە کەى زۆر ڕوون بى، وەک دوو گەرە کە: ئەبوو بەکرو عومەر

(خو! لێیان رازی بێ)، ئالووسی تەنیا ئەو دووانە ی گوتوون، لەبەر ئەوەی هیچ کەس لە جەماوەری مسوڵمانان مشتومڕی لەسەر ئەوان نەبوو، بەلام لە بارە ی عوسمانەو (خو! لێی رازی بێ) و لە بارە ی عەلییەو (خو! لێی رازی بێ)، دیارە کە دوایی مشتومڕ پەیدا بوو، هەلبەتە لە لای مسوڵمانان ئەو چوارە خەلیفە راشیدەکانی پێغەمبەر ﷺ، بەلام لە سەر دەمی خۆیاندا عوسمان و عەلی مشتومڕ لە بارە یانەو هەبوو.

رای سیئەم: تیکرای هاوەلان بە دادگەر لە قەلەم دراو، تاكو كوشتنی عوسمان (خو! لێی رازی بێ)، بەلام لە دوا ی كوژرانی عوسمانەو، دەبێ لە دادگەریی هاوەلان بکوژیتەو، چونکە ئاژاوە و کێشە لەو کاتەو لە تیواندا پەیدا بوو، هەشبوو - لە هاوەلان - کە نەچۆتە نیو ئەو کێشەو ئاشووبانەو.

رای چوارەم: هەموویان دادگەرن، جگە لەوەی کە لە دژی عەلیی جەنگی کردو، (ئەو وشە ی (كُرمُ الله وجهه) ی بۆ بەکارهێناو)، خو! رێز لە ڕووی بگری، ئەم وشە یە زۆرم لیکۆلێتەو و هیچ سەرچاوە یە کم نەبینیو، باسی بکات، هەرچەندە زۆر لە زانایان بۆ عەلی بەکاری دێن، بەلام پێم وایە باش و راست وایە وەک ئەوانی دیکە هەر بگوتری: خو! لێی رازی بێ، چونکە لە دژی عەلیی پاپەڕیون و سەرپێچیان لێ کردو و بەهۆی ئەوەوەش فاسیق بوون، چونکە کەسێک لە فرمانبەریی حوکمرانی هەق دەر بچێ بە فاسیق و لادەر دادەنری، (بە یاخیی دەژمێری)، ئەمەش رای موعتەزێلە.

دوایی دەلێ: بەلام هەق و راست ئەوەیە کە زۆربە ی مسوڵمانان بۆی چوون، ئەوان دەلێن: هەر کەسێک لە هاوەلان بریندار کەریکی بۆ پەیدا بووی، (واتە: سیفەتێک کرداریک کە لە دادگەریی بشورێت)، وەک درۆکردن، دزیی کردن، زینا کردن، ئەو پێویستە لە بارە ی ویەو کار بە داخوایی ئەو بریندار کەرە بکری، بەلام ناگونجێ هیچ کام لە هاوەلان لەسەر شتێک بەردەوام بێ، کە دادگەریی

تیدا بفهوتینئ، به بهلگهی ئهوه که له باره یانهوه له ئایه تاندا مه دحی زۆر هاتوه به تهواتورو شوئنه وارو ره وشته جوانه کانیان به ئیمه گه یشتوون، بویه بۆمان دروست نیه، بینا له سه ره ئه وه ی به کیکیان گوناهیکی کردوه پئی فاسق بووه، بۆ وی به فاسیق دانه ر بووه، بلّیین: له سه ره فیسق مردوه، نکوولیش له وه ناکه ین که هه یانبوو له ژیا نی خویدا فاسیقکه ریکی ئه نجام داوه، (گوناهیک و ره فتاریکی لی پشکو تۆته وه که پئی فاسیق بووه به له ری لاده ر دانراوه، چونکه ناگونجی بلّیین: هاوه لّان (خوا لیان رازی بی)، له هه له پارێزراو بوون، وه ک پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مه عصوم بوون، ئنجا ئه وه که سه ی گوناهیکی کردوه که پئی فاسیق بووه، پیش ته وه به کردنه که ی پئی ده گو ترئ: فاسیق، به لّام نابئ بگو ترئ: به رده وام ئه وه وه سفه ی هه ره بۆ به کار ده هی ترئ، له به ره که تی هاوه لایه تی پیغه مبه ره ﷺ و ئه وه هه موو ستایشه ی خوا عزوجل له باره یانه وه، بۆ وینه: که خوا ﷻ فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا...﴾ البقرة، واته: ئیوه مان کردوه به کۆمه لّیکی میانجی، یان باشترین کۆمه لّ، (وَسَطًا: أَيِ عُدُولًا)، واته: دادگه رن، هه روه ها که خوا ﷻ فه رموویه تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ آل عمران، ئیوه باشترین کۆمه لّ بۆ مرؤفا یه تی په یدا کراون، ئنجا له و کاته دا که بگو ترئ: له هاوه لّان هه یه که دادگه ر نیه، ئه گه ره مه به ست ئه وه بی، هه یانه له کاتی کدا گوناهیکی کردوه که پیچه وانه ی دادگه ریه، ده لاله تی ئایه ته که به رپوونی ئه وه ده گه یه نی و، شتیکی سه لمێ تراوه، به لّام ئمه شوینی مشتوم په که نیه، به لّام ئه گه ره مه به ست ئه وه بی، له هاوه لّاندا هه یه، به رده وام بووه له سه ره شتی که پیچه وانه ی دادگه ریه، ئه وه ده لاله تی ئایه ته که نایه گه یه نی و، سه لمێ تراو نیه و ئه وه وش شیر دراوه نیه، [دوا یی ئالووسی ده لّئ]: ورده وه و رامینه، چونکه مه سه له که دووباره قسه ی دیکه ش هه لّده گرئ و، ره نگه رایه کی دیکه ی پیچه می ش هه لّبگرئ، زیاد له و چوار رایه ی هی تران.

پای بەنده لەو بارهوه:

پێم وایه پای راست و هاوسهنگ لەو بارهوه، لە دوو شتدا خۆی دەنوێت:

یه کهم: پۆلێن کردنی هاوه‌لان خوا لێیان رازی بێ، ده‌بێ هاوه‌لان پۆلێن بکړن، نه‌ک هه‌موویان یه‌ک حوکمیان بدری، ته‌ویش به‌ ژۆر به‌ لگان:

۱- ته‌وه‌ که‌ خوا ﷻ له‌ سووره‌تی (الحديد) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلِهِمْ...﴾ (۱۰) واته: ته‌وانه‌ تان که‌ له‌ پێش ئازادکردنی مه‌که‌دا، مالی خۆیان به‌ خشی و جه‌نگیان کرد، یه‌ کسان نین له‌گه‌ل ته‌وانه‌دا که‌ دواي ئازادکردنی مه‌که‌ جه‌نگیان کردو مالی خۆیان به‌ خشی، ته‌وانی پێشی پاداشتیان مه‌زنتره‌.

۲- هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (التوبة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنْ الْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ...﴾ (۱۰) واته: پێشکه‌وتوو یه‌که‌مه‌کان له‌ کۆچکه‌ران و له‌ پشتیوانان و، ته‌وانه‌ی به‌ چاک‌یی شوێنیان که‌وتوون، ته‌وانه‌ خوا لێیان رازییه‌و خوا رازیان ده‌کات.

۳- هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الفتح) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ...﴾ (۱۸) واته: به‌ دنیایی خوا له‌و پرواداران ه‌ رازی بوو که‌ له‌ ژێر دره‌خته‌که‌دا په‌یمان‌یان پێده‌دای... که‌واته: هاوه‌لان ناگونجی هه‌موویان یه‌ک حوکمیان بدری، پێشتریش له‌و باره‌وه‌ قسه‌مان کرد.

دووهم: هه‌ر که‌سیک لادان و تاوانی زلی لێ ده‌رکه‌وتبی و له‌سه‌ریشی به‌رده‌وام بووبی، ده‌بێ ته‌لهاوێردری، به‌لام ته‌وانی دیکه‌، حوکمه‌ گشتیه‌که‌یان دادگه‌ر بوونه‌، به‌ تابه‌ت له‌ ریوايه‌دا، به‌لێ تێمه‌ نازانین گوناهاکه‌ره‌که‌ خاتیمه‌ی چۆن بووه‌، به‌لام گرنگ ته‌وه‌یه: ته‌وه‌ی نایه‌ته‌که‌ دیگه‌یه‌نی، یه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ فاسیق له‌ قه‌له‌م ده‌دری، که‌سیکیش به‌ فاسیق له‌ قه‌له‌م درا، ته‌و کاته‌ ریوايه‌ت و شایه‌دی لێ وه‌رناگیرئ.

پیم وایه یه کهم: دهبی هاوه لآن پۆلین بکرین، دووهم: هەر که سێ گوناھێکی
 زەق و پروونی لێ دەرکه وتبێ، دهبی جیا بکریته وه و هه لبا و یردری، ئەوانی دیکه ش
 هەر له سەر ئەصلی حالەتی خۆیان که خوا ﷻ ئەو هه موو مه دحه ی کردوون،
 له سەر ئەو حالەته دەمیننه وه و، هه موویان به دادگەر له قه لهم دهرین.

مهسه لهی دووه م:

ئه گهر دوو کۆمه ل له برواداران به گژ یه کدا هاتن و شه پریان بوو، له سه ر کۆمه لگا و قه واره ی ئیسلامی پیوسته پێکیان بینته وه، ئه گهر لایه کیان وازی نه هیتا، به هیز پێی لی بگیری، تا کو مل ده دات بۆ هه ق و، ئه و کاته دادگه رانه ئاشت بکریته وه، برواداران برائ راسته قینه ی یه کدین و، ده بی ئاشته وایی له نیتوان دوو که سی نا کۆکیشدا بکری، چ جای دوو کۆمه ل:

خو ۱۱: ﴿وَلِنْ طَافِقَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْآخَرِ فَقِيلُوا أَلَيْ تَبْغِي حَتَّى تَفْعَلَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْضُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

١- ﴿وَلِنْ طَافِقَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، ئه گهر دوو کۆمه ل له برواداران به گژ یه کدا هاتن، ئاشته واییان له نیتوان دابکه ن و پێکیان به یینه وه، (إِنْ حَرَفَ شَرْطُ يَخْلُصُ الْمَاضِي بِالْإِسْتِقْبَالِ، فَيَكُونُ فِي قُوَّةِ الْمَضَارِعِ)، ﴿وَلِنْ طَافِقَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا﴾، (إِنْ) پیتی مه رجه، کرداریک که پاردوو یه ده یكات به داهاتوو، بۆیه ئه و کرداره که به پاردوو دی، به هوی (إِنْ) هه که به بۆ مه رجه، هیزی کرداریکی ئیستایی پت ده دات، که واته: ﴿وَلِنْ طَافِقَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، ئه گهر له داهاتوو دا کۆمه لیک له برواداران به شه پریان هاتن و به گژ یه کدا هاتن، یه که سه ر پێکیان بینته وه، (الصُّلْحُ): بریتیه له لابر دنی ناته بابی و ناریکی و نا کۆکی، له پوو ی پرێمانی عه ره بیه وه زانایان گوتوو یانه: خو ۱۱: ﴿وَلِنْ طَافِقَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا﴾، پێشی باسی دوو طائیفه ده کات، دوا یی ده یكات به کۆ، له بهر ئه وه ی کۆیه که له هه ردوو کۆمه له که پێکهاتوه، بۆیه پارانوی کۆی بۆ به کاره یناوه، ده نا به پوالت ده بوو بیفه رموو بایه: (وَلِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَتَا)، ئه گهر دوو کۆمه ل له برواداران پێکه وه به شه پریان هاتن.

(۲) - ﴿فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ﴾، نجا نه گهر يه کيکيان ده ستریزیی کرده سر نهوی دیکه، (البغي: الظلم والإعتداء عَلَى حَقِّ الْغَيْرِ، وَهُوَ هُنَا اسْتُعْمِلَ مَعْنَاهُ اللَّغْوِي لَا الْفِقْهِي، وَهِيَ الطَّائِفَةُ الْخَارِجَةُ عَنِ الْحَقِّ)، وشه ی (بَغْيِي) به مانای ستم و ده ستریزیی کردن بو سهر مافی نهوی دیکه دی، لیله دا به مانا زمانه وانییه که ی به کارهاتوه، که بریتیه: له ستم و ده ستریزیی و سنور شکینیی، نهک به مانا فیقهیه که ی که بریتیه له (أَهْلُ الْبَغْيِ)، که کومه لیکن له فرمانی حوکمرانیکی پهوا دهرده چن، نجا ده فهرموئ: نه گهر يه کیک که لهو دوو کومه لای به شهر هاتوون، ههر سوور بوو له سهر ده ستریزیی کردنه سهر نهوی دیکه.

(۳) - ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَغْيٍ حَتَّى تَقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾، له دژی نهوه یان که ستم و ده ستریزیی دهکات، بجهنگن، تا کو ده گهرته وه بو فرمانی خوا.

لیله دا: (فَقَاتِلُوا)، فه رمانه و بو فه رزیشه، واته: فه رزه ئیوه ده سستی نهو لایه نه بگرن که چاوی له سنور شکینیی و ستمه وه، به هیژ له به رانبه ریدا بوه ستن، تا کو ده یگیرنه وه و ملی پئ که چ ده کهن بو فرمانی خوا، فه رمانی خواش بریتیه: له دادگهریی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ...﴾ (۹۰) النحل، هه روه ها بریتیه له هه ق، ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ (۹۱) الکهف.

(۴) - ﴿فَإِنْ فَاتَتْ فَاصِلِمَا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، نه گهر که رایه وه (نهو لایه نه ی چاوی له زولم و ده ستریزیی بوو بو سهر لایه که ی دیکه)، دادگهرانه تاشته وایان له نیواندا بکهن.

(۵) - ﴿وَأَقِصُوا إِلَى اللَّهِ حُبَّ الْمُفْسِدِينَ﴾، له پیدانی پشک و به شدا دادگهرین، بیگومان خوا نهوانه ی پشک و به ش به دادگهریی ده به خشن، خوشیده وئ، له ته فسرکه کاند که متر بینومه جیاوازیان کرد بن له نیوان وشه ی (عَدْل) و (قِسْط) دا، به لام بیگومان قورئان وشه ی هاوواتا (مُتَرَادِف) ی تیدا نین و، نهو رایه ی زانایان به هیژتره لهو رایه ی دیکه، که ده لئ: له قورئاندا وشه ی هاوواتا ههن، له راستییدا له قورئاندا وشه ی هاوواتا نین، چونکه هاوواتا بوونی دوو وشه، یان چهند وشه یهک، بریتیه له دووباره بوونه وه ی

تہنیا، تنجا نہ گہر لہ ہہ موو سیاقہ کاندہ تہ ماشای وشہی (قسط) بکہین، دہ بینین کہ مہ بہست پئی دادگہریہ لہ دابہ شکردنی شتی ماددی (پشک و بہش) دا، بہ لَام (عَدَل) بریتیہ لہ دادگہری بہ واتای گشتیی دادگہری، ہہم بُو شتی ماددی، ہہم بُو شتی مہ عنہوی، لیرہ دا دواۓ تہوی خوا ﷺ دہ فہ رموی: ﴿فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ﴾، تہ گہر تہو کُومہ لہ کہ دہست درژیی دہ کرد، گہرا بہوہ، پیکیان بیننہوہ بہ دادگہرانہ، بہ لَام دواۓ دہ فہ رموی: (وَأَقْسُطُوا)، تنجا تہ گہر (أَقْسُطُوا) ہہر بہ مانای (إِعْدِلُوا) بِن، تہوہ دہ کات دووبارہ بوونہوہ، نا، (أَقْسُطُوا)، واتہ: تہو خہ لکہ کہ پیکہوہ شہریان کردوہ، تہ گہر یہ کدیان کوشتوہ، تہ گہر سہرو گوٹلاکی یہ کدیان شکاندوہ، تہ گہر مافی یہ کدیان داگیر کردوہ، تہوہ لہ کاتیکدا مافہ کانیاں بُو یہ کدی پرتدہ کہ نہوہ، دادگہربن، لہ پشک و بہش پیدان و لہ پرووہ ماددیہ کہ یہوہ، کہ ہہق و مافی ہہر کامیک بُو تہوی دیکہ پرتدہ کہ نہوہ، یان لہوی دیکہ دہستین بُو تہوی دیکہ، دواۓ تہوی لہ پرووی مہ عنہوہ یہوہ پیکتان ہتہانہوہ دادگہرانہ، تنجا لہ پرووی ماددیہوہ ش دادگہرانہ پیکیان بیننہوہ.

(۶) - ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾، بہ دلنیاۓ تہنیا برواداران بران، واتہ: برایتیی راستہ قینہ تہنیا لہ تہوان برواداران دایہ.

(۷) - ﴿فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ﴾، تنجا دوو برا ناکو کہ تان پیک بیننہوہ، ناشتہ وایبان لہ بہیندا بکہن، وشہی: (أَخَوَيْكُمْ)، خوٹراویشہ تہوہ: (إِخْوَتُكُمْ)، برایہ کانتان کہ بہینیاں تیکچووہ، پیکیان بیننہوہ، ہہروہا خوٹراویشہ تہوہ: (إِخْوَانُكُمْ)، تنجا ہہندیک لہ زانایان گوٹووایانہ: وشہی (إِخْوَان)، تہو برایتیہ کہ لہ پرووی پرتدہ لک و نہسہ بہوہ یہ کہ نہبن، بہ لَام لہ پرووی دینیہوہ برای یہ کدی بن، بہ لَام (إِخْوَةٌ)، تہوہ کہ لہ پرووی خوین و پرتدہ کہوہ یہ ک بن و، بچنہوہ سہر یہ ک بہرہ باب، یان ہہر لہ باب و دایکیک بن، خوا ﷺ دہ فہ رموی: تہ گہر تہ نانہت دوو براش پیکہوہ ناکوک بوون، تہوہ ناشتہ وایبان لہ تہواندا بکہن، چ جای دوو کُومہ ل، واتہ: مہچن ہیچ جوڑہ ناکوکیہ ک کہ لہ تہوان برواداراندا دہبن، نادیدہی بگرن و بہ کممی بگرن، تہ نانہت تہ گہر دوو

كەسپش بىن، چونكە دوايى ھەر بەھۆي ناكۆكىي ئەو دوو كەسەو، ھەندىك بەرگرىي
لە يەكيان دەكەن و، ھەندىكى دىكە بەرگرىي لە يەكى دىكە دەكەن و، دوايى دەبىتە
ھەراو كىشەي دوو كۆمەلە خەلكى زۆر، بەلكو جار ھەيە دەبىتە ھى دوو نەتەو،
بەلكو دوو ئۆممەت.

۸- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، پارىزىش لە خوا بىكەن، بەلكو بەزەبىتان لەگەلدا
بنوئىزى، واتە: بەھۆي پارىز كەردن لە خواو، خوا بەزەبىتان لەگەلدا بەكاردىنى، پارىز
كەردنىش لە خوا لىرەدا، بەپىي ئەم سىياقە، واتە: لە پىكەپنەنەوھى بروادارانى ناكۆكد،
ئەھلى تەقوا بىن و، بە ناھەق بە لای كەسدا دامەيشكىنن و، بەو شىوھى ھەقەو
دادگەريى و ئىنصافە، مامەلە بىكەن.

کورتە باسیک: وه رگرتنی

هه نشت حوکمی شه رعیی لهو پینچ ئایه ته (٦-١٠ ای الحجرات)

له بهر رۆشنایی کۆی ئهو پینچ ئایه ته موباره که دا، که ئهم دوو مه سه له گرنه گه مان لێ هه له یان، به باشی ده زانم ئهم کورتە باسه بکه یان:

١- (القرطبي) له ته فسیره که ی خۆیدا^(١) ده لێ: (فِي هَذِهِ آيَةٍ ذَلِيلٌ عَلَى قَبُولِ خَيْرِ الْوَاحِدِ إِذَا كَانَ عَدْلًا، لِأَنَّهُ إِذَا أُمِرَ فِيهَا بِالتَّثَبُّتِ عِنْدَ نَقْلِ خَيْرِ الْفَاسِقِ، وَمَنْ ثَبَّتَ فِسْقَهُ بَطَلَ قَوْلُهُ، فِي الْإِخْبَارِ إِجْمَاعًا، لِأَنَّ الْخَبَرَ أَمَانَةٌ وَالْفِسْقُ قَرِينَةٌ يُبْطِلُهَا).

واته: له ئایه ته دا به لگه هه یه له سه ر ئهو که هه وائی تاک له که سیکی وه رده گیرئ، ئه گه ر دادگه ر بوو، چونکه فه رمانکراوه به ساغ کردنه وه و په له نه کردن له کاتی گواستنه وه ی هه وائی بابای لاده ردا، که واته: که سیکی که لاده ری و گونا هباریه که ی دیار نه بئ، (چونکه ئه صل له مسوڵماناندا بریتیه له دادگه ر بوون)، بۆیه ئه گه ر یه ک که سیش هه وائی هینا، هه واله که ی لێ وه رده گیرئ، به لام هه ر که سیکی چه سپا که فاسیق وه لاده ره، قسه که شی له هه والاندا به یه کده نگی زانایان په تده کریته وه، چونکه هه وال ئه مانه ته و، بابای فاسیقیش فیسقه که ی ده بیته نیشانه یه ک بۆ به تال کردنه وه ی ئهو هه واله، که خیانته ی لهو ئه مانه ته دا کردوه.

٢- هه ر (القرطبي) له هه مان سه ر چاوه دا^(٢)، ده لێ: (وَفِي آيَةٍ دَلِيلٌ عَلَى فسادِ قَوْلٍ مَنْ قَالَ: إِنَّ الْمُسْلِمِينَ كُلَّهُمُ عَدُولٌ حَتَّى تَثْبُتَ الْجُرْحَةُ، لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ بِالتَّثَبُّتِ قَبْلَ الْقَبُولِ، وَلَا مَعْنَى لِلتَّثَبُّتِ بَعْدَ إِنفَاذِ الْحُكْمِ، فَإِنْ حَكَّمَ الْحَاكِمُ قَبْلَ التَّثَبُّتِ، فَقَدْ أَصَابَ الْمَحْكُومَ عَلَيْهِ بِجَهَالَةٍ).

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ٣٦، ص ٢٤٣.

(٢) الجامع لأحكام القرآن: ج ٣٦، ص ٢٤٣.

ئەم رايەى (القرطبي): (المهدي) كە يەككە لە زانايان هينايەتى، واتە: لەم ئايەتەدا بەلگە ھەيە لەسەر ھەلەى قسەى كەسێك كە دەلى: برۋاداران (مسؤلمانان) ھەموويان دادگەرن، تاكو تانە دەچەسپى بۆ كەسێك كە تانەى لى دەدرى (لە دادگەريەكەى)، چونكە خوا ﷻ فەرمانى كردو ە برۋونكر دنەو ە، پەلە نەكردن بەر لە ەەرگرتى ھەوال، (كە دەبى ۋوونى بكەيەو ە ساغى بكەيەو ە)، ھىچ مانايەكيش نى ە بۆ ساغكر دنەو ە ھەوالىك دواى ئەو ەى برىار دەدرى، بۆيە ئەگەر حوكمپانىك، ياخود دادو ەرىك برىار بدات بەر لەو ەى ھەوالەكە ساغ بكاتەو ە، ئەو ە ئەو كەسەى حوكمەكەى بەسەردا داو ە، بە زيانى بوو ە، تووشى زيانى كردو ە بە نەزانىى.

ھەلبەتە ئەو رايە ھەيە، كە ئەصل لە مسؤلمانان دا برىتى نى ە دادگەر بوون، بەلام راي دىكەش ھەر ھەيە، كە بناغە ئەو ەى برۋاداران دادگەرن.

بەلام من پىم وايە ئەو ە شتىكى رىژەيە، لە كۆمەلىكەو ە بۆ كۆمەلىك و، لە خەلىكەو ە بۆ خەلىك، حوكمەكە دەگورى، پىم وايە ئەو ە راي راستە، چونكە دوو راي پىچەوانە ھەن، ھەندىك دەلىن: بناغە لە مسؤلمانان دا ئەو ەى دادگەر بن و، ھەندىك دەلىن: نەخىر دادگەرى دەبى لى بكو لىتەو ە، بەلام پىم وايە ئەو ە شتىكى رىژەيەو ە، لە كاتىكەو ە بۆ كاتىك و، لە خەلىكەو ە بۆ خەلىك دەگورى.

۳- ھەر (القرطبي) هينايەتى، دەلى: (فان قضي ەما يغلب على الظن، لم يكن ذلك عملاً بجهالة، كالقضاء بالشاهدين العدلين، وقبول قول العالم المجتهد، وإما العمل بالجهالة قبول من لا يحصل غلبة الظن بقبوله)، ئەم رايەش لە (القشيري) يەو ە هينايە، دەلى: كاتىك برىار دەدرى و حوكمىك دەكرى بە گومانىكى زالى، ئەو ە كاركر دن نى ە بە نەزانىى، بۆ وىنە: دادو ەرى كردن بە برىاردان بە دوو شاھىدى دادگەر، ھەرو ە ە ەەرگرتى قسەى زانايەكى كۆششكەر (مجتهد)، ئەمانە پىيان ناگوترى كاركر دن بە نەزانىى، بەلكو كاركر دن بە نەزانىى برىتيە لە ەەرگرتى قسەى كەسێك كە گومانى زالى لى بەرھەم نەيت.

ياني: نه گەر گومانی زالیش بهرهم بئی، تهویش دیسان (گومانی زالیش) جوړیکه له زانیاریی و، به حوکم کردن به نه زانیی له قهلهم نادری.

۴- (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره که ی خویدا^(۱)، ده لی: (هَذِهِ الْآيَةُ دَلِيلٌ عَلَى وَجُوبِ الْبُحْثِ عَنْ عَدَالَةِ مَنْ كَانَ مَجْهُولَ الْخَالِ فِي قَبُولِ الشَّهَادَةِ أَوْ الرِّوَايَةِ عِنْدَ الْقَاضِي وَعِنْدَ الرُّوَاةِ)، واته: نهم نایه ته به لکه یه له سهر فهرز بووی لیکولینهوه له دادگری که سیک که حالی نه زانراوه، له کاتیکدا دهویستری شایه دی لی وهربگری و ریواهی لیوه ربگری، له لای دادوه رو له لای راوییه کان واته: ههر که سه له بواری خویدا ده لی بکولدریتهوه، تایا دادگریه یان نا؟.

۵- ههر (محمد الطاهر بن عاشور) له ههمان سهرچاوه ی پیښودا، ده لی: (ذَلْ قَوْلُهُ: ﴿فَنُصِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِيمِينَ﴾، أَنَّهُ تَحْذِيرٌ مِنَ الْوُقُوعِ فِيمَا يُوجِبُ النَّدَمَ شَرْعًا، أَيْ مَا يُوجِبُ التَّوْبَةَ مِنْ تِلْكَ الْإِصَابَةِ، فَكَانَ هَذَا كِنَايَةً عَنِ الْإِثْمِ فِي تِلْكَ الْإِصَابَةِ، فَحَذَرُ وِلَاةِ الْأُمُورِ مِنْ أَنْ يُصِيبُوا أَحَدًا بِضَرْمٍ أَوْ عِقَابٍ، أَوْ حَدٍّ، أَوْ غَرَمٍ، دُونَ تَبَيَّنٍ وَتَحَقُّقٍ تَوَجُّهٍ مَا يُوجِبُ تَسْلِيْطَ تِلْكَ الْإِصَابَةِ عَلَيْهِ بِوَجْهِ يُوجِبُ الْيَقِيْنَ أَوْ غَلْبَةَ الظَّنِّ وَمَا دُونَ ذَلِكَ، فَهُوَ تَقْصِيرٌ يُؤَاخِذُ عَلَيْهِ)، واته: که دهفه رموی: ﴿فَنُصِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِيمِينَ﴾، نهمه هوشاری پیښانه له وهی کاریک بگری، له پروی شهرعییه وه په شیمانیه به دودا بئی، واته: گه رانه وه په شیمان بوونه وه له و تووشی زیان کردنه، که نهمه ش کناره یه له گونا بهاری، به هوئی نه و تووش کردنه، بویه خوا ﷺ لیږده سهر په رشتیاری کاروباری، هوشاری پیښان و ناگادار کردونه وه، که هیچ که س تووشی زیانیک نه کن، یا خود سزا دانیک، یا خود سنووریکی شهرعی به سهردا بچه سپین، یا خود پی بژار دنیک، به بی نه وهی پرووی بکه نه وه، یان ساغی بکه نه وه، تایا نه و شته ی پالډراوه ته لای نه و که سه، راس ته یان نا؟ چونکه نه گهر واپکن، نه وه که مته رخه مییه که، به هوئی وه گونا بهار دهن و سزابار دهن.

۶- ئەو فەرمايشتهى پيغەمبەر ﷺ كە دەفەرموى: [قَاتِلِ الْمُسْلِمَ كُفْرًا] (آخرجه البخاري: ۶۴۴ ومُسلِم: ۶۴)، واتە: جەنگ كردن لە دژی مسوڵمان كوفره، مەبەست پێى مسوڵماننیکە كە ياخىي (باغي) نەبى، ئەگەرنا بە پێى فەرمايشتى خوا: ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَفْعٍ حَتَّى يَفِئَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾، هەر وەها نايەقى: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (۱۰۱) آل عمران.

وەستان لە دژی ياخىيان لە بەرانبەر كۆمەلگا و قەوارەى سياسىي مسوڵماناندا، ئەك هەر پەوايه، بگرە فەرزيشە، (الشوكاني) لە تەفسيرەكەى (فتح القدیر) دا^(۱)، ئەم قسە جوانە لە (ابن جرير) دوه دىنى، دەلى: (لَوْ كَانَ الْوَاجِبُ فِي كُلِّ اخْتِلَافٍ يَكُونُ بَيْنَ قَرَيْقَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ الْهَرَبُ مِنْهُ وَلُزُومُ الْمَنَازِلِ، لَمَّا أُقِيمَ حَقٌّ، وَلَا أُبْطِلَ بَاطِلٌ، وَلَوْ جَدَّ أَهْلُ النَّفَاقِ وَالْفُجُورِ سَبَبًا إِلَى اسْتِحْلَالِ كُلِّ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ أَمْوَالِ الْمُسْلِمِينَ، وَسَبَبًا يَسَائِلِهِمْ، وَسَفَكِ دِمَائِهِمْ، بِأَنْ يَتَحَرَّبُوا عَلَيْهِمْ، وَلِكُفِّ الْمُسْلِمِينَ أَيْدِيَهُمْ عَنْهُمْ).

واتە: ئەگەر هەر كيشە و مشت و مەرك لە نىوان دوو كۆمەلە لە مسوڵماناندا پەيدا دەبوو، ئەو پەيوست بووايه كە پابكەن و، هەر كەسە بچيتەوه مالى خوێ، ئەو كاتە هېچ هەقيك نەدەچەسپاو، هېچ ناهەقيك نەدەپوچچەترياهو، خەلكى خاوەن نىفاق و تاوان هۆكارى كيان دەست دەكەوت بۆ ئەوێ هەرچی خوا ﷻ لێى قەدەغە كردوون، بۆ خوێيانى پەوا بكەن، لە مالى مسوڵمانان و، ئافەرەتايان بە ديل بگرن و، خوێنيان بپژنن، بەو كە كۆبنەوه لە دژيان و، مسوڵمانانیش دەستى خوێيان لى بگيرنەوه.

۷- ياخىيان (الْبَغَاة) هەرچەندە دژی حوكمپرانى كى حوكم پەواو پەشید، گوناھبار دەبن، بەلام بەو كافر نابن، واتە: كۆمەلەيك لە مسوڵمانان كە لە دژی حوكمپرانى كى پەشیدو حوكم پەوا پادەپەرن، گوناھبار دەبن، بەلام پێى كافر نابن، چونكە خوا ﷻ

به پروادار ناوی هیناون، چ له کاتی به شهز هاتن و، چ له کاتی پێک هینانهوه باند، ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا﴾، دواپی دهفه رموی: ﴿فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾، نهم دهقهش لهو بارهوه ههیه:

اعْنُ أَبِي الْبَحْتَرِيِّ، قَالَ: سئل علي رضي الله عنه، عَنْ أَهْلِ الْجَبَلِ، قَالَ: قِيلَ: أَمْشُرْكُمْ هُمْ؟ قَالَ: مِنَ الشَّرِّ قُرُوا، قِيلَ: أَمْنَافِقُونَ هُمْ؟ قَالَ: إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا، قِيلَ: فَمَا هُمْ؟ قَالَ: إِخْوَانُنَا بَعَوْا عَلَيْنَا (أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٣٨٩١٨).

واته: نهبوو به ختهری ده لئ: عهلی (خوا لئی پازی بئ)، له باره ی خه لکی چیا (خه واریج) پرسیری لیکرا، نهوانه هاو به شدانه رن؟ گوئی: نه خیر، نهوانه له شیرک رایان کردوه، گوئرا: نه دی مونافیقن؟ گوئی: نه خیر، چونکه مونافیق هه کان به که می نه بی یادی خوا ناکهن، (به لام نهوان یه کیک له تیه نوێژی خو ی له چاو نوێژی نهوان پئ که مهو، پۆژوو گرتی خو ی له چاو پۆژوو گرتی نهوان پئ که مه)، گوئیان: نه دی چین؟ گوئی: نهوانه برامانن، به لام سته میان لیکردوین.

۸- موعاوویه و هاوکارانی که دژی عهلی کوری ته بی تالیب (خوا لیان پازی بئ)، جهنگیان کرد، هه م به پئی نایه ته کهو، هه م به پئی فه رموودهی پیغه مبه ر ﴿﴾ به یاخیان (بغاة) دانراون، نایه ته که نهو دیاره: ﴿فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى﴾، به پئی فه رمایشتی پیغه مبه ریش ﴿﴾ ده فه رموی: [تَقْتُلُ عَمَارًا الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ] (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٢٩١٦، وَابْنُ حِبَّان: ٦٣٦، وَغَيْرُهُمَا عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها)، واته: کۆمه لی یاخیان عه مبه ر ده کوژن.

دیاره عه مبه ر کوری یاسریش له گه ل عهلی بوو (خوا لئی پازی بئ) و، له شه ری (صفیقین) دا به دهستی کۆمه لی موعاوویه کوژراو، هه چ گومان له وه دا نیه که موعاوویه نهوانه ی که له گه لیدا بوون به یاخیان (بغاة) دانراون و، له قه له م دراون.

كۆرتە باسیك: دە پایەى بنەرەتیی برایەتیی ئیسلامیی^(۱)

پایەى یەكەم: قوول و فراوان تیگەیشتن لە ئیسلامی بەرجەستە لە قورئان و سوننەت دا:

بە دنیایی ئیسلام تەنیا ئەو یەكەم کە لە قورئان دایەو، پێغەمبەری خواش ﷺ لەمیان پێازو سوننەتی خۆیدا بەرجەستەو جێبەجێی کردووە، هەمیشە كەچفەھمیی و تەسك و سەرکێل لە ئیسلام حالیی بوون، مایەى پەرەوازیی و بەش بەش بوونی مسوڵمانانەو، قوول تیگەیشتیان لە ئیسلام، مایەى تەبایی و لێك تیگەیشتن و تەبایی و هاوکاریانە، با تەماشای ئەم دوو ئایەتە بەكەین:

۱- لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ...﴾ (۱۵۹)، واتە: ئەوانەى ئایینەكەى خۆیان بەش بەش کردووەو تێیدا بوونەتە تاقم تاقم، تۆ هیچ پەيوەندیی پێیانەووە نیه.

كە دەگونجی ئەو مەبەست پێی مسوڵمانان بێ، كە دواتر ئایینی خۆیان پارچە پارچەو بەش بەش دەكەن، دەشگونجی مەبەست پێی هاوبەش بو خوا دانەرەكان و خاوەن كتیبهكان بێ.

۲- لە سوورەتی (الروم) دا، كە بە تەكید خوا ﷻ ڕوو لە براداران دەكات و، دەفەرموی: ﴿... وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۱﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جَزَاءٌ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْعَوْنُ ﴿۳۲﴾﴾ (۳۲)، واتە: (ئەى مسوڵمانینە!) تێوێش وەك هاوبەش بو خوا

(۱) ئەم كۆرتە باسە لە: [مەوسووعەى: بیرکردنەوێ ئیسلامیی لە تێوان وەحیی و واقعە دا]

کتیبی پێنجەم، لاپەرە: ۳۰۸ - ۳۲۴، چاپی یەكەم، وەرگیراوە .

دانه‌ره‌کان مه‌بن، ئەوانە‌ی ئایینه‌که‌ی خۆیانیان پارچه‌ پارچه‌ کردو، تێیدا بوونه‌ ده‌سته ده‌سته، هەر کۆمه‌لێک به‌وه‌ی که له‌سه‌ریه‌تی پێی دلخۆشه (تێوه‌ش وه‌ک ئەوان مه‌که‌ن). به‌لام (سبحان الله) هه‌رچی خوا له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی، وه‌ک ئەوان مه‌که‌ن، به‌ زۆری مسوڵمانان به‌ پێچه‌وانه‌که‌یه‌وه‌ جوولاونه‌وه‌! بۆ وێنه‌:

أ- لێره‌دا (الروم - ۳۱ - ۳۲-دا) خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: وه‌ک ئەو موش‌ریکانه‌ مه‌که‌ن، که ئایینه‌که‌ی خۆیان به‌ش به‌ش کردوه‌و بوونه‌ تاقم تاقم. که‌چی مسوڵمانان وایان کردوه‌.

ب- له‌ سووره‌تی (الحشر)دا خوا ﷻ له‌ باره‌ی جووله‌که‌کانه‌وه‌، ده‌فه‌رموی: ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ واته‌: پێتوايه (جووله‌که‌کان) پێکه‌وه‌ن، که‌چی دلایان جو‌راو جو‌ره‌، چونکه‌ کۆمه‌لێکن نافامان. ئنجا ئەمه‌ به‌سه‌ر تێمه‌ش هاتوه‌!

ج- هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِينَ قَبْلَكُمْ شِرًّا يُّشِيرُ، وَذِرَاعًا يُّذِرَاعُ، حَتَّىٰ لَوْ سَلَكَوا جُحْرَ صَبٍّ لَّسَلَكْتُمُوهُ﴾ قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَمَنْ؟»، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۸۱۷، وَالبخاري: ۳۲۶۹، وَمسلم: ۲۶۶۹، وَإبن حبان: ۶۷۰۳ وَاللفظ له، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه).

واته‌: به‌ دوا‌یی رێبازی ئەوانه‌ی پێش خۆتان ده‌که‌ون، بست به‌ بست و گه‌ز به‌ گه‌ز، (واته‌: له‌ شتی بچوو‌ک و له‌ شتی گه‌وره‌دا)، شوێنیان ده‌که‌ون، هه‌تا ته‌گه‌ر چوو‌بنه‌ کو‌نی بزغژێکه‌وه‌، به‌ دوا‌ی‌اندا ده‌چن، گو‌مان: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! مه‌به‌ستت پێ‌ جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانه‌؟ پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ئە‌دی مه‌به‌ستم کێیه‌؟

که‌واته‌: بنه‌ره‌تی یه‌که‌م بۆ براهیه‌تی مسوڵمانان، ئە‌وه‌یه‌ که‌ مسوڵمانان باش له‌ قورئان و سونه‌ت تێگه‌ن، به‌ قوولیی و به‌ فراوانیی، ئە‌و کاته‌ ته‌گه‌ر به‌ قوولیی و به‌ فراوانیی تێگه‌یشتن، عه‌قل و دل‌یشیان فراوان ده‌بن، ئە‌خلاق‌یشیان گه‌وره‌ ده‌بن، و فراوان ده‌بن، ده‌توانن پێکه‌وه‌ باش‌ترین براهیه‌تی بکه‌ن.

پایەى دووهم: دَل و دەروون ساغ و سەلامەت بوون:

پایەى دووهمى يەكپىزىى و تەبايىى و ھاوکارىى و براىەتییى ئىوان ئەھلى ئىسلام ئەوھىيە، كە تاك تاکیان خاوەن دَل و دەروونىكى ساغ و سەلیم بن، يەكەم لە بەرانبەر خاودا خاوەنى خوا بە يەكگرتن (توحید) بن و، لەگەل خەلکیشدا بە گشتیی و، لەگەل ئەھلى ئىسلام بە تايبەتیی، خاوەنى دَلسۆزىی (نُصَح) و ساغیی و بە تەنگەوھ بوون و بە پەرۆش بوون بن، خاوی پەرورەدگاریش دەفەرموئى:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ الشعراء، واتە: ئەو پۆژەى نە سامان و نە کوپان دادى كەس نادەن، مەگەر كە سَيِّك بە دَللىكى ساغ و سەلیمەوھ ھاتبىتە لای خوا ﷻ، ئىنسان ئەگەر دَلەكەى ساغ و سەلیم بوو، بوغزو غەرەزى تىدا نەبوو، خۆ بە زلزانىی (تکبرى) تىدا نەبوو، خۆ پەسندىی (عُجب)ى تىدا نەبوو، خەلک بە كەم زانىنى تىدا نەبوو، ئەو كاتە بابەتییانە لەگەل شتەکاندا مامەلە دەكات و گوئى دەگرئ، چۆن پىئى خۆشە خەلک گوئى بۆ بگرئ، گوئىشان بۆ دەگرئ و، چۆن پىئى خۆشە خەلک ھەقى لىوھەرەگرئ، ھەقىشان لىوھەرەگرئ.

پایەى سىيەم: بَرَّاکِران لە سىفەتە خراپەکان، (التَّخْلِيَةُ مِنَ الرَّذَائِلِ):

ئەمىش بە تەنكىد ھۆكارىكى زۆر گەورەو گەرنكى تەبايىى و ھاوکارىى و براىەتییى ئىوان ئەھلى ئىسلامە، چونكە سىفەتە پەست و نزمە دەروونىيەكان (الرَّذَائِلُ النَّفْسِيَّةُ)، پشكى شىريان ھەيە، لە ناتەبايىى و ناكوکىيى و دوو بەرەككىدا، بە تايبەت سىفەتەكانى خۆ بە زلگىرى و، خۆ پەسندىى و، ئىرەيى (حسد) و، رق لىوونەوھو، پەش بىنىيى و، قسە پەقىيى و، پەپگىرىيى و، عەقَل داخراوىيى و، دَل گچكەيى.

پایەى چوارەم: ٲازىرانەوہ بە سىفەتە پەسندەکان (التَّحْلِيَةُ بِالْفَضَائِلِ):

خۆ ٲازاندنەوہى ئەھلى ئىسلام بە تايبەت خەلکى نىۆ تەوژمى ئىسلامى، بە خەسەلت و ئاکارە جوان و پەسندەکان، کارىگەرى زۆرى ھەيە بۆ يەکرىزيان و، تەبايى و ھاوکارىي نىۆانيان، بە تايبەت سىفەتەکانى: بەزەيى و، خۆ بە کەمگريى و، لىزانىي و، بە ويژدان بوون و، دلسۆز بوون و، ھاوسەنگ بوون و، گەشبينيى و، عەقل کرانەوہو، زانست زۆرىي و ئاسۆي بير فراوانىي.

ھەبەتە تەوہش ھەمووي لە ئەزمووني کردەييدا ئينسان ٲتيان دەگات، ئەگەر ئينسان لەگەل خەلکدا بە ٲەحم بى، خۆ بە کەمگر بى، گرفت بە زۆرىي لە خۆ بەزلگريي ٲەيدا دەبن، ھەرودھا ئەگەر ئينسان لىزان بى و، ھىکمەت و دانايى ھەبى، بە ئينصاف بى، دلسۆز بى، ھاوسەنگ بى و، ٲەرگير نەبى و، تىنەٲەرٲيتى، ھەرودھا ئەگەر گەشبين بى و کراوہ بى بەرانبەر بە خەلکى مسوئلەمان و نامسوئلەمان، ئەو کاتە ٲرئى تەبايى و گونجاويى و ھاوکارىي ٲنکەوہ کردن و، دەستبار گرتن، تەخت و ئاچووگ دەبى، خواي ٲەرودەردگاريش کە دەفەرموئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ ۱ ﴿الشَّمْسُ، واتە: بە ٲراستى سەر ٲراز ئەو کەسەيە، کە خۆي ٲاک و چاک دەکات، ديارە کاتىک مروؤف ٲاک و چاک دەبى، واتە: لە سىفەتە خراٲەکان بزار دەکرى و، بە سىفەتە چاکەکان دەرازٲتەوہو، سەر ٲرازە، ھەم لە دنيا داو ھەم لە دوا ٲوژدا.

پایەى ٲىنجەم: عەيب و کەم و کوڤيى خۆ ديتن و، دانٲىدەھىنان بە چاکەو ٲەزلى ئەوانى دیکەدا:

ئەمىش ھۆکارٲکى زۆر کارىگەرە، کە ئينسان عەيب و کەم و کوڤىيەکانى خۆي ببىنى، ٲتشىنانى خۆمان گوتوو يانە: [ئەگەر ٲووشکەت لە چاوى خەلکدا ببىنى، چىلکەش لە چاوى خۆتدا ببىنە]، کە بىگومان نە ٲووشکە دەٲتە چاوى کەس

و نہ چىلکەش، بەلەم مەبەست ئەو دەيە كە تۆ عەبىي گچكەت لە خەلكدا بينى،
 ھى گەورەش لە خۆتدا بىينەو، خاترى خۆت مەگرە، كە بېگومان ئەو دەش دەبىتە
 ھۆى براپەتسى و گونجاوى پىكەو، چاكەو فەزلى خەلك بىينىش دەبىتە
 ھاندەر و پىخۆشكەر بۆ زياتر خۆشويستىيان و، پىز لىگرتىيان، بەلەم كە سىك
 بەس خالە پەشەكانىيان بىينى و عادەتى مېشە پەشەى ھەبى، ھەر بەسەر خالى
 پەشەو بىنىش، ئەو كاتە لە بەرانبەرياندا تووشى پەشەبىنى دەبى.

پايەى شەشەم: گونجاوى و كرانهوو ئەرىنىي بوون:

وہك پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (الْمُؤْمِنُ مُؤَلَّفٌ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ)،
 (أخرجه أحمد: ۹۱۸۷، والحاكم: ۵۹، والبيهقي في شعب الإيمان: ۸۱۱۹، وإسناده حسن)،
 واتە: ئيماندار پىكەو گونجىنەرە (پىكەو گریدەرە)و، ھەر كە سىك نەتوانى
 خەلك ھۆگرى خۆى بكات و، ھۆگرى خەلكىش بى، خىرى پىتوہ نىہ.

ھەرودەھا پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (مَنْ كَانَ هَيْئًا لَيْنًا قَرِيبًا، حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى
 النَّارِ) (أخرجه البيهقي في الآداب: ۱۹۲، والحاكم: ۴۳۵، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ
 عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَلَمْ يُخْرَجْ، وقال الذهبي: صحيح على شرط مسلم)، واتە: ھەر
 كە سىك ھىدىي و نەرم و ئاسان و نىزىك بى، خوا لە ئاگرى دۆزەخ قەدەغەى
 دەكات.

پايەى ھەوتەم: لە بيانوو نەگەرەن و پاساو بۆ يەكديي ھىنانەو:

ئەمىش ھۆكارىكى گرنكى براپەتسى و تەبايى بەينى ئەھلى ئيمانە، با سەرنجى
 ئەم دەقەى سوننەت بەدين: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما، قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْأَدْيَانِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الْحَنِيفِيَّةُ السَّمْعَةُ»)
 (أخرجه أحمد: ۲۱۰۷، وصححه الألباني)، واتە: عەبدوللای كورى عەباس خوا لىيان

پازی بى، دەلى: بە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوترا: كام دىندارىى خوشەويستەرە لە لای خوا ﷻ؟ فەرمووی: دىنىكى پاکی لىئوردە.

لە راستیدا لىئوردەيى و دلفراوانىي و سىنە سافىي، خەسلەتتىكى گەورە و گزنگى مسولمانانەو، ھۆکارىكى يەكجار گەورە و کارىگەرى تەبايى و يەكپريزى ھاوکارىي پىگەوہ کردنانه.

پايەى ھەشتەم: رووگەشیی:

اعْنِ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» (أخرجه مُسْلِم: ۲۶۲۶).

واتە: ئەبوو زەر خا لىي پازی بى دەلى: پىغەمبەر ﷺ پىي فەرمووم: ھىچ شتىک لە چاکە بە کەم مەگرە، ئەگەر ھەر ئەوئەندەش بى کە بە رووی خوش بگەيە برايەکەي خۆت، (ھەرۆھەا خوشکی خوشت).

وہک زۆر جار گوتووومانە: ديارە مەجلىسەکە مەجلىسى پياوان بووہ، بۆيە پىغەمبەر ﷺ باسى براى کردوہ، بىگومان رووگەشیی کارىگەريى زۆر چاکى بۆ تەبايى و دوستانەتيى ھەيەو، زەردەخەنە لە رووی براو خوشکی مسولماننداو، روو خوش بوون و کراوہ بوون، کارىگەريى زۆرى ھەيە بۆ لابردنى زۆر غەورو چلک و چەپەرۆ تەم و مژ، ئەگەر بە دلى بەرانبەرەکەتەوہ نىشتى.

پايەى نۆيەم: زمان شيرىنى:

خوای بەرز دەفەرموئ: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ (البقرة، واتە: قسەي باش بۆ خەلک بکەن، يان لەگەل خەلکدا بە گشتى قسەتان چاک بى، ديارە ئەگەر لەگەل خەلکدا قسە باش بوون پىويست بى، بە تەنکيد لە نىو بازنەي

ئەھلى ئیماندا پۈيۈستەرە، ۋەك گوتراۋە: (الْأَقْرَبُونَ أَوْلَىٰ بِالْمَعْرُوفِ)، پىغەمبەریش ﷺ دەفەرموئ: (الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ)، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۱۲۷، وَمُسْلِمٌ: ۱۰۰۹)،
ۋاتە: قسەى خۇش چاكەو صدەدەقەيە، پاداشتى ھەيە.

ئىنسانى ئیماندار دەبئى لەگەل ھەموو كەسدا قسەى پەسندو شیرین و بە نەزاكەت بئى و، نەجیب و قسەى خۇش بئى و لە تەبئىرەكانى بخەفتئ.

پایەى دەيەم و كۆتایی: خۇپاراستن لە زمان بە خراپە گەران:

خۇپاراستن لە زمان بە خراپە گەرانیش، ھۆكارىكى دىكەى زۆر گرنگە، بۆ پاراستنى تەبايى و، بەھیز كردنى برايەتتى، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: { لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۸۳۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۷۷، وَابْنُ حِبَّانَ: ۱۹۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۵۳۸۱)، ۋاتە: ئیماندار تانە لیدەرەو لەعنەتکەرەو قسەى ناشیرینکەرەو زمان شپ نیه.

ئیماندار نابئى ئەو پەفتارە ناشیرانەى ھەبن، بۆيەش راستییەكەى كە دەبیستم بە تابیەت مامۇستایەك لەسەر مینبەر قسەى ناشیرین دەكات، شۆوازی ناشیرین بەكاردئىنئ، زۆر بەزەيیم بەو مینەبەرەو میحرابەدا دئتەو، كە بە حیساب ئەو لە پىغەمبەرى بە میرات گرتوون! لە ھالىكدا كە پىغەمبەر ﷺ ھەموو فەرمايشتەكانى تەماشباكە، وشەيەكى برینداركەرەو، وشەيەكى ناشیرینت چنگ ناکەوئ.

ئەمانە ئەو دە پایە بنەرەتیبە بوون، كە پىم وایە دەبنە بناغەيەكى باش بۆ برايەتیبەكى مەحكەم لە تیوان ئەھلى ئیماندا، خوا بە لوتف و كەرەمى خوئ ھیدایەتەمان بدات، كە دۆستایەتتى و برايەتتى چاك لەگەل ئەھلى ئیماندا بكەین و، خۆمان بەو خەسلەتە تانە برازئیننەو كە بناغەى برايەتیبەكى مەحكەم پىك دئین.

دەرسى سۆيەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە سێ تاییەت پێک دێ، تاییەتەکانی: (۱۱ - ۱۳)، کە خوای زاناو کارزان بۆ جاری چوارەم و پێنجەم لەم سوورەتەدا، بانگی مسوڵمانان دەکات بە نازناوی ئیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، شەش خەسڵەت و خوو و خەدی خراپیان لە بواری هەڵسوکهوتی نێو خۆدا، لێ قەدەغە دەکات، سییان ئاشکراو سێشیان پەنھان، کە ئەمانەن:

۱- گالته بە یەکدی کردن.

۲- پەخنە لە یەکدی گرتن و، عەیب لە یەکدی دیتنەو.

۳- ناوو ناتۆرە لە یەکدی هەڵدان.

ئەو سێیەیان ئاشکران و سێی پەنھانیش:

۴- گومانی خراپی بێ پاساو بە یەکدی بردن.

۵- سیخوڕیی بەسەر یەکدیەو.

۶- پاشملە بە خراپە باسی یەکدی کردن (غەیبەت).

ئەو لە تاییەتەکانی: (۱۱ و ۱۲)دا، ئەو شەش گوناھە دەخاتە ڕوو، لە تاییەتی سێزدە (۱۳) هەمیشدا خوا ﷻ بانگی مەوفاوەتیی دەکات و، پێنج راستیی یەکجار گەورەو گرنگیان پێداوە گەیهێنێ، کە بریتین لەوانە:

۱- خوا بە دیھێنەری هەموو لایەکیانە بەبێ جیاوازی.

۲- پەچەللەکی هەموویان یەکەو، لە باب و دایکێکەو هاتوون.

۳- خوا ﷻ بۆ چەند نەتەو، ھۆزێک دابەشکردوون.

۴- بە مەبەستی پێک ئاشناوون و ھاوکاری پێکەو، بەو جۆرە هەڵخستوون.

۵- نهو هوان پڙي له لای خوا ﷺ پټه که پارېز کارتړه، نهک دهو له مه ندرت، يان به خزم و کهستر، يان به دهسته لاتږ، يان يان هتد.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَخِرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَنَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَنَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْإِنْسَانُ الْقَسُوفُ
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَحْسَبُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن
ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{ئەي ئەوانەي بروتان ھېناو! با كۆمەلېكتان لە (پياوان) گالتە بە كۆمەلېكتان نەكات، پەنگە ئەوان (گالتە پېكراوەكان) لەوان (گالتە پېكەرەكان) باشتربن، ھەرۈھەبا ئافرەتانيكش گالتە بە ئافرەتانيك نەكەن، لەوانەيە ئەوان (كە گەپيان پېدەكرى) لەوان (گەپ پېكەرەكان) چاكتربن، ھەرۈھەبا (بە ئامازەي چاۋو برۆ و لېو) لە عەيب و ناتەواوييتان مەخەفتين و، ئاۋو ناتۆزائيش لە يەكدى ھەلمەدەن، (چونكە بە ھەر كام لەوانە فاسيق دەبن و) خراپترين ۋەسەف و ئاۋيش پاش ئيمان، لادان (و لە پرى شەرع دەرچوۋن) ھەر كەس ئىكش نەگەرپتەۋە (لاي خوا) ئا ئەوانەن ستمەكاران ﴿۱۱﴾ ئەي ئەوانەي بروتان ھېناو! لە زۆر گومانان دووربەكە ونەۋە، بېگومان ھەندىك گومان (كە ھىچ ئەگەرى پېكاني نىيە) گوناھن و، سىخوړپيش (لەسەر كەس) مەكەن و، ھەندىكش تان پاش ملە باسې ھەندىك تان مەكەن، ئايا بەككەتەن ھەز دەكات بە مردوۋىي گوشتى

برایه که ی بخوات! به دنیایی ده تاندزی (بۆیه) پارێز له خوا بکه، مسوگهر خوا زۆر تهوبه وهرگری به بهزه ییه ﴿۱۲﴾ نهی خه لکینه! بېگومان له ئیرو میههک (باب و دایکتیک) دروستمان کردوون و، گێراومانن بۆ چهندان نه تهوه و هوژ تاكو پێک ناشنابن، به دنیایی نهوانه تان له لای خوا به پێژترن که پارێژکارترن، بېگومان خواش زانای شاره زایه ﴿۱۳﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(لَا يَسْحَرُونَّ مِنْ قَوْمٍ): با کۆمه لیک گالته به کۆمه لیک نه کهن، (سَحَرْتُ مِنْهُ وَاسْتَسَحَرْتُ لِلْهَرَّةِ مِنْهُ، (سَحَرْتُ مِنْهُ) یان (سَحَرْتُ بِهِ وَاسْتَسَحَرْتُ)، ئەمه بۆ گالته پێکردن و به کهم ته ماشا کردنه.

(وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ): عه یب له خۆتان مه گرن، ناته واوی له خۆتاندا مه دۆزنه وه (الْلَمَزُ: الْإِغْتِيَابُ وَتَتَّبِعُ الْمَعَابِ)، (لَمَزَ): بریتیه له به خراپه له پاش مله باسی یه ک کردن و، به دوا ی عه یب و کهم و کوپی دا گه ران.

(وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ): ناوو ناتۆره له یه کدی هه لمه ده ن، (النَّبَرُ: التَّلْقِيبُ، والنَّبَرُ: اللَّقْبُ، وَالْجَمْعُ أُنْبَاز، نَبَرَةٌ: أَيْ لَقْبَةٌ)، (نَبَرٌ): بریتیه له ناوو ناتۆره لئ هه لدان، (نَبَرٌ): بریتیه له له قه ب و ناتۆره، که به (أُنْبَاز) کۆده کړته وه، (نَبَرَةٌ: أَيْ لَقْبَةٌ)، واته: ناتۆره ی وه دوا خست و، نازناویکی خراپی وه دوا خست.

(أَجْتَبَا): واته: خۆتان لئ دوور بگرن، (جَانِبُهُ، وَتَجَانِبُهُ، وَاجْتَنَبَهُ، كُلُّهُ مَعْتَصَى)، ئەمانه ههر سێکیان: (جَانِبُهُ، وَتَجَانِبُهُ، وَاجْتَنَبَهُ)، ههر سێکیان یانی: خۆی لئ دوور گرت، (وَجْتَنَبَهُ شَيْئًا)، شته که ی لئ دوور خسته وه، (وَاجْتَنَبَ الشَّيْءَ)، خۆی له شته که وه دوور که وت.

(الْظَّنُّ): (الظَّنُّ: إِسْمٌ لِّمَا يَحْصُلُ عَنْ أَمَارَةٍ، وَمَتَى قَوِيَتْ أَذَتْ إِلَى عِلْمٍ، وَمَتَى ضَعُفَتْ جِدًّا لَمْ يَتَجَاوَزْ حَدَّ الْوَهْمِ)، (ظَنٌّ) ناوہ بۆ ئەوہ کہ لە نیشانە یە کەوہ پەیدادەبێ، ئەگەر بەهێز بێ سەر دەکێشێ بۆ زانیاری، بەلام ئەگەر زۆر بیهێز بێ لە سنووری وەهم ناچیتە دەری، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموێ: خۆتان لە زۆر گومانان بپاریزن، واتە: ئەو گومانانە ی ئەگەری پێکانیان کەمو، هیچ نیشانەو هیچ ھۆکاریک نیە، بۆ ئەوہ ی ئەو گومانە خراپە لە دلتدا پەیدابێ.

(وَلَا تَحْسَبُوا): واتە: سیخوڕیی بەسەر یە کدی یەوہ مەکەن، (أَصْلُ الْجَسِّ: مَسُّ الْعِرْقِ وَتَعْرِفُ تَبْضِهِ لِلْحُكْمِ بِهِ عَلَى الصَّحَةِ وَالسَّقْمِ، وَهُوَ أَخَصُّ مِنَ الْحَسِّ، وَهُوَ مَا يَدْرِيهِ الْحَسِّ)، (جَسٌّ): بریت یە دەست لە دەماردان و، دەستگرتن تاکو بزانی ئێو کەسە تەندروستە، یاخود نەخۆشە؟ ئنجا (جَسٌّ) لە (حَسٌّ) تاییە تەرە، (حَسٌّ) ھەر شتیکە بە ھەستەوہرەکان بزانی، بەلام (جَسٌّ) ماناکە ی تاییە تەرە، بریت یە لە وردتر گەران بە دوا ی شتیکدا.

(وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا): ھەندیکتان بە خراپە باسی ھەندیکتان مەکەن لە پاشملە، (الْغَيْبَةُ: أَنْ يَذْكَرَ الْإِنْسَانُ غَيْرَهُ مِمَّا فِيهِ مِنْ غَيْبٍ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يُحَوِّجَ إِلَى ذِكْرِهِ)، (غَيْبَةُ) ئەوہ یە کە مرووف باسی غەیری خۆی بکات بە کەم و کورپیە ک تێدایە باسی بکات، بۆ ئەوہ ی پێویستی پێی بێ.

بێگومان ئەمە پێناسە ی شەریعیە، ئەگەر نا پێناسە زمانەوانییە کە ی ئەوہ یە کە: پاشملە بە خراپە باسی کەسیک بکری، بەلام لە ڤووی شەریعیەوہ کاتییک قەدەغە دەبێ، کە ھۆکاریک نەبێ بۆ ئەو باس کردنە، بەلام ئەگەر ھۆکاریک و پاساوێک ھەبێ، وەک دوا یی باسی دەکەین، ئەو کاتە بە گوناھ لە قەلەم نادرێ.

(شُعُوبًا): (الشُّعُوبُ: جَمْعُ شَعْبٍ، الْقَبِيلَةُ الْمُتَشَعَّبَةُ مِنْ حَيٍّ وَاحِدٍ، وَالشَّعْبُ نَوْعٌ مِنَ الْوَادِي)، (شُعُوب) کۆی (شَعْب)ە، (شَعْب) یش بریت یە لە ھۆزێکی لە یە ک

كەسەوہ یان لە یەك بەرەبابەوہ ھاتبن، بەلام (شعب) جوړيكە لە دۆل و شیو،
ئەویش ئەوہیە كە لایەکیانی تەسك بـ و لایەكەى دیکەى كراوہ بـ.

(وَقَائِلَ): (قَبَائِلَ) كۆى (قبيلة)یە، ئەویش بریتىە لە خەلكىك كە كۆبوونەتەوہ و
ھەندىكیان ڕوو لە ھەندىكیان دەكەن، (وَهِيَ الْجَمَاعَةُ الْمُجْتَمِعَةُ الَّتِي يَقْبِلُ بَعْضُهُ
عَلَى بَعْضٍ)، ھەندىكیان ڕوو لە ھەندىكیان دەكەن، بۆیە پێیان گوتراوہ: (قبيلة)،
(قبيلة) بە (قبيل) یش و بە (قَبَائِلَ) یش كۆدەكرێتەوہ.

(لِتَعَارَفُوا): (تَعَارَفُوا) عَرَفَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، ھەندىكیان ھەندىكیان ناسى (پێك
ناشنا بوون)، (لِتَعَارَفُوا)، بۆ ئەوہى پێك ناشاربن، ئنجا پێك ناشنا بوونەكەش بۆ
ھاوكارىی پێكەوہ كردن و دەستبار بۆ یەكدیى گرتنە.

ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئایەتەكان

۱- كە خوا ﷻ دەفەرئوى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا
مِّنْهُمْ وَلَا يَسَاءَ مَن نَّسَاءَ عَسَىٰ أَن يَكُن خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ
الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾﴾، ئەم ئایەتە موبارەكە
ئەم ڕیوايەتەى لە بارەوہ ھاتوہ:

{عَنِ أَبِي جُبَيْرَةَ بْنِ الصَّحَّاحِ قَالَ: فِينَا نَزَلَتِ الْآيَةُ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ
مِّن قَوْمٍ...﴾، قَدِيم رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ، وَمَا مِنَّا رَجُلٌ إِلَّا لَهُ اسْمَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ، كَانَ
إِذَا دَعَا ﷺ الرَّجُلَ بِالْإِسْمِ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُ يَغْضَبُ مِن هَذَا، فَأَنْزَلْتَ: ﴿وَلَا
تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ...﴾ { (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٩٦٢، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٦٨، وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ:
٥٣٦، وَابْنُ مَاجَةَ: ٣٧٤١، وَأَحْمَدُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ: (٤)، ج ٣، ص ٦٩، ٢٦٠)، وَالبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ:
٣٣٠، وَغَيْرُهُمْ، قَالَ مَوْلَانَا الْإِسْتِيعَابُ: هَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ، ج ٣، ص ٢٧٢، ٢٨٣،

واته: ټېوو جوبه پړه ی کوری زه حاک گوتوویه تی: ټم ټایه ته له باره ی ټیمه وه هاته خوار، پیغه مبهری خوا ﷺ هاته مه دینه، هیچ پیاوړیک له ټیمه نه بوو مه گهر دوو ناو، یان سئ ناوی هه بوون، ټنجا کاتئ پیغه مبهری خوا ﷺ پیاوړیکی به ناو ټیکیان بانگ ده کرد، ده مانگوت: ټهی پیغه مبهری خوا ﷺ! ټهو کهسه لهو ناو هیثانه ی تووړه ده بی! (پیغه مبه ریش ﷺ نه یده زانی به کام ناو هیان تووړه ده بی و، به کامه یان تووړه نابئ)، لهو باره وه ټهو ټایه ته موباره که هاته خوار.

که هه م گالته به یه کدی کردنی چ پیاوان و چ ټافره تان، هه م عه یب له یه کدی دیتنه وه وړه خنه له یه کدی گرتن، به بی به لگه و پاساو، هه م ناوو ناتوړه له یه کدی هه لدان، هه ر سیکیانی قه ده غه کردوون.

۲- له باره ی هو ی هاتنه خواره وه ی ټم ټایه ته وه ش: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ دوو گپرداوه دټینن، که له پروی سه نه ده وه پیمان راسترن:

أ- إِنْ مِنْ أَبِي مَلِكَةَ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ الْفَتْحِ رَفَى بِلَالٌ فَأَذَّنَ عَلَى الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ: هَذَا الْعَبْدُ الْأَسْوَدُ يُؤْذَنُ عَلَى ظَهْرِ الْكَعْبَةِ! وَقَالَ بَعْضُهُمْ: إِنْ يَسْخَطُ اللَّهُ هَذَا يُغَيِّرُهُ، فَتَرَلَّت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ (أَخْرَجَهُ التَّبَهَقِيُّ فِي دَلَالِ الْبُيُوتَةِ ج ٥، ص ٧٩، بِسَنَدٍ صَحِيحٍ إِلَى عَبْدِ الرَّزَّاقِ، قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٧، ص ٥٧٨، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَابْنِ أَبِي حَاتِمٍ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٢٨٤ و ٢٨٥).

واته: ټینو ټه بی مه لیکه ده لئ: له روژی سه رکه وتنی مه ککه دا (نازاد کرانی شاری مه ککه دا)، له لایه ن پیغه مبه ره وه ﷺ (له سالی هه شته می کوچیدا)، بیلال چوو ه سه ر که عبه و بانگی له سه ر که عبه دا، هه ندی خه لک گوتیان: ټم کوپله رده ش پسته له سه ر پشتی که عبه بانگ ده دات! (واته: شتیکی نه گونجاوه)،

هه نديکيشيان گوتيان: نه گهر خوا ﷺ نه وهی پی ناخوش بی، ده یگوری، ئیدی لهو باره وه نهو ئایه ته موباره که دابه زی.

ب- ریوایه ټیکي دیکه، له باره ی دابه زینی نهو ئایه ته موباره که وه:

إِعَنِ الزُّهْرِيُّ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَنِي بَيَاضَةَ أَنْ يُزَوِّجُوا أَبَا هِنْدٍ امْرَأَةً مِنْهُمْ، فَقَالُوا! يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أَنْزَوْجَ بَنَاتِنَا مَوَالِيَنَا؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (٢٣). قَالَ: الزُّهْرِيُّ: تَزَلَّتْ فِي أَبِي هِنْدٍ خَاصَّةٌ، وَكَانَ أَبُو هِنْدٍ حَجَّامَ النَّبِيِّ ﷺ، (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي الْمُرَاسِيلِ: (١٩٥، ٢٣٠). قُلْنَا وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَزَادَ السُّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوِرِ ج ٧، ص ٥٧٨، وَزَادَ نِسْبَتَهُ لِابْنِ الْمُنْذِرِ وَابْنِ جُرَيْجٍ، وَالتَّبَهَقِيُّ فِي سُنَنِهِ وَابْنِ مُرْدَوَيْهِ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٣، ٢٨٥).

واته: زوهري (که په کيکه له زانايان جيلي تابعين، شوينکه وتووایي هاوه لان خوا له هه موويان رازی بی)، ده لی: پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمانی کرد به (بني بياضة)، (هوژیک بوون) که تافره ټيکيان بدن به ته با هيند، نه وانيش گوتيان: نه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ! ئایا کچه کامان بدهينه کويله ئازاد کراوه کامان؟ خوا (عزَّ وَجَلَّ) لهو باره وه نهو ئایه ته ی دابه زاند، زوهري ده لی: نه م ئایه ته موباره که به تايهت له باره ی نه ی هينده وه دابه زی و، نه بوو هينديش که له شاخ گری پیغهمبه ری خوا ﷺ.

زور جاری دیکه ش باسمان کرده، که تايهت بوونی هوکاری دابه زين، ری له گشتگر بوونی واتای ئایه ته کان ناگری، به لی جاری وابوو ئایه ټيک به هو ی پروداو ټکی تايه ته وه دابه زیوه، جاری واش هه بووه نهو ئایه ته مه رج نيه بهو هو یه وه دابه زيبی، به لام چه مکی نهو ئایه ته، نهو پروداوه شی گرتو ته وه، ئیدی هه نديک له هاوه لان (خوا لييان رازی بی)، وایانزانیوه له باره ی فلان پروداوو فلان پیشها ته وه دابه زیوه.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خو! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لهم سوورده‌ته موباره‌که‌دا، بۆ جاری چوارهم و پینجه‌م به نازناوی ئیمان، مسؤل‌مانان ده‌دوئیی، دوو جار ان بانگیان ده‌کات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، جاری یه‌که‌میان ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا ضَلَالٌ مِّنْ نَّسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾، نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! با کۆمه‌لێک له پیاوان گالته به کۆمه‌لێک نه‌که‌ن، نیزیکه له‌وان چاکتر بن، واته: گالته پینکراوه‌کان چاکتر بن له گالته پینکه‌ره‌کان، هه‌روه‌ها با ئافره‌تانیک (کۆمه‌لێک له ئافره‌تان) گالته به کۆمه‌لێکی دیکه له ئافره‌تان نه‌که‌ن، په‌نگه (ئافره‌ته) گالته پینکراوه‌کان، چاکتر بن له گالته پینکه‌ره‌کان.

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، هه‌روه‌ها عه‌یب له خۆتان مه‌گرن، (الْأَنفُسُ: الْعَيْبُ)، عه‌یب له خۆتان مه‌گرن و، په‌خه له خۆتان مه‌گرن، بۆچی ده‌فه‌رموی: له خۆتان؟ هیچ که‌سیک نه‌ عه‌یب له خۆی بدۆزیته‌وه مه‌گه‌ر به ده‌گمه‌ن، به‌لام ئه‌وه به‌و واتایه‌یه که تۆ په‌خه له برای مسؤل‌مانت و له خوشکی مسؤل‌مانت ده‌گری، په‌خه‌یه‌کی بێجی، یان عه‌یبێکی تیدا ده‌دۆزیه‌وه، ئنجا چ عه‌یبه‌که‌ی تیدا هه‌بی، چ تیتیدا نه‌بی، به‌لام تۆ مه‌به‌ستت ناشیرین کردیه‌تی، ئه‌وه وه‌ک عه‌یبت له خۆتا دۆزییته‌وه وایه، چونکه ئه‌ویش وه‌ک تۆیه‌و تۆش وه‌ک ئه‌وی، ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾، هه‌روه‌ها ناوو ناتۆران له یه‌کدی هه‌لمه‌ده‌ن، خو! فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا﴾، (تَبَرَّ) به مانای ناتۆره‌و له‌قه‌به‌و (تَبَرَّ) یش واته: ناوو ناتۆره‌ لێ هه‌ل‌دان، به‌لام بۆیه له‌سه‌ر کیشی (تفاعل) هیناویه‌تی، چونکه به‌ زۆری وایه که که‌سیک ناوو ناتۆره له که‌سیک هه‌ل‌ده‌دات، ئه‌وی دیکه‌ش ناوو ناتۆره‌یه‌کی لێ هه‌ل‌ده‌داته‌وه، بۆ وینه: ئه‌گه‌ر که‌سیک بالای کورت بی، ئه‌وی دیکه که که‌له‌گه‌ته، په‌خه‌ی لێ بگری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بالای کورته‌و بلێ:

تۆ پیاویکی کورته بالای، یان خرپلهی، ئەویش دەلێ: تۆ پیاویکی قووچی، یان درێژی، ئەویش بە شیوهێک کە ئەگەتییهکە ی پێناسە دەکات، کە پێی ناخۆش بێ، هەروەها لە ڕووی بەرگ و پۆشاکەوه، ئەگەر یه‌کیک بە یه‌کیک بێ: بەرگ و پۆشاکەکت شپ، ئەویدیکش ئەگەر کابرا بەرگ و پۆشاکەکی شیک و نوێ بێ، دەلێ: ئەوه چییه هەموو دەمێ دەلێی دەچی بۆ سەر شای: ﴿يَسْأَلُ الْإِنَّمِ الْفُسُوْٓىۙ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ﴾ خراپترین ناوو وەسف بریتیه لە فاسیقێتی لە دواى ئیمان هێنان، دواى ئەوهی مرووف ئیمانی هێناوه، خراپترین نازناو و لەقەب وەری بگرێ، ئەوهیه کە فاسیق بێ، واتە: لە پێ دەربچێ، لە شیرازەى شەرع بچێته‌ده‌ر، واتە: بە هەر کام لەو سێ شتانه کە باس کران:

أ- بە گالته به یه‌کدی کردن.

ب- عه‌یب له یه‌کدی دیتنه‌وه.

ج- ناوو ناتۆه له یه‌کدی هەلدان، هەر کامێک له‌وانه ده‌بێته‌هۆی له‌پێ ده‌رچوونی مرووف و، مانای وایه ئەو کەسه گوناھێکی کردوه له ڕووی شەرعیه‌وه، به‌ لاری و به‌ ده‌رچوو له‌ شیرازەى شەرع داده‌نێ و، سه‌ره‌نجام شاهێدیی لێ وەرناگیرێ و عه‌داله‌ت له‌ ده‌ست ده‌دات، ئەو دادگه‌ریه له‌ ده‌ست ده‌دات، کە پێویسته‌ بۆ ئەوهی به‌ شایه‌د بچێ، ﴿وَمَنْ لَّمْ يَشْأَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ﴾. هەر کەسیکیش نه‌گه‌رێته‌وه، ئا ئەوانه سته‌مکاران، واتە: ده‌گونجێ مرووف له‌ هەر کام له‌و گوناھانه‌ بگه‌رێته‌وه بۆ لای خوا، ده‌سته‌رداریان بێ، هه‌لبه‌ته‌ ته‌وبه‌ له‌ گوناھێکیش کە په‌یوه‌ندیی به‌ خه‌ڵکه‌وه هه‌یه، وێرای ئەوهی ده‌بێ ئەو کەسه: ١- ده‌ست له‌ گوناھه‌که هه‌لگیرێ و، ٢- لێشی په‌شیمان بێ و، ٣- بپاریش بدات نه‌گه‌رێته‌وه سه‌ری، ٤- ئەگەر په‌یوه‌ندیی به‌ خه‌ڵکه‌وه هه‌بێ، ده‌بێ مافیشیان بۆ ڕه‌ت بکاته‌وه، ئەگەر نه‌یا به‌ داواى لێبوردن لێکرده‌ش بێ، مادام له‌و جوۆه‌ بێ کە ئەوه‌نده‌ی به‌س بێ.

پاشان بۆ جارى پێنجهم خوا ﷻ له‌و سووڕه‌ته‌دا مسوڵمانان بانگ ده‌کات و، ئەگەر ئەوانه‌ی پێشێ سێ گوناھى ئاشکرا بوون، تنجا سێ گوناھى په‌نه‌ان،

باس ده کات، که بېگومان نهو سې گوناوه ناشکرایه: گالته به په کدی کردن و، عیب له په کدی دپته ووهو، ناوو ناتوره له په کدی هه لدان، کاریگه ریه کی زور خراپان هه یه له تیکدانی برابته تیدا، هه ر بویه خوا ﷻ له نایه ق ژماره (۱۰) دا، ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ دواپی په کسر باسی نهو سې گوناوه ناشکرایه ده کات، که پتچه وانه ی برابته تین و تیکیده ده.

دواپی باسی سې گوناوه دیکه ده کات، که نه وانه په نهان و، نه وانیس دیسان هه ر پتچه وانه ی برابته تین و، زیانی بیره زای پی ده گه یه نن، ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا احْبِبُوا كَبِيرًا مِنَ الظَّنِّ﴾ نه ی نه وانه ی پرواتان هتیاوه! خو تان له زور گومانان بپاریزن، واته: گومانی خراپ، ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ چونکه هه ندیک گومانی خراپ گوناهن، له بهر نه وه ی هه ندیک گوناوه، خو ت له زوری بپاریزه، خوا ﷻ نه فهرمووه: هه موو گومانیک گوناوه، به لکو فهرموویه تی: هه ندیک گوناوه، به لام تو خو ت له زوری دوور بگره، بو نه وه ی توووشی نهو هه ندیکه ش نه ی، نهو هه نده گومانانه ی خراپ و گوناهن، نه وانه ن که هیچ پاساویکیان نه بی و، هیچ زه مینه یه کیان نه بی و نه گهری راست ده رچوونیان نه بی، یا خود زور بپه یز بن، ﴿وَلَا تَخْسَرُوا﴾ سیخوپی مه کهن، واته: سیخوپی به سهر په کدیه وه مه کهن، وه ک دواپی باسی ده کهن، نه گهرنا مسولمانان ده بی هه ست راگرن و، هه ست و خوستی دوژمنانیان بزائن، نه وه نه ک هه ر هه رام نیه، به لکو فهرزیشه، چونکه تو نه زانی به رامبه ره کت ده یه وی چی بکات و چاودیری نه که ی، لپی توووشی زیان ده ی.

﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ هه روه ها با هه ندیکتان به خراپه (پاشمله) باسی هه ندیکتان نه کات، ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ نایا په کیکتان هه ز ده کات گوشتی برابته کی بخوات به مردووی، بېگومان دزاو تانه، ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ واته: به دلنایای تیوه رقتان لپی هه لساو، پیتان ناخو ش بوو و

دزاتان، خواردنی گوشتی برای خوتان به مردووی، که واته: وهک چؤن پقتان هه لده ستی له خواردنی گوشتی مردوو، به هه مان شیوه رقیستان له به خراپه باسکردنی پاشملهی یه کدی بیته وه، چونکه وهک یه کن و له دوو تای تهراروو یک دان، چونکه که سیک که لیره نیه و تو به خراپه باسی ده که ی، ناتوانی بهرگری له خوی بکات، وهک مردوو بیت وایه، که باسی ده که ی بو نه وه ی لی دابشکینی، وهک نه وه وایه گوشت له جه سته ی بپچری و بیخوی! **﴿وَأَنفُوا اللَّهَ﴾**، پاریزیش له خوا بکن به خو لی دوورگرتنی نه و گونا هانه، **﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾**، به دنیایی خوا زور گه راهی میهره بانه، واته: نه گهر بهنده بگه پرته وه بو لای خوا **﴿﴾**، خواش ده گه پرته وه بو لای و، گه رانه وه که ی لی قبول ده کات، زوریش به بهزی و میهره بانه، نجا وهک چؤن ته عقیبی نایه ته که ی پیشی که فهرمووی: **﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾**، نه وه ده گه یه نی که به هه ر کام له و گونا هانه، مروف فاسیق ده بی و، نه گهر نه گه پرته وه ویرای فاسیق بوون سته مکاریشه، نه مهش - نه مه ته عقیبهش - نه وه ده گه یه نی که نه م سییه و سییه که ی پیشیش، نه گهر که سیک بگه پرته وه بو لای خوا و توبه بکات و، لیان په شیمان بیته وه، خوا **﴿﴾** تهوبه ی لی وهرده گری، واته: نه و قسه به ی که ده گوتری: مافی خه لک (حق الناس) به تهوبهش لاناچی، راست نیه، وهک من له کتیبی (گه رانه وه بو لای خوا)^(۱)، هه روه ها له کتیبی (ریگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) ^(۲)، له باسی تهوبه دا باسم کردوه، که تهوبه ی راست و ساغ، هه موو شتیک ده سر پرته وه، وهک پیغه مبه ر **﴿﴾** فهرموویه تی: **﴿إِنَّ الْإِسْلَامَ حُجْبٌ مَا كَانَ قَبْلَهُ﴾**، (آخرجه احمد: ۱۷۸۶۱، تعلیق شعیب الأرئوط: إسناده صحيح علی شرط مسلم)، واته: بیگومان نیسلام پیش خوی ده سر پرته وه، نه گهر کابرا کافر بووبی، مونافیق بووبی، مولحید بووبی، وه ختیک دپته نیو نیسلامه وه، گونا هی پیشی هه موو له کو ل ده بیته وه و، خاوین ده بیته وه، تهوبهش (گه رانه وه) بو لای خوا **﴿﴾**، دیسان

(۱) چاپی شه شه/ ۲۰۲۱ ز.

(۲) چاپی شه شه/ ۲۰۲۱ ز.

پیش خوی دهسپتتهوه، مروفی مسؤلان ههچهند گوناهارو خهتابار بی، که دهگهپرتتهوه بۆ لای خوا ﷻ و دهست ههلهدگری و، مهرجهکانی تهویه له خویدا دیتته دی، تهویش دیسان پاک دهیتتهوه، ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾، خوا ﷻ زور دهگهپرتتهوه بۆ لای بهندهکانی و، تهویهیان لی وهردهگری و گهپانهوهکهیان قبول دهکات و، لهگهلیشیان به بهزهیه.

ئنجا خوا ﷻ دهفرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، خوا ﷻ بانگی مروفایهتیی دهکات، ئهی خهلهکنه! (الناس) به مانای کوی مروقهکانه، ئهی مروقهکان! ئهی مروفایهتیی! ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾، به دنیایی تیمه تیوهمان هتیاوته دی، له ئیری و میهک، که مهبست تاده و ههوان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کهواته: مروف که دروست دهبی، له ههردووکیان دروست دهبی، وهک لیکۆلئیهوه زانستییهکان ئیستا دهریان خستوه، چونکه پشتر بیرو بۆچوونتیکی وا ههبوو که مروف تهیا له تووی پیاو دروست دهبی، بهلام ئهه تووه لهتیو مندالدانی ئافرهتدا گهشه دهکات، بهلام زانستی کۆریهلهناسی ئیستا دهريخستوه، که وهک خوا ﷻ دهفرموئ: ﴿مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾، له ئای ههردووکیان مروقهکه دروست دهبی و، ژيانداري توو (حیمن)ی پیاوو، هیلکۆله (بُيُضَّة)ی ئافرهت ههردووکیان یهک دهگرن و نوتفه پیک دینن، ئهه نوتفهیهش تهگهر خوا ﷻ ویستی لهسهر بی دهچتته نیو مندالدانی ئافرهت و، لهویدا گهشه دهکات و قوناغهکانی گهشهکردنی نوتفه: (عَلَقَةً) و (مُضْغَةً)، (عظام) و قوناغهکانی دیکه دهگوزهرینن و دهیتته کۆریهلهو له دایک دهبی.

﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾، تیوهمان گیراوه به چهند نهتهویهک و، به چهند هۆزیک، تاکو پیک ناشانن و، یهکدی بناسن، پیکهوه هاوکاربن.

کهواته: ئهوه خوایه ﷻ که مروفایهتیی دابهش کردوه بۆ چهند نهتهویهک، نهتهوهکان وهک نهتهوهی عهپه، نهتهوهی کورد، نهتهوهی فارس، نهتهوهی

بېرىزىن، كە پېچەوانەى براىەتتىى و دۆستايەتتىى و پېچەوانەى يە كدى خوشويستىن و بۆ يەك دىلسۆز بوون و لە گەل يە كدا بە بەزەيى بوونن، ھەلبەتە ھەم لە نېو بازنەى ئيمان و ئىسلامدا، ھەم لە دەرەوہى بازنەى ئيمان و ئىسلامىش، مسولمان دەبىى لە گەل ھەموو خەل كدا بەو پەوشت و ئاكارە بەرزانە مامەلە بىكات، كە شايسستەى مرققى مسولمانن و، شايسستەى ئەو بەيداغە مەزنەن كە لە سەر سەرى خۆى بەرزى كردۆتەوہ كە بەيداغى ئىسلامەو، بەيداغى تەوھىدو شاىەقمانە، بە يەكتايى خوا لە پەرستارنداو، پەوانە كراوئيتتىى موھەممەد ﷺ لە لايەن خواى پەرورەدگارەوہ.

خو ﷺ بە لوتف و كەرەمى خۆى، لە ھەموو ئەو شتانەمان بېارىزى كە لە ئيمانداران، لە مسولمانان، لە شوئىنكەوتوووانى پېغەمبەرى خاتم ﷺ و لە بەندە بۆ خوا صولحاوہكان، ناوہ شىئەوہ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

دوو جاران بانگکردنی برواداران له لایهن خوا ی بهرزو مهزنه وه، لسی
قهدهغه کردنی ههر کام له گالته به یه کدی کردن و، عهیب له یه کدی گرتن
و، ناوو ناتوره له یه کدی هه لدان و، گومانی خراپی بی جی به یه کدی بردن
و سیخوویی به سهر یه کدی وه کردن و، به خراپه پاشمله باسی یه کدی کردن:

خوا ﴿١٠﴾ دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا
مِّنْهُمْ وَلَا يَسَاءَ مَن يَسَاءَ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ
بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ
أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له پازده برگه دا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەي ئەوانەي بڕواتان هێناوه! ئەمە بۆ جاری چوارەمە لەم
سورەتەدا، خوا ﴿١٠﴾ بانگی مسوڵمانان دەکات بە نازناوی ئیمان، واتە: ئەي ئەوانەي
بڕواتان هێناوه! بە هەموو ئەو شتانەي پێویستە بڕوایان پێ بهێترێ، ئیمانەکه تان
خوایارو پالنهري ئەوهیه، که ئیوه پابه ند بن به شه ریهقی خواوه، ئەرکه کانی سه رشانان
جێبه جێ بکه، خۆشان له قهدهغه کراوه کان بهاریزن، تنجا یه که سه ر خوا ﴿١١﴾ له م دوو
ئایه ته دا، وهک پێشتر باس مان کرد، شه ش په فتارو خو و خده ی خراپ قهدهغه ده کات،
له مسوڵمانان و له بڕواداران، که نایب توخنیان بکهون، ده بی خویان لی بهاریزن، دێته
سه ر باسی یه که میان دهفه رموی:

و، ئەو خوشکە مسوڵمانەت، کە تۆ عەببێ لێ دەگری و، عەببێ تێدا دەدۆزییەووە بە خراپە باسی دەکەیت، پڕووبەرۆ، ئەویش وەک تۆیەو تۆش وەک ئەوی، کەواتە: وەک عەبب و ڕەخنەت لە خۆندا دۆزییەتەو، وایە، وەک لە سوورەتی (النور)دا، خوا ﷻ لە بەسەرھاتی بوختان پیکرانی دایکمان عایشەدا (خوا لێی پازی بێ)، دەفەرموێ: ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنفُسِهِنَّ خَيْرًا...﴾ (١١) واتە: دەبوایە پیاوانی پڕوودارو ئافەرەتانی پڕوودار گومانی باشیان بە خۆیان بردبایە، واتە: کە گومانی خراپیان بە ھاوسەری پێغەمبەر ﷺ بردو، شتێکی زۆر خراپیان کردو، چونکە مسوڵمانان دەبێ پێغەمبەری خۆیان ﷺ پێ لە خۆیان لە پێشتر بێ، ئنجا وەک چۆن گومانیان بەرانبەر بە خۆیان چاکە، دەبوایە گومانیان بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ ھاوسەری پێغەمبەر چاکریش بێ، ئەگەر شتی خراپ لە خۆیان ناوەشێننەو، چاکتر دەبوایە لە پێغەمبەر ﷺ ھاوسەری پێغەمبەری ئەوێشێنەو.

٥- ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾، ناوو ناتۆرەش لە یەکدی ھەلمەدەن، (التَّبَرُّ: اللَّقَبُ، وَالتَّبَرُّ: التَّلْقِيبُ)، (تَبَرَّ) بە مانای ناوو ناتۆرە یەو (تَبَرَّ) یش بە مانای ناوو ناتۆرە لێ ھەلدانە، (وَالْتَنَابَرُ تَفَاعُلٌ مِنْهُ)، (تَنَابَرُ) یش لەسەر کێشتی (تفاعل)ە، واتە: ناوو ناتۆرە لە یەکدی ھەلدان.

٦- ﴿يَسَّ الْأَتَمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾، خراپتر ناو فیسقە لە دواى ئیمان، (يَسَّ الْإِسْمُ: أَيِ يَسَّ الذُّكْرُ، أَوْ يَسَّ الْمَوْصُوفُ، أَنْ يُسَمَّى الرَّجُلُ فَاسِقًا أَوْ كَافِرًا، أَوْ زَانِيًا بَعْدَ إِسْلَامِهِ وَتَوْبَتِهِ، بُوْثَم رِسْتَه يَه سَيَّ وَاتَايان هَيْتَاون:

یەكەم: ﴿يَسَّ الْأَتَمُ الْفُسُوقُ﴾، (يَسَّ الْإِسْمُ: أَيِ يَسَّ الذُّكْرُ)، واتە: خراپترین ناو، یانی: خراپترین باسکردن، باسکردنی فاسیقیتییە لە دواى ئیمان، واتە: ئێوە بەو شتانە نازناوی فاسیقیتییتان دەچیتە سەر، دواى ئەوێ ئیماندار بوون، بە فاسیق باس بکری، باسکردنێکی خراپ، دەستەبەر دەکەن.

دووەم: (يَسَّ الْوَصْفُ)، واتە: دواى ئەوێ کەسێک ئیمانی ھێناوە، خراپترین شتە کە بە فاسیقیتی وەسف بکری، ئەک باس بکری، بەلکو وەسف بکری.

سَبَّيْهِم: (بِسْمِ أَنْ يُسَمَّى الرَّجُلُ كَافِرًا أَوْ زَانِيًا بَعْدَ إِسْلَامِهِ وَتَوْبَتِهِ)، خراپترین شتە که پیاویک به بێپروا، یان بە زیناکار، ناوێرێن، دواى ئەوەی مسوڵمان بووهو گەراوه تەوه بوۆ لای خوا، واتە: دواى ئەوەی گەراوه تەوهو مسوڵمان بووه، که پێشتر هاوبەش بوۆ خوا دانەر بووه، یان کافر بووه، یاخود داوێن پیس بووه، هەر چۆن بووه، نابێ ئەو کوفرو گوناھو تاوانانەى پێشێى لى باس بکرین، بۆی بکرینه ناوونیشان.

بەلام پێم وایە ئەو مانایە لە هەموویان بەهێزترە که مەبەست ئەوەیە، بە هەر کام لەو گوناھانە مرووف فاسیق دەبێ و، دواى ئەوەی ئیماندار بووه، لە پێ دەربچیت و نازناوی فاسیقیتی شایستە بێ، ئەوه خراپترین نازناوهو، خراپترین ناوهو، خراپترین دەنگ و باسە بوۆ خوێ هیناویەتە سەر خوێ.

(٧) - ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ﴾، واتە: هەر کەسێک نەگەرێتەوه و لەوهی خوا لێی قەدەغە کردوه، دەستبەرداری نەبێ.

(٨) - ﴿قُلْ لَّيْسَ لَكَ هُمْ الْأَعْلَامُونَ﴾، ئا ئەوانەن ستمەکاران، واتە: ئەوانەن کە ستمەیان لەو کەسە کردوه کە گالتهیان پێکردوهو، عەبیان لێگرتوهو، ناوو ناتۆره یان لێ هەلداوه، هەروەها ستمەیان لە خوێان کردوه، بەوه کە کاریکیان کردوه گوناھبار بن، هەروەها ستمەیان لە کۆمەلگا کردوه کە گوناھیان تێدا بلۆکردۆتەوه، ﴿هُمْ الْأَعْلَامُونَ﴾، یانی: ستمەکارن بوۆ بەرانبەرەکیان، کە بەو شیوەیە مامەلەیان لەگەلدا کردوهو، بوۆ خوێان، کە خوێان گوناھبار کردوهو، بوۆ کۆمەلگاش کە قەسەى خراپ و شتی خراپیان لە تێودا بلۆکردۆتەوهو، تەشەنە پێداوه.

لێرەدا خوا ﷻ دواى ئەو سێ گوناھە، کە بریتین لە: گالته پێکردن و، عەیب لێگرتن و، ناوو ناتۆره لێهەلدان، فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ قُلْ لَّيْسَ لَكَ هُمْ الْأَعْلَامُونَ﴾، ئەمە پێویستە چوار وردە سەرنجی لێ بدەین:

یەك: ئەوه دەگەیهنێ کە ئەو سێ شتەى لێیان قەدەغە کراون، گوناھو شتی سەرزەنشتکارون، چونکە دەبنە هۆی لە پێ دەرچوون و، خواش ﷻ لەسەر ئەوانە مرووف سزا دەدات، کە

به هیچ شتیک لاناچن، مه گهر به گه رانه وه بۆ لای خوا، ئنجا لیره دا ئەمه هه مووی کورترکراوه ته وه، که دوو رسته له قسه که قرتیتراون، چونکه ئەوهی دواپی که ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَنْبَأْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ده لالهت له سهر ئەو دوو رسته به ده کات.

ههروهها ئەوه وه ده که به نئی که هه ر کام له گالته پیکردن (سخریه) و (ئمز)، عه یب له به کدی گرتن و، (ئبز) ناوو ناتۆره له به کدی هه لدان، هه ر سیکیان ده رچوونن له رێگای شه ریه عت.

دوو: که ده فهرموئ: ﴿يَسْأَلُكُمْ الْفُتُورُ﴾، بیژهی ناو (إسم) به کارهێنراوه، ئەمه بۆ ترساندنه له وهی باسی خه لک بکری به ناویک که پێیان ناخۆشه، چونکه له قه ب و نازناوه کانی هه ر ناو، ههروهها هۆشدارپی پێدانه که خراپترین ناو، ناوی فاسیقیتی به ده کێته سه ر ئیوه، که واته: خۆشان له ناوبردنی خه لک به خراپه بپاریزن.

س: که ده فهرموئ: ﴿بَعْدَ الْإِمْنِ﴾، واته: دواي ئەوهی مرۆف ئیمانی وه ده ست هێناوه، ناگونجی نازناوی فاسیقیتی بۆ خۆی په یدا بکات، چونکه گوناوه تاوانه کان شایسته ی ئەهلی شیرک و کوفرن، ئەوانه ن که هه یج رێگریکیان له به رده مدا نیه له گوناوه تاوانیان، بیانپهرینگن بته وه، به لām ئیمان خاوه نه که ی ده پرینگن بته وه، دووری ده خاته وه له گوناوه تاوان و خراپه.

چوار: که ده فهرموئ: ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئەمه بۆ زیاتر ده رخشتیانه، که حاله که یان ناقۆلاتر پێشان بدری، تا کو خه لک ناگادار بکریته وه که بۆ به شایسته ی ئەوه بوون، سته م له وندا کورته له ب، له به ر ئەوهی ناوی فاسیقیتی یان خستۆته سه ر خویان، به هۆی ئەو هه لس و که وته خراپانه وه، که زیان به به رانه به ره کانیان ده که یه نن، که بریتین له گالته پیکردن و عه یب لێگرتن و ناوو ناتۆره لێه لدان.

۹- خوا ﷻ بۆ جاری پێنجه م له م سوورته موباره که دا، بانگی پروداران ده کات به نازناوی ئیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْبِنُوا كَیْرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾، ئەی ئەوانه ی پروداتان هێناوه! خۆتان له زۆر گومانان بپاریزن، به ته نکید مه به ست له زۆر گومان، واته: زۆر گومانی

خراب، نه گهرنا گومانی چاک لیره دا مه بهست نیه، (الْجَنَابَات: إِفْتَعَالَ مِنْ جَنْبُهُ وَأَجْنَبُهُ: أَبْعَدَهُ وَجَعَلَهُ جَانِبًا آخَرَ)، (إِجْتِنَاب) (إِفْتَعَالَ) له (جَنْبُهُ) واته: دووری خسته وه، (وَأَجْنَبُهُ) واته: (أَبْعَدَهُ) دووری خسته وه، واته: برده لایه ک، لاتهنیشتی ک، یان برده لاتهنیشته که ی دیکه، لیره دا که ده فهرموئ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَجْنَبُوا كَثِيرًا مِنَ الطَّنِّ﴾، ئە ی ئەوانە ی پرواتان هیناوه! خوٲان له زۆر گومانان بپاریزن، واته: زۆر خولیاو خه یالی خراب که به دلتاندا دین، خوٲانیان لئ بپاریزن، بوچی خوٲان له زۆر خولیاو خه یال و گومانی خراب بپاریزن؟

۱۰- ﴿إِنَّ بَعْضَ الطَّنِّ إِتْرٌ﴾، چونکه هه ندیک له گومانان گوناھن، که ئەویش بریتیه: له گومانیک ته گهری راست ده رچوونی نه بی و زهمینه ی نه بی، نه یفه رموو: خوٲان له هه مووی بپاریزن، چونکه ته گهر هه ندیک گومان گوناھ بن، دباره هه ندیکیشیان گوناھ نین، ئەوانیش ئەو گومانانەن که له جیتی خوٲان دان و، زه مینه ی راست ده رچوونیان هه یه.

۱۱- ﴿وَلَا تَحَسُّوا﴾، سیخوپی مه کهن، هه ست له یه کدی پامه گرن، بو ئەوه ی کهم و کوپی و عه یب و هه لسوکه و ی یه کدی بزائن، (التَّحَسُّسُ: الْبَحْثُ بِوَسِيلَةٍ خَفِيَّةٍ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْجَسِّ، وَهُوَ مِنْ آثَارِ الطَّنِّ)، (تَحَسُّس): بریتیه له لیکۆلینه وه و پشکنین به و ی ئامرازیک پنهانه وه، که له وشه ی (جَس) وه داتاشاروه، ده گوتری: (جَسَّ النَّبْضُ)، ده مار گرتن، که ئەویش هه ر له شوینه واره کانی گومانه.

۱۲- ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾، هه روها با هه ندیکتان غه یبه تی هه ندیکتان نه کهن، واته: پاشمله به خراپه باسی یه کدی مه کهن، (الْإِغْتِيَابُ: إِفْتَعَالَ مِنْ غَابٍ) الْمُتَعَدِّي إِذَا دَكَرَ فِي غَيْبِهِ مَا يَسُوهُ، (إِغْتِيَابُ): (إِفْتَعَالَ) له (غَابُهُ)، واته: له حالیکدا که له و ی نیه به خراپه باسی کردو، به شیوه یه ک باسی کرد، پی ناخو ش بی.

۱۳- ﴿إِنْ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، ئایا یه کیک له تیه وه هه کات گوشتی براهه کی به مردووی بخوات؟ لیره دا ئەو پرسیار کردنه (الْإِسْتِفْهَامُ تَقْرِيرِيٌّ لِتَحَقُّقِ الْمُسْتَفْهَمِ مِنْهُ)، پرسیار کردنه که پرسیار کردنی چه سپاندنه، له بهر ئەوه ی شتیکی چه سپاوه

تهوهی له باره‌یه‌وه پرسیار ده‌کری، که بریتیه: له گوشتی برای خو به مردوویی خواردن، شتیکی خراپه، خاوه‌نی (التحریر والتنویر): (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور)، له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، هه‌ندیک شتی گزنگ له باره‌ی غه‌یه‌ته‌وه ده‌لی، ده‌لی:

(الْإِغْتِيَابُ: ذَكَرَ أَحَدٍ غَائِبٍ مَا لَا يُحِبُّ أَنْ يُذْكَرَ بِهِ، وَالْإِسْمُ الْغَيْبَةُ، إِذَا قَالَ: (وَلَا يَغْتَبُ) بَدَلَ (اجْتَنَبَ الْغَيْبَةَ) لِقَصْدِ التَّوَطُّعِ لِلتَّمْثِيلِ الْوَارِدِ: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، إِذِ التَّمْثِيلُ مُحْتَمَلٌ لِفَاعِلٍ وَمَفْعُولٍ فَمَهْمَدٌ بِهِ مَا يَذُلُّ عَلَيْهِ)، (إِغْتِيَابُ): بریتیه له باسکردنی که سیک که نادیاره، به شیوه‌یه‌ک که هه‌ز نه‌کات، باس بکری، له‌سه‌ر کیشی (إِفْتِعَالُ) ه، ناوه‌که بریتیه: له (غَيْبَةُ)، بویه‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَغْتَبُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾، له جیاتی بفه‌رموی: (اجْتَنَبَ الْغَيْبَةَ)، تا‌کو زه‌مینه خو‌ش بکات بو‌ته وینه هینانه‌وه‌یه‌ی دادی، بویه ده‌فه‌رموی: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، چونکه وینه هینانه‌وه‌که بکه‌ریک و به‌رکاریک ده‌گریته خو‌ی، بویه به‌وه‌ی ده‌یگه‌یه‌نی، زه‌مینه‌ی بو‌خو‌شکردوه.

ننجا پرسیارکردنی ته‌قریری ده‌که‌وته‌سه‌ر شتیکی که سه‌لمێناو بی، له‌لای دوینراو، لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾، بی‌گومان شتیکی که بابای دویندراو نکوولی لی‌ناکات، ته‌وه‌یه که هه‌ز نا‌کات گوشتی براه‌که‌ی به‌مردوویی بخوات، که‌واته: ئایا ئیوه‌هه‌زی لی‌ده‌که‌ن؟ به‌ته‌کید هه‌ز نا‌که‌ن، ننجا که هه‌ز نا‌که‌ن، گوشتی برای خو‌تان به‌مردوویی بخو‌ن، به‌شیوه‌یه‌کیش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا مه‌که‌ن، که وه‌ک ته‌وه بی به‌مردوویی گوشته‌که‌ی بخو‌ن، ته‌ویش ته‌وه‌یه: له‌کاتی‌که‌دا له‌وێ نیه‌و ئاماده‌نیه، به‌خراپه‌باسی بکه‌ن، چونکه نه‌گه‌ر گوشت لی‌خواردنی به‌مردوویی و گوشت لی‌کردنه‌وه له‌جه‌سته‌ی، زیان به‌جه‌سته‌ی ده‌گه‌یه‌نی، به‌خراپه‌باس کردنیشی، زیان به‌که‌سایه‌تی ده‌گه‌یه‌نی، به‌رووح و جه‌سته‌یه‌وه، که له‌راستی‌یدا خراپه‌تره له‌گوشت لی‌خواردنه‌که‌ی.

۱۴- بۆیەش دەفەرموی: ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾، پیتان ناخۆشه، ئەمە وەلامی پرسیارکردنە چەسپێنەرەکیە (الِاسْتِفْهَامُ التَّقْرِيرِي)، دەشگونجی: ﴿أَحِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾، پرسیارکردنی نكوولییێكەرانه بۆ و، ئەمەش وەلامەكە ی بۆ، واتە: پیتان ناخۆشه، پیتان ناخۆش بوو، یاخود ئەمە پەيوەست بوونی شتیكە بە شتیكەووە پەیداكراویكە بە پەیداكەرێكەووە، وەك دەگوترێ: (جَاءَ فُلَانٌ مَاشِيًا فَتَعَبَ)، فلانكەس بە پێیان هات، ماندوو بوو، واتە: ئێوەش ئەگەر گوشتی برای خۆتان بە مردوویی بخۆن، پیتان ناخۆشه.

۱۵- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾، پارێزیش لە خوا بکەن، بە دڵنیایی خوا زۆر تۆبە وەرگری میهرەبان و بەبەزەییە، ئەمەش وەك پێشتر باسمان کرد، بەلگەیه لەسەر ئەو کە تەوبە هەم غەیبەت لادەبات، هەم تیکرای مافەکانی خەلک لادەبات، بەلام گەرانەوی ساغ و تەوبە ی بەراستی، یەکیك لە مەرجهکانی تەوبە ی ساغ و راستیش، ئەوێه کە مەرووف ئەگەر مافی خەلکی کەوتبێتە سەر، بەپێی توانا مافەکانیان بۆ ڕەت بکاتەو، ئەگەر خۆیان مابن، ئەگەر نەمابن، بۆ کەس و کاریان، یان بۆیان بکاتە خیر، مافی ماددی بۆ، یان مافی مەعنەوی بۆ، بە هەر شیوێهک لە شیوێهکان، دەبێ بەپێی توانا مافەکیان بۆ ڕەت بکاتەو، ئەنجا تەوبە یەک بەو شیوێه بۆ، بە تەئکید خوا تەئەالە دەیکاتە مایە ی پاک بوونەوێ خاوەنەکی، لە هەموو ئەو گوناھانە ی کردوونی.

کورتە باسیک لە بارەی

ئەو شەش قەدەغە کراوەوە، کە لە دوو نایەتی (II و III) دان

بە پێزان!

تێمە ئەو کورتە باسە، لە سێ بڕگەدا دەخەینە پوو:

بڕگەی یەکەم:

خو (عَزَّ وَجَلَّ) دوو جار ان فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، لە کاتی باسکردنی ئەو شەش قەدەغە کراوەدا، کەواتە: ئەو شەش زۆر هەستیاری مەترسیدارن، پێشتریش گوتمان: ئەو شەش گوناھە سییان ناشکران و سییشیان پەنھانن: (گالتە پێکردن و، عەیب لێگرتن و، ناو ناتۆرە لێھەڵدان)، ئەوانە ناشکران و بە زۆری وایە پوو بە پوو دەبن، سییەکە دیکەش: (گومانی خراپ پێبردن و، سیخوڕیی بەسەرەوێ کردن و، پاشملە بە خراپە باسکردن)یش، پەنھانن، بە زۆری لە حالپێکدان، ئەو کەسە ئەو شتانە لە بەرانبەرەدا دەکرێن لەوێ نیە.

بڕگەی دووەم: سیی یەکەمیان کە بریتین لە: گالتە پێکردن و، عەیب لێگرتن و، ناو ناتۆرە لێھەڵدان، لە خراپترەو بە خراپن، بەلام سیی دووەمیان لە خراپترەو بە خراپترن:

١- گالتە پێکردن (سُخْرِيَّة): ﴿لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ﴾، بریتە لە بەھیج دانان و بە کەم سەپکردنی بەرانبەر.

٢- بەلام عەیب لێگرتن (تَمَرُّ): ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، بریتە لە ڕەخنە لێگرتن، واتە: عەیبە کە پوونی هەیەو باس دەکړی، دوایش چەمک و واتایە کە پوون دەکەینەو.

٣- ناوو ناتۆره لتهه لدان (نَبَز): بریتیه له نازناوو ناوو ناتۆره ی خراپ بۆ به کارهێنان، که ناوو ناتۆره که مهرج نیه عهیب بێ.

ئنجا تهگهر سه رنج بدهین: سییه میان له دووه میان تههوه نتره، دووه میشیان له یه که میان تههوه نتره، یه که میان له هه رسیکیان خراپتره، کهواته: تهه سی گوناوه ی یه کهم، که گوناوه ئاشکرایه کانن، له خراپتره وه بۆ خراپن.

به لام سی دووه میان له خراپه وه بۆ خراپترن، به پێچه وانیه سییه کانی پێشه وه وه، چونکه تهوان بریتین له: گومانی خراپ به یه کدی بردن و، سیخوپی کردن و، غهیهت کردن:

یه کهم: گومانی خراپ به یه کدی بردن، هه ندیک گومان خراپن، نه که هه موویان، کهواته: هه ندیک له گومانان ده گونجی خراپ نه بن و گوناوه نه بن، گومانی خراپ به خه لک بردن هه ندیک جاران گوناوه نیه، به ده قی تابه ته که، چونکه ده قهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّكُم بِبَعْضِ الظَّنِّ إِنَّمَا﴾، ته ی تهوانه ی بروتان هیناوه! خوتان له زۆر گومانان بهاریزن، زۆر یک له گومانان گوناوه ن، کهواته: هه ندیکان گوناوه نین.

دووهم: سیخوپی، سیخوپی ده ره نجامی گومانی خراپه وه، ده ره او یشته ی خراپیشی ده بن، واته: سیخوپی له گومانی خراپ بردن، خراپتره.

سییه م: غهیهت کردن، تهه زۆر خراپتره له سیخوپی کردنیش و له گومانی خراپ بردنیش، وه که چۆن شوته واری سیخوپی کردن، خراپتره له شوته واری گومانی خراپ بردن، شوته واری خراپی غهیهت کردنیش، زۆر زیاترن و به دترن له شوته واری سیخوپی و گومانی خراپ بردن.

برگهی سیئهم: تیشک خستنه سهر ههر کام لهو شهش گوناها:

(۱)- به نسبت گالتیه کردن (سُخْرِيَّة) هوه:

(الطبري) له باره‌ی گالتیه پێکردنه‌وه، دواى لیکۆلینه‌وه‌یه‌کى زۆرو هێنانى چهند شوێنه‌وارێک ده‌لى: (وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَنِ بَهْمِيَةِ الْمُؤْمِنِينَ عَنْ أَنْ يَسَخَّرَ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ جَمِيعَ مَعَانِي السُّخْرِيَّةِ، فَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَسَخَّرَ مِنَ الْمُؤْمِنِ لَا لِقْفَرِهِ، وَلَا لَذَنْبِ رَكْبَتِهِ، وَلَا لِغَيْرِ ذَلِكَ)^(۱).

واته: قسه‌ی راست لهو باره‌وه له لای ئێمه، ئه‌وه‌یه که بگوترێ: لێره‌دا خوا ﷻ به گشتیی برپادارانی قه‌ده‌غه کردوه که هه‌ندێکیان گالتیه به هه‌ندێکیان بکه‌ن، به هه‌موو مانایه‌کانی گالتیه پێکردن، که‌واته: په‌وا نیه بۆ مسوڵمان گالتیه به برپادارێک بکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ژاره، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوناها‌یێکی کردوه، یان له‌به‌ر جگه له ئه‌وه.

چونکه هه‌ندێک شوێنه‌واران دینی، زانایان هه‌ندێکیان گوتوو‌یان: مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه که گالتیه به یه‌کدی بکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له سه‌رده‌می نه‌فامییدا کردوو‌یان، هه‌ندیکیش گوتوو‌یان: له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که کابرا هه‌ژاره، هه‌ندیک گوتوو‌یان: له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که نه‌خۆشه، (الطبري) ده‌لى: چه‌مکی (گالتیه پێکردن)، هه‌موو شی‌وه‌کان ده‌گرتیه‌وه، به ههر شی‌وه‌یه‌ک مامه‌له له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا بکری که پێی ناخۆش بێ و، به سووک ته‌ماشاکردنی تێدابێ، چه‌مکی (سخریه) ده‌یگریته‌وه.

(۲)- به نسبت عه‌یب لێگرتن (الْأَمَن) هوه:

(القرطبي)، ده‌لى: (وَفِي قَوْلِهِ ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، تَنْبِيَهُ عَلَى أَنَّ الْعَاقِلَ لَا يَعْيبُ نَفْسَهُ، فَلَا يَنْبَغِي أَنْ يَعْيبَ غَيْرَهُ، لِأَنَّهُ كَتَفْسِهِ، كَمَا قَالَ الرَّسُولُ ﷺ: {الْمُؤْمِنُونَ

كَجَسَدٍ وَاحِدٍ إِنْ اشْتَكَى غَضُوٌّ مِنْهُ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى)، (آخرجه البخاري: ۶۰۱۱، ومُسلِم: ۲۵۸۶، وَغَيْرُهُمَا)، وَاَتَه: كه خوا ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، ثمة ناگادار كردنه و هيه بۆ ئه وه كه بابای عاقل عهیب له خووی ناگرێ و خووی نا شیرین ناکات، بۆیه پێویسته عهیب له غهیری خووشی نه گرێ، چونكه ئه ویش وهك خویشهتی، وهك فه رما یشته كه ی پێغه مبه ر ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ده فهرموئ: (پروادارن وهك یهك جهسته وان، ئه گهر ئه ندایمکی نازاریکی هه بوو، هه موو جهسته لێی ده گێژته وه به شه و نخوونی و به تا لیهاتن).

بۆچی خوا ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ده فهرموئ: ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾، ﴿وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ﴾؟، چونكه به زویری گالته پێكردن له نێو پیاوان دا، حالهتی به كۆمه له به خووه ده گرێ، ههروه ها له نێو ژنانیشدا ئه وه زۆره، بۆیه خوا ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ به جیاش باسی ئافره تانی كردوه، ئه گه رنا وشه ی (قوم) پیاوان و ئافره تان ده گرێته وه.

كه ده فهرموئ: ﴿عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾، ﴿عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ (جمال الدین القاسمی) له (محاسن التأویل)^(۱) دا، له (أبو السعود) ی خواستۆته وه، ده لێ: (فَلِإِنْ مَنَاطِ السُّخْرِيَّةِ فِي الْفَرِيقَيْنِ لَيْسَ مَا يَظْهَرُ لِلنَّاسِ مِنَ الصُّوَرِ وَالْأَشْكَالِ وَالْأَوَاضَاعِ وَالْأَطْوَارِ الَّتِي عَلَيْهَا يَذُورُ أَمْرُ السُّخْرِيَّةِ غَالِبًا، بَلْ إِنَّمَا هُوَ الْأُمُورُ الْكَامِنَةُ فِي الْقُلُوبِ، فَلَا يَجْتَرِئُ أَحَدٌ عَلَى اسْتِحْقَارِ أَحَدٍ فَلَعَلَّهُ أَجْمَعُ مِنْهُ).

واته: له راستییدا گالته به یه کدی کردنی ئه وه دوو کۆمه له (یانی: کۆمه لێ پیاوان گالته به پیاوان بکه ن و، کۆمه لێ ئافره تان گالته به ئافره تان بکه ن)، هه لیه هۆکاره که ی ئه وه بێ كه بۆ خه لک دهر ده که وئ، له دیمه ن و شیوه کان و له حاله ت و هه لسوکه وته کان، كه به زویری گالته به هۆی ئه وه وه یه، چونكه بۆ هه لسه نگاندنی خه لک ده بێ ئه و راستییانه بکریته پێوه كه له دله کاندایه

جنگيرن، نهویش هيچ كه سيك ناتوانی يه کيکی دیکه بهو هویره به كه هم
بگری، چونكه بهس خوا ﷺ ده زانی نهو چی له دلدا هیهو، په نكه زور لهو
كه سهی گالته ی پی ده کات (باشتر بی و) کو كه ره و تر بی بو چاكه كان.

۳- به نسبت ناوو ناتوره له يه كدی هه لدان: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَبِ﴾ هوه:

۱- له هوئی هاتنه خواره وه كهی دا باسما ن کرد، كه نهو هاوه له گو توو یه تی: کاتی پیغه مبه ر
ﷺ هاته مه دینه، هیچ کام له تیمه نه بوو، دوو ناو یان سی ناوی نه بن، تنجا دیاره هه بووه
كه هه ندیک له ناوه کانی پی ناخوش بووه، پیان بانگ بگری، پیغه مبه ریش ﷺ نه یزانیوه
کام ناوه ی پی خوشه و، کام ناوه ی پی ناخوشه! تنجا كه به ناویک بانگی يه کيکیان کرده
گو توو یانه: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ بهو ناوه بانگی مه كه پی ناخوشه، بویه خوا ﷺ
نهو ئایه ته ی ناره خوار، كه ناوو ناتوره له يه كدی هه لمه دهن.

۲- هه ره لهو باره وه پتویسته نه وه ش بلین كه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ
يَا كَافِرٍ! فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدَهُمَا، إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ﴾ (أخرجه البخاري: ۶۱۰۴،
وَمُسْلِم: ۶۰، وَغَيْرُهُمَا)، واته: (هه ره كه سيك به برابه كه ی خوی بلن: نه ی کافر! نه وه
یه کيکیان گونا هه كه ی خستوته نه ستو، نه گه ر وای (بابای به رانه بری کافر بی)، نه گه ر نا
گونا هه كه بو خوی ده گه ریته وه (بو بابای بیژه ر).

۳- (القرطبي) له باره ی نه وه وه كه چ شتيك پیناسه ی نه وه ده کات و، نهو چوار چینه یه
دیاری ده کات كه ناوو ناتوره و عه یب گرتن بگریته خوی؟ ده لی: ﴿وَالَّذِي يَضِطُّ هَذَا كَلَّةُ
أَنْ كُلَّ مَا يَكْرَهُ الْإِنْسَانُ إِذَا نُودِيَ بِهِ، فَلَا يَجُوزُ لِأَجْلِ الْأَذْيَةِ﴾^(۱)، واته: نه وه ی نه وه هه مووی
کو نتر وژل ده کات، نه وه یه هه ره ناویک كه سيك پی ناخوش بیت، پی بانگ بگری، نابن
پی بانگ بگری و هه رامه، چونكه پی تووشی ئازار ده بی.

۴- (القرطبي) لێره دا هه‌لاواردتیک دێتی له‌ تەفسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، ده‌لی: (وَقَعَ مِنْ ذَلِكَ مُسْتَنْتَى مَنْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْإِسْتِعْمَالُ كَالْأَعْرَجِ وَالْأَحْدَبِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهِ كَسْبٌ وَلَا يَجِدُ فِي نَفْسِهِ مِنْهُ عَلَيْهِ، فَجَوَزَتْهُ الْأُمَّةُ وَاتَّفَقَتْ عَلَى قَوْلِهِ أَهْلُ الْمِلَّةِ، كَمَا قَالَ الرَّسُولُ ﷺ: { مَا يَقُولُ دُو الْيَذِينَ؟ } أخرجه البخاري: (۷۳۱).

واته: لێره دا هه‌لاواردتیک هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌سیک نازناویکی زۆر بو‌ به‌کاربێ، وه‌ک شهل و پشت کو‌ر، بو‌ خو‌شی وای له‌ خو‌ی نه‌کردبێ، دلێشی پێی ناره‌حه‌ت نه‌بێ، ئه‌وه ئۆمه‌ه‌ت و ئه‌ه‌لی مه‌یله‌ت، (واته: مه‌یله‌ه‌تی ئیسلام)، ئه‌وه‌یان به‌ په‌وا زانیوه، وه‌ک چو‌ن پێغه‌مه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: { مَا يَقُولُ دُو الْيَذِينَ } خاوه‌نی دوو ده‌سته‌کان چی ده‌لی؟ هه‌موو که‌س دوو ده‌ستی هه‌ن، به‌لام دیا‌ره ئه‌و ده‌ستی درژتر بو‌ون، پێشی ناخو‌ش نه‌بو‌وه که‌ به‌و نازناوه بانگ بکری، واته: که‌سیک که‌ به‌و نازناوه نه‌بێ نه‌ناسری، و پێشی ناخو‌ش نه‌بێ، زانایان له‌به‌ر ناچاری به‌ په‌وایان داناوه.

۴- به‌ نسیه‌ت گومانی به‌د بردن (سوء الظن) هه‌ه:

له‌و باره‌وه سه‌ره‌تا دوو فه‌رمووده‌ی پێغه‌مه‌ر ﷺ دێنین:

۱- پێغه‌مه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مِنَ الْمُؤْمِنِ ثَلَاثًا: دَمَهُ، وَمَالَهُ، وَأَنْ يُظَنَّ بِهِ ظَنُّ السُّوءِ } (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٦٧٠٦)، واته: بێگومان خوا سێ شتی به‌رواداری فه‌ده‌غه‌ کردوون: خو‌ینی و، ما‌ل و سامانی و، ئه‌وه که‌ گومانی خراپی پێی به‌ردری.

۲- پێغه‌مه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَذَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨٤٩، وَمُسْلِمٌ: ٦٧٠٦).

واته: خوتان له گومان بپارېزن، چونکه گومانی خراب دروټرین قسه یه و، هه ست له یه کدی پامه گرن و، سیخوړپی له سهر یه کدی مه کهن، له مامه له دا قیل له یه کدی مه کهن، (نرخي زياد بخه نه سهر شتيک نه ک به مه به ستي کړين به لکو به مه به ستي کلاو له سهری خه لک نان) و، هه سووډی به یه کدی مه به و، یه کدی مه بوغزینن و، پشت له یه کدی مه کهن و، به نده ی خوا بن و برای یه کدی بن.

له باره ی گومانی خراب بردنه وه: (القرطبي) قسه یه کی جوان ده کات له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لئ: (وللظن حالتان: حالة تُعرف وتَقْوَى بوجه من وجوه الأدلة، فيجوز الحكم بها، وأكثر أحكام الشريعة مبنية على غلبة الظن، والحالة الثانية: أن يقع في النفس شيء من غير دلالة، فلا يكون ذلك أولى من ضده، فهذا هو الشك، فلا يجوز الحكم به، وهو المنهي عنه).

واته: گومان دوو حاله قی هه یه:

یه که م: حاله ټيکيان که ده زانړی و، به پرويک له پرووه کانی به لگه کان به هيژ ده بی، ټمه دروسته بو حوکمدان به کار به ټيړی و، زور به ی یاساکانی شه ريعت له سهر گومانی زال بنیات نراون.

دوو هم: ټه وه یه که شتيک بچيټه دلې مروقه وه به بی به لگه یه ک و نيشانه یه ک و، ټه وه ی که وټو ته دل، له پيشتر نه بی له دږو پیچ ه وانه که ی، ټه وه ش بریتیه: له (شک) دوو دلبي، که به دلنیا بی ټه وه دروست نیه بو حوکمدان به کار به ټيړی و، شتيکی قه ده غه کراوه.

(الزمخشري) که (جمال الدين القاسمي) ليبي خواستو ته وه له (محاسن التأويل) دا^(۲)، قسه یه ک له باره ی گومانی خراپه وه ده کات، ده لئ: (والذي يميز الظنون التي يجب اجتنابها عما سواها، أن كل ما لم تعرف له أماره صحيحة وسبب ظاهر: كان حراماً واجب الإجتنا، وذلك إذا كان المظنون به، ممن شوهده منه الستر والصلاح،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ٣٦، ص ٢٥٩.

(۲) ج ٩، ص ١٢٠.

وَأَوْنَسْتُ مِنْهُ الْأَمَانَةَ فِي الظَّاهِرِ، فَظَنُّ الْفَسَادِ وَالْخِيَانَةَ بِهِ مُحَرَّمٌ، بِخِلَافِ مَنْ اشْتَهَرَ بَيْنَ النَّاسِ بِتَعَاظِي الرِّيبِ وَالْمَجَاهِرَةِ بِالْخَبَائِثِ).

واته: ئەوەی ئەو گومانانە جیا دەکاتەووە کە پتووستە خۆیان لێ دوور بگیری، لە گومانەکانی دیکە کە پتووست نەکات، دووریان لێ بگیری، ئەوەیە کە هەر گومانێک نە نیشانەیەکی راستی لەسەر بێ، نە ھۆکارێکی ئاشکرای ھەبێ، ئەو ھەرامە و پتووستە دووری لێ بگیری، ئەویش لە ھالێکدا کە بابای گومان پتیرا، کەسێک بێ چاکی و پاکی لێ بزیاری و، ئەمانەتی بە ئاشکرا لێ زانرا بێ، ئەمە گومانی خراپ پت بردنی و گومانی موخەنەتیی پت بردنی، شتێکی قەدەغەییە، بە پتچەوانەیی کەسێکەو، کە لە پتو خەڵکدا شتی دیاری گومان لێکراوی ھەبێ، یاخود بە ئاشکرا شتی پیس و خراپ ئەنجام بدات، (دیارە بوو خۆی وایکردووە کە گومانی خراپی پت بردری و، ئەو کاتە گومان خراپ پت بردنی گوناھ نێ).

(٥) - به نسبت سیخوپی کردن (التَّجَسُّس) ھوہ:

خَوَا ۞ دەرھەرموئ: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) لێ تەفسیر کردنی دا گوتووێتی: (يَقُولُ: وَلَا يَتَّبَعُ بَعْضُكُمْ عَوَزَاتَ بَعْضٍ وَلَا يَبْحَثُ عَنْ سَرَائِرِهِ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣١٨٠٥، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ).

واته: ھەندێکتان بە دواي ناتەواویی ھەندێکتاندا مەگەرێن و، بە نەپشکنی بوو دۆزینەووی نەتینیەکانی.

واته: ئەو نەتینی و ئەو پەنھانانەیی پیی ناخۆشە خەڵک پێیان بزانی، بێ ئەوێ زیانیان بوو خەڵک ھەبێ.

ھەلبەتە دوايي باسی ئەو دەکەین کە (تَجَسُّس)، یانی: ھەست ڕاگرتن و بە دواي کەم و کوپیدا گەڕان، ھەمووی بە پەھایی قەدەغە نێ.

لەو بارەوہش با سەرھەتا دوو فەرمايشتی پتچەمبەر یێنین ۞:

١- يەكەميان پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: {إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ أَوْ كَذَتْ أَنْ تُفْسِدَهُمْ}، (رواه: أبو داود: ٤٨٨٨، ابن جبان: ٥٧٦٠، أبو يعلى: ٧٣٨٩، عَنْ مَعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ، رضي الله عنهم، وصححه الألباني في «صحيح الترمذی والترهيب»: ٢٣٤٢).

(پىغەمبەر ﷺ ئامۆزگارىيە كىچىك دەكات، كە ديارە جورىك لە بەرپرسيارىيى و حوكمرانىي بووه)، دەفەرموئى: تۆ ئەگەر بە دواى كەم و كورپىيەكانى خەلكدا بگهڕى تىكيان دەدهى، يان خەرىكى تىكيان بەدى.

بەو وقاتايە: ئەگەر ئەوان بزانن تۆ پشكەين و خەفتان دەكەى بۆ پەى پێردنى عەيب و كەم و كورپىيەكانيان، ئەوانيش حاليان تىكدەچى، چونكە زۆر شت لە تۆ دەشارنەوه، يان ئەوانيش لە بەرانبەردا بە چاوى دوژمن تەماشات دەكەن، يان بوغزىكيان لە دلدا پەيدا دەبى، گرنگ ئەوەيە دەبیتە هوێ تىكدانيان، پىغەمبەر ﷺ ڕوونى نەکردۆتەوه كە مەبەست لەو تىكدانە چيە، كە بەپێى ژینگەكان و بەپێى كۆمەلەكان ئەوە دەگۆرێ.

٢- لە فەرمايشتيكى ديكەدا پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: {يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ، وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قُلُوبَهُ! لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ؛ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَاتِهِمْ، يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ} (أخرجه أحمد: ١٩٧٧٦، وأبو داود: ٤٨٨، قال الألباني: حسن صحيح).

واتە: ئەوى ئەو كۆمەلەى بە زمان ڕواتان هێناوه! بەلام ئيمان نەچۆتە نێو دليان، غەيبەتى مسوولمانان مەكەن و، بە دواى كەم و كورپىيەكانياندا مەگهڕىن، چونكە هەر كەسێ بە دواى كەم و كورپىياندا بگهڕى، خواش ﷻ بە دواى كەم و كورپىيە ویدا دەچى، هەر كەسێش خوا ﷻ بە دواى كەم و كورپىياندا بچى، لە مالى خويىدا پەردەى لەسەر هەڵدەمالێ و عەيبى دەردەخات و، نابەرووى دەبات.

(محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسيه كهى خویدا^(١)، ده لئى: (التَّجَسُّسِ مِنْ فُرُوعِ النَّهْيِ عَنِ الظَّنِّ، فَهُوَ مَقْبُودٌ بِالتَّجَسُّسِ الَّذِي هُوَ إِثْمٌ أَوْ يُفْضِي إِلَى الْإِثْمِ، وَإِذَا عَلِمَ أَنَّهُ يَرْكَبُ عَلَيْهِ مَفْسَدَةٌ عَامَّةٌ، صَارَ التَّجَسُّسُ كِبِيرَةً، وَمِنْهُ التَّجَسُّسُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ لِمَنْ يَنْتَغِي الضَّرَّ بِهِمْ، فَالْمَنْهِيُّ عَنْهُ هُوَ التَّجَسُّسُ الَّذِي لَا يَنْجُرُ مِنْهُ نَفْعٌ لِلْمُسْلِمِينَ أَوْ دَفْعُ ضَرِّ عَنْهُمْ، فَلَا يَشْمَلُ التَّجَسُّسُ عَلَى الْأَعْدَاءِ، وَلَا تَجَسُّسُ الشَّرْطِ عَلَى الْجَنَّةِ وَاللُّصُوصِ).

واته: سيخوړپى كردن (به لآم ته گهر بگوتړئ: جاسووسى كردن باشتړه، هه رچهنده له زمانى كورديدا له برى جاسووس، سيخوړپان به كارهيټاوه، كه سيخوړ ناوى ناژه ټيكي شه گوشتى ده خوړئ)، جاسووسى كردن له لقه كانى قه ده غه كردنى گومانه، (گومانى خراپ)، بويه په پيوه سته به جاسووسى كردن ټيكه وه كه گوناځه بڼت، ياخود سه ر بكيښئ بؤ گوناځه به لآم ته گهر بزانه رئ كه خراپه به كى گشتى له و جاسووسى كردنه په يدا ده بئ، ټه و كاته ټه و جاسووسى كردنه ده بڼته گوناځيكي گه وړه، كه ټه و يش برتبه له جاسووسى كردن به سه ر مسولمانان وه، بؤ كه سيك كه بيه وئ زيانيان پئ بگه يه نن.

كه واته: ټه وهى كه قه ده غه كراوه، برتبه له جاسووسى كردن ټيكه كه سووډيكي بؤ مسولمانان ټيدا نه بئ، دووړ خستنه وهى زيان ټيكي لټيان ټيدا نه بئ، بويه ټه و جاسووسى كردنهى كه قه ده غه يه، گشتگير نيه بؤ جاسووسى كردن له سه ر دوژمنان، هه روه ها جاسووسى كردنى شوړته و پوليس له سه ر تاوانباران و، له سه ر دزو ريگران ناگريته وه.

كه ټيستا له پوژگارى ټيمه دا پئى ده گوتړئ: هه والگري (مخابرات)، ټه وانهى كه هيمنى و ټاسايښى كومه لگا ده پارټزن، ټه وانه ته گهر بڼت و چاو ورد نه كنه وه و نه پشكنن، به دواى ټه وانه دا نه گه پښن كه خه ريكى پيلان گپري و ټيكدانى هيمنى و ټاسايښى خه لگن، ياخود زيان پيگه باندنيانن، ياخود دزى

لێکردنیان، یان دەستدریژی کردنە سەر ژیان و نامووسیان، ئەو کاتە تاوانباران پێیان بۆ تەخت و ئاچووغ دەبێ، کەواتە: ئەو هی قەدەغەیه کە خوا ﷻ دەفەرئە: ﴿وَلَا تَجَسَّوْا﴾، واتە: جاسووسی لەسەر یە کدی مەکن، لە پروی زیان بە یە کدی گەیانندنەو، بەلام بۆ دوورخستنهو هی زیان، جاسووسی کردن لەسەر دوژمنان، بیگومان ئەو ناکرێتەو، پێغەمبەری خوا ﷻ لە جەنگەکانیدا یەکیک لە هۆیه کانی سەرکەوتنی، ئەو بوو کە هەوالگرییه کی بەهیزی هەبوو، زانیاری لەسەر دوژمن کوکردۆتەو و زانیویهتی دوژمن هیزی چەندە؟ بە تەمای چیه؟ چۆنە؟ کە ئەو هەش هەمووی دەچێتەو ئیو بازنە هی فراوانی جاسووسی کردن یاخود هەوالگرییهو.

٦- بە نەسبەت غەیبەتکردن (إغتیاب) هەو:

ئەمیان پێویستی بە شیکردنەو و وردەکاری زیاتر دەکات، زانیان زۆریان قسە لە بارەیهو کردو، هەرچەندە کاتی خۆی ئیمە پێناسە هی غەیبەتەمان کرد، بەلام دووبارە دەکەینەو.

یەک: پێناسە هی غەیبەت:

(الإغتیاب: ذُكِرَ أَحَدٌ غَائِبٍ مَّا لَا يُحِبُّ أَنْ يُذْكَرَ بِهِ، وَالْإِسْمُ مِنَ الْغَيْبَةِ مِثْلُ الْغَيْلَةِ، أَوِ الْغَيْبَةِ: ذُكِرَ الْغَيْبُ بِظَهْرِ الْغَيْبِ)، ئەم دوو پێناسە هی کراون بۆ غەیبەت و، هەلبەتە پێناسە هی زیاتریش هەڵدەگرێ:

أ- (إغتیاب): بریتیه لەو هی کەسیک کە ئامادە نیە، بە شیوێهەک باسی بکری، پێی ناخۆش بێ، ئاوا باس بکری، ناوی (إغتیاب) بریتیه لە (غیبة)، بە کوردیی هەر پێی دەلێن: غەیبەت کردن، وەک (الغیلة)، واتە: پەنھانکوژی، لە (إغتیال) هەو هاتو، (غیبة) ش لە (إغتیاب) هەو هاتو، واتە: پاشملە بە خراپ باس کردن.

ب- هەندیکیش (غیبة) یان ئاوا پێناسە کردو: (ذُكِرَ الْغَيْبُ بِظَهْرِ الْغَيْبِ)، بریتیه لە باسکردنی کەم و کوپی لە کاتی ئامادەنەبوونی بابای باسکراودا، واتە: پشتملە.

پېغەمبەرى خوا ﷺ زۆر باش پېناسەى (غېبە)ى بۆ کردووین، وەک لەو
فەرمايشتەدا هاتو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أَتَدْرُونَ
مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: ذِكْرُكَ أَخَاكَ مَا يَكْرَهُ، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ
كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ
بَهْتَهُ} (أخرجه مُسْلِم: ۲۵۸۹، وأبو داود: ۴۸۷۴، والتِّرْمِذِي: ۱۹۳۴، والنَّسَائِي فِي الْكُبْرَى:
۱۱۵۱۸، وَغَيْرُهُمْ).

واتە: ئەبوو ھورەیرە (خوایى پازى بى) گىراو یەتەو دە کە پېغەمبەر ﷺ رۆژىک
رووى لە ھاوولانى کردو، فەرموویەتی: دەزانن (غېبە) چىیە؟ ئەوانیش گوتووین: ئەو
خوای پېغەمبەرە کەى زانائرن، فەرموویەتی: بریتىە لە باسکردنی براهە کەت بە
شیوەیە کە پێى ناخۆش بێت، گوترا: ئایا ئەگەر ئەو دە یلیم لە براهە کەمدا
هەبى؟ (واتە: هەر بە غەیبەت لە قەلەم دەدرى؟)، فەرمووی: ئەگەر ئەو دە
دە یلێى لە براهە کەتدا هەبى (کەم و کورپىە ک و عەییەک)، ئەو غەیبەت
کردو، بەلام ئەگەر ئەو کەم و کورپىەى تێدا نەبى، بوختانت پى کردو.

یانى: خراپتر لە غەیبەت، (بەتان) واتە: تۆمەتیک پال بەدەیه لای کەسێک کە
بەریى بێت لەو شتە.

بە کوردی دە یلێن: بوختان، بەلام بوختانى داوین پىسى لە شەرعدا پێى
دەگوترى: (قذف)، لە سوورەتی (النور)دا، خوای پەرورەدگار وشەى (رەمى)
بەکارهێناو: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ...﴾ (رەمى)، یانى: (قذف)، بەلام
تۆمەتبارکردنی خەلکى بە غەیری داوینپىسى، پێى دەگوترى: بوختان، کە لە
کوردیدا وشەى بوختانى بۆ بەکار دێنن، هەر لە (بەتان)ى عەرەبىیەو هاتو،
واتە: تۆمەتبار کردنی کەسێک بە گوناھێک کە نەیکردبى، یان بە کەم و
کورپىە کە تێدا نەبى.

له باره‌ی خرابی و سزای سه‌ختی غیبه‌تک‌دنه‌وه، پیغمبه‌ری خوا
 فرمایشتیکی هه‌یه: {عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَمَّا
 عُرِجَ بِي، مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ، يَغْمُسُونَ وُجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ:
 مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَتَعَوَّنَ فِي أَعْرَاضِهِمْ}
 (أخرجه أحمد: ۱۳۳۶، وأبو داود: ۴۸۷۸، وصَحَّحَهُ الألبانی فی صَحِیح الجامع: ۵۲۱۳).

واته: ثوبه‌ی کورۍ که عب (خوا لټی پازی بۍ)، ده‌لۍ: پیغه‌مبه‌ری خوا ښه فرمووۍ: نه‌و کاته‌ی به‌رز کرامه‌وه (مبه‌ستی پټۍ شه‌وړ و به‌رز بوونه‌ویه)، به لای کومه‌لټکدا ټیپه‌ریم، نینوکی ناسن و مسیان هه‌بوو، دهم و چاوۍ خوۍان پټۍ ده‌رنیه‌وو، سینگۍ خوۍان پټۍ ده‌رنیه‌وه، گوتم: نه‌ی جبریل! نه‌وانه کین؟ فرمووۍ: نه‌وانه که‌سایټکن گوشتی خه‌لک ده‌خون و، له سومعه‌و که‌رامه‌تیاۍ ده‌دهن، (واته: ده‌یانه‌وۍ که‌سایه‌تیاۍ له که‌دار بکه‌ن و بیان‌شکټن پاشمله یاخود به‌ره‌و روو).

سى: جۆره كانى غەيەت:

ٲاڻا غهڻهٲ هه ر به ڪ ڇوره؟

(القرطبي) له تفسیره کی دا^(۱) ثم قسیه له حه سنی به صریحه وه دینئ، ده لئ: (قَالَ الْحَسَنُ: الْغِيْبَةُ ثَلَاثَةٌ أَوْجُه، كُلُّهَا فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى: الْغِيْبَةُ، وَالْإِفْكَ، وَالْبُهْتَانُ، فَأَمَّا الْغِيْبَةُ: فَهِيَ أَنْ تَقُولَ فِي أَخِيكَ مَا هُوَ فِيهِ، وَأَمَّا الْإِفْكَ: فَأَنْ تَقُولَ فِيهِ مَا بَلَغَكَ عَنْهُ، وَأَمَّا الْبُهْتَانُ: فَأَنْ تَقُولَ فِيهِ مَا لَيْسَ فِيهِ).

له پاستیدا حه‌سه‌نی به‌صرایی زانایه‌کی زۆر وردو باش ټیگه‌یشتوو بووه له قورئان و سونه‌ت، بۆیه هه‌ندێک له زانایان به (سَيِّدُ التَّائِبِينَ) ی ناو ده‌بن،

واته: گەورەى جىلى شوئىنگە وتووان، دەلى: غەيبەت سى جۆرە، ھەر سىڭيان لە كئىتى خىواي بەرزدا ھەن، كە برىتىن: لە (الْغَيْبَةُ وَالْإِفْكَ وَالْبُهْتَانُ)، واتە: غەيبەت كردن و، قسە بۆ ھەلبەستەن و، تۆمەتبار كردن:

أ- (غَيْبَةُ): برىتە ھەوى تۆ شتىك لە بارەى براىبەكەتەو ھەلبەستەن، ئەو سىفەتەى تىدا بى، (بەلام پى ناخۆش بى).

ب- (إِفْكَ): ئەو ھەى تۆ شتىكى لە بارەو ھەلبەستەن، كە پىتەگەشتەو، (پى ھەلبەستراو، بە تۆ گەشتەو، تۆش بىللى)، بى ئەو ھەى ساغى بکەيەو، داخو وایە يان نا؟.

ج- (بُهْتَانُ): ئەو ھەى تۆ شتىكى لە بارەو ھەلبەستەن، ئەو سىفەتە خراپىش بى و تىشى دانەبى، غەيب و كەم و كۆپىيەكى پال بەدەى لا، كە تىدا نەبى.

چوار: غەيبەت كردنى نامسولمانان:

ئایە غەيبەت كردنى نامسولمانانىش، وەك ھى مسولمانان گوناھە؟

لەو بارەو (الآلُوسِي) لە تەفسىرەكەى (روح المعاني) دا^(۱)، دەلى: (وَأَمَّا الذَّمُّي فَاَلْمُسْلِمُ فِيمَا يَرْجِعُ إِلَى الْمَنَعِ عَنِ الْإِذَاءِ، لِأَنَّ الشَّرْعَ عَصَمَ عَرْضَهُ وَذَمَّهُ وَمَالَهُ، وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ سَمِعَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا قُلَّهَ النَّارُ^(۲). سَمِعَهُ أَي: أَسَمِعَهُ مَا يُؤْذِيهِ وَلَا غَلَامَ بَعْدَ هَذَا فِي الْحَرَمَةِ).

واتە: ھاوولەتەى نامسولمان، وەك مسولمان وایە لە شتىكدا كە دەگەرپتەو ھەى بۆ رىگرتەن لە ئازاردانى، چونكە شەرع ھەم ئابرووى و، ھەم خوئى و، ھەم مال و سامانى پاراستەو، پىغەمبەرىش ﷺ فەرموویەتى: ھەر كەسێك قسەيەكى ئازاردەر بە جوولەكەيەك، يان بە نەصرانىيەك ببىستىتى، ئەو سزای ناگرە، ئالووسى دەلى: واتە: قسەيەكى پى ببىستىتى كە ئازارى بدات، لە دواى ئەم

(۱) ج ۲۶، ص ۴۲۷.

(۲) أخرجه ابن جبان: ۴۸۰.

دهقه‌ی سوننه‌تیشه‌وه، قسه‌ی دهرباره‌ی قه‌ده‌غه‌بوونی تازاردانی نامسولمانان له
تیو کومه‌لگای ئیسلامییدا ناکری، واته: ئه‌وه قسه‌ی کۆتاییه له‌و باره‌وه.

پینچ: ویناکردنی غه‌یه‌ت به‌ گوشتی مردوو خواردن و، پینچ جوړه جه‌ختکردنه‌وه:

(الزمخشری) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خویدا که (محاسن التأویل) لئی خواستۆته‌وه،
ده‌لن: ئه‌و وینا کردنه‌ی خوا ﷺ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُ
أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مِمَّا فُكِّرْتُمُوهُ﴾، چه‌ند زیده‌رۆیه‌ک و، چه‌ند
جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی جوړاو جوړی تیدان، که ئه‌و پینچ جوړه جه‌ختکردنه‌وه‌ی
هیناون:

۱- ئه‌وه‌یه که پرسیارکردنه‌که پرسیارکردنی چه‌سپاندن (الإِسْتِفْهَامُ التَّقْرِيرِي) ه، ئه‌ویش
جه‌ختکردنه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، له‌و ڕووه‌وه که ئه‌و جوړه پرسیارکردنه، ته‌نیا له‌ باره‌ی
شیتیکه‌وه ده‌بن که سه‌لمیتراو بئ له‌لای بابای دویتراو (بیسه‌ر).

۲- که خوا ﷺ گوشت خواردنی برای مسولمانی له‌ پئ ناخو‌شییید، په‌یوه‌ست کردۆته‌وه
به‌ خو‌شویستن، واته: ئایا یه‌کتیک له‌ ئیوه‌ هه‌ز ده‌کات و پپی خو‌شه، گوشتی براه‌که‌ی
بخوات؟.

۳- که ئه‌وه‌ی پالداوه‌ته‌لای یه‌کتیک: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ﴾، ئه‌مه‌ش بۆ نیشان‌دانی ئه‌وه‌یه
که هه‌چ یه‌کتیک له‌ یه‌که‌کان، هه‌ز له‌ شتی واکات.

۴- که ته‌نیا به‌وه‌نده‌ وازی نه‌هیناوه، غه‌یه‌ت کردن له‌وه‌دا وینا بکات که گوشتی مرو‌ف
ده‌خوری، تاکو ئه‌و مرو‌فه‌ی کردوه به‌ برا: ﴿أَيُّبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مِمَّا
﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾

۵- هه‌ر به‌وه‌نده‌ش وازی نه‌هیناوه که ئه‌و گوشت خواردنه، گوشت خواردنی برا بئ، تاکو
کردووه‌تی به‌ مردوو (أخیه‌ میتاً).

به دنیایى خوا ﷻ لهو ته غیره دا که وىستوو یه قى غه یه تکر دن بۆ ئیمه به
شیوه یه کى زۆر قیزه ون پيشان بدات، لهو دارشتن و لهو رهوانبیزییه که خوا ﷻ
به کارى هتیاوه، زیاتر نیه و گه یاندوو یه ته ئه و په ږى.

شه ش: غه یه تکر دن له شه ش حالان دا ره وایه:

نایا غه یه تکر دن له هه موو حالاندا هه ر حه رامه؟

(الأسوي) ده لئ: (وقد تجب الغيبة لغرض صحيح شرعي لا يتوصل إليه إلا بها
وتنحصر في ستة أسباب:

الأول: التظلم، والثاني: الاستعانة على تغيير المنكر، الثالث: الاستفتاء، والرابع: تحذير
المسلمين من الشر، كجرح الشهود والرواة، والخامس: أن يتجاهر بفسقه كالمكأسين
وشربة الخمر، والسادس: للتعريف بنحو لقب كالأعور، والأعمش).

واته: جارى وا هه یه غه یه ت بۆ مه به ستیکى شه رعیی راست، واجب ده بئ
بکری، که له ږئى غه یه ته وه نه بئ ئه و مه به سته شه رعیه راسته نا هتیر ته دى و
ده سته به ر ناکرئ، ته ویش شه ش حاله قى هه ن، {ده لئیم: به بۆ چوونى من، ته گه ر
گو تباى ره و ده بئ، باشت بوو، وه ک نه وه و یى ره حمه قى خواى لئ بئ گو توو یه قى}:

یه که م: (التظلم): واته: باسى سته م لئ کراو یى خو کردن:

که سیک ده چئ بۆ لای دادوهر یان بۆ ئه و شو ئنه ی که سکا لای خو ى له لا
ده کات، ده بئ باسى ته ره قى به رانبه ر بکات، ته گه ر مالى لئ دا گیر کردبئ، ته گه ر
زولمى لئ کردبئ، ته گه ر لئى دا بئ، ته گه ر غه درى لئ کردبئ، ده بئ باسى بکات.

دووهم: (الاستعانة على تغيير المنكر): یارمه تى وه رگرتن بۆ گو ږنى خرا په و ناشه رعیه ک:

ته گه ر به وه ى خه لکیک قه ناعه ت پئ بئنى که له گه لئ دا هاوکار بئ بۆ
لابردن ناشه رعیه ک، ده بئ تیان بگه یه نى ئه و ناشه رعیه کى ده ی کات و چۆ نه و
چۆ ن نیه؟.

سَبَّيْه م: (الِاسْتِفْتَاءُ): له حاله تى داواکردنى فه توادا:

که سَیْک ده چَی بۆ لای مامۆستایه ک، بۆ لای شاره زایه ک له شه ریه ته دا، یان بۆ لای که سَیْک که ده یه وى فه توای لیوهر بگرى، ده بى حالى خوى بۆ به یان بکات و بلى: ئاوايه و ئاوايه، لهو حاله ته شدا غه ییه ت به لای که مدا په وایه.

چوارهم: ئاگادار کردنه وه ی مسوڵمانان له خراپه، له تووشى هه لهو زیان بوون، نه ویش وه ک بریندارکردنى شاهیدان و بریندارکردنى راویان.

هه ر بۆیه زانیانی ئیسلام زانستیکى سه ره به خویان داناوه به نای (عِلْمُ الْجُرْحِ وَالْعَدِيل)، واته: زانیاری بریندارکردن و به دادگهر دانان، چونکه ئه گهر وانه بووايه به هوى ئه و زانیارییه وه نه بووايه، هه رچى به دهم پىغه مبه ره وه ﴿﴾ ده گوترا، له ئیو مسوڵماناندا به فه رمایش دانه راو، له ئه نجامى ئه وه شدا شتى زۆر نا په واو ناهه ق و ناراست ده هاته ئیو ئیسلامه وه، به ناوى پىغه مبه ره وه ﴿﴾ ده گوترا، ئه وه ش زانیکی گه وه ی ده بوو، که زانیان له گه ل دانانى ئه و زانسته شدا له گه ل پشکنین و لیکوئینه وه ی زۆریشیاندا، ئیستاشی له گه لدا بى هه ندیک شت هه ر هاتۆته ئیو سوننه تى پىغه مبه ره وه ﴿﴾ که پىچه وانه ی سوننه تى پىغه مبه ره ﴿﴾ ته نانه ت له ئیو ئه و کتیبانه شدا که هه ن و باون، هه لبه ته هه یه که مترو هه یه زیاتر، هه رچه نده زانیان زۆر خه فتانیان کردوه و زۆر هه وئیان داوه، که ده قه راسته کانی سوننه ت، جا چ فه رمایشته کانی پىغه مبه ر بن ﴿﴾، چ کرده وه کانی بن، چ دانپیدا هئینه کانی بن، جیا یان بکه نه وه، له وه ی که ناراسته وه هه لبه ستراوه، به لام ئیستاش له گه لدا بى شت هه ر هه یه، بۆیه زانیان به رده وام مشت و مریان هه یه له و باره وه، که یه کیکیان ده قىکی سوننه ت به راست ده زانى، یه کیکیان به بیهزى ده زانى، یه کیکیان به هه لبه ستراوى ده زانى.

پینجه م: ئه وه یه که بابای تاوانبار بۆ خوى به ئاشکرا گونا هه که بکات:

وه ک گومرگ وه رگران (المُكَّاسِين) موککاس که سَیْکه گومرگ وه ر بگرى، به لام به شیوه یه کى ناهه ق، هه روه ها رَگران و شه راب خوران و مه یخوران، که به بى

شهرمىي ٿهو ڪارانه به ٿا ڪرا ده ڪن، ٿه وان هس ديسان باس ڪردنيان گونا ه ني ه، چون ڪه ٿهو ڪه سه به ڇو ڇو به ٻي شهرمىي گونا ه ڪه ڇو ده ڪات، ٿن ڪه نه ڪه ر زو ٿم ڪردن ڪه له روو سىاسى و نابووريه وه، گونا هو تاوان ڪه ڪه ده ڪات، ڪه ٿهو ٿه ووه نه ڇو به مه ڇو ري ه ٿه ووه ته وه.

شه شه م: ٻو ناساندن:

ٻو وٽنه ده ٿين: فلان ڪه سى يه ڪ چاو، يان فلان ڪه سى ڪو ٿر مووش، يان فلان ڪه سى شهل، يان فلان ڪه سى گوچ، ٿهو ڪه سه مادام به و له قه ب و نازنا وه نه ٻي نه ناسري، ٻو ناساندن دروسته ٿهو نا وه ٿي به ٿدرى، هه چهنده ڪه پيشى بگاته وه پي ناخوشه، به ٿام چون ڪه وا نه ٻي ناسري ته وه ده ٻي ٻي ڪه ڪه ٿي ب ڪه ي تا ڪو ڪا برى پي بناسي ٿي! جارى وا هه يه ڪه ڪه ڪش ه ٿنده ني ه شته ڪه به په له يه، ده گونجي يه ڪه سر ٿهو نازنا وه ي ڪه سه ڪه پي ناسرا وه، ٻو وٽنه: فلان ڪه سه گوچ، يان فلان ڪه سه شهل، يان فلان ڪه سه ڪي ر، يان فلان ڪه سى پشتى ڪو و ر، دروسته ٿهو به ڪا ر به ٿري، له به ر پي و ستي ناسينه وه.

خوا وَأَنقَرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ ثَوَابٌ رَّحِيمٌ پاريز له خوا ب ڪن به دنيا يي خوا زو ر ٿوبه وه رگري ميه ر بانه، ٿه مه دوو شتان ده گه يه ٿي:

١- هه ر ڪه سي ڪ ده ست له و شتانه هه ٿه گري و، ٿي يان په شي مان نه بيته وه، خوا وَأَنقَرُوا اللَّهَ به زه ي پيدا نايه ته وه و، تووشى سزا ده ٻي.

٢- هه روه ها ٿهو رسته موباره ڪه ٿه وه ش ده گه يه ٿي، ڪه هه ر ڪه سي ڪ ته وبه له و شتانه ب ڪات، ڪه مافي خه لکن، خوا وَأَنقَرُوا اللَّهَ به زه ي پيدا دي و، گه رانه وه ڪه شي ٿيو ده ده گري، به ٿام وه ڪ پيشتر گو ٿمان: به مه رچي ڪ گه رانه وه ڪه ي مه رجه ڪا ني هه موو ٿي دب ان، ڪه ٿيمه له ڪتي بي (گه رانه وه ٻو لاي خوا) دا به دري زي با سمان ڪرد وه، هه روه ها له ڪورته با سي ڪدا له سو و ر ه ٿي (النساء) دا ه ٿه ومانه، له به ر پو شتايي ٿهو دوو ٿايه ته دا ڪه خوا وَأَنقَرُوا اللَّهَ ده ده رموي: إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ أَسْوَءَ الْعَمَلِ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَّكَ وَلَا الَّذِينَ يُمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾، لهوێ كورته باسیكمان كردوه كه تهوهی ساغ و راست، دهبی ئهوه مهرجانهی تیدابن، ئهگهر پهیوهندی به گوناهیكهوه ههبن كه رۆف لهنیوان خۆی و خوادا نهجامی داوه:

یه كهه: پهشیمان بوونهوه لهو گوناوه.

دووهم: دهست لێهه لگرتنی ئهوه گوناوه.

سییهه: بریاردان به نهگه پانهوه سهه ئهوه گوناوه.

یانی: (النَّدْمُ، وَالْإِقْلَاعُ، وَالْعَزْمُ عَلَى عَدَمِ الْعَوْدَةِ)، به لām ئهگهر ئهوه گوناوهی کراوه، پهیوهندی به خه لکهوه ههبی، ئنجا ئهگهر غهیهت کردنه، ئهگهر بوختان پێکردنه، ئهگهر مال لێ زهوتکردنه، ئهگهر قسه پێ گوته، هههچی ههیه، دهبی ههقی ئهوه خواهن ههقهش رته بکاتهوه، ئهوهش مهرجی چواره میهتی، ئهگهر گوناوه که پهیوهندی به خه لکهوه ههبی، دهبی ماف بو خواهن ماف رته بکړتهوه، ئنجا ئهوه سێ مهرجه دیکهشی تیدا ههبن، ئهوه مانای وایه خوا ﷻ لهو کهسه دهبووی، و بهزهیی بهو کهسه دا دی، که واز لهو گوناوهانه دینتی.

ئنجا جاری واش ههیه بابای که ههقه کهی له سهه بابای گوناوهیه، ههقه که بهو جوړه نیه، بتوانی بوی رته بکاتهوه، ئهوه کاته دهبی له لای خۆیهوه زۆر بوی داوای لێبوردن بکات له خوای میهره بان، یاخود ههولبdat چاکه ی لهگه ل بکات و سوودیکی پێ بگه یه نی، به ئه ندازه ی ئهوه زیانه ی لێداوه، یان ئهگهر بزانی نه یزانیوه که پێی بلێتهوه، دلی زۆر ئازار دهدری، دهبی ههولبdat چاکه ی لهگه ل بکات، یان سوودیکی پێ بگه یه نی، یاخود به لای کهمه وه بوی بپارێتهوه، بو ئه وه ی ئهوه زیانه ی پێی گه یاندوه، قه ره بووی بکاتهوه.

مەسەلە ی دووهم:

بانگەوازی خوا بۆ مرۆڤایەتیی کە خوا ﷻ هەموویانی لە نێرو مێهە ک وە دیهێناون و، بە ئامانجی ئاشنایی و هاوکاری تێوانیان بۆ چەند نەتەو وە ھۆزیک دابەشی کردوون و، بە پزیرترینیان لە لای خوا پارێزگارتزینیانە:

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾.

شیکردنەو ھەم ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، [خوا ﷻ بانگی مرۆڤایەتیی دەکات و دەفەرموێ:] ئە ی خەلکینە! دوا ی ئەو ی خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەتەدا، پێنج جارن بانگی بڕواداران کرد، ھەر جارە بۆ جوړیک لە پێنمایی و ئامۆزگاری، ئەمجارە بانگی مرۆڤایەتیی دەکات بە تێکرا، ھەم بڕواداران و ھەم بێڕوایان ھەموویان، ئە ی خەلکینە! ئە ی مرۆڤەکان!

(٢) - ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾، بە دنیایی ئیمە ئیو ھەمان ھیناوەتە دی، کەواتە: ئیو ھە یەک تاکە بە دیھێنەر و پەرەردگار و خواھەنتان ھە یە، ئەویش خوا یە ﷻ لە چی ھیناوماننە دی؟

(٣) - ﴿مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ﴾، لە نێرێک و مێھە، کە مەبەست پێی ئادەم و ھەووان، صەلات و سەلامی خویان لێ بێ، یان مەبەست پێی دایک و باپ ھەر کام لە مرۆڤەکانە، ھەر کام لە مرۆڤەکان لە دایک و باپیک پەیدا بوون.

(٤) - ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾، گێڕاومانن بە چەند نەتەو ھە یەک و، چەند ھۆزیک، تاکو پێک ئاشنابن، پێکەو ھاوکاربن.

وشە ی (شُعُوب) کۆ ی (شَعْب) ە، بە کوردیی دەبێتە نەتەو، گەل، (قَبَائِل) یش کۆ ی (قَبِيلَة) یە، بە کوردیی دەبێتە ھۆز، جاری واش ھە یە لە کوردیی دا ھەر دەگوترێ: (عەشرەت) یان (عەشیرەت)، لە زمانی عەرەبییدا (قَبِيلَة) لە

دوای (قبیلة) ئنجا (عشیره) له دوای عه‌شیره‌ت (فخذ)ه، له زمانی کوردیشدا: هۆز و تیره و تافه‌و به‌ره‌باب به‌کار دێنین، هه‌تا ده‌گاته‌ بئه‌ماله‌، که‌ ره‌نگه‌ له‌ له‌هجه‌یه‌که‌وه‌ بۆ له‌هجه‌یه‌ک و، له‌ شوێنێکه‌وه‌ بۆ شوێنێکی دیکه‌ له‌ زمانی کوردیی دا، چه‌مکی ئه‌و وشانه‌ بگۆڕی، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئیوه‌مان دا به‌شکرده‌، بۆ چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌ک و بۆ چه‌ند هۆزێک.

٥- ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ تاکو پێک ئاشنا بن، (تعارف) له‌سه‌ر کێشێ (تفاعل)ه، بۆ ئه‌وه‌ی پێک ئاشنابن، به‌لام به‌ ته‌ن‌کید لێره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ئیه‌، پێک ئاشنابن، به‌لکو یانی: پێکه‌وه‌ هاوکار بن، ده‌ست‌ب‌ارگری یه‌کدی بن، ئه‌و مانایانه‌ش ده‌گرێته‌ نێو خۆی، چون‌که‌ یه‌کدی ناسینه‌که‌ بۆ پێکه‌وه‌ هاوکار بوون و ده‌ست‌ب‌ار بۆ یه‌کدی گرتن و، پێکه‌وه‌ ته‌با بوون و پێکه‌وه‌ ژیانه‌.

٦- ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَتَكُمْ﴾، به‌ دلنایایی به‌ پێرت‌رینتان له‌ لای خوا پارێزکارترینتان، ده‌لێ: (الْأَكْرَمُ: الْأَنْفُسُ وَالْأَشْرَفُ)، واته‌: ئه‌وه‌ی به‌ نرخ‌ته‌و ئه‌وه‌ی شه‌ریف‌ته‌، (وَالْأَتْقَى: الْأَفْضَلُ فِي التَّقْوَى، هُوَ اسْمٌ تَفْضِيلٍ صِغَ مِنْ (اتَّقَى) عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ)، (اتَّقَى) واته‌: باش‌تر له‌ پارێزکاریدا، که‌ ئه‌مه‌ ناوی هه‌لب‌ژاردنه‌، له‌ (إِتَّقَى) دا تاش‌راوه‌، به‌لام به‌ غه‌یری قیاس، که‌ واته‌: ئه‌وه‌ له‌ لای خوا به‌ هادار‌تره‌و به‌ پێرت‌ره‌و شه‌ریف‌تره‌و به‌ حورمه‌‌ت‌ره‌، که‌ پارێزکاری زیات‌ره‌و چاک‌تره‌.

٧- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾، به‌ دلنایایی خوا زانا‌ی شاره‌زایه‌، ئه‌مه‌ (تَعْلِيلٌ لِمَضْمُونِ «إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَتَكُمْ»، آي: إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْكَرَامَةِ الْحَقِّ، لِكَيْتُمْ جَعَلْتُمُ الْمَكَارِمَ فِيمَا دُونَ ذَلِكَ)، ئه‌مه‌ شیک‌ردنه‌وه‌ی ئیوه‌ پۆکی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَتَكُمْ﴾، هه‌، هه‌وکار دۆزییه‌ بۆی، واته‌: هه‌ر خوا ﷻ ده‌زانێ رێزی راسته‌قینه‌ چیه‌، به‌لام ئیوه‌ رێزو پله‌و پێکه‌تان له‌ غه‌یری ته‌قوا‌دا دان‌اوه‌.

که‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَتَكُمْ﴾، ئه‌مه‌ تێکه‌نگ‌اگیرێ له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ خه‌لک رێز لێ‌گرتنی دیکه‌‌شیان هه‌بن، دوای پارێزکاری، بۆ وێنه‌: که‌ سه‌یک باش په‌روه‌رده‌ کرابێ، که‌ سه‌یک په‌چه‌له‌که‌ه‌ی پاک بێ، که‌ سه‌یک له‌ بئه‌ماله‌یه‌کی

باش بئ، کہ سیک له پرووی زانستییه وه له بنه ماله یه کی زانستی بئ، که سیک که له هۆزو بنه ماله یه ک بئ، که سومعه و ناوبانگی باش بئ، نه وانهش هه موویان له نێو کۆمه لگادا جیی ئیعتیارن، به لام نه وهی بۆ لای خوا ﷻ سهنگی مهحه که، بریتیه له تهقوا، چونکه مروّف به دهست خوئی نیه، که نه گهر باب و دایکیکی نه بن، چاکیان په روه رده کردبئ، یاخود نه گهر په چه له که کی زۆر پاک و چاک نه بئ، یاخود نه گهر له بنه ماله یه کی زانستی نه بئ، یاخود نه گهر بنه ماله کی یان خرمه کانی سومعه و ناوبانگیان باش نه بئ، چی بکات؟ گرنه نه وه یه نه و خوئی له زاتی خویدا خوئی پاک و چاک بکات، به وه له لای خوا پێزو حورمهت پهیدا دهکات.

خوا ﷻ که دهفه رموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ﴾، دواى نه وهی دهفه رموئ: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَرُّكُمْ﴾، نه وه رای خۆمه له تهفسیره کاندانه مبینیه، پیم وایه:

یه کهم: بۆ ئاگادار کردنه وه یانه، که شانازی به خوا په رستیه وه نه کهن، نه و خوا په رستیانهی که هه ر که سئ تیدا بیزان، به نیشانهی پارێزکاری بۆی له قه له م دهرئ، شانازی به وه وه نه کهن، چونکه خوا زانایه، به شته کان و، شاره زایه به که سهکان.

دووه م: ئاگادار کردن و هۆشداری پێدانیشانه، به وه که دهروونی خویان چاکتر بکهن، نیازو مه به سه تهکانیان باشت بکهن، چونکه خوا ﷻ زاناشه و شاره زاشه.

ئهم ئایه ته موباره که شهش بنه مای گرنگی یه کپزیسی و ته بایی کۆمه لگای مروّ فیه تیی به گشتیی لئ هه لده هینجرئ^(۱)، نه و شهش بنه مایه ش که له و ئایه ته موباره که وهرده گیرئ بریتین له:

(۱) ئیمه له چهند کتییکی خۆماندا ئهم ئایه ته مان زۆر شی کردۆته وه، یه کیک له وانه: (کتییی سوژی نه ته وایه تیی)، که تاکو ئیستا چوار جار چاپ کراوه، ههروه ها کتییی: (نظرات فاحصة فی قضایا خاصّة) که کتییکی بنده یه و، سالی پار واته: (۲۰۱۹) له میسر چاپ بووه، واته: [سه رنجه پشکهنه رکان له باره ی کیشه به رجه سه ته کانه وه]، ههروه ها (موسوعة الإسلام گما يتجلى في كتاب الله، الكتاب التاسع: التّصوّرات والقيم والموازين).

۱- تەنیا خوا بەدییەنەری ھەموو لایەکە، چونکە لە چەند بیروکەییەکی بێپەرستی و نائىسلامی دا، پڕوا بە چەند پەرورەدگاری ھەبە، بە تايەت بیروکەى (تَنَوَيْتَ)، کە لە مەجوسییەتدا ھەبە، پڕوا بە دووانەتیی ھەبە: یەزدان بەدییەنەری خێرو، ئەرھیمەن بەدییەنەری شەر، ھەرۆھە لە ئایینەکانی پۆژەھەڵاتی ئاسیادا، بیروکەى سەپرو سەمەرەیان ھەن.

۲- مرقۇفەکان ھەموویان دەگەرپنەوہ بۆ نێرو مێیەک، بۆ دایک و بابێک، کەواتە: کەس بۆ نێە لە پرووی پەرەچەلەک و نەسەبەوہ، خوێ بەسەر ئەوی دیکەدا ھەلکێشی، چونکە ھەموویان دەبنەوہ بە خوشک و برای یەکدی.

۳- خوا ﷻ خەلکی دابەشکردوہ بۆ چەند نەتەوہیەک و چەند ھۆزێک، کەواتە: دابەشکردنی خواى پەرورەدگارو ویستی خوا بووہ، مرقۇفایەتیی ئاوا ب، کەواتە: دەبێ نەتەوہکان وێک ھەلکەن و، ھۆزو تیرەکان وێک ھەلکەن، چونکە خوا ﷻ وای داناوہ، نابێ هیچ نەتەوہیەک کەلکەلەى ئەوہى لە کەللەدا بێ کە نەتەوہیەکی دیکە بگەوتیت، بان لە خویدا بیتوتیتتەوہ، وەک ھیتلەرو مۆسۆلۆنێی کاتی خوێ دەیانکرد.

۴- خوا ﷻ مرقۇفایەتیی دابەشکردوہ بۆ چەند نەتەوہیەک و، بۆ چەند ھۆزێک، بە مەبەستی ئەوہ کە پێک ئاشنابن و یەکدی بناسن و پێکەوہ ھاوکاربن.

۵- بەپێزترینی مرقۇفەکان لە لای خوا، پارێزکارترینیانە، پارێزکارترینیانیش واتە: پابەندتر بە شەریعەتەوہ، واتە: بۆ خوا سۆلحاوترو لەگەڵ خەلکدا چاکتر، چونکە خوا پەرستی و خەلک دۆستی، دوو پرووی دینداریین، دینداریی دوو پرووی ھەبە، وەک دراویک چۆن دوو پرووی ھەبە، پروویکیان بریتى: لە خوا پەرستی و، بەندایەتیی بۆ خوا کردن، پروویکیان بریتى: لە خەلک دۆستی و چاکە لەگەڵ خەلکدا کردن، ھەر بۆیەش خوا ﷻ لە قورئاندا زۆر چەند تەعبیریکی دووبارە دەکاتەوہ، کە ئەو دووانە (خوا پەرستی و خەلک دۆستی) دەگەینەن، وەک:

أ- تەقواو ئیحسان: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل).

ب- ثیخلص و ثیحسان: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ...﴾ (۱۷۵) النساء.

ج- پاریزکاری و تہبایی و چاکسازیی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ...﴾ (۱) الأنفال.

د- پاریزکاری و چاکه کاری: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾ (۲) المائدة، (ب): چاکه کاری له گه لّ خه لک، (تقوی): پاریزکاری له خزمهت خوادا.

ه- خوا پرستی و کردار چاکیی: ﴿وَاعْبُدُوا رَبَّكُمُ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۷۷) الحج، په روه ردگارتان بپه رستی و چاکه بکهن، به لکو سهر فراز بن.

۶- به دنیایی ته نیا خوا زانای شاره زایه، ئه مهش بو هوښداری پیدانه، که هیچ کهس خوئی به سهر کهسی دیکه دا هه لئه کیشی، که دوو پکات نوږی له وی دیکه زیاتره، هه روه ها بو ئه وهیه که مروږه کان بزانی، که ئه مه سهنکی مه حهک و ئه م پیوه رو ته رازووه، راسته، نهک پیوه رو ته رازووکانی دیکه ی، وهک مال و سامان و زانست و شه هادهو، پهنک و زمان و په چه لک و ئه وانه، هه روه ها ئاماژه شه بو ئه وه که دل و دهروونی خوئیان پاک و چاک بکهن و، گرنک ئه وهیه ئینسان له دهروونه وهو له ناخه وه پاک و چاک و شایسته بی.

لیره شدا کو تایی بهم دهرسه مان دینین، خوا به لوتف و کهږه می خوئی وامان لی بکات به راستی ئه هلی ته قوا بین، تا کو له لای خوا خاوه نی ریزو حورمه تی زور بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈشەندۈرۈش

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان که دهرسی کۆتاییه نایه‌ته‌کانی (۱۴ - ۱۸) ده‌گریته خو‌ی، نهم پینج نایه‌ته‌ی کۆتایی سووره‌تی (الحجرات) له باره‌ی یه‌ک باب‌ته‌وه ده‌دوین، که بریتیه: له لاف لیدان و خو‌ه‌ه‌لکیشانی هه‌ندیک له (ئه‌عراپ)، به‌وه‌وه که گوايه ئیمانیان هیناوه، که له‌راستییدا ته‌نیا هاتبوونه ئیو ئیسلامه‌وه، جارێ ئیمانیان له دلدا نه‌چه‌سپا بوو، ئنجا خوای کارزان و میهره‌بان ﷺ ناراسته‌وخو ئامۆزگاری کردوون، که ئیمانی راسته‌قینه چییه؟ چۆنه؟

دوایی گله‌یی و سه‌ره‌زنشتیان ئاراسته‌ ده‌کات، له‌سه‌ر منه‌ت کردنیان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که گوايه بپروایان هیناوه له‌ حالیکدا که قسه‌که‌یان راست نه‌بووه، خواش نه‌بینی و په‌نهانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانی و، هیچی لێ په‌نهان نیه، بۆیه ئیو دلێ ئه‌وانیش بو‌ خوا ئاشکرا بووه، خوا زانیویه‌تی: جارێ ئیمان نه‌چۆته ئیو دلپانه‌وه.

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۴﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝۱۵ قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَدِينُكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۶ يَمْشُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ أَسْلَمْتُ بِلِ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ ۝۱۷ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۸﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تہکان

{عہد بہ خیلہ کیہ (بیابانشینہ) کان گوتیان: برومان ہیناوه، بلی: پرواتان نہ ہیناوه بہ لکو بلین: ملکہ چ (مسولمان) بووین و، جاری بروا نہ چوتہ نیو دلتانہ ووه، ئەگەر فەرمانبہری خواو پیغمبہرہ کەشی بکەن، هیچ شتیک لہ (پاداشتی) کردہ وە کانتان کەم ناکاتا ووه، بہ دنیایی خوا لیئوردہی بہ بہ زہییہ ﴿۱۶﴾ برواداران (راستہ قینہ) تہنیا ئەوانەن: بروایان بہ خواو بہ پیغمبہرہ کەشی ہیناوه، تنجا دوو دلش نہ بوون و، بہ سامان و گیانشیان لہ پرتی خواو تیکوشاون (وفیداکاریان کردہ) بہس ئەوانہ راستان (لہ بروا ہیناناندا) ﴿۱۷﴾ بلی: ئایا دینداریی خوتان بہ خوا دەزاننن (پادہ گہہ نن) لہ حالیکدا ہەرچی لہ ئاسمانہ کان و لہ زہویدایہ دەزانن و بہ ہەموو شتیک زانایہ؟ ﴿۱۸﴾ منہت لہ سەر دہکەن (ئەو موحمەد!) کە ملکہ چ (و رسولمان) بوون! بلی: ملکہ چپی (مسولمانہ تی) یەکە تانم لہ سەر مەکەنہ منہت، بہ لکو ئەگەر راست بکەن خوا منہ تباری کردوون کە بو بروا (ہینان) پینمای کردوون ﴿۱۹﴾ بہ دنیایی خوا پەنہانی ئاسمانہ کان و زہوی دەزانن و، خوا بینہری ئەوہ یە کە دیکەن ﴿۲۰﴾.

شیکردنہ وہی ہەندیک لہ وشہکان

(الْأَعْرَابُ): (العَرَبُ: وَلَدُ إِسْمَاعِيلَ، وَالْأَعْرَابُ جَمْعُهُ فِي الْأَصْلِ، وَصَارَ ذَلِكَ اسْمًا لِسُكَّانِ الْبَادِيَةِ، وَقِيلَ فِي جَمْعِ الْأَعْرَابِ: أَعَارِبٌ، وَالْأَعْرَابُ فِي التَّعَارُفِ صَارَ اسْمًا لِمَنْسُوبِينَ إِلَى سُكَّانِ الْبَادِيَةِ، وَالْعَرَبِيُّ: الْمُفْصَح، وَالْإِعْرَابُ: الْبَيَانُ)، عہد بہ لہ رۆلہی ئیسماعیلن، ئیسماعیلی کوری ئیبراہیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، عہد بہ (أعراب) کو دەکریتہ ووه لہ ئەصدا، بہ لام دوایی وشہی (أعراب) وەک عورف

و باو کراوه به ناو، بۆ ئهوانه ی له دهشت و سارادا نیشه جین، هه ندیکیش گوتووایه: (أعراب) به (أعراب) کۆده کرێته وه، (أعرابی) له عورف و باودا، کراوه به ناو بۆ که سانیکی که پāl ده درێنه لای دانیشتووای بیابان، واته: بیاباننشینه کان، عه پهبیی، واته: که سیک که زمانیکی پوون و راشکاوی ههیه، (أعراب) یش به مانای پوونکردنه وه و ئاشکرا کردن دیت، هه ر بۆیه له پووی پزمانیه وه ده گوتری: ئیعرابی ئه و پستهیم بۆ بکه، واته: بۆم پوونبکه وه له پووی پیکهاته به وه چۆنه؟ پسته که چهند پیکهاته ی هه ن و، کامیان کرداره و کامیان ناوه و کامیان هه پفه، پاشان چۆن پیکه وه لیکدارون و کامیان مه ن صوبه و کامیان مه رفووعه و کامیان مه جرووره و کامیان مه جزوومه و ... هتد؟!

(مَآئًا): واته: پروامان هینا، (الإيمانُ: يُسْتَعْمَلُ تَارَةً اسْمًا لِلشَّرِيعَةِ الَّتِي جَاءَ بِهَا مُحَمَّدٌ ﷺ.. وَتَارَةً يُسْتَعْمَلُ عَلَى سَبِيلِ الْمَدْحِ، وَيُرَادُ بِهِ إِذْعَانُ النَّفْسِ لِلْحَقِّ عَلَى سَبِيلِ التَّصْدِيقِ، وَذَلِكَ بِاجْتِمَاعِ ثَلَاثَةِ أَشْيَاءَ: تَحْقِيقُ بِالْقَلْبِ، وَإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ، وَعَمَلٌ بِحَسَبِ ذَلِكَ بِالْجَوَارِحِ)، واته: ئیمان جاری وایه به کارده هینری وه ک ناویک بۆ ئه و شه ریه ته ی موحه ممه د ﷺ هیناویه تی، جاری واش هه یه وشه ی ئیمان به کارده هینری وه ک ستایش کردن، مه به ست پیتی ملکه چکردنه بۆ حه ق، به شپوه یه ک که به راستزانیی له که لدا بی، ئه ویش به کۆبوونه وه ی سی شتان: ساغ کردنه وه به دل، دان پیداهینان به زمان، کرده وه ش به پیتی ئه وه به ئەندامه کان، وه ک زانیان له پیناسه ی ئیماندا گوتووایه: (الإيمانُ: هُوَ الْإِيقَانُ بِالْجَنَانِ، وَالْإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْعَمَلُ بِالْأَرْكَانِ)، واته: ئیمان یانی: دلنیا یی به دل و ده روون و، دان پیداهینان به زمان و، کرده وه به ئەندامه کان.

(أَسْلَمًا): واته: ملکه چ بووین، (واغلب الأصفهاني) ^(۱) ده لئ: (الإسلام في الشرع على ضربين: أحدهما دون الإيمان وهو الإعتزاف باللسان، وبه يحقن الدم حصل معه

الْإِغْتِقَادُ، أَوْ لَمْ يَحْصُلْ، وَإِيَّاهُ قَصِدَ بَقَوْلِهِ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِسُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، وَالثَّانِي: فَوَقَّى الْإِيمَانَ، وَهُوَ أَنْ يَكُونَ مَعَ الْإِعْتِرَافِ: إِعْتِقَادًا بِالْقَلْبِ وَوَفَاءً بِالْعَمَلِ وَإِسْتِسْلَامَ لَهُ فِي جَمِيعِ مَا قَضَى وَقَدَّرَ، كَمَا ذَكَرَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة).

واته: وشهی ئیسلام له زارواهی شه رعدا دوو جوړه، په کتیکیان له خوار ټیمانه وهیه، که نه ویش بریتیه: له دان پېداهیټانی به زمان، که به وه خوین ده پارزری، ئنجا ئیعتیقادی ئیو دلی له گه لدابی، یان له گه لدانه بی، که خوا ی به رزو مه زن ده فهرموئ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِسُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ (أَسْلَمْنَا)، مه به ست پئی نه وهیه، دووه میان: وشه ی ئیسلام که به کاردی، له سه رووی ئیمان به کاردی، نه ویش بریتیه: له وه که له گه دان پېداهیټانی به زمان، ئیعتیقادی به دل و جبه جی کردنی به کرده وه، ملکه چ کردن بو خوا له هه رچی که بریاری داوه هه رچی که دیناوه، هه مووی هه بی، وه ک خوا له باره ی ئیبراهیمه وه (عليه السلام) فهرموویه تی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة)، یانی: نه و ئیسلامه ی ئیبراهیم (عليه السلام)، له سه رووی ټیمانه وهیه، به لام ئیسلامی نه عراب له خوار ټیمانه وهیه.

(وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ): واته: جاری ئیمان نه چوته ئیو دلتان، (لَمَّا يُسْتَعْمَلُ عَلَى وَجْهِينَ، أَحَدُهُمَا: لِنَفْسِ الْمَاضِي وَتَقْرِيبِ الْفِعْلِ، نَحْوُ: ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ﴾ (آل عمران، وَالثَّانِي: عَلَمٌ لِلظَّرْفِ، نَحْوُ: ﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى﴾ (يوسف)، وشه ی (لَمَّا) به دوو شیوه به کاردی، په کتیکیان بو لابردي رابر دوو و، نیزیک خستنه وه ی کرده وه که، وه ک: ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ﴾ (آل عمران، جاری خوا بو ی ده رنه که توه نه وانه تان که تیکوشاون و، نه وانه تان که خوړاگر بوون، هه روه ک لیتره ش ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، جاری ئیمان نه چوته ئیو دلتان، واته: چاوه ری ده کری بجی، نه گه ر له سه ر ئیسلامه تیبه که تان به رده وام

(لَا يَلِيكَرُ): واته: (لا يَنْقُضُكُمْ)، لیتان کهم ناکانهوه، (لَا تَهْ يَلِيْتُهُ عَنْ كَذَا: أَيْ صَرَفَهُ عَنْهُ وَنَقَضَهُ حَقًّا لَهُ. وَلَا تِ وَأَلَاتِ مَعْنَى نَقَضَ، وَأَصْلُهُ: رَدُّ الْبَيْتِ: وَهُوَ صَفْحُهُ الْعُقُقِ)، (لَا تَهْ يَلِيْتُهُ عَنْ كَذَا)، واته: لایدا لهو شته، ههروهها (لَا تَهْ يَلِيْتُهُ: أَيْ نَقَضَهُ حَقًّا لَهُ)، ههقههکی لَن کهم کردوهه، (وَلَاتِ وَأَلَاتِ)، که له سوورِقِ (الطور) دا، دهفهرموی: ﴿وَمَا أَلْتَهُمْ مِّنْ عَمَلٍ مِّنْ شَيْءٍ...﴾ ﴿الطور﴾، لیره دهفهرموی: ﴿لَا يَلِيكَرُ﴾، (لَاتِ وَأَلَاتِ)، ههردوکیان یهک واتایان ههیه، به مانای کهمی کردوهه، ئهمهش (ئهم کرداره)، (لَاتِ) یان (أَلَاتِ)، له ئهصلدا له (رَدُّ الْبَيْتِ) وهه هاتوه، (رَدُّ الْبَيْتِ)، (بیت) یانی: (صَفْحَةُ الْعُقُقِ)، لامل، له وهوه هاتوه، که سَیْکِ لاملی له که سَیْکِ بکات، مانای وابه: مافهکی نادیده گتوهه ههقههکی کهم کردوه.

(لَمْ يَرْتَابُوا): (الرَّيْبُ: الشُّكُّ، وَالْإِسْمُ الرَّيْبَةُ)، (رَيْبٌ) بِهِ مَانَاى دُوو دَلِيهَو، نَهَو
 ناوَهش كه له (رَيْبٌ) هَوَه دُرُوسَت ده كَرِي، بَرِيَتِه له: (رَيْبَةُ)، وَاتِه: دُوو دَلِيى،
 (الرَّيْبَةُ: وَهِيَ التُّهْمَةُ وَالشُّكُّ، يُقَالُ رَأَيْتُ فُلَانًا إِذَا رَأَيْتُ مِنْهُ مَا يَرِيكَ وَتَكَرَّهُهُ،
 وَارْتَابَ مِنْهُ، أَيْ: شَكَّ)، وَشَهَى (رَيْبَةُ): بَرِيَتِه له تَوَمَهَت وَ دُوو دَلِيى، كه تَو
 ده لِيى: (رَأَيْتُ فُلَانًا) كَاتِي شَتِيكى لِي بِيِنِي بَتَغَاتِه دُوو دَلِيهَو وَ پِيَتِ ناخَوَش
 بِي (وَارْتَابَ مِنْهُ، أَيْ: شَكَّ)، وَاتِه: تَبَيَّنَا كِه وَتِه دُوو دَلِيى.

(يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ): واته: منهت له سهر دهكهن، (الْمُنَّةُ: القُوَّةُ، وَالْمِنْ: الْقَطْعُ، وَقِيلَ النِّقْصُ، وَمَنْ عَلَيْهِ: أَنْعَمَ)، (مُنَّة) به مانای هیژ دی و، (مَنْ) به مانای برین دی، هه ندیکش گوئویانه: به مانای ناتهاوویی دی، دهگوتری: (مَنْ عَلَيْهِ: أَى أَنْعَمَ،

که‌واته: (يُمْنُونَ عَلَيْكَ) یانی: به چاوت داده‌نه‌وه که چاکه‌یان له‌گه‌ل تۆدا کردوه، له زمانی عه‌ره‌بیدا وه‌ک په‌ند هاتوه: (الْمَنَّةُ تَقَطَّعُ الصُّنِيعَةَ)، واته: منه‌تکردن چاکه ده‌به‌ی، ئه‌و چاکه‌یه‌ی کردووته له‌گه‌ل که‌سی‌ک دا، که منه‌ت له‌سه‌ر کرد وه‌ک چاکه‌که‌ت بری‌یی و له به‌ینت بردی‌یی وایه.

(غَيْبٌ): (الْغَيْبُ: مَا غَابَ عَنْكَ، وَجَمْعُ الْغَائِبِ: غَيْبٌ وَغُيَّابٌ وَغَيْبٌ، وَغَيْابُهُ الْجُبُّ: قَعْرُهُ، (غَيْبٌ): شَيْءٌ لَه تَوْ نَادِيَارُو پهنه‌ان بئ، كَوَى (غَائِبٌ): (غَيْبٌ) وَ (غَيْابٌ) وَ (غَيْبٌ) ه، به هه‌رسی‌کیان، واته: نادیاره‌کان، په‌نه‌انه‌کان، ﴿غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾ (۱۵) یوسف، واته: بنی بیرده‌که،

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان

له باره‌ی هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌و، کۆی ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌نه‌وه به‌ تابه‌ت ئایه‌تی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمَ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ دَقِيقٌ﴾ (۱۴) که ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ش هه‌ر په‌یه‌ه‌ستن به‌وه‌وه، دوو ریوایه‌تان دینی‌ن: یه‌که‌م: (عَنْ قَتَادَةَ، قَوْلُهُ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمَ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ الْحَجَرَات: ۱۴، وَلَعَمْرِي مَا عَمَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ الْأَعْرَابَ، إِنَّ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلَكِنْ إِذَا أُنْزِلَتْ فِي حَيٍّ مِنْ أَشْيَاءِ الْأَعْرَابِ، امْتَنُوا بِإِسْلَامِهِمْ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: أَسْلَمْنَا، وَلَمْ نَقَاتِلْكَ، كَمَا قَاتَلَكَ بَنُو فُلَانٍ وَبَنُو فُلَانٍ، فَقَالَ اللَّهُ: لَا تَقُولُوا آمَنَّا، وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، حَتَّى بَلَغَ: (فِي قُلُوبِكُمْ) (۱۵).

(۱) أخرجه الطَّبْرِي: (۳۱۸۵۳)، والإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۳، ص ۲۸۶، قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَزَادَ السُّيُوطِيُّ فِي (الِدُرِّ الْمُنْتَوَرِ، ج ۷، ص ۵۸۳)، نِسْبَتَهُ لِعَبْدِ بْنِ حَمِيدٍ.

واته: قه تاده له باره‌ی قسه‌ی خوی به‌رزوه که ده‌فرموئ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، گوئویه‌تی: به دئیایی ئه‌م ئایه‌ته مه‌به‌ستی له هه‌موو عه‌رهبه خه‌له‌کیی و بیابانشیه‌نه‌کان نیه، چونکه له عه‌رهبه خه‌له‌کییه‌کان که‌سانیک هه‌بوون پڕوایان به‌ خواو پۆزی دوا‌یی هه‌بوو، (وه‌ک له سووره‌تی (التوبه) دا، خوا ﷻ ده‌فرموئ: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ...﴾ (۱۱)، به‌لکو ئه‌م ئایه‌ته له باره‌ی هۆزیک له هۆزه‌کانی عه‌رهبانه‌وه، (واته: عه‌رهبه خه‌له‌کییه‌کانه‌وه) دابه‌زی، که منه‌تیان به‌ مسوڵمانه‌تییه‌که‌یان کرد له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ و گوئیان: ئیمه مسوڵمان بووین و، له دژت نه‌جه‌نگاین، وه‌ک فلان هۆزو، فلان هۆز له دژت جه‌نگیان کرد، خوی به‌رزیش فه‌رمووی: (لَا تَقُولُوا آمَنَّا)، مه‌لین پڕوامان هیتاوه، به‌لکو بلین: مسوڵمان بووین، ملکه‌چ بووین، هه‌تا که‌یشته ئه‌و ئایه‌ته که ده‌فرموئ: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾.

دوهم: گێردراوه‌یه‌کی دیکه‌ش دینین: (عَنْ مُجَاهِدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: أَعْرَابُ بَنِي أَسَدِ ابْنِ حُرَيْثَةَ^(۱)).

واته: موجاهید گوئویه‌تی: مه‌به‌ست له (ئه‌عراپ) لیره‌دا، عه‌رهبه خه‌له‌کییه‌کانی به‌نوو ئه‌سه‌دی کوپی خوزه‌یمه‌ن، واته: هۆزکی دیارییکراون، نه‌ک تیکرای عه‌رهبه خه‌له‌کییه‌کان و ابن.

که‌واته: که خوا ده‌فرموئ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ﴾، ئه‌و ئه‌لیف و لامه‌ی سه‌ر ﴿الْأَعْرَابُ﴾، بۆ ناساندنه، به‌لام بۆ ناساندنی عه‌هدیه، واته: عه‌رهبه خه‌له‌کییه‌کانی که زاندارون و ناسارون، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ و بۆ هاوه‌لان، ئه‌و کاته زانیوانه کین، ئه‌وان وایان گوت.

(۱) أخرجه الطبري: (۳۱۸۴۷)، وَالْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ۳، ص ۲۸۶، قُلْنَا: وَهَذَا مَرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَزَادَ الشَّيْطَوِيُّ فِي (الدَّرُ الْمُنْتَوَرِ، ج ۷، ص ۵۸۲)، نِسْبَتَهُ لِعَبْدِ بْنِ حُمَيْدٍ، وَابْنِ الْمُنْذِرِ.

۲- دهرباره‌ی هو‌ی هاتنه خواره‌وی ته‌م ثایه‌ته‌ش که ده‌فهرمو‌ی: ﴿يَمْنُونُ عَلَيْكَ أَنْ
أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۷) ﴿۱۷﴾
ته‌م گیردراوه‌یه دینین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدِيمٌ وَهْدٌ بَنِي آسَدٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
فَتَكَلَّمُوا فَقَالُوا: قَاتَلْتَكَ مَضَرَ وَلَسْنَا بِأَقْلَهُمْ عَدْدًا، وَلَا أَكْلَهُمْ شَوْكَةً، وَصَلْنَا زَحْمَكَ،
فَقَالَ ﷺ: لَا بِيْ بَكْرٍ وَعَمْرٍ: تَكَلَّمُوا هَكَذَا؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: إِنْ فَقَهُ هَؤُلَاءِ قَلِيلٌ، وَإِنَّ
الشَّيْطَانَ يَنْطِقُ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ، قَالَ: عَطَاءٌ فِي حَدِيثِهِ، فَأَنْزَلَ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يَمْنُونُ عَلَيْكَ
أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۷) ﴿۱۷﴾.

واته: ئیبنو عبباس (خوا لئیان پازی بن)، گو‌توویه‌تی: وه‌فدی شان‌دی به‌نوو
ته‌سه‌ده هاتنه لای پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ قسه‌یان کرد، گو‌تیان: هو‌زی موزه‌ر له‌گه‌ل
تو‌دا (که کو‌مه‌لیک تیره‌ی عه‌رهب ده‌گری‌ته‌وه)، جه‌نگان، که ئیمه‌ ژماره‌مان
له‌وان که‌متر نیه‌و، دپ‌کیشمان له‌وان کولتر نیه‌، به‌لام ئیمه‌ خزمایه‌تییمان له‌گه‌ل
تو‌دا گه‌یاند، پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ به‌ ته‌بوو به‌کرو عومه‌ری (خوا لئیان پازی
بن)، فه‌رموو: نایا ناوا قسه‌یان کرد؟ {واته: نایا نه‌و قسه‌یان راسته؟}، گو‌تیان:
نه‌خیر، {واته: ته‌و قسه‌ کردن و منه‌تکردنه شتیکی راست نیه‌}، پی‌غهمبه‌ریش ﷺ
فه‌رموو: تیگه‌یشتنی نه‌وانه که‌مه‌و، شه‌یتان له‌سه‌ر زمانی نه‌وان قسه‌ ده‌کات،
{ته‌و قسانه شه‌یتان فیریان ده‌کا}، (عطاء) له‌ قسه‌که‌یدا گو‌توویه‌تی: خوا (عزَّ
وَجَلَّ)، له‌وباره‌وه ته‌و ثایه‌ته‌ی نارد‌ه خواره‌وه: ﴿يَمْنُونُ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا
عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْلَى فِي الْمُسْتَدَّ، وَمِنْ طَرِيقِهِ الضَّيَاءُ الْمَقْدِسِيُّ فِي (الْأَحَادِيثِ الْمُخْتَارَةِ: ۳۷۳۰)،
وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: (۵۲۹)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: (۸۰۱۶)، وَالطَّبْرِيُّ: (۲۱۸۱۳)، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ
الْأَسْبَابِ (ج ۳، ص ۲۸۶، ۲۸۷)، قُلْنَا: وَهَذَا مُرْسَلٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ رَجَالُهُ الصَّحِيحِينَ.

مانای گشتیی نایه تہ کان

به پښان!

خوا ﷻ له م پښج نایه تہ دا وهک له پښنا سه که شیاندا گوتمان: یهک بابته ده خاته ږوو، نهویش بریتیه له باسکردنی هه ندیک له عه ږبه بیابانشینه کان، که منه تیان له سهر پیغه مبه ری خوا ﷻ کردوه و بانگه شهی یمان هینانیاں کردوه، له حالیکدا که یمان نه چوته نیو دلیان و، منه تیان له سهر پیغه مبه ری خوا کردوه ﷻ که له دژی پیغه مبه ری خوا و هاوه لانی نه جه نګاون، به لکو به ناشتیانه مسولمان بوون، نه م پښج نایه تہ له و باره وهن.

خوا ده فهرموئ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَإِنَّمَا﴾، عه ږبه خپله کییه کان گوتمان: ږوامان هیناوه، هوئ هاتنه خواره وه کان که باسمان کردن، بو مان ږوون ده که نه وه که (أل) ی سهر (الأعراب)، بو ناساندنه، به لام مبه ست پی جینس نیه، واته: هه موو عه ږبه خپله کییه کان وایان نه گوتوه، به لکو عه ږبه خپله کییه زاندراره کان وایان گوتوه، (أل) بو (عهد) ه، وهک پښتر گوتوومانه: (أل) ی (عهد) له زمانی عه ږه بیدا ده چته به رانبر (که) له زمانی کوردییدا، نه گهر گوتم: کتیم بو بینه، نازانی چ کتیم! به لام که گوتم: کتیم که م بو بینه، ده زانی کام کتیم یه، که واته: لیرده یانی: عه ږبه خپله کییه کان که زاندراون، گوتمان، که له هوئ هاتنه خواره وه که یدا، گوتمان: هوئ به نوو نه سه دهی کوری خوزه یه بوون ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَإِنَّمَا﴾، گوتمان: یمانمان هیناوه ﴿قُلْ لَّمَّ تَزَوَّجْتُمْ﴾، بلئ: ږرواتان نه هیناوه، ﴿وَلَكِنْ قَوْلُوا أَتَسْلَمْنَ﴾، به لام بلئن: ملکه چ بووین، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾، جاری یمان نه چوته نیو دلتان، (لما) بو لبردنی شتیکه له رابردودا، که جاری نه بووه، به لام نه گه ری هه یه له داهاتوودا ببی، واته: جاری یمان نه چوته نیو دلتان، به لام ده گونجی له داهاتوودا یمان بچته نیو دلتانه وه، نه مه له لایه که وه خوا ﷻ بویان ږوون

ده کاتهوه، که تهوان وایانزانویه ههر بلئی: مسولمان بووم، تهوه تازه مانای وایه به یماندار له قه لهم دهرئی، به لام خوا بوئی روونکردوونهوه که نه خیر، به لکو که ده لئی: مسولمان بووم، تهوه به روالهت دئی به دینی ئیسلامهوه، به لام یمان چوونه ئیو دل، تهوه یه تهو راستیانهی ئیسلام گوتوونی: له دلتدا بچه سپین، نهک ههر به روالهت، له گهل ته هلی ئیسلامدا تهبا بی و، پیت وابئی بووی به پرواداری پله یه که! وایه، ﴿وَلَنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلْتَمِزُ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، ته گهر فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که شی بکه، هیچ له پاداشتی کرده وه کانتان کهم ناکاتهوه، واته: ته گهر ده تانه وی به ره و یمان بچن و یمان له دلتاندا بچه سپین، فه رمانبه ریی خوا بکه و، فه رمانبه ریی پیغه مبه ره ﴿بَكْرَةً﴾ بکه و کرده وی باش بکه، خوا له پاداشتی کرده وه کانتان کهم ناکاتهوه، ورده ورده ئیسلامه که تان و دینداریه که تان له ئیسلام کی روو که شی و رواله تیه وه، ده گورئی بو یمان کی ئیو دل و ده روون و مسولمانه تیه کی ناشکراش، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دنیایی خوا لیورده ی به به زه یه، لیان ده بوورئی که لافی یمانان لیداوه بی تهوه ی یمانان چووبیته ئیو دل، له گه لیشتان به به زه یه، ته گهر به رده وام بن له سه ر فه رمانبه ریی خواو پیغه مبه ره که ی ﴿بَكْرَةً﴾ و کرده وی باش ته نجام بدن، له گه لئان به به زه یه که ورده ورده به هوئی کرده وه باشه کانهوه، یمان له دلتاندا سه قامگیر ببی.

ئجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْكَأُوا﴾، ﴿إِنَّمَا أَذَأُ الْحَصِرَ وَالْإِبْهَاتِ﴾، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نامرایی کورت هه لیان و چه سپاندنه، ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ﴾، پرواداران ته نیا نه وانه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْكَأُوا﴾، که پروایان هیناوه به خواو به پیغه مبه ره که ی ﴿وَوَجَّهْتُ دُونَ دَوْلَ نَهْبُونِ﴾، دل له دلتانان نه بووه، ههر تهوه نده؟ نه خیر ﴿وَجَّهْتُ دُونَ دَوْلَ نَهْبُونِ﴾، به سامان و به گیانشیان له ریی خوادا تیکوشاون و فیداکاریان کردوه، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، نا نه وانه راستان، نا نه وانه که له یماننه که یاندا راستیان کردوه.

كهواته: خوا ﷻ لیره دا ئیمانى كردوه به دوو به شی سهره کیى:

أ- به شیکیان بریتیه لهوه كه ده چیتیه ئیو دَل و دهروونهوه له عه قَل و دَلدا جیگیر ده بئ، ئیمان به خوا، واته: ئیمان به ته نیا به دیه پته راهیه تیی خوا، به ته نیا پهروه ر دگاری تیی خوا، ته نیا خاوه ن داری تیی خوا، ئیمان به ته نیا په رستراو تیی خوا، ئیمان بهوه كه نهو ناوو سیفه ته ههره به رزو چاكانه ی خوا هه ینى، هیچ کام له دروستکراوه کانی خوا نیانن، پاشان ئیمان به پیغه مبه ری خوا ﷻ واته: ئیمان بهوه موحه ممه د كه خوا وه حیی بۆ ناردوه، وهك په وانه کراو ناردوویه تی بۆ لای مرۆقه کان و، په یامی خو ی پێدا ناردوه، دینی خو ی پێدا ناردوه، به راستی بزانی و خوشت بو ی و، شو ئینی بکهو ی، نهوه به شی یه که می پێکهاته ی ئیمان.

ب- به شی دووه می بریتیه له کردهوه به پێی نهوه، لیره دا خوا ﷻ له بهر نهوه ی سیاقه که وا ده خوازی، ده فره مو ی: به سامان و گیانی شیان له ر پێی خوا دا تیکۆشاو ن، فیدا کار یان کردوه، نه مه ش بریتیه له به رجه سته کردنی نهو ئیمانه ی له دَلدا هه یه، ده بئ له دنیای واقیعی شدا به رجه سته ی بکه ی، ئنجا لیره خوا ﷻ کردهوه یه کی باس کردوه كه زۆر شتان ده گر تیه وه ئیو خو ی، كه بریتیه له تیکۆشان له ر پێی خوا دا به سامان و گیان، هه ر که سیک ده سته بر داری رووح و مال و سامانی بئ له پێناو ی خوا دا، مانای وایه شته کانی دیکه شی بۆ ده کر تین و کردوون، كهواته: ئیمان ته نیا نهوه نیه که له عه قَل و دَلدا جیگیر ده بئ، به لکو ده بئ کردهوه شی له گه لدا هه بئ، ئنجا له هه ند ی شو ئین به پێی سیاق، باسی نو ئیزو زه کات ده کات، به لām لیره دا باسی فیدا کار یی و به خشی نی گیان و سامان ده کات، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾، ئا نهوانه ن راستان، یانی: نهوه ی وانه بئ، راست ناکات له لاف لێدانی ئیمان هێناندا.

ئنجا خوا ﷻ به گله یی و سه رزه نشته وه روو به عه ره به خێله کییه کان، به پیغه مبه ر ﷻ ده فره مو ی: نهو پرس یاره ئا راسته ی نهو عه ره به خێله کییانه بکه: ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ﴾، بل ئی: ئایا ئیهو دین داریی خو تان به خوا ده زانی ن؟

واده‌که‌ن که خوا دینداریتان بزانی؟ بۆیه ئەو لافە لێدەدەن؟ ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾، بە‌حالتێکدا که خوا هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە دەیزانی ﴿وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ﴾، بگرە، نەک هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیە، دەیزانی، بە‌لکو هەرچی شتە خوا پێی زانیە، کەواتە: نێو دلی ئێوەش دەزانی چی تێدا یەو، پێویست ناکات بۆ خۆتان لافی ئیمان هێنان لێدەن، خوا دەزانی چی لە دلتاندا هەیە، ئەگەر ئەوان نەیانگوتایە: (آمَنَّا)، خوا نەیدەفەرموو: ئیمان نەچۆتە نێو دلتانەوه و ئیمان دەگەرێ، وەک مسوڵمان مامە‌لەیان لە‌گە‌ڵدا دەکرا، تاکو ورده ورده ئیمانەکیان دە‌چەسپی، بە‌لام که ئەوان ئەو لافەیان لێداوه، خوا ﷻ هەم وەک هۆشداریی بۆ خۆیان که بە‌وه‌ندە واز نەهێنن گوتووایانەو، کردووایانە، که بە‌روا‌لەت هاتوو‌نە نێو ئیسلامەوه، هەم تاکو خە‌لکی دیکە‌ش بزانی که هەرچی گوێ: مسوڵمانمانای وایە ئیماندارەو ئیمان لە‌ دڵیدا چەسپاوه.

﴿يٰۤمُنُوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا﴾، ئنجا خوا ﷻ بە‌شی‌وه‌ی نادیار سەر‌زە‌نشتیان دە‌کات، ڕوو لە‌ پێ‌غه‌م‌بەرە‌که‌ی ﷺ دە‌کات و، دە‌فە‌رموێ: منە‌تت لە‌سەر دە‌که‌ن و چاکە‌ت بە‌ چاودا دە‌دە‌نە‌وه، که گوا‌یه مسوڵمان بوون ﴿قُلْ لَا تَمُنُّوْا عَلٰى اِسْلَمِكُمْ﴾، بلی: ملکه‌چ بوونە‌که‌ی خۆتانم لە‌سەر مە‌که‌نە‌ منە‌ت، بە‌ چاومدا مە‌دە‌نە‌وه، واتە: ئەو جو‌ره مسوڵمانە‌تییه که ئێ‌وه‌ شانازی پێ‌وه دە‌که‌ن، مسوڵمانە‌تییه‌کی تاییه‌تی خۆتانە، نەک ئەو مسوڵمانە‌تییه‌ راستە‌قینه‌یه‌ی خوا ﷻ ڕووی کردۆ‌تە‌وه‌و بە‌یانی کردوه ﴿بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰكُمْ لِلْاِيْمٰنِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾، بە‌لکو خوا چاکە‌ی بە‌سەر‌تانە‌وه هەیە، که پێ‌نمایی کردوون بۆ ئیمان، ئە‌گەر راست بکە‌ن، لە‌ ئیمان هێنانێدا، خوا چاکە‌ی بە‌سەر ئێ‌وه‌وه هەیە و ئێ‌وه‌ منە‌تباری خوان، نەک پێ‌غه‌م‌بە‌ری خوا ﷻ منە‌تباری ئێ‌وه‌‌بێ.

﴿اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، بە‌ دلتایی خوا نە‌هێنی و پە‌نهانی نێ‌وان ئاسمانە‌کان و زە‌وی دە‌زانی، ﴿وَاللّٰهُ بِصِرْطِ رِيْمٰنٍ عَمَلُوْنَ﴾، خواش بینە‌ری ئە‌وه‌یه

که دهیکهن، ههروهها خوئراویشهتهوه: (وَاللَّهُ بِصِرِّهِمْ يَعْلَمُونَ)، ههروهها خوا بینهری تهوهیه، که تهوان دهیکهن.

لیرهدها خوا ﷺ روو له پیغهمبهرهکهی ﷺ دهکات که بیگومان پیغهمبهری خوا پیئی ناخوئش بووهو، دلی نازاری پیگهیشتهوه که تهوانه بین منهقی لهسهه بکهن و، شانازی بهو مسولمانهتیهه پروکهشهی خوئانهوه بکهن، له حالیکدا خوا ﷺ نجا پیغهمبهری خوا ﷺ چاکهو منهقیان لهچاوی خه لکدا ههیه، پیغهمبهری خوا ﷺ په یامی خوای هیناوهو، تهو هه موو ناره حه تیانهی ته حه ممول کردوون، تهو هه موو نازارانهی چیشتهوون، له پیناوی گه یاندنی په یامی خوادا به مروقه کان، کهچی تهوان بین منهقی لهسهه بکهن، له بهرچی؟ له بهر تهوهی له دژی نه جهنگاون، نجا تهوه که له دژی نه جهنگاون شتیکی باشیان کردوه بو خوشیان باش بووهو، بو ته هلی ئیسلامیش باش بووه، به لام نابئ بکریته منهت، چونکه ته سل تهوهیه په یامی خوا که ده نیردرئ، په یامه که وهه بگیری و، سوپاس و ستایشی خوا بکری و، ریزیش له پیغهمبهری خوا ﷺ بگیری و، سوپاسیشی بکری، نهک منهقی لهسهه بکری، نجا که ده فهرموئ: ﴿بَلِ اللَّهِ يُمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَذَا نَكْرٌ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، له بهر تهوهی خوا ﷺ پیشت ئیمانی لی لایردوون، واته: ته گهر راست بکهن که ئیمانان هیناوه که راست ناکهن، که پیشت فهرمووی، تهوه چاکهو منهقی خوا له چاوی ئیوهدها ههیه، واته: تهوهی خوای میهره بان ئیوهی پی منهتبار دهکات، بریتیه له ئیمان، نهک تهو مسولمانهتیهه پروکهشییه که ههر له دنیا دا خوئنتان ده پاریزی و، بهس له دنیا دا به مسولمان له قه لهم ده درین، به لام بو دواړو زتان که لکی ناگری، ته گهر ئیمانی له گه لدا نه بئ، بوئش هی تهوه نیه که خوای به خسهه له سه رتانی بکات به منهت، به لام ئیمان تهو نیعمه تهیه خوا ﷺ له سه رتان ده کاته منهت، به لام ئیوه له ئیددیعای ئیمانه که شدا راستان نه کردوه، له مهودوا ته گهر فهرمان بهیری خواو پیغهمبهری خوا ﷺ بکهن، ورده ورده بهوئی کردهوهی چاکهوه، ئیمان له دلتاندا پهیدا ده بی و، تهو کاتیش چاکهی خوا به سهه ر ئیوهوه ههیه.

ئىجا كە دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئاگادار كەردنەوەيان لەوە كە خوا نەيتىي ئاسمانەكان و زەوى دەزانى، واتە: دەبوایە پيش ئەوێ ئەو قسەيە بگەن: پرومان هێناو، بئ ئەوێ پروتان هێنابى، حیسابى ئەو بگەن كە خوا نێو دلتان دەخوینتەو، بەلام دیارە ئەوانە ئیمانەكە نەچۆتە نێو دلبان، بۆیەش وەك پێویست قەدرى خۆى پەرورەدگاریان نەزانىو، سیفەتەكانى خۆیان وەك بۆ خوا ﷻ شایستەيە، دەرک نەکردوون، بۆیە نەیانزانىو خوا نێو دلبان دەخوینتەو، نەك تەنیا قسەي سەر زمانیان دەبیستى، بەلكو نێو دلبان دەخوینتەو، نەك هەر هی ئەوان، نێو دلبى هەموو مەوۆ ئەوانەكان و هەموو دروستكراوەكان، بەلكو هەرچی نەيتىي و پەنەیان هەيە لە ئاسمانەكان و لە زەویدا، خوا دەزانى و، هەرچی پەفتارو كەردەوش هەيە خوا دەبینى، كەواتە: بەراستى ئەو ئەدەب دادانىكى گەنگە، بۆ ئەوانیش كاتى خۆى و، بۆ هەر كەسێكىش كە خۆى بە مسوڵمان دادەنى، كە بزانی، خوا ﷻ نێو دلبى دەخوینتەو و كەردەوكانى دەبینى، چ ئەوانەي خەلك دەیانبینى، چ ئەوانەي خەلك نایانبینى، وەك لە فەرمایشىكى پێغەمبەرەدا هاتو: ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ (أخرجه مسلم: ۲۵۶۴)، واتە: بە دلبانى خوا تەماشای پەنگ و دیمەن و، مالى و سامانەكان، بەلكو تەماشای دلبانەكان و كەردەوكانەكان.

ئەوێ جیى سەرنجى خۆیە دەروون و ناخى مەوۆ، كە لەوێو هەموو شتێك سەرخاوە دەگرى، دواى ئەوێ راستیەكان لە عەقڵدا دەچەسپن و دلبان پەسەندان دەكات، ئىجا لەوێو كەردەوكان و هەلسوكەوتەكان چاك بن، یان خراپ، سەرخاوە دەگرن و پەیدا دەبن، بۆیە جیى تەماشای سەرنجى خۆى تێرمانى خواش ﷻ: یەكەم: دلبانەكان، دووهم: كەردەوكان، نەك پەنگ و دیمەن و، نەك لاف لێدان و شتى رۆڵەتیتان.

خوا بە لوتف و کەرەمی خووی ئیمە لەو کەسانە بگێرئ کە پیش دەرو
 ڕووالەتەمان، دەروون و پەنھاغمان بەو شیوەیە لێبکەین، لە لای خوا پەسندو چاک
 بئ و، خوا ھمانپاریزی لەوہی شتیک بلیین، بەو شیوەیە نەبین، خوا بە لوتف و
 کەرەمی خووی پەنھاغمان لە ڕووالەتەمان جوانتر بکات، ئەوہی جیئ سەرئجی خوایە،
 خوا چاکتری بکات، لەوہی جیئ سەرئجی خەلکە، خوا ھمانپاریزی لەوہی ھیچ
 جوړە منەت و شانازییەک بکەین بە کردەوہیەکی باشمانەوہ، کە خوا ئیمە
 بۆ تەوفاق داوہو، بۆ ئیمە ی ئاسان کردوہ، چونکە دەبی خویمان بە منەتباری
 خوا بزانی، کە کردەوہی چاکێ لە ئیمەدا پەیدا کردوہ، ئەوہ چاکەو منەق
 خوایە بەسەر ئیمەوہ، خوا بە لوتف و کەرەمی خووی لەو کەسانەمان بگێرئ
 کە ھەمیشە خویمان بە منەتبارو قەرزداری خوا ﷻ، پاشان پتغەمبەری خوا ﷺ
 دەزانن، لە ھەر چاکە یە کدا کە پئی ھەل دەستن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی په که م:

لاف لیدانی به شیک له عه‌ږه به خپله کیه ده‌شته کیه کان که بروایان هیناوه و، به دروخته‌وه‌ی خوا بویان و، ئاگادار کردنه‌ویان، که جاری به‌س ملکه‌چ بوون و، ئیمان نه‌چوته ټیو دلیانه‌وه، پاشان پتناسه کردنی پروادارانی راسته‌قینه که نه‌وانه: له پروا به خواو پیغه‌مبه‌ر هینانیاندا دلنیا و، به سه‌رو مالیش له‌ړی خواد، فیداکارن، ئا نه‌وانه راست ده‌که‌ن له ئیماناندا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلُومٌ تَقُولُونَ لَنَا لَوْ أَنَّا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلْعَنُوا مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ قُلْ أَعْلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝﴾

شیک‌دنه‌وه‌ی ئه‌م ټایه‌تانه، له سیزده برکه‌دا:

(۱) - ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلُومٌ﴾، عه‌ږه به خپله کیه کان گوتیان: بروامان هینا، پیشتو گوهمان: (الأعراب) کوی (عرب‌ه)، یان هر ناوه بو‌ئو عه‌ږه‌بانه‌ی بیابانشین، خپله‌کیان و کوچه‌ریین، به‌لام لیږده‌دا که ده‌فه‌رموی: (الأعراب)، که (الی) ناساندنی له‌سهره، ئه‌م (أل) بو‌ټیکړا (جنس) نیه، که ټیکړای عه‌ږه به خپله کیه کان بگریته‌وه، به‌لکو بو‌ (عهد) ه، واته: ئه‌و عه‌ږه به خپله کیانه‌ی زاندراون، که به‌پی هوی هاتنه خواره‌وه‌ی ټایه‌ته‌کان بریتین له هوی: (به‌نو نه‌سه‌د)، که‌واته: ئه‌م حوکمه‌ی خوا ﷻ ده‌ری ده‌خ، که بریتیه له پروا نه‌چوونه ټیو دلی عه‌ږه به خپله کیه کان، گشتگیر نیه بو‌ هه‌موویان، به‌لکو تایه‌ته به

۲- ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، بَلَى: برواتان نه هیڻاوه، خوای په روهدگار به پیغمبه ری خانتم دهه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا﴾، پٺيان بَلَى: برواتان نه هیڻاوه، لیږدها نه م شیوازه: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، نه وه مان بؤ دهرده خات که له شریعتی خوای دادگه ردا خاترو خوایش و ږوو دهر بایسی ټیډانیوه، له ژیر لیووه قسه کردنی ټیډانیه له گه ل کس، چونکه (لَمْ)، نامزای جه زمه بؤ لږدنه، واته: زور به جه زمی ټیوه برواتان نه هیڻاوه، بؤ نه وهی:

۱- له خوږيان حالۍي بن و، به وڼدهی هه يانه، که تاكو ټيستا مسو لمانه تيهه كي رواله تيهه و، ته نيا ملکه چ بوونه بو ډه و له تي ټي سلامي، له خوږيان حالۍي بن که کاره که يان ليړه دا ته واو نه بووه.

۲- ههروه‌ها له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه: بزنان که پی‌څه‌مبه‌ری خویان ﷺ و، بر‌واداران‌یان بۆ فریو نه‌دراوه، که به خه‌یالی خویان پیتان وای و بلین: چووین و گوتمان: بر‌وامان هیتاوه، پی‌څه‌مبه‌ریش ﷺ بر‌وای پیکردین، که‌واته: فیل‌مان لیکرد، ئه‌وه له‌ حال‌یکدا که زانییان ئه‌وه‌نده مسو‌لمانه‌تییه‌ی رواله‌تییه‌ی ئه‌نجامیان داوه، بریتی نیه له‌ ئیمان، به‌لام ئه‌گه‌ر وا حالی بووبن، که هه‌ر ئه‌وه‌نده ملکه‌چییه‌ی رواله‌تییه‌ی پیشانیان داوه، به‌ ئیمان‌ش له‌ قه‌لم دهر‌ی، ئه‌و کاته مانا مه‌به‌ستیان فیل کردن نه‌بووه، به‌لکو گرفتار به‌هه‌له‌دا چوون بووه، پیتان وابووه ئه‌وه ئیمان، به‌لام ئه‌گه‌ر زانییتیان، هه‌تا ئه‌و مسو‌لمانی‌تییه‌ی تیکه‌ل به‌ دل و ده‌روونیان نه‌ب و نه‌بیته‌ قه‌ناعه‌ت‌تکی رۆ‌چوو، به‌ بر‌وادار له‌ قه‌لم نادرین، ئه‌و کاته دباره مه‌به‌ستیان فیل کردن بووه، ئه‌و لاب‌درنه‌ی ئیمان لیتان هه‌ردوو روه‌که‌ی هه‌ن، یه‌که‌م: له‌ خویان حالی بن، دووه‌م: بشزانن که پی‌څه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بر‌واداران‌یان بۆ فریو نادرین، سی‌یه‌م: هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی تیدایه که ئه‌گه‌ر تا‌کو ب‌ستاش بر‌وایان نه‌بووبی که خوا ﷺ ن‌بو دل‌بان ده‌خو‌ب‌یتته‌وه، ئه‌مجار ئه‌و راستیه‌یان

بُوْ دهر بکهوئ، چونکه پیغهمبر ﷺ خوی پی نه فهرموون: ﴿لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، به لکو خوا پی فهرمووه: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، بلئ: برواتان نه هیناوه.

(۳) - ﴿وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، به لکو بلئن: مسولمان بووین، ملکه چ بووین، واته: بُو نه وهی قسه که تان راست بئ، ته نیا نه وهنده بلئن، نه گهر بتانهوئ قسه که تان به درو له قه لهه نه درئ، باسی تیمان مه کن، ته نیا به لکو باسی نیسلام بکن، تنجا (الإيمان سر وَالْإِسْلَام غَلَانِيَّة)، تیمان په نانهو له دل و دهر وون دایه، یانی: نه صله که ی له دل و دهر وون دایه، نه گهرنا شوینه واره کانی له رواله تیش دا دهرده که ون، به لام نیسلام رواله تیهو ببندراوه، دیاره نیسلام به یه کیک له دوو واتیه کانی، که پیشت باسمان کردن.

(۴) - ﴿وَلَمَّا يَدْخُلُ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوْبِكُمْ﴾، جارئ تیمان نه چوته نیو دلتانهو، (لَمَّا: لِلتَّيْمَنِ مَعَ تَوَفُّعٍ خُصُولِ الْمُنْفَعِ عَنْهُ، لَمَّا) بُو لابر دنه، به لام له گهل چاوه ری کردن پی پیدابوونی نهو شته دا که لابر وه، نه گهر گوتمان: (لَمَّا يَأْتِي مُحَمَّدٌ)، واته: جارئ نه هاتوه، به لام چاوه ری ده کری بئ، ﴿وَلَمَّا يَدْخُلُ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوْبِكُمْ﴾، واته: جارئ تیمان نه چوته نیو دلتانهو، به لام نه گهری هه بهو چاوه ری ده کری تیمان بچته نیو دلتانهو، لیته دا زانایانی شاره زایانی زمانی عه پر بهی و شاره زای روهوانیژی، زور قسه یان له سه ر هم رسته به کردوه، بُو وینه: (محمد الطاهر بن عاشور)، له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لئ: (لَمْ يَقُلْ: قُلْ لَا تَقُلْ أَمْنًا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا، وَاسْتَغْنِي بِقَوْلِهِ: لَمْ تُؤْمِنُوا عَنْ أَنْ يُقَالَ: لَا تَقُولُوا أَمْنًا، لِاسْتِحْجَانِ أَنْ يُخَاطَبُوا بِلَفْظِ مُؤَدَّاهُ النَّهْيِ عَنِ الْإِعْلَانِ بِالْإِيْمَانِ، لِأَنَّهُمْ مُطَابِقُونَ بِأَنْ يُؤْمِنُوا وَيَقُولُوا أَمْنًا، قَوْلًا صَادِقًا لَا كَاذِبًا، فَقَبِلَ لَهُمْ لَمْ تُؤْمِنُوا، تَكْذِيبًا لَهُمْ مَعَ عَدَمِ التَّصْرِيحِ بِلَفْظِ التَّكْذِيبِ، وَلَكِنْ وَقَعَ التَّعْرِضُ لَهُمْ بِذَلِكَ بَعْدَ فِي قَوْلِهِ: ﴿لَمَّا أَلْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا﴾، وَعَدَلَ عَنْ أَنْ يُقَالَ: وَلَكِنْ أَسْلَمْتُمْ إِلَى: قُولُوا أَسْلَمْنَا تَعْرِضًا بِوُجُوبِ الصَّدْقِ فِي الْقَوْلِ لِيُطَابِقَ الْوَاقِعَ، فَهُمْ يَشْعُرُونَ بِأَنْ كَذِبَهُمْ قَدْ ظَهَرَ).

واته: لَیْرَہُدا خوا ﴿﴾ نہ بفہرموہ: ﴿قُلْ لَا تَقُولُوا أَمْنًا﴾، بہ لکو فہرموویہ تی: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، چونکہ بہوہ کہ فہرموویہ تی: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، بلّی: برواتان نہ ہیٹناوہ، ٹہمہی کردوہ بہ جیگرہوہی ٹہوہ، کہ بفہرموئی: ﴿لَا تَقُولُوا أَمْنًا﴾، چونکہ شتیکی ناپیک دہ کہوئی، بدویڑین بہ بیڑہیک کہ مانایہ کہی پگریی لیگردنیان ہی، لہوہی ٹیمانی خوئیان رابگہیہ نن، ٹہ گہر بفہرموئی: ﴿قُلْ لَا تَقُولُوا أَمْنًا﴾، مانای وایہ پیان لیگراوہ کہ ٹیمانی خوئیان رابگہیہ نن، لہ حالتکدا ٹہوان داوا لیکرون کہ بروا بیتن و بشلّین: بروامان ہیٹنا، بہ لّام با بہ شیوہیہ کی راست وا بلّین، نہک بہ شیوہیہ کی درو، بوّیہ خوا ﴿﴾ بہ پیغہمبہری ﴿﴾ فہرموہ: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، ٹہمہ بو ٹہوہی لاف لیڈانہ کہیان ہہ لّبوہ شینیتہوہ، بہ لّام بہ راشکاویش نہ فہرموئی: دروٹان کرد، بہ لکو دوایی بہ لہ بہر راہویشتن (تعریض) رایگہیانندوہ ٹہو لاف لیڈانہ تان راست نہ بوو، کہ لہ ٹایہ تی دواي ٹہودا دہردہ کہوئی، دہ فہرموئی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ﴾، برواداران تہنیا ٹہوانہن کہ بروایان بہ خواو پیغہمبہرہ کہی ہیٹناوہ، دوایی ہیچ دوو دلییان نہ بووہو، بہ سامان و گیانیشیان لہ پیٹاوی خوادا تیکوٹاوی، ٹا ٹہوانہ راستان.

کہواتہ: ٹہوہی وانہ ہی، راست ناکات کہ دہ لّی: ٹیمانم ہیٹناوہ، ہہروہہا دوایی کہ دہ فہرموئی: ﴿وَلٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، خوا ﴿﴾ نہ بفہرموہ: ﴿وَلٰكِنْ أَسْلَمْتُمْ﴾، بہ لکو فہرموویہ تی: ﴿وَلٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، (بہ پیچہوانہی ٹہوہی ہیٹش، ٹہوہی ہیٹشی نہ بفہرموہ: ﴿قُلْ لَا تَقُولُوا أَمْنًا﴾، بہ لکو فہرموویہ تی: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا﴾، بلّی: بہ جہزمیی ٹیمانٹان نہ ہیٹناوہ، بہ لّام ہی دوایی دہ فہرموئی: ﴿وَلٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، ٹہمہش ٹامازہیہو لہ بہر راہویشتنہ، بو ٹہوہ کہ پیوہستہ مروٹ قسہی راست بکات، ﴿وَلٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾، واتہ: بہ لّام بلّین: مسولمان بووین، ٹہ گہر دہ تانہوئی قسہ کہ تان راست ہی، مانای وایہ ٹہو کاتہ لہ خوئیان حالیی دہ بن کہ لافی ٹیمان ہیٹنایان لیڈاوہ، راستیان نہ کردوہو دروہیکہیان دہرکہوٹوہ.

۵- ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، نه گهر فرمانبهری خواو پیغمبره که شی ۷۷۷ بکن، هیچ شتیک له (پاداشتی) کرده وه کانتان لیتان کهم ناکاته وه و دانا شکتینی.

﴿لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، (لَا يَنْقُصُكُمْ، أَي: مِنْ ثَوَابِ أَعْمَالِكُمْ)، نه گهر تیوه فرمانبهری خواو پیغمبره که شی ۷۷۷ بکن، خوا له پاداشتی کرده وه کانتان هیچ نه دنازه یه ک دانا شکتینی و کهم ناکاته وه، ده شگونجن: ﴿لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، وشه ی (ثواب) یش لیره دا نه قدیر نه کری، یانی: هیچ کام له کرده وه کانتان (هیچ نه دنازه یه ک) له کرده وه کانتان کهم ناکاته وه، به لکو کرده وه باشه کانتان چهند بن، خواهی به خشر ده یانینتیه وه ریطان و، پاداشستان له سهریان ده داته وه.

وشه ی: (يَلِتْكُمْ)، خویندراو یشه ته وه: (يَأْتِكُمْ)، چونکه (لَا تَهُ وَ آتَاهُ) هه ردوکیان به مانای (نَقَصًا)، لئی کهم کرده وه، دین، وه ک له سووره ی (الطور) دا ده فرموی: ﴿...وَمَا آتَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ...﴾ (۱۱) الطور.

۶- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به دلنایی خوا لیورده ی به به زه ییه.

لیره دا که ده فرموی: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾، نه مه ریتمایی کردنیانه بو چاره سهری نه وه نه خوشیه ی له دلاندا هه یه، که بریتیه له بیتهزی نیمان، یخود نه بوونی، واته: له پی فرمانبهری خواو پیغمبره که یه وه ۷۷۷ نیمان له دلاندا، نه گهر نه شبوونی، په دنا ده بی و، نه گهر هه بی و بیتهزی ب، مه حکم ده بی و به به یز ده بی.

که ده شفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نه مه نومیده وار کردنیانه، به لیورده ی خوا، چونکه ده لوی خوا لیان ببووری، له بهر نه وه ی لافیکی بوشیان لیدا وه ده عوایه کی پووچیان کرده، بویه پیوستیان به لیورده ی خوا هه یه، دیسان که ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، نه مه نومیده وار کردنیانه به وه که به هو ی به زه یی خواهی په روه ردگار وه، دینداریه که یان که تا کو تیتستا مسولمانه تیه کی

رواٰله تى بووه، ئنجا ئيمانيشى ده چيته گه لى و دينداريه كه يان ته واو ده بى، چونكه مسولمانه تى و به ندائه تى بو خوا، نه وه يه كه ده رو دهر وونى مروف دابگرى و، هم دلى هم جه ستهى بگرته وه، چونكه ئيمان زياتر په يوه سته به دل و دهر وونه وه، هه رچه ند شوينه واره كانى له سهر جه ستهش دهر ده كهن، به لام ئيسلام (ملكه چى روااله تى) زياتر په يوه سته به جه سته وه، هه رچه ند ده بى له دل و دهر وونه وه مروف هانده رى هه بى بو نه نجامدانى ته و كار، بو نه وهى بوى به خوا په رستى و به چاكه له قه لهم بدرى، نه گه رنا كرده وه روااله تى به كان نه گه ر هانده رى دهر وونى يان نه بى، خاوه نه كه يان به ته نكيد لى يان به هره مه ند نابى، وه ك پتغه مبه ر ﷺ قه رمويه تى: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى)، (آخرجه البخارى: ١)، واته: به دنيايى كرده وه كان به پى نيازو مه به سته كانن و، هه ر مروفتى ك به پى نه وه كه نيه تى هيناوه، پاداشتى هه يه، هه لبه ته كرده وه كان، واته: كرده وه باشه كان، كرده وه باشه كان به پى نيازو مه به سته كانن، نه گه رنا كرده وهى خراپ هه ر خراپه، با نيازو مه به ستى باشيشى له پشتوه بى، چونكه نيه تى چاك، كرده وهى خراپ چاك ناكات، به لام كردارى باشيش، نه گه ر نيه تى باشى له پشتوه نه بى، پاداشتى نابى.

ئنجا خوا ﷺ پى ناسه ي پروادارانى راسته قينه ده كات، هم بو نه وانه ي كاتى خوئى لافى ئيمانىان لى داوه، به هه له داچوون له لاف لى دانه كه يانداو، هم بو جگه له نه وانيش:

(٧) - (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ،) به دنيايى پرواداران ته نيا نه وانه ن كه پرويان هيناوه به خواو به پتغه مبه ره كه ي ﷺ.

وه ك زور جار گوتوو مانه: (إِنَّمَا)، (أداة الحصر والإثبات)، ئامرازى كورت هه لى يان و جه سپاندنه، واته: وه ختيك (إِنَّمَا)، ده چيته سهر رسته به ك ته و حوكمه ي له و رسته يه دا هاتوه، ده يچه سپى تى بو نه وهى بوئى باسكراوه، له و يشدا كورق

ہے لہٰذا، کہ وہ فرمویں: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾، بہ دنیائی پرواداران تہنیا ٲوانہن کہ پروایان بہ خواو بہ پیغمبرہ کہی ﷺ ھیناوه، واتہ: جگہی لہوانہ کہس پروادار نیہ.

۸- ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْجِعُوا﴾، دوایش دوو دلییان نہ بووہ، وشہی (ثُمَّ) لیڑہدا:

آ- دہگونجی بو ریزبہندی پلہ پلہی (الترتیب الرئی) بی، لہ بہر ٲوہی نہ کہوتہ دوو دلییہوہ لہ ٲیماندا، پلہ کہی بہرترہ لہ ٲصلی ٲیمان ھینان، ﴿ثُمَّ لَمْ يَرْجِعُوا﴾، یانی: یہ قینیشیان ھیہ، دلدامہ زراویشن لہ ٲیمانہ کہ یاندا.

ب- دہگونجی (ثُمَّ)، بو ریزبہندی کاتی (الترتیب الرئی) بی، واتہ: پیشتی پروایان ھیناوه، دواپی پروایہ کیان مہ حکم مٹرو بہ ھیزترو دامہ زراوتر کردوہ، کہ واتہ: (ثُمَّ)، ھہم دہگونجی بو ریزبہندی پلہ پلہی بی، ھہم دہگونجی بو ریزبہندی کاتی بی.

۹- ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ھہروہا {پرواداران تہنیا ٲوانہن کہ پروایان بہ خواو بہ پیغمبرہ کہی ھیناوه، دواپی ھیچ دوو دل نہ بوون}، بہ سامان و گیانشیان لہ پٲی خوادا ٲیکوشاون.

(جہاد و مجاہدۃ): (بَذَلَ أَقْصَى مَا فِي الْوُسْعِ)، بریتہ لہ خہر جکردنی ٲوہ پری توانا، بہ کار ھینانی ٲوہ پری توانا، واتہ: ٲوہ پری توانایان بہ کار ھیناوه لہ پٲناوی خوادا، کہ لیڑہدا خوا ﷺ باسی بہ خشینی سامانی کردوہ، ھی گیانش، کہ لہ راستیدا کہ سیک بتوائی سہرو مال لہ پٲناوی خوادا بہ خت بکات، مانای وایہ ٲیکوشاٲیکی باشی لہ پٲناوی خواپی پہروہر دگارا کردوہ، تنجا ٲوہ ٲیکوشاہ بہ سامان و گیان لہ پٲناوی خوادا، زہ فترین بہ شی، بریتہ لہ جہنگکردن (القتال) لہ پٲناوی خوادا، بہ لام مہ رجیش نیہ ھہمیشہ مروّف سہنگہر بگری و چہ کی بہ شانہوہ بی، ٲوہ جار ریازی خوا (سَبِيلُ اللَّهِ)، گیان و سامانی لیٰ بخوازی، بہ لکو جاری واہیہ بہ ھوٰ بانگہواز کردن و، قسہی ھہق کردن و، کارکردن بوٰ ٲیسلام و مشوور خواردن بوٰ مسولمانانیشہوہ، بی ٲوہی سہنگہر لہ کہس

بگری، ئەو کارە ئیسلامییە ی ئەنجامی دەدات، مَال و سامانی لێ دەخوای، بە لێکو گیانیشی لێ دەخوای، هەربۆیەش پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ، فَأَمَرَهُ وَنَهَاةً، فَقَتَلَهُ} (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٤٨٨٤، والطبراني في الصغير: ٤٠٧٩، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ٣٦٧٥، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، واتە: گەورە ی شەھیدان حەمزە یەو پیاویکە راست دەبێتەو لە ھۆکمرانیکی سەتەمکار، فەرمانی پێدەکات بە چاکەو، پێگری لێدەکات لە خراپە، ئەویش بەو ھۆیەو دەیکوژێ.

ھەروەھا پیغەمبەر ی خوا ﷺ فەرموویەتی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٤٣٤٤، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي)، گەورەترین تێکوژان بریتییە لە قسە یەکی ھەق، قسە یەکی دادگەرانیە لە لای ھۆکمرانیکی سەتەمکار.

١٠- ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾، ئا ئەوانەن راستان، بەس ئەوانە راستان، کەواتە: چەمکی پیغەوانەکە ی ئەو یە جگە لە ئەوانە راست ناکات لەو دا کە بێ: ئیمانم ھێناو، ھەروەھا ئەو ئایەتە موبارکە لێ وەر دەگیرێ، کە ئیمان بەبێ کردەو ی باش نایەتە دی، کردەو ی باشیش ھەر کردەو یە کە لە کاتی خۆیدا، بە ئەندازە ی خۆی و، بە مەرجەکانی خۆی، ھەر بۆیە زۆربە ی ھەرەزۆری زانایان (زانایانی پێشین) لە سەر ئەو یە کە دەنگن کە جینسی کردەو، بە شێکە لە ئیمان، وەک لە مەسووعە ی: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی) دا، ھەروەھا لە کتیبی (پروونکردنەو ی عەقیدە ی طەحاوی) دا، دیسان لە مەسووعە ی: (الإسلامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)، لە کتیبی دوو میداو، لە کتیبی (خواناسی ئایین ئیمان) دا، و، لە کتیبی پێنجەمی مەسووعە ی (بەرەو باشتەر تێگەشتن و پێگەشتن) دا، باسمان کردو، کە ئەو پاری زالی زۆربە ی ھەرە زۆری زانایان، کە جینسی کردەو ی باش، بە شێکە لە ئیمان، نەک ھەموو کردەو یەکی باش پێکھێنەری ئیمان بێ، وەک خەوارچ و موعتەزیلە دەیانگوت، کە ئەگەر ھەموو کردەو یەکی باش بە شێک بێت لە ئیمان، مانای وا یە ھەر کەسێک واجبێک بچوێتی، پێی کافر دەبێ، و ھەر کەسێکیش قەدەغە بەک بشکێنێ، ھەر پێی کافر دەبێ، ھەروەھا نەک وەک مورجیئەش دەیانگوت: کردەو ھیچ پەیوەندی بە

ثیمانه وه نیهو، ده گونجی که سی هیچ کرده وه یه کی باشی نه بی و، ثیمانیسی زور دامه زراو بی! که بیگومان نه وه راست نیهو، کورت هیتانه، ههروه که نه وه ی خهوار یج و موخته زیله ش تیپه پاندنه، به لام خهقی نیوه راست و، پای راست و دروست و، به لکه دار نه وه یه که جینسی کرده وه، به شیکه له ثیمان، وه که زانایان ناوا پیناسه ی ثیمانیان کرده وه: (الإیمان: الإیقان بِالْجَنَانِ، وَالْإِقْرَارُ بِاللَّسَانِ، وَالْعَمَلُ بِالْأَرْكَانِ)، ثیمان بریتیه له دنیایی به دل و دهروون (واته: بروا هیتان و دنیا بوون له بروا هیتاندا به دل و دهروون) و، دان پیدا هیتان به زمان و، کرده وه ش به نه دامه کان.

پیشه وا بوخاریی گوتوو یهقی: زیاتر له هه زار (۱۰۰۰) له زانایانی شاره کانی مه که وه مه دینه و کووفه و به صره دیمه شق و کوئی و کویم بیستوه (باس ده کات و ناوی شاره کان دینی)، که گوتوو یانه: (الإیمان: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، ثیمان بریتیه له قسه و له کرده وه، قسه ی دل و زمان و، کرده وه ی دل و نه دامه کان، مه به ستیان له قسه ی دل، زانین و به راست زانینی دل (معرفة وتصديق القلب) بووه، مه به ستیشیان له قسه ی زمان (قول اللسان) دان پیداهیتانی زمان بووه، مه به ستیشیان له کرده وه ی دل (عمل القلب) په سند کردن و قبول کردن به دل بووه، بو نه و شتانه ی ثیمانیان پی دهیتری، مه ستیشیان له کرده وه ی نه دامه کان (عمل الجوارح) جیه جی کردن نه وه بووه که به عه قل دهرک کراوه و، به دل په سند کراوه و، به زمانیش دانی پیدا هیتراوه. دواپی خوی په روه ردگار ده فهرموئی:

(۱۱) - ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ﴾، {خوا به پیغمبه ری خاتهم ﷺ ده فهرموئی:} پیمان بلن: نایا نیوه دینداری خوتان به خوا ده زانین؟ نه م پرسیار کردنه، پرسیار کردنه سرزه نشتکارانه یه، مه به ستیش له (تعلیم) زیده پویی کردنه له که یاندنی زانیاری دا، بو فترکراو، واته: نایا نیوه خوا ﷻ له دینداری خوتان تاگادار ده که نه وه؟!}

چونکہ له جیاقی: ﴿اَتَعْلَمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ﴾، دهگونجا بفرموی: (اَتَعْلَمُونَ اللّٰهَ دِينَكُمْ)، آیا دینی خۆتان فیری خوا ده کهن (دینداری خۆتان)؟، به لأم بۆچی به پیتی (ب) به رکاری دووه می خواستوه؟ ﴿اَتَعْلَمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ﴾، چونکه (تُعْلَمُونَ) دوو به رکاران ده خوازی، که یه کیکیان (الله) نه وه به رکاری یه که مهو (دینکم) یش به رکاری دووه مه، بویه به (ب) به رکاری دووه م (مفعول به الثاني) خواستوه، چونکه: {صُمِّنَ تُعْلَمُونَ مَعْنَى تُخَيَّرُونَ}، (تُعْلَمُونَ) مانای هه وال پێدان و ناگادار کردنه وهی خراوته تێو، بویه به (ب) به رکاری خواستوه، واته: تَيْسَتَا (تُعْلَمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ) دوو واتایان ده که یه نئی له یه ک کاتدا:

یه ک: آیا دینداری خۆتان فیری خوا ده کهن؟

دوو: آیا خوا ناگادار ده که نه وه هه والی پێ ده ده ن له بارهی دینداری خۆتانه وه؟

که نه مه پرسیار کردنیکی سه رزه نشتکارانه یه، واته: شتیکی زۆر بێجی ده کهن.

(۱۲) - ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾، خواش هه رچی له تاسمانه کان و له زه ویدا هه یه ده یزانئ، واته: تێوه نازانن و نافامن و بێ ناگان، نه کهرنا خوا ﷻ نه ک دینداری تێوه، به لکو هه رچی له تاسمانه کان و زه ویدا هه یه ده یزانئ.

(۱۳) - ﴿وَاللّٰهُ يَكِلُ شَيْءٌ عَلِيمٌ﴾، خواش به هه موو شتیکی زانایه.

یانی: جگه له وهش که له تاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هه موو شتیکی دیکهش ده زانئ، چونکه هه رچی هه یه دروستکراوی خوا به، به دنیایی به دیه پنه ریش هه موو دروست کراوه کانی خۆی ده زانئ و ده ناسئ و پێیان ناگاداره.

مہ سہ لہی دووہم:

منہ ت کردنی عہ پہہ بیابان نشینہ کان کہ مسولمان بوون و، فہرمان کردنی خوا بہ پیغہ مہر ﷺ کہ پیگری منہ تکردنیان لی بکات، چونکہ ہر خوا مافی منہ تبار کردنی مرقہ کافی ہہیہ، لہ سہر رینمایہ کردنیان بو ئیمان، خواش پہ نہانہ کافی ناسمان و زہوی دہزانی و، کردہ وہی ہہموو لایہ کیش دہیینی:

وہک خوا دہفہ رموی: ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَمْتُ عَلَى اللَّهِ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ يَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾﴾ .

شیکردنہ وہی تہم دوو ٹایہ تہ، لہ حہوت برگہ دا:

لیرہ دا خوا ﷺ راستہ و خو پیغہ مہر ﷺ دہکات بہ دو پٹراوی خو، دہفہ رموی:

(۱) - ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا﴾، ٹہوانہ منہ ت لہ سہر دہکھن کہ مسولمان بوون و ملکہ چ بوون.

(الْمَنْ: ذِكْرُ النِّعْمَةِ وَالْإِحْسَانِ لِوَعْدِهِ الْمُحْسِنِ إِلَيْهِ لِلذَّاكِرِ)، (مَنْ) بریتیہ لہ باسکردنی چاکہ و چاکہ لہ گہ لدا کردن، تاکو بابای چاکہ لہ گہ لدا کراو، بو ٹہو کہ سہی باسی چاکہ کہ دہکات، پہ چاوی ہکاو ٹاگای لی بی (کہ منہ تباریہ تی و چاکہ لہ گہ لدا کراویہ تی).

(۲) - ﴿قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَمْتُ﴾، (ٹہی مو حہ مہد ﷺ) پٹیان بلنی: ٹیسلامہ تیبہ کہی خوتان بہ چاوی من دامہ دہنہ وہو لہ سہرم مہ کہ نہ منہ ت.

پٹشی گوتوو پیانہ: (آمنا)، خوای پہ نہانزانیٹ ٹہوہی لی ہہ ٹوہ شان دوونہ وہو، بہ لام ٹہوہی ٹہوان منہ تیان پی لہ سہر پیغہ مہر ﷺ کردوہو، خوا پالی داوہ تہ لای وان، ٹیسلامہ تیبہ کی تابیہ ت بووہ بہ وانہ وہو: ﴿قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا سَلَمْتُ﴾.

نهی فرموده: (قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ الْإِسْلَامَ)، (اِسْلَامْکُمْ)، واته: نهو جوړه ملکه چیهی نهیوه که تایه ته به ټیوه وه، که ملکه چیهی کی پواله تی و پرووکه شییه، له سهر منی مه که نه منته و به چاوی منی دامه دده نه وه.

(۳) - ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾، به لکو خوا منته تان له سهر ده کات.

(۴) - ﴿أَنْ هَدَنَّاكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾، که ټیوهی رټنمایي کردوه بو ټیمان، ټمه ټامارډیه به وه که خوا ﷺ له مه ودوا منته تباری خوټیان ده کات و چاکه یان له گه لدا ده کات، به وه که ټیمان شیان به قسمته ده کات، واته: ټیمان ده چټه ټیو دلپانه وه.

(۵) - ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ټیوه له راستان بن، (له لاف لیدانی هه بوونی ټیماندا)، ټوه منته و چاکه ی خوا، به خششی خوا به سهر ټیوه وه هیه، نه ک ټیوه ټوه بکه نه منته له سهر پټغه مبه ره که ی ﷺ.

که ده فهرموئ: ﴿أَنْ هَدَنَّاكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾، وشه ی (الإيمان) له بهر ټه وه ی (أل) ی ناسادنی له سهره، واته: ټیمانی راسته قینه، واته: ټه ټیمانه ی خوا ﷺ ده یه وه ی، به لام وشه ی ټیسلام که پالدراره ته لای ټه وان (اِسْلَامْکُمْ)، ټه وه ټه جوړه مسو ټیمانه ټیه یه که تایه ته به عه ربه خټله کییه کانه وه، که بریتیه له ټیسلامه ټیه ک ټیمانی له گه لدا نه وه، ټیسلامه ټیه کی پرووکه شی و پواله ټیه. له ټایه ټی کو ټایدا خوا ده فهرموئ:

(۶) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، به دلنایی خوا په نهانی ټاسمانه کان و زهوی ده زانی، واته: ههر شتیکی په نهان و شیردراوه له ټاسمانه کان و زهویدا هیه، خوا هه مووی ده زانی، لټره دا خوا ﷺ وشه ی (إِنَّ) ی به کاره ټیناوه، که ټم پټه بو جه ختکردنه وه یه بو دلنیا کردنه وه یه، تا کو ټه وان وا دابرن که نکوولیان کردوه و، وه ک که سیک وان که نکوولیی ده کات له وه ی خوا په نهانی ټاسمانه کان و زهوی بزانی، بو یه خوا ﷺ ده فهرموئ: دلنیا بن به جه ختکردنه وه وه، خوا په نهانی ټاسمانه کان و زهوی ده زانی.

(٧) - ﴿وَاللَّهُ بِصِرِّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، خواش بینہری تہوہیہ کہ دہیکن، تہمہ تہگہر پرووی دواندن ہر لہ عہرہبہ خیلہکیہکان بی، خویراویشہتہوہ: ﴿يَعْمَلُونَ﴾ واتہ: خوا بینہری تہوہیہ کہ تہوان دہیکن، کہ لیرہدا تہمہ پیی دہگوتری ٹاوردانہوہ (إِلْفَات)، پیشتی ہمووی بریتہ لہ دواندن تہوان، بہلام دواپی خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ پرو لہوان وہردہگپری و لہ شیوہی دواندنہکہدا، پرو دہکاتہوہ پیغہمبہر ﴿يَعْمَلُونَ﴾ و دہفہرموی: خوا بینہری تہوہیہ کہ تہوان تہنجامی دہدہن و دہیکن، کہ تہمہ لہ زاناریی پہوانبیزی و ریزمانی عہرہبیدا پیی دہگوتری: ﴿عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ﴾، گپرانہوہوہ بادانہوہی تایہت بو سہر گشتی، چونکہ خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ کہ پیشتی دہفہرموی: بہ دلتیایی خوا پہنہانی ٹاسمان و زہوی دہزانی، بیگومان لہ نیو پہنہانہکانی ٹاسمان و زہویدا کردہوہی مروقہکان و ہہٹسوکہوتہکانیشیان ہہن، بہلام دواپی کہ دہفہرموی: ﴿وَاللَّهُ بِصِرِّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، یان (ہما یَعْمَلُونَ)، تہمہ شتیکی تایہتہ لہ نیو شتہ گشتیہکاندا، کہ ہہرچی پہنہانہ خوا ہہمووی دہزانی، بہلام بہ تایہت کردہوہکانیان کہ تہنجامیان دہدہن، خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ دہشیانزانی و بینہریشیانہ، بہو شیوہیہی بو خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ شایستہیہ، واتہ: کہ دلتین: خواپی بی وینہ دہبست و دہبینی، بیگومان بیست و بیننی خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾، وک ہہموو سیفہتہکانی دیکہی خوا، بہو شیوہیہن کہ بو خوا شایستہیہ ﴿يَعْمَلُونَ﴾، وک فہرموویہتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ (١١) الشوری، واتہ: ہیچ شتیک وک وینہی وی نیہ، ہہم لہ زاتیداو ہہم لہ سیفہتہکانی دا.

لیرہدا دینہ کۆتایی تہم دہرسہمان و، کۆتایی تہفسیری سوورہتی (الحجرات).

لہ خواپی پہرورہدگاریش دہپارینہوہ: خوایہ! بہ لوتف و کہپہمی خوٹ، بہ ناوہ ہہرہ چاکہکانت و بہ سیفہتہ ہہرہ بہرزو پہسندہکانت، بہتایہتی بہ فہرامیشی بی وینہت کہ قورٹانی مہزن و بہریرہ، لیت دہپارینہوہ، یارمہتیمان بدہ زیاتر بہ تو ٹاشنا بین، تاکو بہووی ٹیمان بہ تو ہینانہوہ، بہ شیوہیہکی راست و دروست، دہرگای لی تیگہیشتن و ٹاشناہوونی باشیشمان لہ فہرامیشتہکەت بو بکریتہوہ، خوایہ! تہوفیقمان بدہ زیاتر شوین پیغہمبہرہکەت (محمد) ﷺ.

بکەوین و، شارەزای ڕێبازو ڕێ و شوێنەکی بین، کە بێگومان پێغەمبەری کۆتایی
تۆ موحەممەد ﷺ کە سەرۆکی پێغەمبەرانی، وەک هەر کام لە پێغەمبەرانی بۆ
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەوەی کە تۆ فەرمووتە و بۆت سەروو و بۆت
ناردوون، ئەوانە لە ژێر تاقیی و خێزانی و کۆمەڵایەتی و سیاسیی خۆیاندا
بەرچەستەیان کردووە.

خوایە! تەوفاقیمان بەدە زیاتر شوێن پێغەمبەری خاتەم بکەوین ﷺ، کە
تەواوەکی کاری هەموو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئەوەی وێڕای
ئەو کە چاک لە فەرماشتەکت تێدەگەین، باشیش لە چۆنیەتی جێبەجێ
کردنی فەرماشتەکت لەسەر ئەرز و واقیع، بەهەمەند بین، بەهۆی زیاتر ئاشنا
بوومان بە ڕێبازی پێغەمبەری خاتەم ﷺ و، زیاتر شوێن پێ هەلگرتمانەووە بۆی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورپەتی

بە

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە پۆژی (١٠)ی (رجب)ی سالی (١٤٤١) کۆچییه، بەرانبەر (٢٠٢٠/٣/٥) ی زاینیی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (ق).

پێناسەی سوورەتی (ق) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی قاف (سورە ق)ە، لەلای سەرژەم زانایان، بەلام (السیوطی) لە کتێبە کە ی خویدا: (الإتقان في علوم القرآن) گوتوویەتی: (سورە الباسقات) یشی پێ دەگوتری، بەلام ئەو قسەیە پشت راست نەکراوەتەوه، بە هیچ بەلگەیەک.

هەلبەتە ناولێترانی سوورەتەکانیش زیاتر تەوفیقییه، نەک تەوفیقی، واتە: لەلایەن خواو پیغمبەری خواوە ﷺ ئەو ناوانە دیاریی نەکراون، بەلکو هاوێلان خوا لییان پازی بێ، جاری واش هەبە رەنگە پیغمبەری خوا ﷺ بۆ هەندیک لە سوورەتەکان ناویکی بەکارهێنابێ، بەلام ئەوە نەبوو کە لە پووی شەرعییهوه مسوڵمانان پابه‌ند بکړن بە ناویکی دیارییکراوەوه، بەلکو ئەوە وەک عورف و باوی تێو خۆیان، هەر بۆیە سوورەتی وا هەبە سێ ناوی هەیه، چوار ناوی هەیه، بەلام زۆربەیان بە ناویکی زیاتر ناسراون.

به لگهش له سهر تهوه که نهه سووره ته (سوره قاف) ی پی دهگوتری، لهو بارهوه زورن، تیمه لهو بارهوه سی دهق دینین:

یه که میان: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْقَجْرِ بِ ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ وَكَانَ صَلَاتُهُ بَعْدَ تَخْفِيفًا} (أخرجه أحمد: ۲۱۰۴۱، ومسلم: ۱۰۵۵، الترمذي: ۳۰۶، وابن خزيمة: ۵۲۶).

واته: جابیری کوپی سه مووره (خوا لپی رازی بی) ده گپرتیهوه: پیغه مبهه ر ﷺ له نویژی به یانیدا (سووره تی): ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ ی ده خویند، رکاتی دواتر نویژه که ی سووک ده کرددهوه.

دهقی دووهم: {عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ رَجَمَهُ اللَّهُ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْعِيدِ بِ ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ وَ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾} (أخرجه أحمد: ۲۱۸۹۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واته: نه بو واقیدی لهیثی (که یه کیکه له زانایانی تابیعین)، ده لی: پیغه مبهه ری خوا ﷺ له نویژی جه ژندا سووره تی قاف و سووره تی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، که به سووره تی (القمر) ناسراوه، ده خویندن.

سووره تی (ق) له رکاتی یه که مداو، سووره تی (القمر) له رکاتی دووهمدا، واته: نویژی جه ژنی قوربان و جه ژنی په مه زان.

دهقی سیهه: {عَنْ أُمِّ هِشَامٍ بِنْتِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: مَا أَخَذْتُ: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْرُؤُهَا كُلُّ جُمُعَةٍ عَلَى الْمِنْبَرِ إِذَا خَطَبَ النَّاسُ} (أخرجه مسلم: ۸۷۳).

واته: نوممو هیشامی کچی حارثه (خوا ی لپی رازی بی)، ده لی سووره تی: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، ته نیا له زاری موباره کی پیغه مبهه ری خوا ﷺ وه رگروه، که له هه موو جومعه یه کدا له سهر مینبهه کاتی وتاری بو خه لک ددها، ده یخویند.

هەلبەتە کە دەلێ: لە هەموو جومعهیه کدا، ئەمە عادهتی زمانی عەرەب و، عادهتی زۆر لە گەلان وایە، کە کەسێک شتێک لە جارێک زیاتر دووبارە بکاتەو، پالێدەداتە لای هەموو جارەکان، ئەگەرنا لە زۆر دەقی دیکەدا هاتووە کە پێغەمبەر ﷺ تەنیا سوورەتی (ق)ی نەخوێندووە، بەلام ئەمە جووێکە لە زێدەپوویی کردن لە قساندا، کە لە عورف و باوی میللەتاندا پەوایە، بۆ وێنە: کەسێک چوار جار چوووە بۆ لای کەسێک دەلێ: سەد جار هاتم بۆ لات!

دووهم: شونینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە، مادام لە ریزبەندیی دابەزیندا ژمارە (٣٤)ی هەبێ، وەک دوایی باسی دەکەین، کەواتە: وا دیارە لە میانێ چوار پێنج سالی سەرەتای قوناغی مەککەدا دابەزیبی، دواي سالاڤی یەكەم و دووهم و سێهەم، پێم وایە لە سالاڤی چوارو پێنج و ئەو دەورووبەرەدا دابەزیووە، کەشیش باسی نەکردووە کە ئێک دابرابی، وادیارە هەمووی بەسەر یەكەو دابەزیووە، چونکە هەمووی تێکەهه لکێشه، وەک دوایی باسی دەکەین، تەوهره سەرەکییەکی هەمووی باسی پوژێ دوایی و زیندوو بوونەووە سزاو پاداشته.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و هاتنەخواردا:

لە موصحفدا ژمارە (٥٠)یەو، لە دابەزیندا بە پێی قسەی (جابر بن زید) ژمارەکە (٣٤)ه، پێش سوورەتی (البلد): ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، لە دواي سوورەتی (المراسلات) دابەزیووە، واتە: لە پێش ئەم سوورەتە موبارەکە تەنیا (٣٣) سوورەتی دیکە دابەزیون، بۆیە بە مەزەندە، پێم وایە لە سالاڤی چوارو پێنج، تووژي پێشتر یان تووژي دواتر، لەو دەورووبەرە دابەزیبی.

چوارەم: ژمارە ی ئایە تەکانی:

بە یە کدە نگیی ژمیرە رانی ئایە تەکانی قورئان، ژمارە ی ئایە تەکانی: (٤٥)ه، لەو بارەو ه پاجیایی نەبوو ه.

پنجەم: نیو ه رۆکی:

هەر چە نده لە ئایە تی سەر ه تا و ئایە تی کۆتاییدا، واتە: ئایە تی ژمارە (١)و، ئایە تی ژمارە (٤٥)دا، باسی قورئان و باسی پێغەمبەر مو حە ممە د ﷺ کراو ه، هەر و ه ها باسی ژمارە یە ک لە نیشانەکانی خوا (آیات اللہ) کراو ه، نامازە ش بە هە شت لە گە ل و کۆمە لگا فەوتی نراو ه کان کراو ه، بە لām سو رگە ی سەرە کبی ئەم سوو رپە تە باسی رۆژی دوا یی ه، بە تاییە ت قیامە ت و زیندوو کرانەو ه، سزاو پادا شت، دۆزە خ و بە هە شت، باسی تۆمار کرانی قسە و کردەو هکانی مرۆ فان، حالە تی سەرە مەرگ، ئنجا هەر بە و بۆنە یە شەو ه چە ند رێنمایە ک خراو نە تە روو بو پێغەمبەری کۆتایی مو حە ممە د ﷺ لە بواری مامە لە ی لە گە ل بێ پروایاندا بە پێغەمبەرایە تی و بە رۆژی دوا یی، ئنجا کە باسی نیشانەکانی خوا ش کراو ه، لە گەردووندا، لە ئاسمانە کان و زەویدا، هەر و ه ها کە باسی گە ل فەوتی نراو ه یاخیبە کان کراو ه، باسی هە شت لە گە لە کان کراو ه، ناویان هێ نراو ه، هەر و ه ها کە باسی حالە تی سەرە مەرگ، یاخو د تۆمار کرانی قسە و کردەو هکانی مرۆ فان کراو ه، ئەو ه هە مووی پە یو ه سته بە تەو ه رە سەرە کبی ه کەو ه، وە ک گو مە ن: باسی زیندوو کرانەو ه و سزاو پادا شت و رۆژی دوا یی و بە هە شت و دۆزە خ.

شە شەم: تاییە تە ندییەکانی:

هەر کام لە سوو رپە تە کان ژمارە یە ک تاییە تە ندییان هە ن، کە جیا یان دە کە نەو ه لە سوو رپە تەکانی دیکە:

١- تایبه تمه نندی په کمه می تهو سوږه ته نهو هیه، که به لای زوږبه ی هره زوږی زانایانه وه،
 هم سوږه ته سهره تای قورنای (المُقْصَل)، ه، پڼغه مبه ری خوا ﷺ وشه ی (مُقْصَل) ی
 به کاره یتاوه بو ژماره یک له سوږه ته کان که لیږه، واته: له سوږه تی په نجاهه مینه وه
 به پی پزیه نندی موصحف و، له سوږه تی (٣٤) ه مینه وه به پی پزیه نندی دابه زین
 به ره و دوا، هه مووی به (المُقْصَل) له قه لهم دهری، واته: تهو سوږه تانه ی له چاو
 سوږه ته کانی دیکه کورترن و، مانایان تارادده یک پوونتره، لهو پرووه وه که نه وانه
 سهره تای فهرما یشتکردنی خوی کاربه جی بوون له گهل مروقه کاند، به تایبه ت له گهل
 کومه لگای په که مدا، به لای هه ندی سوږه تی مه دینه بیان یتدان، به تایبه ت جوزنی (قَدْ
 سَمِعَ اللَّهُ)، هه روه ها سوږه تی (الحدید) یش له کوتای جوزنی (٢٧) ه مدا، به لام نه وانی
 دیکه هه موویان سوږه ته مه که هیه کان، سوږه ته مه دینه یه کانیش که به پزیه نندی
 موصحف تاوا دانراون، نه وانیس هه له پرووی قه باره وه له پرووی کورتی و درژی
 نایه ته کانه وه، دهبه یتنه تهو سوږه ته موباره که مه که هیانه ی که له گهل اندا ریزکرون.
 هه لته هه ندیک له زانایانیش گوتوویانه: سهره تای (المُقْصَل) سوږه تی (الحجرات) ه،
 به لام زوږبه یان گوتوویانه: سوږه تی (ق) ه.

٢- هم سوږه ته جگه له نایه تی (١) و (٤٥)، واته: نایه تی سهره تاو کوتای، نه ویدیکه
 هه مووی بو باسی قیامه ت و سزاو پاداشت و هه تا دواپی، تهرخانکراوه.

٣- ته نیا له سوږه ته دا، باسی دوو فریشته ی چاودپرو تاماده به سهر مروقه وه کراوه،
 ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (١٨)، یان ﴿إِذْ يُلْقَى الْمَلَأِيقَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 قَعِيدٌ﴾ (١٧).

٤- ته نیا له سوږه ته دا، باسی نزیکتر بوونی خوا له مروقه له ره گی ملی کراوه، نایه تی
 ژماره (١٦).

٥- ته نیا له سوږه ته دا، باسی: ﴿سَكْرَةُ الْمَوْتِ﴾ کراوه، بیهوشی کاتی مهرگ له نایه تی
 ژماره (١٩) دا.

٦- تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی لادرازی پەردەو پۆشش لەسەر چاوی مەوۆف کراوە، سەرجهەم چاک دیتنی و تیز بینی، لە ئایەتی ژمارە (٢٢)دا.

٧- لە ئایەتی ژمارە (٣٠)دا، تەنیا لەم سوورەتەدا باسی: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾ کراوە، ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾، بۆ دۆزەخ، ئایا چی دیکە زیاده هەیه بیهێنن؟

٨- چەند وشەیهک تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

١- ﴿أَمْرِ مَرْيَمَ﴾، ئایەتی ژمارە (٥)، واتە: کاریکی تیکەڵ.

٢- ﴿زَوْجَ يَحْيَى﴾، ئایەتی ژمارە (٧)، واتە: هەر جوړیکی جوان و بە پەونەق.

٣- ﴿وَحَبَّ الْعَصِيدِ﴾، ئایەتی ژمارە (٩)، واتە: دانەوێڵەیهک که دەدروێتەوه، رەتیو دەهێنێ.

٤- ﴿بَاسِقَتٍ﴾، ئایەتی ژمارە (١٠)دا، یانی: (طویلەت) دارخورما درێژە بەرز هەلچوووەکان.

٥- ﴿طَلْعَ نَضِيدٍ﴾، ئایەتی ژمارە (١٠)، یانی: میوه، بەری دارخورما که یەکهەمجار دەریدەکات، ﴿نَضِيدٍ﴾، واتە: ریز بەستوو، لەسەریەک ریزکراو.

٦- ﴿فِي لَبْسٍ﴾، ئایەتی ژمارە (١٥)، لە حالەتی ئیشکال و تیکەڵ بوون.

٧- ﴿حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، ئایەتی ژمارە (١٦)، واتە: رەگی دڵ، یاخود رەگی گەردن.

٨- ﴿الْمُتَقَانِ﴾، واتە: دوو وەرگەرەکان، دوو تۆمارکەرەکان، لە ئایەتی ژمارە (١٧)دا که مەبەست پێی دوو فریشتەکانن.

٩- ﴿فَعِيدٍ﴾، که لە ئایەتی ژمارە (١٧)دا هاتووە، واتە: دانیشتوو، که مەبەست پێی هاوئێشە.

١٠- ﴿عَيْدٍ﴾، که لە ئایەتی ژمارە (١٨)دا هاتووە، واتە: ئامادە، حازر.

١١- ﴿فَكُفِّنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، واتە: پۆشش و پەردەمان لەسەرت لادا، لە ئایەتی ژمارە (٢٢)دا.

١٢- ﴿فَصِرْكَ الْيَوْمَ حَرِيدٌ﴾، واتە: ئەمڕۆ چاوت تیزە، واتە: چاوت باش دەبینی، لە ئایەتی ژمارە (٢٢)دا.

١٣- ﴿مَا يَذُلُّ الْقَوْلُ لَدَيَّ﴾، خوا ﷻ دەفەرموی: بپراری من ناگۆڕی، ئەو فەرمايشتە گوتوو، لە ئایەتی ژمارە (٢٩)دا.

١٤- ﴿مَنْبَرٌ فِي الْإِلْدِ﴾، واتە (فَتَشُوا)، زۆر گەران و پشکنیان لە ولاتاندا، ﴿هَلْ مِنْ عَمِيصٍ﴾، ئایا هیچ شوینی خۆتیدا پەنەنادان و دەربازبوون هەیە؟ ئایەتی ژمارە (٣٦).

١٥- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَارٍ﴾، لە ئایەتی ژمارە (٤٥) و کۆتایی دا، واتە: تۆ بەرسەریانەوه جەبر لیکەر و تۆبزی لیکەرنی.

حهوتهم: دابهشکردنی بۆ چهند دهرسیك:

ئێمه ئەو (٤٥) ئایەتە ی ئەم سوورەتە موبارەكەمان، بۆ سێ دەرسان دابهش دەکەین، هەر دەرسی پازدە ئایەت:

دەرسی یەكەم: لە ئایەتەکانی: (١ - ١٥) ی سەرەتا، باسی قورئان و، باسی پێغەمبەری خوا ﷺ، بەرپەرچدانەوهی نكوولییەكەران لە زیندووكرانهوه، بە بەلگە ی رێك و پێكی لە گەردووندا، بە سەروخواریهوهو، بەلگە ی فەوتتێزانی گەلانی یاخیی و، بە درۆ دانەری پێغەمبەران، سەلات و سەلامی خوا لەسەر تێكپرای پێغەمبەران بئ، كە وەك دوایی باسی دەكەین، زۆربەری زانایان تەفسیرەكەیاندا كە من تەماشام كردن پێم وایە سەركەوتوو نەبوون لە چۆنەتیی پێكەوه بەستنهوهی هەم باسی ژمارە یەك لە نیشانهكانی خوا لە گەردووندا، هەم لە ئامازە كردن بە فەوتتێزانی هەشت لە گەلە یاخییەكان، كە

چۆن پەيوەست دەکړي تەو هه به تهو هری سه ره کیی ئهم سوورەته موباره کهوه، که باسی سزاو پاداشت و زیندوو کرانه وهیة؟!

دەرسی دووهم: له ئایه ته کانی: (١٦ - ٣٠)، واته: پازده (١٥) ئایه تی دووهمی ئهم سوورەته موباره که، باسی نزیکی خوا ﷺ له مروؤف و، تو مارکردنی فریشته کان بو قسه و په فتاری مروؤف، باسی هاتنی مردن و هاتنی قیامهت و، شایه تی له سهردانی مروؤف و مشت و مړ کردنی له گه ل (قرین) واته: هاو نشینه جنده که یدا، که مروؤفه که خه تای ئهو ده گری، ئه ویش ده لئ: نه خیر خه تای خو ت بوو، فه رمان کردنی خوا ﷺ به بی ده نگ بوونیان و مشتوم نه کردنیان له خزمهت خوا دا له و پو ژده دا، چونکه ئه وه تی په ری و، فرید رانیانه نیو دۆزه خ، (هی بیروایان)، داوا کردنی دۆزه خ بو بیروایان و تاوانباران بو پتر سزادانیان.

دەرسی سییه م: له ئایه ته کانی: (٣١ - ٤٥)، واته: له پازده (١٥) ئایه تی کو تایی ئهم سوورەته موباره که پیک دی، باسی به هه شت و به هه شتیان و، فه وتی رانی گهلانی یاخی و، سه رنچرا کیشان بو گه ردوون و، رینماییکردنی خوا ﷺ بو پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ که خو را گرو پشوو دريژ بی و، خوا به پاکگرو ستایشکار بی و، پيشاندانی چهند دیمه نیکی قیامهت و، فه رمان کردنی خوا به پیغه مبه ری خوا ﷺ که به هو ی قور ئانه وه هو شداریی بداته بیروایان و، له سزا و جه زه به ی خوا ی به رز بیاتر سئ.

دەرسى يەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پازدە (١٥) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (ق)، ئایەتەکانی: (١ - ١٥) پێک دێ، سەرەتا خوا ﷻ سوێندی بە قورئانی شکۆدار خواردووە، بەلام وەلامی سوێندە کە قرتیزاوو، سیاق دەیکەین، کە بریتیه لەوەی زیندوودەکرێنەوه و سزا و پاداشت چاوەپێتان دەکات، وا پێدەچێ وەلامی سوێندە کە ئەو بێ و، باسی سەرسوورمانی کافرەکان لە هاتنی پێغەمبەرێکی ترسێنەر و هۆشداربێدەرکراوە، کە موحەممەد ﷺ.

پاشان باسی سەرسوورمانی کافران لە زیندوو کرانەوه کراوە، خوای پەرورەدگاریش بەوه بەرپەرچی داوێنەوه کە دەزانێ چی لە جەستەیان کەم دەبێ و تیکه‌ڵ بە خاک دەبێتەوه، هەموو شتیکیشی پاراستو، گەردوونیشی بە سەروو خوارێهوه بەوپەرێ رێک و پێکی دروستکردو.

دوایی خوا ﷻ سەرنجیان بۆ میژووی گەلانی فەوتاو ڕادەکێشی، کە لە ئەنجامی بە درۆ دانانی پێغەمبەرائی خوادا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) و ڕوانەکردن بە پیامەکانی خوا، کە شایستەیی ئەو بوون، خوا سزایان بدات، فەوتیندراون، باسی هەشت لە گەلە فەوتیزاووەکان دەکات.

پاشان خوا ﷻ بە نکووییێکردنەوه دەپرسێت: ئایا لە بەرانبەر دروستکردنی یەکەمدا، ئێمە دەستە پاچه بووین؟ تاكو لە بەرانبەر دووبارە کردنەوهی دروستکردنەوهی ئەواندا پەکمان بکەوێ و دەستە پاچه بین؟ بەلام ئەوان ئەوهی کە جێی ئیشکالە بۆیان و مایە لێ تیکه‌ڵ بوونە بۆیان، ئەوهی جارێکی دیکە لە نوێ دروست بکرنەوه، کە ئەگەر گوێیان بۆ عەقڵ و لۆژیک گرتبایه، هەر تۆزیک قیاسیێکی راستەقینەیان کردبایه، دەیانزانی کە کەسیێک، زاتیک بتوانی

له نه‌بوون په‌یدایان بکات، ده‌شتوانی د‌وای ئه‌وه‌ی بوونه‌که‌یان له ده‌ست‌د‌اوه،
جاری‌کی دیکه بوونیان بو بگه‌رێتته‌وه:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ① بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ
عَجِيبٌ ② أَوَدَا مِتْنَا وَكُنَّا نُرَآكَ ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْبٌ
حَفِيفٌ ④ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ⑤ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ
كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَرَبَّيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑥ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَوْعٍ بِهَيْجٍ ⑦ بَصِيرَةً وَذَكَرْنَاهُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ⑧ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا
بِهِ جَنَّتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑨ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ⑩ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ
بَلَدَةً مَيْتَةً كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ⑪ كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّسِ وَنُوحٌ ⑫ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ
لُوطٍ ⑬ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ هُنَّ أَعْيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑭

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

اِبه ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، قاف سویند به قورئانی پایه دارو به ریز (زیندوو کرانه وه و پاداشت و سزا راستن) ① (تهی موحه ممه د! تو به ناراست نازانن)، به لکو پتیاں سهیر بوو که ترسینه ریکان له خوځان بو هات و بیروایه کان گو تیان: نه مه شتیکی سهیره ② نایا نه گهر مردین و بووینه خوځ (زیندوو ده کرینه وه؟) نه وه گه رانه وه به کی دووره ③ بیگومان ده زانین زه وی چی لی که مکردوون و نوو سراوکی پاریزه ریشمان له لایه که هه موو شتیکی تیدا تو مارکراوه ④ به لکو نه وان کاتیک هه قیان بو هات، به دروځان دانا، بو یه نه وان گرفتاری (سهرگه ردانی و قسهی) تیکه ل پیکه لیبی بوون ⑤ نایا ته ماشای ئاسمانیان نه کردوه له سهروویانه وه، چون بنیامان ناوه و رازاندوو مانه ته وه و، هیچ که لین و که م و کوپی نین ⑥ زه ویشمان پان و پور کردوه (و لیکمان کیشاوه ته وه و چایه) چه سپاوه کانیشمان تیفریداون و له هه موو جوړه جووت (پرووه کیک) ی دلگیرمان تیدا رواندوه ⑦ (نه وه هه مووی) بهرچاو پروونی و بیرخسته وه یه بو هه رهنده یه کی (له ناخه وه) گه راوه (بو لای خوا) ⑧ هه روه ها له سه رپوه ناوکی به پیزمان دابه زاندوه، ئنجا چه ندان باغ و بیستان و دانه و ئله ی دره و کراومان پی رواندوه ⑨ دیسان دارخورمایانی بهر زه لچوو که هی شووی ریز به ستوویان هه ن ⑩ (نه و میوه و دانه و ئله یه) بزپوه بو بنده کان و (به و ناوه) زه ویه کی مردوو شمان پی ژباندو ته وه، هاته ده روه ی مردووان و زیندوو کرانه وه) شیان هه ر به و شیوه یه ⑪ پیش و انیش گه لی نووح و هاوه لانی بیره که و (گه لی) نه موود (یش قیامه تیان) به درو دانا ⑫ هه روه ها (گه لی) عاد و فیرعه ون و برابه کانی لوط ⑬ دیسان هاوه لانی دره خته که و گه لی توبه عیش، هه ر کامیان پیغه مبه رانی به درو دانا، سه رنجام

هه‌ره‌شه‌ی من (به‌سه‌ریاندا) چه‌سپا ﴿١٤﴾ ئایا له‌ ئاست دروستکردنی یه‌که‌م دا ده‌سته‌ پاچه‌ بووین؟ (نه‌خێر) به‌لام ئه‌وان له‌ باره‌ی دروستکردنه‌وه‌ی تازه‌دا له‌ تێکه‌ڵ تێکه‌ڵی (دوو دلیی) دان ﴿١٥﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(الْمَجِيدُ): (المَجْدُ: السَّعَةُ فِي الْكَرَمِ وَالْجَلَالِ، وَالْمَجِيدُ، أَي: يُجْرِي السَّعَةَ فِي بَذْلِ الْقَضْلِ الْمُخْتَصِّ بِهِ، (مَجْد): فراوانییه‌ له‌ به‌خشین و هه‌یه‌تدا، (مَجِيد) واته‌: ئه‌و زاته‌ی که‌ به‌ فراوانی ده‌به‌خشێ و چاکه‌ ده‌کات، چاکه‌و به‌خشینێک که‌ تایه‌ته‌ به‌ خۆیه‌وه‌، وشه‌ی (مَجِيد) به‌ کوردیی ده‌بێته‌ به‌خشه‌ر، هه‌روه‌ها ده‌بێته‌ شکۆدار، دیاره‌ بۆ خوای په‌روه‌ردگار، واته‌: به‌خشه‌ری بێ وێنه‌و شکۆداری بێ وێنه‌.

(عَجِبَ): (مَا لَمْ يُعْهَدْ مِثْلُهُ) (عَجِيب) واته‌: سه‌یر، سه‌رسوڤه‌ینه‌ر، ئه‌وه‌یه‌ که‌ وێنه‌ی وی نه‌زانرا، یاخود وێنه‌ی نه‌بووبێ پێشتر.

(رَجَعَ): (الرَّجْعُ: الإِعَادَةُ، الْعَوْدُ إِلَى الدُّنْيَا بَعْدَ الْمَمَاتِ)، (رَجَعَ): چاوگه‌، واته‌: گێڕانه‌وه‌، که‌ مه‌به‌ست پێی گه‌ڕانه‌وه‌یه‌ بۆ دنیا دوا‌ی مردن.

(مَرَجَ): (أَصْلُ الْمَرَجِ: الْخَلْطُ، وَالْمَرَجُ: الْإِخْتِلَاطُ، وَمَرَجَ: مُخْتَلِطٌ، وشه‌ی (مَرَج) له‌ ئه‌صلدا به‌ مانای تێکه‌ڵکردن دی، (مَرَج) به‌ مانای تێکه‌ڵ بوون، (مَرَج) به‌ مانای تێکه‌ڵ بوو.

(فُرُوجَ): (الْفُرُوجُ: جَمْعُ الْفَرْجِ، وَالْفَرْجَةُ: الشَّقُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ كَفَرْجَةِ الْحَاظِ، فُرُوجَ، أَي: شُقُوقٌ وَفُتُوقٌ وَصُدُوعٌ، (فُرُوج) کۆی (فَرْج) و (فَرْجَة) یه‌، که‌ به‌ که‌لێنی ئێوان دوو شتان ده‌گوترێ، وه‌ک که‌لێنی که‌ له‌ دیواردا هه‌یه‌، (فُرُوج) به‌ (شُقُوق) و (فُتُوق) و (صُدُوع) و اتا کراوه‌، واته‌: که‌لێنه‌کان، بۆشاییه‌کان،

درزه‌کان، داویتی مروّقیش که ده‌گوتری: (فَرَج) له‌بەر ئەوەی ده‌که‌وێته نێوان هەردوو لاقەکانی.

(مَدَدَنَهَا): (أَصْلُ الْمَدِّ: الْجَرْ، وَمَدَدْنَاهَا: أَي بَسَطْنَاهَا)، وشەي (مَد) له ئەصلدا پاکێشانه، (مَدَدَنَهَا) واتە: پائەمان راخستوه، که دیاره ئەوه بۆ چاوی مروّقی و دیاره، ئەگەرنا له ئەصلدا زەوی هێلکەییە، مەیلەو خڕە، بەلام له‌بەر ئەوەی پانتاییەکی زۆر، بۆیه مروّقی هەمووی هەر بە دەشت و، پان دێتە بەرچاوی، ئەگەرنا وه‌ختی بۆ دوور دەپوانی، ئەگەر دنیا هەور بێ، تەماشای دەکات له‌وسەر هەوره‌کان بە زەوییەوه نووساون، که له راستیییدا ئەوه باشترین بەلگەیه له‌سەر خڕپیتی زەوی، هەست دەکات له‌لای خۆی هەوره‌کان له زەوی دوورن، بەلام له‌ولا هەوره‌کان بە زەوییەوه نووساون، که ده‌چی بۆ ئەویش، تەماشای دەکات هەر دوورن، بەلام له‌بەر ئەوەی زەوی ناوها هەلکەوتوه، که‌سیک که لێ‌روه تەماشای دەکات، واده‌زانی هەوره‌کان گەیشتوون بە زەوی، که نه‌شگە‌یشتوون، بەلام له‌بەر ئەوەی زەوی کوربۆتەوه، چاوی وای ده‌بینی، هەروه‌ها ئەوانه‌ی به‌ ده‌ریادا سه‌فه‌ریان کردبێ، ئەو که‌شتیه که له‌ دووره‌وه دێتە پێش، ل‌ووته‌که‌ی دیاره، قوتکه‌که‌ی دیاره، یان ئەگەر چارۆکه‌دار بێ، پێشی سه‌ری چارۆکه‌که‌ی دیاره، دوا‌ی ئەوی دیکه‌ی ده‌رده‌که‌وی، چونکه ده‌ریاش هەر کور ده‌بێتەوه له‌گەڵ هێزی پاکێشانی زه‌ویدا.

(رَوَّاسِي): (رَوَّاسِي الشَّيْءُ، يَرَسُو، رَسًا، أَي: ثَبَّتَ وَأَرَسَاهُ غَيْرُهُ، وَ (رَوَّاسِي) جَمْعُ رَاسٍ، مِثْلُ: قَوَارِسَ وَعَوَازِلَ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ). (رَوَّاسِي) ده‌گوتری: (رَوَّاسِي الشَّيْءُ، يَرَسُو، رَسًا) واتە: شته‌که‌چه‌سپا، ده‌چه‌سپێ، چه‌سپان، (وَأَرَسَاهُ غَيْرُهُ) واتە: غه‌یری خۆی شته‌که‌ی چه‌سپاند، (رَوَّاسِي) کۆی (راس)یه، به‌ ژێر، وه‌ک (قَوَارِس) کۆی (قَارِس) و (عَوَازِل) کۆی (عَاذِل)، (فَارِس) واتە: سوارچاک، (عَاذِل) واتە: لۆمه‌که‌ر، په‌خنه‌که‌ر، به‌لام ئەوه به‌بێ قیاس، به‌و شێوه‌یه کۆکراوه‌ته‌وه.

(رَوَّجَ): (أَي: نَوَّعَ، وَصَنَّفَ)، وشهَى (رَوَّجَ) له قورئاندا ههم به مانای جورو پوئل هاتوه، (مِنْ أَرْوَجٍ سَتَى) واته: (مِنْ أَصْنَافٍ سَتَى)، ههروهها (رَوَّجَ) به مانای ئیر و مئ و، به مانای جووتیش هاتوه.

(بَهِيحَ): (الْبَهِيحَةُ: حُسْنُ اللَّوْنِ وَظُهُورُ السَّرُورِ فِيهِ، بَهَجٌ قَهْوٌ بَهِيحٌ)، (بَهَجَةٌ): به مانای جوانیی رهنگ و دهرکهوتنی شادمانیی تئیدا، دهگوترئ: (بَهَجٌ قَهْوٌ بَهِيحٌ) واته: جوان بوو، ئه و جوانه، یاخود: رهونهقی پهیداکرد، ئه و رهونهقداره، دلگیره.

(تَبَصَّرَ): (التَّبَصُّرَةُ: مَصْدَرُ بَصَرَةٍ، وَأَصْلُ مَصْدَرِهِ: التَّبَصُّرُ، وَالتَّبَصُّرُ: جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا، وَهُوَ مَجَازٌ فِي إِدْرَاكِ النَّفْسِ إِدْرَاكَ ظَاهِرًا لِلَّذِي كَانَ خَفِيًّا)، (تَبَصَّرَ) چاوگی (بَصَرَةٍ) به، (بَصَرَةً) واته: بینیی، ئه ویش ئهصلی چاوگهکه بریتی به (تَبَصُّرِ)، واته: پئ بینین، دهلئ: (التَّبَصُّرُ: جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا)، (تَبَصُّرِ) بریتی به: لهوهی تۆ مروؤفیک وایلیکهی بینیی، ئه مهش لیه دا مه جازه بۆ دیتنی نهفس، به دیتنیک بۆ شتیک ئاشکرا که له ئهسلدا په نهان و شیردراوه بووه، به لام تۆ وایله که سه بکهی، به ئاشکرا و چاک بیبینئ.

(وَذَكَّرَ): (إِسْمٌ مَصْدَرٍ: ذَكَرٌ، إِذَا جَعَلَهُ يَذْكُرُ مَا نَسِيَهُ)، (ذِكْرَى): ناوی چاوگه بۆ (ذَكَرَ)، واته: وه بیرری هینایه وه، ئه گهر که سیک شتیک له بیر چوو بئ و، که سیک دیکه وه بیرری بینیتیه وه، دهگوترئ: (ذِكْرَةً) واته: خستیه وه بیرری، ئنجا (ذِكْرَى) ناوی چاوگه له (ذَكَرَ).

(مُبَارَكًا): (إِسْمٌ مَفْعُولٍ، الَّذِي جُعِلَ فِيهِ الْبَرَكَهَةُ)، (مُبَارَكٌ): (اسم مفعول)، بۆ شتیک که به ره که تییدا خراوه، به ره که تیش واته: خیریکی زور، واته: پئزدارکراوه.

(وَحَبَّ الْحَصِيدِ): (حَبَّ) به مانای دانه وئله دئ، که دیاره ناوی جینسه، تاکه کهی (حَبَّة) به، ئنجا دهگوترئ: (حَبَّةُ الشَّعِيرِ، حَبَّةُ الرُّزِّ، حَبَّةُ الْحِنْطَةِ، حَبَّةُ الدُّرَّةِ)، واته: ده نکى جو، ده نکى برنج، ده نکى گهنم، ده نکى ذورات (حصید) یش (فَعِيل) به مانای (مَفْعُول) ه، (أَي: مَحْصُود، أَيْ: حَبَّ الرُّزِّ الْمَحْصُود، أَيْ:

الْمَقْطُوعِ مِنْ جُدُورِهِ لِأَكْلِ خَبْئِهِ)، واته: دانه و پله‌ی کشتوکا لیک که ده درو پشته‌وه، واته: له پیشه‌وه ده‌پردی، بو نه‌وه‌ی دانه‌که‌ی بکه‌و پته به‌رده‌ست، نجا نه‌گه‌ر گه‌مه، جوپه، نیسکه، نوکه، برنجه، زوراته، هه‌رچی هه‌یه.

(بَاسِقَاتٍ): (أَي: طَوِيلَاتٍ، عَالِيَاتٍ)، واته: دریزو به‌رز هه‌لچوو، ده‌گوتری: (بَسَقٌ فُلَانٌ عَلَى أَصْحَابِهِ: أَي: عِلَاقُهُمْ) واته: له‌وان بلندتر بوو، (وَالْبَاسِقُ هُوَ الذَّاهِبُ طَوِيلًا مِنْ جِهَةِ ارْتِفَاعٍ)، (بَاسِقٌ) واته: به‌رز هه‌لچوو، که به باری سه‌ره‌وه‌دا، به باری لای سه‌ریدا به‌رز هه‌لچی.

(طَلْعُ): (طَلْعُ النَّخْلِ: مَا طَلَعَ مِنْهَا)، نه‌وه‌یه که له دارخورمایه‌که دپته ده‌ری، واته: میوه‌و به‌ر، ده‌گوتری: (أَطْلَعَتِ النَّخْلُ أَوَّلَ مَا يُظْهَرُ مِنْ هَرِّ التَّمْرِ، وَهُوَ فِي الْكُفْرَى، أَي: غِلَافُ الْعُقُودِ)، (طَلْعُ): ده‌گوتری: (أَطْلَعَتِ النَّخْلُ) دارخورمایه‌که به‌ری ده‌رکرد، یه‌که‌مین شتیک که له خورما ده‌رده‌چی که له کیفه‌که‌یدایه، پپی ده‌گوتری: (كُفْرَى)، واته: کیفی هیش‌وه‌که، پیش نه‌وه‌ی هیش‌وه‌که کیفه‌که‌ی بقلیشی، له شتیک‌دایه، پپی ده‌گوتری: (طَلْع).

(نَضِيدٌ): (أَي: مَنْضُودٌ: مُصَفَّفٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، مَا دَامَ فِي الْكُفْرَى)، واته: ریزکراو هه‌ندیکی له‌سه‌ر هه‌ندیکی هه‌تا له کیفه‌که‌دابی پپی ده‌گوتری: (نَضِيدٌ)، به‌لام دوی نه‌وه‌ی ده‌رده‌چی، هه‌ر هیش‌وه به‌لایه‌کدا ده‌چی، مه‌رج نیه نه‌و ریزبوونه‌ی جارانی هینتی.

(أَفْعِيًّا): نایا ئیمه ده‌سته پاچه بووین؟ ده‌لی: (الْإِعْيَاءُ: عَجَزَ يَلْحَقُ الْبَدَنَ مِنْ لَمَشِي وَالْعِي: عَجَزَ يَلْحَقُ مِنْ تَوَلَّى الْأَمْرِ وَالْكَلَامِ)، (إِعْيَاءُ): بریتیه له بی تواناییه‌ک که به‌سه‌ر جه‌سته دی، له نه‌نجامی پوشتندا، که پپی ده‌گوتری: ماندوو بوون، شه‌که‌تی، به‌لام (عِي) بریتیه له شه‌که‌تی و، یاخود ده‌سته پاچه‌یه‌ک، به‌سه‌ر که‌سیک دی، که کاریکی پی سپیدراوه، کاریکی له نه‌ستو گرتوه، یاخود قسه‌کردنی له نه‌ستو گرتوه، نه کاره‌که‌ی بو ده‌کری و نه قسه‌کانی چاک بو دین.

(لَبَسَ): (أَصْلُ اللَّبَسِ: سَرُّ الشَّيْءِ، ذَلِكَ فِي الْمَعَانِي، يُقَالُ: لَبَسْتُ عَلَيْهِ أَمْرًا، أَي: خَلَطْتُ وَلَا بَسْتُ فَلَانًا، أَي: خَالَطْتُهُ)، (لَبَسَ): له نه صلدا، واته: داپوشینی شتیک، نه مه هه ر بو شتی به رهه ست به کار نایه ت، به لکو بو شتی مه عنه ویش به کار دی، ده گوتری: (لَبَسْتُ عَلَيْهِ أَمْرًا) واته: کاره کهیم لی تیکه ل کرد، سه رم لی تیکدا، ده گوتری: (لَبَسْتُ فَلَانًا، أَي خَالَطْتُهُ) واته: تیکه لیم له گه لدا کرد.

مانای گشتیی نایه ته کان

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، واته: نه م کاره م ده ست پیده که م، ده ست پیکردنی نه م کاره م به ناوی خوای به به زهیی به خشنده یه، کاتیک مرو ف ده لئ: به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، به لای که مه وه ده بی چوار واتایان له عقل و دلی خویدا ناماده بکات:

۱- نه و کاره به ناوی خوا وه ده ستی پیده که م.

۲- نه و کاره بو خوا نه نجامی ده ده م.

۳- نه و کاره به پیی به رنامه ی خوا نه نجامی ده ده م.

۴- نه و کاره به ئاسانکاری و تواناو وزه یه که خوا پی م ده داو، بو م ده ره خسینی، نه نجامی ده ده م.

(ق وَالْفُرْقَانِ الْغَافِرِ)، سئ سوو ره ت له قور ئاندا به یه ک پیت ده ست پیده که ن، نه مه یه کیکیانه، سوو ره قی (ص) یش پیشتر رابردو، سوو ره قی (القلم) یش که به (ن) ده ست پیده کات، دواتر دی، واته: له قور ئاندا ته نیا نه م سئ سوو ره ته به یه ک پیت ده ست پیده که ن، له پیته پچر پچره کان، ژماره یه که له سوو ره ته کان به دوو پیت ده ست پیده که ن، که (حم) ه کانن، ژماره یه کیان به سئ

پیت دہست پیدہ کهن (أم) هکان و (الر) یهکان، (طسم) هکان، هه ندیکیشان به چوار پیت دہست پیدہ کهن، ته نیا دووانیشان به پینچ پیت دہست پیدہ کهن که سوورہ تی (مریم)ن، به (کهیصص) و سوورہ تی شووړا (حم عسق).

پیشتر زور له باره ی نهو پیته پچر پچرانوهه قسه مان کردوه، به تایبه تی له سه ره تای سوورہ تی (یونس)دا، که نهو پیته پچر پچرانه له سه ره تای بیست و نو (٢٩) له سوورہ ته کانی قورٹان دا هاتوون، زانایان له باره ی حکمه تی هانتی نهو پیتانه وه زور قسه یان کردوه.

ا- هه ندیکیان گوتوو یانه: ته نیا بو ناگادار کردنه وده یه.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: نه وه نه پنییه ک بووه له تیوانی خواو پیغه مبه ره که یدا ﷺ.

ج- هه ندیک گوتوو یانه: نه وه شتیکی زاندر او بووه له زمانی عه ره بیدا که به پیتیکی، یان به چهند پیتیکی نامه کانیا ن دہست پی بکه ن، هر بویه ش ببیروایه کانی پورژگاری پیغه مبه ره ﷺ رخه یان له وه نه گرتوه، ده بی شتیکی زاندر اوو باو بوو بی.

د- هه ندیک گوتوو یانه: هر خوا ده زانی مه به ست پتی چیه.

به لام باشتین مانایه ک که تیکناگیری له گه ل نهو شتانه دا که گوتران، نه وه یه که بلتین، خوا ﷺ ده یه وی به تیمه ی مروف بفرموی: نهو قورٹانه ی، نهو فرمایشته که له بهر دهستی تیوه دایه، که له (١١٤) سوورہ تی پیکهاتوهو، له (٦٢٣٦) نایه ت پیکهاتوهو، له (٧٧١٨٠) وشه پیکهاتوهو، له (٢٢١٤٣٩) پیت پیکهاتوهو، نهو پیتانه، نهو دهنگانه تیوه پورژانه قسه یان پیدہ کهن و به کاریان دینن بو خویندن و نووسینتان، به وه را بزانه که ته م فرمایشته هی خوابه ﷺ که لهو پیت و دهنگانه ی له بهر دهستی تیوه شدا، هه ن وه ک که ره سته یه ک، به لام قورٹان تیکی ده سته وسانکه ری لی دروست کردوون، که تیوه نه ک هر ناتوانن وینه ی قورٹان بینن، به لکو وینه ی ده (١٠) سوورہ تی، یان سوورہ تیکیشی

بێن، کەواتە: بزانی ئەو فەرماشته فەرماشتی خوايه ﷺ که هەر لەو پیت و دەنگانەى لەبەر دەستی ئیوه شدا هەن پێکی هیناوه.

﴿قَالَ وَقُلْ إِنَّ الْمَجِيدَ﴾ سویند بە قورئانی بەخشنده، سویند بە قورئانی خاوهن ئەوپه‌ری که‌رم و به‌خشش، خاوهن ئەوپه‌ری ریزو حورمه‌ت، سویند بە قورئانی شکۆدار (شکۆمه‌ند)، پایه‌ به‌رز، وه‌لامی سوینده‌که‌ چیه‌؟

وه‌لامی سویند زۆر جار له‌ قورئاندا قرتی‌تراوه، بۆ ئەوه‌ی زه‌ینی مرؤف بۆ هەر شتێک بچێ، که‌ له‌گه‌ڵ ئەو سیاقه‌دا بگونجێ، یان جاری واهه‌یه‌ ئاشکرایه، ئیستا ئەم سووره‌ته‌ هه‌مووی باسی زیندوو‌بوونه‌وه‌و سزاو پاداشت و هاتنی رۆژی دوايه، کەواته: سویند بە قورئانی به‌ریز، خاوهن ریزو حورمه‌ت و پایه‌دار، ئیوه‌ زیندوو‌ده‌کرێه‌وه‌و ئیتان ده‌پرسێته‌وه‌و سزاو پاداشت چاوه‌ریتان ده‌کات، یاخود سویند بە قورئانی پایه‌دارو خاوهن ئەوپه‌ری که‌رم و به‌خشش، ئەم قورئانه‌ بێه‌ره‌که‌ی خۆی به‌دییه‌ننه‌رو په‌روه‌ردگاره‌.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ جَاءَكُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾ به‌لکو سه‌ریان سوورما کاتێک هەر له‌ خۆياندا ترسینه‌ریکیان بۆ هات، ئەمه‌ گواسته‌وه‌یه‌ له‌ قسه‌یه‌که‌وه‌ بۆ قسه‌یه‌کی دیکه‌، واته: نه‌ک هەر بڕوایان پێنه‌هێنا، به‌لکو سه‌ریان سوورما که‌ له‌ خۆیان وریا که‌ره‌وه‌و ترسینه‌ریکیان بۆ بیت، ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، بێه‌روایه‌کان گوتیان: ئەمه‌ شتێکی سه‌رسوهرینه‌ره‌، وشه‌ی ﴿الْكَافِرُونَ﴾، خوا ﷻ ده‌یتوانی بفرموی: ﴿فَقَالُوا هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، به‌لام بۆ ئەوه‌ی بزانی که‌ ئەوانه‌ به‌هۆی کوفرو بێه‌روایه‌وه‌، بڕوایان به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م نه‌کردوه‌ ﷺ ئەوه‌ که‌ له‌ خۆیان پێغه‌مبه‌ریکیان بۆ بیت، وریایان بکاته‌وه‌و ترسیان بداته‌ به‌ر، سه‌ریان سوهرمیی، ئەوه‌ی وایله‌کردوو سه‌ریان له‌ ئاست شتێکدا سوهرمیی، که‌ هەر ئەوه‌ له‌ خۆی کارزان و کاربه‌جی چاوه‌ری ده‌کری، که‌ مرؤفه‌کان به‌نده‌کانی وی‌ل نه‌کات و پشتگوێ نه‌خات، به‌بێ ئاگادارکه‌ره‌وه‌و، به‌بێ ترسینه‌رو وریا که‌ره‌وه‌،

ئەوێ وای لیکردوون سەریان لەو شتە سوور ھەینی کە شتیکی زۆر مەنتیقییە، بێرواییەکیان بوو.

﴿أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ آيَاتٍ﴾، ئەمە بە ھێسی سباق دەزانری کە ئەمە قەسە کافرەکانە، گوتیان: ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ آيَاتٍ﴾، ئایا کاتیک کە مردین و بووینەوێ خوڵ، بووینەوێ گل، ئەوێش ھەر قرتیزراو، یانی: (أَنْتُمْ)، ئایا زیندوودەکرینەوێ؟ ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾، ئەوێ گێرانەوێیەکی دوور، واتە: زۆر دوور ئەوێ لە عەقلەوێ کە ئێمە دوای ئەوێ بووینەوێ خوڵ، چارێکی دیکە زیندووبکرینەوێ، نازانن کە قاتی خوێ ئەنەت خوڵیش نەبوون و ھەر نەبوون، وەک خوا ی پەرورەدگار لە سوورەتی (الإنسان) دا دەفرموی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، واتە: بە تەئکید کاتیک بەسەر مڕۆڤدا ھات، کە شتیکی شایانی باس نەبوو، شتیکی باسکراو نەبوو، ناوی لە کوولەکی تەردا نەبوو، خوا یە کە لە نەبوو، ئێوێ ھیناوە تە دی، ئیستا دوای پەیدا بوونی بوونتان، بەلام مردنتان و جیا بوونەوێ رووحتان لە جەستەتان، جەستەتان دەچیتەوێ ئەو شویتە ی لێی دروست بوو، کە خاک، رووچە کەش دەچیتەوێ شویتیک کە خوا دەزانیت، پێش ئە رووچ و نە جەستە بوو، ئیستا جەستە کەش ھەیە، بەلام لە خاک دایە، رووچە کەش ھەیە، بەلام لە لای خوا یە، لەو شویتە یە کە خوا دەزانێ، کاتی خوا ئێوێ دروست کرد، نە رووحتان ھەبوو، نە جەستەتان ھەبوو، ئیستا ھەردووکیان تان ھەیە، بەس لە یە ک جیان.

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾، بە دنیایی ئێمە زانیان ئەوێ زەوی لێ کەم کردوونەوێ، کە جەستە کە تیکەل بە خاک دەپیتەوێ، خوا دەزانێ ھەموو گەردو گەردیلە کانی جەستە ی ئەو مڕۆڤە چۆن پڕۆ بلاو دەبن، چۆن زەوی لێیان کەم دەکاتەوێ، دە یخوات و دە یگۆریتەوێ بۆ خاک، ﴿وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾، لە لای ئێمە نووسراویکی پارێزەر ھەیە، خوا ﷻ ھەموو شتیکی تیدا پاراستوێ تۆمار کردوێ، کە مەبەست پێی (اللّٰوَحُ الْمَحْفُوظُ) ه، واتە: تەختی پارێزراو، کە بە

(کِتَابُ مُبِين) بە (لَوْحَ مَحْفُوظ)، بە (إِمَامٌ مُبِين)، بەهەموو ئەو تەعبیرانە هاتووە، هەندیک دەلێن: دروستکراویکی خوا خۆیەتی، هەموو زانیارییەکانی خۆی لە بارەى دروستکراوەکانیوە تێدا تۆمار کردوون، هەندیکیش دەلێن: ئەو پەرمز و هیماى زانیاریى بۆ سنوورى خواى، کە من مانای دووهمیانم زیاتر بە دلەو دەنووسى.

هەلبەتە ئەگەر خوا ﷻ زانیارییەکانى خۆشی تۆمار کردبەن، لە دروستکراویکی خۆیدا، هیچ شتیک رێگری لەوەش ناکات، گرتگ ئەوەیە خوا ﷻ پێیان دەفەرموی: دەزانین زەوى چىیان لى کەم دەکات، نووسراویکی پارێزەرىشمان لەلایە، بۆیە زیندووکرانەوێان لەو جەستە خاکییەى کە پەرژو بۆتووە، یان سووتاوە، بە شیوەیک لە شیوەکان، ئەو جەستەى نەماوە، ئەو پووحەش کە بۆیان دروستکراوە، بۆ خواى پەروەردگار ئاسانە، ئەگەر هەر بە عەقڵ و مەنتیق تەماشای بکەین.

ئەجا خوا دەفەرموی: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، واتە: هۆى بێپرواییەکیان ئەوەیە کە بێپروا بوون بە هەق، دواى ئەوەى بۆیان هات، ئەو هەقە بریتى: لە قورئان و: لەو پەيامەى خوا بە پیغمبەرى خاتەمدا ناردوویەتی ﷺ ﴿فَهَرَفَ عَنَّا﴾، ئەو ئەجەمى ئەوەدا ئەوان تووشى کاریکی تیکەڵ و پیکەڵ بوون، (مَرِيج: أَيُّ مُضْطَرِّبٍ، أَيُّ مُخْتَلِطٍ)، واتە: لەسەر حالەتیک پاناوەستى، هەر لە جوولە جوولدان، هەر لە دڵ لە دلدان، هەر جارە قسەیک دەکەن لە بارەى قورئانەووە، لە بارەى پیغمبەرەووە ﷺ جارێک بە قورئانیان دەگوت: جادوویە، جارێک دەیانگوت: شیعرە، جارێک دەیانگوت: کەهانىیە، پیغمبەریان ﷺ جارێک بە جادووەگر، جارێک بە شاعیر، جارێک بە کاهین ناوژەند دەکرد، جارێک بە شیت!!

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَسْمَاءِ فَوقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾، وەک پیشتریش ئاماژەم پێدا لە تەفسیرەکاندا، نەمدیووە ئەم ئایەتانەو ئایەتەکانى

لیره‌دا دوا‌یی ته‌وه‌ی خوا ﷺ با‌سی هه‌لۆ‌تستی نه‌رتییانه‌ی بی‌روایانی کرد، له‌ باره‌ی پی‌خه‌مبه‌روه ﷺ، له‌ باره‌ی قو‌رئانه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی زیندوو‌کرانه‌وه‌وه، که ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی ته‌م سو‌وره‌ته مو‌بارکه‌یه، هه‌روه‌ها با‌سی نکو‌وایی‌لێ‌کردنیانی کرد، که زیندوو‌نانه‌وه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ده‌بنه‌وه به‌ خاک و جه‌سته‌یان پ‌رژ و ب‌لا‌وده‌بیته‌وه به‌ زه‌ویدا‌و، گو‌تیان: ته‌وه‌ گێ‌رانه‌وه‌یه‌کی دو‌وره، دوا‌ی ته‌وه‌ی خوا ﷺ دو‌و به‌‌لگه‌ی له‌و باره‌وه بۆ هه‌تانه‌وه:

یه کهم: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زانیومانه زهوی چی لی کهم کردوونه وه له جهسته بان.

دووه‌م: ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾، نووسراویکی پارێزه‌ریش له‌لای تێمه‌هه‌یه.

ئىچا ھۆكارى راستەقىنەى بىپرواىى ئەوانى خستەروو كە دەفەر موئى: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ھۆى نكووئىكىردىيان لە زىندوكرانەو، ئەو ىە بپرواىان بەو ھەقە ئىە، كە بۆيان ھاتو، واتە: بەر لەو ى بىپرواىن بە زىندووبوونەو و زىندووكرانەو، بىپروان بە وە ىى و پەيامى خوا، ئەگەر سەرنجى وە ىى و پەيامى خوايان دابايەو، سەرنجى پىغەمبەرى خوايان دابايە ﴿﴾ ئەو كاتە ھالىى دەبوون كە چۆن زىندووكرانەو و سزاو پاداشت، شتىكى زۆر پروون و ئاشكراو بەلگە نەو ىستە، شتىكى ھەمىيە و دەبئى ھەر بىئى، لە ئەنجامى بىپرواىياندا بەو ھەقەى بۆيان ھاتو، تووشى كارىكى تىكەل و پىكەل بوون، ھەر جارەو قسەبەك دەكەن، ئىچا خوا ﴿﴾ جارىك سەرنجيان رادەكئىشى بۆ گەردوون، بۆ

بوونه و هرو دهوروبه ریان، که پرن له نیشانه کانی خوا و، ئەوه دهگه یه نن، که خوا ئەم گەردوونه ی زۆر به پێک و پێکی و پێکی و یاساداری و سیستماتیک دروست کردوه، ناگونجی ژیا نی مروؤف لهو پێک و پێکی و یاسایه، به دەر بیت، لهو حاله ته سیستماتیک و مونه زه م و پێک و پێکیه، به دەر بیت، ئەگەر مروؤف له سەر زه وی بژی و چاکه کاران چاکه کاری بکه ن، خراپه کاران خراپه کاری بکه ن، به لام که س پاداشتی چاکه کاران نه داته وه و که س سزای خراپه کاران نه دات، که واته: ژیا نی مروؤف نا پێک و پێکی و نایاسایی و، ناسیستماتیکی تیکه وت، به لام گەردوون هه مووی پێک و پێکه، که واته: ژیا نی به شه ریش ده بی پێک و پێک بی، ئنجا کاتیک ژیا نی به شه ر پێک و پێک ده بی، ئەم ژیا نه دنیا یه قونا غێکی دیکه ی به دوا دابی و، سزا هه بی بۆ خراپه کاران و پاداشتی بۆ چاکه کاران!

بۆیه خوا ده فەرمو ی: ئایا سه رنجی ئاسمانیان نه دا وه له سه رووی خۆیا نه وه و، چهن دیمه نیکیان بۆ ده خاته روو، دوا ییش جارێکی دیکه سه رنجیان پاده کیشی بۆ میژوو، دوا ی ئەوه ی سه رنجیان پاده کیشی بۆ کتییی گەردوون، دوا یی سه رنجیان پاده کیشی بۆ کتییی میژوو، که ئەگەر ته ماشای میژووش بکه ن، گه له فه وتا وه کان که هه شتیا ن لێره دا به نموونه بۆ دینیتا وه، بر وایا ن به پیغه مبه رانی خوا و به په یامی خوا نه بوو، خوا سزای دان.

که واته: ئەو دنیا یه شاری بی خوا وه نیه، ئەم ژیا نه خا وه نیک ی هه یه و، سه ره رشتیا ریکی هه یه، ئەوه تا که سانی ک که ویستوو یانه ئەو ژیا نی دنیا یه تیکبده ن، به هو ی بی پروایی به پیغه مبه رانی خوا و به په یامی خوا، خوا سزای دا ون، که واته: بزانی که ئەو ژیا نه دنیا یه خا وه نیک ی هه یه و، ئەو ژیا نه دنیا یه ژیا نیکی دیکه ی به دوا دا دی، که سزا و پاداشت بۆ مروؤفه کان دیتا ئارا وه، له سەر بناغه ی شیوه ی ژیا نیان له م دنیا یه دا.

دەفەر مۆی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَيْنَتْهَا﴾ ئایا تەماشای ئاسمانیان نەکردووە لە سەر وویانەو، چۆنمان بەرز کردۆتەووە چۆنمان بنیات ناو؟ ﴿وَرَبَّنَّهَا﴾ چۆن پازاندوومانەتەو، ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ هیچ کەلێن و کون و کەم و کوپیی تێدانیه، ﴿فُرُوجٍ﴾ کۆی (فرج) ه، وەک پێشتر گوتمان: بە مانای کەلێن و درزو تیک دێ، هیچ کەلێن و تیک و درزو نارێکیی تێدانیه.

﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ هەر وەها ئایا سەرنجی زەوییان نەداو؟ یان: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ یان ﴿أَفَلَمْ يَتَأَمَّلُوا الْأَرْضَ﴾ ئایا تەماشای زەوییان نەکردووە؟ چۆنمان لێکردو؟ ﴿مَدَدْنَاهَا﴾ یاخود (الأرض) بۆیە حالەتی نەصبی وەرگرتو، بە (مَدَدْنَا)، یان: ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا مَدًّا﴾ زەویشمان پان راخستو، درێژمان کردۆتەو لەبەر چاوی تێو، ﴿وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ چیا چەسپاو کەمان تیدا تێفرێدان، ﴿رَوَاسِيَ﴾ وەک گوتمان: کۆی (راس) ه، وەک (قَوَارِس) کۆی (فارس) ه، ئنجا ﴿رَوَاسِيَ﴾ سیفەتی وەسفکراویکی قرتێنراو، یان: ﴿وَالْقَيْنَا فِيهَا جِبَالاً رَوَاسِيَ﴾ چیا چەسپاو کەمان تێفرێدان، بۆچی دەفەر مۆی: تێمان فرێدان؟ ئەو دواوی لە مەسەلە گرنگە کاندای تیشکی دەخەینە سەر، کاتی خۆی لە سوورەتی لوقمانیشدا باسمان کرد.

لە راستیییدا چیا کە بۆیە خوا ﷻ وشە (الْقَيْنَا) ی واتە: فرێمان داوێ زەوی، ئەو وشە بەی بەکار هێناو، لەبەر ئەوەی چیا کە لەو ناگر پرژێنانە پەیدا بوون، کە لە ناخی زەویدا ناگر پرژێنەکان دەر قۆلیون، زۆر بەرز بوونەووە دواوی هاتوونەو، وەک ئیستاش هەر هەن، ناگر پرژێنی وا هەیه ئیستاشی لەگەڵدابی کە ناخی زەوی لە چاو جارێ زۆر ساردتر بۆتەو، بەلام ئیستاشی لەگەڵدابی ناگر پرژێنی وا هەیه، چەند کیلۆمەترێک ناگر فرێ دەدات، ناگرو ئاسن دواوی دێتەو، ئەمەش ئیعتجازێکی عیلمیی تێدانیه.

﴿وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ چیا چەسپاو کەمان تی فرێدان، ﴿وَالْقَيْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ تێماندا پواندووە لە هەر جۆرە پووەکیکی دڵگیر، ﴿بِهِيجٍ﴾ واتە: جوان، بە پەونەق، پەونەقدار، دڵخۆشکەر.

﴿بَصِيرَةً وَذِكْرَى﴾، ههم بۆ بهرچا و پوونییه، ههم بۆ بیرخستنه وه دیه، واته: ئه وهی باسی ده کهین، یاخود ئه و پوه که به په وه نه ق و د لگیرو جوانانه، ئنجا له جوړه کانی دارو دره خت و میوه، له جوړه کانی دانه ویلله، له جوړه کانی ته په کار، له جوړه کانی سهوزه، ههمو و نهوانه که زور دیمه ټکی جوان و سهرنج ږاکشیان ههیهو، دیمه ټکی دلخوشکه ریان ههیه، ههمووی بۆ بیرخستنه وه دیه بۆ بهرچا و پوونییه بۆ مروقه کان، ههروه ها بۆ بیرخستنه وایانه، بۆ کی؟ ﴿لِکُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾، بۆ ههر بهنده به کی له ناخه وه که پاره بۆ لای خوا، (مُنِيبٌ) یانی: (الرَّاجِعُ إِلَى اللَّهِ مِنْ قَلْبِهِ)، که له دلوه بۆ لای خوا بگه ږته وه.

﴿وَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا﴾، له سه ریو د ش ناویکی به پیژمان دابه زانوده، ههمیشه له قوړناندا خوا باسی (ماء) ده کات، جار جار ټک نه گهر باسی (غَيْثٌ)، یان باسی (وَدَقٌ) یان باسی (بَرَدٌ) بکات، به زوری باسی (ماء) ده کات، له بهر نه وهی ئاو ههر سئ حاله ق شل و په ق و، مه یله و له نیوانی شل و په قدا، که به فره، ده گریته وه، که ده فهرموئ: ئاو، واته: باران و به فرو ته رزه، ههر سئ حاله ته کان ده گریته وه، ههر سیکیان ئاون، به لام هه رجاره له شیوه په کدا، له شیوه ی باران، له شیوه ی به فرو، له شیوه ی ته رزه دا، به لکو ئاونگ و هه لمی ئاویش ههر ده گریته وه، ﴿وَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا﴾، ناویکی به پیژ، (مُبَارَكًا) به رکار (مَفْعُولٌ بِهِ)، یانی: (الَّذِي جُعِلَ فِيهِ الْبَرَكَةُ)، ئاویک که پیت و پیزی تیخواوه، خیریکی زوری تیخواوه، به به لکه ی نه وه که ههر به و ئاوه هه رچی پوه که ده رویت و، ههر له پنجه گیایه که وه بگره، هه تا ههمو و جوړه کانی سهوزه، ههمو و جوړه کانی ته په کار، ههمو و جوړه کانی دانه ویلله کان، ههمو و جوړه کانی دارو دره خت و میوه کان، ههمو و یان به و ئاوه ده روین، له بهر نه وهی ناویکی به به ره که ته، ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ﴾، پیمان روانده، به و ئاوه به پیژه، ﴿جَنَّتْ وَحَبَّ الْحَبِيدِ﴾، ههمو و جوړه باغ و بیستانه کان، ههمو و جوړه دانه ویلله کان که ده دورینه وه، (حَبٌّ) به مانای دانه ویلله یه، ﴿الْحَبِيدِ﴾، له سه ر کیشی (فَعِيلٌ)،

به لّام به مانای مه فَعُولَه، واته: (حَبِّ الزُّرْعِ الْمُحْصُودِ)، یان (مَقْطُوع)، دانه وئَلَه ی
 ټه و کشتووکالَه ی که ده دوو رِټه وه، که دواپی هه م دانه که ی بُو مَرَوْقَه کانه،
 هه م کایه که شی و پووش و په لاشه که شی، خُوراکه بُو نازَه له کانیان.

﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، هه روه ها پَټمان پواندوه به و ټاوه، دارخورما به رز
 هه لَچووه کان، ﴿بَاسِقَاتٍ﴾، کَوی (بَاسِقَة) هیه، واته: به رز هه لَچوو، (النَّخْلَةُ
 الْبَاسِقَة)، (وَالنَّخْلَ الْبَاسِقَاتِ)، واته: دارخورمایه ک که به رز هه لَچووه و، دارخورماکان
 که به رز هه لَچوون، ﴿لَهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ﴾، به رِیکی ریز به ستوویان هه یه، (طَلْع)
 به به رو میوه ی دارو دره خت ده گوتری، به لّام به نیسبه ت خورماوه، یه که م
 جار که میوه که ی دره ده چټ پټی ده گوتری: (طَلْع)، که له راستیدا کیفِیکه
 هیښووه کانی دار خورمایه که ی له ټیو خَوَّوه گرتوون، (كُفِّرَى) ی پټ ده لَټن،
 ټنجا ټه و کیف و به رگه، دواپی له قَوْنَاغِیکِ دیارییکراودا ده قَلِیشی و هیښووه
 خورمایه کان دِټنه ده ری، (نَضِيد) یش به مانای (مَنْصُود) ه، یانی: (مُتْرَاکِب) له سه ر
 یه ک که له که بوو، ریز به ستوو.

﴿رِزْقًا لِلْعِبَادِ﴾، هه موو ټه وه مان به ټاوه به پِټزه ده ره ټناوه، که هه مووی
 بېټه بْزِیو بُو به نده کان و، بُو مَرَوْقَه کان، خوا مشووری له به نده کانی خواردوه،
 ﴿وَأَحْيَيْنَاهُ بِلَدِهِ مَبْنًى﴾، هه روه ها به و ټاوه به پِټزه زه وییه کی مردووشمان پټ
 ژياندو ټه وه، ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾، ده رچوونیشتان به هه مان شِټویه، واته: جارِیکی
 دیکه ش ده رچووننتان له زه ویی و زیندووکرانه وه تان له زه ویدا، که پټتان شِټیکی
 زور دووره، ده لَټن: ﴿ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ﴾، هه روه ک ټه و ده رچوونه ی ټه و کشتووکال و
 دانه وئَلَه ټه و هه موو دارو دره خت و میوه یه وایه، که پِټش ټه وه ی ټه و ټاوه
 له شِټویه باران و به فرو ته زردها، بېټه سه ر رووی زه وی، هیچ شِټیک دیار نیه،
 له و سه ر پارچه زه وییه، به لّام دواپی ته ماشا ده که ی پر ده بټی له گیاو گوډ و
 سه وه زه و میوه ته په رکارو دانه وئَلَه، که واته: ده رچوونیشتان جارِیکی دیکه و له
 زه وی ده ره ټنانتان هه ر به هه مان شِټویه.

نجا خوا ﴿١٢﴾ سهرنجیان راده کیشی بۆ میژوو، دهفه رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّ وَشَمُودُ﴾ ﴿١٣﴾ وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٤﴾ وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُيُوسُفَ ﴿١٥﴾ له پیش نه واندا واته: پیش کۆمه لگای پیغمبه ر ﴿١٦﴾ گه لی نووح پیغمبه ری خویان به درۆ داناو، پیغمبه رانیان به درۆ دانا، په یامی خویان به درۆ داناو، پی بیپروا بوون، هه روه ها خاوه نانی بیره که، یان خاوه نانی چاله که یان شیوه که، هه روه ها گه لی سه موود که پیغمبه ر ده که یان صالح بوو (عَلَيْهِ السَّلَام) و، گه لی عاد که پیغمبه ر ده که یان هوود بوو (عَلَيْهِ السَّلَام) و، فیرعه ون و ده ست و دایه ر ده که ی که موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) و هاروونی برای (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ لایان ره وان کرابوون و، برایه کانی (لووط) یش که مه به ست پی پی گه لی لووطه، له به ر نه وه ی زۆر هاوول و هاووده می بوون، نه گه رنا لووط عیبرانیی بووه، به لام نه وان که نعانیی بوون و، لووط بۆ لایان ره وانکراره، به تایه ت هه ردوو شاری سه دووم و عه مووره، نه وانیش پیغمبه رانی خویان به درۆ داناو.

﴿وَأَصْحَابُ الْآيَةِ﴾ هه روه ها خاوه نانی دره خته چر و پرده که، یاخود خاوه نانی باخه چرو پرده که، که گه لی شوعه یین، ﴿وَقَوْمُ يُسُفَ﴾ هه روه ها خه لکی توبیه ع که دیاره ناگدار که ره وه که یان ده بی ناوی توبیه ع بووی، پیشت باسماو کرد له ته فسیری سووره تی (الدخان) دا که پیغمبه ر ﴿١٧﴾ فه رموویه تی: قسه به توبیه ع مه لین، له به ر نه وه ی خواناس و بروادار بووه، به لام خه لکه که ی بیپروا و خراپه کار بوون، نه م هه شت گه له: ۱- گه لی نووح و ۲- خاوه نانی بیره که و ۳- گه لی سه موود و ۴- گه لی عاد و ۵- فیرعه ون و ۶- گه لی لووط، ۷- هه روه ها خاوه نانی دره خته که و ۸- گه لی توبیه ع، نه وه هه شته، ﴿كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ﴾ هه ر کامیکیان پیغمبه رانی به درۆ دانا، هه موو پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نجا هه ر کامیکیان ته نیا پیغمبه ری خو ی به درۆ داناوه، به لام هه ر کام له پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پیغمبه رانی پیش خو ی و دوا یی به راست داناوه، که واته: هه ر که سیک بروای به یه کتیک له پیغمبه ران نه بوو بی صه لات و سه لامی خویان

له سه ر بئ، له بهر ئه وهى په يامى پىغه مبه ران هه مووى يه ك به وه، له هه ئه
گشتيه كان و له جه وهه رو ئيه پوكيشدا، هه ر كه سئ به روى به هه ر كاميان
نه بئ، وه ك ئه وه وايه به روى به هه چيان نه بووبئ، ﴿فَقَحَقَّ وَعِيدُ﴾، بويه هه رده شهى
من له سه ريان پتويست به، يانى: ﴿فَقَحَقَّ وَعِيدُ﴾، به لام (ي) كه قرتيزاوه و به
ژير (كسرة) ئيكتيفا كراوه له زور شوئى قورئاندا، وا هاتوه، واته: سزاي من و
هه رده شهى من، له سه ريان چه سپا.

له كوتاييدا خوا ﷻ ده فه رموى: ﴿أَفَعِمْنَا بِالْحَلَقِ الْأَوَّلِ﴾، ئايا ئيمه ده سه تهاچه
بووين له به رانه ر دروست كردنى يه كه مدا؟ واته: ئايا ئيمه له به رانه ر دروست كردنى
يه كه مدا بئ تواناو ده سه تهاچه بووين؟ تاكو له به رانه ر دروست كردنى دووه مدا،
يا خود دووباره گيرانه وه ياندا بئ توانا بين؟ ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ حَلَقٍ جَدِيدٍ﴾، به لكو
ئه وان له تيكه ئييدان، له ئيشكال دان، له دروست كردنه وهى تازه، واته: شته كه يان
زور نامه نتيقيه، دروست كردنى يه كه م به زه حمه ته، ئه گه ر زه حمه ت بئ و، هى
دووه م ئاسانه، كه چى ئه وان له ئاسانه كه دا كه وتونه ئيشكاله وه، دان به هى
يه كه مدا دئین، كه خوا دروستي كرده وون، به لام پييان وايه كه خوا ناتوانئ دواى
ئه وهى ده مرن زيندوو يان بكاته وه، كه ئه وه شتيكى زور نامه نتيقيه، ئه گه ر
هه ر توژئ گوييان بۆ عه قل و ويژدان گرتبايه و، به مه نتيق له گه ل ئه و بابته دا
مامه له يان كرده بيه، ده بو بزانن: كه سيك بتوانئ شتيك له نه بوون پهيدا بكات،
دواى ئه وهى ئه و شته له به ين ده چئ، ده توانئ بيگيرتته وه، هه روه ك زور جار
گو تو ومانه: بابا يه كى گوژه كه ر، كه گوژه دروست ده كات، ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾، دواى
ئه وهى گوژه كه لى ده شكئ، ده توانئ چاكت له جاران دروستى بكاته وه، هه ر
ئه و سوآله تانه، له تكه كانى بهاري و بيان كاته وه فوړ و، گوژه ي چاكت له جارانيشيان
لى دروست بكاته وه.

مەسىلە گىرەكەن

مەسىلە يەكەم:

سۆيىد خواردىن خوا ﷻ بە قورئانى شىكۋەدى بە پىز، كە زىندو وكرانەو و
سزاو پاداشت ھەقن و، سەرسو و پەمانى كافران كە لە خۇيان ترسىنەرو
ورىا كەرەو يەكەن بۆ بى:

خوا دەفەر موى: ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝۱ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝۲﴾.

شىكىرىدەنەو يەكەم، لە سى بىرگەدا:

۱- ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، (پىتى) قاف، سۆيىد بە قورئانى خاوەن شىكۋ، خاوەن
ئەو پەرى بە خىش.

پىتى (ق) وەك گۇمان: يەك پىتە، بەلام وەك وشە يەك گۇ دەكرى، ھەر وەك
(ص) یش، يەك پىتە، (صاد) و (قاف) و (نون)، بەلام وەك وشە گۇ دەكرىن،
دەگوتىرى: (قاف) (صاد) (نوون)، ئەم سى سوورەتە لە قورئاندا بە يەك پىت
ھاتوون لە سەرەتايانەو، بەلام (۲۶) سوورەتەكە يەكە ھەمويان يان بە دوو
پىت، يان بە سى، يان بە چوار، يان بە پىنج ھاتوون.

﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾، (و) ەكە بۆ سۆيىد، سۆيىد بە قورئانى مەجىد، قورئان
واتە: خۇيىدراو، ناوى ەلەمى ئەو فەرمايشتە يە، كە خوا بە پىتەمبەرى كۇتايى
خۇيدا ناردوويەت، كە ھەم بە قورئان ناوى ھىناو، ھەم بە (كىتاب)، بە قورئان
ناوى ھىناو لەبەر ئەو يەكە خۇيىرەتەو، بە زمانان دەخۇيىرەتەو، بە كىتاب ناوى

هینراوه له بهر نهوهی ده نووسرتهوه، واته: ئەم قورئانه، هەم به شیوهی خوێندنهوه به تێمه گهیشتهوه، هەم به شیوهی نووسراویش، تێستاش له بهر دهستی تێمه دا ههیه، هەم به خوێنراوی و هەم به نووسراوی، ﴿الْمَجِيد﴾، خوا کردووێتی به وهسف بۆ قورئان، وهلامی سوێندهکه چیه؟ وهلامی سوێندهکه قرتیراوه (جَوَابُ الْقَسَمِ مَحْذُوفٌ لِتَذَهَبَ نَفْسُ السَّامِعِ كُلِّ مَذْهَبٍ)، بۆ نهوهی زهینی بابای بیسهه بۆ ههموو شوێنیک بچیت، بۆ ههر شتیک که له گهلی بگونجیت، بۆ وێنه:

أ- سوێند به قورئانی خاوهن شکۆی بهرز، یان پیت و پیزی هههه زۆر، تۆ پێغه مبهیری خوای، ئەهی موحه ممه د ﷺ.

ب- یاخود سوێند به قورئانی خاوهن شکۆ پیت و پیزی هههه زۆر، زیندووکرانهوه ههقه. ج- یاخود سوێند به قورئانی خاوهن شکۆ پایه بهرز، ئەم قورئانه فهرمایشتی خوا به، ههروهها ههر مانایهکی دیکه که له گهڵ سیاقی ئایه تهکاندا بگونجی، تهگهر خوا ﷻ دیاری کردبایه، که له هه ندیک شوێنان وهلامی سوێندهکه دیاریکراوه، به لأم تهگهر دیاریکرا بایه ته نیا یهک مانای ده گه یاند، به لأم که دیاری نهکراوه، من نهو سێ مانایه م بۆ هینان و، ده گونجی مانای دیکه ش بهیتری.

٢- ﴿بَلْ يَحْمَوْنَ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ﴾، به لکو سهریان سوپما که له خۆیان وریاکه ره وهیان بۆهات وشه ی ﴿بَلْ﴾، له کوردیدا ده بیتهوه (به لکو) یان (به لأم)، له زمانی عه ره بییدا پتی ده گوتری: (بل للإضراب)، واته: (بل) بۆ گواستنه وهیه، واته: واز له وه بینهو بچۆ بۆ بابه تیکی دیکه، ئنجا لیته زانایان بۆ ئەم (بل)ی گواستنه وه، له م باسه که ده کری بۆ باسیکی دیکه، سێ حاله تیان بۆ داناون:

أ- ته بهو سعود ده لئ: (إِضْرَابٌ عَمَّا يُنْبِئُ عَنْهُ جَوَابُ الْقَسَمِ الْمَحْذُوفِ، كَأَنَّهُ قِيلَ وَالْقُرْآنُ الْمَجِيدُ، أُنْزِلَتْهُ إِيَّاكَ لِتُنْذِرَ بِهِ النَّاسَ، بَلْ جَعَلُوا كَلًّا مِنَ الْمُنْذِرِ وَالْمُنْذِرِ بِهِ عُرْضَةٌ لِلنَّكْرِ والتعجب).

واته: لیته دا ئەمه گواستنه وهیه له وه که وه لأمه قرتیراوه که ی، سوێنده که ده یگه یه نی، واته: تێمه قورئانمان دابه زاندوه بۆ نهوهی خه لکی پتی وریابکه یه وه،

که چی پروایان پی نه هینا، به لکو وریا که ره وه و پی وریا که راه که یان (پی) وریا که راه که قورئانه و وریا که ره وه که ش پیغه مبه ره (ﷺ) کردیانه مایه ی نکو ویی لیکردن و سه رسورمان .

ب- (وَالْقُرْآنُ الْمَجِيدُ إِنَّكَ لَمُنْذِرٌ، ثُمَّ قِيلَ بَعْدَهُ: إِنَّهُمْ شَكُّوا فِيهِ، ثُمَّ أُضْرِبَ عَنْهُ، وَقِيلَ بَلْ عَجَبُوا، أَيْ: لَمْ يَكْتَفُوا بِالشَّكِّ وَالرَّدِّ، بَلْ جَزَمُوا بِالْخِلَافِ حَتَّى جَعَلُوا ذَلِكَ مِنَ الْأُمُورِ الْعَجِيبَةِ).

واته: سویند به قورئانی خاوهن شکو و خاوهن تهوپه پی پیزو به ره که ت، (تهی موحه ممه!) تو وریا که ره وه و ترسیته ری، دواپی گوترا: تهوان دوو دل بوون، به لکو سهریان سوپما، واته: به وه وازیان نه هینا که تییدا دوو دل و له گومان بن، به لکو له وه تییا نه پانه راندو زور به جه ختکردنه وه بیرواییه که ی خوینا راکه یاند، تاکو ناردنی توین وه که وریا که ره وه له کاره سه رسورپیته ره کان دانا.

ج- (إِضْرَابٌ عَمَّا يَفْهَمُ مِنْ وَصْفِ الْقُرْآنِ بِالْمَجِيدِ، كَأَنَّهُ قِيلَ لَيْسَ سَبَبُ امْتِنَانِهِمْ مِنَ الْإِيمَانِ بِالْقُرْآنِ، أَنَّهُ لَا مَجْدَ لَهُ، وَلَكِنْ لَجْهْلِهِمْ)، واته: ته مه گواستنه وه دیه، له وه دی ده فامریتته وه له وه سفکردنی قورئان به (مه جید)، وه که ته وه دی گوترا بی: هو ی پروا نه هینانان به قورئان، ته وه نه که خاوهنی مه جدو شکوو پیت و پیز نه بی، به لکو له به ره نه زانیانه، چونکه به زوری وایه تینسان له به رانه ره شتیکدا سه ری سوپ ده میتی، که نه یزانیبی و نه ییستبی، واته: به هو ی نه زانیی خوینا نه وه، پروایان به قورئان نه هینا، نه که له به ره ته وه دی قورئان خاوهنی شکوو پایه ی به رزو پیت و پیزی هه ره زور نه بی.

۳- (فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ)، تنجا بیرواییه کان گوتیان: ته مه شتیکی سهیره! پیشت ده فرموی: (بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ)، به لکو سهریان سوپما، (أَي: حَصَلَ لَهُمُ الْعَجَبُ، وَهُوَ الْأَمْرُ غَيْرُ الْمَأْلُوفِ)، (عجب): بریتیه له شتیک پیشت نه بوو بی، حاله ی سه رسورمانان بو دروست بوو، (بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ)، که له خوینا وریا که ره وه یه کیان بو هات، واته: له جینسی خوینا بو یان هات، نه که له جینسی فریشتان، یان له جینسی جند، که سه رسورپه اته که یان زیاتر به شتیکی نالوژیکی داده نری، چونکه

ئەگەر لە غەيرى خۇيان بۇيان ھاتبايە، بۇيان ھەبوو بلىن، ئىمە مروققين چۆن دەبى فرىشتەمان بۇ بى؟! يان ئىمە مروققين چۆن دەبى جندمان بۇ بى؟ ياخود مەخلووقىكى دىكە، بەلام ئىستا كە وريا كەرەو ھەكەيان لە خۇيانە، شتەكەيان زۆر پىچەوانەى عەقّل و مەنتىقە، ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، بىپروايەكان گوتيان: ئەمە شتىكى سەرسوپھىنەرە، ئەمە بۇ شىكردنەو ھۆكار دۆزىيە، يانى: ھۆكارەكەى چى بوو كە وايانگوت؟ ئەوانە بىپروابوون، بۇيە گوتيان: ئەمە شتىكى سەرسوپھىنەرە، واتە: ھۆى سەرسورمانەكەيان و ھۆى ئەو ھەلوئىستەيان، برىتىيى بوو لە بىپروايەكەيان.

مەسەلەى دووھم:

نکووئییکردنى بئىروايان لەوہى: لە دواى مردن و بوونەوہ بە خاک و خوئ، زیندووینەوہو، بەرپەرچدانەوہى خواى مەزن بۆیان، بەوہ کہ دەزانى خاک چەند لە جەستەیان دەخوات، نووسراویکی پارێزەریشى لەلایە، بەلام ھۆکارەکەى بە درۆ دانانى ھەقە، کہ لەبارەوہ تووشى قەسەى تیکەل و پیکەل و ناھوسەنگ بوون:

خو! دەفرموى: ﴿أَوَدَا مَتَنَا وَكُنَّا زُرَابًا ذَٰلِكَ رَجَعُ بَعِيدٌ ۝۲﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كَنْزٌ حَفِيظٌ ﴿۱﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ ﴿۵﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَوَدَا مَتَنَا وَكُنَّا زُرَابًا﴾، ئایا کہ مردین و بوونەوہ بە خوئ (بە گل)، ھەلبەتە لێرەدا خوا نەیفەرموە: (قالوا)، چونکہ پێشئ فەرموویەتی: ﴿فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، بئىروایەکان گوتیان: ئەمە شتیکی سەرسوڕەینەرە، کہ دیارە مەبەستیان ئەوہ بووہ کہ پێغەمبەرێک لە خوئان بۆیان بێ و وریایان بکاتەوہ، شتیکی سەرسوڕەینەرە، کہواتە ئەوان ھەر لەسەر قەسەکەى خوئان بەردەوامن، گوتیان: ﴿أَوَدَا مَتَنَا وَكُنَّا زُرَابًا﴾، بئىرواکان گوتیان: ئایا کہ مردین و بوونەوہ بە خوئ (بە گل)، (الْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعَجُّبِ وَالْإِبْطَالِ)، پرسیارکردنەکە بەکارھێنراوہ لە سەرسوڕمان و لە ھەلوەشاندنەوہدا، واتە: ئەوہ ناگونجی.

(۲) - ﴿ذَٰلِكَ رَجَعُ بَعِيدٌ﴾، ئا ئەوہ، (ئەو مردن و زیندوو کرانەوہیە دواى ئەوہى مردووین و بووین بە خاک و خوئ)، گەرانیەوہیکی دوورە، (رَجَعٌ مَّصْدَرٌ رَجَعَ، أَي: الرُّجُوعُ إِلَى الْحَيَاةِ)، چاوگی (رَجَعٌ)یە، (رَجَعٌ)، گەراییەوہ، (وَجَعٌ)، واتە: گەراییەوہ، واتە: گەراییەوہ بۆ ژبانی دنیا، یان بۆ ژبان، ئەوہ گەرانیەوہیکی دوورە، کہ دەلێن: (بَعِيدٌ)، واتە: دوورە لە عەقڵ و تێگەشتنەوہو، شتیکی نالۆژیکییە.

خواش ﷺ چەند وەلامیکیان دەداتەو، دەفەرموئ:

(۳) - ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، بە دُنیاوی تێمە زانیومانە، زەوی چەندی لێ کەم کردوون، واتە: جەستە ی هەر کامیکیان کە شی دەبێتەو و دەبێتەو بە خاک، تێمە دەزانین جەستەیان لە چەند گەردیلە پێک هاتو، کە زانستی ئیستا دەریخستو کە بەشیوەیەکی هاوکۆبی (معدل) جەستە ی هەر مروۆتیک لە (سەد تریلیۆن) خانە پێک دئی، هەر خانە یەکی شەشیوەکی هاوکۆبی لە سەد تریلیۆن (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) گەردیلە پێک دئی، ئنجا خوا دەزانئ جەستەیان لە چەند خانە پێک هاتو، هەر خانە یەک لە چەند گەردیلە پێک هاتو! ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، زانیومانە زەوی چەندی لێ کەم کردوونەو لە جەستەیان.

(۴) - ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾، لە لای تێمە کتییکی پارێزەر نووسراویکی پارێزەریش هەیه، ﴿حَفِیْظٌ﴾، دەگونجئ (فَعِل) ی بە مانای (فاعل) بئ، واتە: پارێزەر، دەشگونجئ (فَعِل) ی بە مانای (مفعول) بئ، لەسەرکێشی (فَعِل)، بەلام بە مانای (مفعول) واتە: پارێزەر (نووسراویکی پارێزەر)، ئەمەش وایپێدەچئ وینا کردن بئ بۆ زانیاری خوا، بە حالی کەسێک کە ئەگەر شتەکی خۆی لە نووسراویک نووسیبت، بە تەنکید ئەو شتە کە نووسیویەتی تۆماریکردو، لێ تیکناچئ، هەندیکیش لە زانیان گوتویانە: بە دُنیاوی خوا ﷺ هەموو زانیاریەکانی خۆی لە دروستکراویکی خۆیدا تۆمار کردوون، کە هەم بە:

أ- (لوح محفوظ)

ب- هەم بە (إمام مبین)

ج- هەم بە (کتاب مبین)،

د- لێرەش بە ﴿كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾، تەعبیری لێکردو.

(۵) - ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، بەلکو (هۆی بێپروایان ئەو بوو)، کە بە هەق بێپروا بوون و هەقیان بە درۆ دانا، دوا ی ئەو ی بۆیان هات، هۆی بێپروایەکیان ئەو یە.

۶- ﴿فَهَرَفَ عَنَّا مَرِيحٌ﴾ بۇيە سەرنجام ئەوان كەوتوونە نىو كارىكى تىكەلەو،
 واتە: كەوتوونەتە ھالەتتىكى تىكەل و پىنكەلىيەو، ھەر جارە قسەيەك دەكەن، (مَرِيحُ:
 يَعْنِي الْمُضْطَرِبَ الْمُخْتَلِطَ، أَي: لَا قَرَارَ فِي أَنْفُسِهِمْ فِي هَذَا التَّكْذِيبِ إِضْطَرَبَ فِيهَا أَقْوَالُهُمْ)،
 لەو بە درۆ دانانەياندا، ھالەتتىكى چەسپاويان نى، بەلكو ھەر جارە شتىك دەلەن و،
 لە بارەى قورئانەو ھەر جارە شتىك دەلەن، لە بارەى پىغەمبەرەو ھەش ﷺ ھەر جارەى
 شتىك دەلەن، چونكە ھەمىشە ھەق چەسپاوە، بەلام ناھەق گۆراو، ھەق يەكە،
 بەلام ناھەق جۆراو جۆر، (۲ + ۲) ئەنجامە راستەكەى بەس (۴) ۵، بەلام بلىي: (۵)،
 بلىي: (۶)، بلىي: (۳)، ھەر ھەرچەند، ھەر ھەلەيە، ھەمىشە ھەق چەسپاويشەو يەك
 شتىشە، بەلام ناھەق گۆراو جۆر، لە بارەى وشەى (مَرِيحُ) ھەو، فەرمائىشتىكى
 پىغەمبەر ھاتو ﷺ بۇ روونكردەو ھى واتاى (مَرِيحُ) دەيھتەن:

«عَنِ الْحَسَنِ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
 كَيْفَ أَنْتَ إِذَا بَقِيتَ فِي حُتَالَةٍ مِنَ النَّاسِ؟ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ ذَلِكَ؟ قَالَ:
 إِذَا مَرَجْتُ عُھُودَهُمْ وَأَمَانَتَهُمْ، وَكَانُوا هَكَذَا، وَشَبَّكَ يُونُسُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، يَصِفُ ذَلِكَ
 قَالَ قُلْتُ مَا أَصْنَعُ عِنْدَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ اتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَخُذْ مَا تَعْرِفُ
 وَدَعْ مَا تُنْكِرُ وَعَلَيْكَ بِخَاصَّتِكَ وَإِيَّاكَ وَعَوَامُّهُمْ» (أخرجه أحمد: ۶۵۰۸، تعليق شعيب
 الأرنؤوط : صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين).

واتە: ھەسەنە بە ھەسەنە دەلەن: ھەبەدوللاى كورى ھەم (خو لىيان پازى
 بىن)، گوئ: پىغەمبەرى خو ﷺ پىي فەرمووم: چى دەكەى كاتىك كەوتىە نىو
 كۆمەلە ھەلەكەكەو ھە پەيمان و سپاردەكانيان تىكەل بوون، لە نىو خوياندا
 ناكۆك بوون، بەو شىوەيان لىھات (پەنجەكانى ئاوا تىكەل كردن)، واتە: لەسەر
 بارىكى راست نەمان.....

كەواتە: (مَرِيحُ) يانى: تىكەلەكەل و ئالۆز.

له باره‌ی ئه‌وه‌وه که خوا ده‌فرموی: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ﴾، ده‌زانی زه‌وی چی لێ کهم کردوونه‌وه، فه‌رمایشتیکی پیغه‌مبه‌ر هه‌یه ﷺ چهند جاریکی دیکه‌ش هیناومانه، ده‌فرموی: ﴿كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُ التُّرَابَ، إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ، مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ﴾ (أخرجه مسلم: ۲۹۵۵، وأبو داود: ۴۷۴۳، والنسائي: ۲۰۷۷).

واته: هه‌موو شتیکی رۆلێ ئاده‌م، زه‌وی ده‌یخوات جگه‌ له ئێسکی کلێنجه، (هه‌لبه‌ته ئه‌ویش مه‌رج نیه، ئێسکه‌که هه‌مووی یانی: به‌شیکی بچووکی که به‌ چاو نابینرێ) له‌وێوه دروست بووه‌و، هه‌ر له‌وێشه‌وه دروست ده‌بێته‌وه.

ئه‌وه‌ش وه‌ک پێشتر له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون) دا باسی‌کمان له‌و باره‌وه کرد، له‌ باره‌ی دروستکردنی مروّفه‌وه، زانست ئێستا به‌وه گه‌یشته‌وه، یه‌که‌م جار مروّف که دروست ده‌بن، له‌وێوه دروست ده‌بن و، دیاره ئه‌و به‌شه‌شی که لێی دروست بووه، ده‌پارێزرێ و له‌به‌ین ناچێ، به‌لکو جاریکی دیکه له‌وه دروست ده‌بێته‌وه، به‌پێی فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

مسه له ی سیه م:

سهرنجراکشانی خوا ﴿۱﴾ بۆ بیروایان به تاییه ت و، بۆ خه لک به گشتیی، بۆ بیناگرانی ئاسمان و پازیندرانه وه ی و، پان راخستنی زه وی و، تیدا پوینرانی پرووه که دلگیر و جوان و بهرچاوه کان و، دابه زیندرانی ئاو له سه ریوه (به شیوه ی به فرو باران و ته رزه) و پیروینرانی باغ و بیستان و دانه ویله و دار خورمای به رز هه لچوو، تاکو بیته بژیو بۆ خه لک و، زیندوو کرانه وه ی مردووایش هه روه ک ده رهینرانی پرووه که جوړاو جوړه کانه له زه وی:

خوا ده فره موئ: ﴿۱﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا هِيَ مِنْ فُرُوجٍ ﴿۲﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿۳﴾ تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿۴﴾ وَزَيَّنَّا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا فِيهِ جَنَّتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿۵﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿۶﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿۷﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

۱- ﴿۱﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ ﴿۱﴾، ئایا سهرنجی ئاسمانیان نه داوه له سه روویانه وه؟ که ده فره موئ: ﴿۲﴾ فَوْقَهُمْ ﴿۲﴾، واته: له حالیکدا که له سه روویانه وه یه، یانی: (فَوْقَهُمْ)، حاله ده که ڕیته وه بۆ ئاسمان، ئایا سهرنجی ئاسمانیان نه داوه له حالیکدا ئاسمان له سه روویانه وه یه، هه ر سه ر هه لپن، ده بینن، پرسیارکردن لیره دا که ده فره موئ: ﴿۳﴾ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا ﴿۳﴾، ئایا سهرنجیان نه داوه، ته ماشایان نه کردوه بۆ ئاسمان؟ نه یان ڕوانیوه ته ئاسمان له سه روویانه وه؟ ئەم پرسیارکردنه ده گونجی پرسیار کردنی نکوئییلیکردن بۆ، ئەگه ر مه به ست له ته ماشا کردن، ته ماشا کردنی عه قل و دل بۆ، به لām ئەگه ر مه به ست ته ماشا کردنی ڕوآله تیی بۆ، ته ماشا کردنی چاو، پرسیارکردنی چه سپاندنه، واته: به ته ئکید ته ماشایان کردوه، به چاوی سه ر ته ماشایان کردوه، به لām ئەگه ر مه به ست سهرنجدان و

تیوه پامانی عقل و دل بَ، به دنیایی ئەوان باش له ئاسمان و گەردوون ورد نەبوونهوه،
بۆیه خوا ﷻ به نکوویی لیکردنهوه ئەو پرسیاره دهکات.

(۲) - ﴿كَيْفَ بَيَّنَّاهَا وَرَبَّهَا﴾، (ئایا سەرنجیان نەداوه تە ئاسمان لەسەر وویانەوه)، چۆن
بنیاهمان ناوه، دروستمان کردوه و بەرزمان کردۆتەوه، چۆنیش پازاندوو مانەتەوه، خوای
بەرزی مەزن، دوو سیفەتان لە ئاسمان هەڵدەدات:

یەکەم: بنیاترانی و بەرز کرانەوهی.

دووهم: رازی ترانەوهی:

هەڵبەتە مەبەست لە ئاسمان ئەو گۆمبەزە شینەیه کە دەیبینن، بە پۆژ
دەیبینن بە تاییەت خۆر بە دەرەوه بَ، بە دنیایی ئەوه بە پۆژ زۆر جوان
دیاره، بە شەویش ئەگەر ئەستێرەکان و مانگ بە دەرەوه دەبن، ئەوهندە ی چاو
بەر دهکات، خوای پەر وەردگار مەبەستی پَ ئەوهیه، ئەوه ئەگەر مەبەست پَی
بینینی چاو بَ، بە لَم ئەگەر مەبەست پَی بینینی عقل و دل بَ، واتە: ئەو
گەردوونه هەمووی ئەوهی بە چاو دەبینن و، ئەوهی بە چاو نابینن، دەرزان
ئەو ئاسمانە زۆر بەرزە، ئەو گەردوونه یە کجار فراوان و زەبەلاحە.

پازیتدرانەوه کەشی دیاره لە پۆژیدا بە خۆر دەرپازیتەوهو، لە شەویشدا بە
مانگ و ئەستێرەکان، وشە (زَیَّئَها) جوانمان کردوه پازاندوو مانەتەوه، (التَّزَيَّنْ):
جَعَلَ الشَّيْءَ زِينًا أَوْ حَسَنًا، واتە: (تزیین) بریتیه لەوهی شتێک جوان بکە و
پازاوهی بکە، کە فیعلەن ئاسمان چ لە پۆژیدا لَی پڕوانی، چ لە شەویدا لَی
پڕوانی، دیمەنێکی یە کجار جوان و سەرنجپراکتیشی هەیه.

(۳) - ﴿وَمَا هَا مِنْ فُرُوجٍ﴾، ئاسمان هیچ کوت و کەلتینی تێدانین، هیچ کەم و کوپی
تێدانین، ﴿فُرُوجٍ﴾، کۆی (فَرْج)، (وَهُوَ الْخَرْقُ)، بریتیه: لە کون و کەلتین، توێژەرەوانی
قورئان (فُرُوج) یان بە (شُقُوق) و، (صُدُوع) و (فُتُوق) لیکداوێتەوه، (شُقُوق) کۆی (شَقَّ)

ه، (صُدوع) کۆی (صدع) ه، (فُتوق) کۆی (فُتق) ه، واته: لهت بوون و، درزو تیک و کهلین،
ئهو واتایانه دهگهیهنن.

ئهم ئایهته موبارهکه وهک ئهو ئایهتهی سوورهی (الملک) وایه که دهفهرموی:
﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝۱﴾ واته: خوا
ئهو زاتهیه که ئاسمانهکانی جهوت چین لهسه ریهک دروست کردوون، تو
له دروستکراوی خوای خاوهن بهزهیدا نارێکیی نابینی، جار له دوای جار چاو
بگێره وردبهوه، بزانه هیچ کهلین و کون و نارێکیی دهبینی؟ (دوایی دهفهرموی):
دوایی دوو جاری دیکه، (یانی: چهندان جار له دوای جار) سه رنجبده، سه رنجام
چاوت دهگهڕێتهوه بۆ لات به ده رکرایی، واته: بێ ئهوهی به ئامانج گهیشتی
و کهم و کوپی و نارێکییهک له ئاسماندا (واته: له گهردووندا) بدۆزێتهوه.

ئنجا دوای ئاسمان، دوای گهردوون به گشتیی که دیاره زهوش ههه به شیکه
لهو گهردوونه، ئنجا به تاییهتی باسی زهوی دهکات:

۴- ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا ۖ﴾ واته: زهوشمان پان راخستوه، (مَدَّ به مانای (جَرَّ الشَّيْءَ)،
شتیک که راکیشی، بهلام به مانای راخستن (بسط) یش ههه هاتوه، واته: شتیک پان
رابهری، که بێگومان لێره دا مه بهست پێی پان راخستنی زهویه، ئنجا وه نه بێ زهوی خپ
بووبی و، دوایی خوا پانی راخستب، یان ههلوێزنه راو بووبی و، دوایی پانی راخستب،
واته: زهوشمان به پان راخراوی هیناوه ته دی، ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا ۖ﴾ ش دهگهڕێتهوه
بۆ سهه رستهی: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا ۖ﴾ واته: ههروهها ئایا سه رنجی زهوشیان نه داوه، چۆن
پاهمان راخستوه؟

۵- ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ ۖ﴾ چایه کانیشمان تینفرێدان، (الإلقاء: رَمَى الشَّيْءِ مِنْ
الْيَدِ إِلَى الْأَرْضِ)، (إلقاء) بریتیه: لهو شتهی که به دهستهوه بێ و فرێدهیه زهوی،
(رَوَاسِيَ) کۆی (رَاسِي) یه، وهک (قَوَارِس) کۆی (فَارِس) ه و، (عَوَازِل) کۆی (عَاذِل) ه،

(الرُّسُو: الثَّبَاتُ وَالْإِسْتِقْرَارُ)، (رُسُو) بە مانای چەسپاوی و سەقامگیری دێ، (رَواي) سیفەتی وەسفراویکی قرتێترەو، یانی: چیا بە چەسپاوێکان، بۆیەش وشە (إِلْقَاء) ی بۆ بەکارهێنان وەک لە تەفسیری سوورەتی (لوقمان) یشتا کاتی خۆی باسمان کرد، کە ئەو تەعبیرە لەوێش هەر هاتو، بەلکو لە شوێنانی دیکەش دا هاتو، وایپێدەچێ مەبەست ئەوەبێ کە چیا بەکان لە ئەنجامی ئەو ناگر پرژێنانە کە لە ناخی زەویدا دەردهقوڵن و، ئاسن و کانزای تیاو فرێ دەدەن، چەند کیلۆمەتر بەرزێ دەکەنەو، ئنجا دوا بێ لەسەرپا دێتەو خوار و، دوا بێ ئەوەی سارد دەبێتەو دەمەبێ، چیا بەکان بەپێ ئەوەی زانایانی جیۆلۆجیا دەڵێن: ئاوا دروست بوون، کەواتە: لەسەرێو فرێداروونە ئێو زەوی، چونکە کەرەستە یی دروستبوونی چیا بەکان پێشێ لە ناخی زەوی دەر قوڵیو، دوا بێ گەراو تەو وەک سینگ و گۆمێخ تێیدا دا کوتراون.

(٦) ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾ هەر وەها لە زەویدا پواندوو مانە، هەر جوړیکی جوان و بە دەو، بە دلبایی پواندن بۆ پووێک، واتە: هەر جوړە پووێکی، هەر جوړە سەوزایی و دارو درەختیکی دیمەن جوان و دلبزوین و دلگیرمان لەویدا پواندو، وشە: ﴿بَهِيجٍ﴾، دەگوترێ: (بُهْجُ الشَّيْءِ أَي: حَسَنٌ)، کەواتە: (بَهِيج: صِفَةُ مُشْبَهَةٍ بِالْفِعْلِ)، یان سیفەتیکە چوێترەو بە کردارەو، چونکە (بُهْج) بە مانای (حَسَنٌ) جوانە، جوان بوو، یاخود (بَهِيج: فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ)، واتە: (مُتَبَهِّجٌ بِهِ، أَي: يَسُرُّ بِهِ النَّاطِرُ)، واتە: دیمەتیکێ دلگیر سەرنج ڕاکێش، کە مەرووف پێی شادمان و دلخۆش دەبێ، کاتی سەرنجی دەدات.

هەلبەتە: ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ﴾، وشە (زَوْج) بە مانای پۆل (صنف)، بە مانای جوړ (نوع)، دەشگونجێ بە مانای جووتیش بێ، چونکە زانستی پووێک ناسیی دەر یخستو، هەموو پووێکەکان ئێرو مێیان تێدایە، ئەو بەس دار خورما نیە، ئێر و مێی هەبێ، کە تۆوی ئێرە کە دەبەن بۆ مێیە کە، بەلکو هەموو پووێکەکان ئێرو مێیان هەبێ، وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (الرعد) دا باسمان کرد، ئنجا هەیانە ئێرو مێیە کە، جیان وەک دار خورما، ئێرە کە لە شوێنیکە و، مێیە کە لە شوێنیک و، دەبێ تۆوی ئێرە کە بۆ مێیە کە بگوازرێتەو،

هه‌شایانه له‌نتیو خۆیدا یه ټیرو مټیه‌که، ټنجا ټه‌وانه‌ی که گژو گپاو، به‌لکو زۆر له چرووی دره‌ختانیش به‌هۆی په‌پووله‌و به‌هۆی مټیش هه‌نگوینه‌و، به‌هۆی ته‌یرو تواله‌وه که به‌پیته‌کانیان له‌سه‌ر ټه‌و ده‌نیشن له‌سه‌ر ټه‌وئ ده‌نیشن، تۆوی هه‌ندیکیان بۆ هه‌ندیکیان ده‌بن و له ټه‌نجامی ټه‌وه‌دا موتووربه‌ ده‌بن، ټه‌وه‌ی که ټیرو مټیه‌که‌ی جپایی، ټه‌وه‌ی دیکه‌ش که له‌نتیو خۆیدا بئ، له‌نتیو خۆیدا موتووربه‌ ده‌بئ، که‌واته: ده‌گونجئ مه‌به‌ست له (زۆج) جووت بئ، ده‌شگونجئ مه‌به‌ست له (زۆج) جوړ بئ؟

(۷) - ﴿بَصْرَةً وَذُكْرًا﴾، واته: هه‌م به‌رچاو روونیی، هه‌م بیر خسته‌وه‌یه.

(۸) - ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ﴾، بۆ ههر به‌نده‌یه‌کی له ناخه‌وه گه‌راوه (به‌ره‌و خوا).

(التَّبَصُّرَةُ: مَصْدَرُ بَصَرَةٍ، وَأَصْلُ مَصْدَرِ التَّبَصِيرِ، وَهُوَ جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا)، (تَبَصَّرَ) چاوگه‌و له (بَصَرَةً) ده‌هاتوه، واته: وایکرد که بینئ، چاوگه‌که له ټه‌صلدا (تَبَصِير)ه، واته: پئ بینن، (جَعَلَ الْمَرْءَ مُبْصِرًا) وا له مروقه‌که بکه‌ی بینن، که‌واته: (تَبَصَّرَ) واته: پئ بینه‌ر، یان به‌رچاو روونکه‌ره‌وه.

(ذُكْرٍ: إِسْمٌ مَصْدَرٍ ذَكَرٌ إِذَا جَعَلَهُ يَذْكُرُ مَا نَسِيَهُ)، (ذِكْرٍ)ش ناوی چاوگی (ذُكْرٌ) ده‌یه، (ذُكْرَةً) واته: شتیک که ده‌یزانی، به‌لام له بیرى چو‌بووه، ټه‌و بیرى خسته‌وه، لی‌ره‌دا که خوا ﷻ ده‌فرموی: پټینه‌ره‌و بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ ههر به‌نده‌یه‌کی بۆ لای خوا گه‌راوه، ده‌گونجئ ته‌نبا بۆ زه‌ویی و پان راخرانی زه‌ویی و تیدا داکوترانی چپایه چه‌سپاوه‌کان و رو‌نرانی هه‌ر جوړه‌رووه‌کیکی جوان و به‌رچاو و سه‌رنج راکتیش بچټه‌وه، ده‌شگونجئ وټ‌پای ټه‌وه بۆ ئاسمانیش بچټه‌وه، واش پټده‌چئ گشتگیر بئ بۆ هه‌مووی، چونکه هه‌موو ټه‌وانه به‌رچاو روونیین و، مانای بیرخسته‌وه‌شن، به‌رچاو روونیین بۆ ټه‌وه‌ی مروف کاتئ ته‌ماشای ئاسمان ده‌کات، به‌و شټوه‌یه‌و، ته‌ماشای زه‌وی ده‌کات، ټه‌و هه‌موو نازو نيعمه‌تانه به‌و هه‌موو ورده‌کارییه، ده‌زانی که ټه‌وه په‌روه‌ردگاریک، مشوورخوړیک، سه‌ره‌رشتیاریک ټه‌وه‌ی بۆ په‌رخساندوه،

ئىنجا لە ئەنجامى ئەوهەدا، ئەو بەرچاۋ روونىيەى بۆ پەيدا دەيىت و دىتەوہ بىرى و پەند وەردەگرى، دىتەوہ بىرى كە: ئەگەر ئەم گەردوونە بەسەر و خوارىەوہ، كارسازىك و سەرپەرشتىارىك و مشوورخۆرىكى لەپشتەوہ بى، بە دلىيائى منىش كە لە نىو ئەو گەردوونەدا، دەژىم و ھەموو شتەكان بۆ من دەستەمۆ كراون، لە پىشتەر كە سەرپەرشتىارو مشوورخۆرىكم ھەبى، يانى دەيىتە ھۆى ئەوہ كە مەروڤ پىگەى خۆى لە ئىعراپى بووندا زياتر بزائى و، لە خۆى ھالىى بى، كە ھەر لەخۆوہ نەھاتوہ بۆ ئىرەو، بى ھىكمەت نەخولقئىندراوہو، ھەم رابردووى خۆى بزائى و، ئىستائى خۆى بزائى و، ھىكمەتى بوونى خۆى بزائى و، داھاتووى خۆيشى بزائى، بۆيەش دەفەرموى: ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بۆ ھەر بەندەيەكى گەراوہ، مەروڤ ئەگەر لە ناخەوہو، لە دەروونەوہ نەگەرئەوہ بۆ لای خوا و، بىر نەكاتەوہ، بىگومان نە لە ئاسمان پەند وەردەگرى و ھىچى تىدا دەيىنى، نە لە زەوى، بەلكو وەك مېشە پەشە، وەك لە (مەسووعەى ئيمان و ئىلھاد)دا باسەم كردوہ، كە ھەر بەسەر ھالى پەشەوہ دەنىشى، ئەويش تەماشائى دەكات لە گەردووندا بزائى، چ شتىكى دەكەوتتە بەر چاۋ، يان لە جەستەى خۆيدا يان لە دەورو بەريدا، چ شتىكى دەكەوتتە بەرچاۋ نارىك بى، كە نارىكيەكەش خراپ دىتنى خۆى يان چاك تىنگەيشتنى پەيدائى دەكات، ئەگەرنا كاتىك خوا دەفەرموى: ﴿سُئِعَ اللَّهُ إِلَّيَّ أَفَنَ كُلُّ شَيْءٍ...﴾ ﴿النمل﴾ واتە: دروستكراوى خوا كە ھەموو شتىكى بەوپەرى رىك و پىكىى دروست كردوہ، يان كە دەفەرموى: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفَوتٍ...﴾ ﴿المملك﴾ واتە: لە دروستكراوانى خواى خاوەن بەزەيى دا نارىكىى نابىنى، يان دەفەرموى: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ﴿التين﴾ واتە: بەدلىيائى ئىنسانمان لە باشترىن پىگھاتەدا خولقاندوہ.

كاتى خوا وا دەفەرموى، شتەكەى بىرپەشەوہ، كەواتە:

أ- ھەر نارىكىى و كەم و كورپىەك ئىمە دەيىنين، لە راستىدا بەھۆى ئەوہوہىە كە خویمان باش سەرنج نادەين.

ب- هه‌ندێك شتیش كه خوا ﷻ له ژیاڤی به‌شهردا داڤناوه، بۆ وێنه: خوا ﷻ مارو دوو پشك و جوړه‌ها می‌كړوږ و څایرووس و زیانبه‌خه‌شن، خو لڅاڤاندوونی، چونكه ژیاڤی دنیا كه شوینی تیدا تا قییکرانه‌وه‌یه، وا پتویست ده‌كات.

ج- ئه‌و شتانه‌ش هه‌رچه‌نده تېمه پیمان كه‌م و كورپی و ناړتییكین، به‌لام له ئه‌صدا كه ته‌ماشای دیمه‌نه‌كه هه‌مووی بكه‌ی و ته‌ماشای حیکمه‌قی ژیاڤی دنیا بكه‌ی، كه شوینی تیدا تا قییکرانه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش هه‌مووی حیکمه‌ت و هه‌مووی هو‌کاری خو‌یاڤیان هه‌یه.

(۹) - ﴿وَرَزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَرَكًا﴾، له ئاسمانه‌وه، ئاوێکی به پێزمان دا به‌زاندوه، واته: له سه‌رووتانه‌وه (سماء) به مانای سه‌رووش دئی، له سه‌رووتانه‌وه ئاوێکی به‌پێزمان دا به‌زاندوه، (المبارک: اسم مفعول للذي جعلت فيه البركة أي: الخير الكثير)، ئاوێکی پێزار، ئاوێکی به‌ره‌مه‌دارمان دا به‌زاندوه، (مبارک) ناوی به‌رکاره بۆ شتێک كه به‌ره‌كه‌قی تێخراوه، واته: خیری زو‌ری تێخراوه.

(۱۰) - ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ﴾، [به‌و ئاوه كه له سه‌رووتانه‌وه دامانبه‌زاندوه]، چه‌ندان باغ و بېستامان پێ رواندوه، هه‌روه‌ها چه‌ندان دانه‌وێله كه ده‌دوورپێته‌وه، (جَنَاتٍ) کۆی (جَنَّة)یه، بریتیه له‌وه‌ی دره‌ختی تری و، دره‌خته‌کانی میوه‌کان، هه‌روه‌ها دارخورمای تیدا بن، ئنجا پێی ده‌گوتری: (جَنَّة)، (حَب) به مانای دانه‌وێله دئی، (هُوَ مَا يَنْبُتُ مِنَ الزَّرْعِ الَّذِي يُخْرِجُ السَّابِلَ تَحْوِي حُبًّا)، (حَب): بریتیه له دانه‌وێله، كه بریتیه له‌و كشتوكا‌له‌ی گولان ده‌رده‌كات، ئه‌گه‌ر جو‌یه، گه‌مه، هه‌رزنه، مه‌ره‌زه‌یه (كه برنج ده‌رده‌كات)، وشه‌ی (حَب) زیاتر بۆ ئه‌وانه به‌کار دئی، هه‌روه‌ها بۆ ماش، چ ماشی سپی و چ ماشی په‌ش، هه‌روه‌ها بۆ نيسك و نۆك، هه‌موو ئه‌وانه دانه‌وێله‌یان پێ ده‌گوتری.

وشه‌ی (حَصِيد) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيل)ه، به‌لام به مانای (مفعول)ه واته: (مَحْضُود)، (الزَّرْعِ الْمَحْضُود)، (مَحْضُود) یش یانی: (مَقْطُوع)، ئه‌وه‌ی كه له پیشه‌وه ده‌ب‌دری، بۆ ئه‌وه‌ی دوایی دانه‌كه‌ی له کایه‌كه‌ی جیا بک‌رتیه‌وه، مرۆ‌قه‌کان دانه‌كه‌ی ده‌خو‌ن (دانه‌وێله‌كه‌ی)و، ئاژه‌له‌کانیشیان پووش و گیا و کایه‌كه‌ی ده‌خو‌ن، ئه‌ویش به‌زایه‌ ناچیت.

کهواته: ﴿وَحَبَّ الْمُسِيدِ﴾، یانی: دانه‌وټل‌ه‌ی درواو، دانه‌وټل‌ه‌یک که ټه‌وه‌ی دانه‌وټل‌ه‌که‌ی ټټدایه ده‌دووړټه‌وه، ټنجا گه‌مه، چوټه، نیسکه، نوکه، ماشه، برنجه، تا دواپی.

(۱۱)- ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، دارخورمایانی به‌رز هه‌لچووش، ټه‌مه (عطف) ده‌بټته‌وه بو سهر پسته‌ی پیښی، یانی: (وَأَنْبَتْنَا بِهِ النَّخْلَ بَاسِقَاتٍ)، دارخورماکانیشمان که له‌حالیکدا به‌رز هه‌لچوون (دریژن)، ټه‌وانیشمان پټ پروانده، چونکه (بَاسِقَاتٍ: أَيْ طَوِيلَاتٍ)، (بَاسِقَة) به‌مانای (طَوِيلَة) دټی، (بَاسِقٍ) یانی: (الطَوِيلُ)، به‌لام دریژییه‌یک که به‌باری به‌رزیددا به‌ره‌و سهری هه‌لچووټی، ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ﴾، (نخل) ناوی جینسه، ناوی کوټیه، تاکه‌که‌ی بریتیه له (نَخْلَة)، یانی: یه‌یک دارخورما، به‌لام (نخل) یانی: دارخورمایه‌کان.

(۱۲)- ﴿هَاطِلَعٌ نَّضِيدٌ﴾، به‌ریکی ریزکراوی هه‌یه، (طَلَع) وه‌ک پیښتر باسماں کرد، (الطَّلَعُ أَوَّلُ مَا يَطْهَرُ مِنْ ثَمَرِ التَّمْرِ، وَهُوَ فِي الْكُفْرِ، أَيْ: غِلَافُ الْعُنْقُودِ)، (طَلَع): بریتیه له یه‌که‌م شت که له دار خورما ده‌رده‌که‌وټی، له میوه‌که‌ی که کیفیکه، پیی ده‌گوتری: (كُفْرٍ)، که کیفیکه هیښووه‌کانی ټټدان، دواپی ټه‌و کیفه له کاتیکي دیارییکراودا ده‌دردړی و، هیښووه‌دار خورمایه‌کان ده‌رده‌که‌ون، ټنجا هه‌تا له ټټو کیفه‌که‌دا بی پیی ده‌گوتری: (مَنْضُودٌ)، ریز بوو، به‌لام دواپی ټه‌وه‌ی دټنه ده‌ری، هیښووه‌کان هه‌ریه‌که‌ی به‌لایه‌کدا ده‌چټت، ټه‌و کاته ټه‌و حاله‌تی ریزبوونه‌ی نامټټی، به‌لام دنکه خورمایه‌کان خوټان له هیښووه‌که‌دا ریز بوون، چونکه (مَنْضُودٌ)، مهرجیش ټیه به‌س بو یه‌ک شټیان بچټته‌وه، پیښی هیښووه‌کان له ټټو کیفه‌دا ریز بوون، دواپی که هیښووه‌کان دټنه ده‌ر، بلاوده‌بنه‌وه، بو ټه‌وه‌ی زیاتر گه‌شه بکه‌ن، وه‌ک چوون کوټیه له مندالدانی دایکی دټنه ده‌ری بو ټه‌وه‌ی دواپی زیاتر گه‌شه بکات، ټه‌ونده‌ی پیویست بووه گه‌شه‌ی کردوه که له‌گه‌ل وټدا گونجاوه، دواپی ده‌بی بټته ده‌ری گه‌شه‌ی دیکه بکات، خورماش به‌هه‌مان شیوه هه‌تا له ټټو کیفه‌که‌ی دایه، جوړیک گه‌شه‌ی هه‌یه، به‌لام دواپی ده‌بی ټه‌و کیفه بدړی بو ټه‌وه‌ی بټته ده‌رو گه‌شه‌ی زیاتر بکات، ټه‌و کاته هیښووه‌کانی بلاوده‌بن،

(النَّضِيدُ: أَيِ الْمُنْتَوِدِ، أَيِ الْمُصْطَفِ بَعْضُهُ فَوْقَ بَعْضٍ مَادَامَ فِي الْكُفْرِ)، له یتو کیفه که دا دی، وهک گوتمان هیشووهد کان ریزن، به لّام دواى ئه وهى دینه ده رّی بّلاوده بن، به لّام ئه وه کاته دهنکه خورمايه کان پّنهکوه له ههر کام له هیشووهد کاندا ریز دهن.

(۱۳) - ﴿رَزَقًا لِلْعِيَادِ﴾، بّزیه بۆ بهندهکان، ئهم ﴿رَزَقًا﴾، له رووی رّزمانی عه ره بیهوه ده یتته بهرکاری پّناو (مَفْعُولٌ لِأَجْلِهِ)، که له ئه صّدا چاوکه، بۆ ئه وه بّزیه بهندهکان بدهن، ﴿رَزَقًا لِلْعِيَادِ﴾، واته: هه موو ئه وه مان کردوه له پّناوی ئه وه دا که بّزیه یکه بره خسیّین بۆ بهندهکان.

(۱۴) - ﴿وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدًا مَيِّتًا﴾، [ههروهها ههر بهو ئاوه که دامان به زاندوه، له سه رّیه] زهویه کی مردوو شمان پّن ژياندۆتوه، (الْبَلَدُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الْأَرْضِ)، (بَلَدٌ) پارچه یه که له زهوی، بۆچی ده فهرموئ: (مَيِّتًا) بۆ نافه رموئ: (مَيِّتَةً)؛ له بهر ئه وهى مانای (مکان) ی لّیگیراوه، یاخود مانای (بّلد) لّیگیراوه، بۆیه که ده فهرموئ: (مَيِّتًا) واته: شوئێکی مردوو، یاخود سه ر زه مینێکی مردوو.

(۱۵) - ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾، ههر بهو شیوه یه هاتنه دهر، واته: وهک چۆن زهوی دواى ئه وهى مردوو و، هیهچ شوئنه واری ژیاى لّی نه بووه، نه رّوهک و، نه زینده وهره نه هیهچ شتیک، قافرو دیمه کار، به لّام دواى ئه وهى ئاومان دابه زاندۆته سه ر، جموجۆل و ژیاى لّی پهیدا بووه، له رّوهک، پاشان به هۆی رّوه که کانه مّیش و مه گه زو، ئنجا په پپوله و ههنگ و، ئنجا ته یرو توال و ئه وانه، چونکه ئه وانه هه موویان له رّوهک و له شیناورد ده هائّین، ژیان و پّیداویستی خۆیان له سه ر رّوهک پهیدا ده کن، ئنجا وهک چۆن ئه وه سه ر زه مینه وشکه مردوو ه مان، زیندوو کردهوه، ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾، هاتنه دهره وهش به هه مان شیوه یه، هاتنه دهره وهى تّیهوش جارێکی دیکه له زهوی، به هه مان شیوه یه.

وشەى: ﴿الْخُرُوجُ﴾، (أل)ەكەى، بۆ ناساندنە، بەلام ناساندنەكە بۆ (عهد)ە،
واتە: دەرچوونەكەى خەلكىش لە زەوى لە پۆزى كۆكرانەوودا، بەهەمان شىۋەىيە،
ياخود (أل)ەكە بۆ ناساندنە و، قەرەبووى پالۋەلادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ)يە، يانى: (كَذَلِكَ
خُرُوجُ النَّاسِ)، دەرچوونى خەلكىش لە زەوىي و زىندوو كرانەوەيان، بە هەمان
شىۋەىيە.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

خستنه‌پر وی به درۆ دانانی کۆمه‌لگا پیتشووه‌کانی وه‌ک گه‌لی (نووچ) و، هاوه‌لانی بیر و، گه‌لی ته‌موودو، گه‌لی عادو فیرعه‌ون و، گه‌له‌که‌ی و، گه‌لی لووط و، هاوه‌لانی دره‌خته‌که (واته: گه‌لی شوعه‌یپ)، یان خاوه‌نانی باخه‌چرو پرکه‌که، که‌له‌ دوروه‌وه‌ وه‌ک دره‌ختیک ده‌هاته‌ به‌رچاو، که‌ پیغه‌مه‌رانی خۆیانیان به‌ درۆ دانا، سه‌رنجام هه‌په‌شه‌ی خویان به‌سه‌ردا چه‌سپا، ئنجا مادام خوا به‌ دروستکردنی یه‌که‌م جاریشه‌وه‌ بێ توانا، ده‌سته‌پاچه‌ نه‌بووه، بێگومان به‌ دروستکردنه‌وه‌ی دووهم جاریشیان، به‌ دووباره‌ زیندوو کردنه‌وه‌شیان، دانا‌مینی و، له‌ لای ئاسانه:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّيِّ وَنُوحٌ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْآيَةِ وَقَوْمُ تُجٍّ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴿١٤﴾ أَفَعَيْنَا بِالْحَلِیِّ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِی لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِیدٍ ﴿١٥﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ یازده‌ برگه‌دا:

پیش ئه‌وه‌ ده‌ئین: دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌ ئایه‌ته‌کانی پیتشی که‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی دووهم‌دا، ئایه‌ته‌کانی: (۳، ۴، ۵)، که‌ بێپروایه‌کان ده‌یانگوت: که‌ ئایا ئه‌گه‌ر مردین و بووینه‌وه‌ خاک و خۆل، زیندوو ده‌کرتینه‌وه‌؟ ئه‌وه‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی دووره‌، خوا ﷻ به‌رپه‌رچی دانه‌وه‌ که‌ تیمه‌ ده‌زانین زه‌وی چه‌ند له‌ جه‌سته‌یان که‌م ده‌کات و، پاشان تۆمارو نووسراوی پارێزه‌ریشمان، یان پارێزراویشمان له‌لایه‌، به‌لام ئه‌وان به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ پروایان به‌ حه‌ق نه‌هێناوه‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆیان هاتوه‌، بۆیه‌ که‌وتوو‌نه‌ نێو کاریکی تیکه‌ل و پیکه‌له‌وه‌، خۆشیان نازانن، هه‌ر جاره‌ شتیک ده‌ئین، هه‌م له‌ باره‌ی قورئانه‌وه‌، هه‌م له‌ باره‌ی پیغه‌مه‌ره‌وه‌ ﷺ هه‌ر جاره‌ شتیک ده‌ئین، له‌ ئه‌نجامی په‌تکرنه‌وه‌ی هه‌ق‌دا، بۆیه‌ ئه‌وه‌یان له‌ لا دروست بووه‌، که‌ زیندوو ناکرتینه‌وه‌، خواش ﷻ وێرای ئه‌و دوو به‌لگه‌یه‌ که‌ پێشتر

خرانە ۋو، خستەنە ۋوۋى ھۆكارى بېيروايشيان بە ۋۆۋى دوايى كە برىتيە: لە ۋەتكردنە ۋەۋى ھەق لە لايەنى ئەوانە ۋە، دواي ئەۋە سەرەتا سەرنجيان ۋادە كېشى بۆ گەردوون، بە ئاسمان و زەۋىيە ۋە، پاشان سەرنجيان ۋادە كېشى بۆ مېژوۋ، سەرنجيان ۋادە كېشى بۆ گەردوون كە تەماشاي دەۋرۋ بەرۋ گەردوون بگەن، ھەموۋى بەۋپە ۋى ۋىك و ۋىكىي دروستكراۋە، ھەموۋ بەۋپە ۋى ھىكمەت دروستكراۋە، نارۋىكىي نى، ھىچ كەلپن و كونىك نابىنى لە دروستكراۋى خۋاي ۋەرۋەردگاردا، تەماشاي ھەر شتۋىكى زەۋى بگەي، ھەر لە چىايەكانى، ھەر لە بەرگە ھەۋايىيە كەي، بەرگە ئاۋىيە كەي، ئەۋ ھەموۋ ۋوۋەك و شىناۋردەۋى خۋاي ۋەرۋەردگار تىيدا دەۋىننى، چ ئاۋى شىرىن كە بەھۋى بارانە ۋە دەستان دەكەۋى و، خوا لە ناخىي زەۋىدا بۆتان دەۋارىزى و بۆتان ھەلدەگرى، تەماشاي ھەر شتۋىكى زەۋى بگەن، كە لەسەر زەۋى ۋە، تەماشاي ئاسمان بگەن، زەۋىي و ئاسمان بە زمانى ھال ۋىتان دەلپن: ئىمە مشوۋر خۆرۋىك و سەرۋەرشىتارىكمان لە پىشتەۋەيە، ئەۋپە ۋى ۋىك و ۋىكىيشمان تىيدا ۋەچاۋ كراۋە.

كەۋاتە: ژيانى مەۋۋىش نابى نارۋىك و ۋىكىي تىدەبى، ئەگەر بىت و ژيانى مەۋۋى بەس ئەم ژيانە دنيايى، كەم و كورتە بى، كە تەنبا بەشى ئەۋە دەكات تىيدا تاقى بگىرتەۋە، ژيانى مەۋۋى ۋەك چىۋىكىكى بى تام و ۋەمانىكى بى سەرنجام ۋايە، ۋەك شانۋەگىرىيەك ۋايە كە دەبى لە چۋار ۋىنچ ئالۋە ۋىك بى، كەچى ھەر لە دوو ئالۋە ۋىكەتەۋە، بىنەرەكان كە تەماشاي دەكەن، دەزانن ناتەۋاۋە، ژيانى دنيا ئەگەر ۋۆۋى دوايى بەدۋادا نەيەت، ئەم ژيانەۋى ئىستامان كە مردن سەرنجامە كەيەتى، ئەگەر زىندۋو كرانەۋە سزاۋ پاداشتى بەدۋادا نەيەت، نارۋىك دېتە بەرچاۋ، بەللم لە ھەموۋ گەردوونى خۋادا نارۋىكىي نى، كەۋاتە: مەۋۋى كە شاگۈلى باغى گەردوونە، مەۋۋى كە جىنشىنى خۋايە، لەسەر زەۋى، ناگونجى ژيانەكەي نارۋىك و ۋىكى تىدەبى، بۆ سەرنجدانى مېژوۋش كە ئىستا باسى دەكەين، خوا ھەشت لە گەلە ۋەتتىراۋەكان باس دەكات، كە تۆ ئەگەر تەماشاي

میژووش بکهی، وهک چۆن کتییی گهر دوون پیت ده لئ: من خاوه نیکم ههیه و سه ره پهرشتیار یکم ههیه، به سیستمیک منی داناوه بهر پوه ده چم، ژیا نی به شه ریش کو م له گاکانی به شه ریش که له سه ر زهوی رابردوون، ته گهر ته ماشایان بکهی و لییان ورد بیهوه، به تایبهتی گه له فهوتیزاوه کان، لیت حالیی ده بی که به شه ره هر کاتی لایدابی له په یامی خوا، پیغه مبه رانی خوی به درۆ دانا بی، لهو حیکمه ته که خوا بۆی خولقاندوه، دوور کهوت بیتهوه، لهو حیکمه تهی نادیده گر تبی، که بۆ تا قیکرانه وه لیره داندراوه، تووشی سزا بووه، کهواته: ژیا نی مرفیش و میژووی مرفیش جار یکی دیکه به لگه یه له سه ر نه وهی زیندوو بوونه وه و سزاو پاداشت ههیه، چۆنه تیی پیکه وه په یوه سترکردنه وهی نهو ئایه تانه له گه ل نهوانه ی پشیدا به و شیوه یه که وهک پشتریش ئاماژم پیدایه ته فسیره کاندایه مبینیوه، رهنگه هه شبیت و نه کهوت بیته بهر چاوی من، به لام نه مبینیوه ئاوا به و شیوه یه پیکه وه په یوه ست کرانه وه، بیکومان زۆر له حیکمهت و نه ئیییه کانی قورئانیشت له نه نجامی چۆنه تیی پیکه وه په یوه سترکردنه وهی ئایه ته کانه وه، بۆمان ده رده که ون.

خوای زاناو شاره زای ده فهرموی:

(۱) - ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له پیش واندایه گه لی نووح به درۆیان دانا، چیا نی به درۆ دانا؟ دوا یی ده رده که وێ، که ده فهرموی: ﴿كُلَّ كَذَّبَ الرُّسُلُ﴾، هه ر کامینکیان پیغه مبه رانیان به درۆ دانا، یانی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ نُوحًا﴾، له پیش واندایه گه لی نووح، نوو حیا نی به درۆ دانا، سه لات و سه لامی خوا له سه ر نووح بی، نهو په یامه ی که له خاوه بۆی هینابوون، په فزیان کردو قبوولیان نه بوو، نوو حیشیا نی به نا راست ته ژمار کردو، په یامی خوا که بۆی هینابوون لییان وهر نه گرت، ئیمه له ته فسیری سووره تی (هود) دا، به ته فصیل باسی به سه رهاتی (نوح علییه) و گه له که یمان کردوه.

(۲) - ﴿وَأَصْحَابُ الرِّسِّ﴾، هه روه ها هاوه لانی بیر که ش ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرِّسِّ﴾، (الرِّسُّ غَيْرُ الْمَطْوَیَّةِ)، بیریکه هه ل نه به سترابی، ده بی بیر دوا یی

ئەوێ چالە که هەڵدەقەندرێ، دیواره کانی هەلبەستێن، بەردی بە پرێز لێدابێری تاکو دا نەرووختێهوە، دەشگونجێ: ﴿الرَّسِّ﴾ بە مانای شیویک بێت، یاخود بە مانای چالێک بێت، لە شێوەی بیریکدا، بە لām هەڵنەبەسترا بێ، ئنجا بوچی بەو ناو ناو نراون؟ گوتراوه: ئەوانە پیڤەمبەرێکیان بو هاتوه، سەلآت و سەلامی خوا لەسەر هەموو پیڤەمبەران بێ، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الدخان) دا باسمان کرد، که لەوێش باسی (أَصْحَابُ الرِّسِّ) کراوه، که ئەوانە پیڤەمبەرێکیان بو هاتوه، هەندیک دەلێن: هەندیک دەلێن: ئەو پیڤەمبەرە ی بویان هاتوه سەلآت و سەلامی خۆی لەسەر بێ، ناوی (حَنْظَلَة) بووه، لە هەموو قورئاندا ئەنا لەو دوو شوێنەدا، باسی (أَصْحَابُ الرِّسِّ) کراوه لێرە و لە سوورەتی (الفرقان) دا: ﴿وَعَادًا وَنُوحًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كِبِيرًا﴾ (٢٨) ﴿الفرقان﴾، ﴿الرِّسِّ﴾ چ ناوی بیرە که بێ (بیریکی چاک نەکراو)، چ ناوی دۆل و شیویک بێ، ئەو مێژوونووسان دەلێن و لە قورئاندا باس نەکراوه، بە لām بیگومان خۆی پەرورەدگار که دەفەرموێ: هاوێلانی بیر، وەک چۆن لە سوورەتی (البروج) دا دەفەرموێ: (أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ)، ئەوانە ی خەندە که یان لێدابوو، خاوەنانی بیرە کهش، دەبێ مونا سەبەتییکی وای هەبێ، که دەلێن: ئەوان ئەو پیڤەمبەرە ی خۆیان که ناوی (حَنْظَلَة) بووه، کوشتوویانە، یان بە زیندوویی خستوویانە تە ئیو بیرە که وەو بیرە که یان داپۆشیتەوه، یان خستوویانە تە ئیو شیویکی قوولەوهو کوشتوویانە، وشە ی (رَسَّ: أَيْ دَفَنَهُ، رَسَّ) بە مانای ناشت و خستنه ئیو زەوی دی، کهواته: لێرەدا ئەمە (إِضَافَةُ الشَّيْءِ إِلَى مَوْطِنِهِ) پالدانێ شتێکه بو لای شوێنە که ی، (أَصْحَابُ الرِّسِّ) هاوێلانی بیرە که، ئەو بیرە ی ئەو پیڤەمبەرە ی خۆیان یان تێدا کوشتوه سەلآت و سەلامی خۆی لەسەر بێ.

(٣) - ﴿وَنُوحًا﴾، هەروەها گەلی سەموودیش (پیڤەمبەرانیان بە درۆ دانا)، پیڤەمبەرە که یان ناوی صالح (صَالِحٌ) بوو، و ئیمە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الحجر) دا بە سەرھاتی صالح (صَالِحٌ) و، گەلە که ی گەلی سەموودمان بە درژیی باس کردوه.

۴- ﴿وَعَادٌ﴾ ههروه‌ها گه‌لی عادی‌ش (که پی‌غهمبه‌ره‌که‌یان ناوی هوود الْحِوود بوو)، تیمه له ته‌فسیری سووره‌تی هوود دا به‌سه‌ره‌اتی (هوود الْحِوود) و گه‌له‌کی گه‌لی عادی‌مان به ته‌فصیل باس کردوه.

۵- ﴿وَفِرْعَوْنٌ﴾ ههروه‌ها فیرعه‌ونیش (له پيش واندای پی‌غهمبه‌رانی خو‌یان به درۆ دانان). فیرعه‌ون دوو له پی‌غهمبه‌رانی خوای به درۆ دانان مووسا و هاروون سه‌لآت و سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بی، که تیمه ههم له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سووره‌تی (الشعراء) دا، ههم له سووره‌تی (الأعراف) دا به‌سه‌ره‌اتی مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، گه‌له‌که‌یان و، له به‌رانبه‌ریشاندان فیرعه‌ون و قاروون و هامان و دارو ده‌سته‌که‌یان به ته‌فصیل باس‌مان کردوه.

۶- ﴿وَإِخْرَجْنَا لُوطَ﴾ ههروه‌ها برابه‌کانی (لوط) یش.

لووط الْحِوود که بزازای ئیبراهیمه خوای په‌روه‌ر‌دگار ناوی له گه‌له‌که‌یان ناوه، برابه‌کانی لووط، به‌هو‌ی ته‌وه‌وه که هه‌ر له‌گه‌لیان بووه، ته‌گه‌رنا له‌وان نه‌بووه، لووط عیبرانیی بووه، به‌لام ته‌و خه‌لکه که (لووط) یان بو لا تیردراوه، خه‌لکی (سه‌دووم) و (عه‌مووره) و ... هتد، ته‌وانه که‌نعانیی بوون، به‌لام له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌سیک زۆر له‌گه‌ل شتیک بی، ده‌گوتری: (أَخُو فُلَانٍ)، له‌به‌ر ته‌وه‌ی زۆری له‌گه‌لدایه و، براش زۆر پیکه‌وه ده‌بن، تیمه به‌سه‌ره‌اتی (لوط) یشمان الْحِوود له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی هه‌ر له ته‌فسیری سووره‌تی (هوود) دا خستۆته روو.

۷- ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾ هاوه‌لانی یاخود خاوه‌نانی دره‌خته‌که‌ش، که به (ته‌هلی میده‌ن) یش ناو هاتوون، پی‌غهمبه‌ره‌که‌یان شو‌عه‌یب الْحِوود بووه، به‌سه‌ره‌اتی ته‌وانیشمان دیسان له کاتی ته‌فسیر کردنی سووره‌تی (هود) دا خستۆته روو، وشه‌ی (أَيْكَةٍ)، واته: دره‌خته چرو پره‌کان، به‌لام هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: یه‌ک دره‌خت بووه و، زۆر گه‌وره بووه، هه‌ندی‌کیش ده‌لین: باغیکی گه‌وره و چرو پره‌بووه، به‌لام له دووره‌وه که ته‌ماشات ده‌کرد، وا پیکدا چوو و چرو پره‌بووه، وه‌ک دره‌ختیک دیار بووه.

كەواتە: (أَيُّكَة)، دەگونجى بلىين: باغىكى چرو پىر، دەشگونجى بلىين: درەختىك، ئەو خەلكەش ھەم بە (مەدىەن) ئاۋىراۋن لە قورئاندا، ھەم بە (أَصْحَابُ الْأَيْكَة) خاۋەنانى درەختەكە، ياخود باخەكە.

ھەندىك لە زاناينىش گوتوۋىانە: تاكە پىغەمبەرىك ﷺ، بۆ دوو كۆمەلە خەلكان ئىردىراپى، بۆ دوو قەومان، شوعەيب بوۋە، كە ھەم بۆ (أَصْحَابُ الْأَيْكَة) ئىردراۋە، ھەم بۆ گەلى مەدىەنىش، بەلەم واپىدەچى كە گەلى مەدىەنىش ھەر خاۋەنانى باخ و درەختەكە بىن.

۸- ﴿وَقَوْمٌ شَعْبٌ﴾، گەلى توبەعىش، كە لە كاتى تەفسىركردنى سوۋرەتى (الدخان) دا باسى گەلى (توبەغە) مان كىر، كورته باسىكمان لە بارەۋە كىرۋە، كە بەپى فەرمائىشى پىغەمبەر ﷺ توبەغە ئىنسانىكى باش بوۋە، دەپى پىاۋىكى صالح بوۋ بى، گوتراۋىشە: يەككىك لە پىغەمبەران بوۋە، بەلەم ديارە خەلكەكەى، گەلەكەى لەگەلى نەبوۋن، بۆيە خوا ﷻ لە قورئاندا زەمى قەۋمى توبەغە دەكات و، زەمى توبەغە خۆى ناكات، لە ھەدىسا ھاتۋە: قەسە بە توبەغە مەلئىن، خەلكەكەى خىراپ بوۋە.

۹- ﴿كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلَ هُنَّ وَعِيدٌ﴾، ھەر كامىك لەۋانە پىغەمبەرانى بە درۆ دانا، بۆيە ھەرپەشە پىۋىست بوۋ، واتە: ئەۋەى ھەرپەشەى پىكرابوۋ (سزايەكە)، ئەۋ سزايەى لەسەر چەسپا، ھەر كامىكىيان جوۋرە سزايەك، گەلى نوح بە تۆفان خىكىنراۋن، (أَصْحَابُ الرُّسُل) خوا باسى سزايەكەيانى نەكردۋە، گەلى سەموود بە چرىكەيەك، گەلى عاد بە با، گەلى فىرەھون لە دەرياي سووردا خىكىنراۋن، گەلى لوۋت بە ھەلگىدردانەۋەى شوئەكانيان، گەلى شوعەيب خوا ﷻ بە ھارژن و بروسكەيەك، كە لە ئاسمانەۋە لىۋى داۋن، گەلى توبەغەش سزايەكەيان ديار نى، بەلەم گرنگ ئەۋەيە خوا دەفەرموۋى: ھەرپەشە لەسەريان پىۋىست بوۋ، واتە: ئەۋەى ھەرپەشەى پىكرابوۋ.

﴿كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلَ﴾، (كُلُّ): ئەۋىنەكەى (عَوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، قەرەبوۋى پالۋەلداراۋ، واتە: (كُلُّ أَوْلِيَّتِكَ كَذَّبَ الرُّسُلَ)، ھەركام لەۋانە پىغەمبەرانى بەدرۆ

دانان، (وَعِید) به مانای هه‌ره‌شه‌یه، واته: هه‌ره‌شه لی‌کران به سزا، تنجا نه‌گهر هه‌ره‌شه لی‌کران به سزا چه‌سپا بئ، مانای وایه سزایه‌که‌یان به‌سه‌ردا چه‌سپاوه.

که لی‌ره‌دا خوا ﴿۹﴾ باسی ئەو هه‌شت گه‌له ده‌کات، ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی دل‌دانه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿۱۰﴾، هه‌ره‌شه کردن له کافران بئ، ده‌شگونجی وه‌ک باس‌مان کرد، به‌لگه‌یه‌کی دیکه بئ له‌سه‌ر زیندووکرانه‌وه، که خوا ﴿۱۱﴾ ده‌فه‌رموی: ئەها ته‌ماشای ئەو گه‌لانه بکه‌ن! هه‌ر کامی‌کیان که لایداوه تووشی سزا وجه‌زهره‌بی خوا بووه، که‌واته: ئی‌وه‌ش په‌ند له‌وان وه‌ریگرن، بشزانن که مادام خوا ﴿۱۲﴾ به‌سه‌ر ئەوانه‌دا پانه‌بردوه، له‌سه‌ر لادان سزای داوان، که‌واته: ژیا‌نی مرؤف هه‌ر ئیستا نیه، ئەم ژیا‌نه قو‌ناغی دیکه‌ی به‌دوادا دین، به‌به‌لگه‌ی ئەوه که هه‌ر که‌سیک لاب‌دات، خوا ﴿۱۳﴾ سزای ده‌دات، تنجا به‌دل‌نیا‌یی ده‌بی ژیا‌تیکی دیکه هه‌بیت که له‌وئ سزاو پاداشتی پر به‌پیستی به‌نده‌کان بدر‌تته‌وه.

﴿۱۰﴾ - (أَعْيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ) ، ئایا ئیمه له به‌ران‌به‌ر دروست‌کردنی یه‌که‌مدا، ده‌سته‌پاچه و بئ توانا بووین؟

﴿۱۱﴾ - (بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ) ، به‌لکو ئەوان له تیکه‌لییدان له دروست‌کرانه‌وه‌ی تازه، واته: دان به‌وه‌دا دین که خوا دروستی کردوون و به‌دیپیتان و، بئ توانا نه‌بووه، به‌لام پیتان وایه که له‌وه‌دا ئیشکال‌یان بو دروست بووه، که له‌دووباره دروست‌کرانه‌ویاندا، خوا ﴿۱۲﴾ بئ توانا بئ! که ده‌فه‌رموی: ﴿لَبْسٍ﴾ ، به‌نه‌زانراو (نکرة) هاتوه مانای (جو‌ر) ده‌گه‌یه‌نی، له تیکه‌لیه‌کی زور سه‌رسو‌ره‌ینه‌ردان، له باره‌ی دروست‌کردنه‌وه‌ی تازه‌وه. (خَلَقِ جَدِيدَ: الْجَدِيدُ الشَّيْءُ الَّذِي فِي أَوَّلِ زَمَانٍ وَجُودِهِ)، (جَدِيد): هه‌ر شتی‌که له‌سه‌ره‌تای بوونیه‌وه‌بئ، لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له (لبس) له تیکه‌لیی، خاوه‌ی (التحریر والتنوير) له‌وباره‌وه گوتویه‌تی:

(اَسْتَبَاهُ الْمُتْلُوِّ الْمُعْتَادِ الَّذِي لَا يَعْرِفُونَ غَيْرُهُ، بِالْوَاجِبِ الْعَقْلِيِّ الَّذِي لَا يَجُوزُ انْتِفَاؤُهُ، فَإِنَّهُمْ اسْتَبَّاهُ عَلَيْهِمْ إِحْيَاءُ الْمَوْتَى وَهُوَ مُمَكِّنٌ عَقْلًا، بِالْأَمْرِ الْمُسْتَحِيلِ فِي

العَقْل، فَجَرَّمُوا بِنَفْسِي إِمْكَانِهِ فَتَفَوُّهُ، وَتَرَكُوا الْقِيَاسَ بِأَنَّهُ مَنْ قَدَّرَ عَلَىٰ إِنْشَاءِ مَا لَمْ يَكُنْ مُوجُودًا، فَهُوَ عَلَىٰ إِعَادَتِهِ قَدِيرٌ).

واتە: ئېرەدا ئەوانە شتیک کە خوویان پتووە گرتووە، بۆ ئەوان شتیک زانراو بوو و، ھەر ئەوەشیان زانیووە، ئەوەیان لێ تیکەڵ بوو، لەگەڵ شتیکدا کە بە عەقڵ پتووستە بێ، ئەوان زیندووکرانەوێ مردوان، کە لە ڕووی عەقڵییەووە شتیک گونجاو، لێیان تیکەڵ بوو، لەگەڵ شتیکدا کە لەگەڵ عەقڵدا موستەحیل بێ، پێشان وایە ئەویش لەو جۆرە، بۆیە ھوکیان کردووە، بەوێ موستەحیلە خوا مردوان زیندوو بکاتەو، بەلام وازیان لە قیاس ھێناو، کە کەسیک بتوانی شتیک لە سەرەتاو دروست بکات، دواییش دەتوانی دووبارەری بکاتەو.

بۆیە خوا دەفرموی: ﴿أَفَعَبْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾ یانی: (أَفَعَجَزْنَا فِي الْخَلْقِ الْأَوَّلِ حَتَّى تَعِجَزَ عَنِ الثَّانِي)، ئایا لە بەرانبەر دروستکردنی یەكەمدا، دەستە پاچە و، بێ توانا بووین، تاكو لە بەرانبەر ھى دووھەمدا (كە زیندوو کرانەوێه)، بێ توانا بین؟ دەگوێرێ: (أَعْيَا: السَّيْرُ أَي: أَعَجَزْتُ)، واتە: ڕۆشتن ماندووی کردو، شەكەتی کرد، (يَعْيَا: أَعْيِيَ الرُّجُلُ وَأَعْيَا الْبَعِيرُ أَي: تَعِبَ تَعَبًا شَدِيدًا)، واتە: زۆر ماندوو بوو، بەلام (عَيَّ) نەجا (عَيَّ، چ بە یەك (ي)، بێ و، چ بە دوو (ي) بێ، ھەردووکیان مەبەست پێیان نەتوانینە کە مەرووف شتیک دروست بکات، یاخود نەتوانینە لە بەرانبەر ئەویدا کە قسە یەك بکات، یان کارێک بکات کە پتیی سێدرداو، بەلام (إِعْيَاء) بە مانای ماندوو بوون، بەلام ئێرەدا خوا ﷻ مەبەستی پتیی ماندوو بوون نیە، بەلكو مەبەستی پتیی تواناییه، ﴿أَفَعَبْنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾ ئایا لە بەرانبەر دروستکرانی یەكەمدا بێ توانا و دەستە پاچە بووین؟ تاكو لە بەرانبەر دروستکردنەوێ دووھەمدا کە بریتیه لە زیندووکردنەوێ، بێ توانا بین؟ ﴿بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ حَدِيدٍ﴾ بەلكو ئەوانە خوێان تووشی تیکەڵ و پیکەلی کردووە لە بەرانبەر دروستکردنەوێ تازەدا، کە لەراستییدا گەر عەقڵیان بەکارھێنا، دەیانزانی: کەسیک بتوانی لە سەرەتاو شتیک بپێتە دی، دواییش دەتوانی بیگێریتەو.

کورتە باسیک

له باره‌ی حیکمه‌تی خواوه له دروستکردنی ڕووهک و دارو دره‌ختدا

خوا شتیوان بێ، ئیمه شازده (۱۶) حیکمه‌ت له‌وباره‌وه ده‌خه‌ینه‌ڕوو، چونکه له‌و ئایه‌تانه‌دا که پێشتر ته‌فسیرمان کردن، خوا ﷻ زۆر باسی دابه‌زاندنی ئاو له ئاسمانه‌وه، پاشان رواندنی باغ و بێستان و دانه‌وێله، هه‌روه‌ها دارخورماو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ژیا‌نی مرۆف پتویستی پێیانه، له‌سه‌ر زه‌وی، خوا ﷻ زۆری باسکردن، چه‌ند ئایه‌تیک‌ی بۆ ته‌رخانکردن، به‌باشم زانی که ئه‌و کورتە باسه‌ بخه‌ینه‌ڕوو له‌وباره‌وه، هه‌رچه‌نده کاتی خو‌ی له‌ سه‌ره‌تای ته‌فسیرکردنی سووره‌تی (الشعراء) یشدا له‌وێشدا کورتە باسیکمان له‌و باره‌ی ڕووه‌که‌وه هێناوه، لێره‌شدا ئه‌و کورتە باسه‌ دێتین که راسته‌وخۆ له‌ ته‌فسیری (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم)، هی ته‌ئاو‌یی جه‌وه‌ه‌ری له‌ جو‌زی (۲۳) ی ته‌فسیره‌که‌ی ئه‌و که جو‌زی (۲۶) ی تێدا‌یه، له‌ لایه‌ره: (۱۸ - ۲۱)، دياره به‌ تۆزیک ڕوونکردنه‌وه‌و به‌ دا‌پشتنی خۆم لێی وه‌رده‌گرم، هه‌لبه‌ته ئه‌و بیست (۲۰) حیکمه‌تی هێناون، به‌لام من شازده (۱۶) یانم لێ هێناون:

۱- هه‌موو جو‌ره‌کانی دانه‌وێله: چ جو، چ گهنم، چ برنج و ماش و هه‌رز، ده‌بینین، که خوا ﷻ ئه‌و دانه‌وێلانه‌ی خستونه‌ ئیو چه‌ند تووره‌که‌یه‌که‌وه، که هه‌ر کام له‌و کيفانه، له‌و تووره‌کانه‌ سه‌رئکی هه‌یه، وه‌ک ڕم وایه، که به‌ کوردی (داسووی) ی پێ ده‌لێن، داسووی جو، داسووی گهنم، داسووی برنج، هه‌موویان تێژن بۆ ئه‌وه که به‌هۆی ئه‌و داسووانه‌وه‌ بالنده‌و چۆله‌که‌و پاساری نه‌توانن ئه‌و دانه‌وێله‌یه‌ بخۆن و، له‌ راستییدا ئه‌گه‌ر وانه‌بووایه‌ دانه‌وێله‌کان، هه‌یچیان نه‌ده‌مان بۆ مرۆفان، بالنده‌و چۆله‌که‌و پاساری هه‌موویان ده‌خوارد، به‌لام ئیستا وه‌ک خ‌وای به‌رز ئه‌و دانه‌وێله‌ی خستبێته‌ ئیو قه‌لایه‌که‌وه و که‌سیک به‌ شمشیره‌وه‌و به‌ ڕمه‌وه‌ پارێزگاری لێ بکات.

۲- ئەگەر تەماشای درەخت و جۆرەکانی ڕووەک بکەین، دەبینین، ئەوانە خوا ﷻ بە جۆریکی خولقاندوون، لەو شوێنەى که تێیدان و چەسپاون، وەك ئاژەل و پەرەوورو بآندەو چۆلەكەو هتە، ناتوان بچووئین، لە شوێنى خۆیان، بەلام خوا ﷻ توانایەکی پێداون، هەر لە شوێنى خۆیان کە لێی هەن، ئەو زەویە بژن، وەك چۆن بێچوووی ئاژەلێك مەمکی دایکی دەمژێ، یان گوانی دایکی دەمژێ، ئەو ڕووەك و دارو درەختانەش لە شوێنى خۆیان، ئەوەی کە پێویستیانە لە خۆراک، لەو زەویە دەیمژن، پاشان ئەو خۆراکە دابەش دەکەن بەسەر قەدو لق و پۆپ و گەلاو میوەکاندا و، هەر کامیان ئەوەی پێویستی پێیەتی، لەگەڵیدا گونجاو.

۳- ئەگەر تەماشای ڕەگ و ڕیشەى ڕووەکەکان بکەین، ڕووەک واتە: چ دارو درەخت، چ دانەوێڵەو شیناورد، چ سەوزایی و تەپەکار، دەبینین، هەر کام لە ڕووەکەکان ڕەگ و ڕیشەکانی بۆلۆدەکاتەو، بە زەویدا، وەك چۆن کەسێك کە چادریك، خێوەتیک، ڕەشمالێك هەڵدەدات، دواى ئەو چادرو ڕەشمالە لەملاوای پەت هەن، بە پەتەکان دەبەستریتەو، سینگیان بۆ دادەکووترێ، دوايش ئەستوندەکیك وەبەر ئتوقەدی چادەرەكە، یان خێوەتەكە دەدرێ، بەهەمان شێوە قەدی درەختەكە، قەدی ڕووەكەكەش وەك ئەستوندەكەكە وایە، ڕەگ و ڕیشەکانیش وەك ئەو سینگانە وان، کە داکوتراون بە دەوریداو، ئەو پەتانەى کە بە سینگەکانەو بەسترون، ڕەگ و ڕیشەکانیش بەهەمان شێوەن، کە ئەو درەختە یان ئەو ڕووەكە بە قەدەر قەبارەى خۆى کە لە دەرییە و، بەپێى ئەو، گونجاو لەگەڵ ئەو قەبارەیدا، ڕەگ و ڕیشەکانی بۆلۆدەبنەو، یانی: هەر درەختێك کە دەبینین قەبارەى سەری چەندە، دەبێ دنیایى کە قەبارەى خواریشى لە قەدەر ئەوئەندە، درەخت هەتا بەرزتر بێ، ڕەگەکانیشی قووترن، بۆ ئەوێ بتوانن ڕایبگرن، بەلام ئەوێ قەبارەى دەریی کەمتر بێ، تەمasha دەکەى ڕەگەکانیشی کەمترن، ڕەنگە تاکە ڕووەکیك کە لەو بنچینەى هەلاوێردراى بریتی بێ لە تەپەکارو شووتیی و، خەیارو، ترۆزى و، کالەك و ئەوانە، ئەوانە قەبارەى دەرییان زۆرەو میوەشیان زۆرە، بەلام ڕەگەکانیان لە قەدەر ئەو قەبارەى دەرییان نیە و، لەو بنچینەى هەلاوێردراون.

۴- ئەگەر تەماشای گەلای درەختەکان بکەین، ھەر گەلایەک دەبینی: دەمارى پتدا بڵاوبوونەو، سەرەتاش دەمارەکە ئەستوورە، دواى وردە وردە، ئەو دەمارە بارىک دەبن و چەند لقیكى دیکەیان لى جیادەبنەو، کە بارىکترن و بارىکترن، یانى: ئەگەر تەماشای گەلای درەختىک بکەین، وەک چۆن شتىک دەچى، خوا ﷻ چەند رەگ و دەمارىک ئەستوورى بە بارى درىزى و بە بارى پانییدا بۆ کردوون، ئنجا ھى بچووک بچووک، ئەمە بۆچى؟ ئەمەش ھەمووى بۆ راگرتنى ئەو گەلایە، کە وەک پیکەرى ئىسكى وان و، پاشان وەک کەنالىکیش وان و لە پى ئەو دەمارانەو ھەر دەچى بۆ ئەو گەلایانە.

۵- ئەگەر تەماشای ئىوک و دەنکەکان بکەین، وەک ئىوکى ھەلۆوژەو، قەیسى و، خۆخ و، خورماو ئەوانە، دەنکەکانیش وەک دەنكى گەنم و، ھەرز و، ماش و، جۆو، برنج و، ئەوانە، دەبینن: چ ئىوکەکان، چ دەنکەکان، خواى بەرز قايمى خولقاندوون، بۆ وینە: ئىوکە خورما (نواة التمر) زۆر بە زەحمەت دەشکى، ھەروەھا ئىوکى قەیسى و خۆخ و، ھەلۆوژەو ئەوانە، ھەروەھا جۆرە ميوەکانى دیکەش کە رەنگە لە ولاتى ئیمەدا نەبن، ئایا خوا ﷻ بۆچى ئەو ئىوکانەى وا مەحکەم خولقاندوون؟ ھەروەھا دەنکەکانیش دەنکە گەنمىک، دەنکە برنجىک، دەنکە ماشىک، کە مەگەر بېرژىترى یاخود پکولترى، ئەگەرنا ئاوا بە ئاسانى ناخورى و، ناشکترى، لەبەر ئەوەى دواى لەو دەنکەیان لەو ئىوکە کۆپى دەکریتەو ھەروەھا جەوھەرى ئەو پروو دەکە لە نىو ئەوى دایە، بۆیە خوا ﷻ کيفىكى مەحکەمى بۆ خولقاندو، بەلام کاتىک دەچیتە ئىو زەوى، ھەر ئەو ئىوکە مەحکەمە، ئەگەر ئىوکە خورمايە، ئەگەر ئىوکە قەیسىيە، ئەگەر خۆخە، ھەلۆوژەيە، ھەرچى ھەيە، ھەروەھا ئەو دەنکە ئەگەر دەنكى، گەنمە، برنجە، نىسکە، ئۆکە، ماشە ... ھتد، دەبینن لە کاتى خۆیداو لە شوینى خۆیدا، ئەو رەقە نەرم دەبى و وردە وردە شى دەبیتەو، دەبیتە ھۆى ئەوەى بېتە دوو بەش، بەشكى بەرەو سەرى وەک چرووى نەمامىک و، بەشكىشى بەرەو خوارى وەک رەگ و ریشە لى دەردەچى.

۶- ئەگەر تەماشای ھەر کام لە ئىوکەکان (نوى) و دەنکەکان (حبوب) بکەین، دەبینن کاتىک دەچنە ئىو زەوى، لەو کەشەداو، لەو کاتەدا، لەو ژینگەيەدا کە دەگونجى تىیدا

بروین، کیفه که یان لای لاده چن، دوابی نه وهی که تئیدا داندراوه و، تئیدا پاریزراوه، وئیهی خوئی به چند به رانه بر، جاریکی دیکه به رههم بهیئته وه، یانی: ده گونجی ده نکیک که دهر وی، چندان گول دهر بکات ههر گولیک چندان دهنکی تئیدابن، ههروه ها دهنکه خورما یهک، ده بیته نه مامی و دارخورمایه کی قه د بلندی زور بی رها، که چندان هیشووه خورما ده گری، ههر هیشووهی چندان دهنکه خورمای تئیدان.

۷- وهک باسما ن کرد کاتی که نهو نیوک و، نهو دهنکانه ده چنه نیو زهوی و، ناو ده درین، ژینگه ی خوئیانیان بو دهره خسی، ههر کامیان یه کسه ر ده بیته دوو بهش: به شیکی دیته دهری به شیوهی چه که ره یهک، یان به شیوهی چرویهک، نه گهر دانه ویله بیت، چه که ره یهک ده دات و، نه گهر دره خت بی پیی ده گوتری: نه مام و چرو دهر دهر دات، ئنجا به نه دازهی نهوه که نهو چرویه، یان نهو چه که ره یه، گه وره ده بی، به نه دازهی نهوهش رهگ و ریشه کانیشی له زهویدا گه وره ده بن، رهگ و ریشه کانی خوراک دین، واته: دیوه په نهانه که یه تی که خوراک دین بو دیوه دیارو به رچاوه که ی که قه د لق و پوپ و گه لایه که یه تی، یاخود لاسکه که یه تی و نهو گولیه تی که له لاسکه که پیداده بی به نسبت دانه ویله وه.

۸- بهر له وهی میوه کان دهر چن له دره خته کان، گه لایه کان دهر ده چن، نهو گه لایانهش ده بنه هوئی نه وهی دوابی که میوه که دهر چوو، پاریزگاری بکه ن لهو میوه یه، ئنجا پاریزگاری تیشکی خوئی لی بکه ن، سه رما و گهرمای لی بکه ن و، پاریزگاری زینده وه رانی لی بکه ن و، پاریزگاری ته یرو توالی لی بکه ن، گرنگ نه وه یه نهو گه لا و لق و پوپانه دوابی پاریزگاری ده کهن لهو تووه و لهو نیوک، گه لایه کان چر و پر ده بن و میوه کان له نیو گه لایه کاند جوریک له خو شاردنه وه، خوئیان په نهان ده کهن.

۹- گه لایه کان، که میوه کان ده پاریزن، له سه رما و گهرما، ههروه ها له بالنده و چوله که و پاساری و له زینده وه ران و میش و مه گز، به لام دیاره میوه که پیویستی به وه هه یه، که تیشکی خوئی لی بدات، پیویستی به گهرمای خو ره یه، بو نه وهی پی بگات، ههر

بۆيە گەلەيەكان بە جۆرىك نىن نەفەس بىر بىن و ھىچ بوار نەدەن، نە ھەوا ھاتووچۆ بىكات، نە تىشكى خۆر لە ميوەكان بدات، بەلكو كەلەن و بۆشايى، ھەم بۆ جوولانى ھەواو، ھەم بۆ چوونە نىيوى تىشكى خۆر، ھەروەك چۆن بىرژانگەكانى چاوپىڭا دەرگىن لەوہى تۆزو خۆل بىتە نىيوى چاوپ، بەلام پىڭاى بىنيى لىناگرى.

۱۰- وەك چۆن كۆرپە لە مىندالدىن دايكىدا، يان لە بەچكەدانى ئازەلدا دەمىنىتەو، ھەتا دەگاتە ئەندازەيەك، كە دوايى دىتە دەرى، بتوانى بىزى، واتە: تاكو بە كەلكى ژيانى دەرى دى، لە شوئى خۇيدا دەمىنىتەو، ميوەكانىش بە ھەمان شىو، ھەر لە شوئى خۇيدا دەمىنىتەو، و، تاكو نەگات بە زەحمەت لى دەبىتەو، يانى: كاتى نەھاتو، ميوە نەگەيشتو بە زەحمەت لە درەختەكە دەبىتەو، چونكە كاتى نەھاتو، بەلام دواى ئەوہى كاتى ھات ئەگەر لىي نەكەيەو جارى واھەيە، خۆى بەر دەبىتەو و دەبى ئەوى بەجى و بھىلى بچىتە قۇناغىكى دىكەو، بۆ ئەوہى مروۋەكان لىي بەھرمەند بىن.

۱۱- بۆ تىمە جىي پەندو عىبىرەتە، كە ئەو گەل و كۆمەلگايانەي كە لە پرووى ھۆش و عەقلەو، لە پرووى زانستەو، لە پرووى پىڭەيشتەو، جارى كامىل نەبوو، ھەر لە ھالەتى سەرەتايى دا وەك لە نىيوى قۇزاخدا دەمىنەو، گەل و كۆمەلگا دەبى بگاتە ھالەتى گەيشتى و پىڭەيشتى و بە كەلك ھاتىن، ئىنجا دەتوانى بىتە دەر، زۆر گەلانى سەرەتايى ھەن، ئىستاش لە ھەندىك شوئىن ھەر لە شوئى خويان، لە دارستەكانى خۇياندا دەژىن، لە شوئىنە لاچەپەكانى خۇياندا، دەژىن، لە شوئىنە دوورە دەستەكاندا دەژىن، چونكە بايى ئەوئەندە تىڭەيشتى و پىڭەيشتىان نىيە، بىتە نىيوى خەلكى دىكە، تىمەش بە ھەمان شىو وەك ئۆممەتى پىڭەمبەر ﷺ لە ئەسلىدا ئۆممەتى پىڭەمبەر ﷺ بۆ مروۋاھىتىيى دروست كراو: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...﴾ (آل عمران، بەلام كەي دەتوانىن بچىنە نىيوى خەلك و پرووى چوونە نىيوى خەلكمان ھەي؟ كاتىك تىڭەيشتو و پىڭەيشتو بىن و، بتوانىن سووديان پى بگەيەن، بەلام ئەگەر وابىن نەك بەرەي ئەوامان پى لە ئاوى نەھىتە دەرى، بەرەي خۇشمان پى لە ئاوى نەھىتە دەر، ديارە ھەر بەو شىوہە دەمىنىتەو كە ھەر لە شوئى خۇماندا بىن و ھەر لە قۇزاخەي

خۆماندا بىن، مەگەر ئەوان بەسەرماندا بىدەن و ولائمان داگىر بىكەن و خىرو بىرمان بەرن، وەك ئىستا دەبىينىن!

۱۲- ئەگەر تەماشاي دەنكەكانى ھەنار بىكەين، ھەنار دەنكەكانى ھەموومان دەبىينىن، زۆر جوان رىز كراون، بەلام ھەر ئەوندە نىيە كە دەنكەكانى رىز كرابن، بەلكو لەنئويدا دەنكەكانى ھەر بەش بەش كراون و جۆرە ماددەيەكى سىپى تىدايە، وەك گوشت وايە، كە دەنكەكانى داپر داپر كردون و بۆ چەند بەشپىك، ئىنجا ئەو ماددەيە تامى تفت و مەيلەو تالە، كەچى ئەو ھەنارە ئەگەر شىرىنە، ئەگەر ترشە، ئەگەر مېخۆشە، ھەرچى ھەيە، دەبىينىن تامىكى زۆر خۆشى ھەيە، لە حالىكدا كە ئەو گوشتەي چ لە بەرى تويكەكەيدا ھەيە، چ لە نئو كەلئىنەكانىدا ھەيە، تفتە، بۆچى؟ بۆ پاراستنى دەنكەكان، ھەرودەھا بۆ خۇراک پىگەياندى ئەو دەنكەكانەش، يانى: چ تويكلى ھەنارو چ گوشتەكەي، كە پىي دەگوتتى: بەز (شەحم)، چ ئەودە لەسەر تويكەكەيە، چ ئەودە لەنئو دەنكەكاندا ھەيە، وئىراي خواردن و خۇراک، و گەياندن بە دەنكەكان، لەھەمان كاتدا، بەھوى ئەو مەيلەو تال و تفتىيەو كە ھەيەتى، دەنكەكانىش دەپارىزى ئەودەي كە لەنئويدا بۆگەن بن و تىك بچن.

۱۳- درەختى ھەنار، چ درەختەكە خۆي، چ لىقەكانى كە ھەنارەكانىيان پىئو ھەن، كاتىك تەماشادەكەي زۆر بەھىزن و، بە زەحمەت ئەو ھەنارە لى دەبىتەو، چونكە ھەنارەكان قورسن و، دەبى ھەم درەختى ھەنارەكەو ھەم لاسكەكانى لىقەكانى، كە ئەو ھەنارەكانىيان پى ھەلئوسراون، زۆر مەكەم بن، ئەگەر بە دلىيىي ئەو ھەنارە قورسانە پانارگن.

۱۴- تەرەكار: لە شووتىي و كالەك و ترۆزىي و خەيارو ھاووتنەكانىيان، زۆر زۆريان پىئويست بە ئاوى ھەيە و، ئەو لاسكە بارىكانە كە وەك بەلووعەي ئا ووان، دەبى بەردەوام ئاويان پىدابخى، بەلام ھەر ئاوى پووت نا، بەلكو ئەگەر شووتىيە جۆرە تامىك و ئاويك، ئەگەر كالەكە، ئەگەر ترۆزىيە، ئەگەر خەيارە، ئەگەر تەرەكارەكانى دىكەن، بەردەوام دەبى ئاويان پىدا بچى، وەك جۆگەلەيەك، بۆيەش زياتر پىئويستىيان بە ئاودان

ھەيە، بەلەم ھىكمەتتىكى زۆر گەۋرەي خوا لەۋەدا ھەيە، كە بۆچى ئەو كالاك و شوۋى و تروۋىزى و خەيارو تەرەكارانە بە درەختەۋە ئىن؟

خوا ﷻ ئەو تەرەكارانەي وا لىكردوون بە زەۋىدا، پانېرېن، شوۋى وا ھەيە كە چەندەن كىلۋىيە، كالاكى وا ھەيە چەندەن كىلۋىيە، ھەرۋەھا بېرگە خەيارو تروۋىزى ھەن، يەك بار دەگرن، جارى وا ھەيە نەك بەرېك، دوو سى بەر دەردەكەن، بۆيە دەبى بە زەۋىدا پان رابخرېن و ئەو لاسك و بېرگەي تەنبا ئىشى ئەۋەيە، ئاوو خۇراک بگەيەننى بەو تەرەكارە، بۇ ئەۋەي پىنى گەشە بىكات و پىنى گەۋرە بىنى.

۱۵- ئىجا ھىكمەتتىكى دىكە كە لە تەرەكاردا ھەيە، ئەگەر مەۋق دەستكارىي نەكات، تەماشادەكەي: ھەر مېۋە ھەر تەرەكارە لە ۋەرزىكا، كە جەستەي مەۋق پىۋىستىي پىيەتى لەۋىدا پىدەگات، بۇ ۋىنە: شوۋىي و كالاك و تروۋىزى و خەيارو تەماتە و باينجان و بامىيە، زىاتر لە ھاۋىياندا كە كەش و ھەۋا گەرمە و، جەستەي مەۋق ئەندازەيەكى زۆر لە تەپايى و شىي خۇي لە دەست دەدات و، دەبى بۇي قەرەبوو بىرېتەۋە، بەو كالاك و شوۋىي و تروۋىزى و خەيار و تەرەكارە، كە پىزەي ئاۋىان تىدا زۆرە، بەلەم ھەندىك جۆرە مېۋەي دىكە بۇ ۋىنە: پىرتەقال و لىمۇ نارنج و سىندىي كە لە كەشى زىستاندا زىاتر پىدەگەن، چۈنكە لە كەشى زىستاندا جەستەي مەۋق زىاتر پىۋىستىي بە خۇپاراستن ھەيە، لە و نەخۇشپانەي لە سەرما پەيدادەبن، ئەۋىش لەپىي فېتامىن سى (C) و فېتامىنەۋەي لەۋ جۆرە مېۋەدا ھەن، كەۋاتە: خوا ﷻ ھەر مېۋەيەكى لە كەشپىكا خۇلقانۋە، كە ئەو مېۋەيە بۇ جەستەي مەۋق، لەۋ كەشەداۋ لەۋ كاتەدا پىۋىستە، بەلەم ئىستە - لەم رۇزگارەدا - كە ھەموو جۆرە مېۋەكان لە ھەموو كەشەكاندا ھەن، ئەۋە زۆر سەر لە جەستە دەشىۋىننى و زۆر جار پەنگە ھەندىك شت كە ھى ئەۋ كەش و ۋەرزە نىيە، بەپىي سىستەمى كە خوا داپناۋە، لە ۋلاتىكى دىكەۋە، ئەۋ مېۋەيە بەرھەم دى و دەتېردىر بۇ ۋلاتىكى دىكە، كە پەنگە ئەۋ ۋلاتەي لىي بەرھەم ھاتۋە بۇ ئەۋى باش بى،

بەلام بۆ ئەو ولاتەى دىكە كە بۆى دەچىت پەنگە باش نەبىت و، جەستەى مرۆف لەو كاتە پىويستى بەو نەبىت و تووشى زىانى بكات.

۱۶- ھەبوونى پروەك و سەوزاىى و درەخت، يەكسانە بە ھەبوونى ژيان، بە پىچەوانەو ھەشەو ھ: نەبوونى پروەك و سەوزاىى و درەخت، يەكسانە بە نەبوونى ژيان، تەماشاي ھەر شوينىك بكەى وەك گوتراو ھ: ئاوو ئاو ھەدانيى، لە ھەر شوينىك ئاو ھەبى، ئاو ھەدانييش ھەيە، ھەروەھا لە ھەر شوينىكيش سەوزاىى و دارو درەخت و كشتوكال ھەبى، ژيان ھەيە، چ ژيانى مرۆف، چ ژيانى ئازەل و، چ ژيانى پەردەندەو ھەموو ژياندارانى دىكە، كە مرۆفیش بەبى ژياندارانى دىكە، ژيانى ناسوورى، ئەگەر ئازەلان نەبن، ئەگەر پەرووران نەبن، كە مرۆف بە خىويان دەكات، كۆتر و كەو و قاز و مريشك و مراوىى و ئازەلان، ھەموو ئەوانە پىويستيان بە سەوزاىى ھەيە، پىويستيان بە دارو درەخت و بە تەپەكارو پىويستيان بە شىنارد ھەيە، ھەروەھا مرۆف خووشى پىويستى بە سەوزاىى و دارو درەخت و ميوەو ئەوانە ھەيە.

❖ دهریسی دوووم ❖

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئايەتەكانى: (۱۶ - ۳۰) واتە: پازدە (۱۵) ئايەتى ئىۋە راستىي سۈورەتى (ق) دەگرېتە خۇي كە لەو پازدە (۱۵) ئايەتەدا، لە سى ئايەتى يەكەمدا: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) باسى زانايى خوا ﷺ بە بىرو خولياكانى مروڧ و، نىزىكى خوا لە مروڧ كە لە پەگى مىلى لىي نىزىكتەو، تۆماركردنى دوو فرىشتەكان كە بۆ ھەر كەسېك دانراون، بۆ تېكراي قسەو كىردەوۋەكانى، باسى ئەوۋە كراوۋە.

پاشان لە ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۷)، واتە: لە نۆ (۹) ئايەتدا، باسى ھالەتى مردن و باسى قىامەت و برانى باباي تاوانبار بەرەو دۆزەخ و، شايدىيدانى دانى فرىشتان لەسەرى و ھاشاكردنى ھاوشىنە جندەكەي (قەرىنە جندەكەي) لىي، لەوۋى ئەو بووبېيتە ھۆي گومرا كىردنى، دەلى: ھەر خۇي گومرا بووۋە، و لە گومرايەكى دووردا بووۋە، ئەگەرنا مىن وام لى ئەكردوۋە بەرانبەر بە پەرۋەردگارى خۇي ياخىي بېت، ئىنجا بى دەنگىكردنى خۇي بەرز بۆيان، كە مشت و مېرى زۆر دەكەن و ھەر كامىكىيان ئەوۋى دىكە تاوانبار دەكات.

لە ھەر سى ئايەتى كۆتايى: (۲۸ و ۲۹ و ۳۰)دا، خۇي زانا و توانا بە قەرىن و بە مروڧى بېپىروا دەفەرمىۋى: لە لاي مىن دەمەقالى مەكەن، ۋەك پىشتىرىش ئامازەمان پىدا، پىشتىر ترساندېوۋمىن، ھەرپەشەي خۇم بۆ ناردېوۋن تىستاش قسەو بېريارى مىن ناگۆڧى، ستمەيش لە بەندەكان ناكەم، لەبەر ئەوۋە بېيارەكە ناگۆڧى، چۈنكە لەسەر ھىكمەت بىيات نراوۋە، (ھىكمەتى بى سنوورى خوا)، كاتىك خوا بە دۆزەخىش دەفەرمىۋى: ئەرى ھەر پىر نەبوۋى؟ دەلى: ئايا زىادە ماوۋە بى؟ ئەمە ۋەك دوايى باسى دەكەين، دوو جۆرە واتا ھەلدەگىرى.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَرْتَسُونَ بِهِ نَفْسَهُ. وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى
الْمَلَكَيْنِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝١٧ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عِيدٌ ۝١٨ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝١٩ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝٢٠ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ
مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝٢١ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝٢٢
وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عِيدٍ ۝٢٣ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ صَفَّارٍ عِيدٍ ۝٢٤ مُتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۝٢٥
الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝٢٦ ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
صَلْبِي بَعِيرٌ ۝٢٧ قَالَ لَا تَخْصِمُوهُ لَدَىٰ وَقَدْ قَدَمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ ۝٢٨ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ
لِّلْعِيدِ ۝٢٩ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۝٣٠﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تہ کان

{به دنیاییشده مروتکردهوه، نهوهی دهرووئی خوتخوتهی بو
دهکات دهیزانین و، نیمه له پهگی (گهردنی) لئی نزیکترین ﴿١٦﴾ له کاتیکدا که دوو
(فریشته) وهرگرهکان (کردهوهکی) وهردهگرن، له لای راست و چهپ دانیشتون
(نامادهن) ﴿١٧﴾ هیچ قسهیهک نابیزئی، مهگهر (فریشتهیهکی) چاودیری نامادهی
له لایه ﴿١٨﴾ بیهویشی (کاتی) مردنیش به راستی هات (تهی مروتی بیبروا! نهو
مردنه) نهوهبوو که خوئی لایلاهدا (نهتدهویست بیری لئی بکهیهوه) ﴿١٩﴾ فووش
به کهپهنادا کرا، نهوه پوژی ههپهشهو سزای (خوا)یه ﴿٢٠﴾ ههموو کهسیکیش
هات، پیتش خوددر (لیخوړیک) و شایه دیکي لهگهلدان ﴿٢١﴾ (پیتی دهگوتری):
بیگومان له بارهی ثم (حال)هوه بیتاگا بووی، تنچا په رده (پوشهره) کهتمان لهسه ر
(چاوت) لادا، بویه نه مروت چاوت تیزه (باش دهبینی) ﴿٢٢﴾ هاونشینه کهی گوئی:
ثم (مروت)ه (خرابه کاره) له لام نامادهیه (بو چوونه تپو دوزهخ) ﴿٢٣﴾ (خوا
فهرمووی: تهی دوو فریشتهکان!) به ههردووکتان ههر زور بیبروایه کی ملهوړ

فری بدنه دۆزه خهوه ﴿۲۴﴾ (هه ر که سیکی) زۆر رِگر له چاکه، سنوور شکینی دوو دَل ﴿۲۵﴾ که سیک که په رستراوی دیکه ی له گهَلْ خوادا داناو، جا فریبدهنه نازاریکی سه ختهوه ﴿۲۶﴾ هاو نشینه (جنده) که ی گوئ: په روهدگارم! من سه رکیش و یاخیم نه کرد! به لکو خو ی له گومپراییه کی دوور دابوو ﴿۲۷﴾ (خوا) فهرمووی: له لای من مشتومر مه کهن له حالیک دا که پتشر هه ره شه (ی سزادان) م بو لاتان نارد بوو ﴿۲۸﴾ قسه (و بریار) له لای من ناگوړی و، منیش سته مکاری بنده کان نیم ﴿۲۹﴾ له روژیکدا که به دۆزه خ ده فهرموین: ئایا پر بووی؟ ته ویش ده لئ: ئایا زیده (له بئروایان) هه یه (بیخه نه ئیوم!) ﴿۳۰﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(نُوسُوسُ): واته: خوتخوته ی بو ده کات، (الْوَسْوَسةُ: الْخَطَرَةُ الرَّدِيئَةُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ، وَهُوَ صَوْتُ الْحُلِيِّ، وَالْهَمْسُ الْخَفِيُّ)، بریتیه له خولیا یه کی خراپ، ریشه که شی له (وسواس) دوه هاتوه، که به دهنگی خشل دهگوتری، به دهنگی نزم و کپ و به چه دهگوتری.

(حَبْلِ الْوَرِيدِ): واته: رهگی گهردن، (الْوَرِيدُ: عِرْقٌ يَتَّصِلُ بِالْكَبِدِ وَالْقَلْبِ، وَفِيهِ مَجَارِي الرُّوحِ وَالْدَّمِ، وَالْحَبْلُ مَعْرُوفٌ وَشَبَّهَ بِهِ مِنْ حَيْثُ الْهَيْئَةُ حَبْلُ الْوَرِيدِ وَحَبْلُ الْعَاتِقِ)، (ورید): دهماریکه په یوه سته به جگه ره دوهو به دلهوه، له وویه خوین هاتوو چۆ ده کات، (حبل) به مانای پهت دی، که ده زانین چۆنه، له پرووی چۆنیه تیه که یه وه رهگی گهردن و رهگی مل، چویندراوه بهو په ته وه.

(الْمُتَلَقِّانِ): واته: دوو وەرگره کان، (تَلَقَّاهُ كَذَا: لَقِيَهُ، واته: پێی گه یشت، (التَّلَقِّي أَخَذَ الشَّيْءَ مِنْ مُعْطِيهِ)، (تَلَقَّي) واته: وەرگرتنی شتیک له به خشه ره که ی، (وَاسْتَعِيرَ لَتَسْجِيلِ الْأَعْمَالِ)، لیره دا خوازاوه ته وه بو تۆمارکردنی کرده وه کان.

(عَمِدُ): (الْقُعُودُ: يُقَابِلُ الْقِيَامَةَ، وَالْقَعْدَةُ لِلْمَرَّةِ وَالْقَعْدَةُ لِلْحَالِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الْقَاعِدُ)، (قعود) له به ران بهر (قيام) دايه، (قعود) دانېشته (قيام) هه لسانه، (قَعْدَةُ) به جارېك دانېشتن ده گوتړی، (قَعْدَةُ) به حاله تي بابای دانېشتو ده گوتړی، بهس وهك دوايي باسي ده كين، ليرده دا مه به ست له دانېشتني پواله تسي نيه، به لكو مه به ست پتي ناماده بوونه، له بهر نه وهی كه سيك له شوينيك دانېشتني، ناماده يه له وي.

(مَا يَلْفِظُ): واته: ده رنانه او پيژني، يان ناپيژني، (الْلَفْظُ بِالْكَلَامِ مُسْتَعَارٌ مِنْ لَفْظِ الشَّيْءِ مِنَ الْقَمِ، وَلَفْظُ الرَّحَى الدَّقِيقُ، وَمِنْهُ سُمِّيَ الدَّيْكَ الْآفِظَةُ لِطَرَحِهِ بَعْضَ مَا يَلْتَقِظُهُ لِلدَّجَاجَةِ)، (لفظ): به قسه خوازاوه ته وه له فرېداني شتيك له زار، ده ستار يان بهر داش، كه ده نكه گهنم ده هاوي، كاتيک ده بهاري و له و لاو لای ده ستاره كه ده رده چن، يان تارده كه فرې ده داته نه ملاولا، هه روه ها بويه به كه له شير (كه له باب) گوتراوه: (لَا فِظَةُ) چونكه جار جار نه وه دنكانه ي هه ليان ده گريته وه و بو مريشكه كه يان فرې ده دات وهك هاو كاريه ك.

(رَقِيبٌ): (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ)، واته: پاريزهر (إِمَّا لِمُرَاعَاتِهِ رَقَبَةً الْمَحْفُوظِ أَوْ لِرَفْعِ رَقَبَتِهِ)، يان له بهر نه وهی چاوی له ملي نه وه كه سه يه كه ده پاريژي، يا خود له بهر نه وهی ملي خوي بهر ز ده كاته وه تاكو زال بيت به سهر نه وه شته دا كه ته ماشاي ده كات.

(عَتِيدٌ): (الْعَتَادُ: إِذْخَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ لِإِعْدَادِهِ، وَالْعَتِيدُ: الْمُعِدُّ وَالْمُعَدُّ، وَالْعَتِيدُ: الْعَاضِرُ)، (عتيد): چنده مانايه كي هه ن: (عَتَادُ): بريته له هه لگرتني شتيك پيش نه وهی كه پتويستيت پتي بئ بو كاتي پتويستي، وهك (إِعْدَادُ)، ياني: ناماده كردن، (عَتِيدُ) هم به ماناي ناماده كهر دي، هم به ماناي ناماده كراويز دي، (عَتِيدُ) به ماناي ناماده ش دي.

(سَكْرَةُ الْمَوْتِ): واتە: بیهوشیی مەرگ، (السَّكْرُ: حَالَةُ تَغْرِضٍ بَيْنَ الْمَرَّةِ وَعَقْلِهِ، وَمِنْهُ سَكْرَاتُ الْمَوْتِ)، (سُكْر): حَالُهُ تَيْكُهُ دَهْكَوَيْتُهُ نِيَّوَان مَرْوُفٍ وَ عَهْ قَلْبِهِ وَه، واتە: بیهوشیی، عه قلی لای خوێ نامین، (سَكْرَاتُ الْمَوْتِ): بیهوشییه کانی مەرگ، له وه وه هاتوه.

(يَحْيِدُ): (أَي: تَعْدِلُ عَنْهُ وَتَنْفِرُ مِنْهُ)، واتە: لێت لادهدا و لێی دوور دهکهوتیهوه.

(سَابِقُ): (مَلِكٌ يَسُوقُهُ، فَرِيشْتَه يَه ك لِيِي دَه خَوْرِي، يَبِش خَوِي دَه دَات، (وَالسَّوْقُ: الْجَلْبُ وَالطَّرْدُ، وَسُقْتُ الْمَهْرَ إِلَى الْمَرْأَةِ، لِأَنَّ الْمَهْرَ كَانَ مِنَ الْإِبِلِ، وَالْإِبِلُ تَسَاقُ)، (سَوْقُ): به مانای هێنان و دهركردن دێ، دهگوتری: (سُقْتُ الْمَهْرَ إِلَى الْمَرْأَةِ)، له بهر ئه وه ی کاتی خوێ ماره یی بریتی بووه له حوشر، حوشره کانیان لێخوړیون به رهو مالی ئه و ئافره ته که ماره ییه که ی پێ ده درێ.

(وَشَهِيْدٌ): چاودێر، یان شایه دیدهر (مَلِكٌ يَشْهَدُ عَلَيْهِ، وَلَهُ، فَرِيشْتَه يَه ك شایه یتیب بو ددهاو شایه دییت له سه ر ده دات.

(غِطَاءٌ لَّهْ): (الْغِطَاءُ: مَا يُجْعَلُ فَوْقَ الشَّيْءِ مِنْ طَبَقٍ وَنَحْوِهِ)، (غِطَاءُ): ئه وه یه که له سه ر شتی کدا داده نرێ، وه ک سه ر قاپێک، یان شی وه ی ئه وه، وه ک مه نه جه ل، یان قابله مه سه ره که ی پێی ده گوتری: (غِطَاءُ)، (كَمَا أَنَّ الْغِشَاءَ مَا يَجْعَلُ فَوْقَ الشَّيْءِ مِنْ لِبَاسٍ وَغَيْرِهِ)، به لām (غِشَاءُ) واته: په رده، ئه ویش بریتییه له وه ی له سه ر شتی ک داده نرێ له پۆشاک و جگه له پۆشاک.

(حَدِيدٌ): واتە: تیز، (حَدَدْتُ السَّكِينِ: رَقَقْتُ حَدَّهُ، ثُمَّ يَقَالُ لِكُلِّ مَا دُقِيَ فِي نَفْسِهِ مِنْ حَيْثُ الْخِلْفَةِ وَمِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى، كَالْبَصْرِ وَالْبَصِيرَةِ: حَدِيدٌ)، (حَدَدْتُ السَّكِينِ) چه قۆیه که ده مه که ی تیز کرد، دوا یی بو هه ر شتی ک که له زاتی خویدا، باریک و، تیز بێ، چ له رووی رواله تییه وه، چ له رووی ماناوه، پێی ده گوتری: (حديد)، وه ک (بَصْر) چا و که چاک ببینی، (بَصِيرَةٌ) عه قل که چاک ده رک به شت بکات، هه ردوکیان وشه ی (حديد) یان بو به کاردی.

(قَرِئَةُ): (قَرِئَةُ: الْإِقْرَانُ كَالْإِزْدَوَاجِ فِي كَوْنِ إِجْتِمَاعِ شَيْئَيْنِ، أَوْ أَشْيَاءَ فِي مَعْنَى مِنَ الْمَعْنَى، وَالْجَمْعُ: قُرْنَاءُ)، (قَرِين،) واته: هاوَنشین، (إِقْرَان) وهك (إِزْدَوَاج) وایه، له وهدها كه دوو شت یان چهند شتیک پیكوه كویننه وه، له واتایه كه له واتاكاندا، بۆ وئنه: (قُرْن) بۆیه دهگوتری، چونكه خه لکیک لهو کاته دا پیکه وه دهژی، (قَرِين) یش چونكه وهك نهو لهگه لیدایه، چ مروؤفیک بی، هاوه لی بی، چ جینینی بی، كه به (قُرْناء) كۆده کریته وه.

(كُفُور): واته: زۆر خهست له بیرواییدا، به مانای (كُفُور) دی، به لأم له (كُفُور) یش ماناكهی به هیزتره.

(عَنِید): (العَنِیدُ: الْمُعْجَبُ بِمَا عِنْدَهُ، وَالْمُعَانِدُ بِمَا عِنْدَهُ)، (عنید): كه سیكه سه رسام بیته به وهی له لای خوینهی، (مَعَانِد) یش كه سیكه خو ی هه لکیشی به وهی له لایه ی، (عَنِید: أَيْ الْقَوِيُّ الْعِنَادُ)، كه سیكه زۆر كه لله رهق و نه سه لمین و خو به زلگر بی، له گه له نه وه شدا هه قی ده زانی، به لأم دانی پیدا ناهین.

(مُعْتَرٍ): (مُعْتَرٍ مُرِيبٍ)، (مُعْتَدٍ: مُتَجَاوِزِ الطُّورِ)، كه سیك كه له سنووری خو ی ده رچوو بی، دهگوتری: (عَدَى طَوْزَةً)، واته: له سنووری خو ی ده رچوو، به بابای سه ته مكارو سنوور شكینیش دهگوتری.

(مُرِيبٍ): دوو واتای هه ن، أ- به مانای دوو دل، (شاك) دی، ب- به مانای وه دوو دلیخه ر (مُشْكِكُ) كه سیك كه خه لك ده خاته دوو دلییه وه.

(مَا أَطْعَمُهُ): (أَي: مَا جَعَلْتُ طَاعِيًا)، من وام لیته كردوه یاخی بی، (أَي: مَا أَمَرْتُهُ بِالطُّغْيَانِ)، من فه رمانم پیته كردوه یاخی و سه ر کیش بی.

(لَا تَخْضِعُوا أَلَدَى): له لای من ده مه قالیی و ناكوکی مه كه ن، (الإِخْتِصَامُ: الْمُخَاصَمَةُ، وَهُوَ مَصْدَرٌ بِصِغَةِ الْإِفْتِعَالِ)، (إِخْتِصَام) به مانای ده مه قالیی و مشتومر كه چاوگه، به لأم له سه ر شیوه ی تیفتیعال هاتوه.

(هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ): (المزید: مَصْدَرٌ مِمِّی، وَهُوَ الزَّيَادَةُ مِثْلُ الْمَجِيدِ وَالْحَمِيدِ، وَيَجُوزُ أَنْ يَكُونَ اسْمٌ مَفْعُولٌ مِنْ زَادَ، أَي: هَلْ مِنْ جَمَاعَةٍ آخَرِينَ يُبَلِّغُونَ فِي؟)، (مزید): یان چاوگنکی میمیه به مانای زیاده دی، وهک مه جیدو ههمید، ده شگونجی ناوی بهرکاربی، له (زاد) دوه هاتوه، واته: نایا هیچ کومه لیککی زیاده ههن، بخرینه تیو منه وه؟ دیاره دۆزه خ وا ده لئی.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوَا ۞ دواى ئەوهى له پازده (۱۵) نایه تی سهره تای ئەم سوورته موباره کهدا، وهک پێشتر ته فەسیرمان کردن، کۆمه لیک راستیی مه زنی خستنه پروو، سهره تا له باره ی قورئانه وه، سویند خواردن به قورئان له سهر ئەوه که په یامی خوَا راسته، زیندووکرانه وهو سزاو پاداشت راسته، پێغه مبه ری خوَا ۞ راسته و له لایهن خواوه په وان ه کراوه، وهک پێغه مبه ری کۆتایی.

پاشان باسی نکوولیی کردنی کافرهکانی کرد له زیندووکرانه وه، خوَا ۞ چه ند به لگه یه کی بۆ هینانه وه، ههم له گهردوونداو، ههم ئاماژه یه کیش به میژووی هه شت له گه لانی فه وتاو، که به هو ی نکوولیی کردنیان له پێغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وهک خوَا ده فه رمو ی: ﴿كُلُّ كَذَّبٍ أَتَى الْمُرْسَلَيْنِ وَبِعَدَّتِهِ﴾، خوَا سزای داو، که واته: ئەم گهردوونه که ناپیکیی تیدانیه، ژیا نی به شه ریش ئەگه ر به وردیی سه رنجی بده ی، ده زانن که سه رپه رشتیا ریکیی هه یه و، مرو ف بئ خوا ده نیه، سزاو پاداشتی ته نانه ت له ژیا نی دنیا شدا بۆ له ئا رادا هه یه، که واته: ناگو نجی ئەم ژیا نه دنیا ییه، ژیا نیکیی دیکه ی به دوا دا نه یه ت.

له دوا ی ئەوه خوَا ۞ دیته سه ر باسی مرو ف، که خوَا به هه موو شتیکی مرو ف ئاگاداره و، هه موو شتیکی مرو ف تو مار ده کری، قسه ی، کرده وه ی، هه لئس

و كەۋتى، نيازو مەبەستى، پاشان باسى حالەتى سەرە مەرگ و، دوايى باسى ئەۋە
كە چۆن قەرىنە جىندەكەي، يان قەرىنە قارىشتەكەي دەلتى: ئەۋە لە لاي من
ئامادەيە، سەرنجام تاوانباران توۋشى سزاي خۇيان دەبن لە پۇژى دوايى دا.

سەرتا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوْهُ بِهِ نَفْسُهُ﴾، بە دلتايى
ئىمە مروڧمان ھىئاۋەتە دى و، دەشزانين چى دەروونى خوتخوتەي بۇ دەكات،
يان ئەۋەي لە دل و دەروونىدا دى و دەچى، لە خولياو نيازو مەبەست، ئەۋەش
دەزانين: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، ئىمە لە پەگى مىلى، لە پەگى خوينى
لىيى نيزىكتىن، چونكە وشەي: ﴿حَبْلِ﴾، بە ماناي پەت دى، ﴿الْوَرِيدِ﴾، یش،
ديارە دەمارى خوينە، كەۋاتە: يانى: لە پەتى دەمارى خوينى لىيى نيزىكتىن،
(وريد) یش بەۋ دوو شارپەگەي لەۋ لاۋ لاي گەردنى مروڧ ھەن، كە ھەر كاتى
مروڧ، يەككىك لەۋ دوو شادەمارى پچرا، دەمرى، ئىنجا خوا دەفەرمۇي: ئىمە لە
شارپەگى لاملى لىيى نيزىكتىن.

ھەلبەتە مەبەست لە (لى نيزىك بوونى خوا ﷻ) ۋاتە: بە دەسەلات و
زانبارى و ئاگالىيۋون، لىيى نيزىكىن، نەك بە زاتى خۇي، ئەم ئايەتەش ۋەك
ئەۋ ئايەتەي سوۋرەتى (الحديد) ۋايە كە دەفەرمۇي: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ...﴾
﴿الحديد﴾، ۋاتە: لە ھەر شوئىتېك بن، ئەۋ (خوا) لەگەلتانە، ۋاتە: بە
دەسەلات و زانبارى لەگەلتانە، بە مشوورخۇرىي و ئاگالىيۋونى لەگەلتانە، ئەگەرنا
زاتى خوا ﷻ لەسەر عەرشى خۇيەتى، (إِنَّ اللَّهَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)،
خوا لەسەر عەرشى خۇيەتى لە سەرۋوى دروستكراۋەكانىۋە [بەۋ شىۋەيەي بۇ
خوا شايستەيە].

ئىنجا ئايا چۇنيەتسى لى نيزىكتىر بوونى خوا لە پەگى مىلى مروڧ چۇنە؟
﴿إِذْ يَنْفَلِقُ النُّفْيَانِ﴾، لە كاتىكدا كە دوو ۋەرگەركان ۋەردەگرن، چى ۋەردەگرن؟
ھەموو ھەئس و كەۋت و كەدەۋەكانى مروڧ ۋەردەگرن، بەلكو نيازو خوليايەكانى

نیو دلشی وهرده گرن، بیژراوه کانیشی زمانیشی وهرده گرن، ههرچی قسه یه ک که ده بیژئی، ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، له لای راست و لای چپ نامادهن، ﴿قَعِيدٌ﴾ زانایان ده لئین: لیره دا به مانای دانیشتو (جالس) نیه، به لکو یانی: (مجالس) هاونشین، واته: له که لای هاونشین، که واته: نیزیکیه که ی خوا ﴿لَهُ﴾ له ره گی ملی زیاتر له مروّف، له پیدا به رجهسته ده بی؟ له نیزیکی فریشته کاند، نهو دوو فریشتانه ی دیناون له لای راست و لای چپ، هه میشه نامادهن، هاونشین و له که لیدان.

﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾، هیچ قسه یه ک ده رناهاوی، هیچ قسه یه ک نابیژئی، مه گهر چاودیریکی ناماده ی له لایه، واته: نهو دوو فریشتانه ی له لاینی هه م چاودیرنی، پاریزه ری و به رده وام ناماده شن و لئی خافل نابن، دواپی ئیمه له مه سه له گرنگه کاند باس ده که یین، که فریشته کان که خوا دیناون کرده وه کانی مروّف و قسه کانی تۆمار بکه ن، له راستیدا نیازو مه به سته کانی نیو دلشی ده زانن و نهوانیش تۆمار ده که ن، به پیچه وانیه ی لی حالیبوونی، هه ندیک له زانایان وه که ته فسیره کاند باسیان کرده، پیمان و ابووه، فریشته کان نیو دل نازانن و ته نیا خوا ده ی زانی! به لام به پیی نهوه که له فه رمایشی پیغه مبه ردا هاتوه ﴿بِهِ﴾ به راشکاوپی و نایه ته کانیش ناماژه ی پنده که ن، نایه ته که ناماژه ده کات، ده فه رموی: دوو وهر گره کان وهرده گرن، چی وهرده گرن؟ دیاره هه موو جموجوّل و چالاکیه کانی مروّف وهرده گرن.

به دلنیا ییش نهوانه نه گهر کرده وه رواله تییه کان بنووسن و، قسه بیژراوه کان بنووسن، له پیشته ره که نیازو مه به ست و خولیا هانده ره کانی بنووسن، که واته: چه مکی گشتی: ﴿يَلْقَى الْمَلْأَيْنِ﴾، نیازو مه به سته کانیش ده گریته وه، وه ک گوتم: فه رمایشته که ی پیغه مبه ریش ﴿بِهِ﴾ به روونی و به راشکاوپی باسی کرده و دواپی ده یه یئین.

وا پېدە چىن ھەندىك لە زانا يان باش سەرنجى فەرمایشته كەى پېغەمبەريان ﷺ، نەدابىن، يان لەبەر ئەوەى خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَاتُ الصُّدُورِ﴾ (۱۱۶) آل عمران، واتە: بە دۇنياىى خوا زانا يە بە نەپىيە كانى نېو سىنە كان، وا يانگو تەو! بەلام ئەوە پى ناگرى لەوەى فريشته كانیش كە خوا دايناون، بۇ تۆمار كوردنى كردهووە كانى مروۆف و چالاكیە كانى، خوا ئەو توانایەى دابىن، نېو دلى مروۆفیش بخویننەو.

﴿وَجَاءَت سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، بىن ھۆشىى مردنیش ھات بە ھەق، بە راستى ھات، بى ئەوەى ناراستى تیدا ھەبى، يان بە چەسپاوى ھات، بەبى ئەوە كە پووچىى تیدا بى، ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، ئا ئەوە بوو كە تۆ لیت لادەدا، يان خۆت لى گیل دەكرد، واتە: دەتویست كە لە بیرو زەینت دا نەبى، وشەى: ﴿سَكْرَةُ﴾، كە بە (سگرات) كۆدەبیتەو، واتە: بى ھۆشى، ئەو حالەتە كە مروۆف بى ھۆشى بەسەردا دى، لەبەر نازاریك كە مردنى بە دوادا دى، واتە: لە گیانەلاو لە سەرە مەرگدا، ئنجا چ بى ھۆشى یەكجاریى، كە دواىى گیان دەسپىرى، یاخود بى ھۆشى نېو بە نېو، كە بى ھۆش دەبى و دیتەو ھۆش و بى ھۆش دەبیتەو، تاكو یەكجاریى كارى دەكرى و كۆتایى پى دى.

كە دەفەرموى: ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، واتە: ئەوەى باسكرا، يان ئەوەى بە سیاق دەزانرى ئەو حال و وەزە، ئەوە بوو كە تۆ خۆت لى لادەدا، كە بریتىە لەوەى مروۆف تەنیا بۇ ژيانى دنیا دروست نەكراو، بەلكو دواى ئەوەى پووچى لە جەستەى جیادەبیتەو، ئەو مروۆف، دەچیتە قۇناغكى دیکە، كە پى دەگوترى: قۇناغى بەرزەخ، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَمِنْ دَرَارِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (۱۰۰) المؤمنون، لە پشتیانەو پەردە یەك ھەیە، تاكو ئەو پۆژەى تیدا زیندووە كرىنەو، لە پۆژى زیندووەكرانەو ھەش دا قۇناغكى دیکە دەست پیدەكات، كە قۇناغى پۆژى دوايە.

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو به که په نادا کړا، ناوی فوو که به که په نا (نافخ الصور) له قورئاندا نه هاتوه، به لآم له فرمایشتی پیغمبردا هاتوه ﴿که ټهو فریشته یی فوو به که په نادا ده کات، ناوی (نيسر افيل)، یان خاوه نی که په نا (صاحب القرن) یه، ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ﴾، ټه وه که فوو به که په نادا ده کړی، پوژی هه په شه یه، واته: ټهو پوژیه که هه په شه ی خوی ټیدا ټیته دی، که بریتیه: له سزادانی بی پروایانی تاوانبار.

﴿وَمَجَّاتُ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيٌّ﴾، هه موو که سیک دی، پیش خوده رو شاهیدیکي به سهره ون، واته: دوو فریشته ی له گه لدان، یه کیکیان پیش خوی ددها و، ټه وه ی دیکه یان شایه دیی له سهر ددهات، یاخود هه ردوکیان هه م وه پیش خوشیانی ددهن، وه ک بابای تاوانبار که ده بری بو دادگا، یان ده بری بو بند یخانه و، شاهیدیشی له سهر ددهن، ﴿سَائِقٌ﴾، من به (پیشخوده ر) م هینا، ټه گه رنا له ټه صلدا به مانای (لیخور) دی، خوا ﴿لَّيْرُهُ﴾ له بهر ټه وه ی به سیاق ده زانین، که مه به ستی هه ر نه فسیکی تاوانبارو خراپه کاره، بو یه وشه ی (سائق) ی بو به کاره ټیناه، وه ک چو ن ټازه ل پیشخو ددرین، لیده خورین به ره له وه رگا، یان به ره و ټاغل و شوینی پشودانیان، یان به یانیان که ددرده چن، یان ټیواران که ددرده چن، که ده گپردر ټه وه، لیده خوردرین، ټه وانیش به و شیوه یه فریشته کان ټیان ده خورن، ټنجا ټه گه ر پروادارانیش بگریته وه، مروقه کان به گشتی، ده بی بلین: پیشخوده و، وشه ی لیخور به کارنا هینین، وه ک ریزگرتن له و مروقانه ی خوا ریزیان لی ده گری له پوژی دواپی دا که پروادارانن، وه ک له سوو پرتی (مه په م) دا خوا ﴿وَسُوفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ ﴿مریم﴾، واته: تاوانباران به ټینو ټیسی به ره و دوزه خ لیده خورین، به لآم به نسبت پاریزکارانه وه دده رموی: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ﴿مریم﴾، ټهو پوژه پاریزکاران کو ده که بینه وه، به ره و خوی خاوه ن به زه یی به شیوه ی شانده، به شیوه ی میوان و شانده که دده چن و ریزیان لی ده گری.

﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، وهك شاره زایانی ریزمانی عه پهبیی ده لَین: ئەمه (مَقُولٌ قَوْلٍ)، ئەمه گوتراوی قسه یه که واته: ﴿يُقَالُ لَهُمْ﴾، یان ﴿قَالَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، بیان ده گوتری، یان خوا پیی فهرموو (قال الله له) بهو مروقه، ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، به دنیایی تو لهمه له بی ناگاییدا بووی، واته: لهم حاله ی تیتستا ده بیینی، ﴿مِّنْ هَذَا﴾، یانی: لهم وه زعه ی تیتستا ده بیینی تو له بی ناگاییدا بووی، ﴿فَكُنْفْنَا عَنْكَ غِطَاءً﴾، په رده که همان له سهرت لادا، پۆشاکه مان له سهرت لادا، (غطاء): ههر شتی که شتی داپوشی، ئەو مروقه بیتا گاییه که وهک قوزاخه یه ک و کیفیک وابوو، که چۆته نیوی، ئیدی دنیای دهر وهی نه بینیوه، خوا ده فهرمووی: به هووی مهرگ و مردنوه، تیمه ئەو په رده و پۆشاکه همان له سهرت لادا، رووح دوا ی نه وهی له کیفی جهسته دپته دهری، تنجا چاک ده بیینی، هه به ته ده گونجی ههر له کیفی جهسته شدا به هووی ئیمان وه چاوی دلی بکرتته وه و، گوئی دلی بکرتته وه و، زور شت که به شیوه ی ئاسایی نایبستر و نایبتر و، بیبستی و بیبینی، به لام مروقی ده شتوانی ئەو جهسته یه له خو ی بکاته کیف و قوزاخه یه ک که جگه له وهی به چاوی سهر ده بیینی و، به گوئی سهر ده بیبستی، هیچی دیکه نه بیستی و نه بیینی، ده شتوانی به هووی ئیمان وه چاوی مه عنه وی، چاوی دل و به صیره تی خو ی بکاته وه، ههر وه ها گوئی دلی بکاته وه، بانگه وازی هه ق بیبستی و، راستیه مه عنه ویه کان بیبینی، تنجا که سیک له دنیا دا به ویستی خو ی، عه قل و دل و چاوی مه عنه وی خو ی نه کاته وه، له پۆزی دوا ییدا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ په رده ی له سهر چاوی لاده بات، ﴿فَمُرْكَ بِالْأَيِّمِ حَرِيْدٌ﴾، ئەمرو چاوت تیژه، واته: باش ده بیینی، هه موو شتی که بو عه یانه و ئاشکرایه.

﴿وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾، ها ونشینه که شی گوئی: ئەمه له لای من ئاماده بوو، ئەمه یه له لای من ئاماده یه، ئاماده م کردوه، هه ندیک له زانایان ده لَین: مه به ست له (قرین)، لی ره دا قهرینه جنده که یه تی، واته: ئەمه م ئاوا گومرا کردوه، یان ئەوه به ره می منه، فهرموون ئاماده م کردوه بو دۆزه خ! هه ندیکیش ده لَین:

مه به ست پیتی هاونشیننه فریشته که یه تی، که مهرجیش نیه، یه کیک بی، به لام گرنک ئه وه یه هاونشیننه که ی فریشته یه و به رده وام له گه لی دابووه، ئه وه له لای من ئاماده یه، فه رموون به هه موو شتی که وه ته سلیمتان بکه م، ئه وه کرده وه و چالاکیه کانیشی که له سه ری تۆمار کراون.

﴿الْفَيَّاقُ يَهْمُ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيرٍ﴾، هه ردووکتان فریژده نه ئیو دۆزه خه وه، هه ر زۆر بیپروایه کی زۆر که لله ره ق، خو به زلگرو نه سه لمین، بوچی خوا ده فه رموی: ﴿الْفَيَّاقُ﴾، هه ردووکتان فریژده ن؟

أ- هه ندیک ده لئین: مه به ستی له دوو فریشته کانه.

ب- هه ندیکیشیان ده لئین: خوا ﴿الْفَيَّاقُ﴾ ی به کاره یئاوه با مه به ستیشی به ک فریشته بی، به لام له زمانی عه ره بییدا ئه و شیوازه ش هه یه، که یه کیش بی، به لام به دووان بدوئیری.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿الْفَيَّاقُ﴾، واته: جار له دوا ی جار فریژده نه ئیو دۆزه خه وه، هه ر زۆر بیپروایه ک، ﴿كَفَّارٍ﴾، ریژگه ی زیده پرویه له (کافر)، (کافر)، یانی: بیپروا، داپۆشه ری هه ق، ﴿كَفَّارٍ﴾، یانی: زۆر بیپروا، ﴿عَنِيرٍ﴾، واته: که سیک که هه ق ده زانیت، به لام پیتی لئنانی، دانی پیداناهیتن، سه ره خه رو که لله ره ق و نه سه لمین.

﴿مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَرٍ مُرِيبٍ﴾، زۆر ریگری چاکه، زۆر سنوور به زین، ههروه ها زۆر دوو دل، یاخود: خه لک خه ره دوو دلایی و گومان.

﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، ئه و که سه ی له گه لّ خوا دا په رستراویکی دیکه ی داناوه، ﴿فَالْفَيَّاقُ فِي الْعَذَابِ الْأَشَدِّ﴾، ئنجا هه ردووکتان فریژده نه ئیو ئازاری سه خت و تونده وه.

﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ﴾، هاونشیه نه که ی گوتی: (هاونشیننه جنده که ی)، چونکه فریشته که س گومرا ناکه ن، هاونشیننه جنده که ی گوتی: پهروه رداگرم! من

وام لىٰ نه كردهو كه ياخىي بىٰ، من ياخييم نه كردهو، سه ركيشم نه كردهو، ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي صَلَاتِهِ غَيْرٌ﴾، به لكو ههر بۆ خۆى له گومرپايه كى دووردا بوو، واته: خه تاي خۆى بوو، كه خۆى تووشى ئەم حاله كردهو، نهك من وام لىٰ كردهى، ههر بۆ خۆى له گومرپايه كى دووردا بوو، منيش هاوكارى بووم، ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيْ﴾، (خوا) فهرمووى: لاي من ناكوكيى و دهمه قالىي مهكهن، وادياره كه ئەو وا ده لىٰ و، ئەويش وه لأم ددهاته وه و ده لىٰ: نه خيتر خه تاي تو بوو، ههروه ها ئەويش وه لأم ددهاته وه و.... هتد.

بۆيه خواش ﴿دە فهرموى: لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيْ﴾، له لاي من دهمه قاله و ناكوكيى و مشت و مپ مهكهن، ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْعَبِيدِ﴾، به دنيايى من هه په شهى خۆم پيشتر بۆ ناردبوون، واته: هه په شهى خۆم بۆ ناردبوون، كه ئەگه ره له سه ره كوفرو خراپه برۆن، ئەوه سزايه كه تانه.

﴿مَا يَبْدُلُ أَفْعَالُ لَدَيْ﴾، قسه له لاي من ناگوڤدرى، برپارى من ناگوڤدرى، ئەوهى كاتى خۆى بۆم ناردوون، كه ئەگه ره وابكه نه وه حال تانه، ئەگه ره پى و كوفرو تاوان و خراپه وه، برۆن، تووشى ئەو سزايه ده بن، ئەو هه په شهيه م بۆ ناردبوون، تيس تاش قسه و برپارى من ناگوڤرى، ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ﴾، من سته مكاريش نيم، به رانبه ره به بنده كان، واته: سته مكار نيم به رانبه ره به بنده كان، بۆيه پيشتر هه په شه م بۆ ناردبوون و ئاگادارم كردهوونه وه و ترساندبووم له پى پيغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له پى كتيب و په يامه كانه وه، ئنجا ئەگه ره ئاگادارم نه كرده بانه وه و سزاشم دابان، ئەوه سته م بوو، به لأم ئەوه له من ناوه شيه ته وه به ره هايى، بۆچى خوا ﴿صِغْهَى﴾ (ظَلَام) ي به كار هينا وه؟

أ- هه نديك ده لىٰن: (ظَلَام) يش ههر به ماناي (ظَالِم) ه، به لأم ئەوه ناگونجى، چونكه (ظَالِم) ياي: سته مكار، به لأم (ظَلَام) واته: زۆر سته مكار.

ب- هه نديك گوتوو يانه: بۆيه خوا وا ده فهرموى: چونكه ئەگه ره گريمان خوا به بى ئاگادار كرده وهى مرو فقه كان، سزاي دابان، ماناي وايه زۆرى سته م لىٰ كردهوون.

ج- تەئویلی سییەم: یاخود سیفەتەکانی خوا ھەموویان لە لووتکەدان و، ئەگەر گریمان زۆلەم سیفەتی خوا بایە، دەبووایە خوا (ظَلَّامٌ) بووایە.

د- تەئویلی چوارەم: خوا ﷻ ئەگەر ستەم لە ھەر کام لە بەندەکان بکات و، لە ھەموو بەندەکانی ستەم بکات، مادام وایە زۆری ستەم کردووە دەبێتە (ظَلَّامٌ).

لە کۆتایی دا دەفەرموی: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ﴾، ئەو پۆژە کە بە دۆزەخ دەلێین: ئەری پڕ بووی؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾، ئەویش دەلێ: ئەری زیادە ھەیە؟ ئەمە دوو واتای ھەن:

أ- خوا ﷻ دەفەرموی: ھەر پڕ نەبووی ئەو ھەموو خەلکەت تێکرا؟ ئەویش دەلێ: ئەگەر زیادەش ماوە، با بێ ئیستاش جێم ھەیە.

ب- خوا ﷻ لە دۆزەخ دەپرسی: پڕ نەبووی؟ تاكو ئیدیكەشت بۆ بێنین؟ دۆزەخیش دەلێ: ئایا زیادە ماوە؟ واتە: پڕ بووم و جێی کەسی دیکە نابێ، ھەردوو واتایە کە ھەڵدەگری.

بە ھەردوو واتایەکان ئەوە دەگەینە ئێ کە خوا ﷻ دەیهوێ بێیروایان تەما بپارێ بکات، لەوێ دلی خوێان بەوێ خۆشبەکن، پەنگە جیی ئێمە نەبێتەوێ لە دۆزەخدا، نەخێر دۆزەخ ئەوەندە فراوانە جیی ھەموو کەسی تیدا دەبێتەوێ، تاكو خوا ﷻ بە دەسەڵاتی بێ وێنە ی خۆی و بە سیفەتی جەلال و ھەییەتی خۆی، دۆزەخ پڕ دەکات، ئەگەر نا بەھیچ شتێک پڕ نابێ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

خوا مروقی دروستکردوه و ههست و خولیای یتو دلی دهزانی و، له په گی گردنی لئی نیزیکتره، له کاتیکدا دوو فریشته کان که له لای راست و چهپینی، کردهوه و قسه کان تو مار ده که ن و، ههرده م له لای چاودپرو ئاماده ن:

خوا ده فره موئ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مَأْثُومًا ۖ وَكُنَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۖ إِذْ يَنْفَعُ الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ نُعِيدُ ۖ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۚ﴾ (۷۸)

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شهش برکه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾، به دنیایی ئیمه مرو قمان هیناوه ته دی، لیره دا به ته ئکید وشه ی: ﴿الْإِنْسَانَ﴾، که (أل)ی ناساندنی له سه ره، بو جینه، واته: تیکرای مرو قه کا ئمان هیناوه ته دی، به لام لیره به پئی سیاق دهزانی که مه به ست پئی مرو قه بیبروایه کانن، چونکه قسه له باره ی ئه وانه وهیه، ئه که رنا ئه صلی وشه که هه موو مرو قه کان ده گرتیه وه.

(۲) - ﴿وَنَعَلْنَاهُ مَأْثُومًا ۖ وَكُنَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، ئیمه دهزانی ئه وهی دهروونی خوتخوته ی بو ده کات، ﴿مَأْثُومًا ۖ﴾، واته: ئه وهی نه فسی پئی دهوئ ئیمه دهزانی، به لام وشه ی: ﴿وَكُنَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، بو زیاتر په یوه سکردنی خوتخوته ی به نه قسه وه و جه ختکردنه وهیه له سه ره ئه وه، (عَبْرَ عَنْ عِلْمِهِ بِالْوَسْوَاسَةِ بِالْمَضَارِعِ لِإِحْضَارِهِ وَلِأَنَّهَا مُتَجَدِّدَةٌ)، بوچی خوا ده فره موئ: ﴿وَنَعَلْنَاهُ مَأْثُومًا﴾؟ به (فعل المضارع) هیناویه تی؟ بو ئه وهی وه ک ئاماده کردن بیه یتته بهر چاو، ههروه ها له بهر ئه وهی خوتخوته و دنه دانتیک که له مرو قدا ده بی، به رده وام تازه ده بیتته وه.

﴿مَا تَوْسَّوْهُ﴾، (الْوَسْوَسَةُ: صَوْتُ الْخَلِيٍّ، وَالصَّوْتُ الْخَفِيُّ وَالْهَمْسُ)، (وَسْوَسَ): له نه صلدا به دهنگی خشل و به دهنگی کپ و به چپه دهگوتری، لیږدهدا به دننایای مه به ست له وه سوه سه نیازو مه به ستی خراب و خولیا و دنده دانی خرابه.

(۳) - ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، ټیمه له په گۍ خوینی لټی نیزیکترین، (الْحَبْلُ: وَاحِدُ الْحَبَالِ وَهِيَ الْمَعْرُوفُ)، په ت تاکی په تکه کان، که ده زانین چین، تنجا نایا مه به ست لیږدهدا چپیه؟

نزیکه ی هم موو توپژره روانی قورټان له سهر نه وه په کده ننگن که ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، (حَبْل) و (وَرِيد) هه ردو وکیان په ک شتن، (حَبْل) تاکی (جبال) ه، که مه به ست نه وه دهماره گه ورانه ن، که له پزیشک گه رپیدا به (شَرَّابِین) ناسراون و په کټکیان پی پی دهگوتری: (شَرَّابِین)، یان (شَرَّابِین)، (حَبْل) یش که پالډراوه ته لای (وَرِيد) بو ړوونکړنه وه یه، واته: نه وه په ته ی بریتیه له (وَرِيد)، ده ستوانین بلټین: په گۍ خوین، چونکه پالډانی شتیکی گشتی بو لای شتیکی تاییه ت، مانای پالډانی ړوونکړنه وه یه، وهک دهگوتری: (شَجَرُ الْأَرَاكِ)، (أَرَاكِ) یش هه دره خته، (شَجَر) یش یانی: دره خت، دره ختی نه پاک بو ړوونکړنه وه یه، ﴿حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾، دهمار و په تی وهرید، که خوینی پیدا دی و ده چین.

(۴) - ﴿إِذْ يَنْتَقِلُ الْفَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، [ټیمه لټی نیزیکترین له په گۍ خوین پیداهان و چوونی، په گۍ گه ردنی]، له کاتیکدا که دوو وهرگره کان وهرده گرن، (تَلَقَّيْ) واته: وهرگرتن، (التَّلَقَّى أَخَذَ الشَّيْءَ مِنْ يَدٍ مُعْطِيهِ وَاسْتَعْبَرَ لِيَسْجِلَ الْأَقْوَالَ وَالْأَعْمَالَ، وَتَعْرِيفُ «الْمُتَلَقِّيَانِ» لِلْعَهْدِ، أَوْ تَعْرِيفُ الْجَنَسِ وَالتَّثْنِيَّةُ فِيهَا لِلإِشَارَةِ إِلَى أَنَّ هَذَا الْجَنَسَ مُقْسَمٌ اِثْنَيْنِ اِثْنَيْنِ، وَشَيْءٌ تَلَقَّيْ) بریتیه له وهرگرتنی شتیکی له ده ستی که سپک که ده بیه خشی، لیږهش خوا زراوه ته وه بو ټومارکړنی قسه و کرده وان، ﴿الْمُتَلَقِّيَانِ﴾، که (ال) ی ناساندنی له سهره، یان بو (عهد) ه، واته: دوو وهرگره کان، یاخود بو جینسه، هه موو نه وه دوو فریشتانه ی وهرده گرن، که به دووان هاتوه، ټاماژه یه بو نه وه ی نه وه جینسه، واته: نه وه جینسه له فریشته کان دووان دووان، بو هه ر مرقفیک دووان دانراون.

۵- ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، له لای راست و لای چپ دانیشتون، وشهی ﴿قَعِيدٌ﴾، لیره‌دا به مانای دانیشتن نیه، ئەو دانیشتنه‌ی دژه‌که‌ی بریتیه له هه‌لسان، ﴿قَعِيدٌ﴾، (المُقَاعِدُ: مِثْلُ الْجَلِيسِ لِلْمُجَالِسِ)، وهک چۆن وشه‌ی (جلیس) به‌کارده‌هینژی بۆ (مُجَالِسِ)، که‌سیک له‌گه‌ل که‌سیک دانیشتوه، یان هاونشینیه‌تی، (قَعِيد) یش لیره‌دا به‌ مانای (مُقَاعِد) ه‌ واته: هاونشین، که هه‌میشه له‌گه‌ل‌دا بوو، (قَعِيد: الْمُلَازِمُ الثَّابِتُ لَا ضِدَّ الْقَائِمِ)، (قَعِيد) که‌سیک که په‌یوه‌سته و چه‌سپاوه، نه‌ک مه‌به‌ست پیچه‌وانه‌ی پاوه‌ستاو بیت، که بریتیه له دانیشتوو، به‌لأم وشه‌ی (قَعِيد) خوازراوه‌ته‌وه بۆ که‌سیک که له که‌سیک جیا نابیتته‌وه، واته: ئەو دوو فریشته‌یه‌ی لای راست و لای چپه‌ی، لێ جیا نابنه‌وه.

۶- ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنٌ﴾، هیچ قسه‌یه‌ک نابیتژی و ده‌رناهاوی، مه‌گه‌ر چاودیرێکی ئاماده‌ی له‌لایه، (لَقَطَ: أَيْ أَخْرَجَ)، یانی: ده‌ریهاویشته، هیچ قسه‌یه‌ک ده‌رناکات و نابیتژی، مه‌گه‌ر چاودیرێکی ئاماده‌ی له‌لایه، (رَقِيبٌ) یانی: پارێزه‌رێک که ده‌پارێژی و چاودیریی ده‌کات، (عتید) یانی: (مُعَدٌ) واته: ئاماده، (حَاضِرٌ)، که هه‌میشه ئاماده‌یه، ئنجا مه‌رج نیه وه‌ک هه‌ندیک له‌ توێژه‌ره‌وان گوتوو یانه: یانی: په‌کیکیان په‌قیبه‌و په‌کیکیان عه‌تیده، نا، به‌لکو یانی: ئەو دوو فریشته‌وه هه‌ر کامێکیان چاودیریشه‌و، ئاماده‌شه، هه‌روه‌ها که باسی لای راست و چپ ده‌کات، مه‌رج نیه په‌کیکیان له لای راست و، ئەوی دیکه‌شیان له لای چپ بێ، به‌لکو یانی: هه‌ر چوار ده‌وری مرو‌فیان گرتوه و ئاگاداری هه‌موو لایه‌کانی و، له هه‌موو لایه‌که‌وه ئاگیان لێه‌تی و چاودیریی ده‌که‌ن.

خستنه پرووی شەش وردەکاریی لە ئایەتەکانی (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) دا:

۱- کە دەفەرمۆی: ﴿إِذْ يَتَلَفَّى السَّمْعَانِ﴾، (تَلَفَّى) وەرگرت، ﴿يَتَلَفَّى﴾، وەردەگرێ، چی وەردەگرێ؟ بەرکار (مَفْعُولُ بِهِ) هەکە ی قرتتێراوه، یانی: (إِذْ يَتَلَفَّى الْأَقْوَالُ وَالْأَعْمَالُ)، کاتێک دوو وەرگەرەکان قسەکان و کردەوکان وەردەگرن، یانی تۆماریان دەکەن.

۲- کە دەفەرمۆی: ﴿حَلَّيْ أَلْوَرِيدِ﴾، (وَرِيد) تاکی (أوردة) یەو لە زاراوەی ئەمڕۆدا پێیان دەگوترێ: (شرابین)، بەلام لە زاراوەی ئەندروستی و پزیشکەگرییدا (وَرِيد) و (شرابان) ئیستاتاتیەکی دیکەیان هەیە و (شرابان) خوێنپەنەرە بۆ جەستەو (وَرِيد) خوێنپەرەو دەیه بۆ دڵ، بەلام لە بەکارهێنانی قورئان و، لە بەکارهێنانی زمانی عەرەبییدا کاتی خۆی کە قورئانی پێ دابەزیو، یانی: ئەو پەڕەکانی کە خوێنیان پێدا دی و دەچێت، بێ ئەوەی ئەو لە بەرچاوی بگیری، کامیان خۆین لە دڵەو دەبات بۆ جەستەو، کامیان خۆین لە جەستەو دەیتێتەو بۆ دڵ، (وَرِيد) یش ناوەکانی بەپێی ئەو شوێنانی لە جەستەدا هەن، دەگۆڕن، بۆ وێنە:

۱- لە گەردندا پێی دەگوترێ: (وَرِيد).

۲- بەلام لە دڵدا پێی دەگوترێ: (الْوَرِيد)، ﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَرِيدَ﴾ (۱۶) الحاقە.

۳- لە پشتدا پێی دەگوترێ: (أَطْهَر) لە زمانی عەرەبییدا،

۴- هەرۆهە لە قۆلدا پێی دەگوترێ: (أَكْهَل).

۵- هێ رانیشت پێی دەگوترێ: (نَسَا).

۶- لە پەنجە گچکەکاندا پێی دەگوترێ: (أَسْلَم)، کەواتە: هەر ئەو دەمارە ی خوێنی پێدا دی و دەچێ، بەپێی جیاوازی شوێنەکانی لە جەستەدا، ناوەکەشی دەگۆڕێ.

۳- لە زاراوەی پزیشکەریی هاوچەرخیاندا، ئەو دووانە (وَرِيد و شَرِيَان) لێک جیاکراونەو: (الشَرِيَان: الدَّاهِبُ بِالْمِ النِّظِيفِ إِلَى الْجِسْمِ وَالْقَلْبِ)، (شَرِيَان) یان (شَرِيَان): ئەو یە کە

خوینی پاک لە دلەوه دەبات بۆ جەسته، واتە: خوینێک کە پاکەو، پێر لە خۆراکە، لە دلەوه دابەشی دەکاتەوه بەسەر هەموو خانەکانی جەستەدا.

(الْوَرِيدُ: الْعَائِدُ بِالدمِ إِلَى الْقَلْبِ مِنَ الْجِسْمِ)، (ورید): ئەوێکە کە لە جەستەوه خوین دێنێتەوه بۆ دل، واتە: خوینێک کە سەرفکراوه و، پاشەرۆکی هەلگرتووه، دەیهێنێتەوه بۆ دل، بۆ ئەوهی جارێکی دیکە پاک بکریتەوه، ئەوهی کە لە زاراوهی پزیشکیی ئیستادا هەیە، ئەمە زاراوهیەکی زانراو و باوه، بەلام ئەوهی لە قورئاندا خۆی پەرۆه‌ر‌د‌گ‌ار بە‌کار‌یه‌ێ‌نا‌وه، ئەو (ورید)ە مەبەست پێی شیریانە بە پلهی یەکەم، ئەوهی خوین دەبات بۆ جەسته.

۴- نیزیکیی خوا ﷻ، نیزیکیی زانیاریی و توانایە، ئەک نیزیکیی خود، ئەمە وەک ئەو ئایەتە سوورەتی (الحديد) وایە، کە دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ...﴾ (٤) ﴿الحديد، واتە: خوا لەگەڵتانە، لە هەر شوێنێک بن، کە هەموو زانیایان بەکەنگن لەسەر ئەوهی ئەو ئایەتە دەبێ ئەتویل بکری، واتە: پۆلەتەکە وەرناگیری، کە: خوا بە زاتی خۆی لە هەر شوێنێک بن، لەگەڵتان بن، بۆچی؟ چونکە ئەو دژ دەووستی لەگەڵ ئایەتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ...﴾ (١١) ﴿الشورى دا، واتە: هیچ شتێک وەک خوا نیە، کەواتە: لەگەڵبوونی خواش بۆ ئێمە وەک لەگەڵبوونی شتەکانی دیکە نیە، هەرۆه‌ها دژ دەووستی لەگەڵ هەموو ئەو ئایەتەکاندا کە خوا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوِيَ عَلَى الْعَرْشِ ...﴾ (٢٠) ﴿يونس، ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ...﴾ (٨٤) ﴿الزخرف، هەرۆه‌ها لەگەڵ ئەو‌دا کە زانیایان دەلێن: (إِنَّ اللَّهَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَائِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر عەرشی خۆیەتی، لە دەرۆه‌ی دروستکراوه‌کانیەتی، بەلام مەبەست پێی هەمان شتە کە لەم ئایەتەکاندا: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾ (٨٢) ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ (٨٤) ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرُونَ﴾ (٨٥) ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عِزَّ مَدِينٍ﴾ (٨٦) ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٨٧) ﴿الواقعة، واتە: دەبوایە کاتێک دەگەیشته گەرۆو، (واتە: رۆوح کە دەگاتە گەرۆو، لە جەسته دێتە دەرێ و دەگاتە فووق‌و‌را‌گ‌ه)، ئێوه‌ش لەو کاتەدا تەماشای دەکەن، ئێمە لە ئێوه ئێی نزیکت‌ر‌ین، بەلام نابینن، (ئێره‌دا مەبەست پێی فریشتەکانە)، دەبوایە ئەگەر ئێوه

ملکه چ نین، [له ژۆر هه میمه نهو دهسه لاتی خوا دا نین]، بیکێنهوه ئه گهر راست ده کهن، که دهفه رموی: ﴿وَحَنُّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُشَيْرُونَ﴾ (۸۵) الواقعة، تێمه له تێوه لێی نیزیکتێن، به لām تێوه نینن، یانی: تێوه رهنکه له ملاولای دابنیشن، کاتیک ئه و مرۆقه ده که وێته سه ره مهرگ، به لām فریشته کان ژۆر لێی نزیکن، به لām تێوه نایانینن، لێره دا دیاره مه به ست پێی فریشته کانه، به لām ئه وه ی تێره [سوورته ی (ق)]، دیاره که مه به ست پێی نیزیکی خوای پهروه ردا گاره به زانیاری و به دهسه لاتی خوێی و به سیفه ته کانی، نه که به زاتی.

۵- ئه وه یه که خوا دهفه رموی: ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾، (أل) ی سه ر: ﴿الْيَمِينِ﴾ و ﴿الشِّمَالِ﴾، بۆ ناساندنه، بۆ (عه د) ه، واته: لای راست و چه پێ، راست و چه پیه ی ئه و مرۆقه، یاخود ئه مه (أل) ی قه ره بوویه بۆ پالۆیدان، (عَوَصَ عَنِ الْإِصْفَةِ)، واته: لای راست و چه پیه ی ئه و مرۆقه، یان لای راست و چه پیه کان که زانراون، .

له و باره وه (الطبری) به ژماره (۳۱۹۳۰) ئه م شوێنه واره ی هێناوه: (عَنْ مُجَاهِدٍ قَالَ: عَنِ الْيَمِينِ الَّذِي يَكْتُتُ الْحَسَنَاتِ، وَعَنِ الشِّمَالِ الَّذِي يَكْتُتُ السَّيِّئَاتِ) (موجهید گوته وێته: ئه وه له لای راسته، ئه و فریشته یه که چاکه کان ده نووسی و، ئه وه ی له لای چه پیه، ئه وه یه که خراپه کان ده نووسی.

(القرطبي) له ته فسیره که ی خوێ^(۱) دا ده لێ: (قَالَ الْحَسَنُ وَمُجَاهِدٌ وَقَتَادَةُ: (الْمُتَلَقِّيَانِ) مَلَكَانِ يَتَلَقَّيَانِ عَمَلَكَ: أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِكَ يَكْتُتُ حَسَنَاتِكَ، وَالْآخَرُ عَنْ شِمَالِكَ يَكْتُتُ سَيِّئَاتِكَ، قَالَ الْحَسَنُ: حَتَّى إِذَا مِثَّ طُوَيْتُ صَحِيفَةُ عَمَلِكَ وَقِيلَ لَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: ﴿أَفَرَأَى كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (الإسراء).

واته: هه ر کام له هه سه نی به صری و موجهید و قه تاده (په حمه تی خوایان لێ بێ) گوته وێانه: ﴿الْمُتَلَقِّيَانِ﴾، ئه و دوو فریشته نه ن که کرده وه کانت، چالاکیه کانت تۆمار ده کهن، یه کێکیان له لای راسته، چاکه کانت تۆمار ده کات و، ئه و ی دیکه لای

چه پته و خراپه کانت تۆمار ده کات، هه سه نه به صرایی گو توهی: هه تا کاتیک که مردی لاپه ره که ت (ده فته ره که ت) ده پیچرته وه، (هی کرده وه کانت) و له پۆژی قیامه تیدا پیت ده گو ترئ: ﴿أَقْرَأْ كُنْتُ كُفً يَنْفِيكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا﴾ (الإسراء، نووسراوه که ت بخوئنه وه ئه مرؤ هه ر خو ت به سی لپه رسینه وه له گه ل خو تدا بکه ی.

۶- کو تایی ئه م مه سه له یه به دوو فه رمایشتی پیغه مبه ر دئین ﷺ که ئه وه ده گه یه نن وه ک پیشتیش گو تمان، که ده گو ترئ: کرده وه کانی مرؤ ف تۆمار ده کرئ، مه به ست پی نیه ته کانی نیو د ل و، خولیا یه کانی می شک، هه روه ها بیژرا وه کانی زمان، هه روه ها ئه نجام درا وه کانی به ئه ندامه کانه وه، هه موویان ده گرئته وه، هه ر چوار چۆره که ی ده گرئته وه، ئه م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ به لگه یه له سه ر ئه وه:

أ- پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: إِذَا هَمَّ الْعَبْدُ بِالْحَسَنَةِ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَإِذَا هَمَّ بِالسَّيِّئَةِ لَمْ تُكْتَبْ عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ، وَإِنْ تَرَكَهَا لِلَّهِ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ (أخرجه البخاري: ۲۴۳۵، ومسلم: ۲۰۷).

واته: هه ر کاتیک به نده ویستی چاکه یه ک بکات، چاکه یه کی بۆ ده نووسرئ، ئه گه ر ئه نجامیدا، ده چاکه ی بۆ ده نووسرئ، به لām هه ر کاتی به نده ویستی خراپه یه ک بکات، بۆ نانووسرئ، کاتیک ئه نجامیدا، خراپه یه کی بۆ ده نووسرئ، به لām ئه گه ر له به ر خوا وازی لی هی نا (و، لپی په شیمان بۆ وه)، چاکه یه کی بۆ ده نووسرئ.

که واته: (إِذَا هَمَّ)، ئه گه ر ویستی، مانای وایه فریشته کان نیازو مه به ستی نیو د لپش ده زانن.

ب- هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ، أَوْ تَكَلَّمْ (أخرجه البخاري: ۶۶۶۴، ومسلم: ۱۱۶).

واتە: بە دنیایی خوا بۆ ئەم ئۆممەتە (ی پێغەمبەر ﷺ) لێبوردەیه لە هەر شتێک لە داییدا دی و دەچیت، (واتە: خولیاپەکانی ئێو دڵی و نیازو مەبەستەکان)، مادام کاری پێ نەکات، یاخود قسە نەکات.

بەلام ئەگەر قسە ی کرد، لە قەدەر قسەکە ی سزا هەیە و پاداشت هەیە، بەپێی جوۆری قسەکە ی، هەروەها ئەگەر کردەوێشی کرد، بەهەمان شێوە.

مهسه له ی دووهم:

هاتنی بیهوشی مردن که مروقی بیروا، هه ر خو ی له و مردنه لاده داو،
فووکران به که په نادا له لایه ن ئیسرافیه وهو، هاتنی هه ر که سیک له گه ل
پیشخو دهر و شایه دیکدا و، په رده له سه ر چاو لادرانی و چاک بینینی:

خو ده فهرمو ی: ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝۱۱﴾ وَنُفِخَ فِي
الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ ﴿۱۰﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيْدٌ ﴿۱۲﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا
فَكَفَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَلِيدٌ ﴿۱۳﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له نو بر گه دا:

۱- ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾، بیهوشی مردن به راستی هات، یان: به چه سپاوی
هات، یان: به شیوه یه کی پر حیکمه ت که هه ر شایسته ی خوایه هات، (السکره: إِسْمٌ لِّمَا
يَعْتَرِي الْإِنْسَانَ مِنْ أَلَمٍ أَوْ اخْتِلَالٍ فِي الْمَزَاجِ يَحْجُبُ مِنْ إِدْرَاكِ الْعَقْلِ، فَيَخْتَلُ الْإِدْرَاكُ وَيَعْتَرِي
الْعَقْلُ غَيْبُوبَةً، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ السَّكْرِ وَهُوَ الْغَلِيُّ)، (سکره): ناوه بو ئه وهی به سه ر ئینسان
دی، به هو ی ئازاریکه وه، یان به هو ی تیکچوونی سرووشتییه وه، که ده بیته هو ی ئه وهی
عه قل بهوشی له وه که تیبگات و، عه قل جوړیک له بیناگایی به سه ردا دی، (سکره) له
(سکر) دوه هاتوه، به مانای (غلق)، واته: داخستن، پتوهدان.

۲- ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾، [ئهمه ش گوتراوی بیژهریکه بیژهریک پتی ده بیژی به و مروقه،
یاخود به زمانی حال ده گوتری:] نا ئه وه بوو که تو خو ت لئ لاده دا، ﴿تَحِيدُ﴾، (حَادَ يَحِيدُ
حَيْدًا، أَي: هَرَبٌ يَهْرُبُ هُرُوبًا)، یان (مَالٌ يَمِيلُ مَيْلًا)، (حَیْدَ) به مانای راکردن و خو لئ لادن
دی: (تَحِيدُ، أَي: تَفَرُّ وَتَهَرُّبٌ، وَهُوَ مُسْتَعَارٌ لِلْكَرَاهِيَةِ، أَوْ لِيَتَجَسَّبَ أَسْبَابُ الْمَوْتِ)، (تحید) واته:
هه لده هاتی، خو ت لاده دا، به لام لیره خوازاوه ته وه بو پیناخوش بوون و، خو دوورگرتن له
هوکاره کانی مردن، یان بیرکردنه وه له مردن.

له و باره وه ئهم فهرمايشته ی پيغه مبهري خوا ﷺ دينين:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، كَانَتْ تَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ بَيْنَ يَدَيْهِ رَكْوَةٌ «أَوْ غُلْبَةٌ فِيهَا مَاءٌ»، فَجَعَلَ يُدْخِلُ يَدَيْهِ فِي الْمَاءِ، فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنْ لَمَوْتُ سَكَرَاتٍ» ثُمَّ نَصَبَ يَدَهُ فَجَعَلَ يَقُولُ: «فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى» حَتَّى قُبِضَ وَمَا لَتْ يَدُهُ { (أخرجه البخاري: ۴۱۸۴).

واته: عائشه (خوا لئ رازی بئ) ده لئ: پيغه مبهري خوا ﷺ دۆلچه ئاويك، يا خود قاپه ئاويكي له لا بوو، [ئاوه كه ده بئ سارد بووبئ]، ده ستي تيده خست و دهم و چاوي خوئي پئ ده سري، [بيگومان گهرماي بووه، يا خود بو ئه وه ي ئاره فه كه بسري]، ده يفه رموو: بيگكه له خوا هيچ په رستراو نين، مردن بهووشي ههن، ئنجا دوايي پيغه مبهري ﷺ ده ستي چه قاند و فهرمووي: بو لاي هاوه لاني بهرز، هاوه لاني سه ري، هه تا گياني كيشراو ده ستي لار بووه.

كه واته: مردن بو همموو كه س حاله تيكي ناخوشه و، جوړيكي له ئازاري ههر هه يه، ته نانه ت بو پيغه مبهري خواش ﷺ، بو ئه وه ي بزاني پيغه مبهريش ﷺ له همموو پروه كاني ديكه ي، كه هي مرو فائن، ئه ويش مرو ف بووه، به مردن ئازاري پيگه يشته و، به لام به دئنياي پيغه مبهري خوا ﷺ له مردنه كهيدا زانيويه تي كه سه فه ره و بو خزمه ت خواي په ره ر دگار، پروحي له جه سته ي جيا ده بيته وه، پروحه كه ي ده چي ته لاي هاوه لاني سه ري، لاي فريشته كان، خزمه ت خواي په ره ر دگارو، فريشته كان و، جه سته كه شي ده خري ته وه ئيو خاك.

(۳) - ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو به كه په نادا كرا، ئهم فوو به بيگومان فووي دووه مه، چونكه ده فه رموي:

(۴) - ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾، ئه وه روژي هه ره شه يه، (أي: يَوْمُ حُصُولِ الْوَعْدِ الَّذِي كَانُوا تُوعَدُوا بِهِ)، روژي ها ته دي ئه وه هه ره شه يه، كه هه ره شه يان پئي ليكراوه، ليره دا هه مووي

مہ بہ ست قسہ کردنہ لہ ئینسانی بیپروا، چونکہ بۆ بیپروایان ئەو پۆژی دواپی قیامەت و زیندوو کرانەو، پۆژی ھەر پەشەییەو پۆژی پەیدا بوونی مەترسی و تازارو سزایە.

۵- ﴿وَمَجَّاتُ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيْدٌ﴾، ھەموو کەسێک ھات، پێشخۆدەرێک و شایەدێکی لہ گەلدا، لێرەدا دەگونجی کە دەفەر موێ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ھەموو کەسێک بێت لہ مروفا، ئەو کاتە دەبێت بڵێن: ئەو دوو فریشتانە ی پێشخۆی دەدەن، شایەدییەکی لەسەر دەدەن، ئەگەر مەبەستیش لہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾، (کُلُّ نَفْسٍ مُّجْرِمَةٍ)، ھەموو نەفسێکی تاوانبار بیپروا و خراپە کار بێ، کە ئەمەیان زیاتر پێدەچن، بەچەند بەلگە یەك:

۱- سیاقە کە باسی مروفی بیپروایە، کە دەفەر موێ: ﴿وَمَجَّاتُ سَكْرَةُ الْوَتِّ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتُ مِنْهُ نَجِيْدٌ﴾، بەدلتیایی بابای بیپروایە کە خۆی بەسەر مردنەو نایات و پیتی خۆشە باسی مردنی بۆ نەکرێ و باسی دوا ی مردنی بۆ نەکرێ و خۆی لێ لادەدات، بەلام ئینسانی پروادار یادی مردن دەکات و مردن وەک سەفەرێک و، دەروازە یەك کە لێیەو دەچن بۆ جیھانی بەرزەخ و بۆ خزمەت خوای پەروەردگارو بۆ لای ئەو پاداشتە ی کە بۆی دانراو، تەماشای دەکات.

۲- پاشان بە بەلگە ی ئەو کە دەفەر موێ:

﴿مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيْدٌ﴾، واتە: لێخوڕ، پێشخۆدەر، کە ئەم تەعبیرە خوا ﷻ وەک باسماں کرد، پێشتر لہ سوورەتی (مریم) دا باسماں کرد، خوا ئەم جوړە تەعبیرە ی بۆ بیپروایان و خراپە کاران بەکارھێناو، بەلام بۆ پرواداران تەعبیرێکی دیکە ی بەکارھێناو، وەک دەفەر موێ: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ﴿٨٥﴾ ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ ﴿٨٦﴾ ﴿مریم﴾، واتە: ئەو پۆژە ی پارێزگاران بە شیۆی میوان و شانندی رێژ لێگیرا، بە رێ دەکەین بۆ لای خوای بە بەزەیی، بەلام تاوانباران بە تینویتی لێدەخوڕین، وەک چۆن ناژەلکی تینو بەرەو ناو لێدەخوڕدێ، ناوا لێیان دەخوڕین.

کەواتە: ئەو ھەش بەلگە یەکی دیکە یە لەسەر ئەو کە لێرەدا: ﴿وَمَجَّاتُ كُلُّ نَفْسٍ﴾، یانی: ھەر کەسێکی بیپروا و تاوانبارو خراپە کار.

۳- ههروه‌ها به به‌لگه‌ی نهوه که دواپی خوا ﷻ ده‌فرموئ:

(۷) - ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، تۆ بیتاگابووی له‌مه، کئ بئ ناگایه له جیهانی به‌رزه‌خ و له مردن و له‌وه‌ی که له دوا‌ی مردن دئ؟ ئینسانی ببیروا.

۴- ههروه‌ها به به‌لگه‌به‌کی دیکه‌ی چواره‌م که ده‌فرموئ:

(۸) - ﴿فَكُنْفَأْنَا عَنْكَ غِطَاءً﴾، په‌رده‌که‌تمان له‌سه‌ر چاوت لادا، چونکه نهوه که‌سانی ببیروان که هه‌تا نه‌مرن، په‌رده‌ی بیتاگایی له‌سه‌ر چاویان لاناچئ، به‌لام ئینسانی پرودار هه‌ر له دنیا‌دا، ئەو په‌رده‌یه‌ی درانده‌و لایداوه، به‌هۆی ئەو بووناسیی و ئیمان و عه‌قیده‌و خوا په‌رسته‌یه‌وه، که له خۆیدا ده‌یه‌پنێته دی، ئەم په‌رده‌ی بیتاگایه لاده‌چئ له‌به‌رچاوی، راستیه‌کان ده‌بینئ، به‌چاوی عه‌قڵ و دڵ ده‌یاننێئ، هه‌ر وه‌ک عه‌لی کوری ئەبوو تالیب (خوا لئی رازی بئ)، گو‌توویه‌تی: (لَوْ كُشِفَ الْغِطَاءُ مَا زِدْتُ يَقِينًا)، ئەگه‌ر په‌رده‌ لایچئ دنیایم زیاد ناکات، بو‌چئ؟ چونکه ئەگه‌ر په‌رده‌ لایچئ به‌چاوی سه‌ر به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و فریشته‌کان ببینئ، ده‌گونجئ چاوی سه‌ر به‌هه‌له‌دا بچئ، به‌لام شتێک که خوا ﷻ له رپی پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ به‌تۆی را‌ده‌گه‌یه‌نئ، تۆ دنیایی و یه‌قینیکی تۆ په‌یدا ده‌بئ، زیاتر له‌وه‌ی که به‌چاوی سه‌ر ببینئ!

که ده‌فرموئ: ﴿مَعَهَا سَائِقٌ وَنَهِيٌّ﴾، ده‌لئ: (السَّائِقُ: الَّذِي يَجْعَلُ غَيْرَهُ أَمَامَهُ يُزَجِّجُهُ فِي السَّيْرِ لِيَكُونَ مِمَّا رَأَى مِنْهُ)، که‌سێکه جگه‌ له خۆی پێش خۆی ده‌داو، لئی ده‌خو‌رئ، تا‌کو هه‌ر له‌به‌ر چاوی بێت و لئی ون نه‌بئ، به‌و لا‌ولادا نه‌چئ، وه‌ک گو‌تمان: ئەو ته‌عبیره‌ خوا ﷻ زیاتر بو‌خه‌لکی ببیروای به‌کاره‌یناوه، بو‌وێته ده‌فرموئ: ﴿كَلَّمَآ يُسَافِرُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ (۶) الانفال، وه‌ک به‌ره‌و مه‌رگ لی‌بخو‌پرێن و مه‌رگه‌که‌شیان له‌به‌ر چاو بئ، هێنده ده‌ترسان.

﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، به‌دنیایی تۆ له‌مه‌ له‌بئ ناگایی دابووی، ئەمه‌ گو‌تراوی قسه‌یه‌کی قرتێنراوه، یانی: ده‌گو‌ترئ، یاخود: به‌هه‌ر کام له‌تاوانباران

ده لَیْن: تُو له مه له بَیْ ئاگای دابووی، (الْغَفْلَةُ: الذُّهُولُ عَمَّا شَأْنُهُ أَنْ يُعْلَمَ، وَأُطْلِقَتْ هُنَا مَعَ الْإِنْكَارِ وَالْجَحْدِ عَلَى سَبِيلِ التَّهْكُمِ).

﴿عَفَلَتْ﴾، بریتیه: له بَیْ ئاگای له شتیک که ده بَیْ بزانی، به لَم لَیْره به مانای نکوولی کردن و دان پیدا نه هینان هینراوه، له سه ر شیوهی گالته پیکردن.

﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، په رده که همان له سه ر چاوت لادا، پوښاکه که مان له سه ر چاوت لادا، (غِطَاء)، شتیکه وه که سه ر قاپ شتیک پيدا بپوشری، هه رو هک (غِشَاء)، که شتیکه شتیک پيدا بپوشری، به لَم (غِطَاء) به زوری به سه ری قابله مه و مه نه جَل و ده فر ده گوتری، به لَم (غِشَاء) به پوښاک ده گوتری، (كُشِفَ الْغِطَاءُ، تَمْثِيلٌ لِحُصُولِ الْيَقِينِ بِالشَّيْءِ بَعْدَ إِنْكَارٍ وَقُوعِهِ)، سه ر قاپ له سه ر لادان، یان په رده له سه ر لادان، وینا کردنه بُو په یدابوونی دلنایی له باره ی شتیکه وه، دوا ی ئه وه ی نکوولی له هه بوونی کراوه، ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾، ئه و مروځه که روو حی له جهسته ی جیا ده بیته وه، وینا کراوه به که سی که په رده یه کی له بهر چاوه و، په رده که لاده ری، یان له کیف و قوزاخیه کدایه و، له و ی ده یندریته ده ری.

(۹) - ﴿فَمَرَكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾، [نهم (ف) ه بُو به دوا داهاتن (تعقیب) ه]، دوا ی ئه وه تُو په که سه ر ئه مړو چاوت تیژه، یان (ف) ی ته فریعه، واته: له ئه نجامی ئه وه دا که په رده که همان لاداو له بهر چاوت، ئه مړو چاوت تیژه و، واته: باش ده بینئ، (حِدَّةُ الْبَصَرِ: قُوَّةُ تَفَادِهِ فِي الْمَرِي وَحِدَّةُ كُلِّ شَيْءٍ قُوَّةُ مَفْعُولِهِ، وَمِنْهُ حِدَّةُ الذَّهْنِ وَالْمَعْنَى: شَاهَدَتِ الْبَحْثُ وَالْحَشَرُ وَالْجَزَاءُ..)، (حِدَّةُ الْبَصَرِ: بریتیه له هیزی چاو له بیندراوه که دا، باش پی ده بینئ، ئنجا حیدده تی هه ر شتیک و، تیژی هه ر شتیک بریتیه: له ئه وه ی زور کارا بئ، ده گوتری: زه ینی زور تیژ، که واته: مه به ست ئه وه یه تُو ئه مړو لئیرسرانه وه و کوکرانه وه و سزاو پاداشت زور چاک ده بینئ و، که وتوو یه حاله تیک که هه رچی ته م و مژی گومان و دوودلییه هه مووی په و یوه ته وه، ئیستا که وتوو یه ئیو واقعی که پئشر نکوولیت لی ده کرد.

که ده فرموی: ﴿سَابِقٌ وَسَّيِّدٌ﴾، زانایان به چه ند واتایه ک لیکیان داوه ته وه:

أ- ھەندىكىيان گوتتويانە: دوو فرىشتەن، يەككىيان باباى تاوانبار لى دەخوپى و، ئەويدىكەيان شايدە دە لەسەرى.

ب- ھەندىكى دىكە گوتتويانە: ھەر يەك فرىشتەيە لىشى دەخوپى و شايدە دىشە لەسەرى.

ج- ئىبنو عەبباس (خو لىيان رىزى بى) گوتتويەتى: (السَّائِقُ الْمَلَكُ، وَالشَّهِيدُ مِنْ أَنْفُسِهِم الْأَيْدِي وَالْأَرْجُلُ)، (سائق) فرىشتەكەيە، ئەوھى كە لىي دەخوپى پىش خۇى دەدا، بەلام شايدە دەكە لەخۇيانە، دەستەكانيان و پىيەكانيان.

د- ئەبوو ھورەيرە (خو لىي رازى بى)، گوتتويەتى: (السَّائِقُ الْمَلَكُ وَالشَّهِيدُ الْعَمَلُ)، لىخوپرەكە فرىشتەكەيە و، شايدە دەكەش كىرەدەكەيە.

ه- ھەسەنى بەصرائى رەھمەتى خۇاى لى بى، گوتتويەتى: (سَائِقٌ يَسُوقُهَا وَشَاهِدٌ يَشْهَدُ عَلَيْهَا بِعَمَلِهَا)، لىخوپرىك لىي دەخوپى و، شايدە دىك شايدە دىي لەسەر دەدات بە كىرەدەكەي.

و- ھەندىكىش گوتتويانە: (السَّائِقُ: الْقَرِينُ الْجَنِّي) لىخوپرەكە ئەو قەرىنە جەندەيەكە لەگەلىدەيە.

ز- منىش واى تىدەگەم كە: ﴿سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾، واتە: ئەو دوو فرىشتانەي لەگەلىدە بوون و، كاتى خۇى كىرەدەكانيان تۆمار كىردوون، ھەر ئەو دووانەن، ﴿سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾، ھەر كامىكىيان پىش خۇشى دەدات و، شايدە دىشە لەسەرى، ھىچ رىگىرىيەك لەو مانايەش نىە!!!!!!!!!!!!

بەلكو پىم واىە ئەو مانايە لەوانى دىكە باشترە، واتە: ھەر ئەو دوو فرىشتەيەي كە كاتى خۇى لەگەلى بوون، ئەوانن (سائق وشەيد) چونكە ئەگەر ئەو فرىشتانەي كىرەدەكانيان تۆمار كىردوون، ئەوان نەبن و فرىشتەيەكى دىكە بى، دەلى: تۆ كىرەدەيە مەنت ئاگا لى نەبوون، بەلام ئەو فرىشتانەي كىرەدەكانيان

تۆمار كىردوون، ئەگەر ھەر ئەو دوو فرىشتانە پېش خۇشى بدەن و، شايدەدىش بىن لەسەرى، زياتر دەبنە بەلگە بەسەريەو، دەلّين: ئايا ئىمە لەگەلت نەبووين كە فلان شتەت كىرد؟ كە جارى دىكەش گوتومانە، دەگونجى ئەو فرىشتانە بە باشترىن شۆەى تۆمار كىردن، ھەموو نەتەكانى نىو دلّيشى و، خولايەكانى نىو بىرو زەينىشى، ھەروەھا قسەو تەعبىرەكانى و، كىردەو ھەلوئىستەكانى ھەموويان تۆمار بكن، بە شۆەيەك بە دەنگ و وئىنە بىخەنەو بەر چاوى.

بۆيە لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو، بەلام واى تىدەگەم كە ئەگەر بگوتى: ﴿سَاقُ وَشَيْدُ﴾، واتە: ھەر كام لەو دوو فرىشتانەى كە كاتى خۇى كىردەوكانىيان تۆمار كىردوون، ئىستا ھەر كامىكىيان پېش خۇشى دەدا و، شايدەدىشى لەسەر دەدا، نەك بەكىكىيان پېش خۇى بدات و، يەكىكىشىيان شايدە بى لەسەرى، ھەر كامىكىيان سائىقىشەو شەھىدىشە.

مەسەلەى سىيەم:

لە پوژى قىيامەتدا قەرىنە جەندەكەى باباى كافەر، بە شانازىيەو دەلى: ئەمەم ساز كردو، واتە: بۆ سزادان، خواش فەرمان بە دوو فرىشتەكان دەكات، ھەر بىپروايەكى نەسەلمىنى پىگەر لە چاكەى دوو دل، كە ھاوبەشى بۆ خوا داناو، فرى بدەنە نىو نازارى سەختى دۆزەخو:

خوا دەفەرموى: ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ، هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾ (٢٢) ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ عَنِ﴾ (٢١) ﴿مَنَاجٍ لِّلْخَيْرِ مَعْتَرٍ قَرِيبٍ﴾ (٢٥) ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ (٢٦).

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە ھەوت بىرگەدا:

(١) - ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ ھاوشىنەكەشى گوڤ، لە ھاىلكدا پىي دەگوڤرى: لەم ھالە بىئاگاڤو، پەردەكەئمان لەسەر چاو لاداو، چاوت تىژ دەبىنى، ئەویش دەلى:

(٢) - ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾ ئەمە لە لای من ئامادەيە، ئنجا زانايان گوتووينا: (قَرِين) يانى فرىشتەكە، بەلام ھەندىكيان گوتووينا: يانى: (قَرِين) ھە جەندەكەى، كە بە تەئكىد ئەو مانايە بەھىزترە.

ھەندىكيشيان گوتووينا: ھاوشىنەكەى لە مروڤان، بەلام بىگومان ئەوھى دووھەميان بەھىزترە، چونكە وشەى (قَرِين)، لە قورئاندا كە بەكارھاتو زياتر بۆ جەنڤىك كە لەگەل مروڤ داھەو، ھانى دەدات بۆ خراپە، بەكارھاتو، ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي﴾ ئەمە لە لای من ئامادەيە، (عَيْن) بە ماناى (مَعَد)، ئامادەكراو، ياخود (حاضر) ئامادە، ھەردوو واتايەكەش لىك نىكن.

(٣) - ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ عَنِ﴾ ھەردووكتان فرى بدەنە نىو دۆزەخو، ھەر زۆر بىپروايەكى پشت لە ھەفكەرو، ناكۆك لەگەل ھەق، نەسەلمىن بۆ ھەق.

بوچی ده فہرموی: ہر دوو کتان فری بدہن؟ وہک پیشتریش گوہان، تہمہ
چوار مانایان ہلدہ گری:

۱- تہمہ فہرمانہ بہ دوو فریشتہ کان! واتہ: تہی دوو فریشتہ کان فری بدہنہ دۆزہ خہوہ.

۲- یاخود: خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ لہ گہل یہک فریشتہ یقی، بہ لَام دواندہنہ کہ بہ پئی عورفی عہرہ بان، کہ
جاری وا ہہ بوہ یہک کہ سیان دواندوہ، بہ لَام رانوی دووانیان بو بہ کارہیناوہ.

۳- واتای سییہ می تہوہ یہ: (تَنْبِيَهُ الْفَاعِلِ تُزِلَّتْ مَنْزِلَةً تَنْبِيَهُ الْفَاعِلِ، أَي: أَلْقِ أَلْقِي)، کہ
بکہرہ کہ کراوہ بہ دووان، تہمہ وہک تہوہ وایہ خودی کردہوہ کہ کرابی بہ دووان، واتہ:
فری بدہ، فری بدہ.

۴- بہ لَام من پیم وایہ ہر تہو دوو فریشتانہی کہ لہ دنیا دا چاودیر بوون بہ سہریہوہ،
خوا فہرمان بہ ہر دوو کیان دہکات کہ تہو کہ سہی بیپروایہ کی بیپروا بووہ و کہللہ رقی
و سہرسہخت بووہ لہ کوفردا، (عَنِيْد: أَي: الْمُعَانِدِ الْمُعْرِضِ عَنِ الْحَقِّ، عِنْدَ يَعْنِي عُنُوْدًا، أَي:
خَالَفَ وَرَدَ الْحَقَّ وَهُوَ يَعْلَمُ، وَالْجَمْعُ عُنْدٌ، مِثْلُ رَغِيْفٍ وَرُغْفٍ)، (عَنِيْد) بہ مانای (مُعَانِدِ)
دی، واتہ: کہ سیک کہ پشت لہ ہق دہکات و، دہشرانی حہق، بہ لَام رقی دہکاتہوہ،
(عَنِيْد) بہ (عُنْد) کو دہکریتہوہ، وہک چۆن (رَغِيْف) بہ (رُغْف) کۆدہ کریتہوہ، (رَغِيْف)
واتہ: نایتیک، (رُغْف) واتہ: نانہکان.

خوای زاناو شارہزا تہو کہ سہ چہند سیفہ تیکی زۆر خراپی لی ہلدہ دات،
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، ہر زۆر بیپروایہ کی، زۆر نہ سہ ملین و کہللہ رقی.

۴- ﴿مَتَاعٌ لِلْحَيْرِ﴾، زۆر ریگرہ لہ چاکہ، ہہموو جوڑہکانی چاکہ.

۵- ﴿مُعْتَدِرٌ مُّرِيْبٌ﴾، (معتمد) دہستدریزکارو سنوورشکین، ﴿مُرِيْبٌ﴾، بہ دوو واتایان
دی:

۱- بہ واتای خوئی دوو دل (مُرْتَاب) بووہ.

ب- به مانای (المُدْخُلُ فِي الرَّيْبِ)، خه لک که وینه نیو دوو دلی و گومانه وه.

(۶) - ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، ئەو که سه ی له گه لّ خوا دا په سترای دیکه ی دانا وه، (الذی) که (إِسْمَ مَوْصُول) ه، به ده له بو ئەوه ی پیشی، ده شگونجی نیهاد بی و، دوایه که ی گوزاره به، ئەمه جهوت سیف هت.

(۷) - ﴿فَالْقِيَاءُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾، ده جا هه ردووکتان فری بدنه نیو سزایه کی هه ره سه خت و دزواره وه، ئەمه ش جه ختکردنه وه ی فه رمای یه که مه، که فه رموی: ﴿الْقِيَاءُ فِي جَهَنَّمَ﴾، پیشی فه رموی: ﴿الْقِيَاءُ فِي جَهَنَّمَ﴾، لیره ش ده فه رموی: ﴿فَالْقِيَاءُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾، که واته: ئەو دوزه خه سزایه کی زور سه خت و بی په زای تیدایه.

مەسەلەى چۈرەم:

پاكانە بۇ خۇ كۈردى قەرىنە جندەكە، كە باباى كافىر ھەر خۇى لە گومرايەكى دۈوردا بووۋە ئەو ياخىى نەكردۈ، پۈگرتنى خواش ﷻ لە دەمەقالتى و مشتومپان لەلاى، بە بەلگەى ئەوۋى كە پىشتەر ھەرەشەى سزای پىنگەياندوون، تىستاش بىرارى خوا ناگۈرپى و، ستەمىش لە بەندەكان ناكات:

خو دەفەرمۈى: ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدِيَ وَلَا وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْعَبِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدِي وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾﴾.

شىكردنەوۋى ئەم ئايەتانه، لە شەش بىرگەدا:

۱- ﴿قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ﴾. ھاۋنشىنەكەى گوتى: پەرۋەردگارمان! من ياخىيم نەكردۈ. (قرىن) پىشتىش باسماں كۈرد، واتە: قەرىنە جندەكەى، گوتى: ئەى پەرۋەردگارم! ﴿مَا أَطْعَمْتُهُ﴾. من وام لى نەكرد ياخىى بى، (أَي: مَا جَعَلْتَهُ طَاعِيًا)، من وام لى نەكرد ياخىى بى و لە ستور دەرېچى.

۲- ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾. بەلكو ھەر خۇى لە گومرايەكى دۈوردا بوو، لىرەدا دەرەكەۋى ئەو بېرۋايە كە دەھىترى بۇ سزادان، دەيەۋى پاكانە بۇ خۇى بكات، ئەستۈ پاكيى خۇى پابگەنەى و، خەتايەكە لە مى قەرىنە جندەكە بكات، بۆيە ئەۋىش بەرگىرى لە خۇى دەكات و، دەلى: بۇ خۇى لە گومرايىدا بووۋە، ھەزى لە گومرايى كۈردۈ، ئەگەرنا ئەگەر بۇ خۇى ھەزى لى نەبوۋايە بە قسەى نەكردبامايە، توانام نەبوو واى لىيكەم، لە تۆ ياخىى بى و بگەۋىتە ھالەتى ملھورپى و سەركىشىيەۋە.

بۆيەش دەفەرمۈى: ﴿وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾. بەلام خۇى لە گومرايەكى دۈوردا بووۋە، چونكە شتى دۈور مەرۋف بە زەھمەت دەيگاتى، واتە: ئەو لە گومرايەك دابوۋە كە زۆر پۈشتۈۋە و، دۈور كەۋتۈتەۋە لە ھەق، ئەمە ۋەك ئەو

ثابتهی سووره قی (البقرة) یه، که ده فهرموی: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ أُتْبِعُوا مِنَ الذِّبْرِ أَتْبِعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ (البقرة، واته: یادبکه وه! کاتیک نهوانه ی په پره و بیان لیکراوه، حاشا ده کهن لهوانه ی شوئییان که وتوون، سزاو نازاریان دی و، هه موو په یوه نندییه کانیان پچراند.

لهو پرژده دا ههر که سه خوا خوا یه قی خو ی دهر باز بکات، گونا هو تاوان له نه ستوی به رانه ره که ی بخت و، نه ستو پاکیی خو ی رابگه یه نی، به لام بیگومان ههر خو یان فریو ده دهن، چونکه خوا ﴿لَا يَسْتَكْبِرُ﴾ هیچ شتیکی لی په نهان نابی.

(۳- ﴿قَالَ لَا تَخْصِمُوا لَدَيَّ﴾، (خوا) فهرموی: له لای من دهمه قالی و ناکوکی مه کهن، (الإختصام: المُخَاصَمَةُ)، (إختصام) یانی: ناکوکی و دهمه قالی و مشت و مړ.

(۴- ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ﴾، له حالیکدا من پیشت هره شه م بو نارد بوون، واته: ههر شه م بو نارد بوون، که نه گهر نه هلی کوفرو تاوان و خراپه بن، سزاتان ده دم، نه مه لی و هره گیرئ که له نیوان مروقه بی پروا و خراپه کاره که و، قهرینه جنده که ید، مشتمو پووه، ههر کامیکیان هه ولئ داوه: خه تا له ملی نه وی دیکه بکات، بویه خوا ﴿فَهَرَمَانِيَانِ﴾ فهرمانیان پنده کات که بی دهن گ بن، چی دیکه مشت و مړ نه کهن، چونکه هیچ سوودی نیه، له حالیکدا که خوا پیشت هره شه ی خو ی بو نارد بوون، ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكَ بِالْوَعِيدِ﴾، (آی: قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ الْوَعِيدَ قَبْلَ الْيَوْمِ، وَالتَّقْدِيمُ جَعَلَ الشَّيْءَ قُدَّامَ غَيْرِهِ، واته: پیش نه مړو من هره شه م بو نارد بوون، (تقديم): بریتیه له وهی تو شتیک بخه یه پیش ده می که سییک.

(۵- ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، قسه له لای من ناگو ری، واته: نهو پر یاری ی بوم داون، که ده بن بی پروایان سزا بدرین و، چاکه کاران پاداشت بدرینه وه و، پر یاریش له لای من ناگو ری.

(۶- ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، من سته مکاریش نیم بو به ننده کان، واته: سزاو نازاریک که خوا ﴿بَيِّرُوا﴾ بی پروایان پی سزا ده دات، یانی: نه مه دادگه رییه کی ره هایه و، قسه کردن و

مشتومر کردن، لیره سوودی نیه، چونکه بریاری خوا بِأَمْرِ اللَّهِ که لهسر بناغهی حکمهی خوا و زانیاری خوا دامه زراوه، گۆرانی بهسهردا نایهت، شتیک گۆرانی بهسهردا دیت که ناههق بی، بهلام (۲ + ۲) له دنیاو قیامهتدا ههر دهکاته (۴)، شتی راست چهسپاوه، نهوه شتی ناههقه که گۆرانی بهسهردا دی.

که دهفرموئ: ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ﴾، تههم (ب)هی (بالوعید) وهک (ب)ی ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ ...﴾ (۶) ﴿إِلَّا الْمَانِدَةَ﴾، تهنیا بۆ جهختکردنهوهو زیاتر بههیزکردنی واتایه کهیه، که دهفرموئ: ﴿مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ عَلَىٰ﴾، (آی: لَسْتُ مُبْطِلًا فِي الْوَعْدِ قَوْلًا وَالتَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، وَمَا لَيْسَ بِبَاطِلٍ فَلَا يُدِلُّ).

که دهفرموئ: ﴿مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ عَلَىٰ﴾، واته: من له ههرهشه کردنه کهمدا لهسهر ناههق نهبووم، چونکه ههرهشه قسهیه، ﴿الْقَوْلُ﴾، که (آل)ی ناساندنی لهسهره، بۆ (عهده)، واته: له قسه کهمدا، واته: له ههرهشه کهمدا که به قسه ناردبووم، ناههق نهبووم، ههر شتیکیش که ناههق نه بی ناگۆردی.

ئجا که دهفرموئ: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعِيدِ﴾، واته: له نهجامی نهوهدا که من ستهمکار نیم بۆ بهندهکانم، بۆیه پیشتر ههرهشه بۆ ناردوون و، ناگادارم کردوونهوه، که واته: نهگهر ههرهشه بۆ نه ناردبانایه، نهو کاته ستهمیکی گهوره دهبوو له منهوه بهرانبهه به بهندهکانم.

پیشتریش گوتمان: وشهی (ظلام) که به کارهاتوه، ههن دیک له زانیان گوتوو یانه: ههر به مانای زولمه، (ما أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعِيدِ)، بهلام له راستیدا (ظلام) ریزگهی زیده پژی (صیغه مبالغه)یهو، تهمه چهند واتایه کی ههن: **أ/** تهگهر ستهمم له بهندهکانم کردبایه، زۆر ستهمکار دهبووم.

ب/ سیفەتەکانی خوا ھەموویان لە لووتکەدان، کەواتە: ئەگەر ستەمکردن سیفەتێکی
 خوا بووایە، دەبووایە خوا (ظَلَّامٌ بَيْتٌ، واتە: زۆر ستەمکار بێت، بەلام وانیە.

ج/ لەبەر ئەوەی ستەمی خوا لە بەندەکان، لە ھەموویان دەبێ، مانای وایە دەکاتە
 ستەمیکی زۆر، بۆیە بە (ظَلَّامٌ) ھێناویەتی.

مه سه له ی پینجه م و کۆتایی:

له پۆزی قیامه تدا خوا له دۆزه خ ده پرسى: ئایا پر بووی؟ تهویش ده لى: زیاده ماوه؟

خوا ده فهرموى: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ (۳۰)

شیگردنه وهی ئه م، ئایه ته، له سهی برگه دا:

(۱) - ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾، ئه و پۆژه که به دۆزه خ ده لى، ﴿نَقُولُ﴾، خویندراویشه تهوه: (یقول)، واته: ئه و پۆژه که خوا به دۆزه خ ده فهرموى:

(۲) - ﴿هَلِ امْتَلَأَتْ﴾، ئایا پر بووی؟

(۳) - ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾، تهویش ده لى: ئایا زیاده ههیه؟

زانایان له باره ی ئه و پرسیار و وه لآمه وه، قسه ی زۆریان کردوه:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: ئه و پرسیار و وه لآمه راسته قینه یه، واته: خوا ﴿يَوْمَ﴾ له دۆزه خ ده پرسى، دۆزه خیش ئاوا وه لآم ده داته وه، ئه گه ره که یه کێک بلى: دۆزه خ شتیکی زیندوو نهیه؟ ده گوترى: خوا ﴿يَوْمَ﴾ که ئه ندامه کانی مرووف: پى و ده ست و پىست و هتد دى نینه دوان، وه ک ده فهرموى: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) النور، مانای وایه دۆزه خیش بى نینه قسه بو خاى بالاده ست زۆر ئاساییه.

ب- هه ندیک گوتوو یانه: لیره دا مه به ست پى مه جازه، واته: دۆزه خ هینده فراوانه، هه ره تى ده کرى و پر نابى، وه ک خوا پى بفرموى: ئه رى پر بووی؟ تهویش به زمانى حال بلى: کوا زیاده ماوه؟ که واته: له بهر ئه وه ی دۆزه خ زۆر فراوانه وه ک ئه وه بلى وایه.

به لآم پرسیار کردن و وه لآمده وه که، چ راسته قینه بى، مه جازى بى مه به ست لى دوو شته:

۱- يان مەبەست پېتى فراوانى دۆزەخە، كە جېي ھەمووانى تېدا دەيتتەو.

۲- ياخود مەبەست پېتى زۆرىي ژمارەي ئەوانەيە كە دەخړتە دۆزەخەو، ھېندەي دەخړتە نېوى، وەك خوا ﷺ پېتى بفرموى: پر بووى؟ يانى: ئەو ھەموو خەلكت ھاتۆتە نېو! ئەويش بلن: ئەگەر ھى ديكەش ماون، بايىن.

لېرەدا كە دۆزەخ دەلى: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾، پسپۆرانى زمان گوتوويانە: ((مَزِيد) مَصْدَرٌ مِمِّيٌّ مَعْنَى الزِّيَادَةِ، أَوْ اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ زَادَ، أَي: هَلْ مِنْ جَمَاعَةٍ آخَرِينَ يُلْقَوْنَ فِيْ)، (مَزِيد) يان چاۋگى مېمىيە بە مانای زیادە، يان ناۋى بەركارە لە كردارى (زاد)، يانى: ئايا زیادە ھەيە؟ ياخود زيادكراو ھەيە؟ ئايا كۆمەللى ديكەش ھەن بخړتە نېوم؟ ئەگەر (مَزِيد) چاۋگى (مېمىي) بى، بە مانای زیادە دى، واتە: زیادە ھەيە؟ بەلام ئەگەر ناۋى بەركار بى و، لە (زاد)و ھەتايى، يانى: ئايا خەلكى ديكەي زيادكراو ھەن، بخړتە نېوم؟ ئنجا ھەردوو واتايەكان، ھەم فراوانىي دۆزەخ كە جېي ھەمووانى تېدا دەيتتەو، ھەم زۆرىي ئەوانەي دەخړتە دۆزەخەو، ئەم تەعبيرە ھەردووكيان دەگەيەن.

ھەلبەتە ئەم ئايەتە ئەو ھەش دەگەيەن كە دروستكراو ھەش كاني خوا، ئەو ئەركەي بۆيان دانراو، زۆر تامەرزۆن ئەو ئەركە جېتەجى بگەن و، رستەي: ﴿هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ﴾، ئايا زیادە ھەيە؟ ياخود خەلكى زيادكراو ھەيە؟ بۆنى ئەو ھى لى دى كە دۆزەخ زۆر ئارەزوومەند بى، زۆر خۆزگە بخوازي خەلكى زياترى بخړتە نېو، وەك لە سوورەتى (المالك)دا دەفرموى: ﴿كَأَدُّ نَمَرٍ مِنَ الْغَيْطِ ...﴾ (۸)، (دۆزەخ) خەريكە لە ڤقان لىك بېتەو، بېچرئ، ئەو ھەندە ڤق داگرتوويەو ڤق داگرساوە لە بېروايان.

كۆتايى ئەم دەرسەش بە ئەو فەرمايشتەي پېغەمبەر ﷺ دېنين كە تيشكى زياترمان بۆ دەخاتە سەر چەمك و واتاي ئەو ئايەتە موبارەكە، پېغەمبەر ﷺ دەفرموى:

أَلَا تَرَأَىٰ جَهَنَّمَ يُلْقَىٰ فِيهَا وَتَقُولُ: هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ؟ حَتَّىٰ يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ قَدَمَهُ،
فَيَنْزِلُ بِبَعْضِهَا إِلَىٰ بَعْضٍ وَتَقُولُ: قَدْ، قَدْ، بِعِزَّتِكَ وَكَرَمِكَ، وَلَا يَرَأَىٰ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ حَتَّىٰ
يُنْشِئَ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيُسْكِنَهُمْ فَضْلَ الْجَنَّةِ (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِيُّ: ٤٨٤٦، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٤٨،
وَالْتِّرْمِذِيُّ: ٣٧٧٢، وَالنَّسَائِيُّ: ٧٧١٩).

واتە: دۆزەخ ھەر خەلکی فری دەدریتە ئیو، ئەویش ھەر دەلن: ئایا زۆیدە
ھەبە، بئ؟ ھەتا پەرورەدگاری خواەنی بالادەستی و ھەبەت، پئی خوئی دەخاتە
ئو، ئنجا دۆزەخ دیتەو ھەبە و دەلن: (قَدْ قَدْ) ئەو دەنگە ی لئ دئ، سوئند
بە عیززەت و کەرەمی تو (تەواو پەر بووم)، بەھەشتیش شوئنی زیادە ھەر
تیدا دەمئنی، تاکو خوا ﷻ کەسانیکی بو دروست دەکات و لە شوئە زیادە کە
بەھەشتا نیشتەجیان دەکات.

کەواتە: دۆزەخ بە دەسەلائی بئ وئە ی خوا و، بە قەھرو غەزەبی خوا پەر بئی
و، بێتەو ھەبە، بەھەشتیش مەگەر خوا خەلکی دیکە ی بو دروست بکات،
ئەگەرنا هیچیان پەر نابن.

ھەلبەتە لێرەدا کە باسی (قَدْ قَدْ) کراو، زانایان زۆربە ی ھەرە زۆریان ئەمەیان
تەئویل کردو ھەو واتایە کە خوا ﷻ بە سیفەتی جەلال و ھەبەتی خوئی بە
دۆزەخ دەلن: بێتەو ھەبە، ئەمە تەبیر کراو و وێناکراو ھەو ی کە چوئ
کەسێک پئ لەسەر شتێک دادەنئ و مەرەزەم و ملکہ چی دەکات، کە مەسەلە پئ
لەسەر دانان نیە، مەبەست ئەو یە: خوا ﷻ بە قەھرو جەلال و ھەبەتی خوئی
فەرمان بە دۆزەخ دەکات، بێتەو ھەبە و پەر بئی، بەھەشتیش ھێندە فراوانە،
خوا ﷻ دروستکراوانیکی دیکە ی تاییەتی بو دروست دەکات، کە بەھەشتیان پئ
پەر بکات.

لە خوا ی پەرورەدگار دەپارێنەو بە لوتف و کەرەمی خوئی وامان لئ بکات،
ئیمە شایستە ی بەھەشت بین و، لە بەھەشتەکانی خوادا نیشتەجئ بین، خوا

ھانپاریزئی لەو سیفەت و حال و نیازو مەبەست و قسەو ھەڵس و کەوتانەیی،
بەرەو دۆزەخمان دەبن.

خوایە لوتف و کەرەمی خووی لەو کەسانەمان بگێرێ کە لە پۆژی دواپی
دا، لە بەھەشتەکانیدا نیشتەجێ دەبن و بە دیداری شاد دەبن و، بە دیداری
پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ، سەرچەم پێغەمبەران (علیھم السلام) شاد
دەبن، سەرنجاممان خێر بکات.

خوایە لوتف و کەرەمی خووی بە ئیسلامەو ھەمانزێنێ، بە ئیمانەو ھەمانزێنێ و،
سەرنجامی دنیاو دواپۆزمان خێر بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان دهرسی سییه‌م و کو‌تاییه و، له پازده (۱۵) ثایه‌ت پتیک دی،
ثایه‌ته‌کانی: (۳۱ - ۴۵)، له‌و پازده (۱۵) ثایه‌ته‌دا:

ا- له پینج ثایه‌تی یه‌که‌مدا ثایه‌ته‌کانی: (۳۱ - ۳۵)، باسی پاداشتی پارێزکاران کراوه، که
به‌هه‌شتی پر نازو نیعمه‌ته‌و، هاو کات به‌ چه‌ند سیفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگیش، نه‌و
پارێزکاره‌ خوا پێداوانه‌ پیناسه‌ کراون.

ب- له سێ ثایه‌ته‌کانی: (۳۶ و ۳۷ و ۳۸) دا، سه‌رنجیک له‌ می‌زووی گه‌لانی فه‌وتاوو،
سه‌رنجیکیش له‌ دروستکرانی گه‌ردوون دراوه.

ج- له‌ کو‌تایی دا له‌ ثایه‌ته‌کانی: (۳۹ - ۴۵) دا، چه‌ند پێنماییه‌ک بو‌ پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی
موحه‌مه‌د ﷺ خراونه‌ روو، که‌ سه‌رجه‌م پینج پێنماین و، باسی قیامه‌تیشیان له‌گه‌لدا
تیکه‌لکیش کراوه.

﴿وَأَرْسَلْنَا الْجَنَّةَ لِنُفِّقَنَّ مِنْ غَيْرِ بَعِيدٍ﴾ (۳۱) هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ﴿۳۲﴾ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ
الْعَلِيَّ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿۳۳﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۴﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ
﴿۳۵﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ﴿۳۶﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿۳۸﴾ فَاصْبِرْ عَلَى مَا
يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۳۹﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَادْبَرْ الْأَشْجُورَ ﴿۴۰﴾ وَاسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ
ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿۴۲﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ تَسْقُطُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ

سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشَرَ عَلَيْنَا نَيْبِيرٌ ﴿٤١﴾ تَعْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ
بَخَّافَ وَعَبِدَ ﴿٤٢﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تہکان

{هہروہہا بہہشتیش بو پاریزکاران نیزیک خرایہوہ، (بو گہشتیان پیی)
دوور نیہ ﴿٣١﴾ نہمہ تہو بہلتنہیہ کہ پتتان دہدری، بو ہہر بو لای خوا
گہراوہیہکی پاریزہر ﴿٣٢﴾ کہسیک کہ بہ پهنانی سام و ہہیہت لہ خوا ی بہ
بہزہی دہکات و، بہ دلکی ساغی گہراوہوہ ہاتوہ (بو خزمہت خوا) ﴿٣٣﴾ پیان
دہگوتری: بہ سہلامہتی و بی مزہپہتی بیچنہ تی، تہوہ رۆزی ہہر مانہوہیہ
﴿٣٤﴾ ہہرچی بیانہوی لہویدا ہہیانہو زیدہشمان لہ لایہ ﴿٣٥﴾ لہپیش وانیش
(بپروایہکان) دا گہلیک سہدہمان قہ کردوون، کہ زہبرو ہیزیان لہوان توندتر
بوو، لہ ولاتاندا پشکنینیان کرد (بو دوزینہوی پہناگہیہکی دہرباز بوون)، ثایا
پہناگہ ہہبوو؟ ﴿٣٦﴾ بہ دلنایی لہوہدا کہ باسکرا، پہندو بیرخستہوہ ہہیہ بو
ہہر کہسیک، دل و عہقلی ہہبی بو تیکہیشتن، یان لہ حالیکدا کہ نامادہیہ
گوئی رادیری ﴿٣٧﴾ بہ دلناییشہوہ ناسمانہکان و زہوی و تہوہی تیوانیانمان لہ
شہش رۆژاندا (بہ شہش قوناع) دروستکردوون و، ماندوویمان تووش نہبوو
﴿٣٨﴾ دہجا (تہی موحمہمہدا) لہسہر تہوہی دہیلن (لہ کوفرو قسہی خراب)
خوراکرہو، بہ ستایشکردنہوہ پہرہردگارت بہ پاک بگرہ، پیش خورہلاتن و
پیش (خور) ثاوابوون ﴿٣٩﴾ ہہروہہا لہ بہشکی شہوگاریشدا بہ پاکی بگرہو
لہ کوتاہیہکانی کرنووش بردن (ہکان) بشدا ﴿٤٠﴾ تہو رۆژش کہ بانگہرک لہ
شوئیکی نیزیکہوہ بانگ دہکات، گوئی ہہلبخہ ﴿٤١﴾ تہو رۆژہ کہ بہراستی
(خہلک) ہارژنہکہ دہبیست (لہ تہنجامی فووکردنی دووہم بہ کہپہنادا)
تہوہیہ رۆزی دہرچوون (ی خہلک لہ گورہکانیان) ﴿٤٢﴾ بیگومان تیمہ خوومان

ده‌یہ‌نین و ده‌مرئین و سهرنجامیش تهنیا بۆ لای ئیمه‌یه ^(۴۳) ئەو پۆژە که زه‌وی له‌ ئاست (گۆرەکان)یان ده‌قلیشی به‌خیرایی (ده‌رده‌چن) ئەوه‌ بۆ ئیمه‌ کۆکردنه‌وه‌یه‌کی سێنایه ^(۴۴) ئیمه‌ زانترین به‌وه‌ی ده‌یئین و تۆش تۆزبیلیکه‌ریان نی (به‌ زۆر بیانکه‌یه‌ برودار)، ئنجا هه‌ر که‌س له‌ هه‌ره‌شه‌ی من ده‌ترسی، به‌ هۆی قورئانه‌وه‌ بیرى بخه‌وه ^(۴۵).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(وَأُزْلِفَتْ): یانی: (قُرِبَتْ، أُذِنَتْ)، نزیك خرایه‌وه، (الرُّلْفَى: الْمَنْزِلَةُ وَالْحُطُوةُ)، (رُلْفَى): به‌ مانای پێگه‌و به‌هره‌ی باش دى، (المَزَالِفُ: المَرَاقِي)، (مَزَالِف) یانی (مَرَاقِي)، واته: ئەو هۆکارانه‌ی مروّف پێیان له‌ خوا نزیك ده‌بێته‌وه، یاخود پێیان به‌رز ده‌بێته‌وه، (أُزْلِفَتْ: جَعَلَتْ لَهْ رُلْفَى)، (أَزْلَفْتُ) واته: نزیكییم بۆ ره‌خساند (أُزْلِفَتْ: قُرِبَتْ)، نزیك خرایه‌وه.

(أَوَّلَ): زۆر گه‌راوه، (الأَوْبُ: ضَرْبٌ مِنَ الرُّجُوعِ إِذْ لَا يُقَالُ الأَوْبُ إِلَّا فِي الْحَيَوَانِ الَّذِي لَهُ إِرَادَةٌ، الأَوْبُ: الرُّجَاعُ)، (أَوْب): جوړیکه‌ له‌ گه‌رانه‌وه، چونکه‌ وشه‌ی (أَوْب) تهنیا بۆ ژيانداریکى خاوه‌نى هه‌ست و ويست، به‌کارده‌هێنری، (الأَوْبُ: الرُّجَاعُ)، زۆر گه‌راوه.

(مُنِيبٌ): (الْمُنُوبُ: رَجُوعُ الشَّيْءِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى)، (نُوب): ئەوه‌یه‌ شتیک جار له‌ دواى جار بگه‌ڕێته‌وه، (وَالْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ: الرُّجُوعُ إِلَيْهِ بِالتَّوْبَةِ وَإِخْلَاصِ الْعَمَلِ)، (إِنَابَةٌ): بۆ لای خوا واته: گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای به‌ گه‌رانه‌وه‌ی کرده‌یى و به‌ ساغکردنه‌وه‌ی کرده‌وه‌ کانه‌وه.

(سَلَامٌ): (السَّلَامُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرُّي مِنَ آفَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشه‌ی (سَلَم و سَلَامَة): بریتیه‌ له‌ پاکى، له‌ گرفت و ناره‌حه‌تییه‌ رواله‌تی ده‌روونییه‌کان،

دہ گوتری: (سَلِمَ یَسْلَمُ سَلَامَةً وَسَلَامًا)، واتہ: سہ لامہت ہوو، سہ لامہت دہ بی، سہ لامہت بی، ہر وہا سہ لامیش بہ مانای ناشتیی و بی بہ لایی دی.

(قَرْنٍ): (الْقَرْنُ: الْقَوْمُ الْمُقْتَرُونَ فِي زَمَنِ وَاحِدٍ، وَالْجَمْعُ: قُرُونٌ)، (قَرْنٌ)، کومہ لہ خہ لکین لہ کاتیکدا بہ یہ کہوہ ڈیاون، (قَرْن) بہ (قُرُون) کؤدہ کرتہوہ، لہو بارہ شوہوہ کہ ثایا (قَرْن) ماوہی چہند سالہ؟ زور بہ بہ سہ دیان داناوہو ہندیکشیان بہ حہفتا سالیان داناوہ، ٹہوہ بہ پی عورف و باوی کومہ لگا کان و پوژگارہ کان دہ گوری.

(بَطْشًا): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ)، (بَطْشُ): بہ کوردیی دہ بیتہ زہر لیدان، پہ لاماردان، چونکہ بریتہ لہ گرتنی شتیک بہ بہ ہیژ، بہ پہ لاماردانہوہ.

(فَنَقَبُوا فِي الْإِلْدَادِ): واتہ: بہ ولاتاندا گہ پان، ولاتانیان پشکنی، ولاتانیان سوراع کردن، (النَّقَبُ: فِي الْحَائِطِ وَالْجِلْدِ، كَالنَّقَبِ فِي الْخَشَبِ)، وشہی (نَقَب) لہ دیوار لہ پیست و چہرمد، وک وشہی (نَقَب) ہ، لہ تہختہ دا، یانی: ٹہ گہر تہختہ یہ کون بکہی پی دہ گوتری: (نَقَبُ الْخَشَبَةِ)، بہ لام ٹہ گہر دیوار و پیست بی (نَقَبُ الْحَائِطِ، نَقَبُ الْجِلْدِ) بو ٹہوان (نَقَب) بہ کاردہ ہیژ، ہر دووکیان بہ مانای کونکردن دین، (نَقَبُ الْقَوْمِ وَنَقَبُوا أَي: سَارُوا)، (نَقَبُ وَنَقَبُ)، واتہ: ہم بہ سیانی (ثلاثي) و ہم بہ چواری (رباعي) ہر دووکیان بہ مانای رویشتن دین، (النَّقِيبُ: الْبَاحِثُ عَنِ الْقَوْمِ وَعَنِ أَحْوَالِهِمْ)، (نَقِيبُ): کہ سیکہ لہ حال و بالی کومہ لیک دہ کؤلٹہوہو، مشووریان دہ خوات.

(مَخِصٍ): (أَي: مَخْلَصٌ، أَصْلُهُ مِنْ حَيْصٍ يَبِصُ، وَهُوَ الشِّدَّةُ، وَحَاصٌ عَنِ الْحَقِّ: حَادٌّ عَنْهُ إِلَى شِدَّةٍ وَمَكْرُوهٍ)، (مَخِصُ): بہ مانای (مَخْلَص) واتہ: پہ ناگہ، شوینی لہ دہ باز ہوون، ٹہ صلی خوی لہ (حَيْصٌ يَبِصُ) دہو ہاتوہ، یانی: سہختی و نارہختی، دہ گوتری: (حَاصٌ عَنِ الْحَقِّ)، واتہ: لہ حہقہ کہ لایدا بہرہو خراپہو سہختی.

(وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ): واتە: هیچ ماندوو بوون و شەهەتییان تووش نەبوو، (مَسَّ الشَّيْءُ يَمْسُهُ مَسًّا، أَي: لَمَسَهُ يَدِهِ، وَمَسِسْتُ الشَّيْءَ، مِسَّتُهُ وَمَسَّتُهُ مَعْتَى)، (مَسَّ الشَّيْءُ، واتە: دەستی لە شتەکە دا بە دەست، دەستی گەیاندى، دەگوێری: (مَسِسْتُ شَيْئًا وَمَسَّتُهُ وَمَسَّتُهُ)، (مَسِسْتُ وَمَسْتُ وَمَسْتُ) هەر سێکیان بە یەک واتان، واتە: دەستم لێدا.

(لُغُوبٍ): (لَغَبَ يَلْغَبُ: أَي تَعَبَ وَأَعْيَا فَهُوَ لَاجِبٌ، أَي: تَعِبَ، وَجَائِئًا سَاجِبًا، لَاجِبًا، أَي: جَائِعًا تَعِبًا)، (لَغَبَ يَلْغَبُ) یانی: (تَعِبَ يَتَعَبُ) ماندوو بوو، ماندوو دەبێ، (تَعِبَ) لە گەڵ (أَعْيَا) هەردووکیان مانایان لە (لَغَبَ) هەو نیزیکی، (لاجب) واتە: (تَعِبَ) ماندوو، دەگوێری: (جَائِئًا سَاجِبًا لَاجِبًا) واتە: ئەو نەفەرە هات بۆ لامان بە برسیهتیی و ماندووییەتی، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، واتە: هیچ جوێرە ماندوو بوونیکمان نەگەیشتی بە دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوییهوه، لە شەش پۆژاندا واتە: شەش قووناغ، لە شەش ماوهی کاتییدا.

(وَأَذْبَرَ الْجُودَ): (أَذْبَرَ) کۆی (دُبر)، واتە: کۆتایی هەر شتیک، (سَجَدَ) ییش کۆی (سجد) یه، واتە: کړنووشه‌کان، که‌واته: کۆتاییه‌کانی کړنووشه‌کان، زانیان ئاویان لیکداوه‌ته‌وه: (أَوَاخِرَ الصَّلَوَاتِ)، لە کۆتایی نوێژه‌کاندا.

(الصَّيْحَةِ): (رَفَعَ الصَّوْتِ)، (صَيْحَةً): بە مانای دەنگ بەرزکردنەوه، بە کوردیی بە (هاپژن)م لیکداوه‌ته‌وه، هەندیکیش بە چریکه، بە‌لام چریکه جاری وایه مندالیکیش ده‌چریکینئ، بە‌لام هاپژن واتە: دەنگیکی زۆر بێ‌پەزا، کە نەمینیوه لە پێش مندا لە تەفسیره کوردیه‌کاندا، ئەو وشەیان بە‌کارهێنايئ.

(تَشَقُّقٍ): (التَّشَقُّقُ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ)، (شَقَّ): بریتیه لە کە‌لێن په‌یدا‌بوون لە شتیکدا، کە پێ‌ماویه‌ نه‌گەر بە کوردیی بگوێری: قَلْبِش، ﴿تَشَقَّقُوا الْأَرْضُ عَنَّهُمْ﴾، واتە: زەوی ده‌قَلْبِشئ لە راستیاندا، چونکه (شەق دەبێ)، هەر عەرەبییه‌که‌یه‌و، کوردتندراوه، بە‌لام کورد بۆ شەق بوونی شتیک، قَلْبِشان‌دی‌ان بە‌کارهێناوه، داره‌که‌ قَلْبِشا، دیواره‌که‌ قَلْبِشا، زەوییه‌که‌ قَلْبِشا.

(سِرَاعًا): (سِرَاع) كۆي (سَرِيع) ه، (وَالسَّرْعَةُ: ضِدُّ الْبُطْءِ)، (سُرْعَة) واتە: خىرايى،
 پىچەوانە و دژى سىستى و لەسەرەخۆيى، دەگوترى: (سُرْعَ فَهُوَ سَرِيعٌ، وَأَسْرَعَ فَهُوَ
 مُسْرِعٌ)، (سُرْع): ئەمە بە سىيانى (ثُلَاثٍ)، (فَهُوَ سَرِيعٌ) ئەو خىرايە، خىرايى كرد،
 ئەو خىرايەو، بە چوارىي (رباعي) یش: هاتو (أَسْرَعَ فَهُوَ مُسْرِعٌ)، هەر بە يەك
 واتان، واتە: خىرايى كرد، ئەو خىرايە، (وَالْجَمْعُ سِرَاعٌ)، كۆي (سَرِيع) (سِرَاع) ه، ئەمە
 بو ئىرو مئ بە كاردى، (سُرْعًا) ئەويش هەر كۆي هەردوو كيانە، واتە: ئەوانەى
 خىران، خىرايەكان.

(جَبَّارٌ): واتە: زۆر لىكەر، تۆبزی لىكەر، (جَبَّارٌ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ، قَهَرُهُ عَلَيْهِ،
 وَأَكْرَهَهُ، وَأَجْبَرَهُ، أَي: جَبَرَهُ)، (جَبَّارٌ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ)، واتە: فلانكەسى ناچار كرد،
 زۆرى لىكرد لەسەر فلانكارە، ئنجا وەك چۆن (جَبَّارٌ) هاتو، (أَجْبَرْتُ) ش هەر هاتو،
 ئەو كاتە ناوى بكەر (إِسْمُ فاعِلٍ) (جَبَّارٌ) دەبێتە (جَابِرٌ) و ناوى بكەر (إِسْمُ
 فاعِلٍ) (أَجْبَرْتُ) دەبێتە (مُجْبِرٌ)، (جَبَّارٌ) یش پزێگەى زێدەرپۆيە، لە (جَبَر) هەو
 هاتو، بەلام وشەى (جَبَّارٌ) بە مانای (الْقَاهِرُ الْعَاقِي الْمَتَسَلِّطُ) یش هاتو، واتە:
 مل پئ كەچكەرى خو سەپپنى لە سنوور دەرچوو، كە بێگومان لەم ئایەتە
 موبارەكەدا ئەو مەبەست نە، بەلكو مەبەست ئەو یە: تۆ زۆریان لئ ناكەى،
 ناچاریان ناكەى، تۆبزیان لئ ناكەى، كە بپروا بێن، بەلكو تۆ ئەنیا گەياندى
 پەيامى پەرەردگارت لەسەرە.

مانای گشتی نایه تهاکان

وهک له پتناسه ی ئه م دهرسه دا گوتهان: ئه م پازده (۱۵) نایه ته، سئ تهوه ر ده گرنه خو یان:

تهوه ری به که م: له پینج (۵) نایه تی سه ره تا پیک دئ، نایه ته کانی: (۳۱ - ۳۵)، باسی پاداشتی پارێزکاران و، خه سلّه ته گه وه ره سه ره که یه کانی پارێزکاران.

تهوه ری دووه م: له سئ نایه تی (۳۶ و ۳۷ و ۳۸) دا، خوا ﷻ جارێکی دیکه، له کۆتایی ئه م سووره ته دا سه رنجی هه موو لایه ک را ده کیشی ته وه، به تایبه تی ه ی بې پروایه کان، هه م بۆ مێژوو، هه م بۆ گه ردوون، که ئه گه ر ته ماشای مێژوو بکه ی و ته ماشای گه ردوونیش بکه ی، ده زانی که دنیا شاری بئ خاوه ن نیه و، ئه م ژیا نه دنیا یه، قو ناغیک ی دیکه ی به دوا دا دئ، که تییدا مرۆفه کان سزا و پاداش ت ده در پنه وه.

تهوه ری سییه م و کۆتایی: له جه وت (۷) نایه تی کۆتایی پیک دئ، نایه ته کانی: (۳۹ - ۴۵)، خسته نه پووی چه ند پێنمای ی و ئامۆژگاریه کی گه وه ره گرنه گ، له لایه ن خوا ی په ره ره گاره وه بۆ پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ﷺ که چو ن مامه له بکات له گه ل بې پروایه کاند او، چو ن په یوه ندیی خو ی له گه ل خوا دا مه حکه م تر بکات، چو ن چاوه ری بکات که ی رۆژی دوا یی دئ؟ ئه و رۆژه ی ئه وان تیه تا نکو و لێی لێ ده که ن، به لām که دیت، ئه و کاته حا لێی ده بن، که وه ختی خو ی حا لێی نه بو و بو و.

خوا ﷻ ده فه رمو ی: ﴿وَأَرْزَلْنَا إِلَيْنَا الْمُرْسَلِينَ غَيْرِ يَعْبُدُ﴾، به هه شت بۆ پارێزکاران نزیك خرایه وه، شوینه که ی دوور نیه، (أَرْزَلْنَا) واته: نزیك خرایه وه، ئه دی بوچی ده فه رمو ی: ﴿غَيْرِ يَعْبُدُ﴾؟ واته: وانیه که بۆی ده چن، بۆ ئه وان دوور بئ، ئنجا یان له بهر ته وه ی به هه شت به کردار بو یان نزیك ده خرپته وه، یان له بهر

ئەوئى ئامپازو ھۆكاری وایان بۆ دەردەخسێرتی كە بە ئاسانی بە بەهەشت بگەن، چونكە ئیستا ئیمە ھەر وا بە ئاسانی باسی بەهەشت و دۆزەخ دەكەین، بەلام ییگومان ھەر كام لە بەهەشت و دۆزەخ، دوو جیھان و، دوو گەردوون و، دوو شوئنی یەكجار یەكجار گەورە فراوانن.

﴿ هَذَا مَا نُعْذِرُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴾ ئەمە ئەوئە كە گفتان پئی دەدرئ، بەلێنتان پئی دەدرئ، بۆ ھەر زۆر گەراوئەكی پارێزەر، واتە: بۆ ھەر كەسێك كە زۆر دەگەرێتەو بۆ لای خوا ﷻ و پارێزەریشە، پارێزەرە بۆ پەيوەندی ئیوان خوئ و خوا و، پارێزەرە بۆ خوئ لە گوناھو تاوان و، پارێزەرە بۆ پیام و بەرنامەئ خو و، پارێزەرە بۆ ئەو شەریعەتەئ خو بۆئ ناردو، كە لئی لاندە.

﴿ مَن حَسِيَ الرَّحْمَنَ يَالْغَيْبِ ﴾ كەسێك لە (خوای) بە بەزەئی دەترسئ بە پەنھانی، واتە: لە كاتیكدە خوئ لە شوئێكە لە كەس دیار نە، یاخود لە كاتیكدە كە خوا ﷻ بۆ ئەو پەنھان و نادیارە، لئی دەترسئ، سام و ھەببەق لئ دەكات، ﴿ وَجَاءَ يَقْلِبُ مُنِيبٍ ﴾ بە دلێكی زۆر بۆ لای خوا گەراوئەشەو، ھاتۆتەو خزمەت خوا، بە دلێكەو كە ھەمیشە بۆ لای خوا زۆر دەگەرێتەو، چونكە ﴿ مُنِيبٍ ﴾ (مَنْ يَرْجِعُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى)، (منیب) كەسێكە جار لەدوای جار دەگەرێتەو، وشەئ نۆبەت و نۆرەش لەوئەو ھاتو، واتە: جار لە دوای جار دەگەرێتەو.

﴿ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ﴾ واتە: پێیان دەگوترئ: بە سەلامەتیی و بئ بەلایی بچنە ئیو بەهەشتەو، بگومان (ھای) سەر ﴿ ادْخُلُوهَا ﴾ بە سیاق دەزانرئ كە مەبەست پئی بەهەشتە، چونكە پێشتەر باسی بەهەشت كراو، ﴿ وَأَزَلَمْتُمُ الْجَنَّةَ لِمَنْعَيْنِ عَنِ بَيْعِ ﴾ ﴿ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴾ پێیان دەگوترئ: ئەو پۆژی ھەمیشە مانەو، پۆژی ھەر ماو بوونە، واتە: جارێكی دیکە مردن و لە ئیو چوون بەسەرتاندا نایەت.

﴿ هُمْ مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا ﴾ ھەرچی بیانەوئ، ھەرچی بیخوازن بۆ ئەوان لەویدا ھەبە، وەك لە شوئنی دیکە دەفەرموئ: ﴿ وَفِيهَا مَا شَتَّهِهِ الْأَنْفُسُ وَلَلَّذُ

الْأَعْيُنُ... (۷۱) الزخرف، واته: هه رچی نه فسه کان بیخوازن و، چاوه کان چژی زیور بگرن، له ویدا ههیه، ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾، تیمه زیاده شمان له لایه، واته: زیاده له وهی خویمان ده بخوازن، بگره نیعمه تی وا له به هه شتی هه، که تیتستا نازانین چین وهک له فه رمایشته که ی پیغه مبه ردا هاتوه ﷺ: ﴿قَالَ اللَّهُ: أَغْدَذْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (آخرجه احمد: ۸۱۲۸، والبخاري: ۳۰۷۲، ومسلم: ۲۸۲۴، والترمذي: ۳۱۹۷)، واته: خوا فه رمووی: له به هه شتدا نیعمه تی وام ناماده کردوه بو بنده چاکه کانم: نه هیچ چاویک بینویه تی و، نه هیچ گوئی که بیستویه تی، نه به خه یال و نه ندیشه ی هیچ که سیشدا هاتوه.

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، واته: زور سه ده مان له پیش ته واندا قر کردن (فه وتاندمانن)، هیچ که سیاهان لی نه هیشتن، قره بر بوون، ﴿هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، نه وان زه بریان توندتر بوو له وان، واته: نه وانیه فه وتاندوومانن له کافرانی رزگاری تو ته ی موحه ممهده ﷺ! زه بریان توندتر بوو، به هیتر بوون، ﴿فَقَبُولُ فِي آلِ لَيْدٍ﴾، زور به ولاتا گه ران و سوراع و پشکنیان کرد، ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾، ئایا هیچ په ناگهیه که ههیه، خوئی تیبگرن، له به لاو سزای خوا بیانباریزی؟ به لام بی سوود بوو، یاخود: ﴿فَقَبُولُ فِي آلِ لَيْدٍ﴾، واته: زوریان دنیا له سهنگ و شوورن نا، زوریان دنیا هه لکولی، زور سه ر زه ویان ده ستکاری کرد، قه لایان لی دروست کردن، باغ و بیستانیان لی ناشتن، رووبارو جوگه یان لی هه لبه ستن، شاریان لی دروست کردن، به لام: ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾، ئایا هه موو ته وهی دروستیان کردبوو، وابوو بیته هوی په نادانیان و دهر باز بوونیان، بویان بیته په ناگهیه که؟ بیگومان نه خیر، نه مه پرسیارکردنی نکو و لیلیکه رانهیه، ئایا دهر باز بوون و شوینی دهر باز بوونیان ده ستکهوت؟ بیگومان نه خیر.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾، به دنیایی له وهدا که باسکر، بیرخسته وه ههیه و، په ند وهرگرتن ههیه، بو هه ر که سیک دلی هه بیت، دل له

قورئاندا به مانای عهقل به کارهاتوه، واته: عهقلی هه بی، زانستی پزیشکیگه ری
 ئیستا دهریخستوه، میشک له کهلهی سهر دایه و، پیی دهگوتری: عهقل، ته نیا
 نهوئ چهقی زانین و ئیدراک نیه، به لکو به شیک له زانین په یوه ندیی به دلیشه وه
 هه یه، که دیاره دل، که خوین ده نیری بو میشک و میشکیش به بی دل کار ناکات،
 به لام جگه له وهش ئیستا زانستی دهریخستوه، که به شیک له ئیدراک و زانین
 په یوه ندی به دلیشه وه هه یه، ﴿أَوَلَمْ يَلْمِزْ أَلَمْعَ وَهُوَ سَهِيدٌ﴾ یا خود گوئ هه لبات
 له حالیکدا که ناماده یه، واته: به گرنگی پیدانه وه، به خاتر جه مییه وه، له
 حالیکدا که به عهقل و دل و به ئیراده ناماده یه، گوئ هه لبات، ﴿أَلَمْ يَلْمِزْ﴾
 واته: گوئ فری بدات، یانی: وا گوئی هه لختوه، گوئی که هی نه و نه ماوه و
 فری داوه، بهس بو گوینگرتن.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ به دنیایی تیمه
 ناسمانه کان و زهوی و نه وهی ده که ویتنه نئونانیانه وه له شهش پوژان هیئاو مانه دی،
 واته: به شهش قوناغ، ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ هیچ جوړه ماندوبوونیکیشمان
 تووش نه بوو، نه مه وهک پیشتیش گوتمان: که خوا ﴿لَا﴾ له کوتایی نه م
 سووره تها، جاریکی دیکه، سهره نجهان بو میژوو و گهر دوون راده کیشیتته وه،
 به لام لیتره دا زور به کورتی پیشتیر هه م له باره ی سهرنجدانی گهر دوونه وه، که
 لهوئ سهرنجدانی گهر دوون پیشخرا بوو، دواپی سهرنجدانی میژوو، هاتبوو، به لام
 چ سهرنجدانی گهر دوون، چ سهرنجدانی میژوو، یه کی چهند ئایه تیکیان بو ته رخان
 کرابوون، سهرنجدانی گهر دوون ئایه ته کانی: (۶ - ۱۱) واته: شهش ئایه ق بو ته رخان
 کرابوون و، سهرنجدانی میژوووش سی ئایه ته کانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) ی بو ته رخان
 کرابوون.

به لام لیتره دا سهرنجدانی میژوو یه ک ئایه ت و، سهرنجدانی گهر دوونیش یه ک
 ئایه ق بو ته رخانکراوه، واته: نه گهر تو تماشا ی میژوو بکه ی، یان تماشا ی
 گهر دوون بکه ی، هه م میژوو پیته ده لئ و، هه م گهر دوون پیته ده لئ، که نه م

ژيانە دنيایيە نابى تاکە دەرڧەقى تتيذا ژيان بى، بەلکو قۇناغى دیکەى بەدوادا دى، عەقّل و لۆژيک وا دەخوازن، هەر کەسّیک بە عەقّل و دّل و بە ويژدانەو، سەرنجى مېژوو بدات، کە چۆن خوا ﷻ بەسەر گەلە ياخييەکانيدا پاز نەداو، بەلکو کاتيک لاينداو، سزای داو، هەر وەها کاتيک مړوڤ بە عەقّل و دّلەو، سەرنجى گەردوون بدات، کە هيچ شتيک لە گەردووندا نيە، بەوپەرى پړيک و پتيکی دروست نەکرايى، کۆى گەردوونيش بەهەمان شيو، کاتيک سەرنجى ئەو دوو کتيبە دەدات، کتيبي مېژوو و کتيبي گەردوون، هەردووکیان بە زمانى حال پيى دەلّين: دنيا شارى بى خواو نەو، ئەم ژيانە دنيایيە، ژيانى دیکەى بەدوادا دى، کەواتە: زيندووکرانەو و کۆکرانەو و لپرسرانەو و سزاو پاداشت هەن، خوا دەڤەرموي: ﴿وَمَا مَسَا مِنْ غُوبٍ﴾، ئاسمانەکان و زەوييمان بە شەش قۇناغ دروست کردوون، هيچ ماندوو بوومان تووش نەبوو، ئەمە هەم بۆ پيشاندانى بى سنوورى دەسەلات و توانای خواى پەرورەدگار، هەم بۆ بەرپەرچدانەو قسەى جوولەکەکانيشە، کە ئيستاشى لەگەلدابى لە (پەيمانى کۆن) دا، دەلّى: خوا ﷻ لە شەش پۆژەکانى هەڤتەدا، هەموو شتەکانى خوّلاندوون، دوايى لە پۆژى شەممەدا خوا پشوویدا و ئيسراحتى کرد، کە بيگومان جوولەکە لە (پەيمانى کۆن) دا، لەو بوارەداو لە زۆر بوارى دیکەشدا، خواى پەرورەدگاريان وەک مړوڤ تەماشأ کردو، قياسيان کردۆتە سەر مړوڤ، کە مړوڤ بە ئيش و کارەو ماندوو دەيى، دەبى ئيسراحت بکاو پشوو بدات، واينازنيوہ خواى بى وئەش هەر وايە، کە بەدلنيایى ئەو لادان بوو، لەوہى لە ئەسڵدا خوا ﷻ لە تەوراتدا ڤەرمويەتى: ئەو تەوراتە ئەصلييەى خوا بۆ مووسای نارودو، شتى وای تتيذا نەبوو، بەلآم گۆڤدراو، دەستکاریکراو، ئنجا ئەمە بەرپەرچدانەوہى ئەوہە.

لە کۆتايى دا خوا بە پيغەمبەرى خاتم ﷺ دەڤەرموي: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَفْعُلُونَ﴾، خوارگەبە لەسەر ئەوہى دەيلّين، واتە: لەبەر ئەوہى ئەو قسانە دەکەن، قسەى ناشايست و نارپک بەرانبەر بە خوا، بەرانبەر بە پيغەمبەر ﷺ.

به ران بهر به قورئان، به ران بهر به زیندو و کرانه وه و سزاو پاداشت ده کهن، تو
هاوسه نگی خوت تیک مه ده و خوږاگر به و پشوو درېژ به له سه ر به رنامه که ی
خوت، ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، به ستایش کردنه وه
په روه ردگارت به پاک بگره، پيش خوږه لاتن و پيش خوږ تاوا بوون، که دوايي
له مه سه له گرنگه کاند، زياتر تيشکی ده خه ينه سه ر نه وه مه سه له يه.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾، هه روه ها له شه وگار يشدا په روه ردگارت به
پاک بگره، له کو تايی کر نوو شه کاند، که مه به ست پي نو پژه کانه.

﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾، هه روه ها گو ی هه لّخه، گو ی راديره
به گرنگي پيدانه وه، گو ی بگره، نه و رژه ی بانگ که ریک له شو يتيکی نيزي که وه
بانگ ده کات، واته: نه و بانگ که ره که بانگ ده کات، هه موو که س بانگ که ی
ده بيست، وه که له شو يتيکی نيزي که وه بانگي کرد ب، چونکه ته گه ر بانگيک
له شو يتيکی نيزي که وه ب، خه لک هه مووی ده بيست، ليره دا مه به ست پي
نه وه يه که خه لکه که هه مووی نه و بانگش ده بيست و نه و بانگه بريته: له و
هارژنه ی له نه نجامی قووی دو وه می ئيسرافيلدا به که په نادا ديته دی.

﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾، نه و رژه ی گو ييان له هارژنه که (له ده نگ
و سه دا) که وره که ده ب به هه ق، به راستي گو ييان لي ده ب، ﴿ذَلِكَ يَوْمُ
الْفُرُوجِ﴾، نه وه رژه ی ده رچوونه، رژه ی هاتنه ده ره، واته: هاتنه ده ری خه لکه له
گوږه کانيان.

﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ﴾، ئيمه هه ر خو مان ده ژني ن و ده مر يين،
سه ر نجاميش ته نيا بو لای ئيمه يه.

﴿يَوْمَ نَسْفَعُ الْأَرْضَ غَمًّا سَرًّا﴾، نه و رژه ی زهوی له ناستي اندا، ده قليش
نه وانيش به خيرا يی ديته ده ری، ﴿ذَلِكَ حَسْرَةُ عَلَيْنَا لَنُصِيبَهُ﴾، نه وه کو کردنه وه يه که
له سه ر ئيمه ناسانه!

خوای زاناو شارەزا بۆیە وا دەفەرموئ: چونکە زانیویەتی: خەڵک بیر دەکاتەو، بۆ وێنە: ئیستا نزیکە ی هەشت ملیار مەرووف لەسەر زەوی هەیە، ئەو هەشت ملیار مەرووف، ئەوپەڕەکە ی دوا ی سەد سأل، ئەگەر ئەوپەڕەکە ی ئەوپەڕەکە ی دابنێن، دوا ی (۱۵۰) سالی دیکە هیچی لەسەر زەوی نامێن، هەمووی دەچێتە ژێر زەوی، ئنجا هەر خوا دەزانێ ئەم زەویە ی ئیمە چەند ملیاریکی دیکە ی ئاوا خستوو نە ئێو هەناوی خۆی و، چەند ملیاری دیکە ش دێنە سەر زەوی و، دوا ی دەچنەو ژێر زەوی، بۆیە خوا دەفەرموئ: زەوی لە ئاست هەموویاندا دەقڵیشێ، ئەوانە ی خراوەو ژێر خاکەو، ﴿ذَٰلِكَ حَسْرٌ﴾، ئا ئەو کۆکردنەو یەکە، ﴿عَلَيْنَا نِیسِرٌ﴾، لەسەر ئیمە ئاسانە، بۆ خوا ئاسانە کە دەسەلاتیکی بێ سنووری هەیە، ئەگەر نا کۆکردنەو و خپرکردنەو و پەپچە کدانی ئەو هەموو خەڵکە، هەر خوا بزانی دەگەنە چەند ملیار، یان دەگەنە چەند تریلیۆن، هەر خوا بۆ خۆی ژمارە یان دەزانێ، ئەو بەس بە خوا دەکری، بۆیە دەفەرموئ: ئەو بۆ ئیمە ئاسانە.

لە کۆتایی دا دەفەرموئ: ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾، ئیمە زانترین بەو ی دەلێن، ﴿وَمَا آتَ عَلَيْهِمْ يَجَارُ﴾، تۆش تۆبزی لیکەریان نی و، ناچارکەر نی بەسەریانەو، واتە: تۆمان بۆ ئەو نەناردو، ناچاریان بکە ی تۆبزیان لیکە ی پڕوا بێن، ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ بَعْدِ وَعِيدٍ﴾، ئەو ی کە لە هەڕەشە ی مەن دەترسێ، تۆ بە قورئان بیری بخەو و ئامۆژگاری بکە، پەندی دا بە، بێداری بکەو، ئەرکی تۆ و کاری تۆ لێرە دا تەواو دەبێ، بەلام کە تۆبزیان لی بکە ی و ناچاریان بکە ی، پڕوا بێن، بیگومان پڕوا هێنان بە ناچار ی هەر نایە تە دی، بەلکو کە ناچاریان دەکە ی، لەسەر نیفاق ناچاریان دەکە ی، واتە: ناچاریان دەکە ی شتیک بلێن پێچەوانە ی ئەو کە لە دلێاندا هەیە، ئەو ش نیفاقە، نیفاقیش خوا ﴿لَهُ كُوفَرُ﴾ پێ ناخۆشترە، لە کوفری ئاشکرا، کوفری پەنهان لە کوفری ئاشکرا خراپترە لەلای

خو، بۆيە خوا ﷻ لہ سوۋرەتی (النساء) دا دەفەر موۋى: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ
 الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (النساء، ۱۲۵) بە دۇنيایى دەغەلە كان
 لہ پلہى خوارەوہى ئاگردان و، تۆ ھیچ پشتیوان و ھاوکار یکت بۆ ئەوان چنگ
 ناکەوئى.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

نيزىك خراڭەۋەى بەھەشت لە پارىزكارانىك كە زۆر بۆ لای خوا دەگەرپنەۋەو، پارىزەرن و سام و ھەيەتيان بەرانبەر بە خوا ھەيەو، دلىكى ساغ و بى خلتەيان ھەيە، پتيان دەگوتىرى: بە سەلامەتىي بچنە بەھەشتەۋە، ھەرچى بيانەۋى تتيدياھەو، زىدەشيان بۆ ھەيە لە لايەن خواۋە:

خوا دەفەرموى: ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنَاقِبِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ (۳۱) هَذَا مَا تُوْعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيطٍ ﴿۳۲﴾ مَن حَسِيَ الرَّحْمَنُ بِالْعَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۳﴾ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۴﴾ لَّهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿۳۵﴾

شىكرندنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە نۆ بىرگەدا:

۱- ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنَاقِبِينَ﴾ بەھەشتيش بۆ پارىزكاران نزيك خرايەۋە، پيشى خوا ﴿وَأَزَلَّتْ﴾ باسى دۆزەخى كرد و فەرموى: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِحَبَّهْمَ هَلْ امْتَنَعْتُمْ وَنَقُولُ هَلْ مِن مَّزِيدٍ﴾ ئەو پۆزە كە بە دۆزەخ دەلتيين: ئەرى پر بووى؟ ئەويش دەلتي: ئەرى زيادە ماۋە؟ كە ئەمە ۋەك پيشتر گوتمان: دوو واتاي ھەن:

أ- ئەگەر زيادەش ماۋن، با بئين جيم دەبئتەۋە.

ب- زۆرم خەلك خراۋەتە نيو، بۆچى تپستاش ھەرماۋن؟ (ۋ)يش بۆ گپرانەۋەى ئەم رستەيە، بۆ سەر ئەۋى، يانى: ۋەك چۆن ئەو پرسيارو ۋەلامە لەگەل دۆزەخدا دەكرى بۆ بيبەروايان، بۆ پارىزكارانى پرواداريش: ﴿وَأَزَلَّتْ الْجَنَّةُ لِلْمُنَاقِبِينَ﴾ بەھەشتيش نزيك خرايەۋە بۆ پارىزكاران، (الازلاف: التقريب مشتق من الزلف وهو القربة)، (إزلاف) بە ماناي نزيك خستەنەۋەيە، كە لە ۋشەى (زلف)دەو داتاشاراۋە، (زلف)يش بە ماناي نزيكىي، بەلام

(زُلْفَى)، (الْمَنْزِلَةُ وَالْحُظُوءَةُ)، یانی: پێگەو بەهرە، بۆیەش وشەى (أُزْلِفَتْ) بەکارهاتووە خوا نهیغه رموه: (وَقُزِّبَتِ الْجَنَّةُ)، یان (وَأُدْنِيَتِ الْجَنَّةُ)، بەلکو وشەى (أُزْلِفَتْ) بەکارهاتووە، واتە: بەهەشت بۆ پارێزکاران نزیك خراپه وهو، که له هه مان کاتدا پێگه و پله و پابه به، بههره ی زۆری تێدا یه بۆ پارێزکاران، که ئه وه له تەفسیره کاندایه مبینیوه، ئاماژه یان پێ کرد بـ، بەلام بێگومان هەر وشه یه ک له قورئاندا که به کارهاتو، له حیاتی وشه یه کی دیکه، بـ، حکمه ت نیه، که واته: بهههشت نزیك ده خرته وه، به هه شتی که پله و پابه و پێگه و بههره ی زۆر گه وری تێدا یه، بۆ پارێزکاران.

(٢) - (غَيْرَ بَعِيدٍ)، نه ک دوور، (غَيْرَ: مَنْصُوبٌ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ عَلَى اعْتِبَارِ أَنَّهُ وَصَفٌ لِّظَرْفِ مَكَانٍ مَحْذُوفٍ)، یانی: (مَكَانٍ غَيْرَ بَعِيدٍ)، وشەى (غَيْرَ) مه منصوبه له سەر شوێنا یه تی (ظرفیه)، که له زمانى عه ره بیدا ئه وه بنه مایه که به و ئیعتباری (غَيْرَ) وه سفه بۆ زه رفی شوێن، که قرتیرا وه، یانی: (مَكَانٍ غَيْرَ بَعِيدٍ)، شوێنیک که دوور نیه.

ئنجا بۆچی ئهم ته عبیره به کارهاتو؟

زانایان گوتوو یانه: (الْمَقْصُودُ أَنَّهُمْ يُحْشَرُونَ إِلَى مَقَرَّةٍ مِنْهَا كَرَامَةٌ لَهُمْ عَنْ كَلْفَةِ الْمَسِيرِ إِلَيْهَا، أَوِ الْمَقْصُودُ تَيْسِيرُ وُضُولِهِمْ إِلَيْهَا بِوَسَائِلٍ غَيْرَ مَعْرُوفَةٍ فِي عَادَةِ أَهْلِ الدُّنْيَا)، ئه مه دوو واتای هه ن:

أ- کۆ ده کرێنه وه به ره شوێنیکى نزیك له بهههشت و، لێ وه نزیك ده خرێن، وه ک رێژ لێگر تێکیان به وه ی ناره حه ت نه کرێن، که خۆیان بۆ لای بهههشت بچن.

ب- مه به ست ئاسانی گه یشتیان به بهههشت، به هۆکارو ئامرازاتیک که بۆ ئیمه زاندرائو نین، له عاده تی خه لکی دنیا دا.

که دیاره له وێ به س خوا ده زانی، چ ئامرازو هۆکاران تیکى سه ره سوو ره پێنه ره ده سازێن، بۆ ئه هلی بهههشت.

(٣) - (هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ)، ئه مه ئه وه یه که به ئێنتان پێ ده درێ بۆ هه ر زۆر که را وه یه کی پارێزه ر، ئنجا خوا ﷻ دوا ی بهههشت که باسی ده کات، چۆن

نیزیک دەخرتەوهو بۆ پارێزکاران، ئنجا باسی کۆمهڵێک خەسلەت و سیفەتی گزنگی ئەو پارێزکارانە دەکات، کە خوا ﷻ لە گۆترەو بە بەلاش ئەوانە ی نەکردووە بە ئەهلی بەهەشت، دەفەرموێ: ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِظٌ﴾، یەكەمین سیفەتیان ئەوەیە کە (أَوَّاب)ن، زۆر بۆ لای خوا گەراونەوه، (الأَوَّابُ: الْكَثِيرُ الأَوَّابِ)، زۆر گەراوه، یشتر گوتمان: وشە ی (أَوَّاب) بۆ گەراونەوه ی ژياندارانی خاوەن ویست و هەست بەکاردههێنێ، کەواتە:

سیفەتی یەكەمیان: ئەوەیە کە ئەوان زۆر بۆ لای خوا گەراونەوه، لەبەر ئەوهی مروۆف هەم دڵ و دەروونی، هەم زمانی، هەم ئەندامەکانی واتە: هەم پڕوالەتی، هەم دەروونی، خوا ﷻ وای خولقاندووە بتوانی چاکە بکات و خراپە بکات، وەك چۆن فریشتە دەتوانی خورپەو ئیلهامی خێر بخاتە دڵی مروۆفەوه و، بەرهو خێر بیجووڵێنی، شەیتانی، دەتوانی بەرهو خراپە بیجووڵێنی، وەك لە فەرمايشتی پێغەمبەردا هاتووە ﷺ: دڵی مروۆف لە نێوان دوو هاندەری خێرو شەپ دایە، بۆیە هەمیشە مروۆف پێویستی بەوه هەیە زوو زوو بگەڕێتەوه بۆ لای خوا.

سیفەتی دووهمیان: (حَفِظُ) پارێزەر، (الْحَفِظُ: كَثِيرُ الْحِفْظِ لِدِينِهِ وَلِنَفْسِهِ)، کەسێک کە زۆر پارێزەرە، هەم دینی دەپارێزی، هەم خوێ دەپارێزی، (حَفِظُ) واتە: زۆر پارێزەر، چونکە (حَفِظُ) پێژگە ی زێدەرۆی (حَافِظُ، ه)، (حَافِظُ) یانی: پارێزەر، بەلام (حَفِظُ) یانی: زۆر پارێزەر، وەك (عَالِمُ) و (عَلِيمُ)، واتە:

١- جەستە ی خوێان دەپارێزن لە گوناھو خراپە.

٢- دڵ و دەروونی خوێان دەپارێزن لە خولیاو نیازو مەبەستی خراپ.

٣- بەرنامەکە ی کە خوا بۆی ناردوون، دەپارێزن لەوهی کە لێی لادەن.

٤- ئەو کتێبە دەپارێزن کە خوا بۆی داوەزاندوون، لەوهی بەرانبەری کەمتەر خەم بن و هەول نەدەن باشی لێ تێبگەن و باشی پێوه پابەند بن.

۵- پیغمبر ﷺ ده پاریزن له وهی سهر پیتیچی له فرمانی بکهن.

۶- کومه لگاو ده وره بهریان له وه ده پاریزن، که به دل و دهست و زمان زیانیان پي بگه یه نن.

۷- تنجا نه وانه ی ته رکیان له سهر شانیه، ته رکی به رپوه بردنیان و مشوور لیخوا ردنیا، ده یان پاریزن له وهی زایه بن، وهک له فرمانیشتی پیغمبر دا هاتوه ﷺ: {كَفَى بِالْمُرءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوْتُ} (أخرجه أحمد: ۶۴۹۵، وأبو داود: ۱۶۹۲، والحاكم: ۱۵۱۵، والبزار: ۲۴۱۵، وابن حبان: ۴۲۴۰). واته: مروّف نه وند ده گناهه ی به سه که سیک که ده بی بیژی نه ی و سهر په رشتی بکات، زایه یان بکات، که واته: (پاریزه ر) یانی: پاریزه رن بو هم موو نه وانه.

(۴- {مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَلِيْبَ}، (نهمه ش سیفه ق سییه میانه)، که سیک که له (خوا ی) به به زه یی به په نامه کیی ده ترس، بوچی وشه ی: {الرَّحْمَنَ} ی به کاره یتاوه؟ واته: نه و که سه سام و هه ییه قی هه یه، به رانه ر به خوا و، له گه ل نه وده شدا که ده زانی خوا خاوه نی نه و په ری به زه ییه، که چی سام و هه ییه قی به رانه ری هه یه و، به زه ییه که ی نه کردوه به بیانوو و پاساوی نه وه ی لئی نه ترس، هه روه ها وشه ی: {الرَّحْمَنَ}، بویه به کاره توه، نهمه وهک پلار تیگرتنیکی هاو به ش بو خوا دانه رانه (تَعْرِضُ بِالْمَشْرِكِ)، له په نادا قسه بو تپوه شان دنیا نه، که نه وان نکو و لیان ده کرد له وهی خوا ناوی {الرَّحْمَنَ} ی هه بن، وهک خوا فرموو یه تی: {وَلَوْ اَنَّ قَلِيلًا مِنْهُمْ اَسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ اَقَالُوا مَا الرَّحْمَنُ اَسْجَدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا} (۶۰ الفرقان، واته: هه رکات پییان گوترا: کړنووش به رن بو په حمان، گوتیان: په حمان چییه؟..... پتویسته بزانی که وشه ی (خَوْف) به مانای ترس دی، به لأم (خَشِيَّة): بریته له ترسک له گه ل به مه زن گرتندا، یانی: (الْخَوْفُ مَقْرُونًا بِالْعَظِيمِ)، بویه خوا ﷺ وشه ی (خَوْف) و (خَشِيَّة) ی به کاره یتان له قورئندا، به لأم (خَشِيَّة) زیاتر له حاله قی مه دح بو زانیان، یا خود بو پرواداری باش، بو وینه لیره ده فره موی: {مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَلِيْبَ} یان ده فره موی: {اِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ} ... (۲۸) فاطر، یان که ده فره موی: {الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ} (۲۹) الانبیاء.

که ده فهرموئ: ﴿بِالْغَيْبِ﴾، هه نډیک گوتوو یانه: پیتی (ب) که ده فهرموئ: ﴿بِالْغَيْبِ﴾، لیره دا به مانای (فی) ه، (فی الغیب)، یانی: لهو حاله ته دا که نه وان که س ناگای لیتین، له حاله قی په نهاندان، یا خود ﴿بِالْغَيْبِ﴾، واته: له حالیکدا که خوا ﴿لَیْلَیْنِ﴾ بیان په نهانه، به لأم نه وان سام و هه بیه تیان به رانبه ری هه هه یه.

۵- ﴿وَمَا يَقْلِبُ صُفْبِ﴾، (نهمه ش سیفه قی چواره میانه، نهو پاریزکارانه ی نهو به هه شته یان بو دانراوه)، هه ر کامیکیان به دلکی زور گه راوه وه هاتوه، ﴿يَقْلِبُ صُفْبِ﴾، له نه صلدا دل و دهروونی پاک و پر ئیمان ده بیته هو ی نه وه ی بگه ریته وه، (الْقَلْبُ سَبَبُ الْإِنَابَةِ وَالتَّابَعُ عَلَيْهَا)، نه دی بوچی ده فهرموئ: ﴿يَقْلِبُ صُفْبِ﴾؟ واته: دلکه زور بو لای خوا گه راوه ته وه، نجا که دل زور گه راوه وه بو لای خوی تیدا بوو، خاوه نه که شی هه روا ده بئ و نهو قه لبه، قه لبه که شی له گه ل خویدا بو لای خوا ﴿لَیْلَیْنِ﴾ ده گیریته وه، که واته: نهمه چوار سیفه قی زور گه وره و گرنک، بو نهو پاریزکارانه ی خوا به هه شتی بو دانان.

له کو تایی دا ده فهرموئ: ۶- ﴿أَدْخُلُوهَا سَلْمِ﴾، (پتیا ن ده گوتری، یان پتیا ن ده لیتین: به سه لاهه تی بچنه تیی، واته: بچنه به هه شته وه)، پیشر گوتمان: (السُّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرِّي مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشه ی (سَلْم) و (سَلَامَة) واته: پاکیی و، دووری له دردو به لا دهروونی و پواله تیبه کان، لیره شدا وشه ی سه لاه دوو و اتا هه لده گری:

یه که م: بی به لایی له هه ر جوړه نازاریک، له ماندوو یه تی و ناره حه تی و خه قه ت و ... هتد.

دووه م: ﴿سَلْمِ﴾، واته: (بِتَسْلِيمٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، به سلاو لیکردنی فریشتانه وه.

به لکو ده گونجی مه به ست پی سلاو کردنی خوا بئ، وه ک له سووره قی (یس) دا ده فهرموئ: ﴿سَلْمٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ ۵۸، سه لاه قسه یه که ده بیژری له لایه ن په روه ردگاری میهره بانه وه.

(٧) - ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾، ئەو ڕۆژه ڕۆژی هەر مانهوهیه، وشەى ﴿ذَلِكَ﴾، (إِشَارَةٌ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ، وَالْإِشَارَةُ لِلتَّبَعِيدِ لِلتَّعْظِيمِ)، له جیاتی بفرموی: (هَذَا يَوْمُ الْخُلُودِ)، وهك له شوێنى دیکه‌دا وا هاتوه، سیاق له‌وى واخواستوه، به‌لام لێره: ﴿ذَلِكَ﴾، كه ئاماژه بۆ دوور، بۆ مه‌زنگرتنه‌و، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌یه، ئەگه‌رنا: ﴿ذَلِكَ﴾، هەر ئاماژه‌یه به‌و ڕۆژه‌ى ئەوانى تێدان، كه ئەو كاته‌یه تێیدا ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه، ئەو ڕۆژه ڕۆژی هه‌میشه مانه‌وه‌یه.

(٨) - ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾، بۆ ئەوان هه‌رچی بیه‌وازن تێیدا، له به‌هه‌شتدا، وهك له سوورەتی (الزخرف)‌دا ده‌فرموی: ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ الْأَنفُسُ وَلَكَدَّ الْأَعْيُنُ...﴾، واته: بۆ ئەوان هه‌یه، هه‌رچی نه‌فسه‌كان بیه‌وازن و، هه‌رچی چاوه‌كان چێژی لێوه‌ربگرن، ئنجا هەر ئەوه‌نده؟ نه‌خێر.

(٩) - ﴿وَلَدَيَا مَرِيدٍ﴾، زیاده له‌وه‌ش كه نه‌فسیان بیه‌وازی تێیدا هه‌یه، (أَي: زِيَادَةٌ عَلَى مَا يَشَاءُونَ مِمَّا لَمْ يَخْطُرْ بِأَلَهُم)، زیاده له‌وه‌ى ده‌یان‌ه‌وى، شتێك كه ئەصله‌ن به‌ خه‌یال و ئەندیشه‌یاندا نه‌هاتوه، یاخود: (الْمُرِيدُ: مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَي: مَا تَزِيدُهُ عَلَى مَا يَرْجُونَ، وَمَا يَكُونُ مِمَّا يَشْتَهُونَ)، واته: ئەوه‌ى بۆیان زیاد ده‌كه‌ین، له‌وه‌ى كه ده‌یان‌ه‌وى، ئەوه‌ى له زیاده پێیان ده‌ده‌ین له‌وه‌ى ئاره‌زووی ده‌كه‌ن، ئەمه وهك ئەو فەرماشته‌ى خوايه ﴿لَا يَزِيدُ الْوَيْلَ إِلَّا وَبُيُوتًا﴾ له سوورەتی (یونس)‌دا له ئایه‌تی (٣٦) كه ده‌فرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِمَتَىٰ ذُنُوبُهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾، واته: بۆ ئەوانه‌ى چاكه‌یان كردوه پاداشتی هه‌ره چاك هه‌یه‌و، زیاده له‌وه‌ش، كه دیاره هه‌موو شتێك ده‌گه‌ڕێته‌وه.

له‌ویدا زۆر له زانایان ﴿وَزِيَادَةٌ﴾‌یان، به‌وه لێكداه‌وه‌یه كه بریتیه: له گه‌یشتن به دیداری خوا ﴿وَلَا يَزِيدُ الْوَيْلَ إِلَّا وَبُيُوتًا﴾، بینینی خ‌واى به‌رزو مه‌زن، ئێمه كاتى خ‌وى له ته‌فسیری سوورەتی (یونس)‌دا، له‌و باره‌وه قسه‌مان كرد، چەند فەرماشته‌ى بێ‌خه‌مه‌رمان هه‌تانه‌ لێره‌ش كه ده‌فرموی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾، هه‌رچی

بیانہ وی بویان ههیه و زیاده شمان له لاههیه، به باشم زانی فہرموودیه ک بئیم،
(الطبری) له تهفسیره که ی خویدا^(۱) ئەم فەرماشته ی پیغمبەر ﷺ دیتن، که
ئەمە دەقه که یه تی:

إِعَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتَانِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فِي كَفِّهِ مِرَآةٌ بَيَضَاءُ، فِيهَا نُكْتَةٌ سَوْدَاءُ فَقُلْتُ: يَا جَبْرِيلُ مَا هَذِهِ؟ قَالَ: هَذِهِ
الْجُمُعَةُ، قُلْتُ: فَمَا هَذِهِ النُّكْتُةُ السَّوْدَاءُ فِيهَا؟ قَالَ: هِيَ السَّاعَةُ تَقُومُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ
وَهُوَ سَيِّدُ الْأَيَّامِ عِنْدَنَا، وَنَحْنُ نَدْعُوهُ فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْمَزِيدِ، قُلْتُ: وَلِمَ تَدْعُونَ يَوْمَ
الْمَزِيدِ قَالَ: إِنَّ رَبَّكَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اتَّخَذَ فِي الْجَنَّةِ وَادِيَا أَفْتَحَ مِنْ مِسْكِ أَيْبُضَ، فَإِذَا كَانَ
يَوْمَ الْجُمُعَةِ نَزَلَ مِنْ عِلِّيِّينَ عَلَى كُرْسِيِّهِ، ثُمَّ حَفَّ الْكُرْسِيُّ مَتَابِرَ مِنْ نُورٍ، ثُمَّ جَاءَ
الْمُتَّبِعُونَ حَتَّى يَجْلِسُوا عَلَيْهَا ثُمَّ تَجِيءُ أَهْلُ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوا عَلَى الْكُتُبِ فَيَتَجَلَّى
لَهُمْ رَبُّهُمْ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَنْظُرُوا إِلَى وَجْهِهِ وَهُوَ يَقُولُ: أَنَا الَّذِي صَدَقْتُكُمْ عِدَّتِي،
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، فَهَذَا مَحَلُّ كَرَامَتِي، فَسَلُونِي، فَيَسْأَلُونَهُ الرِّضَا، فَيَقُولُ: رِضَايَ
أَحْلَلْتُكُمْ دَارِي وَأَنَا لَكُمْ كَرَامَتِي، فَسَلُونِي، فَيَسْأَلُونَهُ حَتَّى تَنْتَهِيَ رَغْبَتُهُمْ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ عِنْدَ
ذَلِكَ مَا لَا عَيْنٍ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، إِلَى مِقْدَارِ مُنْصَرَفِ
النَّاسِ مِنَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَصْعَدَ عَلَى كُرْسِيِّهِ فَيَصْعَدُ مَعَهُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ، وَتَرْجِعُ
أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى عَرْفِهِمْ دُرَّةً بَيَضَاءَ، لَا نَظْمَ فِيهَا وَلَا قَضَمَ، أَوْ يَأْقُوتَةً حَمْرَاءَ، أَوْ زَبَرْجَدَةً
خَضْرَاءَ، مِنْهَا غُرْفُهَا وَأَبْوَابُهَا، فَلْيَسُوا إِلَى شَيْءٍ أَحْوَجَ مِنْهُمْ إِلَى يَوْمِ الْجُمُعَةِ، لِيَرْزُقُوا
مِنْهُ كَرَامَةً، وَلِيَرْزُقُوا نَظْرًا إِلَى وَجْهِهِ، وَلِذَلِكَ دُعِيَ يَوْمَ الْمَزِيدِ).

واته: ئەنەسی کوپی مالیک (خوا لێی رازی بێ)، دەلێ: پیغمبەر ی خوا ﷺ
فەرمووی: جیبریل ھاتە لام لە دەستیدا ناوێنەبە کی سەپى ھەبوو، کە خالێکی
رەش لە نێو ناوێنە سپییە کەدا ھەبوو، منیش لێم پرسى ئەى جیبریل! ئەو
چیە؟ فەرمووی: ئەمە پۆزى جومعە، گوتم: ئەدى ئەو خالە رەشە چییە

تییادیه؟ گوئی: ئەو کاتە کە (ساعة)یە، ئەو کاتە ی پۆژی قیامەت دێ، پۆژی قیامەت لە پۆژی جومعه دا دێ، کە گەرە ی پۆژەکانە لە لای ئێمە، [واتە: گەرە ی پۆژەکانی حەفتە یە، و، ئێمە لە پۆژی دوا یی دا، بەو پۆژە دە ئێین: (یوم المَیَید) پۆژی زیاد بوون، پێغەمبەر ﷺ دە فەرموێ: گوتم: بۆچی پێی دە ئێین: (یوم المَیَید)؟ [جیبریل بۆی روونکردووە] گوئی: پەروەردگارمان (تبارک وتعالی) شیوێکی لە بەهەشتدا پەخساندووە، لە میسکی سپیی (کە بۆ ئێکی یە کجار خۆشی هە یە)، کە پۆژی جومعه هات، خوا ﷻ لە (عَلِیْن) هەو، دێتە سەر کورسییە کە ی و، کورسییە کە ی خوا بە چەندان دوانگە ی نوورین، دەورە دەدرێ، هەتا پێغەمبەر ان دێن دادەنیشن لەسەر ئەو دوانگە، دوا یی ئەهلی بەهەشتیش دێن، ئەوانیش لەسەر بەرزاییان [شوێنی وەک قەنەفان دادەنیشن]، پەروەردگاریان خۆیان پێشان دەدات، هەتا تەماشای رووی خوای پەروەردگار دەکەن، ئنجا خوا ﷻ دە فەرموێ: منم کە بە ئێنی خۆم لگەل ڤاست بردنە سەر و، چاکە ی خۆم لەسەر تەواو کردن، ئیستاش ئەم شوێنە [واتە: ئەو بەهەشتە ش] شوێنی شوێنی بەخشندە یی منە، داوام لێیکەن، ئەوانیش داوا ی لێدەکەن کە لێیان ڤازی بێ، دە فەرموێ: مادام هیناوغە ئەو شوێنە ی بۆم داناون (ئەو مەنزڵگایە)، ڤێزم لێگرتوون، کەواتە: لێتان ڤازی بووم، شتی دیکەم داوام لێیکەن ئەوانیش داوا ی لێ دەکەن تا کو هەرچی تارەزوویانە داوا ی دەکەن، دوا ی ئەو پەرەدیان بۆ لادەدرێ، لەسەر نازو نعیمة تێک کە هیچ چاویک نەیدیووە، هیچ گوێیە ک نەیبیستووە، بەسەر دلی کە سیشدا نەهاتووە، ئەو هوش بەردەوام دەبێ بە ئەندازە ی ئەو کە خەلک دە چن بۆ نوێژی جومعه و دە گە پێنەو، دوا یی خوا ﷻ لەسەر کورسییە کە ی بەرز دە بێتە وەو صیددیقان و شەهیدانیش لگەل ی بەرز دە بنەو، ئنجا ئەهلی بەهەشت دە گە پێنەو بۆ ژوورەکانی خۆیان، (خانووەکانی خۆیان)، کە یان گەوهەرێکی سپییە، کە هیچ کەلێن و درزی تێدانیه، یاخود مروارییه کی سوورە، یاخود زوبەر جەدیکی سەوزە، هەر کامێک لەوانە ژوورەکانی تێدان و، دەرگایان

هەن و، ڕووباریان پێدا دەپۆن و میوه‌کان پێاندا شوڕ بوونەوه، هاوسەرەکانیشیان له‌ویدا هەن، له‌وێ له‌ هەموو شتێک زیاتر پتووستیان بە ڕۆژی جومعه‌یه که بێت، تاكو خوا له به‌خشش و ڕێز لێگرتنی خۆی بۆیان زیاد بکات و، بۆ ئەوه‌ی له تهماشا کردنی ڕووی خۆی په‌روه‌دگار زیاد بکەن، بۆیه ئەو ڕۆژه پێی ده‌گوترێ: (يَوْمُ الْمَزِيدِ)، ڕۆژی زیاد کردن.

خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خۆی به‌ نسیب هەموو لایه‌کمانی بکات.

مەسەلە ی دووەم:

سەرنجڕاکیشان بۆ قەر کردنی زۆر کۆمەلگایان، کە زەبریان توندتر بوو لە کافران ی رۆژگاری پیغمبەری خوا ﷺ، کە زۆر هەوڵی دۆزینەوهی پەناگەیاندا رابکەن و، خۆیان بشارنەوه و، حەشار بەدن، بەلام بێ سوود بوو، کە لەویدا پەندو نامۆژگاریی هەبوو بۆ خاوەن عەقلان و گوێگران، هەروەها دروستکردنی گەردوون لە ماوهی شەش قۇناغدا، بەبێ ماندوو بوون، ئەویش دیسان لە نیشانەکانی بالادەستی و، دەسەلات پەهاییی خۆی پەروەرگەر:

خو ده‌فه‌رموێ: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْإِلْدِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۚ﴾ (٣٦) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ سَمِيعٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَا مِنْ عُوبِ ﴿٣٨﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە نۆ برگەدا:

(١)- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، لە پێش وادا زۆر سەدەمان فەوتاندن، خەڵکی زۆر سەدەمان قەر کردن، وشەیی: ﴿قَرْنٍ﴾، بەو کاتە دەگوترێ: کە خەڵکیک تێیدا دەژی، یان سەد سالە، یان حەفتایە، هەندێک کەمترو زیاتریشیان گوتو، مەبەست ئەو خەڵکە یە کە لەو کاتەدا دەژین، بەلام خۆی پەروەردگار هەر بە وشەیی: ﴿قَرْنٍ﴾، هێناوێتی، واتە: لە پێش وادا زۆر خەڵک و کۆمەلگا کە لە کاتیکی دیاریکراودا پێکەوه ژیاون، فەوتاندوویمان.

(٢)- ﴿هُم أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، کە ئەوان لەوان، [واتە: ئەوانە ی رابردوون لەوانە ی ئێستا لە بێبروایەکانی رۆژگاری پیغمبەری خوا ﷺ] زەبرو هێزیان توندتر بوو، (البَطْشُ: تَنَاقُلٌ بِصَوْلَةٍ)، (بطش) پەلاماردانە بە هێز، واتە: زەبر (زەبر وەشاندن)، بێگومان کە دەفه‌رموێ: ﴿هُم أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾، ئەم دوو پاناو، ﴿هُم﴾، بۆ گەلە رابردووکان دەگەرێتەوه

که هەوتیندراون، ﴿مَنْهُمْ﴾ یەش بۆ کافران و بێبروایی پۆژگاری پیغەمبەری خوا ﷺ دەگەرتنەوه، ئەوانی رابردوو، لەوانی تێستا بەهێزتر بوو.

٣- ﴿فَتَقَبَّوْا فِي آلَيْدِ﴾، ولاتیان زۆر پشکنین، (تَقَبَّوْا) خۆتندراویشەتەوه: (تَقَبَّوْا)، بەبێ گیرە، بە هەردوو کە شێوەکە یەک واتای هەیە، واتە: زۆر بە ولاتاندا گەڕان، زۆریان هەولدا خۆیان حەشار بەدن و، خۆیان پەنا بەدن لە سزای خوا.

٤- ﴿هَلْ مِنْ عَجِصٍ﴾، ئایا هیچ پەناگە هەبوون؟ (هَلْ مِنْ مَلَجٍ وَمَخْلَصٍ)، (محیص) چاوکیکی میمیە، یانی: هیچ پەناگە و حەشارگە یەک نەبوو خۆیانی تێبگرن، لە سزای خوا پارێزراو بن.

واتایەکی دیکە: ﴿فَتَقَبَّوْا فِي آلَيْدِ﴾، (تَقَبَّوْا: مُسْتَقٍّ مِنَ الثُّقْبِ بَسْكَوْنِ الْقَافِ مَعْنَى الثُّقْبِ، أَي: حَرَقُوا وَاسْتَعِيرَ لِمَعْنَى: ذَلُّوا وَأَخْضَعُوا، أَي: تَصَرَّفُوا فِي الْأَرْضِ بِالْحَفْرِ وَالْعَرَسِ وَالْبِنَاءِ...)، وشە: (تَقَبَّوْا) یان (تَقَبَّوْا)، هەردووکیان لە وشە (تَقَب) هەواتوون، (تَقَب) بە مانای (کوئکردن)، لێره دا خوازاوێتەوه بۆ هەلکۆڵین و تەصەروو تێداکردنی زەوی و مل پێ کەچکردنی رووی زەوی، واتە: زۆریان ئیش تێدا کرد، خانوو بەره یان تێدا دروستکرد، جۆگە و جۆباریان تێدا هەلبەست، قەلایان تێدا بنیاتان، ئاوەدانییان تێدا بەرپا کردن، بەلام هەموو ئەوه دەربازی نەکردن لە سزای خوا، بۆیان نەبوو بە حەشارگە.

کەواتە: ئەم رێستە: ﴿فَتَقَبَّوْا فِي آلَيْدِ﴾، دوو مانای هەن:

أ- (فَتَقَبَّوْا وَبَحَثُوا عَنْ مَهْرَبٍ لِكَيْتُمْ لَمْ يَجِدُوهُ)، سۆراخیان کرد و، پشکنییان و، هەولیاندا، پەناگە یەک و حەشارگە یەک بدۆزنەوه، بەلام دەستیان نەگەوت.

ب- (تَصَرَّفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَلَّبُوا فِيهَا، لِكَيْتُمْ لَمْ يَنْجُوا مِنَ الْعَذَابِ)، لە زەویدا هەلس و کەوتیان کردو، زۆر تێدا هاتن و چوون، بەلام نەبوو هۆی ئەوهی لە سزا نازاری که خوا ﷻ بۆی بریار دا بوون، دەرباز بن.

که ده‌فهرموی: ﴿هَلْ مِنْ مَّحِصٍ﴾ (هل) بؤ پرسیارکردنه، به‌لام لی‌ردها مه‌به‌ست پئی پرسیارکردنی نکوولیلی‌کردنه، واته: آیا هیچ شوئی دهر باز بوونیان هه‌بوو؟ به‌دنیایی نه‌خیر، یان آیا دهر باز بوونیان بؤ هه‌بوو؟ چونکه (محیص) چاوگی (میمی)یه، به‌مانای دهر باز بوون، ده‌شگونجی ناوی شوئی بی، واته: شوئی دهر باز بوون و هه‌شارگهو، شوئی خو لی قوتار کردن.

(۵) ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ﴾، به‌دنیایی له‌ودا په‌ند هه‌یه، بیر خستنه‌وه هه‌یه.

(۶) ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾، بؤ هه‌ر که‌سیک دلی هه‌بی، یان خاوه‌نی عه‌قل و دل بی و یتبغات.

(۷) ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾، یاخود گوئی هه‌لبخات، گوئی بگری، به‌ناماده‌یی گوئی بگری، واته: کاتیک گوئی ده‌گری، ناماده‌یی و خاتر جه‌م بی، فیکری خوئی کو کردبیته‌وه بؤ نه‌وه‌ی باش حالی بی، ﴿أَلَمْ يَأْتِ السَّمْعَ﴾، (إِلْقَاءُ السَّمْعِ: مُسْتَعَارٌ لِشِدَّةِ الإِضْغَاعِ لِلْقُرْآنِ وَمَوَاطِعُ الرُّسُولِ) کأنَّ أَسْمَاعَهُمْ طُرِحَتْ فِي ذَلِكَ فَلَا يَسْتَغْنَاهَا شَيْءٌ آخَرَ يَسْمَعُهُ، وشه‌ی (إِلْقَاءُ السَّمْعِ) گوئی فریدان، خوازراوه‌ته‌وه بؤ چاک گوئی گرتن له‌قورئان و ناموژگارییه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک گوئییه‌کانیان فریداربن له‌وی و، به‌هیچ شتیکی دیکه‌وه سه‌رگه‌رم نه‌بن، جگه له‌گوئی هه‌لخست و گوئی گرتن.

که ده‌فهرموی: ﴿لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾، بؤیه خوا ده‌فهرموی: له‌ودا په‌ندو بیر خستنه‌وه هه‌یه، بؤ که‌سیک خاوه‌نی دل بی، یان گوئی هه‌لبخات به‌ناماده‌یی، چونکه بابای په‌ندوه‌رگرو بابای وه‌بیر هاتووه‌وه، یان به‌وه په‌ند وهرده‌گری و به‌بیری دیته‌وه، که به‌لکه عه‌قلیه‌کان دیکه‌یه‌نن له‌خودی خویدا، یاخود به‌وه په‌ند وهرده‌گری، که پئی ده‌گات له‌هه‌واله‌کانی گهلانی رابردوو، واته: ته‌وه‌ی له‌میژودا رویداوه.

که ده‌فهرموی: ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ (أي: مشاهد، وصيغة المبالغة فيه للدلالة على قُوَّةِ الْمُشَاهَدَةِ لِلْمَذْكَرِ، أي: تحديق العين إليه)، (شهيد): به‌مانای (ناماده‌بوو) دی، به‌لام بؤیه به‌ریژگه‌ی زی‌ده‌رویی هیناویه‌تی، تا‌کو به‌هیزی نه‌و

واتايە بگهيەنى، واتە: باش ئامادە دەبىن و چاك تەماشاي ئەو كەسە دەكات، كە ئامۇڭگارىي دەكات و چاوى تى دەبىرى.

لە كۇتايى دا خوا دەفەرمۇي:

٨- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾، بە دلىيىي ئىمە ئاسمانەكان و زەوى و ئەۋەي دەكەۋىتە ئىۋانئانەۋە، بە شەش پۇژان دروستمان كردن، واتە: بە شەش قۇناغ، لە شەش پۇژاندا واتە: بە شەش قۇناغ، كاتى خۇي لەۋبارەۋە زۇرمان باس كردهۋ، ئەم تەعبىرە لە زۇر شوئىي قورئاندا ھاتەۋ، ئىمە لە سوۋرەتى (فصلت)دا، باسىكى سەربەخۇمان لە بارەي چۇنيەتتى دروستبوۋنى گەردوۋنەۋە كردهۋ.

٩- ﴿وَمَا مَسَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، ئىمە ھىچ ماندوۋيەتتەكمان توۋش نەبوۋ، واتە: ئاسمانەكان و زەۋىمان بە شەش قۇناغ ھىننە دى، بى ئەۋەي ھىچ ماندوۋىي و شەكەتتەكمان توۋش بىن، (لَغَبٌ يَلْغَبُ، أَي: تَعِبَ وَأَعْيَا، «و» لِلْحَالِ، وَالْمَسُّ: اللَّمْسُ، وَهُوَ أَقْلُ الْإِصَابَةِ)، وشەي (لَغَبٌ): بە ماناي ماندوۋبوۋنە، ھىچ ماندوۋيەتتەكمان توۋش نەبوۋ، كە دەفەرمۇي: ﴿وَمَا مَسَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، (ۋەكە بۇ ھالە، لە ھالەكدا ئاسمانەكان و زەۋىيمان بە شەش پۇژان، لە شەش قۇناغدا دروستكردن، كە ھىچ ماندوۋيەتتەكمان توۋش نەبوۋ، (مَسَّ يَش، يَانِي: لَمَسَ): كە بىرىتە لە كەمترىن توۋشبوۋن، (مَا مَسَّيِ الثَّعْبِ)، يانى: نەك ھەر ماندوۋ نەبوۋم، بگرە يەك تۇز ماندوۋ بوۋنم توۋش نەبوۋ، خوا ﷻ لىرەدا باسى مېژوۋ دەكات و دەفەرمۇي: ئىمە زۇر سەدەمان فەۋتاندوۋن لە پىش واندا، كە ھىزو توانايان لە ھىزو تواناي كافرانى پۇژگارى تۇ ئەي موحەممەدا ﷺ زياتر بوۋ، لە ۋلايتىشدا زۇر ھەلسۈكەۋتپان كىر، زۇر خانوۋ بەرەيان دروست كردن، جادەۋو رىگاۋبانىان دروستكردن، جۇۋ جۇباريان ھەلبەستىن، ياخود كاتىك كە زانىان سزاي خاۋيان بۇ دى، زۇر گەژان و سوۋران و پشكىنىيان، ھەشارگەيەك و پەناگەيەك پەيدا بىكەن، بەلام شوئىي دەرباز بوۋن نەبوۋ، دوايى خوا ﷻ باسى دروستكردنى ئاسمانەكان و زەۋى دەكات، بە شەش قۇناغ، بى ئەۋەي ماندوۋيەتتى توۋش بى، لىرەدا ئەۋ دوۋانە

(مێژوو و گەردوون) هەردووکیان بەلگەن لەسەر ئەوەی کە خواپەك ﷻ توانیبی گەلە یاخیبەکان بھەوتیت، بێ ئەوەی توانای دەرباز بوونیان ھەبێ، پاشان ئاسمانەکان و زەوی بە شەش پۆژان، لە شەش قوناغدا ھینابنە دی، بەبێ ئەوەی ماندوو بێ، کەواتە: دەشتوانی زیندوویان بکاتەو، وەک پێشتریش گوتمان: ئەم سوورپەتە ھەرچی تێیدا تەوەرە سەرەکییەکی و سوورگەکی کە تێیدا دەسوورپەتەو، بریتیە لە راستی زیندوو بوونەو سزاو پاداشت.

ھەلبەتە کە دەفەرموی: ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾، ھیچ ماندوو بوومان تووش نەبوو، ئەمە بەرپەرچدانەوێ جوولەکانە، کە لە (پەیمانی کۆن) دا ھەبە، لە تەورات لە (سفر التکوین) دا دواي ئەوەی باسی ئەوە دەکات، خوا چۆن ئاسمانەکان و زەوی و ھەموو شتەکانی دروستکردن، لە ھەموو پۆژەکانی، ھەفتە دا دەبێت، لە یەک شەممە دەست پێ دەکات، گواپە لە پۆژی جومعە دا، خوا ھەموو شتەکان تەواو دەکات و لە پۆژی شەممە دا پشوو دەدات، دەلی: (فَاسْتَرَّاحَ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ)^(١)، خوا پشوویدا لە ھەموو کارەکی خۆی!

بەلەم بێگومان ئەو قسەییە تەورات گۆڕدراو، چونکە خوا ﷻ سنووریک نیە، بۆ دەسەلات و بۆ توانایی، تاکو بە شتەو ماندوو بێ، دەشگونجێ تەنیا بەرپەرچدانەو نەبێ بۆ جوولەکە، بەلکو ھەر باسی پەھایی و بێ سنووری دەسەلات و توانای خۆی پەرودەرگار بێ.

وەک پێشتریش گوتم: نێوەرۆکی ئەم سێ ئایەتە: (٣٦ و ٣٧ و ٣٨) دیسان سەرنجڕاکێشانی خواپەك ﷻ بۆ مێژوو و، بۆ گەردوون، بەلەم ئەمجارە زۆر بە کورتیی، ئایەتەکانی: (٦ - ١٤) ش، بۆ ئەو مەبەستە تەرخانکراوون، بەلەم ئەم جارە تەنیا سێ ئایەت، پێشتریش باسی گەردوون پێش خرابوو، بەلەم ئەمجارە باسی مێژوو، ئەمەش ھەمووی وەک بەلگە لەسەر زیندوو کرانەو و ھەبوونی سزاو پاداشت.

(١) التفسير الطنبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم سفر التكوين الإصحاح: ٢، ص. ٩.

مهسه لهی سینه و کۆتایی:

چهند پرتماییه کهک بو پیغه مبهری خوا ﷺ له باره ی مامه له ی له گه ل ببیروایانی که له ره قدا، که له خورآگری پیغه مبهر ﷺ و خوا به رستی و، چاوه ږیکردنی قیامت و، بیرخستنه وه و ناموژگار بیکردن به قوړئاندا، بهرجه سته ده بن:

خو ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (۳۹) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾ (۴۰) ﴿وَأَسْبَحْ يَوْمَ يَازِدُ الْمَآءُ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ (۴۱) ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ (۴۲) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَلِإِنَّا لَمَصِيرٌ﴾ (۴۳) ﴿يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَسْرَةُ عَلَيْنَا لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ الْفُرْقَانِ مِنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾ (۴۴).

شیکردنه وه ی ئهم ټایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱) - ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، ده جا خورآگر به له سهر نه وه ی ده یلن، (ف) ی ﴿فَاصْبِرْ﴾، (فاء) تفریع علی ما تقدّم کُلُّهُ مِنْ قَوْلِهِ (بَلْ عَجَبُوا وَالضَّمِيرُ لِلْمُشْرِكِينَ)، فاء بو ل ټیکردنه وه ی قسه کانی پیښه وه ی و، بیا کردنه له سهر قسه ی پیښی، هر له شوینه ی که فهرموئ: ﴿بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، هه روها که ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، راناوه که ی بو هاوبه ش بو خوا دانه رکان، ده چپته وه، خورآگر به له سهر نه وه ی ده یلن، زور گوئی پښ مه ده و خو ق پښه سه غله ت مه که.

(۲) - ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، به ستایشکردنی په روگردگارته وه به پاکي بگره، واته: بَلَى: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، یان (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، هم خوا به پاک بگره، که هیچ کهم و کوړی و هه له و په له و، له که یه ک له خوی په روگرداردا نیه، ستایشی بکه له سهر نه وه هم مو سیفه ته بهر زو بڼ وینانه ی هینی، که ته نیا خوی ټاک و پاک خاوه نی نه و ناوه هره بهر زو، نه و سیفه ته هره په سندو چا کانه یه.

۳- ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، پیش خورهِه لاتن و پیش تاوابوون، واتِه: پیش خورهِه لاتن پهروه ردگارت به پاک بگروهو ستایشی بکه، ههروه ها پیش خورناوابوونیش، ئهه وهک ئهه ئایه ته موباره که ی خوی پهروه ردگاره له ئایه تی ژماره (۴۵) له سووره تی (البقرة) دا که ده فهرموئ: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ...﴾، واتِه: یارمه تی وه بگرن له خوراکری و نوئژ، لیره ش ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، واتِه: خوراکربه له سه ره ئه وه ی دلیئن، به هیندی مه گره و، نادیده ی بگروهو، پشوو درئژ بی و هه وه سه له ت زور بی و پهروه ردگاریشت به ستایشکردنه وه به پاک بگروهو، پیش خورهِه لاتن و پیش خورناوابوون.

ههروه ها ئهه ئایه ته موباره که وهک ئهه سئ ئایه ته ی کۆتایی سووره تی (الحجر) وایه، ئایه ته کانی: (۹۷، ۹۸، ۹۹) که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْنَاكَ بَعْضُ صَدْرِكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ ۹۷ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ ۹۸ ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ۹۹، واتِه: به دنیایی ئیمه ده زانین تۆ سینت تهنگ ده بی، به هوی ئه وهه که ده یلئن، [قسه ی بیجی و ناماقوول ده کهن، به تایهت به رانبه ره به خوا ﷻ، ههروه ها به رانبه ره به کتبی خوا به رامبه ره پیغمبه ره خوا ﷻ، له به رانبه ره ئهه قسانه ی ئه واندا، تۆ پهروه ردگارت به ستایشکردن به پاک بگروهو، له کرنووش به ران به، (نوئژ بکه) و، پهروه ردگارت به رسته، تاکو یه قینت بو دئ، دنیایی واتِه: شتیک که هیچ گومان و دوو دلیی تیدا نیه، که بریتیه له مردن.

۴- ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾، به شهوگاریش دیسان پهروه ردگارت به پاک بگروهو.
 ۵- ﴿وَأَدْبَرَ الشُّجُورِ﴾، ههروه ها له دوی کرنووش بردنه کانیشه وه، واتِه: له دوی نوئژانیشه وه پهروه ردگارت به پاک بگروهو.

(أَدْبَرَ) خویندراویشه ته وه: (وَادْبَرَ الشُّجُودَ)، (أَدْبَرَ) کوی (دُبر)ه، واتِه: له پشت نوئژه کانه وه، به لام (إِدْبَار) چاوکه، واتِه: له دوی تهواووونی نوئژه کانیش پهروه ردگارت به پاک بگروهو ستایشی بکه، دوی ئه وه ی نوئژت تهواو کرد، هه ره

به رده وام به له سهر به پاکگرنتی خواو، ستایشکردنی و، یاد کردنی، ټممه ش به پوون و راشکاوایی ټهوه ده گیه نې که له دوی نویژه فه رزه کان، هه روه ها دوی نویژه غه یره فه رزه کانیش به لای که موه، ټه گهر فه رزیش نه بې، په سنده، یادی خوا بکړی و ستایشی بکړی و، خوا به پاک بگیری.

شایه یی باسه: ټم فه رمانکردنه ی خوا ﴿٢٠٥﴾ به پیغه مبه ر ﴿٢٠٦﴾ که له به رانه بر ټه وده دا که بیروایه کان ده یلین و ټه و له سهر دلای قورسه و پیی نارحه ته و پیی ناخوښه، په نابهریته به ر خوا و، په نابهریته به ر به پاکگرنتی خواو ستایشکردنی و یاد کردنی و، په رستنی، له زور شوینی قورئاندا هاتوه، بو وینه:

۱- له کوټایی سووږه تی (الحجر) دا هاتوه، ټایه ته کانی: (۹۷ و ۹۸ و ۹۹)، که پیشر هیئامانن.

۲- هه روه ها له پیس (الحجر) یس، له سووږه تی (الأعراف) دا هاتوه، ټایه ته کانی: (۲۰۵ و ۲۰۶) که ده فه رموی: ﴿وَأَذْكُرْكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾ ﴿الأعراف﴾.

۳- دیسان له سووږه تی (هود) له ټایه تی ژماره (۱۲۳) دا: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٢٣﴾ هود.

۴- هه روه ها له سووږه تی (طه) دا، ټایه ته کانی: (۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲).

۵- هه روه ها له سووږه تی (النمل) ټایه ته کانی: (۹۱، ۹۲، ۹۳).

۶- دیسان له سووږه تی (الإنسان) دا، ټایه ته کانی: (۲۴ - ۲۷).

هه موو ټه و سووږه تانه دا، دوی ټه وه ی خوا ﴿٢٠٧﴾ کوټه لیک راستیی گه وروه و گرنګ، یان کوټه لیک ټه رګ بو پیغه مبه ری خاتهم ﴿٢٠٨﴾ ده خاته روو، له کوټاییه که یدا فه رمانی پیده کات به زیاتر په رستنی خواو، زیاتر یاد کردنی و به پاکگرنتی و ستایشکردنی.

۷- ههروهه ما له کوَتایی سووره قی (الشرح) یشدا، دهفه رموی: ﴿فَإِذَا فُرِغَتْ فَانْصَبْ﴾ (۷) وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَب ﴿۸﴾ الشرح، ته گهر لیوویه وه، (له کاری نیو خه لک، له جموجوَل و چالاکی نیو خه لک، بانگ کردنیان و فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه و فیرکردن و ... هتد ته و او بووی)، ﴿فَانْصَبْ﴾، واته: پی بهجه قینه بو خوا په رستی، ﴿وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾ (۸) الشرح، زیاتر تاره زوومه ند به بو لای په روه ردگارت، که زیاتر لپی نزیک بیه وه.

پاشان خوا ﷻ هه ره لسه ر پښماییه کانی خوئی بو پیغه مبه ری خاتهم ﷻ به رده و ام ده بی و دهفه رموی:

۶- ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾، گوئی هه لڅه، گوئی بگره به گرنگی پیدانه وه، تهو پوژه که بانگه ریک بانگ ده کات، لهو شوپښکی نیزیکه وه، له شوینی نیزیکه وه مه به ست تهو به هه موو که س گوئی لی ده بی، چونکه ته گهر له شوینی نیزیکه وه خه لک بانگ بکری، گوئی لی ده بی، به لام له شوینی دووره وه، په نگه گوئی لی نه بی.

هه لښته که دهفه رموی: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ﴾، گوئی بگره تهو پوژه که بانگه ریک بانگ ده کات:

۱- ده گونج مبه ست پی گوینگرتنی پواله تی و ده شگونج مبه ست پی گوینگرتن بی بو هه والی تهو بانگه ره.

۲- ده شگونج مبه ست پی گوینگرتن بو تهو هارژن و چریکه به بی، که له پوژي دواپیدا، دواي فووی دووهم پوو ده دات، که به دنایي تهو کاته گوینگرتنه که، مه به ست پی تهو به: چاوه پی به که فووی دووهم به که په نادا بکری و، پوژي دواي بیته دی، زیندووکرانه وهو سزاو پاداشت بیته گوپی، ده گونج مبه ست پی تهو بی چاوه پیته، تاکو تهو پوژه دی.

۳- دەشگونجی مەبەست پێی ئەوە بێ : گوێ بگرە بۆ ئەوەی خوا ﷻ لەوبارەوه پێت رادەگەیەنێ، ئەگەرنا لەو کاتەدا گوێگرتنی پێغەمبەر و ﷻ خەڵکی دیکە، هەمووی یەكسانە و هەموویان گوێیان لێدەبێ، کەواتە: هیچ تاییەتەندیبەکی پێغەمبەری تێدا نیە ﷻ بەلام مەبەست پێی ئەوەیە گوێ بگرە بۆ ئەوەی خوا لەو بارەوه هەوالت پێ دەدات.

۴- یان مەبەست پێی چاوەریکردنە و ئەمە هەپەشەیه کە لە بێبروایەکان واتە: چاوەرییە کە ئەو پۆژە دی، بزانە تووشی چ دەردێک دەبن!!

(۷)- ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾، ئەو پۆژە ی گوێیان لەو هارژن و چریکە یە دەبێ، بە حەق و بە راستیی گوێیان لێدەبێ، بە چەسپاویی.

(۸)- ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾، ئەو پۆژە پۆژی دەرجوونە، واتە: کە ئەو شتە دەقەومێ، پۆژی دەرجوونە، پۆژی هاتنە دەری خەڵکە لە زەوی، ئەو زەوییە ی تێیدا نێژراون و جەستەیان تێدا بۆتەو بە خاک، لەوێ دێنەو دەر.

(۹)- ﴿إِنَّا نَحْنُ حَقٌّ، وَنُمِيتُ﴾، بە دنیایی ئیمە هەر خۆمان دەژینین و دەمرینین، واتە: ژياندن و مرانندن کاری تاییەتیی ئیمە یە، کەسی دیکە ناتوانی ژیان پرەخسینێ و، ژیان لە کەسیک وەر بگریتەو، مەگەر بە مۆلەتی خوا.

(۱۰)- ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، سەرنجامیش تەنیا بۆ لای ئیمە یە، کە دەفەرموی: ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾، کە ﴿الْمَصِيرُ﴾، (أل) ی ناساندنی لەسەرە (أل)ە کە بۆ (عهد)، یانی: سەرنجامە کە بۆ لای ئیمە یە، یاخود: (أل) بۆ جینسە، واتە: هەرجی سەرنجامن، هەموویان بۆ لای ئیمە دێنەو، واتە: سەرنجامە کە کە قسە ی لەبارەو کراو، بۆ لای ئیمە یە، یاخود هەموو سەرنجامەکان بۆ لای ئیمە ن.

(۱۱)- ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا﴾، ئەو پۆژە ی زەویان لە ئاستدا دەقڵیشتی بە خێرای، واتە: بە خێرای دێنە دەر، وشە ی: ﴿تَشَقَّقُ﴾، خۆتێراویشەتەو: (تَشَقَّقُ)، لە ئەسڵدا (تَتَشَقَّقُ) یە، (سِرَاع: جَمْعٌ سَرِيع، أَي: مُسْرِعِينَ فِي الْخُرُوجِ، أَوْ فِي الْمَشْيِ الَّذِي

يَعْقِبُهُ إِلَى مَحَلِّ الْحِسَابِ)، واته: ٲهو ٲروژه كه زهوى له ئاستياندا دهقليشي، ههر كه سه جهستهكهى له كوئي ٲوتهوه خاك، له ئاست ٲهودا دهقليشي و، لهت دهٲي و، ديته دهري، بهخيري دهٲون، بهرهو ٲهو شويتهى كه ٲويان دياربيكراوه، واته: بهخيري ديته دهه، ياخود بهخيري دهٲون.

(١٢) - ﴿ذَٰلِكَ حَسْرَةُ عَلِيَّاسَا يَسِيرٌ﴾، ٲهوه كوكردنهوهيهكه لهسهر ٲيمه ئاسانه، وهك ٲيشترش ئاماژه ٲيدا، بيگومان ٲهوه عهقل به زهحمت دهتواني ٲيستيعالي بكات و له خهيال و ٲهنديشهدا، به زهحمت دهحهجمي و جي دهٲيتهوه، ٲيستاكه دهوري ههشت مليار مروٲ لهسهر زهوى ههن، ٲهو ههشت مليارهى ٲيستا، ههر خواش دهزاني چهنده مليارى ديكه ٲاٲردوون و، چوونهوه ژير ٲهو خاكه و، ههر خواش دهزاني چهنده مليارى ديكهش تاكو زيانى مروٲ لهسهر زهوى كوٲايى ٲي دي، دين و دهٲنهوه به خاك، ههموو ٲهو مليار مليارانه كه بهس خوا ﷺ خوئ ژمارهيان دهزاني، ههموو ٲهوانه كوٲكرينهوه، شٲيكي ئاسان نيه، ٲويه خوا دهفهرموي: ﴿ذَٰلِكَ حَسْرَةُ عَلِيَّاسَا يَسِيرٌ﴾، ٲهو كوكردنهوه، كوكردنهوهيهكه لهسهر ٲيمه ئاسانه، واته: ٲو خوا ﷺ ئاسانه، چونكه وشهى ئاسان و زهحمت له فهٲهنگى ٲيمهدها ههيه، ٲهگهرنا ٲو خواى توانا و زانا زهحمت و ئاسان نيه، ههموو شٲيك ئاسانه لهلاى خوا ﷺ.

(١٣) - ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْهُمَا يَأْوِلُنَّ﴾، ٲيمه زاناترين بهوهى ٲهوان دهٲلين، ٲهوهى ٲهوان دهٲلين: ٲرٲيته له فسه ٲو خوا ههٲبهستن، گوايه هاوبهشى ههيه، ٲولهى ههيه، ههروهها به درو دانانى نيشانهو ٲايتهكانى، ههروهها نكوولبيكردن له دهسهٲاى خوا، كه ٲتواني خهٲك زيندوو بكاتهوه، ٲيمه بهو فسانهيان زاناترين.

(١٤) - ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَارٍ﴾، ٲو بهسهريانهوه ٲوٲزيكههه نى، (آي: مَا أَنْتَ مُسَلِّطٌ عَلَيْهِمْ)، ٲو خوا ٲهوانهيهكى ٲي نهداويت كه به زور مسوٲلمانيان بكهى و، به زور بيانكهيه ٲروادار، (آي: لَمْ تَبْعْتَ لِتُخْبِرْهُمْ عَلَى الْإِسْلَامِ، إِمَّا بُعِثْتَ مُذَكِّرًا)، ٲو نهٲيردراوى ناچاران بكهى لهسهر مسوٲلماٲكردن، بهٲكو ٲو ٲهٲيا كارت ٲهوهيه ٲيريان بخهيهوه.

وشەي: ﴿جَبَّارٌ﴾ (مُشْتَقٌّ مِنْ جَبَرَهُ عَلَى الْأَمْرِ: أَكْرَهَهُ أَي: مُجْبِرٌ مِثْلُ: ذَرَاكَ: بِمَعْنَى مُدْرِكِ، سَرَّاعٌ بِمَعْنَى مُسْرِعٌ، وَبِكَاءٌ بِمَعْنَى مُبْكٍ)، لَيَّرَهْدَا وَشەي (جَبَّار) داتاشر اوه له (جَبَرَهُ عَلَى الْأَمْرِ)، واتە: ناچارى كرد ئەو كارە بكات، (أَي: أَكْرَهَهُ) كەواتە: (جَبَّار) لَيَّرَهْدَا بە مانای (مُجْبِر)ە، واتە: تۆبزیكەر و ناچارکەر، وهك (ذَرَاكَ) بە مانای (مُدْرِك)، واتە: كەسێك كە شتێك دەزانى، یان (سَرَّاع) بە مانای (مُسْرِع)، واتە: خێراکەر، (بِكَاءٌ) بە مانای (مُبْكٍ)، واتە: گرێنەر، بەلام لَيَّرَهْدَا وَشەي (جَبَّار) بەو مانایە نیه، كە خوا ﷻ له قورئاندا زەمى دەكات، كە بریتیه له كەسێك كە خو بەسەر خەلكدا فەرز دەكات و، ناچارىان دەكات لەسەر شتێك كە پێیان ناخۆشه و ملیان پێ كەچ دەكات، نا، بەلكو مەبەست ئەوهیه تۆ تۆبزیكەر و ناچاركەریان نى، وایان لێكەى ناچارىن بپروا بێن، ئەوه بەس بە خوا دەكرى، خوا دەتوانى خەلك و لى بكات، بروا بێن، بەلام تۆ ھەر دەتوانى پێیان پێشان دەى، وهك له سورەتى (القصص) دا، دەفەرموى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ...﴾ (۶۱) واتە: تۆ ناتوانى ئەوهى خوشت دەوى، بىخەيه سەر راستە پێ، بەلكو خوا ھەر كەسێكى بپهوى راستە پێى دەكات، ئنجا ئەم ھىدايه تە تايبەتە، كە بریتیه له راستە پێ كردن، تەنیا بە دەست خواپە، ئەدى بۆچى خوا ﷻ له شوپى تىكى دیکە دەفەرموى: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۲) الشورى، واتە: تۆ ھىدايه ت دەكەى بۆ پێى راست؟ لَيَّرَهْدَا ئەو ھىدايه تە بە مانای پێ پێشان دانە، پیغمبەرى خوا ﷻ توانیوه پێى پێشانى خەلك بدات، پێى راست، بەلام نەیتوانیوه وایان لێبكات، پێى راست بگرن، ئەوه بەس بە خوا دەكرى، بۆیه دەفەرموى: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾، تۆ تۆبزی لێكەریان نى.

(۱۵)- ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾، ئنجا تۆ بە قورئان بپریان بخهوه، ھەر كەسێك له ھەرەشەى من دەترسێ، ﴿مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾، خوێندراویشە تەو: (وَعِيدِي)، واتە تەنیا ئەو كەسەى له ھەرەشەى خوا دەترسێ، له سزای خوا دەترسێ، تۆ بەس دەتوانى

تھو کہہ وا لی بکہی، بیری بکہو یتھوہو ناموژگاری بکہی، بہ لام ناتوانی خہ لک ناچار بکہی و زوریان لی بکہی.

لیہرہدا لہ کو تایی تھم دہرسہ ماندا و، لہ کو تایی تہفسیری تھم تہ تہ مو بارہ کانہدا، تھم فہرما یستہی پیغہ مہر دینین ﴿﴾ لہ بارہی بینینی خواوہ ﴿﴾.

{عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً «يَعْنِي الْبَدْرَ»، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ، كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَصَامُونَ فِي رُؤْيَاهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تَغْلُبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: {وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ} ق: {۳۹}، (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۹۲۱۳، والبخاري: ۵۲۹، ومسلم: ۶۳۳، وأبو داود: ۴۷۲۹، والترمذي: ۲۵۵۱، وابن ماجه: ۱۷۷، وابن حبان: ۷۴۴۲).

واتہ: جہریری کوری عہدوللا خوا لی پازی بی، دہ لی: تیمہ شہو یکی بہدر لہ خزمہت پیغہ مہر ﴿﴾ دانیشتبووین، تہ ماشای مانگی کرد، فہرمووی: تیوہ پہرودہ دگارتان دہ بینن، وہک چو تھ مانگہ دہ بینن (یانی مانگی چواردہ)، ہیچ ہہورو تھم و مژناہ تہ ہرچاوتان لہ بینینی خوادا، بو یہ نگہر توانیتان نوژیٹک پیش خورہ لاتن و نوژیٹکیش پیش خورناوا بوون بکہن، با تھو دوو نوژہ تان نہ چن.

واتہ: گرنگی زیاتریان پی بدہن، کہ مہبہست پیان نوژی بہیانی و نوژی عہرہ، ہہ لہ تہ مہبہست تھوہ نیہ، نوژہ کانی دیکہش، گرنگ نین، مہبہست تھوہ نیہ دوو نوژہ زیاتر لیان بخہفتین، لہبہر تھوہی کاتی نوژی بہیانی، لہ دوای خہوتن دی، توژی عہریش بہ دوای تیش و کارو سہرقالییدا دی، ناگاتان لی بی لہو دووانہ، بہ شیوہی تاییہت.

ہہرودہا فہرما یستیکی دیکہی پیغہ مہری خوا ﴿﴾ دینین، ہہر لہ بارہی بہ پاکگرتنی خواو ستایش کردنیوہ، پیغہ مہر ﴿﴾ دہ فہرموی: {مَا مِنْ إِنْسَانٍ

يَكُونُ فِي مَجْلِسٍ فَيَقُولُ حِينَ يُرِيدُ أَنْ يَقُومَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا كَانَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ، (أخرجه أحمد: ۱۵۷۶۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح).

واتە: ھەر كەس ئىك لە كۆرۈ مە جلىسى ئىك ھە ئىسى، كاتىك ھە ئىدە ستى بلى: (ئەم زىكرە بخوئىنى) (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، ئەى خۋايە! تۆ بە پاك دەگرم و ستايشت دەكەم، بىجگە لە تۆ ھىچ پەرستراۋىك نىيە، داۋاى لىبوردنت لى دەكەم و بۆ لای تۆ دەگەر ئىمەۋە، (ھەر كەس ئىك كە لە مە جلىس ھە ئىدە ستى، ئەم قسە يە بكات)، ھەر چى لە ھو مە جلىسە دا بوۋى، (گوئى گرتن لە قسە يە كى خراپ و، وشە يە كى خراپى بەسەر دەمدا ھاتى).]

لىرەدا كە دەفەر موئى: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، زانا يان زۆر قسە يان كىردۈ، بۆ وئە:

يەكەم: (الشوكاني) دەلى: (نَزَّ اللَّهُ عَمَّا لَا يَلِيْقُ بِجَنَابِهِ الْعَالِي مُتَلَبِّسًا بِحَمْدِهِ وَقَتَ الْفَجْرِ، وَوَقْتَ الْعَصْرِ، وَقَبْلَ الْمُرَادِّ صَلَاةِ الْفَجْرِ، وَصَلَاةِ الْعَصْرِ، وَقَبْلَ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ، وَقَبْلَ صَلَّ الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ غُرُوبِهَا، وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ «مِنْ» لِلتَّبَعِضِ «أَدْبَارِ السُّجُودِ» أَعْقَابَ الصَّلَاةِ) (۱).

واتە: خوا بە پاك بگرە لەۋەى لە مەقامى بەرزى ناۋە شىتەۋە، لە ھالى كىدا كە تۆ ستايشى ئى دەكەى، كاتى بەرەبە يان و كاتى نوئىزى عەسر، ھەندىكىش گوتوويانە: ئەمە مەبەست پىتى نوئىزى بە يانى و نوئىزى عەسرەۋ، ھەندىكىش گوتوويانە: مەبەست پىتى پىتىچ فەرزەكانن و، ھەندىكىش گوتوويانە: يانى: دوو ركات پىش نوئىزى بە يانى بگە، دوو ركاتىش پىش ئاۋابوۋى بگە، كە دەفەر موئى: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، واتە: لە شەۋگار يىشدا، (مىن) بۆ ھەندىكە، واتە: لە ھەندىك بەشى

شهوگاریشدا خوا په‌رستی بکه، ﴿وَأَدْبَرَ الشَّجُورَ﴾، واته: له کوتابی نویژه فه‌رزه‌کانیش.

دووه‌م: (الشنقیطی) له (أضواء البیان) ده‌ک‌ی خویدا^(۱) ده‌لئ: (وَأَمَرَهُ لَهُ بِالتَّسْبِيحِ بَعْدَ أَمْرِهِ لَهُ بِالصَّبْرِ عَلَى الْكُفَّارِ، فِيهِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ التَّسْبِيحَ يُعِينُهُ اللَّهُ بِهِ عَلَى الصَّبْرِ الْمَأْمُورِ بِهِ، وَالصَّلَاةَ دَاخِلَةً فِي التَّسْبِيحِ الْمَذْكُورِ).

واته: فه‌رمان کردنی خوا به پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ی ﷺ به به‌پاک‌گرتنی خوا ﷺ دواى نه‌وه‌ی فه‌رمانی پیکردوه که خوږاگرېی له‌سه‌ر تازارو قسه‌ی نارېکی بیروایه‌کان، به‌لگه‌ی تېدايه له‌سه‌ر نه‌وه، که خوا به پاک‌گرتن هاوکاری خواى بو دهره‌خسینى له‌سه‌ر خوږاگرېن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی فه‌رمانی پیکراوه‌و، نویژیش ده‌چېته‌وه تېو به پاک‌گرتنی خواوه که باسکراوه، [له‌به‌ر نه‌وه‌ی نویژیش هه‌مووی بریتیه له یادی خواو به پاک‌گرتن و ستایش‌کردنی خوا].

سییه‌م: (ابن عَطِيَّة) ^(۲) ده‌لئ: (أَجْمَعَ الْمُتَأَمِّلُونَ عَلَى أَنَّ التَّسْبِيحَ هُنَا: الصَّلَاة، قُلْتُ: وَلِذَلِكَ صَارَ فِعْلُ التَّسْبِيحِ مُنْزَلًا مُنْزِلَةَ الْإِزْمِ لِأَنَّهُ فِي مَعْنَى: صَلَّ).

واته: تېک‌رای نه‌وانه‌ی له قورئانه‌وه راماون گوتوو یانه: ته‌سبیح لی‌رده‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾، مه‌به‌ست پیى نویژه، ئیبنو عاشوریش پشتگیری ده‌کات و، ده‌لئ: هه‌ر بویه‌ش وشه‌ی (تسبیح) لی‌رده‌دا وه‌ک (لازم) هاتوه، نه‌ک (متعدي)، چونکه به مانای: (نویژ بکه‌یه).

هه‌لبه‌ته هه‌ر (ابن عاشور) ده‌لئ: هه‌ندی‌ک‌یش گوتوو یانه: نه‌وه‌ی که لی‌رده‌دا باسکراوه، هه‌موو نه‌و یاد‌کردنی خواو، به پاک‌گرتنی و ستایش‌کردنی، هه‌مووی مه‌به‌ست پیى نویژه سوننه‌ته‌کانه.

(۱) ج ۷، ص ۴۲۳.

(۲) ج ۱۰، ص ۳۲۷.

بەلّام مَن رام وایه وهک (الشنقيطي) گوتوویه ق: مەبەست پىنى یادکردنى خوايهو، بە پاکگرتىیه قى و ستایشکردنیه قى و کپنووش بو بردنیه قى، که ئەمە هەم نوێزىش دەگرێتەوه، هەم جگە لە نوێزىش دەگرێتەوهو، بێگومانیش مروّف تاكو دلى بە خواوه پەيوەستەر بى و، دلى بە یادى خوا ئاوه دانتر بى، عه قى و دلى پۆشنتر بى بە نوورى ئيمان، خۆراگرتەر دەبى لەسەر ئازارو ناپەهەتییى و مەینەتییه کان.

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى تێمە لەو کەسانە بگپىرى، که لەو ناپەهەتییى و گرفتارییانەى ژيانى دنیادا، بەهۆى زیاتر یادکردنى خواو، زیاتر پەيوەندى توندو توڵ بوون و گەرم و گور بوونەوه لەگەڵ خواى پەرورەدگارى خۆراگر بین، خۆراگر بین بەو واتایە لاندەدەین، بە لای راست و چەپدا و پاشەکشە نەکەین، تەسلىمى حالیک نەبین که بە ناشەرعى دەزانرى، بەلکو بەردەوام و خۆراگر بین لە پاکسازى و چاکسازى و گۆرانکارى و راستکردنەوهى، ئەوهى بە لارى دەزانین.

لێرەشدا دىینە کوئایى تەفسىرى سوورەتى (ق).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الذاریات

دەستىپك

بەرپۇزان!

ئەمىرۇ كە پۇژى (۱۶) ى (رجب) ى (۱۴۴۱) ى كۈچىيە، بەرانبەر: (۱۱/ ۳ / ۲۰۲۰) ى زايىنى، لە شارى دىرىنى ھەولپىر، خوا پشتىوان بى دەست دەكەين بە تەفسىرى سوورەتى (الذاريات)، سوورەتى (الذاريات) بەشىكى دەكەويتە كۇتايى جوزنى (۲۶) و بەشىكىشى دەكەويتە سەرەتاي جوزنى (۲۷)، ۋەك عادەتى خۇمان سەرەتا پىناسەو ئىوورۇكى (الذاريات) دەكەين، ئەويش لە ھەوت بىرگەدا دەيخەينە روو.

پىناسەى سوورەتى (الذاريات) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

زۆرىيە ھەرە زۆرى زاناين ئەم سوورەتى (الذاريات) يان، بە (سورة الذاريات) ناوېردو، بەلام ھەندىك بە (سورة والذاريات) يان ناوھىتاو، واتە: (ۋەكەى لگەلدايە، ھۆكارەكەشى ئاشكرايە، وشەى (ذاريات) يان (والذاريات)، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتو، زۆر لە سوورەتەكان بە ھۆى وشەى سەرەتايان، يان وشەيەكى ناوازە كە لە ئىوياندا ھاتىپ، ناوئراون.

دوھوم: كات و شويىنى دابەزىنى:

ئەم سوورەتە سوورەتتىكى مەككەيە، بە يەكەدەنگىي ھەموو زاناين، ۋا پىدەچى لە ئىوان سالانى (۷ تاكو ۹) ى پىغەمبەرايەتى دابەزىيى، لەبەر ئەوھى

وهك دوایی باسی دهکین، له ریزبهندیی دابهزیندا، ژماره (٦٦)ه، واته: له پټش
 ټهم سوورپهتدا (٦٥)ی دیکه دابهزیون، لهو (١١٤) سوورپهتهی که ههموو قورټان
 پټکدټن و، لهو (٨٦) سوورپهتهی که له مهککه دابهزیوون.

کهواته: وا پټدهچی دابهزینی ټهم سوورپهته له رووی کاتهوه، کهوتبټته نیوهی
 دووهمی روژگاری که پیغهمبر ﷺ گوزهراندوویهتی، که پټی دهگوتری: (البُعْثَةُ)
 واته: پټش ټهوهی که له مهککهوه کوچ بکات بو مهدینه.

سییه م: ژماره ی ټایه تهکانی:

ټه میس به پای ټیکرای ژمیره رانی ټایه تهکانی قورټان، ژماره ی ټایه تهکانی: (٦٠)
 ه، پټشتریش گوتوومانه: هه ندیک له سوورپهتهکان که زانیهک ژماره یه کی که متر
 گوتوه، به کټک ژماره یه کی زیاتری گوتوه، که میی و زوری ژماره ی ټایه تهکان
 دهگپرتهوه بو کورتیی و درټیزی رستهکانی قورټان، ټهگه رنا هیچ دوو زانیهک
 له سه ر هیچ وشه یه کی قورټان، به لکو له سه ر پټیکش راجیایان نه بووه.

چواره م: ریزبهندیی له دابهزین و موصحه فدا:

له ریزبهندیی دابهزیندا، ټهم سوورپهته (٦٦)مین سوورپهته دابهزیوهو، له
 موصحه فیشدا ژماره (٥١)ه، واته: که له سوورپهتی (الفاحة)وه پټی دادټین، له
 ژماره (٥١) دهگهینه سوورپهتی (الذاریات)، به لام له رووی دابهزینهوه (٦٦)مین
 سوورپهت بووه دابهزیوه.

پیڼجه م: نیوه روکی:

ټهم سوورپهتهش هه مان سروشتی قورټانی مهککه یی هه یه، باسی هه ر سی
 پایه سه ره کییه که ی مسوټمانه تی و دهکات:

١- خوا بە یە کگرتن و تەنیا خواپەرستی ﷻ و، باسی تەنھا بە دیھێنەرایی خاوا، تەنیا پەرەردگاریتی خاوا، تەنیا خواوەنداریتی خاوا، ناوو سیفەتە بەرزو بێ وێنەکانی خاوا.

٢- پۆژی دواپی، ئەویش چ کاتە (ساعة)، چ قیامەت و زیندووکرانەو، پاشان باسی سزاو پاداشت و بەهەشت و دۆزەخ.

٣- باسی پێغەمبەرایی و وحیی، ئاماژەکردن بە وەحیە کە خوا بۆ پێغەمبەران دایە بەزێتی و، ئاماژەکردن بە بەسەرھاتی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ئاماژەکردن بە کتیبەکانی خاوا، بە تاییبەت قورئان.

ئەم سێ تەوھەرە سێ تەوھەری کۆکەرەوێن بۆ قورئانی مەککەیی، ئەم سوورەتەش، ھەر لەو سێ سودگەیدە دەسوورێ، بەلام لەم سوورەتەدا (٢٣) تاییبەت بۆ بەسەرھاتی شەش لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تەرخانکراون، ئایەتەکانی: (٢٤ - ٤٦)، کە ھەر کام لە: ئیبراھیم، لوط، موسا، ھود، صالح، نوح (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەلام تەوھەری سەرەکی ئەم سوورەتەش، وەک سوورەتی (ق) بۆ باسکردنی پۆژی دواپی و بەهەشت و دۆزەخ، بە تاییبەت قیامەت تەرخانکراو، تەنانت ئاماژەکردن بە ژمارەیک لە نیشانەکانی خواش ﷻ، ھەرودھا ئاماژەکردن و گێرانەوێ بەسەرھاتی ژمارەیک لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و گەلە یاخییەکانیشیان و، لەبەینچوونی گەلە یاخیی و سەرکەشەکانیان، ئەوێش کە باسکراو، ھەر پەیوەست دەبێتەو بە بابەتی پۆژی دواپیو وەک دواپی باسی دەکەین.

شەشەم: تاییبەتمەندییەکانی:

١- ئەم سوورەتە یە کەمەین سوورەتێکە، لە موصحفەدا ھەتا ئیستا ھاتبێ و، چوار سوێندی بە دواپی یە کدای تێدا ھاتبێ و، سوێندیکی دیکە یێنچەمیش بە دواپی ئەو چوار سوێندەدا، دواپی ئێوانێک کە کەوتبێتە بەنیاوە، چونکە سوورەتی (الصفات) وەک یێشتر باسمانکرد،

يەكەمىن سوورەتتەك بوو كە لە سەرەتاي سوورەتەكەو سۆيىند خورا بى، سى سۆيىند بە دواى يەكدا، ﴿وَالصَّفَٰتِ صَفًا ۝۱﴾ فَالْزَّجَرِ زَجْرًا ۝۲﴾ فَالْثَّلِثِ ثَلَاثًا ۝۳﴾ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝۴﴾، بەلام ئەمە يەكەمىن سوورەتتەكە كە چوار سۆيىدى تىداخوراين، وەك گوتىم: سۆيىندىكى دىكەى پىنچەمىش، دواى ئەوئى كەلنىك كەوتۆتە بەنيان.

۲- خوا لەم سوورەتە موبارەكەدا، حىكمەت و ئامانجى دروستكرانى مروف و جندى خستۆتەرۆو، كە برىتبه لە بەنديه تىي بۆ خواو خواپهرستى، كە لە ئايه تى ژماره (۵۶) دايه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ ۝۵﴾، لەو باره وهش زاناين مشتومرى زۆريان بووه، تيمهش دوايى قسهى لى دهكەين، ئايا دهگونجى بلين: خوا ﴿تَمَنَّى﴾ ئامانجى هيناوته دى به دروستكرانى مروف و جند، كە برىتبه لە بەنديه تىي بۆ خوا ئەنجامدان؟! لەوباره وه زاناين مشتومرى زۆريان بووه، هەر بۆيهش زۆربهيان كە دهفه رموى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ ۝۶﴾، مروف و جندم دروست نه كردوون، مهگەر بۆ ئەوئى بەنديه تىيم بۆ بكن، بە جۆرتك ماناين كردوه كە دوورى بخه نه وه لەوئى خوا ﴿تَمَنَّى﴾ ئامانج و مهبستىكى رهچاو كرديى لە دروستكرانى مروف و جندا، بەلام وەك دوايى پىي دهگەين، پيمان وايه پتويست بهو تهئولكردنه ناكات، چونكه ئامانج و مهبستىك كە خوا رهچاوى دهكات، پهيوه ندىي به خودى دروستكراوه كانه وه ههيه، نهك بهخۆيه وه، تاكو ئەوئى لى بفامريته وه، كە خوا ﴿تَمَنَّى﴾ پتويستى به جگه له خوى بووه، بۆيه ئەو شتهى به ئامانج گرتوه!

۳- تايه مه ندى ستيه، كە ئەم سوورەتە جيا ده كاته وه لە سوورەتە كانى ديكە، ئەوئى به چهند وشه يەك لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوون، كە تايه تن بهم سوورەتە وه:

۱- وشهى ﴿وَالذَّرِيَّتِ﴾، بەلكو رستهى ﴿وَالذَّرِيَّتِ ذَرًّا ۝۷﴾ تايه ته بهم سوورەتە موبارەكە وه، كە لە ئايه تى ژماره (۱) دا هاتوه.

۲- وشهى ﴿الْحَبِّ﴾ كە لە ئايه تى ژماره (۷) دا هاتوه، ﴿الْحَبِّ﴾ واته: ريك و پيك، ياخود چنين، ياخود رپيه كان ﴿الْحَبِّ﴾ دهگونجى وەك چۆن (گنب) كۆى (گناب)،

۹- وشه ی ﴿ذَنْوَبٌ﴾ یش تنهیا لیره دا هاتوه، ﴿ذَنْوَبٌ﴾ به مانای (تَصِیْب) ه، واته: پشک و بهش، له ئەصْلدا ﴿ذَنْوَبٌ﴾ یانی: دوَلْجِه ئەوهی ئاویان پێ له بیر هه لێنجاوه، ئنجا لهبهر ئەوهی کاتی خۆی له هه ندێ جێیان ئاو کهم بووه، کاتی ئاویان له بیر هه لێنجاوه، بهو دوَلْکِه یان دوَلْجِه یه ئاویان ده ره پناوه که له زمانی عه ره بیهی دا (دلو) ی بیده ئین.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئەم سوورەتە بۇ چەند دەرسىك:

ئىمە كۆى ئەو (۶۰) ئايەتە، بەپىى نىۋەپۆكىيان و، دواى تىۋەپامانى زۆرو سەرنجدانى زۆر لە نىۋەپۆكى ئەم سوورەتە، بۆ سى دەرسان دابەشمان كىردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۲۳) سەرەتا، كە تىياندا خوا ﷻ سۆيىد بە چوار جۆرە شتان دەخوات، لەسەر راستىي بەلئىنى خوا، پاشان سۆيىد بە ئاسمانى خاۋەن پىك و پىكىي، ياخود خاۋەن پى و بان، خوراۋە، لەسەر تىكەل و پىكەلىي قسەو بىرو راي بىپرواىان، دوايى باسى سزاي بىپرواىان كراۋە، پاشان پاداشتى پارىزكاران و، ۋەسەفكرديان بە چەند خەسلەتتىكى زۆر بەرزو ناۋازە، باسكراۋە دوايى ئاماژەكراۋە بە نىشانەكانى خوا لە زەۋيداۋ لە خودى مروقىشداۋ، بەۋە كە بەلئىنى خوا راستەو ھەقە، ۋەك چۆن قسەكردن و ئاخاوتنى مروققان راستەو شتىكى سەلمىتراۋە.

دەرسى دوۋەم: ئايەتەكانى: (۲۴ - ۴۹)، كە (۲۶) ئايەتن، تىياندا ئاماژە بە بەسەرھاتى ھەر كام لە ئىبراھىم و لووط (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئنجا دواى ئەۋان بەسەرھاتى مووساۋ، دوايى باسى گەلى عاد و گەلى ئەمموود و گەلى نووح كراۋە، ئەو سى گەلەش كە باسكارون، ماناي وايە ھوود كە پىغەمبەرى گەلى عاد بوۋە و، صالح كە پىغەمبەرى گەلى ئمود بوۋە و، نوحىش كە پىغەمبەرى گەلەكەى خۆى بوۋە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، باسكارون، پاشان جارىكى دىكە باسى نىشانەكانى پەرۋەردگار ئىتىي خوا ھىتراۋەتەۋە پىش و، باسى ھەر كام لە ئاسمان و فراۋانكردنى ئاسمان يان بەفراۋانىي دروستكردنى ئاسمان واتە: گەردوون، ياخود بەردەوام فراۋانكردنى كراۋە، پان راخستنى زەۋى و، دياردەى جوتىھەتى زەۋجىھەت، كە بنچىنەى گشتىي خۋايە لە دروستكراۋەكاندا، باسكراۋە.

دەرسى سىيەم: كە يازدە ئايەتەكانى: (۵۰ - ۶۰) دەگرىتە خۆى، خۋاي بەرزى مەزن فەرمان بە پىغەمبەر دەكات، كە بە خەلك بفرموى: بەرەۋ لاي خوا پاكەن

و، تەنیا خوا بپەرستى، پاشان خوا دلى پىغەمبەرى داووتەووە که گەلانى پىشوووش، کۆمەلگا پىشوووەکانیش، هەر پىغەمبەرێکیان بۆ هاتبى هەروا بە جادووگەر یان بە شىت تۆمەتباريان کردووە، واتە: هەندێکیان گوتووینە: جادووگەرە و، هەندێکیان گوتووینە شىتە، ئەگەرنا ناگونجى کەسێک جادووگەر بى شىت بى، هەروەها شىتیش ناگونجى جادووگەر بى، واتە: هەندێکیان گوتووینە: جادووگەرە و، هەندێکیان گوتووینە: شىتە.

لە کۆتايىشدا خوا ﷻ چەند رێنمايیهى پىغەمبەر دەکاو، چەند راستىيەى يەكجار مەزن پادەگەيەنى، لە ئىتواندا ئەو راستىيە هەرە مەزنەيە، کە برىتيە لەوێ خوا حىكمەتى دروستکردنى بۆ مەرؤف و جند پادەگەيەنى کە برىتيە لەوێ بەندايەتيى بۆ بکەن.

دەرسى يەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

دەرسی یەكەممان لە (٢٣) ئایەتی سەرەتای (الذاریات) پێك دێ، ئایەتەكانی: (١ - ٢٣)، كە سەرەتا خۆی كارزانی میهرەبان ﷺ سوێند بە چوار شتان دەخوات، لەسەر راستیی بە ئێنی خواو، هاتنی سزاو پاداشت.

دواتر سوێند بە ئاسمانی ڕێك و پێك و سیستماتیک، یاخود ئاسمانی خاوەن ڕێگەو بان دەخوات، لەسەر ئەوە كە قسەو بیرورای بیروایەكان دژیەك و پێكەو ناكۆكە، دواتر هەرهەیان لێدەكات بە ناوونیشانێ درۆزنانی بێ ئاگا لەسەر بێرواییان بە پۆژی دوایی و، پەلەکردنیان لە هاتنی پۆژی دوایی، یاخود هاتنی سزا.

پاشان خوا باسی پارێزكارانی كردووە، كە لە چ نازو نێعمەتێكی خوشدا دەبن و، بە چوار سیفەتی گەورەو گرنگیشیان پێناسەیان دەكات، كە بەهۆی ئەو سیفەتانهیانە، تووشی ئەو سەرەنجامە پرخێرو خوشییە بوون، چوار سیفەتەكانیش:

١- چاكەكاریی، چاكەكاریی هەم بە مانای چاك خواپەرستن، هەم بە مانای لەگەڵ خەلكدا چاكەكاربوون، دێ.

٢- كەم خەوتن لەشەوداو شەو بیداریی و، خواپەرستی.

٣- داواي لێبوردنکردن لە خوا، لە كاتی پێش بەرەبەیاندا لە سەحەر، واتە: پێش ئەوەی شەبەقی بەیانی بدات.

٤- مأل و سامان بەخشین بە خەلكی سواڵكەر كە داوا دەكات و، بە خەلكی بێ بەش كە شەرم بە خۆیەو داوا ناكات.

دواییش خوا ﷺ باسی نیشانهو به لگه کانی پهروهردگار یتیی خوی و، نیشانهو به لگه کانی راستیی هه بوونی زیندووکرانهوهو سزاو پاداشت ده کات، ههم له زه مینداو، ههم له خودی مرو فاند، ههروه ها باسی تهو راستیی ههش کراوه که بژیوی مرو ف له ئاسمانهوه دابین ده کری.

له کۆتاییشدا خوا ﷺ سویند ده خوات به پهروهردگاری ئاسمان و زهوی، که نهوهی به ئینیان پی ده دری، یاخود هه په شهیان پی لی ده کری، راسته، ههروه که چون قسه و ئاخواتنی نهوان، شتیکی راست و سه لمینراو و نکوولی لی نه کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالذَّارِيَّتْ دَرَوْا ۝١ فَالْحَمِلَاتْ وِقَرَا ۝٢ فَالْجَارِيَّتْ يُسْرَا ۝٣ فَالْمَقْسِمَاتْ أَمْرَا ۝٤ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝٥ وَإِنَّ الْآيِنَ لَوَاقِعٌ ۝٦ وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْمُبَالِغِ ۝٧ إِنَّا كُنَّا لَنَقُولُ لَخُلَافٍ ۝٨ بَوَاقٍ عَنْهُ مِنْ أَفْكَ ۝٩ قِيلَ لَخُلَافُصُونَ ۝١٠ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمَرِهِمْ سَاهَوْنَ ۝١١ يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الدِّينِ ۝١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْنَوْنَ ۝١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝١٤ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝١٥ ءَالِغِذِينَ مَا ءَانَهُمْ رَبُّهُمْ إِيَّاهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝١٦ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝١٧ وَبِالْأَشْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝١٨ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلَّذِينَ لَلَسَالِيلِ وَالْمَحْرُومِ ۝١٩ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُتَوَقِّينَ ۝٢٠ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٢١ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝٢٢ قُورِبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝٢٣﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده. سویند بە بایه پڕۆ بڵاوکەرەوه کان
 بە بڵاوکردنەوه ①} ئنجا سویند بە (هەرە) قورسای هەلگرەکان ②} ئنجا
 سویند بە (کەشتیە) بە ئاسانی پۆیشتوووەکان بە دەریادا ③} ئنجا سویند
 بە (فریشتە) کار دابەشکەرەکان ④} بە دلتیایی ئەوهی گفتان پێدەدری راستە
 ⑤} هەرەها سزاو پاداشت (لە پۆزی دوازی دا) دیتە دی ⑥} سویندیش بە
 ئاسمانی خاوەن پێهەکان ⑦} بێگومان ئێوه (ئەو بێپرواینه!) لە قسەیهکی ناکۆک
 و دژبەکان دان ⑧} کەسێک کە (لە هەق) لادرا بێ لێی (لە پروا هێنان بە پۆزی
 سزاو پاداشت) لادەدری ⑨} لە گۆترە درۆکەرەکان بە کوشت بچن ⑩} ئەوانە لە
 (باتلاغی) بێ ئاگایدا (نەروژن) ⑪} بە نکوولی بکێرەوه (دەپرسن: پۆزی سزاو
 پاداشت کەنگییه؟ ⑫} ئەو پۆزە کە لەسەر ئاگر سزا دەدرن (دەسووتێرن)
 ⑬} (پێیان دەگوتری: ئازارە کەتان بچێژن! ئەمە بوو کە پەلەتان لێدەکرد ⑭}
 بە دلتیایی پارێزکاران لە نێو باخ و بێستان و کانی و سەرچاوان دان ⑮} وەرگری
 ئەوهن کە پەروەردگاریان پێیداو (لە سۆنگە ئێوهوه کە) بە دلتیایی ئەوان
 پێش ئەوه چاکەکار بوون ⑯} تەنیا کەمێک لە شەوگار دەنووستن ⑰} (دوازی
 بەسەربردنی شەوگار بە خواپەرستی،) بەرە بەیانینیش داوازی لێبوردنیان (لە
 خوا) دەکرد ⑱} لە مآل و سامانە کەنیشیاندا ماف هەبوو بۆ (هەزار) داواکەر و
 (ئاتاجی) بێبەش ⑲} لە زەویشدا بەلگە و نیشانە هەن (لەسەر راستی پۆزی
 دوازی) بۆ دلتیایان (لە پروایاندا) ⑳} هەرەها لە خودی خۆشاندا تیا نابینن؟
 ㉑} بژیویشان لە ئاسمانییەو، ئەوهش کە بەلێنتان پێدەدری ㉒} (سویند) بە
 پەروەردگاری ئاسمان و زەوی، ئەوه (بەلێنی خوا بە هاتنی پۆزی قیامەت) راست
 و چەسپاوه وەک چۆن ئێوه دەدوین ㉓}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالذَّارِيَةِ)، کۆی (ذَارِيَّة) یه، (ذَارِيَّة) واته: بـلـاوکه ره وهو پـاـمـاـلکه رو پـرـژـو بـلـاوکه ر، (ذَرْتُهُ الرِّيحُ تَذْرُوهُ، وَتَذْرِيه)، واته: بـا بـلـاویکـردـه وهو، بـلـاوـی ده کاته وه (تَذْرُوهُ وَتَذْرِيه) هه ردووکیان هاتوون واته: پـرـژـو بـلـاویکـرد (ذَرْتِ الرِّيحِ التَّرَابَ وَغَيْرُهُ: سَفْتُهُ، ذَرَوْتُ الشَّيْءَ: طَيَّرْتُهُ وَأَذْهَبْتُهُ)، بایه که گله کهی، یاخود غه پیری گله کهی پـرـژـو بـلـاوکـردـه وه پـا یـمـالـی (سَفْتُهُ الرِّيحُ) واته: بایه که پـا یـمـالـی پـرـژـو بـلـاویکـردـه وه (وَذَرَوْتُ الشَّيْءَ)، واته: شته کهم فراندو لامبردو بـلـاوکـردـه وه.

(وَقَرَّ): (الْوَقْرُ: الْجَمْلُ لِلْحِمَارِ وَالْبَعْلُ، كَالْوَسْقِ لِلْبَعِيرِ) وشه ی (وَقَرَّ): بـۆ گوێدرێژو بۆ تیستر ده گوتری (وَقَرَّ) واته: قورساییه که باریکی قورس، هه ره وه بۆ حوشت ده گوتری: (وَسْقٍ): له زمانێ عه پـه یییدا به باری حوشت ده گوتری: (وَسْقٍ)، به لام به باری که رو تیستر ده گوتری: (وَقَرَّ) هه ردووکیان به مانای باری قورس دین.

(يُسْرًا)، (الْيُسْرُ: ضِدُّ الْعُسْرِ، وَتَيْسَرٌ وَاسْتَيْسَرَ كَذَا: تَسَهَّلَ)، (يُسْرًا) پێچه وانه ی (عُسْرًا)، (عُسْرٍ) یانی: قورس، (يُسْرًا)، یانی: ئاسان، ده گوتری: (تَيْسَرٌ وَاسْتَيْسَرَ كَذَا) واته: ئه و شته ئاسان بوو، سێنا بوو.

(الْبَيْنِ)، (الْبَيْنُ: الْجَزَاءُ، غَيْرَ مَدِينَيْنِ: غَيْرَ مَجْزَيْنِ)، وشه ی (دین) به مانای سزاو پاداشته، کهاته: که له سووپه تی (الواقعة) دا که ده فهرموێ: ﴿إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾ (۸۶)، (أَي: غَيْرَ مَجْزَيْنِ)، واته: ئه گهر ئیوه سزاو پاداشت نادریته وه، ده شگونجی له ویدا (مَدِينَيْنِ) به مانای (خَاضِعَيْنِ)، ئه گهر ئیوه ملیکه چکراوین، فهرموون رووچه که بگێرنه وه بۆ جهسته، کاتیک خوا دهیه وێ ئه و رووچه له وه جهسته یه بێنیته دهر.

(لَوْعٌ)، واتە: ڕوودەدا، (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وقوع): بریتیه له چهسپانی شتیک و، بەربوونەوهی شتیک، (الْوَاقِعَةُ: لَا تَقَالُ إِلَّا فِي الشَّدَةِ وَالْمَكْرُوهِ)، (وَاقِعَةٌ): تەنیا بۆ شتیک کە سەختی و، شتیکی ناخۆشبین، بەکاردههێنری، واتە: ڕووداوێک کە ڕوودەدات.

(ذَاتِ اللَّحْكِ)، یانی: (ذَاتِ الطَّرَائِقِ)، خاوەن ڕێیهکان، دەگوتری: (بَعِيْرٌ مَّحْبُوكٌ الْقَرَى، أَيْ: الظَّهْرُ) بە حوشتێک کە پشتی پتەوو قاییم بێ وای پێ دەگوتری، (قَرَى) بە مانای (ظَهْرُ) دی، (وَالْإِخْتِيَاكُ: شَدُّ الْإِزَارِ)، (اِخْتِيَاكُ): بەهوه دەگوتری کە سێک پشتیتە کە چاک ببەستی، یاخود توندو تۆلکردن.

(مُخْتَلِفٍ)، (الْخِلَافُ أَعَمُّ مِنَ الضِدِّ، لِأَنَّ كُلَّ ضِدِّينِ مُخْتَلِفَانِ، وَلَيْسَ الْعَكْسُ، ثُمَّ اسْتُعِيرَ لِلْمُتَارَعَةِ،) وشە (خِلَاف) گشتیترە لە (ضِد) یانی: دژ، هەموو دوو شتی پێکەوه دژ، لێک جیان، بەلام مەرج نیە هەموو دوو شتی لێک جیا، دژی یەکیدى بن، بۆ وێنە: شیرو ماست لێک جیان، بەلام دژی یەکیدى نین، بەلام ڕەش و سپیی دژی یەکیدین، تاریکی و ڕووناکیی دژی یەکیدین، دوایی وشە (خِلَاف) خوازاواوەتەوه بۆ ناکوکیی، لێرەدا (مُخْتَلِفٍ) یانی: جیا و جوراو جور، یان دژیەک.

(يُؤَفِّكُ عَنْهُ)، واتە: لێی لا دەدری، (الْإِفْكَ: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إِفْكَ): بریتیه لە هەر شتیک کە لەو ڕووهی پێویست بێ لەسەریی، لێی لابدری، (المَأْفُوكُ: مَضْرُوفٌ عَنِ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ)، (مَأْفُوك) واتە: شتیک کە لە هەق بەرەو ناھەق لادراي.

(قُتِلَ)، یانی: بەکوشت بچى، دەلى: (لَقِطُ قَتِيلٍ: دَعَاءٌ عَلَيْهِمْ، وَمِنْ اللَّهِ إِبْجَادُ ذَلِكَ)، (قُتِلَ) یانی: بە کوشت بچى، هەندیکیش گوتووایە: یانی: (لُعِنَ) نەفرینی لێ بکری، یان (طَرِدَ) دوور بخەیتەوه، هەرچۆن بێ لێرەدا (قُتِلَ) بە مانای نزاو تووکه لێیان کراوه، بەلام کە خوا تووکه لە کەسێک بکات، یانی: ئەو شتە دێتیتە دی، تێمە داوا لە خوا دەکەین، ئەو شتەمان بۆ بێتیتە دی، بەلام کە خواى

بالادەست شتێک بە شیوەی تووک و نزا بفەرموێ، مانای وایە شتەکە دیتیتە دی، خوا کەس نیه داوای لێ بکات.

(الْحَرَصُ: حَرَصُ الثَّمَرَةِ، وَقِيلَ: الْحَرَصُ: الْكَذِبُ)، (حَرَصٌ) بە کوردیی دەلێن: قەسەدان، بریتیه لەوەی میوەی ئەو درەختە، یان ئەو باخە بخەملێنێ چەندە؟ هەندیکیش گوتووایە: (حَرَصٌ) بە مانای درۆ دێ، بە کوردیی دەلێن: لە گۆترە، لە گۆترە قەسەکردن، بۆیەش من (الْحَرَصُونَ)م، بە گۆترەکاران مانا کردووە.

(غَمْرٌ)، (الْغَمْرُ: إِزَالَةُ أَكْثَرِ الشَّيْءِ، وَالْغَمْرُ: الْمَاءُ الْكَثِيرُ، وَالْغَمْرَةُ: الشُّدَّةُ، وَغَمْرُهُ الْمَاءُ: عَلَاةٌ)، (غَمْرَةٌ) لە (غَمْر)وە هاتووە (غَمْرٌ): بریتیه لە لابردنی شوێنەواری شتێک، کە ئاوی بەسەر وەربکە، هەروەها (غَمْرٌ) بە مانای ئاوی زۆر دێ، (غَمْرَةٌ) بە مانای سەختیی و نارهەتی دێ، دەگوترێ: (غَمْرَةُ الْمَاءِ)، واتە: ئاوی چۆسەرێ، ئاوەکە وەسەری گەرا (فِي غَمْرٍ سَاهُونَ)، لە باتلانی ئەقامیی و، بێ ناگایی دان.

(سَاهُونَ)، (السَّهْوُ: خَطَأٌ عَنْ غَفْلَةٍ)، (سَهْوٌ): بریتیه لە بەهەڵەداچوون، بەلام بەهۆی بێناگاییهوه.

(أَيَّانَ)، (عِبَارَةٌ عَنْ وَقْتِ الشَّيْءِ وَيُقَارَنَ مَعْنَى: مَتَى)، (أَيَّانَ): بریتیه لە کاتی شتێک، بۆیە ماناکە ی نزیکه لە (مَتَى)وە، واتە: کەنگێ ئەوشتە دەبێ، کە ی دەبێ؟

(يُفَنِّونَ)، (أَصْلُ الْفَنَنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِيُظْهَرَ جَوْدَتُهُ مِنْ رَدَائَتِهِ وَاسْتَعْمِلَ فِي إِدْخَالِ النَّاسِ النَّارَ)، وشە (فَنَنٌ): لە ئەصلدا بە مانای ئەوەیە زێر بخەیتە تێو ناگرەووە تاکو زێری ساغ، کازایەکی بە نرخ، لەوەی کە لەگەڵی تێکەڵکرێوە لە کازای دیکە، مس و ئاسن و ئەوانە دەربکەوێ، بۆیە کوردەواریی خۆمان دەلێن: (زێری سوور، یان زێری ساغ لە ناگر ناترسێ)، زێر هەرچەند بێسووتینی

مادام زبیری ساغبت کەم ناکات، بەلام ئەگەر شتی دیکە ی لەگەڵ تیکە لکرا بێ،
 کانزایە کانی دیکە لێی جیادەبنەو، بەلام دوایی وشە ی (فَتَنَ) بەکارهێنراوێ بۆ
 خستنه نێو ئاکری خەلکەو، کەواته: (يَفْتَنُونَ) یانی: (يُعَذِّبُونَ) یان (يُحَرِّقُونَ)،
 دەسووتێنن و سزا دەدرێن.

(يَهْجَعُونَ)، (الْهَجُوعُ: النُّومُ لَيْلاً) (هَجُوعٌ): بە مانای خەوتنه بە شەو، (وَالْتَهْجَاعُ:
 النُّومَةُ الْخَفِيفَةُ) (تَهْجَاعٌ): بریتیه له نوستنێکی کەم، سەرخەو و شکاندن.

(وَيَا لَأَسْفَارٍ)، (جَمْعُ سَحَرٍ، قَبْلَ الصُّبْحِ)، (أَسْفَارٌ): کۆی (سَحَر)ه، پێش بەره بەیان
 واته: پێش ئەوێ کە نوێژی بەیانی بێ، پێش دەرکەوتنی سپێدە ی بەیانی.

(وَالنَّحْرُورِ)، واته: بێ بەشکراو، (حَرَمَةُ الشَّيْءِ: لَمْ يُعْطِيه، يَحْرِمُهُ، حُرْمًا، وَحَرَمًا،
 وَحَرَمَةً، وَحَرِيمَةً، وَحَرَمَانًا)، (حَرَمَةُ الشَّيْءِ) واته: شتەکی نەدایە بێ بەشیکرد،
 ئنجا دەگوێری: (يَحْرِمُهُ حَرَمًا)، بێ بەشی دەکات، بێ بەشکردن، هەروەها (حَرَمًا
 وَحَرَمَةً) یش دەگوێری: (رَمَةً وَحَرِيمَةً وَحَرَمَانًا)، هەمووی ئەوانە چاوگن.

مانای گشتیی نایه تەکان

مانای گشتیی ئەو بیست و سێ (۲۳) نایه تە موبارە کە، خوا ﷻ لەم سوورە تە موبارە کە دا، سەرە تا بە ناوی خوا هێنان دەست پێدە کات و، دە فەر موی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خشن دە، کە هەمیشە گوتوو مانە و دووبارە ی دە کە ی نە وە، واتە: ئەو کارەم دەست پێدە کەم بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خشن دە، کە دە لێی ئەو کارە بە ناوی خۆی بە بەزەیی بە خشن دە دەست پێدە کەم، دە بێ چوار و اتا لە عە قڵ دلی خۆ تدا ئامادە بکە ی:

۱- ئەو کارە بە ناوی خوا وە کەم، ئەک بە ناوی خۆم، یان بە ناوی هەر کە سێکی دیکە.

۲- ئەو کارە بۆ رازی بکردنی خوا دە کەم، ئەک بۆ هێنانە دی هەر ئامانجیکی دیکە.

۳- ئەو کارە بە پێی بەرنامە ی خوا ﷻ دە کەم.

۴- ئەو کارە بە ئاسانکاری خوا، بە توانایە کە خوا بۆم دەرە خسێتی دە یکەم، ئەک بە شان و شە و کەت و توانای خۆم یان کە سێکی دیکە.

ئەنجا دە فەر موی: ﴿وَالَّذِينَ ذَرَوْا ۙ (۱) فَلَمْ يَلَمَلُوا ۙ وَفَرَّ (۲) فَلَمْ يَرْتِبْ يُمْرًا ۙ (۳) فَلَمْ يَنْتَبِ أَمْرًا ۙ (۴)﴾، وە ک دوا یی لە مە سە لە گرن گە کاندای زیا تر شیی دە کە ی نە وە، زانیان لە و بارە وە دوو رایان هەن بە گشتیی:

أ- هە ندیکیان دە لێن: ئەم چوارە کە خوا سوێندی پێ خواردوون، چوار شتی جیان.

ب- بە لām هە ندیکیان گوتوو یانە: هەر چوار یان یە ک شتن، ئەوانە ی دە لێن: چوار شتی جیان، من، زیا تر ئەو رایەم گرتو، ئاوا لیکیان دا و نە وە:

﴿وَالَّذِينَ ذَرَوْا ۙ﴾، سوێند بە وانە ی بڵا و دە کە نە وە بە بڵا و کردن، کە مە بە ست پێی بایە کانه، ئەو بایانە ی بڵا و دە کە نە وە.

﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَقَرًا﴾، ئەوانەى كە قورسايى ھەلدەگرن، كە مەبەست پىي ھەورەكانە، واتە: سوئند بە قورسايى ھەلگەرەكان.

﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَقَرًا﴾، سوئند بە رۆشتووھەكان بە ئاساني، واتە: رۆشتووھەكان بە دەريادا بە ئاساني، كە مەبەست پىي كەشتىيەكانە.

﴿فَالْمَقْسَمُ أَمْرًا﴾، سوئند بە دابەشكەرەكانى كار، كە فرىشتەكانن.

ھەندىكىشان گوتوويانە: ھەر چوارىان مەبەست پىيان بايەكانە: سوئند بەو بايانەى شت پرژو بلاو دەكەنەو، بە تايەت ھەللى ئاو پرژو بلاودەكەن و، دوايى پراياندەمالن ھەورىان لى دروست دەكەن، ﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَقَرًا﴾، سوئند بەو بايانەى ھەورە قورسەكان ھەلدەگرن، ﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَقَرًا﴾، سوئند بەو بايانەى ھەورەكان دەرۆئىن، بە نەرمىي دەرۆن، ﴿فَالْمَقْسَمُ أَمْرًا﴾، سوئند بەو بايانەى دوايى ھەورەكان دەبنە شوئىنەكان و لە شىوہى باران و بەفرو تەزردە، ئاو دادەبارئىن بەسەر زەويدا، سوئند بەو چوار شتانە.

﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾، بە دئىيى ئەوہى بەلئىنتان پى دەدرى، راستە، (تُوعَدُونَ) دەشگونجى بە ماناي گفەت و بەلئىن نەبى، بەلکو بە ماناي ھەرەشەکردن بى، لە (أُوعَد) ۋە ھاتبى، واتە: ئەوہى ھەرەشەتان پى لى دەكرى راستە، يانى: چەسپاوو دئتە دى.

﴿وَإِنَّ إِلَيْنَ لَوُفَعٌ﴾، سزاو پاداشتىش دەچەسپى و دئتە دى.

﴿وَأَسْمَاءُ ذَاتُ لُحُبٍّ﴾، سوئند بە ئاسمانى خاۋەن رى و بان، ياخود: سوئند بە ئاسمان كە رى و بانەكانى ھەن، ياخود: سوئند بە ئاسمانى خاۋەن رى و پىكىي، يان: سوئند بە ئاسمانى جوان چزاو، ھەموو ئەو مانايانەى ھەن، سوئند بەو ئاسمانە.

﴿إِنَّكَ لَنَى قَوْلٍ مُّخَلِّفٍ﴾، ئىوہ ئەى بېرۋايىيەكان! لە قسەيەكى دژيەكدان، لە قسەيەكى تىكەل و پىكەلدان.

﴿يُؤْتِكُمْ عَنْهُ مِنْ آفَاكٍ﴾، لادەدری لە برۋاھێنان بە پۆژی دواپی، ئەو کەسە ی لادابیی، واتە: ئەو کەسە ی لادابیی لە ئیمانیان بە پۆژی دواپی، ئا ئەو بە راستیی لادارو، ھەندیکیش وایان لیکداوەتەو، لەو قسە تیکەل پیکەلە لادەدری و، برۋا بە پۆژی دواپی دینیی و برۋا بە ھەقی چەسپا و دینیی، کەسێک خوا لوتفی لەگەڵدا کردبێ و، لە پێی ناھەقی لادابی و، ھێنابیتتە سەر پێی راست، ﴿فَبَلِّغْهُمْ أَلْحَرَّصُونَ﴾، بە کوشتن ئەوانە ی لە گۆترە درۆ دەکەن.

﴿الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرٍ سَاهُونَ﴾، ئەوانە ی لە باتلاغی نەزانیی و بیتاگییدا، بیتاگا و سەراسیمەن.

﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ الْآزِمِ﴾، دەپرسن بە نکوویلیکێکردنەو دەپرسن، پۆژی سزاو پاداشت کەنگیتە؟

﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾، ئەو پۆژە ی لەسەر ئاگر دەسووتیتێن و سزا دەدرێن.
﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾، پێیان دەگوتری: ئازارە کەتان بچێژن ئەو بوو کە پەلەتان لێ دەکرد.

ئەجا دوا ی ئەوان خوا ﷻ باسی پارێزکاران دەکات.

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، بە دلناییی پارێزکاران لە ئیو باغ و، بێستانەکان و، لە ئیو کانیی و سەرچاوان دان، ئەوانە ی پێشی لە ئیو ئاگر، دەسووتیتێن و سزا دەدرێن، ئەو ئاگرە ی پەلە ی لێ دەکەن لە دنیا، لە پۆژی قیامەتدا یەخەیان دەگرێ، بەلام پارێزکاران لە ئیو باغ و بێستان و گۆل و گۆلزارو کانیی و سەرچاوە ی زۆردان، ﴿عَاذِينَ مَا أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ﴾، ئەو ی پەرورەدگاریان پێیداو وەری دەگرن، واتە: دەبێتە مولکیان، یاخود لێی پازیی لەو ی پەرورەدگاریان پێیان دەدات.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ﴾، بەهۆی ئەوەوە کە بە دڵنیایی ئەوان لەوەو پێش چاکە کاربوون، واتە: چاکە کاربوون لە خواپەرستیانداو چاکە کاربوون لە گەڵ خەڵکدا.

﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْإِنِّ مَا يَجْعَلُونَ﴾، عەدەتیان وابوو بە شەوی کەم دەخەوتن، واتە: شەو بیداربوون، بە ئی بەرۆژی خەریکی کار بوون، بە شەویش بیداربوون کەمێکی نەبێ، کە پشوویان تێدا دەدا.

﴿وَبِالْأَحْصَاءِ هُمْ يَسْتَعْمِلُونَ﴾، لەبەرە بەیانینیشدا، واتە: پێش ئەوەی بەیان ببێ، پێش ئەوەی شەبەقی بەیانی بدات، داوای لیپوردنیان لە خوا دەکرد، ئەک لەبەر ئەوەی چوار پکات نوێژی شەو نوێژیانکردو، پێی لە خۆیان بابی بێ، بە لکو داوای لیپوردنیان لە خوا دەکرد، دەیانگوت: خواپەر! ئەوەی کردوومانە شایستەیی تۆ نیە، بەلام تێمە ئەوەندە لە تواناماندا هەیە.

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُورِ﴾، لە مآل و سامانیاندا ماف هەبوو بۆ سۆالکەر و بۆ بێبەشیش، سۆالکەر ئەوەیە داوا دەکات، بێبەش ئەوەیە بۆ خۆی داوا ناکات، پووی نایەت، بەلام دەبێ مەرووف فکرت پێ بشکێ.

﴿وَفِي أَرْضِهِمْ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ﴾، لە زەویدا نیشانە هەن بۆ کەسانێک کە دڵنیان لە ئیمانیندا، نیشانە هەن لەسەر ئەوەی ئەم دنیا بە بێ خواوەن نیە، ئەم ژیا بە ژیا دیکە بەدوادا دی، زیندوو بوونەو هەیە، سزاو پاداشت هەیە.

﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾، لە خۆستاندا ئایا نابینن؟ لە خۆستاندا نیشانە هەن، لەسەر ئەوەی دنیا شاری بێ خواوەن نیە، لەسەر ئەوە کە زیندوو کرانەو سزاو پاداشت هەیە، ﴿وَفِي السَّمَاءِ رُزُقَةٌ﴾، بژیوی تێوێش لە ئاسمانیوێه.

﴿وَمَا تَوْعَدُونَ﴾، ئەوەش کە بەلێنتان پێ دەدرێ، یان هەرەشەتان پێ لێ دەکرێ، ئەویش لە ئاسمانەوێه، ئەگەر بەهەشتەیان دۆزەخ، ئەو بژیوێش کە لە ئاسمانەوێه دی، ئەو ئاوەیە کە دادەبارێ و ئەو جوړە تیشکانەن کە دێن.

له کۆتاییدا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا تُوعَدُونَ﴾، ئه‌وه‌ی که به‌لێنتان پێده‌درێ یان هه‌ره‌شه‌تان پێ لێ ده‌کری.

﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، سوێند به‌ په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی هه‌قه، ده‌گونجی، ﴿وَمَا تُوعَدُونَ﴾، نیهاد (مُبْتَدَأ) بی، ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، گوزاره (خَبَر) که‌ی بی، ده‌شگونجی ب‌فه‌رموێ: بژیوی ئیوه له ئاسمانه و ئه‌وه‌ش که به‌لێنتان پێده‌درێ، یان هه‌ره‌شه‌تان پێی لێ ده‌کری، ئه‌ویش هه‌ر له ئاسمانه.

دوایی ده‌فه‌رموێ: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، سوێند به‌ په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی، ﴿إِنَّهُ لَحَقٌّ﴾، ئه‌م قورئانه هه‌قه، یان زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت هه‌قه، ﴿مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تُنْفِقُونَ﴾، وه‌ك چۆن ئیوه قسه ده‌کن، واته: وه‌ك چۆن قسه‌کردنی ئیوه شتیکه چه‌سپاوه‌و نکوولی لێ نه‌کراوه، به‌ هه‌مان شیوه‌ش سزاو پاداشتی خواش ﴿تَنْفِقُونَ﴾ هه‌قه‌و دی و، شتیکی چه‌سپاوه.

مەسەلە گزنگەکان

مەسەلە ییەكەم:

سوێند خواردنی خوا ﷻ بە پڕژو بڵاوکەرەوەکان و، قورسایى هەلگرەکان و، بەسێنایی پۆشیستوووەکان و، کاردابەشکەرەکان، لەسەر راستبوونی بەئینی هاتنی قیامەت و هاتنە دی، سزاو پاداشت بۆ مرۆڤەکان:

خوَا دەفەرموی: ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا ۝١ فَلَمَّحَلَّتْ وَقْرًا ۝٢ فَلَجَرِيَّتٍ مُّمرًا ۝٣ فَلَمَّحَسَنَتٍ أَمْرًا ۝٤ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَاقٌ ۝٥ وَإِنَّ إِلَيْنَّ لَوْعٌ ۝٦﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا﴾ (و) لێرەدا (واو القَسَم) ه، بۆ سوێندە، واتە: سوێند بە پڕژو بڵاوکەرەوەکان بە پڕژو بڵاوکردنەوه، (ذُرُوءًا) لێرەدا دەبێتە چاوگ، یاخود دەبێتە بەرکاری ڕەها (مَفْعُول مطلق)، یانی: (وَالذَّارِيَاتِ الَّتِي تَذُرُّوا ذُرُوءًا)، سوێند بەو پڕژو بڵاوکرانەى کە شت پڕژو بڵاودەکەنەوه بە پڕژو بڵاوکردنەوهیەکی جێی سەرئێش، یان سەرنجراکێش، دیارە پیشتێش باسماں کرد، زانایان لە بارەى ئەم چوار سوێندەوه: (الذَّارِيَاتِ، الحَامِلَاتِ، الْجَارِيَاتِ، الْمُقْسِمَاتِ)، دوو رایان هەن بە گشتیی، کە دوایی دەیانخەینە ڕوو، بەلام (ذَّارِيَاتِ)، زۆربەى هەرە زۆریان لەسەر ئەوه یەکدەنگن کە مەبەست پێی بایەکانە، ئەو بایانەى شت ڕادەمائن و پڕژو بڵاودەکەنەوه، (الرِّيحُ الَّتِي تَنْشُرُ التُّرَابَ وَالْأَشْيَاءَ)، ئەو بایانەى کە گۆل و خۆل و شتی دیکەش پڕژو بڵاودەکەنەوه، وشەى (ذَّارِيَاتِ)، کۆى (ذَّارِيَّة) یە، بەلام وشەى (رِيح) کە بە (رِيَّاح) کۆدەبێتەوه (مُؤَنَّث) ه، ئنجا (الرِّيحُ الذَّارِيَّة)، ئەو

بایه ی پرژو بڵاوده کاتهوه، (الرِّیَاحُ الدَّارِیَّات)، ئەو بایانه ی بڵاوده کهنهوه، کهواته: ههم (دَّارِیَّات)، ههم (حَامِلَات)، ههم (جَارِیَّات)، ههم (مُقَسَّمَات)، ههر چواریان ئاوه ئناوی وه سفکراویکی قرتێراون، ئنجا ئایا ئەو وه سفکراوه چیه؟ وهك گوتمان: دوو را هه ن:

یه کهم: رایه کیان ده لێ: ئەوانه ههر کامیان شتیکی سه ره به خۆن: (وَالَّذَرِیَّتْ دَرَوَا) سویند به بایه پرژو بڵاوه که ره وه کان.

٢- ﴿فَالْحَمِلَاتِ وَقَرَا﴾، ههروه ها سویند به هه لگرانی باره قورسه کان، ئەوانه ی باری قورس هه لده گرن، که زۆربه ی زانایان ده لێن: مه به ست پێیان هه و ره کانه، ئەو هه و رانه ی به ملیۆنان ته ن ئاو هه لده گرن.

٣- ﴿فَالْجَرِیَّتْ یُسِّرَا﴾، ههروه ها سویند به رۆیشه وه کان به ئاسانی، ﴿فَالْجَرِیَّتْ یُسِّرَا﴾ (جَارِیَّات) یش کۆی (جَارِیَّه) یه، وهك چۆن (حَامِلَات) کۆی (حَامِلَه) یه، (جَارِیَّه) ئەوه ی ده روا، (یُسِّرَا)، واته: به ئاسانی، زۆربه ی زانایان ده لێن: مه به ست پێی که شتییه کانه، (الْجَارِیَّه: السَّفْنُ الَّتِي تَسِيرُ فِي الْبَحْرِ یُسِّرُ)، ئەو که شتییه نه ی به ئاسانی به ده ریادا ده رۆن.

٤- ﴿فَالْمُحْسِنَاتِ أَمَّا﴾، سویند به دابه شه که ره کانی کاروبار، یانی: (الْمَلَائِكَةُ الْمَوْزَعَةُ لِّلْأُمُورِ)، سویند به و فریشتانه ی که کاروبار دابه شه ده که ن، زۆربه ی زانایان رایان وایه، که ئەم رایه راسته.

دووهم: هه ندیکیش له زانایان گوتوو یانه: ئەم چواره ههر چواریان بریتین له سیفه تی وه سفکراویکی قرتێراو واته: یهك شت، که بریتیه له بایه کان و به مجۆره ته فسیری ئایه ته کان ده که ن: ﴿وَالَّذَرِیَّتْ دَرَوَا﴾، سویند به و بایانه ی پرژو بڵاو ده که نه وه، یانی: به شه کانی هه لمی ئاو بڵاوده که نه وه، یاخود ئەو بایانه ی به گشتی شت پرژو بڵاو ده که نه وه، ﴿فَالْحَمِلَاتِ وَقَرَا﴾، سویند به و بایانه ی باری قورس هه لده گرن، که بریتین

له هه‌وره‌كان، چونكه هه‌وره‌كان بایه‌كان ده‌یانجوولتین، ﴿فَالْجُرَيْتِ یُسْرَا﴾، هه‌روه‌ها سوێند به‌و بایانه‌ی به‌ ئاسانی ده‌پۆن، ﴿فَالْمَقَسَّتِ آمْرًا﴾، دیسان به‌و بایانه‌ی کاروبار دابه‌ش ده‌که‌ن، کاروباره‌کانیش، چ هه‌وره‌كان، که دابه‌شیان ده‌که‌ن، چ تۆز خۆل، یان دره‌خته‌کان و پووه‌که‌کان که موتووربه‌یان ده‌که‌ن، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌ندیکیان گوتوویه‌انه: ئه‌م سوێند پی‌خووراوانه، هه‌ر چواریان یه‌ك شت، که بایه‌کانن و چوار سیفه‌تی جیاوازیان هه‌ن: هه‌م شت راده‌مالن، هه‌م باری قورس هه‌لده‌گرن، هه‌م به‌ ئاسانی ده‌پۆن، هه‌م ده‌بنه‌ هۆی دابه‌شکردنی بژوو کاروباره‌كان، ئه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار پیتی سپاردوون.

به‌لام پای یه‌که‌میان به‌هێزتره، که مه‌به‌ست پێیان چوار شتی سه‌ربه‌خۆ بێ: بایه‌كان و هه‌وره‌كان و که‌شتیه‌كان و فریشته‌كان سه‌لامی خوا له فریشته‌كان بێ.

یه‌کێك بۆی هه‌یه به‌پرسی بلی: باشه ئه‌مانه که سیفه‌تی وه‌سفکراوێکی قرتیناون، بۆچی خوا ﷻ وه‌سفکراوه‌که‌ی پوون نه‌کردۆته‌وه؟ له وه‌لامدا ده‌لێین: بۆ ئه‌وه‌ی مانایه‌ك زیاتر هه‌لبگرێ، ئه‌گه‌ر خوا فه‌رمووبای: (وَالرَّیاحُ الذّاریاتُ دَرَوُا)، ئه‌و کاته ده‌مانزانی که بایه‌کانن، هه‌روه‌ها هی هه‌وره‌كان و که‌شتیه‌كان و فریشته‌کانیش.

به‌لام که خوا ﷻ وه‌سفکراوه‌که‌ی قرتاندوه و ته‌نیا سیفه‌ته‌که‌ی باسکردوه، ئه‌و کاته بۆ وه‌سفکراوه‌که‌ زه‌ین به‌ لای هه‌ر شتیکی دیکه‌دا ده‌چی و مانای ئایه‌ته‌که‌ فراوانتر ده‌بێ.

تنجا ئه‌مانه هه‌ر چواریان سوێند بوون و وشه‌ی (دَرَوُا) وه‌ك گوتمان: یان چاوگه، یاخود به‌رکاری په‌هایه (مَفْعُولُ الْمُطْلَق) یه، به‌لام (وَقَرًا) دیاره که به‌رکاره (مَفْعُولُ بِهِ) و (یُسْرًا) یش حاله، واته: (فَالْجَارِيَاتُ الَّتِي تَسِيرُ یُسْرًا)، ئه‌و رۆیشتووانه‌ی به‌ ئاسانی ده‌پۆن، ﴿فَالْمَقَسَّتِ آمْرًا﴾، (آمْرًا) یش دیسان ده‌بیته

بهرکار (مَفْعُول به)، نهو فریستانه‌ی یان نهو بایانه‌ی که کاروباره‌کان دابه‌ش ده‌که‌ن، وه‌لامی نهو چوار سوینده چییه؟ نه‌مانه هه‌موویان (مُقَسَّم به) سویند پیخوراون، نه‌دی سویند له‌سهر خوروا (مُقَسَّم عَلَیْه) ده‌که چییه؟ له‌نایتی پینجه‌م دا دی.

۵- ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾، نه‌وه‌ی به‌لینتان پئ ده‌دری راسته، سزاو پاداشت داده‌که‌وی و دیته دی، هه‌لبه‌ته وشه‌ی (تُوعَدُونَ) ده‌گونجی به‌مانای به‌لین (وَعَدَ) بی و له (وَعَدَ) وه‌هاتبی، واته: نه‌وه‌ی به‌لینتان پئ ده‌دری و گفتتان پئ ده‌دری، ده‌گونجی له (وَعَدَ) وه‌هاتبی، ده‌شگونجی له (أُوْعَدَ) وه‌هاتبی، واته: نه‌وه‌ی که هه‌ره‌شه‌تان پئی لیده‌کری، نه‌ی بی‌پروایه‌کان! راسته، ئنجا نه‌گهر (تُوعَدُونَ)، له هه‌ره‌شه (وَعِدَ) وه‌هاتبی، نه‌و کاته دو‌پروایه‌کان، هاوبه‌ش بو خوا دانه‌رو بی‌پروایه‌کانن، به‌لام نه‌گهر مه‌به‌ست پئی گفت و به‌لین بی، دو‌پروایه‌کان گشتیین و زیاتریش وا پنده‌چن که مه‌به‌ست گشتیی بی، پروادارو بی‌پروا، وشه‌ی: (لَصَادِقٌ) له راستییدا یانی: راستگو، به‌لام نه‌مه وه‌ک: ﴿فِي عِشْقٍ رَاضِيَةٍ ۝۷﴾ القارعة، که ژيانه‌که پازی نیه، یانی: نه‌و ژيانه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی لی پازییه، که‌واته: ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾، نه‌وه‌ی هه‌ره‌شه‌تان پئی لیده‌کری، یان گفتتان پئ ده‌دری راسته، واته: گفت دراوه‌که، یان هه‌ره‌شه پیکراوه‌که راسته و دیته دی، (إِنَّمَا) ^(۱) دوو وشه‌یه (إِنَّ) له‌گه‌ل (مَا)، نه‌ک یه‌ک وشه بی، (إِنَّ) بو جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه واته: به‌دلنیا‌یی، (مَا) یانی: (الَّذِي) یانی: نه‌وه‌ی به‌لینتان پئ ده‌دری، یاخود هه‌ره‌شه‌تان پئی لیده‌کری، راسته.

۶- ﴿وَالَّذِينَ لَوْ فِعْ﴾، به‌دلنیا‌ییش سزا و پاداشت دا که‌وتوه‌و.

(۱) (إِنَّمَا) له‌موصحه‌ف دا هه‌رچه‌نده‌ئاوا نووسراوه، به‌لام به‌پیتی ره‌وته‌کان (سیاقات) ده‌زاین کام له‌دوو مانایه‌کانی هه‌یه!

(دین) لەم پەوتە (سیاق) ەدا یانی: (جزاء) کە بە کوردیی ھەردوو ک وشە ی: سزا و پاداشت، دینە بە رانبەری (واقع) یش لە (وقع) ەو ە ھاتو ە، یانی: (حدث وسقط) پوویدا و کەوت، یانی: سزا و پاداشت بە پئی سیستمی خوا و بپیری پێشووی ھاتوو ە و دنیایا بن دی.

مەسەلەى دووهم:

سوێند خواردنى خوا ﷻ بە ئاسمانى خواهن رێ و بان، يان رێك و پێك و سىستماىك، كە پێروايان لە چاڵى قسەو بېروايەكى دژيەك و جورا و جوردان و، كەسيكىش لە بېرواھيتانى بە سزاو پاداشت لارێ دەبێ، كە لە ھەق لادرايى و، بە لاریدا برايى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُكِ﴾ (٧) ﴿إِن كُنْ لَّي قَوْلٌ مُّخْتَلِفٌ﴾ (٨) ﴿يُفَوِّكُ عَنْهُ مِنَ الْفُكِ﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە سى برگەدا:

(١) - ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُكِ﴾، سوێند بە ئاسمانى خواهن رێگەو بان، ياخود سوێند بە ئاسمانى رێك و پێك، يان سوێند بە ئاسمانى جوانچراو.

(٢) - ﴿إِن كُنْ لَّي قَوْلٌ مُّخْتَلِفٌ﴾، بە دنیایى تێو لە قسەيەكى دژيەك و ناکۆكدان، لە قسەيەكدان كە جورا و جورەو لە تێو خۆیدا ناکۆك و دژيەك (متناقض)ە.

(٣) - ﴿يُفَوِّكُ عَنْهُ مِنَ الْفُكِ﴾، لێى لادەدرى ئەوكەسەى لادرايى، لە چى لا دەدرى؟ (عَنْهُ) پاناوھەكى دەگەرێتەوھە بۆچى زانایان؟! دوو ئەگەریان بۆ داناون:

أ- يان دەگەرێتەوھە بۆ بېروا ھيتان بە سزاو پاداشت، يان قورئان، يان پێغەمبەرى كۆتايى، لا دەدرى، (مَنْ الْفُكِ)، كەسيك كە لە ھەق لادرايى و، ئەو كەسەى بېروا نەھيتى بە پۆژى سزاو پاداشت، يان قورئان يان پێغەمبەرى خوا، مانای واھە زۆر لارێ و سېلەيەو، لادراوى راستەقینە ھەر ئەوھ.

ب- يان دەگەرێتەوھە بۆ (قول مختلف)، يانى: لە رێى چەوت لادەدرى كەسيك خوا لوطى لەگەڵ كەردبى و پاراستنى لەلادان و سەرگەردانى.

ئەجا با تەماشای ھەندىك وردەكاريى ئەم سى ئایەتە موبارەكە بكەين:

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُوبِ﴾، (وَالسَّمَاءَ) یانی: ئاسمان، (ذَاتِ) یانی: خاوەن (صَاحِب، صَاحِبَةٌ)، (الْحُبُوبِ) یان (جَمْعُ حَبَاك)، مثل (كُتُب، كِتَاب)، (كُتُب) كَتَبَ، كَتَبَ، (كِتَاب) كَتَبْتُ، (حَبَاك) یش چنراو، (حُبُك) چنراوەكان، یاخود (حَبَاك) بە مانای ڕۆی، (حُبُك) بە مانای ڕێبەهەكان، دەشگونجێ (حُبُك) كَوَى (حَبَاك) یش، (وَهَكَذَا) (طَرِيقَ) و (طَرِيقَةً)، (طَرِيقَةً) یەك ڕێگا، لە هەردوو حالەدا وشە (حُبُك) لە (حَبَاك) هە هاتو، (الْحَبَاكُ: إِجَادَةُ النَّسْجِ وَإِقْنَانُ صُنْعِ)، (حَبَاك): بە مانای جوان چنن و جوان هۆننەوهی شتێك و چاك دروستکردنی دی.

کەواتە: زیاتر وای پێدەچێ لێرەدا مەبەست لە: (ذَاتِ الْحُبُوبِ)، ئاسمانی خاوەن ڕێگا و بان بێ، ئەمە وەك ئەو ئایەتە سوورەتی (الوَاقِعَةِ) وایە كە خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَرْفَعِ الْجُورِ ۖ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (٧٦) واتە: ڕاست نیه، [وەك ئێوە دەتێن ئەو بێڕوایەكان!]، سوێند دەخۆم بە ڕێگا شوێنی ئەستێرەكان، بە دنیاییش ئەگەر ئێوە بزائن ئەو سوێندیکی، دەشگونجێ (وَالسَّمَاءَ ذَاتَ الْحُبُوبِ)، ئاسمانێك كە جوان چنراوە و جوان هۆنراوەتەوه بێ، وەك چۆن قوماشێك و مەبەست پێی: تەوێك و فەرشێك جوان دەچنێ و هەر شتە لە شوێنی خۆی دایە، ئەو ئاسمانەش ئاوا چنراوە، وەك شتێك كە دەچنێ و گۆل گۆل دەهۆنرێتەوه، لە هەردوو حالەدا (حُبُك) لە (حَبَاك) هە هاتو (حَبَاك)، واتە: چاك ڕێك و پێك دروستکردنی شتێك، یاخود چینی شتێك، بۆچی خوا ﷻ لێرەدا سوێند دەخوات بە ئاسمانی خاوەن ڕێگا و بانەكان؟ تاكو بگونجێ و گونجاو لەگەڵ ئەوەی دواوەی دەفەرموێ: ﴿إِنِّكَ لَنِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ (٨) بە دنیایی ئێوە لە قسەیهێ جۆراو جۆردان، واتە: لە قسەیهێ دژیهێ و پێكهوه ناكۆك دان، كە هەندێك پێچهوانە هەندێكیهێ، هەندێك هەندێك هەندێك هەندێك شتێتەوه، وەك چۆن ئاسمان ڕۆ و بان جۆراو جۆری تێدان، قسەكانی ئەوانیش جۆراو جۆرهێ دژیهێ و پێكهوه ناكۆك، چ لە بارهێ پێغه مبه رهوه ﷺ كە جاپك دەیانگوت: جادووگەرە، جاریك دەیانگوت: شاعیرە، جاریك دەیانگوت: كاهینە، جاریك دەیانگوت: شێتە!

ئەو چوار قسانەش ھەر چواریان دژی یەكدیین، چونكە ئەگەر شەیت بئی ناگونجی جادووگەر بئی و، ئەگەر جادووگەر بئی ناگونجی شاعیر بئی و، ئەگەر شاعیر بئی ناگونجی شەیت بئی!!

ھەر وھەلە بارە ی قورئانی شەوھ، قورئانی شیانی بە ھەمان شەوھ تۆمەتبار دەکرد كە ھەلبەستراو، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ أَفْرَنَهُ﴾ الفرقان، ئەمە بەس درۆیەكەو ھەلبەستو، دەیانگوت: ھەلبەستراو، دەیانگوت: جادوو، دەیانگوت: شیعەر، دەیانگوت: كەھانە، دەیانگوت: قسە، شەیت، ئەوانەش ھەموویان دژی یەكن و پێكەو ناكۆكن، ھەر كامیكان ئەو ی دیکە ھەلدەو شەیتەو، بۆیە دەفەر موئ: ﴿إِنَّمَا لِيَ قَوْلٌ مَّخْلُفٌ﴾، واتە: ئە ی پێروایەكان! لە قسە یەكی دژیەك دان، ئیو ئەگەر ھەر سەرنجی قسەكانی خۆتان بدەن، كۆی قسەكانی خۆتان بەلگە یە لەسەر ناراستیانی ھەمیشەش شتی ھەق و راست یەكە، دوو كۆ دوو دەكاتە چوار (۲+۲=۴)، بەلام یەك بلی: دەكاتە پینج، یەك بلی دەكاتە شەش، یەك بلی دەكاتە سێ، یەك بلی دەكاتە ھەزار، جۆراو جۆر بوونی ئەنجامەكان، بەلگە یە لەسەر ناراست بوونیان، وەك گوتراو: لە ھەق ئا و رادەو ستی، ھەقیش ئەو یە لەگەل واقعدا پ بە پستە، دوو سیوان بیتە لەگەل دوو سیوی دیکە كۆیان بكەو، دەكاتە چوار، واتە: ھەق لە واقعیشدا دەچەسپی، بەلام ناھەق ئەو یە كە میزاقیەتی نیو لەسەر ئەرز ی واقع ناچەسپی.

(يُؤْفَكُ)، یانی: (يُضْرَفُ)، لئی لادەدری، (الْأَفْكُ: الضَّرْفُ وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ فِي الضَّرْفِ عَنِ الْحَيِّ)، (أَفْكُ): بە مانای لادانەو بەزۆری بەکار دەھێنری بۆ لادان لە خیر بەرەو پستە (يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أَفَكَ) دوو مانای سەرەکی ھەن:

مانای یەكەم: (يُضْرَفُ عَنِ الْقُرْآنِ أَوِ الرُّسُولِ مَنْ ثَبَّتَ لَهُ الضَّرْفُ الْحَقِيقِي)، لە ئیمان ھێنان بە قورئان یان لە ئیمان ھێنان بە پیغمبەر ﷺ لادەدری، كە سیك كە بە راستی لادانی بەسەردا لەسەر چەسپی بئی.

مانای دووهم: (يُصْرَفُ عَنْ هَذَا الْقَوْلِ الْمُخْتَلِفِ، مَنْ صُرِفَ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَسَبَقَتْ لَهُ الْعِنَايَةُ)، كه سێك لهم قسه دژیهك و ناكۆكه لادهدری، كه له زانیاری خوادا لادرابی، خوا ﷻ لوتفی لهگهڵ كردبی [و، لهو قسهی و ناریك و پێك لاییداو بیهێنی بۆ ئیمان هێنان].

خواوهی (البحر المديد في تفسير كتاب الله المجيد)^(١)، (ابن عجيبة) له تەفسیره کهیدا ده‌لێ: (وإنَّ الغالبَ استِعْمَالُهُ فِي الصَّرْفِ عَنِ الْخَيْرِ إِلَى الشَّرِّ، لَكِنَّهُ عُرِفَ، لَا لِعُيُوبٍ)، وشەي (أفك) به زۆری به کاردههێنری له لادان له خیرهوه به‌رهو شه‌ر، [له چاکه‌وه به‌رهو خراپه‌]، به‌لام ئەوه به‌کارهێنانێکی عورفی و باوه‌و زمانی نیه، تاكو پێ له واتای یه‌که‌میش بگیری، (ابن عاشور)یش له تەفسیره‌که‌ی خۆی^(٢) دا هه‌ردوو رایه‌کان دێنی، ده‌لێ:

(قِيلَ: (يُؤْفَكُ عَنْهُ)، صَمِيرٌ عَائِدٌ إِلَى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ، فَتَكُونُ عَنْ التَّعْلِيلِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَمَا تَحْنُ يَتَارِكِي﴾، **﴿الْهَيْئَانَعْنَ قَوْلَكَ﴾** **﴿٥٣﴾** هود) واته: گوته‌راوه: پاناوی (عنه)، ده‌چێته‌وه بۆ (قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ)، واته: لهو قسه‌ ناریك و پێكه‌ لادهدری، ئەم کاته وشە‌ی پیتی (عَنْ) بۆ هۆکار دۆزییه، وه‌ك قسه‌ی خوا‌ی به‌رز که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا تَحْنُ يَتَارِكِي﴾، **﴿الْهَيْئَانَعْنَ قَوْلَكَ﴾** **﴿٥٣﴾** هود، گه‌ل عاد به‌ هوود پێغه‌مبه‌ری خو‌یا‌نیان گوت: ئێمه‌ به‌ هۆی قسه‌ی تۆوه‌ واز له په‌رسته‌کراوه‌کانی خو‌مان ناهێنین، که‌واته: ﴿يُؤْفَكُ عَنْهُ مِنْ أَفْكَ﴾، **﴿١﴾**، واته: لهو قسه‌ پێکه‌وه‌ دژیه‌ك و ناکۆکه‌ لادهدری، که‌سێك که‌ لادرابی، واته: لادرابی له شه‌ر به‌ره‌و خیره‌، خوا لوتفی له‌گه‌ڵدا کردبی.

هه‌روه‌ها (ابن عاشور) ده‌لێ: بۆ مانای دووهم، ده‌لێ: (وَقِيلَ صَمِيرٌ عَنْهُ عَائِدٌ إِلَى مَا تُوَعِدُونَ، أَوْ إِلَى الدِّينِ، أَوْ إِلَى الْقُرْآنِ، أَوْ إِلَى الرُّسُولِ)، هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه:

(١) ج ٧، ص ٢٠١.

(٢) محاسن التأويل، ج ١١، ص ٣٤٢.

پاناوی (عَنْهُ) واته: (ه) ی سەر (عَنْهُ)، (يُؤَفِّكُ عَنْهُ)، دهگه پیتهوه بۆ (وَعُدُونَ)، واته: ئهوهی که هه پده شەتان پیتی لێده کړی، یاخود ئهوهی به لێنتان پێده درێ، لهوه لاده درێ که سێک که لادرابی، یان دهگه پیتهوه بۆ دین ﴿وَإِنَّ الدِّينَ لَکَرِهُ﴾ واته: بۆ سزاو پاداشت، یان دهگه پیتهوه بۆ قورئان، که له سیاق دهزانری، له قورئان لاده درێ که سێک که به راستی لادرابی، یان دهگه پیتهوه بۆ پیغه مبهەر ﷺ، که واته: له هه موو حالاندا مه بهست له (مَنْ أَفْلَحَ) ئهوهی لادرابی، هاوبه شدانه رهکانن که له برواهیتان به پۆژی دوایی، یان به قورئان، یان به پیغه مبهەر ﷺ، لاداون.

ئهو قسه یه (جمال الدین القاسمی)^(١) هیناویهتی، قسه یه کی به جییه که ده لێ: (يُؤَفِّكُ أَي: يُصْرِفُ عَنْهُ مَنْ أَفْلَحَ أَي: صُرِفَ عَنِ الْحَقِّ الصَّرِيحِ الصَّرْفُ التَّامُ، إِذْ لَا صَرْفَ أَشَدُّ مِنْهُ)، واته: لاده درێ له هه ق، له برواهیتان به پۆژی سزاو پاداشت به پیتی سیاق، که سێک که له هه قیکی روون و راشکاو لادرابی، چونکه هیچ لادراتیک لهو لادانه به هیژتر نه، واته: که سێک له برواهیتان به پۆژی سزاو پاداشت لادرابی، ئهوه به راستی لاده رهو لای نهوه، به لای نهوه، به لای نهوه.

ئنجبا به له باره ی (ذَاتِ الْمُبْلِکِ) دهوه، چهند قسه یه کی زانیان بێنن که زیاتر تیشک ده خاته سه ره چهمک و واتای ئه وه شه یه:

أ- (الحسن البصري)، په حمه تی خوا ی لێ بێ، ده لێ: (الحبک: طَرَأَتْكَ الْمَجَرَّةُ الَّتِي تَبْدُو لَيْلًا فِي الْقُرْبَةِ الْجَوِّ، حُبْك): بریتیه له رێیه کانی، کاکیشان که شه وه له تاسماندا درده که وێ، [کاکیشانی خۆمان که ده یبینن، چونکه به چاو بهس ئه وه کاکیشانه ی خۆمان ده بیترێ].

ب- (ابن عباس) خوا له خۆی و بابی رازی بێ، ده لێ: (ذَاتِ الْمُبْلِکِ: ذَاتُ خَلْقِ حَسَنِ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ٣٢١١٤، وإسناده قوي)، واته: تاسمانی خاوهن دروستکردنیکی رێک و پێک و چاک.

(مجاهد) ڕەحمەتی خۆی لێ بێ، لە بارەى (الْمُتَّقِينَ) هەو، دەلێ: (الْمُتَّقِينَ الْبُنْيَانِ)
(أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ٣٢١٢٨)، واتە: ڕێک و پێک و بەهێز دروستکراو.

لە بارەى ﴿إِنكُرْ لِي قَوْلِي خُفْلِي﴾ (٨) هەو، (الطَّبْرِي) دوو ڕای هێناون:

يَه: (خُفْلِي: مُصَدِّقٌ أَوْ مُكَذِّبٌ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ٣٢١٣٤)، واتە: هەتانه بە راستیی
دادهنێ (ڕۆژی سزاو پاداشت) و، هەشتانه بە درۆی دادهنێ.

دوو: (خُفْلِي: مُتَنَاقِضٌ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ٣٢١٣٥)، واتە: پێکهوه ناکۆک، پێکهوه دژ، وهك
هەر کامێکیان ئەوی دیکه هەڵدەوهشی نێتەوه.

مەسە لە ی سێیەم:

هەڕەشە کردن لەوانەی بە گۆترە درۆدە کەن و، لە گێژاوی بێتاگاییدان، نکووایی لە هاتنی پۆژی سزاو پاداشت دەکەن، ئەو پۆژە کە بە ئاگر سزا دەدرێن و، پێشیان دەگوترێ: بێچێژن! ئەوەی پەلە تان لێدەکرد ئەوەبوو:

خو دەفەرموێ: ﴿قُلِ الْخَرَّصُونَ ١٠ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمَرِهِمْ سَاهُونَ ١١﴾ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ
الَّذِينَ ١٢ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفَنُّونَ ١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٤ ﴿

شیکردنەوێ ئەم ئایە تانە، لە شەش برگەدا:

(١) - ﴿قُلِ الْخَرَّصُونَ﴾ واتە: درۆکەرەن بە کوشت بچن، (الْخَرَّصُونَ): کۆی (خَرَّاص)ە، کە (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) ی (خَرَّاص)ە، واتە: کەسێک شتێک مەزەندە دەکات، بە گۆترە شتێک دەلێ، بە کوردیش پێی دەلێن: قەسەند، (الْخَرَّاص) یانی: قەسەند و، بە مەزەندە دانانی شتێک، ئەم وشە یە زانایان بە دوو واتا بەکاریان هێناوە.

أ- یان مەبەست پێ ئەوەیە کە لە گۆترە قەسە دەکەن.

ب- یاخود بە درۆ قەسە دەکەن، بێگومان زۆربەی ئەو کەسانەش کە لە گۆترە شتێک دەلێن، زۆرجار ئەنجامە کە ی پاست دەرنەچێ.

(الطبري) سئ واتای بۆ (خَرَّاصُونَ) هێناون:

یە کەم: (الْمُرْتَابُونَ) ئەوانە ی دوودلن.

دووهم: (الْمُتَّهِنُونَ) ئەوانە ی هەر لە گۆترە قەسە دەکەن.

سێیەم: (الْكُذَّابُونَ) ئەوانە ی درۆ دەکەن.

(قُلْ)، (دُعَاءٌ بِالْهَلَاكِ عَلَى أَصْحَابِ ذَلِكَ الْقَوْلِ الْمُخْتَلِفِ)، ئەمە تووکردن و نزاکردنە لە خواوەنانی ئەو قەسە پێکەووە دژە (کە پێشتر باسکرا) و، مەبەست لە کوشتنیان ئەوەیە خوا بیانفەوتێنێ.

زانایان ده‌تین: نه‌گهر جگه‌له خوا ﴿سَافِهَاتٍ﴾ چ فریشته‌کان، چ پیغهمبه‌ران، چ مروّقه‌کان، دوعا بکه‌ن، نه‌وه داواکردنه له خوا، به‌لام نه‌گهر خوا ﴿سَافِهَاتٍ﴾ شتیک بفرموی به شیوه‌ی دوعا نه‌وه هیتانه دی نه‌و شته‌یه، چونکه خوا داوا له که‌س ناکات.

وشه‌ی (حَرَصَ): لیره‌دا مه‌به‌ست پی‌ی نه‌و گومانیه، که خاوه‌نه‌که‌ی به‌لگه‌ی هه‌یه له‌سه‌ری، یان که‌سیکی شاره‌زا جاری وایه شتیک ده‌قرسیتی، نه‌وه زه‌مکراو نه‌یه، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین.

(۲) - ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾، نه‌وانه‌ی له گبزلاوی نه‌زانیدا بیتاگان، (الْعَمْرَةُ: مِنَ الْعَمْرِ، وَهُوَ الشِّدَّةُ وَالْكُرَّةُ وَالشُّغْلُ)، (عَمْرَة): چاوگه له (عَمَر)، که به مانای سه‌ختی و زوری و سه‌رقالییش دی، واته: نه‌وانه‌ی له گۆمی بی تاگاییدا خافلاون، یانی: له نه‌زانیه‌کدان که نه‌و نه‌زانیه وه‌ک ناویکی زور، چون که‌سیک که تیی ده‌که‌وی و، تیییدا تقووم ده‌بی، نه‌وانیش له له جلیتاو و گۆماوی نه‌زانیدا نغرو بوون.

ننجا (سَاهُونَ)، (السَّهْوُ: الْغَفْلَةُ)، (سَهْوُ): بریتیه له بیتاگایی، که‌واته: (سَاهُونَ) یانی: (غَافِلُونَ)، واته: بیتاگان.

(۳) - ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمَ أَلَيْنَ﴾، ده‌پرسن: پۆزی سزاو پاداشت که‌نگییه، وشه‌ی (أَيَّانَ)، ناوی پرسیارکردنه له باره‌ی کاتی کرداری کرداریکه‌وه که پوویداوه، ماناکه‌ی له (مَتَى) وه‌ نیزیکه، (مَتَى وَفَوْعَ يَوْمَ الدِّينِ؟)، که‌نگی پۆزی سزاو پاداشت دی؟ خوا ﴿سَافِهَاتٍ﴾ ده‌فرموی:

(۴) - ﴿يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾، نه‌و پۆژه‌ی نه‌وان له‌سه‌ر ناگر سزا ده‌درین، له‌سه‌ر ناگر مروّقه چون سزا ده‌دری؟ بی‌گومان ده‌سووتتیرین، که نه‌مه وه‌لامیکی زور به‌جیه بو گالته‌پیکردنی نه‌وان، نه‌وان به‌گالته‌وه گوتووایه: پۆزی سزاو پاداشت که‌نگییه؟ خوی په‌روه‌ردگاریش وه‌لایمان ده‌داته‌وه و ده‌فرموی: نه‌و پۆژه‌یه که تیه ده‌سووتتیرین، چونکه وشه‌ی (يُفْتَنُونَ) یانی: (يُحَرِّقُونَ، يُعَذِّبُونَ)، ده‌سووتتیرین، سزا ده‌درین، (الْفِتْنُ: التَّعْذِيبُ وَالتَّحْرِيقُ، وَأَصْلُ الْفِتْنِ الْإِخْتِبَارُ وَإِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارِ)، وشه‌ی (فَتْنٌ): لیره‌دا به مانای سزادان و نازاردان و سووتاندنه، به‌لام له نه‌صلدا وشه‌ی (فَتْنٌ) به مانای تاقیکردنه‌وه

دئی، پێش ئەوەش بە مانای ئەوە دئی کە زێڕ بخڕیتە نێو ئاگر تاکو دەرکەوێ، ئایا زێڕێکی ساغە، یاخود کانسای دیکە لەگەڵ تیکە لکراو و فێلی تێداکراوە؟

(٥) ﴿ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ﴾، ئازارە کە تان، سزایە کە تان، سووتێزانە کە تان بچێژن، ئەمە بە تەنکید گوتراوی قسەیە کە قرتێزانە، بەلام سیاقە کە دەیکە یەنێ، واتە: پێیان دەگوترێ: سزایە کە تان بچێژن.

(٦) ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾، ئا ئەوەبوو کە ئێوە پەلەتان لێدەکرد، ئەوەی تالووکەتان لێدەکرد، (ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ)، وشە (ذُوق) خوازاو تەوێ بۆ هەست پێکردنی بەهێز، چونکە زمان لە هەموو ئەندامەکان زیاتر هەست بە شت دەکات، بە تاییەتی بەتام و چێژەکان.

کە دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرِقٍ سَاهُونَ﴾ (١١)، واتە: ئەوانە ی وەك چوون کە سێك لە شتیك بێناگایە و پستی لێ هەلەدەکات، ئەوانیش بەو شیوەیە بێناگان، بەو شیوەیە لە گۆماوی نەزانیی خوێاندا نغرو بوون، بەلام لە ئەصلاً بێناگانی و ئاگادارکراوەوە ترسێزان، کە دەفەرموێ: ﴿هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ (١١)، (هَذَا): ناوی ئامارە (اسم إشارة)، بۆ شتیکی ئامادە کە لەبەر چاویانە، واتە: ئەوەی ئێوە پەلەتان لێدەکرد بێ، فەرموون ئەوە بۆتان هات! بێگومان ئەمەش مەبەست پێی سەرزەشتکردنە، واتە: ئا ئەوەیە کە پەلەتان لێدەکرد زوو بۆتان بێ، دە بیچێژن.

مەسەلە ی قیرساندن :

لێرەدا (ابن عاشور) لە بارەی مەسەلە یەکی فێھییه، کە بریتیه لە قیرساندن، قیرساندن دانەوێڵە و میوه ی دارو درەخت و، رەزو باخ و هەر شتیکی دیکە، هەندێک قسە ی هێناو دەمەوێ بە پوختی لێی بخوازمەوه^(١)، دەلێ:

[بزانە! کە قیرساندن واتە: بە گۆتەرە مەزەننە تەماشاکردنی شتیکی لە بنچینەکانی ئیعتقاددا، شتیکی ناپەرەوایەو زەمکراوە، چونکە عەقیدە دەبێ لەسەر

دلتیایی بنیات بنری، له‌بر ته‌وی ده‌بیته بناغه بو هه‌موو شته‌کانی دیکه، لیره‌شدا که خوا ﷺ ده‌فهرموی: ﴿قُلِ الْخَيْرُ مَعَنَا﴾، به‌کوشت بچن، یاخود نه‌فرینیان لی بکری و دوور بخریته‌وه له به‌زویی خوا، ته‌وانهی له‌گوتره قسه ده‌که‌ن و درو ده‌که‌ن، مه‌به‌ست پی‌ته‌و جوړه که‌سانه‌یه که هه‌روا به‌گومان و بوچوونیک که هیچ نیشانه به‌لگه‌یه‌کی له‌پشته‌وه نیه، قسه ده‌که‌ن، ته‌وه به‌نسبت کاروباری عه‌قده‌به‌وه.

بەلەم قىرساندىن لە ھەلسۆكەوتە كاندا، ئەو ھەلسۆكەوتانەى لە نىوان خەلگدا دەبن، بەو شىۋەيە زەم ناكى، ئەگەر ئەو قىرساندە بېيتە جوړىك لە قومار كىردن و زيانگە ياندن بە لايەك، ئەو بېگومان زەمكراو، بەلەم ھەندىك جار مۇلەت بۆ ھەندىك لە جوړەكانى قىرساندىن دراو، كە پىۋىست بكات لەبەر ھىنانە دى بەرژوۋەندىيەك، وەك لەم فەرمودەيەدا ھاتو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَابِ بِخَرْصَاهَا} (أخرجہ مسلم: ۳۹۷۳).

واته: ٺهٻو وھوڙ ڀرہ (خوا لٽي رازي بي) گڙيو ٻه تھوہ ڪہ پڻگھ مبهري خوا
 ﷺ مڙھڻي داوہ ٺھو دارخورمايانہي بہ ھاوڪاريي بابايہ کي خواوہ باخ دھيدات بہ
 ڪھ سڀي ڏيکھ، مھ زھندہ بکرڻ (بھر ڪھ بان چھندہ؟).

دهلئ: ٺهو دارخورمايه بؤ تۆ، يان ٺهو دوو دارخورمايه بؤ تۆ، ميوه كه يان بؤ تۆ، ٺنجا ٺه گهر دوايى خاوڻ باخه كه بيهوئ ٺهو خورمايانه ي داوئى بهو كه سه، له بهرانبهر ٺهو خورمايانه پارهى بداتئ، يا خود خورماي ديكه ي بداتئ، لهو كاته دا بهر له وهى ميوه كه يان دهريكه ن و خورمايه كان پيگه ن، دهگونجئ بقرسيئژئ، واته: ميوه ي ٺهو دره ختانه ي به شيوه ي ديارى و هاوكارى بابا ي خاوڻ باخ داوئى به كه سيك و هك هاوكارييكردن، بؤ ويئه: بؤ ماوه ي سائيكي ديارييكرائ، يان بؤ دوو سائ، كه ٺه صل وايه له كات پيگه يشتنى خورمايه كاندا ميوه ي خوئ بجنئ، به لأم ٺه گهر بابا ي خاوڻ باخ بؤي دهركهوت كه ٺهو

مىۋەيە، ئو خورمايانەي بەخشيۋونى، لە باباي پېيەخشاۋ بېرىتەۋە، بۇ ئوۋەي بەبيانۋى ئو خورمايانەۋە نەچىتە تىۋ باخەكەي و، زىانى پى نەگەيەنى، ئوۋە دروستە ئو مىۋەيە بەر لەۋەي خورمايەكان پېيگەن، بيانقرسىنى و بە ئەندازەي ئوۋە خورماي بىداتى، ياخود بە ئەندازەي ئوۋە پارەي بىداتى، گىنگ ئوۋەيە قەرەبۋى بىداتى، قىرساندن لە كوردەۋارىي خۇشاندا ھەر بەكاردەھىنرى، يەككى بە يەككى دەلى: تۆۋرە ئەم باخە، يان ئەم گەمە بە چەند دەقرسىنى، بە چەند عەرەبە، يان بە چەند تەنكە، يان بە چەند تەن؟ دروستە، ئو جۆرە سەۋدايانە بىرىن، بەلام بە مەرجىك فىل و تەلەكەي تېدانەبى و، وانەبى لايەك لايەكيان ھەلخەلەتتىن.

باسی پاداشتی پارێزکاران که باخ و بیستان و کانیی و سه‌راوه‌کانن و، ستایشکردنیان به چوار خه‌سه‌له‌تی گه‌وره‌و گرنگیان: چاکه‌کاریی و، شه‌و بیداریی و، داوای لی‌بوردن له‌ خوا کردن و، سامان و مائی خو به‌خشین به‌ که‌سانی سو‌ائکه‌رو داواکه‌رو، به‌ که‌سانتیکش که‌ داوا ناکه‌ن، به‌لام بیه‌شن:

[illegible]

شیگردنه وهی ئەم ئایەتانه، لە شەش برگەدا:

خوایند دوی ته وې چې باسی سهره نجامی شوومیی بیروایانی کرد، نجا باسی سهره نجامی خیریی پاریزکاران ده کات، هاوکات باسی تهو سیفته و خه سلته بهرزو مهنانه شیان ده کات، که بوونه هوئی تهو تهو سهره نجامه خیره یان بو ده سته بهر بی، ده فقه رموی:

۱- ﴿إِنَّ الْمَوْتَىٰ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾، به دلتیایی پارزکاران له باخ و سهرچاوان دان، واته: نهو کهسانه‌ی پیش هه‌موو شتیک خوڤان ده‌پارزین له شیرک و کوفرو، بی‌پروایی به روژی دواپی، نه‌وانه له چیدان؟ ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ (جَنَّتْ)، کو‌ی (جَهَنَّمْ) یه، واته: باغ و بیستان، ﴿وَعُيُونٍ﴾ ایش، کو‌ی (عَيْنْ) ه، واته: کان‌ی و سهرچاو، واته: له تپو باغ و بیستانه‌کان و له تپو کان‌ی و سهرچاو‌ه‌کان دان، له زور شوئیی قورئاندا نه‌م ته‌عیره هاتو، بو وئنه:

له سوورهی (الدخان) دا: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾ وَاتَّهَرُوا بِأَنْزَارٍ مُّزِينَةٍ ﴿٥٣﴾ وَكَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَنَمَةٍ مُّزِينَةٍ ﴿٥٤﴾ وَهُمْ فِيهَا مُّقَامُونَ ﴿٥٥﴾﴾

واته: پارێزکاران له جیگاو ڕێگایه‌کی پڕ هیمن و ئاسایش دان، له تێو باغ و گوڵ و گۆلزارو کانیی و سه‌رچاوه‌کاندان، له‌ چه‌ند شوێنی دیکه‌ش خوای په‌روه‌ردگار هه‌ر ئاوا باسی جیگاو ڕێگای پارێزکاران و ئیهماندارانی کردوه له‌ روژی دوایی دا، بۆچی؟

چونکہ ئەگەر تەماشای بەکەین سەرووشتی بەشەر کەیفی بە ئاودى و، کەیفی بە سەوزایی دى و، کەیفی بە گۆل و گۆلزار دى و، بەو دیمەنە دى، واتە: ئەوەی خوا ﷻ دەزانى سەرووشتى مرۆف دەبخوازی لە دنیاو لە پۆزى دواى دا، خواى پەروردگار ئەو بەهەشتەى وا هەلخستو، کە سەرووشتى ساغى مرۆف دەبخوازی، هیچ کەسێک نە کە کەیفى بە کانیى و سەرچاوەو جۆگەو جۆبارو روبرو، گۆل و گۆلزارو دارو درەخت و سەوزایی نەیت.

(۲) - ﴿عَلِّیْزِیْنَ مَا ءَانَهُمْ رُؤُوسُهُمْ﴾، وەرگری ئەوەن کە پەروردگاریان پێداون، کە ئەمە چەمکە کە گشتگیر و فراوانە و هەرچی خواى بەخشەر پێیان دەدات دیکریتەو.

(فخرالدین الرازی) لە تەفسیرە کەى خۆیدا (التفسیر الکبیر)^(۱)، دەلى: ئەم ئایەتە: ﴿عَلِّیْزِیْنَ مَا ءَانَهُمْ رُؤُوسُهُمْ﴾ سى واتای هەن:

یەكەم: ئەوەی پەروردگاریان پێیان دەدا، وردە وردە وەری دەگرن و هەمووی بەیەكجار وەرناگرن، چونکە مەحاله شتێک کە کۆتایی نەبێ، یەكسەر هەمووی وەرگیری، بۆیە دەفرموی: ﴿عَلِّیْزِیْنَ﴾، بە ناوی بەکەر (اسم فاعِل)، هێناویەتی وەرگری ئەوەن کە پەروردگاریان پێیان دەدا، پۆز پۆز، سأل بۆ سأل و، کات بۆ کات.

دووهم: بۆیە خوا وای فرموو، یانی: ﴿قَابِلِیْنَ قُبُولَ رَاضٍ﴾، وەری دەگرن، وەرگرتنى بابایەکی رازی لەوەی پێی دەدری.

سێهەم: وەرگری ئەوەن کە پەروردگاریان پێیان دەدا، یانی: دەبنە خواوەنى، واتە: کە دەچنە ئەو بەهەشتانەو، خوا ئەو نازو نەعمەتەیان پێ دەدات، شتێک نە وەك سپاردە وێنان بدری، بۆ کاتیکی دیاریکراو، بەلکەو دەبنە خواوەنى بۆیە دەفرموی: ﴿عَلِّیْزِیْنَ﴾، وەرگرن، یانی: ﴿مَالِکِیْنَ وَمُتَمَلِّکِیْنَ﴾، دەبن بە خواوەنى ئەوەی خواى بەرزو مەزن پێیان دەدات.

ئىنجا خوا ﷺ باسى ئەو دەكات ھۆكاری ئەو چىيە كە ئەو پاداشتیانە؟ دەفرموی:

(۳) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ﴾، بەدلىيایی ئەوان لە پىش ئەودا چاكەكار بوون، ئەمە ھۆكار دۆزىيە، بۆچى خوا ﷻ پارىزكاران دەخاتە ئىو باغ و بىستان و گۆل و گۆلزارەكان و كانىي و سەرچاوەكان و، ئەودى پەرورەدگاریان پىيان دەدات، دەبنە وەرگى؟ لەبەر ئەودى ئەوانە پىشتر چاكەكار بوون، واتە: لە خواپەرستىيان داو لە دىندارىياندا، دىندارىيەكى چاك و خواپەرستىيەكى باشيان دەكرد.

ھەرورەھا لەگەڵ خەلىكىشدا مامەلەيەكى راست و دروستىيان دەكرد، لەگەڵ دۆستدا و لەگەڵ دوژمندا، لەگەڵ مال و خىزان، لەگەڵ دەرو دراوسى، لەگەڵ كۆمەلگا، لەگەڵ مەرقاھەتييدا بە گشتى.

ئەو سىفەتى يەكەميان لە جوار سىفەتەكانيان.

(۴) ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾، ئەوانە بە شەوى كەم دەخەوتن، (وَالْهُجُوعُ: النُّوْمُ لَيْلًا)، (ھُجُوع): برىتيە لە خەوى شەو، واتە: بە شەوى كەم دەخەوتن، ئەدى چىيان دەكرد؟ شەو بىداردەبوون بۆ خواپەرستىي، بۆ جۆرەكانى خوا پەرستىي، مەرج نە تەنيا نوژ، قورئانيان دەخوژندو، يادى خويان دەكردو، تاعەتيان بۆ خوا ئەنجام دەدا.

ئەو ش سىفەتى دووھميان.

(۵) ﴿وَبِالْآَسَافِ هُمْ يَسْتَقْفِرُونَ﴾، (سىفەتى سىيەميان ئەو بوو) لە دەمەو بەرەو بەياندا، داواى لىبورديان دەكرد، (أَسْحَار، كۆي (سَحَر)، كە برىتيە لە كۆتايى شەوگار و پىش بەرەبەيان، يانى: كە شەويان بە شەونوژو شەو بىدارىي و خواپەرستىي دەبردە سەر، ئەو ئەدەبوو ھۆي ئەودى پىي لە خۆبايى بن و، لە كەولى خويان دەربچن، بەلكو پىش بەرەبەيانىش داواى لىبورديان لە پەرورەدگاریان دەكرد، كە خويە! ئەو تاعەتەي ئەنجامماندا، شايسەي تۆ نە، بەلام ئىمە ھەر ئەوئەمان لە توانادا ھەيە، نەك بە دوو ركات نوژ لە كەولى خويان دەربچن و پىي لە خويان بايى بن و، پىيان وابى شتىكى زۆر گەورەيان كردو!

۶- ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾، له مال و سامانیان دا ماف هه بوو، بۆ داواکەر و بیبەش، بابای سواکەر و بابای بێ بهشیان، به خاوەن ماف دەزانی له مال و سامانیاندا.
(السَّائِلُ: الْفَقِيرُ الْمُظْهَرُ فَفَرَهُ فَهُوَ يَسْأَلُ النَّاسَ)، (سائل): ههژاریکه، ههژاریی
خۆی دهرده خات و داوا له خهڵک دهکات.

(الْمَحْرُومُ: الْفَقِيرُ الَّذِي لَا يُعْطَى الصَّدَقَةُ لِظَنِّ النَّاسِ، أَنَّهُ غَيْرُ مُحْتَاجٍ مِنْ تَعَفُّفِهِ عَنِ إِظْهَارِ الْفَقْرِ)، (محروم): ههژاریکه خێرو چاکه ی پێنادری، له بهر تهوه ی
خهڵک گومانیان وایه ناتاج نیه چونکه زۆر نهفس بهرزو ههژاریی و نه داریی و
کرووزانه و لالانه وه ده رنابری.

بوچی ده فهرموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ﴾، تهوان له پێش تهوه دا
چاکه کار بوون؟ نه مه (تَفْخِيمٌ لِّمَا أَعْطَوْهُ: أَعْطَوْا مَا أُعْطُوا بِسَبَبِ مَا فَعَلُوهُ مِنْ قَبْلُ)، بۆیه خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ﴾، که نه مه پتی ده گوتری: (إِطْطَاب)،
واته: قسه کردن به درێژی و ته مێش له شوینی خۆیدا په سه نده، ته گه رنا قورئان
هه مووی له و په یری کورتیی و پوختیی دابه، به لام جاری وایه خوا ﷻ شیوه ی
(إِطْطَاب)، به کاردین، لێرده نه مه بۆ تهوه یه که تهوه ی پێیان دراوه، زۆر به گه وه
بگیری و، به مه زن پێشان بدری، واته: تهوه ی پێیان دراوه، بۆیه پێیان دراوه که له وه
پیش، تهو کاره گه وه و گرنگه یان ته نجام داو، که واته: لێرده خوا ﷻ تهو به نده
چاکانه ی به هه شته کانیان به قسه مه ت دهکات، به پێنج وه سف پێناسه ی کردوون:
۱- (الْمُتَّقِينَ): پارێزکاران.

۲- (الْمُحْسِنِينَ): چاکه کاران.

۳- ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ آلِ إِبْرَاهِيمَ﴾، شهو بیداری و که مه وه یی.

۴- داوا ی لیئوردن کردن له خوا، پیش به ره به یان.

۵- مال و سامانی خو، به مافی سواکەر و هه ژاران زانین.

پینج نوکته ی رهوانبیزی و به سه رها تیکی سه رنجرا کیش:

﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ﴾، بۆچی ده فهرموئ: (حَقٌّ)، واته: ئهوان به مافی ئه و سوا لکه ره نه دارو هه ژارو بییه شانه ی ده زانن، نه ک منه تیان له سه ر بکه ن، به لکو ده لپن: هه قی خۆتانه له مائی ئیمه دا، وه رن هه قه که تان به رن.

یه که م: پینج نوکته ی رهوانبیزی، که ته نیا له م رسته یه دا هه ن: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ آلِئِلَآءٍ مَّا يَهْتَمُّونَ﴾ (١٧) ﴿١﴾.

١- ئه وه یه که خوا ده فهرموئ: ﴿كَانُوا قَلِيلًا﴾، (کاؤا)، چونکه کرداری (کُون) ده لاله ت له سه ر ئه وه ده کات که (خبری) (گان) هه واله که ی که دئ، شتیکی چه سپاو بووه له ژیانیندا، واته: عاده ت و شتیکی چه سپاو بووه، عاده ت و نه ریتیان بووه و به و شئویه بوون، شه وانه که م خه و توون.

٢- ئه وه که ده فهرموئ: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ آلِئِلَآءٍ مَّا يَهْتَمُّونَ﴾ (١٧) ﴿٢﴾، له جیاتی ئه وه ی به فهرموئ: (کاؤا) یَقِیْمُونَ اللّٰئِلَآءِ، شه و بیدارییان ده کرد، ئه م ته عبیره ی خوا ی به رزو مه زن به کاریه پیناوه، که باسی (هَجُوع) ی تیدایه، ئه و حاله ته ی نه فسی مروؤ ژۆر ئاره ژووی ده کات، که بریتیه له خه و پشوودان، ئه وه ی تیدایه، ئه گه ره فهرمووای: (کاؤا) یَقِیْمُونَ اللّٰئِلَآءِ، هه ره ئه وه دنده مان ده زانی که شه و بیداریبون، به لām که ده فهرموئ: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ آلِئِلَآءٍ مَّا يَهْتَمُّونَ﴾ (١٧) ﴿٣﴾، عاده تیان وابو که که مێک له شه وئ ده خه وتن، باسی (هَجُوع) که خه وئ شه وه، ئه وه مان بۆ ده رده خات که ئه وانه به سه ر ئاره ژووی نه فسیاندا زāl بوون، که نه فس که یفی به پشوودان و ئیسراحت هه یه، ئه مه وه ک ئایه ته که ی سوڤه تی (السجدة)، وایه که ده فهرموئ: ﴿نَسْجَافٍ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ (١٨) ﴿٤﴾، واته: ته نیشته کانیان به رزده بته وه له سه ر جئیه کانیان.

(١) که ئه مه هه م خاوه ئی ته فسیری (الکشاف) زه مه خشه ری و هه م ئیبنو عاشوورو توئژه ره وه کانی دیکه ش ئاماژه یان پیکردوه.

۳- ئەۋەيە كە بە راشكايى باسى شەو دەكات: ﴿كَأَنَّا قَلِيلًا مِّنَ الْآلِ﴾ چۈنكى باسكردى شەو، بىرخەردەۋى ئەۋەيە كە ئەۋانە ۋازيان لە خەۋى ھىناۋە، لە كاتىدا شەو خوازىرى ئەۋەيە مەۋى تىيدا پىشۋ بىدات، ۋاتە: مەۋى بە شەۋى ھەز لە خەۋى ئىسراھەت دەكات، ئىچا ئەمە دەرخەرى ئەۋەيە كە ئەۋانە شەو كە بىدار بوون، لەشەۋدا كە نەفس پىي خەۋى تىيدا ئىسراھەت بىكات، ۋازيان لە خەۋى ھىناۋە، ئەمەش ۋەك زانايانى پەۋانپىي دەئىن: قورئان ھەموۋى لە لووتكەي پەۋانپىي دابە ۋ، بەكىك لە پەۋەكانى پەۋانپىي بىرتىيە لەۋە كە شىك پىۋىست بىكات بە شىۋازى (إِطْنَابُ)، دىئە پىدان باس بىكى، ۋا باسبىكى ئىرەش يەكىكە لەۋ شىۋانە.

۴- ئەۋەيە كە (هَجُوع): كە بىرتىيە لە خەۋى، بەنددار كراۋە بە ۋەشە كەم (قَلِيلُ)، ۋاتە: خەۋەكەيان لە شەۋىدا ئەندازەيەكى كەم بوۋە، ئەمەش ئامازىيە بۇ ئەۋە كە نەچۈن خەۋەكەيان بىگەيەننە ئەۋەپەرى راددەكەي، بەلكو بە ئەندازەيەكى كەم لە خەۋى شەۋ ئىكتىفايان كەردەۋ، ئەۋەيە دىكەيان تەرخانكردەۋ بۇ بىدار بوون.

۵- ئەۋەيە تەنانت ئەۋ كەمە خەۋەشيان (مَا) چۈتە سەرى، ﴿كَأَنَّا قَلِيلًا مِّنَ الْآلِ مَا يَهْجُوعُونَ﴾ ئەمەش دىسان جارىكە دىكە جەختكردنەۋەي ئەۋەيە، كە ئەۋ ئەندازە خەۋەي لە شەۋىشدا خەۋوتون، ئەندازەيەكى كەم بوۋە.

ھەلبەتە ئىمە لە تەفسىرى سوۋرەتى (السجدة) دا، لە بارەي شەۋ نوپۇزەۋە كورتە باسكىمان كەردەۋ.

دوۋەم: بەسەرھاتىكى سەرنجراكتىش:

(الأصمعي) ۋەك (القرطبي) لە (الجامع لأحكام القرآن) دا، ھەروەھا زۆربەي تەفسىرەكانىش ھىناۋانە، بەسەرھاتىك دەگىرپتەۋە، كە بە راستىي جىي سەرنجە، مەن يەكسەر بە تەرجەمەكراۋىي دەپىيەنم، لە تەفسىرى (القرطبي) ^(۱) يەۋە:

بخوێنهوه و له پشت مه قامهوه داینیشتاندم، گوێ: وه ره فره مایشتی خوای به به زه بیم به سه ردا بخوێنهوه چی دیکه شی ههیه! ده لێ: منیش سوور ده تی (الذاریات) م، به سه ردا خوێندهوه تا کو ئه و شوێنه ی ده فره موێ: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٢﴾، ئه عرابیه که گوێ: ئه وه ی خوای به به زه یی به لێنی پێدا بووین، به پاستمان بین، ئایا جگه له وه چی دیکه ی فره مووه؟ شتی دیکه ی فره مووه؟ گوتم: به لێ، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حَتَّى تَضَعُوا السُّورَةَ﴾ دوی ئه وه فره موو یه تی: ﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ يَتْلَى مَا أُنْزِلَ لَكُمْ تَطْيَوْنَ ٢٣﴾، به پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه ی ئه وه هه قه و راسته، وه ك چۆن تێوه قسه ده کهن، کابراش چریکه یه کی لێداو گوێ: ﴿يَا سُبْحَانَ اللَّهِ! مَنْ الَّذِي أَغْضَبَ الْجَلِيلَ حَتَّى حَلَفَ! أَلَمْ يُضْطَفُوهُ فِي قَوْلِهِ حَتَّى الْجَنَّةُ إِلَى الْيَمِينِ؟﴾، پاکیی بو خوا، کێ خوای پایه به رزی تووره کردوه، تا کو سوێندی پێخواردوه، بپوایان پێ نه کردوه له فره مایشته کهیدا تا کو ناچار یان کردوه سوێند بخوات، سێ جار ان وای گوێ، دوا یی به کسه ر گیانی سپارد، واته: له گه ل ئه وه دا پروو حیی ده رچوو!

تێستاش به باشی ده زانم دوو کورته باسان به خه ی نه پروو، چونکه خوای به رزی مه زن ده فره موێ: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ٢٠﴾ ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٢١﴾، واته: له زه ویدا نیشانه هه ن، واته: نیشانه هه ن له سه ر به دیه ی نه رایه تی و پهروه ردگاریه تی و تواناو ده سه لاتی بێ سنووری خوا، که ده توانی مردووان زیندوو بکاته وه، ههروه ها له خوشتاندا ئایا نابین؟ ئنجا تێمه دوو کورته باسی پوخت ده خه ی نه پروو، کورته باسیک ده رباره ی زه ی و، کورته باسیکی ش ده رباره ی خو مان (جهسته ی مرو ف) به تاییه ت.

کورتە باسیک دەربارەی زهوی

بەرپـۆـزان!

ئیمە لە یازدە برگەدا باسی زهوی دەکەین، هەلبەتە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا باسیکی سەربەخۆمان لە بارەی گەردوونەوه کردووە، پاشان لە بارەی خۆرهوه و لە بارەی زهوییهوه و لە بارەی مانگهوه، بەلام لێره دا چارێکی دیکە لەو یازدە برگەیه دا، باسی زهوی دەکەین، کە ڕەنگە لە هەندیک ڕووهوه، ئەم باسە ئێره فراوانتر بـ ئهوهی ئهویی:

یه‌که‌م: تیره (قطری) زهوی (١٢٨٠٠) کم، واته: لەم سەری زهوی تاكو ئەوسەری، ئەوه پیتی ده‌گوتری: تیره، نیوه تیره‌ش ئەوه‌یه تاكو نیوه راستی بـ، تیره‌ی زهوی واته: لەم سەری زهوی بۆ ئەو سەری زهوی.

دووهم: قه‌باره‌ی (حجم)ی زهوی، بریتیه له یه‌ك ملیۆن (١٠٠٠,٠٠٠) کیلۆمه‌تر سی‌جا، واته: قه‌باره‌ی زهوی هه‌مووی که قه‌باره‌ دیاره ئەوه‌یه که کۆی شتی‌ک به هه‌موو لایه‌کانیه‌وه (١٠٠٠,٠٠٠) کم‌یه، دیاره به نیزی‌ک کراوه‌یی.

سی‌یه‌م: چری‌ی (کثافة)ی زهوی، ده‌وری (٥) گرام و له (٥٢٪)ی گرامیکه‌ بۆ هه‌ریه‌ک سانتیمه‌تری‌ک سی‌جا، یانی: هه‌ریه‌ک سانتیمه‌تر سی‌جابه‌ک، چری‌یه‌که‌ی (٥) گرام و له (٥٢٪)ی گرامیکه‌، واته: (٥٠) پینچ و نیو گرام.

چواره‌م: قورسای‌ی (کثله)ی زهوی (٦٠٠٠) شه‌ش هه‌زار ملیۆن ملیۆن ملیۆن، واته: (٦) ^{٢١} ته‌نه، ژماره (٦)، (٢١) سف‌ری هه‌بـ ئەوه‌نده ته‌ن زهوی قورسه.

پنجه‌م: پینکهاته‌ی زهوی ئیمە له چوار برگەدا باسی پینکهاته‌ی زهوی ده‌کەین:

١- نیۆی زهوی: نیۆکه په‌قه‌که‌ی زهوی که پیتی ده‌گوتری: (نِوَاة صُلْبَة)، که له (٩٠٪)ی ئاسنه‌و (٩٪)ی نیکله‌و، توخمه سووکه‌کانیش وه‌ک، فۆسفۆرو کاربۆن

و سليکون (١٪) ده، پټکها تهی ټیوکی زهوی هه مان پټکها تهی نه یزه که کانه که له
 ناسمان دینه خوار، تیره ی ټیوکی زهوی تیره که ی (٢٤٠٢) کم ناوه که ی، نیوه تیره که ی
 له چه که که یه وه له ټیوان (٦٣٧١ - ٥١٧٠) کم، دیاره له ژیر ناستی ده ریاوه،
 نه وه به نسبت چینی یه که می زهوی که پیی ده گو تر ی، ده شگونجی بلین:
 زهوی هه وه تم، یاخود چینی هه وه تم.

٢- ټیوکی شلی زهوی: که ده گونجی بلین: توژی یاخود چینی شه شه م،
 که دهری ټیوکه ره که که ی زهوی داوه، به لام مادده یه کی قالبووه وه یه وه هه مان
 پټکها تهی ټیوکه ره که که شلی هه یه، نه ویش تیره که ی (٢٢٨٥) کم، له قوولایی له
 (٢٨٥٠ - ٥١٧١) کم له ژیر ناستی ده ریاوه.

٣- توژی کانی سیدم و چواره م و پتینه م: نه مانه سی چین، تیره که یان هی
 هه موویان پټکه وه: (٢٧٦٥ - ٢٨٨٥) کم، واته: تا کو قوولایی (١٢٠) کم له ژیر
 ناستی ده ریاوه.

٤- توژی شه شه م و هه وه تم: که چینی به ردینی پنده لین: (الطَّبَقَةُ الصُّخْرِيَّةُ)،
 که ده گونجی بلین: زهوی دووه م و یه که م، تیره که ی (٦٥) کم له ژیر ده ریا که نه وه یه،
 به لام له ژیر وشکانی دا (١٢٠) کم، که نه مه توکل ی زهوی پیک دیتی و، له ژیر
 ده ریا به کانه وه (٥ - ٨) کم، به لام له ژیر وشکانی وه (٦٠ - ٨٠) کم نه ستوره.

پاشان نه م زهوی یه تیمه چهنده به رگینی هه ن:

به رگی خاکی زهوی:

یه که مین به رگی زهوی به رگینی خاکیه، نه وه به رگه خاکیه ش چیا به کان پټکی
 دینن به پله ی یه که م، له وشوئانه ی که چیا یان لین، نه گهرنا دیاره نه وی دیکه
 به سه ته که، بابانه... هتد، چیا به کان خوی په روه ردار به سینگ ناوی بردوون،
 ﴿وَالْجِبَالُ أَوَّادٌ ۝۷﴾ هه ر چیا به که چهنده ی به ده روه یه، ده، پازده هتنده ی
 له زهوی دایه، بو وینه: چیا ی هیمالایا - به رزترین لووتکه چیا ی هیمالایا که

بەرزترین چاشە لە جیهاندا - پتی دەگوتری: ئیفریست (٨٦٤)م، واتە: (٨)کم و (٨٦٤)م، دەوری (٩)کم بەرزە، (١٣٠)کم ی لە زەویدا، یانی: دە، پازدە هیندە ی خۆی، ئەستوورایی ئەو بەرگە بەردییە، یان بەرگە خاکییە زەوی (١٠٠ - ١٥٠)کم دەبن، بەلام دیارە قوولترین دەریا دەوری (١١)کم، یان (١١٠٠)م و، بەرزترین چاش (٩)کم و بە هەردووکیان (١١ و ٩) دەکاتە (٢٠)کم، بەس ئەوەندە دەریاو چیا دەگیریتەو، ئەوێ دیکە هەمووی هەر ئەو توێخە بەردییە پێکی دێن.

بەرگی هەوای دەوری زەوی:

١- سوودەکانی بەرگە هەوا:

ئەو بەرگە هەوایە کە دەوری زەوی داو، کە بەرزییەکی هەزار (١٠٠)کم زیاترە سوودگەلێکی زۆری هەن:

یەکەم: تێمە لە تیشک و تەنۆلکە بارگاوێیە زیانبەخشەکان دەپاریزی، کە لە خۆرو لە ئەستێرەکانی دیکەو دێن.

دووهم: تێمە لە پارچە نەیزەکەکان کە پۆژانە پتر لە ملیۆنێکیان لەسەر زەوی لێ دەباری، دەپاریزن، بۆیە خوا دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ (٢٣) **الأنبياء.**

سێهەم: ئەو بەرگە هەوایە دەپێتە هۆی ئەوێ هەلمی ئاو پاریزی لە نێو خۆیدا کە، ئەگەر هەلمی ئاو نەبن، دیارە هەوریش نابێ و بەفر و باران و تەرزەش نابن.

چوارەم: ئەو بەرگە هەوایە پێگە نادات تیشکی خۆر یەکسەر ون بن، بەلکو ماوێهێک دەمێنێتەو، چونکە بەیانێان پێش ئەوێ خۆر هەلبن ئەو تیشکە شەبەق دەدات، هەروەها ئیوارانیشت دواي ئەوێ خۆر ئاوا دەبن، ماوێهێک دنیا هەر پووناک دەمێنێتەو.

پنجەم: ئەو بەرگە هەوایە سوودێکی دیکە ی کەمکردنەوێ جیاوازی نێوان شەوو پۆژە لە پلە ی گەرمییادا، بۆ وێنە: لەسەر مانگ هەر لەگەڵ خۆر ئاوا دەبن پلە ی گەرمیی دەچێتە

(١٥٠) پلە ی ژێر سفرو، لە گەڵ خۆر بە دەروە دەبێ یە کسەر پلە ی گەرمیی دەگاتە (١٠٠) واتە: پلە ی کوێن، بە لām لە سەر زەوی پلە ی گەرمی، نە هی شەو هێندە ساردە، نە هی رۆژیش هێندە گەرمە، بە هۆی بەرگە هەواوە.

ب- چینه کانی بەرگە هەوا:

چینی یە کەم: کە (تروپۆسفیر) ی پێدەلێن، (٢٠) کم تیرە کە یە قی، (٢٠) کم بەرزە و (٩) لە سەر (١٠) ی بارستایی بەرگە هەوا، ئەو چینه ی یە کەم پێکی دێت.

چینی دووهم: (ستیراتۆسفیر) کە (٥٠) کم لە ئاستی زەوی هەو بەرزە، پلە ی گەرمیی لەو چینه ی دووهمدا (٦٠) پلە ژێر سفرو، زۆر زۆر ساردە.

چینی سێهەم: (میزوسفیر) (٨٠) کم بە دوو چینه کە ی دیکە شەو لە ئاستی زەوی هەو بەرزە، پلە ی گەرمیی (١٠٠) پلە لە ژێر سفرو هەو یە.

چینی چوارەم: (پیرمۆسفیر) کە (٤٥٠) کم بە سێ چینه کە ی پێشووشی هەو لە ئاستی زەوی هەو بەرزە، (٢٠٠٠) پلە ی سەنتیگراد گەرمە، ئەوانە ی کە پێشێ چەند سارد بوون، کە چی ئەم (٢٠٠٠) پلە ی سەنتیگراد، کە لە (١٠٠) پلە ئاو دەکوێ، ئەدی دەبێ لە (٢٠٠٠) پلە چی لێ بێ؟ زۆر زۆر گەرمە.

چینی پێنجەم: (ئیکسۆسفیر) ی پێ دەلێن، کە (٩٠٠) کم تا کو (١٠٠٠) کم لە ئاستی زەوی هەو بەرزە.

ج- پێکەتە کانی بەرگە هەوا:

بەرگە هەوا لە (٧٨٪) ی گازی نایتروژین پێکی دێت و، لە (٢١٪) ی ئۆکسجینە، لە (٠,٣٪) شی دووهم ئۆکسیدی کاربۆن و، هەندێک گازی دیکە یە.

بەرگە ئاویی دەوری زەوی:

ئەندازە (٧١٪) ی پانتایی پرووی زەوی، بەرگە ئاویی داپدەگرێ، یانی: زەوی ئیمە ئەگەر بیکە بە چوار بەشەوه، سێ بەش زیاتری ئاو داپۆشیوه، قەبارەو پێژە ئاوی بە هەر سێک حالەتی شلی و گازی و ڕەقییەوه، شلیبە کە بارانەو، گازیبە کەش هەلمەو، ڕەقییە کەشی بە فرو تەزەریه و هەمووی: (١,٣٣٧,٠٠٠,٠٠٠) کم، (میلیارێک و سێ سەد و سی و حەوت ملیۆن کیلۆمەتر سێجایه).

بەرگە ئاویە کە هەتا قوولایی (٤) کم گیانداران لە دەریاکاندا دەژین، هەمووشی هەتا بنی بنهوه (١١) کم، ئەو بەرگە ئاویە دەوری زەوی داوه، مەگەر کەمێکی ئەگەرنا هەمووی سوێر، کە ئاوی ئوقیانوس و زەریایەکانە، ئەدی ئیمە ئاوی شیرینمان لە کوێ دەبێ؟ ئاوی شیرینمان لە ئەنجامی ئەوهدا کە تیشکی خۆر لە دەریایەکان دەدات، هەلمی لێ پەیدا دەکات، هەلمە کەش دەچێ بەرەو شوێنە ساردەکان و خەست دەبێتەوهو، موتووربە دەبێ، کە هەورە تریشقەو برووسکە نیشانە ی موتووربە بوونی هەورەکانە، لە ئەنجامی ئەوهدا خۆییە کە لە دەریادا بەجێ دەمێنێ و هەلمە کە کە دی، هیچ ماددە ی سوێری پێوه نیه و، ئیمەش ئاوی شیرینمان لەوه دەست دەکەوێ، وە کە خۆی پەرەردگار دەفرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿١٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿١٩﴾ نَوْشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٢٠﴾﴾ الواقعة، واتە: ئایا ئەو ئاوه دەبینن کە دەبخۆنەوه؟ ئایا ئێوه لە هەور باراندووتانە یاخود ئیمە؟ ئەگەر ویستمان تال و سوێرمان دەکرد، ئایا سوپاسگوزاری ناکەن؟ ئاوه کە خۆی تال و سوێر، بەلام خوا دەپاڵێوی بۆ ئیمە.

شەشەم: جوولەکانی زەوی:

زەوی بەلای کەمەوه، پێنج جوړە خوولانەوه ی هەن، ئەوهی تاكو ئیستا بۆ زانایان دەرکەوتوه:

١- جوولەو سوورانه‌وه‌ی زه‌وی به‌ ده‌وری خۆیدا له‌ ماوه‌ی (٢٤) کاتژمێردا، به‌ خێرای (٢٨) کم له‌ خوله‌کی‌دا، واته‌: (١٦٨٠) کم له‌ کاتژمێرێدا، سوورانه‌وه‌ی زه‌وی، یان خولانه‌وه‌ی زه‌وی به‌ ده‌وری خۆیدا له‌ به‌رانبه‌ر خۆدا، ده‌بێته‌ ه‌و‌ی په‌یدا‌بوونی شه‌وو پوژ.

٢- جوولەو دووهمی زه‌وی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ ده‌وری خۆدا ده‌سوورپێته‌وه‌، له‌ ماوه‌ی سائیکدا، ئه‌و سوورپێته‌واو ده‌کات به‌ خێرای (٣٠) کم له‌ چرکه‌یه‌کدا، به‌لاری (٢٣،٥) پله‌، واته‌: به‌م پێژه‌یه‌ له‌ سوورگه‌که‌ی خۆی لاره‌، به‌ه‌و‌ی ئه‌و لاریه‌وه‌ش چوار که‌شه‌کان، واته‌: به‌هارو ه‌اوین و پایزو زستان په‌یدا ده‌بن.

٣- جوولەو سێههمی زه‌وی له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ی خۆدا به‌ ده‌وری خۆکه‌ی دانیشتوو، (الکَوْكَبُ الجَائِي)، هه‌ندیک‌یش پێی ده‌لێن: دال‌ی راوه‌ستا، به‌ خێرای (٢٠) کم له‌ چرکه‌یه‌کدا.

٤- جوولەو سوورانه‌وه‌ی چوارهمی زه‌وی له‌گه‌ڵی دال‌ی وه‌ستا، یاخود خۆکه‌ی دانیشتوو‌دا به‌ ده‌وری چه‌قی که‌هکه‌شاند، به‌ خێرای (٢٤) کم له‌ چرکه‌یه‌کدا، واته‌: (٧٤١٦٠٠) م له‌ کاتژمێرێدا.

٥- جوولەو سوورانه‌وه‌ی پێنجهمی زه‌وی، له‌گه‌ڵ که‌هکه‌شاند به‌ خێرای (٩٨٠) کم له‌ چرکه‌یه‌کدا، یانی: (٣،٥٢٨،٠٠٠) کم له‌ کاتژمێرێدا^(١).

حه‌وته‌م: دووری نێوان زه‌وی و مانگ:

ئه‌میش دیسان کاریگه‌ری زۆری هه‌یه‌ له‌سه‌ر ژیا‌نی ئیمه‌ له‌سه‌ر زه‌وی:

١- هاوکۆ (معدلی) دووری مانگ و زه‌وی به‌ (٣٨٠،٠٠٠) کم، واته‌: (٢٥٠،٠٠٠) میل مه‌زنده‌ ده‌کرێ، بۆیه‌ش ده‌لێن: هاوکۆی دووری مانگ و زه‌وی، چونکه‌ مانگ جاری وایه‌ نزیکتر ده‌بێته‌وه‌، جاری وایه‌ دوورتر ده‌که‌وێته‌وه‌.

(١) دیاره‌ من ئهم زانیاریانهم له‌ به‌ره‌ی زه‌ویه‌وه‌ هێنان، زۆره‌یان له‌ کتیی (الأرض) هی (الکتور زغول النجار)، هه‌روه‌ها له‌ مه‌وسووعه‌که‌ی خۆم له‌ (دیره‌شاه‌یی ئیمان و پووجه‌لی نیلحاد)دا، هیناوم.

۲- مانگ بە (۲۷) پۇژو يەك لەسەر سىي پۇژىك بە دەورى زەويدا دەخولیتەو، كە ھەر كام لە بەرگە ھەواو بەرگە ئاويى زەوى، بەو سووپانەوى مانگەو بە دەورى زەويدا پەيوەست، كە دەبىتە ھۆى ئەو ھەم بەرگە ئاويەكە مېنى و، بە دەورى زەوى، ھەم بەرگە ھەوايەكە.

۳- ھىزى كىشىندە ئىوان زەوى و مانگ، ئەگەر مەنەوى بزانين چەندە؟ بە كىيلىكى پۇلايى كە تىرەكەى (۵۰) كم بى مەزەندە كراو.

۴- كىشىكردى زەوى بۇ مانگ و، ئەو ھەك كە لە ئىوانىندا ھەيە، وپراي كىشىكردى (جذب)، ھالەتى پالپىئەنان (طرد) ىشى ھەيە، كە ئەگەر وا نەبووايە و زەوى ھەر مانگى كىشىكردايە، پىئە دەنووسا، بەلام ھەموو ھالەتتىكى (جذب)، كىشىكردى ھالەتى (طرد) پال پىئەنانىشى ھەيە، لە ئەنجامى ئەو ھەك كە كىشى دەكات و، ئەويش ئەو پالپىئە دەنى لە ئەنجامى ئەو ھەك ئەو خولانەو ھەيە دروست دەبى.

۵- كۆتاشت كە لە بارەى زەويەو ھەسەس بىكەين، بىتە لە ھەكەرى ئىوان ئىندارو پوۋەك، شىتىكى ئاشكرايە كە ئىنداران ھەموويان مۇۋى و ھەرچى ئىندارو زىندەو ھەم ھەموو ئۆكسىجىن ھەلدەمۇى و، دوۋەم ئۆكسىدى كاربۇن فرى دەداتە دەرەو، ۋەك زىلىك و پاشەرۋىكىك، بەلام خوا ﷻ تەگبىرىكى ۋاى كىدە بۇ ئىنداران بە مۇۋىشەو، كە ئەو ئۆكسىجىنە لە بەرگە ھەوادا ھەيە، تەواو نەبى، چۈنكە ئەوان ھەر ھەلىمۇن و بەكارى بىنن و، دۋاى بىكەنە زىل و، لە شىۋەى دوۋەم ئۆكسىدى كاربۇندا فرى بدەنەو، كاتىك دى كۆتايى پى بى، خوا ﷻ كارىكى ۋاى كىدە پوۋەكەكان بە ھەموو جۈرەكانىانەو، واتە: ھەر لە پىنچە گىيەكى بچوۋكەو بەرگە، تاكو درەختىك كە (۳۰) م بەرز دەبىتەو، ھەموويان بە پىچەوانەى ئىندارانەو، ئەوان دوۋەم ئۆكسىدى كاربۇن بەكارىنن و، ئۆكسىجىن فرى دەدەنەو، واتە: ئەو ھەك مۇۋى و ئىنداران فرى دەدەن، ۋەك زىل و پاشەرۋىكىك لە سىيەكانەو فرى دەدەن، ئەو دەبىتە خۇراك بۇ پوۋەك و دارو درەخت و شىنا وردو، ئەو ھەك شىنا وردو دارو درەخت فرى دەدەن

وہك پاشەپۆكئىك، ئەوہش كە ئۆكسجىنە، دەبىتتە خۆراك بۆ مرۆڤ و ژيانداران، بۆيەش ھەبوونى سەوزايى و دارو درەخت لەسەر گۆى زەوى، زۆر خزمەت دەكات بە مرۆڤ و بە ژيانداران كە ئەندازەيەكى زياترى ئۆكسجىن بەرھەم بىنن، ھەر بۆيەش لەو شوپناھى دارو درەختى لى ئەبى و، ئۆكسجىنى كەمترى ھەبى، ھەواو جەو كەمتر صاف دەبى و پىژەى ئۆكسجىنىش تىدا كەمتر دەبى، كاتىكش پىژەى ئۆكسجىن كەم دەبىتەو، مرۆڤ تووشى تەنگە نەفەسىي دى، ھەر بۆيە لەو شوپناھى كە ئاگرى لىيە، يان چرە دووكەلى لىيە، ھەروەھا لە چىنەكانى سەرەوہى ھەوادا، يان لەو شوپناھى كە مرۆڤ بەرز دەبىتەو و پىژەى ئۆكسجىن كەم دەبىتەو، مرۆڤ تووشى تەنگە نەفەسىي دەبى، ھەر بۆيەش شەرىعەت ئەوہندە گرنگىي داوہ بە پاراستنى ژىنگە، بە تايبەت پاراستنى ژىنگەى ڕووەكىي، لە زۆر لە فەرمايشتەكانى پىغەمبەردا ﷺ مەسۇلمانان ھاندراون بۆ ناشتنى نەمام و پاراستنى ژىنگەو، بەكارنەھىنانى ڕووەك و دارو درەخت و نەشكاندەوہيان، بەبى ھۆكارو پاساويكى لۆژىكىي.

کورتە باسیک لە بارەی جەستەیی مرۆڤەوه

کورتە باسیک دەربارەی جەستەیی مرۆڤ دەکەین، وەك زیاتر هەلۆهستە کردن لە بەردەم ئەو پسته موبارەکەیی خوای پەرورەدگاردان کە دەفەرموێ: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ (١١)، لە خوشتاندان نیشانە هەن، ئایا سەرنج نادەن، ئایا ناروانن پانامێن؟!

ئەنجا بۆ جێبەجێکردنی فەرمانی خوا ﷻ، ئێمە با سەرنجێک لە جەستەیی خۆمان بەدەین، شایانی باسە ئێمە لە مەوسووعەیی: (درەوشاوەیی ئیمان و پووجه‌لیی ئیلهاد، لەبەر پۆشنایی زگمەک و عەقڵ و زانست و وەحیی)دا^(١)، پانتاییەکی باشمان تەرخان کردووە بۆ سەرنجدان لە جەستەیی مرۆڤ، بەلام بێگومان ئەوێ لەوێ گوتراوە پانتاییەکی زۆری گرتووە، ئێمە باسی ئەو ناکەین، بەلام بۆ ئەو کە کەسیک بێهۆی سەرنجی وردتر بدات و، زانیاریی زیاتری هەبێ، دەتوانێ بگەڕێتەو بۆ ئەوێ بۆیە باسم کرد، ئێستاش ئەم کورتە باسە راستەوخۆ لە تەفسیرەکە (النابلسی)^(٢)، وەری دەگرین، هەلبەتە بە شێوێ دارشتنی خۆمان و، بە تۆزێ دەستکارییەو لە پازدە (١٥) خالدا، واتە: ئەوێ ئەو گوتوویەتی، ئێمە لە پازدە (١٥) خالدا کورت و پوختی دەکەینەو:

١- دەزگای بەرگریکردن لە جەستەیی مرۆڤ دا (جهاز المناعة):

ئەو دەزگایە لە (٢٥,٠٠٠) خڕۆکەیی سپی پێک دێ، بە شێوێ نزیککراوێی، بەلام کاتی کە جەستە لەگەڵ مەترسییەکا رووبەر و دەبێتەو، میکروبێک، تەنێکی نامۆ (جسم غریب) مەترسییەکا روو لە جەستە دەکات، ئەم ژمارەییە دوو

(١) لە چاپی یەکەمیدا لە لاپەرە: ٥ (٢٩٢ - ٤٦٣).

(٢) ج، ٩، ص: ٣٦-٤٢.

بەرانبەر دەبێتەوه، لەو کاتەدا خوا ﷻ وای کردووە ئەو (٢٥,٠٠٠) بێتە (٥٠,٠٠٠)، ئەوەندە دیکەش جەستە دروستی دەکات.

کاتێک میکروپۆیک دەچێتە نێو خۆینەوه، یەکسەر ژمارەیەکی لە خڕۆکە سپییەکان وەک دەستە یەکەم دەچن، بزائن ئەو میکروپۆیە پێکاتەکی چۆن؟ جفرە کیمیاییەکی چییە؟ ئەوانە پێیان دەگوترێ: خانە پشکنەرەکان (الْغَلَايَا الْإِسْطِطَاعِيَّة)، هیچ کاری دیکەیان نیە، کاریان نیە لەگەڵ ئەو میکروپۆیەدا بەشەپ بێن، بەلکە بەس دەچن تێبگەن، دواي ئەوەی پێی ئاشنا بوون، یەکسەر ئەو رەمژە کیمیاییە دەدەنە گرییە لیمفاویەکان و، لە نێو گرییە لیمفاویەکاندا دژی ئەو ژەهرو میکروپۆیە دروست دەکری، ئنجا کە دژەکی دروستکرا، نۆرە ی ئەو خڕۆکانە دیکە کە پێیان دەگوترێ: خانە جەنگاوەرەکان (الْغَلَايَا الْمُقَاتِلَةُ) و بەو جفرە کیمیاییە کە وەریانگرتووە دەچن بە دژەکی، شەپ دەکەن لەگەڵ ئەو میکروپۆیەدا، کاتێک کە ئەوانە ئیشیان تەواو بوو، کە لە ئەنجامی ئەوەدا، هەم لە خڕۆکە سپییەکان لە بەین دەچن، هەم ئەو میکروپۆیانەش کە هاتوون، لەوانیش لە بەین دەچن، ئنجا جووری سێیەمی خڕۆکە سپییەکان دین، کە پێیان دەگوترێ: خانە قووتدەرەکان (الْغَلَايَا الْأَقْمَةُ)، ئەمانەش دەچن جەستە ی خڕۆکە سپییەکان کە کەوتوون و هی میکروپۆیەکان کە کەوتوون، هەلیان دەلووشن و قووتیان دەدەن، بۆ ئەوەی جەستە پاک بێتەوه لەو پاشەرۆکە.

کەواتە: لە جیهازی بەرگری (جهاز المناعة)، لە لاشەدا خڕۆکە سپییەکان هەن، لە حالەتی ئاساییدا بە (٢٥,٠٠٠) مەزەندە دەکرین، لە حالەتی نانا سایدیدا دەبن بە دەوری (٥٠,٠٠٠) و ئەوانیش چوار جوورن:

جووری یەکەم: بەس دەچن ئەو میکروپۆیە، یان ئەو جیسە نامۆیە کە هاتۆتە نێو جەستە، بزائن داخۆ چییە و جفرە کیمیاییەکی وەرەگرن.

جووری دووهم: دەچن دژی ئەو دروست دەکەن، لە گرییە لیمفاویەکاندا.

جۆرى سىيەم: كە ئەوانە زۆربەن، ئەوانەن كە دەچن دەجەنگن لە دژى ئەو جىسمە نامۆيە.

جۆرى چوارەم: ئەوانەن كە تەرمى خړۆكە سىيەكان، ھەروەھا ھى ئەو دوژمنەى ھاتۆتە نىو جەستەو، جەستەكەى ھەلدەلووشن و قووتى دەدەن، بۆ ئەو ھى جەستەى لى پاك بكنەو.

يەككە لەو نەخۆشيانەى لە پۆزگارەى ئىمەدا ھەيە، پىي دەگوترى: نەخۆشىي نەمانى بەرگرىي (فقدان المناعة) لە جەستەدا، ئەويش (ئيدز) يان (ئايدز) ي پى دەلئىن، قايرۆسەكەى بەس ئىشى لەگەل خړۆكە سىيەكانە، دەچى خړۆكە سىيەكان دەفەوتىنى و، كە خړۆكە سىيەكان لە جەستەدا نەمان، ئەوجار جەستە وەك چۆن قەلایەك دەروازەكەى دەكرتەو، ھەر كەسى ويستى دەتوانى خۆى پىدا بكات.

كەواتە: ھەركات ئەو خړۆكە سىيەكانە لە جەستەدا نەمان، ئەو كاتە جەستە وەك باغىكى بى پەرژىن دەكەوتە گۆرئ، ھەر كەسى ويستى ھەر مىكرۆبىك، ھەر دژىك خۆى پىدا دەكات، بۆيە ئەو جۆرە كەسانە بەرگەى ھىچ نەخۆشىيەك ناگرن.

٢- باسى خړۆكە سوورەكان:

لە ھەر چركەيەكدا، لە مرۆڤدا دوو مليۆن و نىو خړۆكەى سوور پەيدا دەبن، لە ھەر چركەيەكدا ئەندازەى ئەو واتە: دوو مليۆن و نىو خړۆكەى سوور دەمرن، ئنجا ئايا ئەو خړۆكە سوورانەى دەمرن بۆ كوئى دەچن؟ ھەموويان دەچن بۆ گۆرستانى سىل (الطحال)، لەویدا (لەو سىلەدا) ئەو خړۆكە سوورانە ھەلدەو شىترنەو بۆ ھىمۆگلوبىن و ئاسن، ھىمۆگلوبىنەكە دەچى بۆ جگەر لەو شەو بۆ زەردا، كە زەردا و برىتيە لە عەمبارى خړۆكە سوورە مردووكان، لەوئ بەرئ دەكرى بۆ تىو كرۆكى ئىسقان، تاكو جارىكى دىكە لەوئەو خړۆكە سوورەكان دروست بكرنەو.

۳- سېل (الطحال):

سېل بە گۆرستانى خړۆکه سوورەکان دادەنرئ، ئنجا ئەگەر خړۆکه سپیپه کان جیهازى بەرگرى جەستە پێک دێن، خړۆکه سوورەکانیش ئەوانەن کە خواردن و خۆراک بۆ هەموو خانەکان دەبەن، ئنجا ئەو خړۆکه سوورەکانى مردوون، دەچنە تێو سېلەو، لەو سېل هەڵدەستى بە شیکردنەوێ ئەو خړۆکه سوورەکان، وەک گۆمان: ئاسن و هیموگلوبینە کە ی لێک جیادەکاتەو، دواى دەبێتێتەو بۆ مۆخى تێسقان، بۆ ئەوێ لەو دۆبارە دروست بکریتەو، هەر بۆیە ئەوانەى سېلیان نەخۆش دەبێ، چالاکیی جەستەیان کەم دەبێتەو، چونکە خړۆکه سوورەکان کەمتر شیی دەکریتەو، دروست دەکریتەو، سەرەنجام بەرەو نەخۆشیی و مەرگ دەچێ.

۴- پەنکریاس:

پەنکریاس دەر دەکات بە ناوی ئەنسۆلین، کە ئەنسۆلینە وادەکات شەکر بسووتێ، لە پەلەى (۳۷)ی گەرمییدا، جەستەى مرۆف پەلەى گەرمییه کەى (۳۷)ه، ئنجا دیارە شەکر لە پەلەى (۱۰۰)دا دەسووتێ، بەلام بە هۆى ئەنسۆلینەو کە پەنکریاس دەرى دەکات، لە جەستەدا شەکر لە پەلەى (۳۷)دا دەسووتێ، هەر بۆیە ئەوانەى پەنکریاسیان نەخۆش بێ، ماددەى ئەنسۆلینیان لە جەستەدا کەم دەبێ و شەکرەکیان ناسووتی و، سەرەنجام تووشى نەخۆشیی شەکرە دەبن.

هەلبەتە هەموو کەس شەکر لە جەستەیدا هەیه، بەلام ئەوانەى ساغ بن، پەنکریاسە کەیان ماددەى ئەنسۆلین دەر دەکات و، پەنکریاس ئەنسۆلین شەکرە کەى جەستەیان دەسووتێت و دەیکات بە وزە، ئەوانى دیکەش شەکرە کەیان ناسووتی و نابێتە وزەو کە ئەو دەبێ و دەلێن: تووشى نەخۆشیی شەکرە بوو.

۵- غودەى نوخامی:

غودەى ژێر مێشکیشى پێ دەلێن، کە کێشە کەى نیو گرامەو، زۆر زۆر بچوکه، بەلام دوازدە (۱۲) هۆرمۆن دەر دەکات، یەکنێک لەو هۆرمۆنانەى دەریان دەکات،

ئەوھىيە كاتىك مەرۇف شىتېكى مەترسىيدار دەينى، دوژمىك، يان دېندەيەك، يان ماريك، يەككىك لەو ھۆپمۇنانەي غودەي نوخامىي دەرى دەكات لە كاتى شىتېكى ترسانكادايەو، ئەو ھالەتەي ترسە، يەكسەر تەبە دەگرى و دەگوازىتەو ھۆپمىشك، لە مىشكەوھش فەرمان دى بۆ جىھازى ھۆپمۇنىي بۆ غودەي نوخامى، ئەويش سەربازى لەبەر دەستدا ھەن، يەككىك لە گرنگىر شۆيىنكەوتووانى و بەردەستەكانى بىرپىتە لە غودەي كەظەرىي (الغدة الكظريّة) كە لە پشتى ھەردو گورچىلەكانەو ھەيە، ئىدى فەرماندەكرى بەو غودەيە و ئەويش چەند فەرمانىك دەردەكات:

يەككەم: ئەو غودەيە فەرمان دەكات بە دىل كە زياتر لى بدات، ھەربۆيە باباى ترساو ھەناسە بېكە دەگرى و، دىل خىراتر لىدەدا جارى وايە دەگاتە (۱۸۰) لىدان لە خولەككىدا، لە جىياق دەورى (۷۰) جار، بۆ ئەوھى خوئىن زياتر بۆ جەستە بېچى.

دوۋەم: فەرمان دەكات بە ھەردو سىيەكان و، سىيەكانىش زياتر كاردەكەن بۆ ئەوھى ئۆكسىجىنى زياتر ۋەربىگرن.

سىيەم: فەرمان دەكات بە جگەر، تاكو ئەويش ئەندازەيەك شەكرى زياتر بۆ وزە فرى بداتە ئىو جەستەو.

چوارەم: فەرمان دەكات بە بۆپىيەكانى خوئىن، ئەوانىش تەسك دەبنەو، بۆيە باباى ترساو پەنگى زەرد ھەلدەگەرى.

پىنجەم: فەرمان دەكات بە خوئىن خەست بوونەو (تجلط)، بۆ ئەوھى خوئىنكەي ئەگەر بىرېن و نەزىفىك بوو، يەكسەر ھەمووى نە رۇزى، بە ئاسانىي خوئىنكە ھەيە بوۋەستى، ھەموو ئەوانەش لە كەمتر لە چركەيەكدا ئەو فەرمانانە دەكرىن.

۶- ھەندىك لە پىنج ھەستەكان:

أ- بۇ وىنە: ھەستى دېت^(۱). شىتېك كە لە ھەمووى گرنىگرە ئەو ھەيە كە بەشىكى تۆرى چاۋ لە دە (۱۰) چىن پېك دى، لە ھەر چىنېكدا (۱۳۰) مىليۇن خۇڭكەي درېزكۆلەو مەيلەو خې ھەن، ئەوانە ھەموويان دەورو پۇلىان ھەيە، كە چۇن ئەو وىنەيە بگرن و دوايى بىگوازەنەو بۇ مېشك و، مېشك بزانى ئەمە چىيە و چۇنە؟

ب- لووت: لە لووتدا (۲۰) مىليۇن خانەي بۇنكرىن ھەيە، لە پانتاييەكدا كە بە (۲۵۰) مىلمەتر چوار گۆشە مەزەندە دەكرى و، ھەر كامېك لەو خانە بۇنكرىنەنە پىشووويان ھەن، ھەر كامېك لەوانە ماددەيەكى چەورى تىدايەو ماددەيەكى تۈنەرەو ھى تىدايە، كاتىك كە مۇڤ بۇنىك دەكات، ئەو بۇنە دەتۈيتەو، كارلىكى كىمىيى بى لەگەلدا دەكرى، ئەو ھەش ھالەتتى پەيدا دەكات و دەنېردى بۇ مېشك و، مېشك تىي دەكات چىيە؟

ج- گوئى: با تۇزىك باسى گوئى بگەين: گوئى جگە لەو ھى كە دەنگەكان دەبىستى، ھەمىشە گوئى كراو ھەيە لەبەر ئەو ھى دەنگ دى و دەروا، بەلام دەگونجى مۇڤ چاۋ داڭخات و بىكائەو ھە چۈنكە دىمەنەكان دەمىنەو، بەلام دەنگەكان ئەگەر لەو لەزەيدە مۇڤ گوئى داڭخات، كە نەبىست، دەنگەكە تىدەپەرى و دەروا، بەلام دىمەنەكە دەگونجى چاۋىكائەو چاۋ داڭخات و بىكائەو، ئىجا گوئى وپراي ئەو ھى دەنگەكان دەگوازىتەو، كارىگەرىيەكى زۇرىشى ھەيە لە ھاۋسەنگى مۇڤدا، ھەر بۇيە ئەوانەي گوئىان توۋشى نەخۇشى دەبى، بە تايەتتى گوئى ئىو ھە، گوئى ئىو ھەست، ھالەتتى ھاۋسەنگىيان تىكەدەچى، ناتوان ھەك پىويست بپۇن.

۷- ھەموو ئەندامىك لە شوئىنى شايستەي خۇيدا دانراۋە:

لە جەستەي مۇڤدا ھەتا ئەو ئەندامە گرنىگر بى، خۋاي كارزان لە شوئىنىكى مەككەمترە قايمىرتدا دايناۋە، بۇ وىنە: مېشك خۋا خستوويەتە ئىو جومجۈمەو ھە، واتە: ئىو كەللەي سەرەو، كەللەي سەرىش خەلك وادەزانى يەك ئىسقانە، بەلام

(۱) ديارە تىمە لەو سەرچاۋەيە ئامازەمان پىندا، باسىكى تا پاددەيەك وردمان كىردە لە بارەي چاۋو پىككەتەكانى چاۋو، چەند بەشەو چەند پىككەتەيە، ...ھتە؟

لە چەند پارچە ئېسقان پىنكەتو، ھەر بۆيە كاتىك كە مېۋى سەرىشى دەشكى، نەك ھەر بىرىنچى، بەلكى ئىسكى سەرىشى بىشى، تەنيا ئەو پارچە دەشكى كە دەشكى، ئىنجا ئەگەر ئىسكى سەر ھەمووى يەك بووايە، ۋەك شووشەيەك يان گۆزەيەك، چۇن دەشكى ھەمووى پىكەۋە دەشكى ھەمووى پىكەۋە دەشكا، ئىنجا خىۋاي پەرۋەردگار مېشى خىستۇتە ئىو كەللى سەرۋە، ھەرۋەھا پەتكە دېك (النخاعي الشوي)، خىستۇتە ئىو بېراگەكانەۋە، ھەرۋەھا دىلى خىستۇتە ئىو قەفەزى سىنگەۋە، چاۋى خىستۇتە ئىو مەجھەرۋە واتە: قولايى چاۋ كە ئىسقانە، مىندالدى خىستۇتە ئىو ئىسقىكەكانى ھەۋزەۋە بە نىسبەت ئافرەتەۋە، كە خىۋاي پەرۋەردگار ناۋى لىناۋە: ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ (۱۳) ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾.

لە مېشكىدا - كە خىۋاي پەرۋەردگار خىستۇتە ئەو شوئە مەھكەمەۋە - (۱۴۰) مىيۇن خانەي عەسەبىي ھەيە، كە تا ئىستا زانىست بۇي دەرەكەۋتوۋە كارىيان چىيە، ھەرۋەھا چۈاردە (۱۴) مىيۇن خانەي مېشكىي ھەيە، كە لەو (۱۴) مىيۇن خانەيەدا ھەرچى بىرەكەۋتەۋەيە، بىرەكەۋتەۋەيە، شت خەزىكەۋتە لە مېشكىدا، دەرەكەۋتە شتە، بىستە، بۆكەۋتە، دىتە، ھەموو ئەۋانە ئەو چۈاردە (۱۴) مىيۇن خانەيە ئەنجامى دەدەن.

۸- ئۆيۈنۈۋەي جەستەي مېۋى:

جەستەي مېۋى زۆرەي لە ماۋەي چەند پۇژىكىدا، دەرەكەۋتە، مەرچ نىە لە ماۋەي چەند پۇژىكىدا ھەموو خانەكان بگۇرۇن، بەلەم جەستە بە تەۋاۋى لە ماۋەي پىنچ سالاندا، ھىچى ۋەك خۇي نامىنى، چۈنكە دىرۇتەين تەمەنى خانەيەك كە لە جەستەدا ھەبى پىنچ سالە ۋ، كورتەين تەمەنى خانەكانى جەستە بىرەيە لە (۴۸) سەعات، واتە: ھەيەنە تەنيا (۴۸) سەعات دەۋى، دوو شەۋو دوو پۇژ، ھەشەيە پىنچ سالان دەۋى، خانەكانى كە لە پىغۇلە ۋەردەكاندا ھەن، لە ھەر (۴۸) سەعاتدا جارىك دەگۇرۇن، جگە لە خانەكانى مېشك خانەكانى مېشك ناگۇرۇن، ھەر خانەيەكيان لى مرد، تازە نايەتەۋە جىگەي ۋ ئەگەر ھاتباۋ

خانەكانى مېشك گۆرابانايە بۆ وئىنە: كەسەك كە دكتورا دىنى لە شىتەكدا، يان دەبىتە پزىشك، يان دەبىتە ئەندازىار، يان دەبىتە ياساناس، كە خانەكانى مېشكى دەگۆران زانىبارىيەكانىشى ھەموويان لەگەلەيدا دەپۆيشتىن و دەگۆران.

٩- پەيكەرىي تېسكىي:

ئەوئى وادەكات مەرۆف ئەو قەدو قىافەيەي ھەبى پەيكەرى تېسكىيە، كە خەي پەرودەگار تېسقانەكانى زۆر جۆراو جۆر دروستكردوون، تېسكى سەر كەللەي سەر چەند بەشىكە، بەلەم بەخەرى دروست بوو، بەلەم تېسقانەكانى دىكە، قەبارە و شىوئەيان جىايە بۆ وئىنە: ھى دەست و پىيەكان درىژن، ھى بېرەكانى پشت جۆرىكن، سەرە پەنجەكان جۆرىكن، ئىجا تېسكەكانى دەم و چاو جۆرىكن، پەراسووەكان جۆرىكى دىكەن، ھەر كامىك لە جۆرى ئەو تېسقانەش كە خەي زانا و تەوانا جۆراو جۆرى كردوون، ھەر كامىكيان چۆن خەا دروستى كردو، دەبووئە ھەر وابى، بۆ وئىنە: تېسكى پەراسووەكان كە مەرۆف (٢٤) پەراسووى ھەن، ھەر لاىە (١٢)، پەراسووەكان كۆتايەيەكان بە كرۆژ كرۆژە (غىروف) دى، بۆ ئەوئى تىژ نەبن و لە كۆشت ھەلچەقن، ھەرودەها زۆربەي تېسقانەكان كۆتايەيەكان ماددەيەكى كرۆژ كرۆژەيە، بۆ ئەوئى ئەو تېسكە يەكسەر بە رەقىي نەچىتە نىو كۆشتەكەو، كرۆژ كرۆژەش لە نىوان تېسقان و كۆشت دايە، ئىجا ئەو پەيكەرى تېسكىيە كە ھەموو ئەو تېسكە جۆراو جۆرانەن، ھىكمەتەكەي ئەوئەيە كەسى شۆيىتى دەشكى، بەلەم شۆيىتەكانى دىكەي سەلامەتن، بەلەم ئەگەر ھاتباو پەيكەرى تېسكىي ھەمووى پىكەو پەيوەست بووئە، لەھەر شۆيىتەكەو شەكايە، ھەمووى دەشكا، ەك چۆن شووشەيەك دەشكى.

١٠- قورقۇراگە:

ئەگەر تەماشاي قورقۇراگە بکەين! خەي كاربەجى پارچە كۆشتىكى دانائە پىي دەگوتىرى: زمانە چكۆلە (لسان المزمار)، كە ەك پۆلىسى ھاتوچۆ وابە، مەرۆف ئەگەر تەمەنى (٧٠) سالى، (٨٠) سالى، (١٠٠) سالى، ئەو زمانە چكۆلەيە كە لە قورقۇراگە دايە، لەوئى پاسەوانىكى زۆر گورجوگۆلە، چونكە

ئەو قورقۇراگەيە دۋابى دەبىيە دوو بەش بەشك دەچى بۆ سىيەكان بۆ ھەوا، بەشكەش بۆ خواردن و خواردنەو دەچى بۆ گەدە، ھەردووكيان، ھەم ھەوا ھەم خواردن و خواردنەو بە يەك شوپندا دەچن، ئنجا ئەو زمانە چكۆلەيە لە كاتىكدا تۆ خواردن و خواردنەو دەخۆي، لای ھەناسە دەگرى بۆ ئەوئى دلوپە ئاويك و دەنكە خواردنىك نەچىتە ئىو، سىيەكان و، كاتىك ھەناسە ھەلدەمئى لای گەدە دەگرى، بۆ ئەوئى ھەوا نەچىتە ئىو گەدەو، ئنجا جارى وا ھەيە ئىنسان بە پەلە پەل شت دەخوات، يان لە كاتىكى ئاناسايدا شتىك دەچىتە ئىو ھەناسەيەو و دەست دەكات بە كۆخە كۆخ، بى ئەوئى خۆي بىەوئى، بە شىوئەي ئۆتوماتىكىي تاكو ئەو تەنە نامۆيە كە چۆتە ئىو سىيەكانەو، يان چۆتە ئىو بۆرپىيەكانى ھەواو، فرى بدرى، كە بىگومان ھەمووشى لە مېشكەو ھەرمانى بۆ دى، بى ئەوئى تۆ بىرى لى بکەيەو، لە كاتىكدا كە ئىمە خەوتووين ئەو زمانە چكۆلەيە بۆ خۆي ھەر لە كار دايە.

۱۱- فېندانەدەرى پاشەرۆك:

ئەگەر تەماشاي جەستە بکەين لەو رۈدەو كە خوا ﷻ چەند ئەندامىكى لە جەستەدا خولقاندوون بۆ ئەوئى مروڭ پاشەرۆكەكەي فرى بداتەدەر، چ لە رپى ئارەقە كردنەو، چ لە رپى ميزو پىسايىەو، چ لە رپى تف و بەلغەمەو، ئەو ماددانەي مروڭ لە جەستەي فېندان دەداتەدەر، بۆ ئەوئى ھىكمەتى خوا لەو ھالەتەي جەستەو فېندانى پاشەرۆكانى، بزانين، با وئەيەك بېئىنە بەر چاومان: ئەگەر فوودانە (مىزندان) ئىك بېئىن و پرى بکەين لە ئا دۋابى كوئىكى تىبکەين، ئاوەكە ھەمووى دېتە دەرئى تا تەواو دەبى، بەلام ئەدى بۆچى مروڭ وانىە؟ جەستەمان پەرە لە خوئىن، ئاوى تىدایە، ھەروەھا پاشەرۆكى تىدایە، ئارەقەي تىدایە، بەلام ھىچ كام لەوانە لە خۆو نايەنە دەرئى، ھەموويان خۋاي پەرورەدگار وای داناون دەبى لە مېشكەو ھەرمانى بۆ بى، ئەگەرنا تۆ مروڭ ھەر لەخۆو ميزى ھاتبايە، يان ھەر لەخۆو پاشەرۆكى ھاتبايە، يان ھەر لەخۆو خوئىن ھاتبايە!

نەخیر ھەمووی خواى کارزان زەبت و کۆنترۆلى کردووە، لە پى مەشکەو ە پى ئەو ەى مەوۆى بۆ خوۆى فکرى پى بشکى، تەنیا کاتىک مەوۆى دەیهوۆى ئنجا دەتوانى پاشەپۆکان لە خوۆى جىابىکاتەو، کە ھەم دەپى لە مەشکەو ئىعازى بۆپى، جارى وایە مەوۆى ئەگەر بۆ خوۆى بشیەوۆى، ئەگەر لە مەشکەو ئىعازو تەوچىھى بۆ نەھات، ناتوانى ئەو شتە لە خوۆى جىابىکاتەو.

١٢- پەروستات:

با سەرنجىکى پەروستات بدەین (بەنسەبت پیاوانەو، چونکە تەنیا پیاوان پەروستاتیان ھەبە)، پەروستاتیش لوىکى گچکەبە دەکەوێتە دوورپایى دوو گونەکان و دوو گورچیلەکانەو، ئەمە ئنجا ئایا پەروستات کارى چىبە؟ مەوۆى کاتىک جوتبوون ئەنجام دەدات لە پى گونەکانەو، تۆو دى، ھەر وەھا کە پەروستەى مەزکردن ئەنجام دەدات لە شوێنى خوێبەو مەزکردن دى، ئنجا ئەو پەروستاتە کاتىک مەوۆى مەز دەکات، ماددەبەک دەردەکات بۆ ئەو ەى ئەو شوێنەى مەزى پىدا دى، دواى ئەو ەى مەزى پىدا ھاتو، پاك بکریتەو، ئەگەر تۆو (مەنى) یش پى دىسان جورە ماددەبەکى دیکە دەردەکات، لە کاتىکدا ئەو ماددەبەى پەروستات دەرى دەکات، ھەم پاککەرەو، ھەم بۆنخۆشکەرەو، ھەم ماددەبەکى خۆراکىبەشە بۆ ئەو شوێنەى پىدا دى، ئنجا کابرا جارى وایە تەمەنى (٨٠) سالىە یان (٩٠) سالىە، ئەو پزىنە بچوو، خوا ﷻ دایناو ھەر جارى مەز دەکات، یاخود ھالەتى جوتبوون ئەنجام دەدات دەپى بەپى ئەو ھالەتەى دەپى، ئەو پەروستاتە بۆ ھەر کامىکیان ماددەبەکى تابیەت دەربکات.

١٣- خۆراکى مندال :

مندال کە لە دایک دەپى، خوا ﷻ بەپى تەمەنى ئەو مندالە خۆراکى بۆ ساز دەکات لە مەمکى دایکیدا، جارى ھەر بەکسەر کە لە دایک دەپى، ئەو شیرەى لە مەمکى دایکیدا پەیدا دەپى، لە قەدەر تەمەنى ئەو مندالەبە، ئەندازەى

خەستی و ڕوونی و ماددەکانی و پێکھاتەکانی، بەپێی تەمەنی ئەو مندالەن، ھەتا ئەو مندالە زیاتر دەکەوێتە تەمەنەو، ئەو شیرەش خەستەر دەبێ و، دەوڵەمەنتر دەبێ و، بە شێوەیەکی دەبێ زیاتر پێداویستیەکانی ئەو مندالە دابین بکات، ھەر ھەروەھا مەسەلە ی مژین، ئەو مندالە چۆن دەزانێ مەمکی دایکی ھمژێ؟

(محمد راتب نابلسی)، قسە یەکی خۆش دەکات، دەلی: ئەو مندالە گچکە جارێ کە مەلۆتکە یەو گچکە یە، نە دەکرا بڵێن: ڕۆلە! دەبێ ئاوا مەمکی دایکت ھمژێ! بەبێ ئەو ی تەمەن بیست (٢٠) سالی بێ، ڕاھێنان و مەشقی پێکرا بێ، یە کسەر ئەو مندالە دەزانێ چۆن مەمکی دایک ھمژێ، کە ئێسانی گەورە ناتوانێ ئاوا شت ھمژێ، ئنجا وەک گوتم: بە پێی قوناغی تەمەنە کەشی، شێو ی شیرە کە دەگۆرێ، پێکھاتەکانی دەگۆرێن، چونکە ئەو شیرە ی لە تەمەنی (٨ - ٩) مانگییدا خوای میھرەبان لە مەمکی دایکید، دروستی دەکات، ئەگەر لە کاتی لە دایک بوونیدا، بەو جۆرە بێ، گەردی ئەو مندالە بۆی ھەزم ناکرێ، بەلام وردە وردە لەگەڵ ھەلکشی تەمەنی دا، شیرە کەش خەستەر دەبێتەو.

ھەر لە بارە ی ئەو شیرەو کە منداڵ دەیمژێ، ئەو مندالە کە یە کەم جار مەمکی دایکی دەمژێ، ھەر دوا ی مژینی یە کەم ئەو شەکرە ی لەو شیرە دا ھەیە، چوار قات دەبێتەو، ئنجا پێ بە پێ چەند قات دەبێتەو، بەپێی ھەلکشی تەمەنە کە ی، ئنجا ئەو شیرە ی ئەو مندالە دەیمژێ، ھەرچی ھۆکاری ڕێگرتنە لە نەخۆشی و، لە میکرو بێ کەن لەو شیرە دا ھەیە، ھەر بۆیە ھێچ شیرێک کە لێنی شیر ی دایک ناگرێتەو، چونکە شیرەکانی دیکە، ڕەنگە پڕۆتین و چەوری و فیتامینەکانی تێدا بن، بەلام مەناعەو ڕێگرتن لە نەخۆشی و لە میکرو بێ کەن تێدانیە، ئنجا ئەو شیرە ی خوا لە سینگی دایک دا دروستی دەکات، لە زستان دا مەیلەو گەرمەو، لە ھاوین دا مەیلەو ساردە و تەعقیم کراو بە شێوەیەکی کە ڕێگا بە ھێچ میکرو ب و بەکتریایەکی نادات بچێتە نیوی.

۱۴- تېدا دانرانى غەرىزە ۋە ھەستەكانى دىكە:

خوّا ﷻ لە جەستەى مرؤفدا چەند شتېكى داناون، بەبى ئەۋەى ئىرادەى مرؤفیان تېدابى:

يەكەم: ھەستکردن بە پىۋىستى بە خواردن و خواردنەۋە، بۇ ئەۋەى ژيانى بەردەۋام بى، مرؤف بى ئەۋەى خۆى بىر بىكاتەۋە، جەستەى داۋاى خواردن دەكات، داۋاى خواردنەۋە دەكات، بەلكو زۆر جار جەستەى داۋاى قىتامىنەكان دەكات، ئارەزوۋى بۇ شتى مزر دەچى، مەىلى بۇ شتى ترش دەچى، كەىفى بۇ شتى شىرىن دەچى، ئارەزوۋى شتى سوڭر دەكات، چونكە جارى واىە مرؤف بۇ خۆى لە بىرى دەچىتەۋە، بەلام جەستەكەى خواۋاى خولقاندەۋە، چى پىۋىست بى داۋاى دەكات.

دوۋەم: جەستەى مرؤف لە ۋەى جىنسىيەۋە، دىسان داۋاكارىى ھەىە، ژيانى مرؤف و ۋەچەى مرؤف بەردەۋام بى، ئەگەر ۋانەۋەۋاىە كە ھىزى جىنسى لە مرؤفدا، غەرىزەىەى زۆر بەھىزە تاكو ئەۋەى مرؤف بەردەۋام بى، ھەستى خواردن و خواردنەۋە لە مرؤفدا ھەىە، تاكو خودى ئەۋەى مرؤفە ژيانەكەى بەردەۋام بى، پاشان ھەستى جىنسىى ھەىە تاكو ۋەچەى مرؤف بەردەۋام بى.

سىيەم: ھەستىكى دىكەش خوا دايناۋە لە مرؤفدا، كە لە ھى يەكەم و دوۋەم كەمتر گرنگ نىە، ھەرچەندە ھەستىكى مەعنەۋىيە، ئەۋىش برىتىە لەۋەى مرؤف ھەست دەكات لە ۋەى مەعنەۋىيەۋە پىز لىگىراۋى، ھەبى، بەردەۋام بى، بەقەدرو حورمەت بى، ئەمەش ۋادەكات مرؤف خاۋەنى بوون و كەسايەتىى خۆى بى، بەرگرىى لە خۆى بىكات، ھەموو ئەۋەى ھەستەنە خواى پەرۋەردگار لە مرؤفدا دىناۋن، بەبى ئەۋەى كە مرؤف بۇ خۆى دەستى تېياندا ھەبى، بەلكو خوا ﷻ بەۋ شىۋەىەى دروستكردۋە چونكە خوا ﷻ دەزانى ۋانەبى، ژيانى مرؤف بەردەۋام نابى.

كەۋاتە: كە خوا دەفەرمۋى: ﴿وَقَدْ أَفْشَرْنَا أَفْلا بُصْرُونَ﴾، لە خوتاندا نىشانەى زۆر ھەن، ئايا سەرنج نادەن؟ ئەمە ئەۋە دەگەپەنى كە پىۋىستە

سەرنج لە خۆمان بدەین، ئنجا لە کۆتایی ئەو قسانەی (محمد راتب نابلسی) دا
کە لیتمان خواستەنوو، باسی سێ شتی دیکەی جەستەش دەکەم:

١٥- ددانەکان و مووھەکان و پەنجە و نینۆکەکان:

یەك: ددانەکان:

ددانەکان کە لە نیو دوو شەویلاگەی مرۆڤدا هەن، هەموو مرۆڤێک سێ
و دوو (٣٢) ددانی هەیە، لە حالەتی ئاسایی تەندروستییدا، ئەو ددانانەش، وێرای
جوانییەك کە بە دەم و چاوی مرۆڤی دەبەخشن، کاتیك مرۆڤ دەکەوتێتە
تەمەنەوێ ددانەکانی نامێنن، حالەتییکی دیکەی هەیە، زۆر جیا لەوێ کە زاری
پەر لە ددانە! ئنجا با سەرنجێکی وردتر لە ددانان بدەین: هەر کام لەو ددانانە
هەمووی زیندوون و دەمار و ڕیشەی هەیە، خۆراکی بۆ دەچێ و، هەمووی
گەشەیی هەیە و... هتد. ئەو ددانانەش خوا داوەشی کردوون بۆ سێ جۆر:

أ- بەشیکیان کە پرەره‌كان (قواطع)یان پێ دەلێن، ئەوانەیی پێشەوێ و شتیان پێ
دەبەری.

ب- بەشیکیان کە لَبَه‌كان (نواجذ)یان پێ دەلێن، ئەوانەیی شتەکانیان پێ قَلَت قَلَت
دەکرین.

ج- بەشیکیان خَرِيْنَه‌كان (اضراس)یان پێ دەگوترێ، بۆ هارینی شتەکان، تۆ شتێک کە
دەخۆی پێشێ دەبێ ببیری بە ددانەکانی پێشەو، بەلام ئەو پڕینە بە تەنیا کافیی نیە،
کە دواویی بتوانی قوووی بدە، بۆیە ئەوجار پێویستە بە پڕۆسەی دووهم دا بڕوا: قَلَت
قَلَت کردنی، دواي ئەوێ پريت و پچريت، ئنجا قَلَت قَلَتی دەکە، بەلام دیسان جارێ
بەس نیە کە قووت بدرێ و ئاسان بکری بۆ هەرسکران، بۆیە دەبێ بدری بە خَرِيْنَه‌كان
بۆ ئەوێ به‌پاردێ، ئنجا دواي هارینی، بە شێوێهێکی ئۆتوماتیکی زمان قوووی دەدا،
بێ ئەوێ تۆ بیرێ لێ بکە یەوێهێ کەسەر زمان هەوالێهێ گەرووی دەکات.

دوو: مووه كان:

ئەگەر ئىنسان تەماشاي مووه كانى دەم و چاۋى بىكات، بە نىسبەت پىاۋوھە موۋى پىش و سىمىل جۆرىكە، كەم دەكات و زىاد دەكات و، پىۋىستىي بە چاكىردن ھەيە، بە لَام موۋى برۆيە كان و برژانگە كان جۆرىكى دىكەيە، موۋى برژانگە كان كەس نەيىنىۋە گەشە بىكات، برۆ لەوانەيە جارى وايە موۋىيەكى لى كەم و زىاد بىكات و پىۋىستىي بە چاكىردن بىكات، بە لَام برژانگە كان كەس نەبوۋە برژانگى خۆى دەستكارىي بىكات^(۱)، لەبەر ئەۋەى مرۆڭ برژانگى زىاد لە پىۋىست درىژ بوۋە! ھەرۋەھا جۆرى موۋەكانىش جىايە، جۆرى موۋى سەر و سىمىل و پىش و جۆرى موۋى برۆ و، جۆرى موۋى برژانگە كان جىاۋازن.

سى: پەنجە كان و نىۋكە كان:

ئەگەر ئىنسان تەماشاي پەنجە كان بىكات، پەنجە كانى دەست ۋەك پىشېنان گوتوۋپانە: «پەنجە كانى دەست ھەموۋيان ۋەك يەك نىن»، خۋاي پەرۋەردگار پىش جۆراۋ جۆرى خولقاندوۋن، پەنجە گەرۋە بە جىا ئەۋ چۈرانەى دىكە بە رىز بە جىا، بە لَام بە ھەموۋيان ئەۋجار ئەۋ كارانەى دەۋىستىي، ئەنجام دەدرىن، كۆتايى پەنجەكانىش بە نىۋكە كان ھاتو، ئەۋ نىۋكانەش ئەۋە ديارە جۈانيەك دەدەن بە دەست و پەنجە، بە لَام لەۋەش گرنگىر پەنجە كان مەككەم دەكەن، مرۆڭ كاتىك نىۋكىكى نامىنى، ئىجا ھەست دەكات دەلى ئەۋ پەنجەيەى چەند بى ھىز بوۋە، جۆرى تىسقانى نىۋكەكانىش، چ ھى پەنجەكانى دەست، چ ھى پەنجەكانى پىيە كان، لەلايەكەۋە گەشە دەكەن، لەلايەكىشەۋە ئازاريان نيە، يانى: نىۋك گەشە دەكات بۆ ئەۋەى ئەگەر نىۋكىت شكا، يان پەرى، دروست بىتەۋە، بە لَام ۋاش نيە ژانى تىدا ھەبى و ھەستى تىدا ھەبى، كە برىت ۋەك

(۱) لەم پۇڭارەدا بەشېك لە ئافەرەتان كە زىدەرپۇيى دەكەن لەسەر گەرمبۈۋن بەجەستەياندا،

دەستكارىي برژانگىشيان دەكەن!!

چۆن گوشت دەبرى خوينى لى بىت! به لى برژانگ و نينۆك و برۆو ددان، ئه و شته وردانه، تاكو ئەندامه گه و ره و گرنگ و سه ره كيه كاني جهسته، ئينسان هه ر شتيك لى ورد بىته وه، هه تا سه رنجى بدات حيكمهت و نه ينى زياترى بۆ ده رده كه ون، هه رچه نده زياتر يش ورد بيه وه له جهسته ي خۆت، ئنجا فه رمانى خوا زياتر جبه جى ده كه ي، وهك ده فه رموى: ﴿وَقَدْ أَنفِيسُكُمْ أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ (١١)، له جهسته ي خۆتاندا بۆچى نابين، ئايا نابين و سه رنج نادهن؟!

خوا به لوتف و كه په مى خۆي، ئيمه له و كه سانه بگيرى كه سه رنج له هه موو دروستكراوه كاني خوا ده دهن، پيش هه موو شتيك جهسته ي خۆمان، ئنجا زه وى و ئاسمان، كه خوا ﷻ زۆر سه رنجى ئيمه ي پاكيشاوه بۆ سه رنجدان له دروستكراوه كاني خۆي، تاكو سيفه ته كاني خواو كار به جيى و ميهره بانى و كه په م و به خششى و ده سه لاقى بى سنوورى خوا، زياتر ببين. بىگومان ئيمه دوو كتييمان له بهر ده ست دان بۆ ناسينى خوا: يه كه م: كتيى خويندراوه ي خوا كه قورئانه، دووهم: كتيى بينراوى خوا كه گهردوونه، هه تا له و دوو كتييانه شاره زاترو پييان ئاشناتر بين، به دلنبايى هه م بيزه رى قورئانه كه كه خواي راستباز، هه م به ديپه نه رى گهردوونه كه كه خواي به ديپه نه وه، زياتر ده ناسين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووھم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ئایەتەکانی: (٢٤ - ٤٩) واتە: بیست و شەش (٢٦) ئایەت دەگرێتە خۆی، لەو (٢٦) ئایەتەدا خوای بەرزێ مەزن، باسی شەش (٦) کەس لە پێغمەبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گەلەکانیانی کردووە:

یەكەم: ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام).

دووهم: لوط (عَلَيْهِ السَّلَام).

سێهەم: موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) لە بەرانبەریشیدا فیرعەون و گەلەکەی.

چوارەم: باسی گەلی عاد کراوە کە پێغمەبەرەکیان ھود (عَلَيْهِ السَّلَام) بوو.

پنجەم: باسی گەلی ئەموود کراوە، کە پێغمەبەرەکیان صالح (عَلَيْهِ السَّلَام) بوو، لە شوێنەکانی دیکە ی قوڕتاند، ناوی ئەو دوو پێغمەبەرانی، واتە: ھوود و صالح لە گەل عادو ئەموودا ھاتووە.

شەشەم: باسی گەلی نوح (عَلَيْهِ السَّلَام) کراوە.

کە لەو سیاقەدا باسکراون، جگە لە ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام) کە - بۆنەی موژدە پێدرانی و، بە بۆنەی ئاگادارکرانەوێ لە فەوتێترانی گەلی لوط، باسکراوە - ئەگەرنا ئەوانی دیکە ھەموویان بەو بۆنەیەووە، لەو سیاقەدا باسیان کراوە و، باسی گەلەکانیان کراوە، کە خوای کارزان و دادگەر بەھۆی یاخییبوونیان و، بە درۆدانانیان بۆ پەیام و پێغمەبەرانی خواوە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سزای داوون و فەوتاندوونی.

ئەو لە بیست و سێ (٢٣) ئایەتی سەرەتادا، لە سێ ئایەتی کۆتاییدا ئایەتەکانی: (٤٧ و ٤٨ و ٤٩) دا، باسی سێ دیاردەی یەكجار گەورە و گرنگی گەردوون کراوە:

١- ئاسمان و فراوانکردن و لێك کێشانەوێ.

۲- زهوی و پان راخستن و ناماده کردنی بو ژبانی مروّف و جند.

۳- به جووت (زوج) دروستگرانی هه موو شتیک.

﴿ هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ ضَيفٍ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴾ (۲۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿۲۲﴾ فَأَعْرَضَ عَنْ أَهْلِيهِ فَبَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿۲۳﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۴﴾ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلَانِمْ عَلَيْهِ ﴿۲۵﴾ فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرْفٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۲۶﴾ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۲۷﴾ ﴿۲۸﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۲۹﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْكَ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۳۰﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جِبَارَةً مِنْ طِينٍ ﴿۳۱﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۲﴾ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾ وَوَرَكًا فِيهَا نَارٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۳۵﴾ وَفِي مِصْرٍ إِذْ أُرْسِلْتُمْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ يَسُطِّرُنَا ثَمِينٍ ﴿۳۶﴾ فَتَوَلَّىٰ رُكُوعًا وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يَحْنُونُ ﴿۳۷﴾ فَأَخَذْتَهُ يَحْرُودَةً فَبَدَّنْهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۳۸﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحُ الْعَقِيمَ ﴿۳۹﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْهَبِ ﴿۴۰﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ جِئَ الْفُتُوٰى عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ وَهُمْ يَمْطُرُونَ ﴿۴۱﴾ فَمَا أَصْبَحُوا بِمَنَاسِكِبِهِمْ مِنْ قَرَارٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۴۲﴾ وَقَوْمٌ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۴۳﴾ وَالنَّاسِئَةَ بَيْنَهُمَا بَابُودٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۴۴﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ ﴿۴۵﴾ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۶﴾

ماناي دەقا و دەقى ئايەتەکان

{ئايا ھەوالى مېوانە رېز لىگىراۋەكانى ئىبراھىمىت بۇ ھاتوۋە؟ (ئەي موحەممەد!) ۴۱} كاتىك لىي ۋە ژووركەۋتن، يەكسەر گوتيان: سەلامت لى بى، گوتى: سەلامىكى چەسپاۋتان لى بى (لەبەر خۇيەۋە گوتى: ئىۋە) كۆمەلىكى نەناسراۋن ۴۲} ئنجا بە پەنھانىي (بە جورىك مېوانەكان ھەستى پى نەكەن) چوۋە لاي خىزانى و گۆلكىكى قەلەۋى (بە برژىراۋىي) (بۇيان) ھىنا ۴۳} ئىدى لىي بردنە پىش (كاتىك دىتى ناخۇن) گوتى: ئەرئ ناخۇن؟ ۴۴} بەھۇيانەۋە ترسى رېنىشت، گوتيان: مەترسەۋ موژدەۋى لاۋىكى زاناڭشان پىدا ۴۵} ئافرەتەكەي (كاتىك گۆبىيىستى ئەۋ موژدەيە بوۋ) بە فىژاندنەۋە ھات و، لە پوۋى خۇي داۋ گوتى: (چۇن مندالم دەبى لە كاتىكدا من) پىرەژىتىكى نەزۇكم؟ ۴۶} (فرىشتەكان) گوتيان: پەرۋەردگار ت بەۋ شىۋەيەي فەرموۋە، بېگومان ھەر ئەۋە كارزاني زانا ۴۷} (ئىبراھىم) گوتى: كارە گرنگەكە) تان چىيە، ئەي نىردراۋان؟ ۴۸} گوتيان: ئىمە بۇ لاي كۆمەلىك تاۋانبار نىردراۋىن (تاكو سزاياۋىن بىدەين) ۴۹} (نىردراۋىن) تاكو بەردى لە قور (دروستىكراۋ) يان بەسەردا بىئىرىن (بىارېنىن) ۵۰} لە لايەن پەرۋەردگار تەۋە بۇ زىدەپۇيان نىشانەدار كراۋن ۵۱} ئنجا (ئاۋەدانىيەكە) ھەر كەس لە پىرواداران تىيدا بوۋن دەرمانھىتان (دەربازمان كردن) ۵۲} كەچى جگە لە مالىك لە مسولمانانمان تىيدا لى ھەلنەكەۋت ۵۳} نىشانەيەكىشمان تىدا بەجىھىشت لە شوپنەۋارەكەيان بۇ ئەۋانەي لە ئازار (و سزا) ي بە ئىش دەترسن ۵۴} ھەرۋەھا لە (بەسەرھاق) موۋساڭدا (بەلگەۋ نىشانە ھەن)، كاتىك بە بەلگەيەكى پۆشنەۋە ناردمانە لاي فىرەۋن ۵۵} كەچى بە ھەموۋ ھىزى پشتى ھەلكرىدو گوتى: (موۋسا) جادوۋگەرە، يان شىتە ۵۶} ئىمەش يەكسەر خۇي و سەربازەكانىمان گرت، ئىدى لە ھالىكدا ئەۋ (فىرەۋن) سەركۆنەكراۋ

بوو، فریماندا نه ده ریاوه ﴿۴۰﴾ ههروهه ها له (گهلی) عادی شدا (به لگه و نیشانه
 هه بوون) کاتیک بایه کی بئ خیر (و بئ به رهه م) مان نارد هه سهریان ﴿۴۱﴾ هه
 شتیک به سهریدا هاتبایه، هه تا وردو خاشی نه کردبایه وازی لی نه ده هینا ﴿۴۲﴾
 ههروهه ها له (گهلی) ئه موودیشدا (به لگه و نیشانه هه بوون) کاتیک پئیان گوترا:
 هه تا ماوه یه ک (ی که م) به رهه مه ندبن، (بیگوزهرینن) ﴿۴۳﴾ که چی ئه وان له
 فهرمانی پهروهه ردگاریان یاخی بوون، ئنجا له سزای (ئه وه دا) برووسکه (و بلیسه)
 گرتنی له حالیکدا که ته ماشایان ده کرد ﴿۴۴﴾ سه ره نجام نه توانای هه لسانیان
 هه بوو، نه سه ریش خران ﴿۴۵﴾ ههروهه ها گه لی نوو حیش بهر له وه (فه وتیزان)
 چونکه ئه وان کومه لئیک لاری بوون ﴿۴۶﴾ ئاسمانیشمان به هیز (ی تایه قی خو مان)
 بنیاتناوه و ئیمه فراوانکه ریشین ﴿۴۷﴾ زه ویشمان راخستوه، ئنجا ئیمه چاکترین
 راخهر (و ئاماده کار) ی بووین (بو ژبانی مرووف و جند) ﴿۴۸﴾ له هه موو شتیکیش
 جووتیکمان دروستکردوه، به لکو بیرتان بکه و ئته وه (و په ند وه ربگرن) ﴿۴۹﴾

شیکردنه وهی هندیک له وشه کان

(صَيِّف): (أَصْلُ الصَّيْفِ الْمَيْلُ، صَيِّفْتُ إِلَى كَذَا، وَأَصْفْتُ كَذَا إِلَى كَذَا، وَالصَّيْفُ مَنْ مَالَ إِلَيْكَ نَازِلًا إِلَيْكَ، وَالصَّيْفُ مَصْدَرٌ، وَقَدْ يُجْمَعُ أَصِيفَانُ وَصُيُوفٌ وَصِيفَانُ)، (صَيِّف): له تهصلدا به مانای لادان و مهیل کردنه، دهگوتری: (صیفت ای کذا)، یان (أَصْفْتُ كَذَا إِلَى كَذَا)، فلان شتهم، بۆ لای فلان شته برد، یاخود (صَيِّفْتُ إِلَى كَذَا)، مه یلم به لای فلانه شتدا کرد، (صَيِّف): که سیکه که به لای تودا مه یلی کردوه، یان دابه زیوه بۆ لای تو، وشهی (صَيِّف)، چاوگه ههر بویه بۆ تاک و، بۆ دووان و، بۆ کو به کاردی، به لام جاری واش هه یه وشهی (صَيِّف)، کو ده کریته وه به به سی جور: به (أَصِيف)، کو ده کریته وه و، به (صُيُوف)، کو ده کریته وه و، به (صِيفَان) یش کو ده کریته وه، واته: میوانه کان.

(مُنْكَرُونَ): واته: نه ناسراو و نامۆن، (الْإِنْكَارُ: ضِدُّ الْعِرْقَانِ، مُنْكَرُونَ: مُجْهَوُولُونَ)، (إِنْكَار): دژی (عِرْقَان) ه، (عِرْقَان)، واته: ناسین، (إِنْكَار)، واته: نه ناسین، (مُنْكَرُونَ)، واته: نامۆ، نامۆیان و نه ناسراوان.

(فَرَاغَ إِلَاتِ أَهْلِهِ): واته: به په نهانیی چوو بۆ لای خیزانی، (الرَّوْعُ: الْمَيْلُ عَلَى سَبِيلِ الْإِحْتِيَالِ)، (روغ): بریتییه له جوریک له لاربوونه وه به شیوهی جوریک له فیل، دهگوتری: (طَرِيقُ رَاغٍ: غَيْرُ مُسْتَقِيمٍ)، ریه که ناپاست بی، لیره دا مه به ست نه وه یه که ئیبراهیم علیه السلام به شیوهیه که چوو بۆ لای خیزانی بۆ نه وهی خواردن بۆ میوانه کانی ساز بکات، که نه وان هه ست پی نه کهن، بۆ نه وهی سه غلته نه بن، که خانه خویییه که خوییان بۆ عه زیهت ده دات.

(فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً): واته: به هوی نه وان وه ترسی پێنیشته، (الْوَجَسُ: الصُّوْتُ الْخَفِيِّ، وَالْوَجَسُ: التَّسْمَعُ، وَالْإِجَاسُ وَجُودُ ذَلِكَ فِي النَّفْسِ، وَالْوَجَسُ بَعْدَ الْهَاجَسِ)،

(وَجُس): بریتیه له دهنگی پنهان، (تَوَجُس)، واته: گوئی هه لڤستن، ئینسان زیاتر گوئی بۆ شتی که دهنگه که ی باش نایهت، (إِجَّاس): بریتیه له وه که ئینسان له نه فسی خۆیدا ههست بهو شته بکات، ئنجا (وَجُس): له دوای (هَاجَس)، ده لئ: هاجیسیکم بۆ هات، (وَجُس)، له دوای ئه ویشه، (فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً)، واته: ترسیکی پنهانی چۆوه دل.

(صَرَفَ): (الصَّرْفُ: الْجَمَاعَةُ الْمُتَضَمُّ بِغَضِّهَا إِلَى بَعْضٍ، وَالصَّرْفُ: الصَّيْحَةُ، صَرَفَ): چه ند واتیه کی هه ن: به کیان ئه وه یه کۆمه لیک که پیکه وه شه ته که درابن و، پیکه وه به یوه ست بن، ههروه ها به دهنگی چریکه دی، ههروه ها (صَرَفَ): به مانای پریسکه یه کیش دی که شتی تێ ده پچری و توند ده کری و گری ده درێ.

(فَصَكَّتْ وَجْهَهَا): یانی: له ده م و چاوی خو ی دا، (صَكَّهَ: صَرَبَهُ، الصَّكُّ: كِتَابٌ وَهُوَ قَارِئِي مَعْرَبٍ، صَكَّ) ئیستا پپی ده گوتری: چه ک، یان شیک، نوو سراویکه له ئه صلدا فارسییه، به لām به هه ره بیی کراوه، که واته: (فَصَكَّتْ وَجْهَهَا)، واته: له رووی خۆیدا، ئافره ت عاده تیان وایه که هه والێکی سه یرو سه رسو ره تیه ر ببیستن، هه م ده نگێکیان لێ به رز ده بیته وه ده قیز ئین و هاوار ده کن، هه م به ده م و چاوی خۆیان داده دن، ئافره ت هه ر ئافره ته، با خیزانی پیغه مبه رانی ش بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوا ئافره تی له سه ر ئه وه خو لقان دوه، ئه و سه رووشته ی و ی، ئه و هه لسو که وتانه له ئافره تدا په یدا ده کات.

(عَجُوزٌ عَقِيمٌ): (عَجُوزٌ، واته: پیره زن، عَقِيمٌ)، واته: نه زۆک، (عَجُوزُ: الْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ، وَلَا يُقَالُ عَجُوزَةٌ، وَالْعَقِيمُ: الدَّاءُ الَّذِي لَا يُبْرَأُ، وَعَقِيمٌ: مَنْ لَا وَلَدَ لَهُ)، (عَجُوزُ): به مانای ئافره تی به ته مه ن دی، ناگوتری: (عَجُوزَةٌ)، چونکه وشه ی (عَجُوزُ)، ته نیا بۆ ئافره ت به کار دی، هه لبه ته بۆ پیاویش به کار دی، به لām به سیاق ده زانری، ده گوتری: (إِمْرَأَةٌ عَجُوزٌ وَرَجُلٌ عَجُوزٌ)، (عَقِيمٌ): بریتیه له ده ردیک که چاره سه ر نه بی، ههروه ها (عَقِيمٌ): به که سی که ده گوتری وه چه ی نه بی، چ پیاو بی، چ ئافره ت بی.

(حَطْبُكَ): (الْحَطْبُ سَبَبُ الْأَمْرِ، مَا حَطْبُكَ؟ مَا أَمْرُكَ، وَهَذَا حَطْبٌ جَلِيلٌ، وَالْجَمْعُ حُطُوبٌ)، (حَطْبٌ): له نه صُلدا بریتیه له هوکاری کاریک، ده گوتری: (مَا حَطْبُكَ؟)، واته: هوکاری کاره کهت چییه؟ یاخود (مَا حَطْبُكَ؟)، یانی: (مَا أَمْرُكَ)، کاره کهت چییه؟ ده گوتری: (هَذَا حَطْبٌ جَلِيلٌ)، ئەمە کاریکی گرنکه، به (حُطُوبٌ)، کۆده کریته وه، بۆیهش به کاری گرنگ گوتراوه: (حَطْبٌ، لِأَنَّهُ يَكْثُرُ فِيهِ التَّخَاطُبُ)، قسه ی زۆر تیدا ده کری.

(مُسَوِّمَةٌ): واته: نیشانه دار کراو، (السَّوْمَةُ: الْعَلَامَةُ، وَتَسْوِمٌ جَعَلَ لَهُ عَلَامَةً، الْمُسَوِّمَةُ: الْمُعْلَمَةُ)، (سَوِّمَةٌ): بریتیه له نیشانه، (تَسْوِمٌ)، واته: نیشانه ی بۆ خو ی پهیدا کرد، (مُسَوِّمَةٌ)، واته: نیشانه دار کراو، مه بهست پیی ئەو بهردانه یه که به گهلی لووط دادراون، که وهک دوایی باسی ده کهین، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: جوړه بهردیکی تایهت بوون به گشتی، یاخود هه بهردیک ناوی ئەو کهسه ی له سه ر نووسراوه که پیی فهوتینراوه، وهک هه ندیک له تویتزه رهوان ده لین.

(فَتَوَلَّى بِرُكْبَيْهِ): واته: به هه موو هیزی خو ی پشتی هه لکرد، یاخود به هو ی هیزو توانا که یه وه، پشتی هه لکرد.

(رُكْنٌ الشَّيْءِ: جَانِبُهُ الْأَقْوَى، يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ: إِلَى عِزٍّ وَمَنْعَةٍ)، (رُكْنٌ) هه ر شتیک بریتیه له لایه به هیزتره که ی، (يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ)، په نا ده باته به ر هیزیک، په نایه که که له سایه دا پارێزراو بی.

(فَبَدَّلَهُمْ): واته: فریامندان، وهک شتیک بی بایه خ، (الْبُدْ: إلقاء الشَّيْءِ وَطَرْعُهُ لِقَلَّةِ الإِعْدَادِ بِهِ)، (تَبَذَ): بریتیه له فریدانی شتیک به هو ی کهم گرنکیی پیدانیه وه، ده گوتری: (تَبَذُّهُ تَبَذُّ النَّعْلِ الْخَلْقِ)، فریما وهک چۆن پیلای شپ فری ده دری.

(مُلِيمٌ): (الْوَمُّ: عَذْلُ الْإِنْسَانِ بِنِسْبَتِهِ إِلَى مَا فِيهِ نَوْمٌ)، (نَوْمٌ): بریتیه له ره خه گرتن و سه رکۆنه کردنی که سیك له بهر نه وه ی کهم و کوپییه کی تیدابووه، تنجا (لُئِمَّتْهُ فَهُوَ

ملوم)، سہرکونہم کرد تہو سہرکونہ کراوہ، بہ لَام (المَلِیْمُ: جَاعِلٌ نَفْسِهِ مَلُومًا، يُقَالُ: أَلَمَ: اسْتَخَقَّ اللُّومَ، أَوْ جَعَلَ نَفْسَهُ مَلُومًا، رُبُّ لَائِمٍ مُلِیْمًا، (مَلِیْمٌ)، بہ مانای رہ خنہ لیگیراوو سہرکونہ کراو، دہ گوتری: (الْأَلَمَ)، واتہ: شایستہی لؤمہ کردن بوو، (مَلِیْمٌ)، کہ سیکہ خوئی وال لَی بکات، لؤمہی بکری، وک گوتراوہ: (رُبُّ لَائِمٍ مُلِیْمًا)، زورجار کہ سیکہ سہرکونہی کہ سیکہ دہ کات، کہ چی خوئی سہرکونہ بوّ خوئی پیدا دہ کات، کہ واتہ: (وَهُوَ مُلِیْمٌ)، واتہ: فریماندا نہ دہریاوہ لہ کاتیکدا کہ فیرعون وایکرد بوو، لؤمہی بکری و سہرکونہ بکری.

(الرَّیْحُ الْعَقِیْمُ): بایہ کی نہ زوْک، (أَصْلُ الْعَقْمِ: الْيُبْسُ الْمَانِعُ مِنَ قُبُولِ الْأَثَرِ، رِيحٌ عَقِيمٌ: فَاعِلٌ لَا تُلْقِحُ سَحَابًا، وَلَا شَجَرًا، أَوْ مَفْعُولٌ: لَا تَقْبَلُ أَثَرَ الْخَيْرِ، (عَقْمٌ): لہ تہ صلدا وشہیہ کہ وایکات شوینہ وار قبول نہ کات و کاری تینہ کری، دہ گوتری: (رِيحٌ عَقِيمٌ)، کہ دہ فہرموی: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾، واتہ: بایہ کی نہ زوْک و بئ خیر، ثنجا (عَقِیْمٌ)، دہ گونجی (فَاعِلٌ بئ، فَعِيلٌ) ی بہ مانای (فَاعِلٌ بئ، واتہ: (لَا تُلْقِحُ سَحَابًا، وَلَا شَجَرًا)، واتہ: ہیچ مویوربہ ناکات، نہ ههور و نہ درختیش، یاخود (عَقِیْمٌ): (فَعِيلٌ) ی بہ مانای (مَفْعُولٌ) ه، واتہ: ہیچ کار تیکردنیک قبول ناکات.

(كَالْزَمِيرِ): (الزُّمُّ: الشَّيْءُ الْبَالِي، وَالزَّمَةُ: الْعَظْمُ الْبَالِي، وَهُوَ الزَّمِيمُ)، (زَمٌ): بہ شتیکی رزیو دہ گوتری، (زَمَةٌ)، بہ تیسقانی رزیوو پرتوو کاو دہ گوتری و (زَمِیْمٌ) یشی پیندہ گوتری، (زَمِیْمٌ)، بہ شتی وردو خاشیش دہ گوتری.

(فَهَرَمًا): واتہ: فہرمانی پەرورہ دگاریان تپہ پاندا، سنورشکیانیان کرد، (الْعَاقِي: الْمُتَجَاوِزُ فِي الْحَدِّ فِي الْإِسْتِكْبَارِ)، (عَاقِي): کہ سیکہ کہ لہ خو بہ زلگرییدا سنووری تپہ پاندا، هہرودها (عَاقِي)، بہ مانای خو سہپین و ملهوپیش دی.

(الصَّاعِقَةُ): (الصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَسْقُطُ مِنَ السَّمَاءِ فِي رَعْدٍ شَدِيدٍ، (صَاعِقَةٌ): ناگریکہ لہ ناسمانه و لہ سہرودہ دہ کویتہ خوار، لہ گہل هہورہ تریشقه و دہنگیکی

بەھیزدا، ھەروەھا (صَاعِقَة): بە مانای تازارو سزاش دى، دەگوترى: (صَاعِق): بە مانای لە ھۆش ھۆى چوو، (عَشِي عَلَيْهِ)، ھەروەھا دەگوترى: (صَعِق)، بە مانای (مات)، مرد، کەواتە: (صَاعِقَة): لە ئەصلدا دەنگ و ھارژن و ئاگرو بلیسەیکە، بە لām لە ئەنجامى ئەوەدا کۆمەلێک دەرھاویشتەى دەبن، وەك لە ھۆش ھۆ چوون، مردن، لە بەین چوون.

(يَا أَيُّدِي): واتە: بەھیز، (آد الرَّجُلُ: قَوِي وَاشْتَدَّ، وَالْأَدِّ مِنَ الْيَدِ، أَيْدُهُ: قَوَاهُ، وَالْأَيْدُ: الْقُوَّةُ)، دەگوترى: (آد الرَّجُلُ)، واتە: پیاوێک بەھیز بوو، پتەو بوو، (وَالْأَدِّ مِنَ الْيَدِ، (آد): لە (آید) ھوێ ھاتو، (أَيْدُهُ: قَوَاهُ)، بەھیزی کرد، (وَالْأَيْدُ: الْقُوَّةُ)، واتە: ھیز، ئەویش لە ئەصلدا (آیدی) کۆى (يَد)، بە لām دوایى کۆى وشەکە خوازاراوەتەو، بۆ مانای ھیزو توانا.

(لَمُوسِعُونَ): واتە: تێمە فراوانان کردو، (وَسِعَ الشَّيْءُ: اتَّسَعَ)، واتە: فراوان بوو، (أَوْسَعَ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ لَهُ الْغِنَى)، ئەگەر مەرووف دەوڵەمەند بى دەگوترى: (أَوْسَعَ)، واتە: مāl و سامانەکەى فراوان بوو، دەگوترى: (أَوْسَعَ إِذَا صَارَ ذَا سَعَةٍ)، ئەگەر بوو بە خاوەن فراوانى، کەواتە: (وَأَنَا لَمُوسِعُونَ)، واتە: تێمە ئاسمانان دروستکردو و فراوانیشى دەکەین، یاخود فراوانیشمان کردو، ھەردوو واتایەکەى ھەن، ھەردوو واتاکەش بەسەر واقعی گەردووندا دەچەسپن، وەك دوایى باسى دەکەین.

(فَرَشْنَهَا): واتە: پامانخستو، (الْقَرْشُ: بَسَطُ الثَّيَابِ، وَيُقَالُ لِلْمَقْرُوشِ: قَرْشٌ وَفَرَّاشٌ، وَالْفِرَاشُ جَمْعُهُ: فُرُشٌ، (فرش): پۆشاکێکە، بۆلابکرێتەو بە پايەخیش دەگوترى: (قَرْشٌ) و (فراش)، (قَرْشٌ)، کۆى (فراش)ە، واتە: پاخراوەکان و، پايەخەکان. (الْمَهْدُونَ): (مَهْدٌ لَهُ مَهْيَدٌ: هَيَّأَتْهُ وَسَوَّيْتُهُ)، واتە: ئامادەم کردو پێکمخست و سازمکرد، (الْمَاهِدُ: الْمُسَوِّي وَالْمُهَيَّي)، بە مانای پێکخەرو ئامادەکەر و سازکەر دى.

مانای گشتی نایه تەکان

وہ کہ لہ پیناسە ی ئەم دەرسە ماندا گوتمان: خوا ﷻ لەم بیست و شەش (۲۶) نایە تەدا، لە بیست و سێ (۲۳) نایە تیاند، باسی شەش لہ پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات، لە سێ نایەتی کۆتایشیاندا باسی سێ لہ دیاردەو دیمەنە سەرنجڕاکێشەکانی گەردوون دەکات، هەلبەتە کە خوا ﷻ لێرەدا باسی ئەو شەش پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات، دواوی باسی ئەو سێ دیاردە گەردوونیانە دەکات، هەمووی لہ سیاقی ئەوە دایە بەرپەرچی بێ پروایان بداتەو، کە نکوولیان دەکرد لەوێ خوا ﷻ بتوانی زیندوویمان بکاتەو، و نکوولیان دەکرد لەوێ رۆژێک دای سزاو پاداشتی تێدا بچەسپی، جگە لہ بەسەرھاتی ئیبراھیم (عَلَيْهِ السَّلَام)، وە ک دواوی باسی دەکەین، کە بۆنەیکە تاییەتی هەبە، بەلام ئەوانە دیکە: هەم گەلی لووط (عَلَيْهِ السَّلَام)، هەروەھا گەلەکی مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام): فیرەھون و دارو دەستەکی، پاشان گەلەکی ھوود (عَاد)ن، گەلەکی صالح (کە ئەموودن) و، گەلی نووح، هەموو ئەوانە خوا بە ھۆی لادانیان و، بە درۆ دانانی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، پروا نەکردنیان بەوێ ئەو ژیانە دنیاییە، ژیاڵیکی دیکە بە دواوا دی، لە سۆنگە ئەوەوە سزادراون و فەوتیان.

کەواتە: ئەوە سەرنجڕاکێشانی بێ پروایانی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ، دوا ئەویشە ھەتا دنیا بە کۆتا دی، کە ئیوە دەرس و عیبرەت وەرگیرن، لەو گەلە یاخی و سەرکەشانە، کە بە ھۆی بێ پروایانەو خوا سزای داو و فەوتاون.

ھەروەھا سێ دیمەنە گەردوونیکەش، دیسان خوا ﷻ دەستەلات و توانای بێ سنووری ھۆی لہ دوو توپی واندە خاتەرۆو، کە خوا بە ﷻ توانیبیتی ئەو ئاسمانە، بەو فراوانییە، (ئەو گەردوونە) دروست بکات و، ئەو زەویە بەو

شېۋەيە پايخات و، لە ھەموو شتێك بە جووت دروست بکات، خوايەك ﷻ ئەو دەستەلەتێ بێ، دیارە دەستەلەت و، تواناشی ھەيە، كە ئیوێش دواى مردن زیندوو بکاتەو، با سەرنج بەدەين:

سەرەتا خوا ﷻ روو لە پێغەمبەرەكەى ﷻ دەكات، كە لە ھەموو قورئاندا مەگەر چۆن، ئەگەرنا دۆنراو ھەر پێغەمبەر موخەممەد ﷻ دەفەرموێ: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ صَيْفٍ يُرْهِمُ﴾، ئایا ھەوایی میوانە پێزلیگیراوێكە ئیبراھیمت بۆ ھاتو؟ ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾، كاتێك لێى وەژووركوتن گوتیان: سەلام، سەلامت لێ بێ، ئاشتیی و خێرو خوشییت لەسەر بێ، ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾، گوێ: ئاشتیی و خێرو خوشییهكی بەردەوام و نەپراوەتان لەسەر بێ، ﴿قَوْمٌ مُّشْكُرُونَ﴾، كۆمەلێك نامۆن، ئەم قەسەيە وەك دوايى باسى دەكەين، وا پێدەچێ لەبەر خۆيەو گوتبیتی، چونكە تۆ میوانتێك بێ و، ھەر لە پێو بەلێ: ناتناسم، یان نامۆی، یان ناناسناى، پەنگە لەسەر دلى قورس بێ، بۆيە، پستەي: ﴿قَوْمٌ مُّشْكُرُونَ﴾، واتە: ئیوێ كۆمەلێكى نەناسراون، لەبەر خۆيەو، یان لە دلى خۆیدا وای گوتو، بەلام خوا ﷻ ئەوێ لە دلى ئیبراھیمیشدا بوو، بۆی باسكردووين، دەشگونجێ فەرمووی لێكردبن و، فەرموو بیتی: فەرموون: ناتاناسم، ئەوێش دەگونجێ، بەلام زۆر لە توێژەرەوان و، منیش ئەو پايەم زیاتر بە دلە، كە لەبەر خۆيەو وای گوتبێ، ئنجا وەك دوايى باسى دەكەين: ئەوانە میوان نەبوون، ئەي بۆچی خوا ﷻ دەفەرموێ: میوانە پێز لێگراوێكە ئیبراھیم؟ ئەوانە فریشتە بوون؟ وەلامەكەي ھەر ئەوێ بە زۆر پێویست بە تەئویل و پین و پەڕۆ ناكات، ئەوان لە شېۋەي میواندا چوون، ئیبراھیمیش ﷻ ئەگەر فریشتەش بووبن، زانیاشی فریشتەن، ئەوان وەك میوان سلاویان لێكردو، نەیانگوتو: ئیمە فریشتەين و بۆ كارێكى وا ھاتووين، ئنجا كە وەك میوان چوون، ئەویش وەك میوان مامەلەي لەگەڵدا كرددوون.

﴿فَرَّاغٌ إِلَيْكَ أَهْلِيهِ، فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ﴾، دياره ئەم (ف)ەى سەر (فَرَّاغٌ)، يانى: دانىشتن قسەو باسيانکرد، بەخەيربەين چاك و چۆنيان کردو حورمەتى لىگرتن، ئىنجا ﴿فَرَّاغٌ إِلَيْكَ أَهْلِيهِ﴾، نەك ئەوان بۆين: سەلام، ئەويش بۆي: (وعليكم السلام)، يەكسەر بچى گۆلكيان بۆ سەرپرئ وانهبووه، بۆيە ئەم (ف)ە دەلالەت لەسەر ئەو شتانه دەكات كە باس نەكراون، و قرتتەراون و پتويست بە گپەردانەو ناكات، واتە: دواى ئەو قسەو باسانە، يەكسەر پۆيشت بۆ لاي خەزانەكەى، (أهل)، واتە: ژن و هاوسەر، بۆچى وشەى (راغ)ى بەكارهێناو؟ واتە: بە پەنهانیى چوو، بە شێوەيەك چوو، ئەوان هەست پى نەكەن، نەك بىكاتە گالەگال و ئافرەت ئەو گۆلكەى سەرپرە، يان ئافرەت مياواھان هاتوون، فلان خواردنمان بۆ ساز بكە، ئەوانىش بۆين: بە خوا نابى سازى بكەى و، تووشى سەغلەتەى بىن، نا، وەك هەندى كەس بە نەزانیى ئاوا دەكات و دەيكاتە هەراو گالە، ئىبراھىم عليه السلام بەبى هەراوگالە چوو بە لە بارىي گۆلكەكەى سەرپرئو، يىنجا ئايا خۆى سەرى پرئو، يان خەلكى دىكەيان لە مالداهەبووه، وەك هاوكار؟ گرنگ ئەوئەيە گۆلكەكە سەرپرئدراو، ﴿فَجَاءَ بِعَجَلٍ سَمِينٍ﴾، گۆلكىي قەلەوى هێناو، ديسان ئىبراھىم گۆلكىي قەلەو بۆينتە مەجلىس، وانهبووه، بۆيە لە شوئى دىكە خوا بەرزى مەزن دەفەرموى: ﴿جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ﴾ ٧١، هود، گۆلكىي برژئراوى هێنا، بەلەم ئەو گۆلكە لەوئ دەزانين كە بە شێوەى برژاندن سازى كردو، نەك كولاندن لێرەش دەزانين كە گۆلكەكە قەلەو بووه، واتە: خوا ﷻ دوو وشەى بەكارهێناون لەهەر سىاقەدا دوو وشەى جىاى بەكارهێناون، بۆ ئەوئەى برانرى ئەو گۆلكە: هەم قەلەو بووه، هەم بە شێوەى برژاندنیش هێناوئەى، كە باشتەين جوړە سازکردنى گۆشتى سوورە، يان گۆشتى پەشە و لاخە.

﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْنَا﴾، لێبەردنە پێشنى و لى وەنزىك خستى گۆشتى برژاوى گۆلكەكەى لى وەنزىك خستى، ﴿قَالَ أَلَا نَأْكُلُ﴾، فەرمووى: ناخۆن، ئەمە دەگونجى وەك چۆن تۆ بەمىوان دەلێنى: نافەرمووى، دەشگونجى ئىبراھىم عليه السلام

كە تەماشای كردوۋە دەستى بۆ ئابەن، وەك لە جىيى دىكەدا ھاتوۋە: ﴿فَأَمَّا رَأْيُ أَيُّدِيهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرُهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ (۷۰) ھود، كاتىك دەستيانى دى، بۆى دىرژى ئاكەن، بە نامۆ، ياخود بە نەناسراو، يان بە خراپ ھاتتە بەر چاۋى و، ترسىي بەھۆى ئەوانەوہ پىنىشت، لىرەش فەرموۋى: ئايا ناخوۋن؟

﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾، ترسىي پىنىشت بەھۆى وانەوہ ترسىي چوۋە دى، ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، بەكسەر گوتيان: مەترسى، ﴿وَيَسِّرُوهُ يَعْلَمِ عِلْمِ﴾، موژدەى مندائىكى زانايان پىدا، موژدەى كورپىكى زانايان پىدا، كە دوايى باس دەكەين ئەمە لىرەدا كە دەفەرموۋى: ﴿يَعْلَمِ عِلْمِ﴾ سى موژدەى تىدان.

﴿فَأَقْبَلَتْ أَمْرَانَهُ فِي صَرَفٍ﴾، ھاوسەرەكە (ژنەكە)ى بە قىژاندنەوہ، يان بە ھاوار كردنەوہ ھات، پوۋبەروويان ھات، ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾، لە روۋى خۆيدا، بەو شىۋەيە لە دەم و چاۋى خۆيدا، كە ئەوہ عادەتى ئافرەتەنە، كە شىتىك زۆر وروۋزىنەر بى، ھەم دەقىزىنن و ھاوار دەكەن، دەنگ بەرز دەكەنەوہ، بە شىۋەيەكەش ھەلسۈكەوت دەكەن، كە بيانەوۋى سەرسوۋرمانى خۆيان دەرېرېن، بەچى؟ بەوہ كە لە روۋى خۆيان دەدەن، بە دەنگ بەرزكردنەوہ، بە لە روۋى خۆدان، ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، ئافرەتەكەى گوتى: ﴿عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، واتە: (أَنَا عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، بەلام ئەوہ پەرىنراۋە لەبەر ئەوہى دەزانرى، واتە: من پىرەژنىكى نەزۇكم، واتە: چوۋن مندالم دەبى؟ وەك لە سوۋرەتى (ھود)دا، ﴿قَالَتْ يَوْنٰنٰىءَ اٰلٰهُدَا وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٰى شَيْخًا﴾ (۷۱) گوتى: ئايا من مندالم دەبى لە خاتىكدا كە پىرەژنم و ئەوہش مېردەكەمە كە پىر بوۋە، كەوتۆتە تەمەنەوہ، كە وەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (ھود)دا باسماۋن كردوۋە، ھەندىك لە سەرچاۋە مېژووۋىيەكان دەلېن: ئەو كاتە سارا خاتوۋن، كە ديارە لىرەدا مەبەست پى سارا خاتوۋنە، تەمەنى (۸۰) سالى بوۋە، ئىبراھىمىش (۱۰۰) سالى بوۋە، ھەندىكىش دەلېن: سارا خاتوۋن تەمەنى (۱۰۰) سالى بوۋە، ئىبراھىمىش تەمەنى (۱۲۰) سالى بوۋە، بۆيە پىتى سەيرو عەجايب بوۋە.

﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّنَا إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾. فریشتەكان پێیان گوت: ھەر بەو شیئە ھە بەر ھەر دەرگەر وایفەر مەو، بێگومان ھەر تەو زۆر کارزانی زانایە، واتە: خوا بۆ خۆی دەزانێ چی دەکات، زاناشەو ھێچ شتێکی لەبەر عاسی نای، لە سوورەتی (ھود) دا تەعبیرە کە بەو شیئە ھەواتە، ﴿قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾. گوتیان: ئایا سەرت لە کاری خوا سوور دەمێن، بەزەبی خواو پێزی خوا بەسەر تاندا بپێزی، ئەو خاوەنی ئەم ماله! بێگومان خوا ستایش کرەوی پایە بەرزە.

﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾. ئنجا ئیبراھیم ﷺ دواي ئەوێ ئەوێ گوزەر، لێی پرسی و گوتی: ئەو کارە گرنگە یێو بۆی ھاتوون، کارە گرنگە کە تان چییە، ئەو پەوانە کرەوێ کان؟

﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾. گوتیان: ئێمە ئێردراوین بۆ لای کۆمەڵێکی تاوانبار، لێرە باسی نەکردو، بەلام دیارە لە شوێنەکانی دیکە باسکرەو، کە بۆ لای گەلی لووط ﷺ ئێردراو و، لەوێ تاوان و جەریمە کەشیان باسکرەو، کە یەکیک لە تاوانەکانیان بریتی بوو لە نێربازی، یەکیکی دیکەیان بریتی بوو لە پێگری (وَقَطَّعُوا السَّبِيلَ)، یەکیکی دیکەیان بریتی بوو لە کاری دزێو و خراپ کردن لە کۆر و مەجلیسیان دا (تَأْتُونَ فِي تَهْدِيكُمْ الْمُنْكَرَ)، جگە لە ئەو تاوانە قێزەوێ کە نێربازی، بەلام کە لە شوێنەکانی دیکە دا خوا پوونی کردۆتەو لێرە بە کورتیی ھیناویەتی.

﴿لِيُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشَ مِنْ طِينٍ﴾. بۆ ئەوێ بۆیان و بەسەر یاندا بنێرین بەردێکی لە قوڕ، لە شوێنەکانی دیکە دەفەر مەو: ﴿مِنْ سِجِّيلٍ﴾ (سەنگی)، کە لە سەنگی گلەو ھەواتە، (سەنج جل) تیکدا دەغم کرەو، (سەنگی گل) یش بەردی قوڕ، لێرەش ﴿جَحَاشَ مِنْ طِينٍ﴾. واتە: بەردێک کە لە ئەسڵدا قوڕ بوو و وشک بۆتەو، وەك چۆن خشتی سوور ھەر قوڕ، بەلام سوور دەکرێتەو و پەق دەبێ، ئەویش بەو شیئە ھەواتە.

﴿مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾، نشاندهار کراوه له لایهن په‌روه‌دگارته‌وه بو زیده‌پوښان، نه‌و نشاندهار کړنده‌ش، یان کوی به‌رده‌کان رهنګیکی تایه‌تییان هه‌بووه و، شیوه‌یه‌کی تایه‌تییان هه‌بووه، که به‌و شیوه‌یه‌ی خوا باسی ده‌کات، سووره‌وه کراو بوون، یان هه‌ر به‌ردیک بو هه‌ر که‌سیک دیاریی کرابی بیفه‌وتتیی، ناوونیشانی نه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر بووه.

﴿فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ټیمه‌ش هه‌رکه‌سیک له برواداران که له ناوه‌دانیه‌که‌دا هه‌بوو ده‌رمانکړد، هه‌ر که‌سیک له برواداران تیییدا هه‌بوو، هینامانه‌ده‌ر و ده‌ربازمانکړدن.

﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، ته‌نیا مالتیکمان له مسولمانان (له ملکه‌چان بو خوا) تیدا بینی، نه‌ویش مالی لوط عليه السلام بوو.

﴿وَرَكَّاعًا فِيهَا أَيُّهُمُ الَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، له‌ونیدا به‌جیمان هیشت نشانده‌ک بو نه‌وانه‌ی له نازاری به‌تیش ده‌ترسین، نشانده‌ک‌ش ده‌ریای مردوو (بحر المیت)، شوینه‌واره‌کانی دیکه‌یانن، وه‌ک دواپی باسی ده‌که‌ین، لیره‌دا به‌سه‌ره‌اتی نیپراهیم عليه السلام و گه‌لی لوط ته‌واو.

﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ رُفْعُونَ سُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾، هه‌روه‌ها له موسادا عليه السلام (له به‌سه‌ره‌اتی موسادا) نشانده‌ن، کاتیک ناردمانه لای فی‌رعون به‌به‌لگه‌یه‌کی پوون و ناشکراوه، نه‌م (و)ه (و)ی گپ‌رانه‌وه (عاطفه)یه‌و، یان نه‌م به‌سه‌ره‌اته ده‌گپ‌رته‌وه بو سه‌ر نه‌وه‌ی پیشی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَكَّاعًا فِيهَا أَيُّهُمُ﴾، واته: له به‌سه‌ره‌اتی موساشدا نشانده‌مان به‌جی هیشت، وه‌ک چوون له دوا‌ی گه‌لی لوطیش نیشانه‌و شوینه‌وارمان به‌جی‌ه‌شتوه یاخود نه‌و (و)ه به‌سه‌ره‌اتی موسا عليه السلام ده‌گپ‌رته‌وه بو سه‌ر: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾، واته: له به‌سه‌ره‌اتی موساشدا نشانده‌ن، بو که‌سانیک که له ټیمانه‌که‌یاند دنیابن، من نه‌و پای دووه‌م پی راس‌تره، نجا نایا فی‌رعون چی کړد؟ ﴿فَقَوْلَىٰ رَبِّكَ﴾، به

ھەموو ھېزو توانای خۆپەو ھەشتی ھەلکەرد، یاخود بەھۆی ھېزو تواناکەپەو ھە (سوپاپەکەپەو) ھەشتی ھەلکەرد.

﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ جُنُونٌ﴾ گوئی: جادووگەر، یان شېتە، واتە: مووسا جادووگەر، یان شېتە، ئەو دووانەش دژی یەکدین، واتە: ھەندیک جار گوتوویەتی: جادووگەر، و، ھەندیک جاریش گوتوویەتی: شېتە.

﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ، فَبَدَّنَهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ خۆی و سەربازەکانیان گرت و یەکسەر فێماندانە دەریاو، لە ھالیکدا کە ئەو وایکردبوو سەرکۆنە بکری، (مُلِيمٌ)، (مَنْ أَلَامَ نَفْسَهُ)، کەسێ وای کردبێ لۆمە ی بکری و سەرکۆنە بکری.

ئەجا دیتە سەر باسی عاد: ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾، ھەرەھا لە بەسەرھاتی گەلی عاددا (کە پێغەمبەرەکیان ھوودە عليه السلام)، نیشانە ھەن لەسەر بالادەستی خا و لەسەر ھەمەکارە بوونی خوا لە کەون و کائینادا، ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾، کاتێ باپەکی نەزۆک و بێ خێرمان ناردە سەریان، ﴿مَا نَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ﴾، ھەر شتێک بەسەریدا پڕۆپایە، وازی لێ نەدەھینا و لێ نەدەگەرا، مەگەر دەیکردە خۆلەمیش، یان دەیکردە شتێکی پزێو، پرتووگاوو، وردو خاشی دەکرد.

ئەجا دیتە سەر باسی گەلی ئەموود: ﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ﴾، ھەرەھا لە بەسەرھاتی گەلی ئەموودیشدا (کە پێغەمبەرەکیان صالح بوو عليه السلام)، نیشانە ھەن، کاتێک پێیان گوترا: بۆ ماویەک بەھەر وەرەگرن لە ژبانی دنیادا، یاخود چاوەڕێ بکەن، چەند پوژێکی دیکە، وەک لە سوورەتی (ھود)دا دەفەرموی: ﴿تَمَنَّوْا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾ ^(٦٥)، سێ پوژان لە ماڵ و ھالەکی خۆتاندا چاوەڕێ بکەن، ئەو بەلێنیکە درۆی تێدانپە، ئەگەر ھەر نەگەرینەو، خوا تعالى سزاتان بۆ دەنیری، ﴿فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾، بەلام

ئەوان ياخىي بوون و، سنوورشكىنيان كرد له فەرمانى پەرورەدگار يان، ﴿فَاَخَذَتْهُمْ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾، ھەورە تەرشقەو بليەسەيەكى ناگر گرتنى، لە ھايتىكدا كە خويان تەماشايان دەکردو، دەيانبىنى كە سزاكەيان بۆ ھات، ﴿هَآ اَسْتَطْعَمُوْا مِنْ يَّامٍ وَمَا كَانُوْا مُنْصَرِفِينَ﴾، نەيانتوانى ھەلستەنە پى، ھەر ئەصلەن ھەلسانە پىي ئاسايى، ياخود راوەستن و بەرگرىي لە خويان بكەن، ﴿وَمَا كَانُوْا مُنْصَرِفِينَ﴾، ھەروەھا كە شيش نەبوو، پشتيان بگرى و سەريان بخت.

ئىنجا باسى گەلى نووحىش دەكات:

﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ﴾، ھەروەھا گەلى نووحىش لەو ھە پيش (پيش ئەوان)، ئەوانىشمان فەوتاند، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دنيائى ئەوانىش كۆمەيتىكى لاپرى بوون، ھەندىكىش خويىدوانەتەو (وقوم نوح)، ھەروەھا گەلى نووحىشمان فەوتاند، كە ئەمە دەگىردرئەو بۆ سەر (وَفِي ثَمُودَ).

ئىنجا خوا ﷻ لە كۆتايىدا باسى سى لە دياردە سەرنچراكىشەكانى گەردوون دەكات، ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُمَا يَآبَيْوْا وَإِنَّا لَمُوْسِعُونَ﴾، ئاسمانمان بەھىز بىنا كەردو ھەرزەردۆتەو و، ئيمە فراوانكەريشيني، واتە: ئىستا فراوانى دەكەين، يان كە دروستمانكردو بە فراوانىي دروستمانكردو، كە ھەردووكيشيان وان، ھەم گەردوون زۆر فراوانە، وەك پيشتر باسمانكردو، نوپىرەين بىردۆزە ئەو ھە دەلى: تيرەي گەردوون لەم سەرى بۆ ئەو سەرى، بە مەزەندە (۱۳) ملىارو (۷۰۰)، يان (۸۰۰) ملىۆن سالى تيشكىيە، زۆر زۆر فراوانە، ئەويش ئەو ھەندەي بە دووربينەكان كەشف بوو، ھەروەھا ئەو بىردۆزەيش ھەيە كە گەردوون بەردەوام لە لىككشان و فراوان بوون داىە و، ئەم پستە موبارەكە ئەو ھەش ھەر دەگرئەو، ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ﴾، زەويشمان راخستوو وەك چۆن فەرشىك راڤەخەي، ئيمە باشتري ئامادەكارين و باشتري سازكەرين بۆ زەوي، كە مروڤ

و جند بتوانن له سه‌ری بژین، ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، هه‌موو شتیکیشمان به جووت دروستکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی په‌ند وه‌ربگرن و وه‌بیرتان بیته‌وه، که ئه‌و خوایه‌ی هه‌موو شته‌کانی به جووت دروستکردوون، خۆی تاکه‌.

مەسەلە گىرەگەكان

مەسەلەى يەكەم:

هاتنى چەند فرىشتەيك بۆ لاي ئىبراھىم عليه السلام لە شىۋەى مىوانداۋ، يىكەۋە سلاۋو چاك و چۆنى كىردىيان و، ھىنانى ئىبراھىم بۆ گۆلىكى قەلەۋى برژىناۋ و، ترس پىنىشتىنى بەھۋى لى نەخوردىيانەۋە، موژدەى كوپىكى زانا پىدراىنى و، ھاۋاركىردنى ژنەكەى و، لە دەم و چاۋى خۇدانى و، سەرسوپمانى كە چۆن بە پىرىى و بە نەزۆكىى مندالى دەپى و، دىنياكرانەۋەى لە لايەن فرىشتەكانەۋە كە ئەۋە بەلىنى خۋايەۋ، خۋاش كاربەجى و زانايە:

خۋا دەفەرەمۆى: ﴿هَلْ أَنتَ حَدِيثٌ ضَيْفَ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ﴾ (۲۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿۲۲﴾ فَرَأَىٰ إِلَيْكَ أَهْلِيهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿۲۳﴾ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۴﴾ فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَظِيمٍ ﴿۲۵﴾ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرْرِ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۲۶﴾ قَالُوا كَذَّابٌ قَالَ رَبُّهُ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۲۷﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە پازدە بىرگەدا:

۱- ﴿هَلْ أَنتَ حَدِيثٌ ضَيْفَ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ﴾، ئايا ھەۋالى مىۋانە رىزلىگىراۋەكانى ئىبراھىم بۆ ھاتوۋە؟ پىشتەر گوتمان: چۆنىەتى پەيۋەست بوۋنەۋەى ئەم شەش بەسەرھاتە، كە خۋا عليه السلام تىياندا باسى شەش لە پىنغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، يان گەلەكانيان و پىنغەمبەران دەكات، بەۋجۆرەيە كە تەۋەرە سەرەككەيەكەى ئەم سوۋرەتە، بىرىتە لە باسى زىندوۋ كرانەۋە سزاۋ پاداشت، ئىنجا ئەگەر تەماشى مېژۋى بەشەرو

میژووی گهلانی ږاږدوو بکهین، بۆمان دهردهکهوئې که خوا ﷻ پشتیوانیې کردوه له دۆستانی خوږې، به تایهت پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و شوئیکه وتووایان، ههروهها سزاو نهشکه نهجهی خوا، تۆلهی خوا، له بۆسهدا بووه بۆ گهلانیکې یاخیې و لادهر، تمهش بهلکهیه لهسهر تهوهی هم ژیانه دنیاویه تاکه ژیان نیه، بهلکو قوئاغیکه له قوئاغهکانی ژیان و، تیره شوئیې تاقیکرانهویهو قوئاغیکې دیکه به دواى هم ژياندا دئ، خوابهکیش ﷻ بهو شیویه پشتیوانیې له ههموو پیغهمبه رانی خوږې بکات (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بکات و توانیبتی نهو ههموو نیشانانه له گهردووندا بلأوبکاتهوه: ناسمان و، زهوی و، دیاردهی جووتیهتی له ههموو دروستکراوهکاندا، نهو خوا بالادهسته، دهشتوانې مردووانیش زیندوو بکاتهوه.

ئىنا خوا ده فەر موئى: ﴿ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَافٍ إِلَيْهِمْ الْمُكْرَمِينَ ﴾، ئايا
 باسى ميوانه رېزىلېگىراوه كانى ئىپراھىمىت بۆ ھاتوۋە؟ پىروى دوندىن لى پىڭھەبەر
 موخەممەد ﷺ و ئەمە بۆ تەشۋىق و زىاتىر تامەزىرۆكردنى، تاكو گوئى لى ھو
 ھەوال و باس و خواس و بەسە رھاىە بىي، وشەى (ضَيف)، لىبەر ئەوئى چاۋگە،
 تاك و دووان و كو تىيدا يەكسانى، ھەر بۆيەش وشەى (ضَيف)، دوايى بە كو
 ۋەسفىراۋە (مُكْرَمِينَ)، ميوانه رېزىلېگىراۋە كان، ئىنا توئزە رەۋانى قورئان گوتوۋىانە:
 سى كەس بوون، ھەندىك گوتوۋىانە: چوار كەس بوون، ھەندىك گوتوۋىانە:
 ھەوت كەس بوون .. ھتە، بەلام نە ئايەت كە باسى كردو، نە لى ھىچ
 فەرمايشىكى پىڭھەبەر دا ﷺ ھاتو، بۆيە دىئايىن كە كۆبوون و لى دووان زىاتىر
 بوون، بەلام ئايا سى بوون، يىنج بوون، ھەوت بوون، دە بوون؟ نازانىن.

(۲)۔ ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾، کاتیک لئی وہ ژوورکہ وٲتن، گوٲیان: سہ لام۔

هه‌لبه‌ته ئێی وه‌ژوور که‌وتن به‌و واتیه‌ نا، که‌ یه‌کسه‌ر خۆیان به‌ ژووری دابکه‌ن، به‌لام دیا‌ره‌ یان له‌ ده‌رگایان داوه‌، یان له‌ دووره‌وه‌ بانگیان کردوه‌، گرنگ نه‌وه‌یه‌ دوا‌یی مۆله‌تبان وه‌رگرتوه‌، تنجا چوونه‌ ژووری ماله‌که‌ی، که‌

چۈنەنە ژورۇ، يەكسەر سلاويان كىردە، (فَقَالُوا سَلَامًا)، يانى: (نُسَلِّمُ عَلَيْكَ سَلَامًا)، سالاوت لى دەكەين، داواي ئاشتىي و سەلامەتتە بۇ دەكەين.

۳- ﴿قَالَ سَلِّمْ قَوْمَ مُنْكَرُونَ﴾ (ئىبراھىمىش) فەرموۋى: سەلامتان لى بى، ئىتوھ كۆمەللىكى نامۇن، يانى: (عَلَيْكُمْ السَّلَام)، ھى ئەوان گوتوۋىانە: (سَلَامًا)، يانى: (نُسَلِّمُ عَلَيْكَ سَلَامًا)، بەلەم ھى ئىبراھىم عليه السلام بە ناو ھىئاۋىيەتى (سَلَامًا)، لە زمانى عەپەبىيدا پىستەي ناۋىي، دەلالەت لەسەر چەسپاۋىي و بەردەوامىي دەكات، بەلەم پىستەي كىردارىي دەلالەت لەسەر تازە بوۋنەۋە دەكات، كەۋاتە: ۋەلەمەكەي ئىبراھىم عليه السلام لە سەلامەكەي ئەۋان بەھىزىر بوۋە، ۋاتە: سالاۋ سەلام و ئاشتىي و خىرو خۇشپىيەكى بەردەوام و چەسپاۋتان لەسەر بى.

﴿قَوْمٌ مُنْكَرُونَ﴾ (مُنْكَرُونَ: غَرَبَاءَ لَا نَعْرِفُهُمْ)، ۋاتە: ئىتوھ كۆمەللىكى نامۇن، يانى: ئاناشان، ئاتاناسىن و نەناسراۋن، پىشتىرىش ئاماژەم پىدا، ھەندىك لە تۈيزەرەۋان دەللىن: ئىبراھىم عليه السلام لەبەر خۇيەۋە ۋاى گوتە، يان لە دللى خۇيدا، ھەندىكىش دەللىن: لە پروۋى خۇياندا گوتوۋىيەتى: ئاتاناسم، يان نامۇن و ئاناشان، بەلەم زىاتىر ۋا پىندە چى لەبەر خۇيەۋە لە دللى خۇيدا ۋاى گوتى، چۈنكە بۇ مىۋان پەنگە خۇش نەكەۋى بلىي: ئاتاناسم، يان ئاناشانى، يان غەرىبى.

۴- ﴿فَرَأَى إِلَهَ أَهْلِهِ﴾، بەشپەيەكى پەنامەكىي چۈۋە لاي خىزانى، ئەم (ف) ھە، پىي دەگوتى: (فَاءَ الْفَصِيحَةِ)، يانى: (تَفْصِيحٌ عَمَّا قَبْلَهَا)، دەلالەت لەسەر ئەۋە دەكات كە لە پىشدا، بوۋە، چەند قەسەيەك كراۋن، چەند شىتىك بوۋن، ۋاتە: دانىشتن سلاويان كىردو ۋەلەمى سلاۋەكەي دانەۋە، بە چاكتر لە ھى خۇيان، بەلەم نەيناسىن و بۇۋى نامۇۋ ئاناشنا بوۋن، دوايى قەسەۋ باسكرا، ئىنجا دوايى ئاۋى پىداۋن، ۋەك چۈن ئىستا چايەك دەخورتەۋە ئاۋىك دەخورتەۋە، دوايى نان ساز دەكرى، ﴿فَرَأَى إِلَهَ أَهْلِهِ﴾، بە شپەيەكى پەنامەكىي كە ئەۋان پى ئەھەسىن و ھەست پى نەكەن، چۈۋ بۇ لاي ھاۋسەرەكەي، (رَأَى: مَالَ إِلَيْهِ سَرًّا، وَكَذَلِكَ أَرَأَى، وَالْأَهْلُ: الزَّوْجَةُ، وَالرَّوْعَانُ: السَّيْرُ خَفِيَّةً، يَرُؤُغُ

(۷) - ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، گوئی: ئایا ناخۇن؟ ئەمە دەگونجى پېشىنار بى بۇ خواردنيان، واتە: نافەرموون، دەشگونجى دواى ئەودى ديتوويهى دەستى بۇ نابەن، وەك لە سوورەتى (هود)دا دەفەرموى: ﴿فَأَمَّا رَأَايَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾، واتە: كاتى دەستيانى بينى بوى دىرئى ناكرىن، دەستەكان بۇ خواردنەكە ناچن، پرسىارى كرد، پرسىارى سەرسوپمان، لەبەر ئەودى عادەت لە نىو ھەموو گەلاندا وايە، ھەر كەسى نان و مەكت ئەكات، وا تەفسىر دەكرى، بە تەماى زىيانىك بى لىت بدات، لەبەر ئەودى كەسىك نانت بخوات، دواىى ئەگەر زىانت لى بدات، وەك دەلّين: ئەك گىرت دەبى، عەرەب گوتوويانە: (مَنْ لَمْ يَأْكُلْ طَعَامَكَ، لَمْ يَحْفَظْ دِمَامَكَ)، ھەر كەسى خواردنەكەت نە خوات، حورمەت و رىزىشت ناپارىزى.

(۸) - ﴿فَأَوَّحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾، بە ھوى وانەوە ترسى رېنىشت، (فَأَوَّحَسَ خَوْفًا، وَأَحَسَّ فِي نَفْسِهِ خَوْفًا)، ترسى چۆ نىو دل بە ھوى ئەوانەو، ياخود ھەستى بە ترسىك كرد، ترسى رېنىشت، كە تەماشاي كرد دەست بۇ خواردنەكە نابەن.

(۹) - ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، پىيان گوت: مە ترسى، (لَهُوَ عَنِ الْخَوْفِ بِسَبَبِ عَدَمِ الْأَكْلِ وَآخِرُوهُ أَنَّهُمْ مَلَائِكَةٌ لِّذَا لَا يَأْكُلُونَ)، ئەمە ھەمووى ئەو دەگەيەنى، واتە: پىيانگوت: مە ترسى، بە ھوى ئەووە كە ناخۇن، ھەواليان پىدا، كە تىمە فرىشتەين، فرىشتەش خواردن ناخۇن، كەواتە: ھۆكارى نە خواردنەكە ئەوئە كە خواردن لەگەل واندا ناگونجى و ئەوان فرىشتەن، بەس خۇيان ھىناوئە سەر شىوئەى مروڤ.

(۱۰) - ﴿وَنَسْرُوهُ بِعِلْمٍ عَمِيمٍ﴾، (دواى ئەودى ترسيان لى پەواندەو، موژدەشيان پىدا، موژدەيان پىدا بە كورپكى زانا.

گومانى تېدانىيە، لىرەدا مەبەست لە (أَهْلِيه) ھاوسەرەكەى، سارا خاتوون بووە خوا لىتى رازى بى و، مەبەست لە كورپكى زاناش (إِسْحَاق)ە، چونكە ئىسحاق لە سارا خاتوون بوو، بەلام ئىسماعىل لە ھاجەر بوو، دايكى ئىسحاقە (كە سارا خاتوونە) بۆتە پىرەژن و، تەمەنى زۆر بوو، پىش ئىسحاقىش ھىچ مندالى

دیکەى نەبوو، بۆيە (عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، بەسەر ئەودا دەچەسپى، بەلام ھاجەر گەنج بوو، و، كچيش بوو كە دراوھ بە ئىبراھىم **عليه السلام**، كەواتە: نە وشەى (عَجُوز)، نە وشەى (عَقِيم)، بەسەر ئەودا ناچەسپىن.

كە لىرەدا دەفەرمۆي: موژدەيان پىدا بە كورپكى زانا، ئەمە سى گەفت و بەلپىن و موژدەى تىدان:

يەكەم: ئەو مندالەى دەيانبى، ئىرىنەيە.

دووەم: ئەو مندالە بە گچكەيى بە مەلۇتكەيى نامرى، تاكو دەيىتە گەنج (غلام)، يانى: گەنج، يان مېرد مندال.

سەيەم: ھاوكات لە داهاتووشتا دەيىتە زانا.

كەواتە: ھەر ئەوئەندە نە بەلپىيان پىدانبى و، موژدەيان پىدانبى كە مندالىكتان دەبى، بەلكو ئەو مندالە كورە، گەورەش دەبى و، دەشبىتە زانا.

(۱۱) - ﴿فَأَقْبَلَتِ أَمْرَانَهُ فِي صَرْرِ﴾، ژنەكەى (سارا خاتوون) پرووى تىكرەن بەقىزانەن و بە ھاواركردنەو.

(۱۲) - ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾، لە دەم و چاوى خۆيدا، چەپۆكى لە دەم و چاوى خۆيدا، وەك سەرسوپمان.

(۱۳) - ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾، گوتيشى (من) پىرەژنىكى نەزۆكم!! لىرەدا وشەى (أنا)ى لى پەرتراو، يانى: (أنا عَجُوزٌ عَقِيمٌ)، من پىرەژنىكى نەزۆكم، لە سوورەتى (ھود)دا ئاوا ھاتو: ﴿قَالَتْ يَوْنَيْتَىٰ ۖ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ سَيِّئٌ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾، واتە: گوتى: ئەى ھاوار بۆ من، ئايا مندالم دەبى لە ھالىكدا من پىرەژنم و، ئەمەش مېردەكەمە پىرەو، كەوتۆتە تەمەنەو، بە راستىي ئەمە شتىكى سەرسوپھنەرە!!

له سوورەتى (هود) دا ھاتوۋە دەفەر مۆتى: ﴿فَبَشِّرْنَهَا يَاسْحَقُ وَمِنْ وَرَآءِ يَاسْحَقَ يَعْقُوبَ﴾ (۷۱) مۆژدە مان پېدا (بە ژنەكەى، ھاوسەرەكەى) بە ئىسحاق و، لەدواى ئىسحاقىش بە يەعقوب، ئەو كاتە دەبىتە چوار مۆژدە، واتە: ئىسحاقىش وەچەى دەبى و، يەكەك لە منداڵەكانى برىتى دەبى لە يەعقوب (عليه السلام) واتە: ھەم مۆژدەى كۆرپان پېداو، ھەم مۆژدەى نەوەشيان پېدا.

ئىنجا كە سارا خاتوون گوتى: من پىرەژنىكى نەزۆكم، فرىشتەكان چىيان گوت؟

۱۴- ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّنَا﴾ (فرىشتەكان) گوتيان: ھەر بەو شىوہى پەرورەدگار تەواو، واتە: ئەوہى پەرورەدگار فەرمووى، تەواو و دىتە دى.

۱۵- ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾، بە دۇنيابى ھەر ئەوە كارزانی زانا، لە سوورەتى (ھود) دا ئاوا ھاتوۋە: ﴿قَالُوا أَنْعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكْنَاهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ (۷۲) گوتيان: ئايا سەرت لە كارى خوا سۆردەمىتى! خوا ھەر كارىكى بىھوى دەيكات، بەزەبى خواو پىزەكانى خوا بەسەر ئىوہەدا بېژىن، ئەى ژنى ئەم مالى، بە پاستىي خوا ستايىشكراوى پاىەدارو پاىەبەررە.

مهسه لهی دووه م:

پرسپارکردنی ئیبراهیم (علیه السلام) له فریشته کان که کاریان چییه؟ وه لأم دانه وه یان که بۆ فه وتاندنی خه لکیکی تاوانبار نیردراون که که گه لی لووطه، تاکو به ردی له قور دروستکراوی نیشانه کراویان به سهردا ببارینن، ئیدی هه رچی بر وادار له ئاوه دانییه که دا بوو، وه دهریان ناو، به لأم ته نیا مانیکی مسوئلمانی تیدا بووه، نیشانه به کیشیان تیدا به جی هیشته، بۆ کهسانی بيمدار له سزای خوا:

خوا ده فه رموی: ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (۳۱) ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ (۳۲) ﴿لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَحَاشًا مِّن طَيْرٍ﴾ (۳۳) ﴿مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۴) ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۳۵) ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۶) ﴿وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ (۳۷)

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

۱- ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیبراهیم (علیه السلام) گوئی: کاره گرنگه که تان چییه، ئه ی نیردراوان؟ (ف) ی، ﴿مَا خَطْبُكُمْ﴾، (فَصِيحَةٌ تُفَصِّحُ عَنِ كَلَامٍ مَّحْذُوفٍ نَاشِئٍ عَنِ الْمُحَاوَرَةِ الْوَالِقَةِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ صَافِيهِ)، فائی (فَاءُ الْفَصِيحَةِ) ی پێ ده گوئری، ئه و قسه به ی قرتینراوه، روونی ده کاتهوه، که له ئه نجامی وتوێژ له نیاوان ئه وو میوانه کانیدا په یدا بووه، ئه م (ف) ه ده لاله ت له سهر ئه و قسانه ده کات، وشه ی (خَطْبُ) یش، به کاری گرنگ ده گوئری.

(الْخَطْبُ: الشَّأْنُ الْمُهِمُّ الَّذِي يَكْتَفُ فِيهِ التَّخَاطُبُ)، کاریکی گرنگ که قسه و باسی زۆر تیدا بکری، واته: ئیوه ئه گهر له لایه ن خوا ی به رزه وه نیردراون، ئه و کاره گرنگه ی پێی په وانکراون، چییه؟

هه لبه ته ئه مه ئه وه شی لێوه رده گیرئ، که دوا ی ئه وه ی فریشته کان به ته ما بوو برۆن و خوا حافیزی بکه ن، ئنجا لێی پرسین: ئه دی کاره گرنگه که تان چی بوو؟ ئه مه ش ئه وه ی لێوه رده گیرئ که یه کێک له ئه ده به کانی میوانداریی ئه وه یه،

خانه خوئی میوان سه غلّت نه کات به پرسیاران، مه گهر پرسیارکی زۆر پتویست
بی و، په کی له سه ره وه لّامه که ی که و تبتی.

چهند نه ده بیتکی گرنگی مامه له ی خانه خوئی له گه ل میوان دا:

له م به سه رهاته ی ئیبراھیمدا ﷺ کۆمه لّیک نه ده ب و ره و شتی مامه له کردنی
خانه خوئی له گه ل میواندا وهرده گیرین:

۱- یه کتیک له وانه نه وه به که ئینسان ریز له میوانی خوئی بگری: ﴿هَلْ أَنْتَ حَدِيثٌ صَفِيفٌ
إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ﴾، میوانه ریز لیگراوه کان، ئنجا ریز لیگرتنه که به پیشوازیکردن
بت، به سه ره وروی خویش پیشاندان ده بت، به گفت و لوتفی شیرین بت.

۲- ئه وان سلاویان کردوه، به لّام سلاوه که ی ئه و باشت بووه له هی وان، هی ئه وان به
رسته ی کرداری بووه: ﴿فَقَالُوا سَلَامًا﴾، (اسَلَمَ عَلَيْكَ سَلَامًا)، به لّام ئه و به رسته ی ناوی
گوته و یه تی: (سَلَامَ عَلَيْکُمْ)، یانی: سه لام و ناشتییه کی چه سپاو له سه ره تّیوه بت و به رده وام،
ئه میش ئه وه ده گه یه نّی که ده بت هه میشه خانه خوئی له میوان گهرم گوپتر بت و،
سلاوه که ی به گهرمی بستیته و وه به چاکتر له خوئی، وه ک خوا ده فره رموی: ﴿وَإِذَا
حُيِّتُمْ بِحَبِيبٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا...﴾ (۸۶).

۳- نه ده بیتکی دیکه ی میوانداری ئه وه به: کاتیک خانه خوئی ده یه وّی خواردنیک ئاماده
بکات بۆ میوانه کانی، به شیوه یه کی په نامه ئاماده ی بکات، نه ک بیکاته هه راو گاله و
میوانه کان ده ستی بگرن و، سوپندی لی بخۆن، نابّی خوئی ته زیه ت بدات، ﴿فَرَأَى
إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ﴾، به شیوه یه کی په نهان چووه لای خیزانی، ئه م ته عبیره بۆیه لّیه دا
به کارهاته، به شیوه یه کی په نهان چووه و وا نه چووه میوانه کان هه ست پّی بکه ن.

۴- یه کتیک دیکه له نه ده به کانی خانه خوئی له گه ل میواندا ئه وه به، به باشتین شتیک که
له ماله که یدا هه یه، خزمه تی میوانه که ی بکات، ﴿فَجَاءَ بِعَمِلِ سَمِينٍ﴾، مائی ئیبراھیم
ﷺ واینده چن په ره وه ریشیان هه بوو بت و، ده یتوانی مریشکین، یان چهند مریشکین،

يان كەلەشپىڭ، بۇ مېۋانەكانى سەر بېرى، تەننەت بەرخىڭ، يان كارىڭ، يان كارىلەيەڭ، بەلەم ئەۋگۈلكىڭى بۇ سەرپرېون، گۈلكەكەشى گۈلكىڭى قەلەۋ بوۋە، دوايىش بە باشتىن شىۋەش بۇ سازكردوون، بەشۋە برژاندن.

۵- ئەدەبىيى دىكە ئەۋەيە: ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ خواردنەكەى بۇ ھىنانە پىش، زانايان دەلەن: ۋاباشە مېۋان ئەزىت نەدرى، گۈزە گۈزى پى بىرى، تاكو دوو پاروۋە نانى دەدرىتى، لىرە ھەستە بۇ ئەۋى، ئىنجا ۋەرە بېچىن بۇ ئەۋى! بەلكو خواردنەكەى بھىندىرتە پىش، ھەلەبەتە ئەۋە بەپى عورف و كلتورى گەلان و كۆمەلگايەكانىش دەگۈرى.

۶- ئەدەبىيى دىكە ئەۋەيە: ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ بەشۋەيەكى زۆر نەجىبانە، فەرموى كردن: ئايا نافەرموون، ناخۇن! ئەۋانە شەش ئەدەبى مېۋاندارىەتتىن، كە لەم چەند ئايەتە موبارەكە ۋەردەگىرىن.

ئىمە پىشتىر باسپى تايەھمان كردۋە دەربارەى ئەدەبەكانى مېۋاندارىتى، كە باسى ئەم ئايەتەنەشمان تىدا كردۋە.

ئىنجا كە ئىبراھىم دەپرسى: ﴿فَاخْطَبُكُمُ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ كارە گرنەكەتان چىيە؟ ئەى رەۋانە كراۋەكان؟ ئەۋانىش ۋەلەم دەدەنەۋە:

۲- ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾، گوتيان: ئىمە رەۋانەكراۋىن بۇ لاي كۆمەلىكى تاۋانبار، لىرە بە سىياق و سەلىقە دەزانرى، چونكە لە شۋىنەكانى دىكە باسكراۋە، كە ئەۋ كۆمەلە تاۋانبارە گەلى لووطن **الْقَوْمِ** بەلەم لىرە تەنبا بە سىقەتى تاۋانبارى و كۆمەلىكى تاۋانبار باسكراۋن.

۳- ﴿لِيُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ﴾، تاكو بۇيان بىنرىن، بەسەرياندا بىنرىن، بەردىك كە لە قور دروستكراۋە، واتە: بەردەكە قورپكە وشككراۋەتەۋە و، بۆتە بەرد، لىرە ۋاى فەرموۋە، لە شۋىنەكانى دىكە دەفەرموى: ﴿حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ **٧٤** **﴿الحجر﴾** (سجىل)، لە ئەۋلدا ۋشەيەكى فارسىيە، بە ماناي سەنگى گل، سەنگ واتە: بەرد، گل يانى: قور، يانى:

(حَجَرٍ مِنْ طِينٍ، يَانِ): يانې: (طِينٌ مَّتَجَجَرٌ)، ۋەك لە شوئىنەكانى دىكە باسماڭ كىردۈە، كەۋاتە: (سَجِيلٌ)، لە ئەصلدا ۋشەيەكى فارسييە و (سەنگى گل)ە و چونكە پىتى (گ) لە زمانى عەرەبىيى دا نىيە ھەردووك (گ)كان بوونە (ج) و ۋشەكە بۆتە (سەنج جل) دوايىش (ن)كە لابراۋە و دوو (ج)كە تىكدا دەغم كراون و بۆتە (سەجىل) يانې: بەردى قوپ، لىرەش خۋاى پەرۋەردگار دەفەرەمۆي: ﴿حِجَارَةٌ مِنْ طِينٍ﴾.

(۴) - ﴿مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾، نىشانەدار كراۋە لەلايەن پەرۋەردگار تەۋە بۆ زىدەپۆيىكاران (مُسَوَّمَةٌ: جُعِلَتْ عَلَيْهَا السُّوْمَةُ، أَي: الْعَلَامَةُ)، نىشانەى لەسەر دانراۋە، كە دەگونجى مەبەست پىتى ئەۋە بى و نىشانەدار كىردنەكەى ئەۋەيە: بەردىك لە قوپ دروست بىرى و بىيئە بەرد و سوور بىرىتەۋە، ۋەك خشتى سوور، ئەۋە نىشانەكەيەتى، ياخود: رەندىكى تاييەتى ھەبوۋە، ياخود: ھەر كەسك كە بەردىكى بۆ دانراۋە، پىتى بىكەۋى، ناۋونىشانى ئەۋ كەسەى لەسەر بوۋە، ھەندىك لە زانايان وا دەلەين، كە ئەۋەش لەلاى خۋاى پەرۋەردگار ھەر ئاسانە، بەلام ئايەتەكە ئەۋە ناگەيەنئ، كە ھەركەسك بەردىكى تاييەتى بوۋبى، ھەتا ھەندىك لە زانايان گوتوۋيانە: ناۋى سىيانى لەسەر بەردەكە نووسراۋە، كىيە و چىيە و چۆنە؟

بەلام بە ھەرحال ئەمە رۋالەتى ئايەتەكە ناگەيەنئ، ئايەتەكە بەس دەفەرەمۆي: بەردەكان نىشانەدار بوون لەلايەن پەرۋەردگار تەۋە، بۆ زىدەپۆيىكاران، بۆ تىيەپىنەران و سنوور شىكىنان.

(۵) - ﴿فَأَفْرَحَ مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، تىمەش ھەر كەس كە تىيىدابو لە بىرواداران دەر بازمان كىرد، (فَأَفْرَحَ)، (ف) دىسان (فَصِيحَةٌ)يە، واتە: چوۋين بۆ شارەكە و، تەماشامان كىرد و قسەمان لەگەل لوۋطدا (اللَّهُ) كىرد و، سەرەنجام ئەۋەى لە شارەكەدا ھەبوۋ لە بىرواداران، ۋەدەرماننان و دەر بازمانكىردن.

(۶) - ﴿فَأَوَدَّاعًا فِيهَا غَيْرَ يَتِّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، جگە لە مائىك لە مسوئەلئامان لەۋىدا چىنگ نەكەۋت، (ف) بۆ (تَفْرِيعُ)، واتە: دۋاى ئەۋەى بىر يارماندا بىروادارەكانى لى ۋەدەر بىيىن،

ته نیا یه ك مَال له مسولمانان تیدا بینی، لیره دا وشه ی (فَمَا وَجَدْنَا)، (وَجَدْنَا)، به مانای (عَلِمْنَا) یه، چونکه (وَجَدَ مِنْ أَخَوَاتِ ظَنٍّ)، (وَجَدَ) له دهسته خوشکه کانی (ظَنٍّ) یه و دوو بهرکار (مُفْعُول به) ی دهوین، بهرکار (مُفْعُول) ی یه که میان بریتیه له (مِنْ الْمُسْلِمِينَ) و، (من)، زیاد کراوه بۆ جه ختکرده وهی لابرده که تیماندا نه بینی و، تیدا چنگان نه کهوت، جگه له یه ك مَال له مسولمانان، بهرکاری دووهمی بریتیه له: (فِيهَا)، که له شوینی بهرکاری دووهم دانیشته، (فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا)، یانی: (فَمَا عَلِمْنَا فِيهَا)، تیماندا نه زانی، لهویدا چنگمان نه کهوت، جگه له یه ك مَال له مسولمانان.

(۷) - (وَرَكَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ)، لهویدا نیشانه یه کمان به جهیشت بۆ نهوانه ی له تازاری به تیش دهرسین، لیره دا که خوی بهرز ده فهرموئ: (فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) (۲۵) فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۲۶)، ئەمه تهوه ده گه یه نئ که (مُؤْمِن وَمُسْلِم)، یه کن واته: ئەم دوو وشه یه هاوو اتان، یان تیکه لکیشن، چونکه خوا ده فهرموئ: ههر که سیك له بروداران له شاره که دا هه بوو وه ده رمانان، به لām ته نیا مانیك له مسولمانانمان تیدا بینی، به لām باشت وایه بلتین: (الْمُؤْمِنُ الْمُصْدَقُ بِمَا يَجِبُ التَّصْدِيقُ بِهِ، وَالْمُسْلِمُ: الْمُتَقَادُ إِلَى مُفْتَضَى الْإِيمَانِ، متساویان).

(مُؤْمِنٌ)، واته: به راستدانه ری هه موو تهوه ی پتویست ده کات به راست دابتری، (مُسْلِمٌ) یش، واته: ملکه چبوو به پتی داخوازی تیمانه که، واته: تیمان دیسان ده پتیه وه به حاله تیکی په نهان و تیسلام ده پتیه وه به حاله تیکی ئاشکرا، تیمان په نهانه، به لām تیسلام ئاشکرایه، پایه کانی تیمان: بروا به خوا ﷺ، به فریشته کانی، به کتیه کانی، به پیغه مبه رانی، به پۆژی دواپی، به قه ده ر، تهوه ش هه مووی په نهانه له عه قل و دلدا یه، به لām پایه کانی تیسلام: شایه تمان به ته نیا په رستراوتیتی خوا و، به رده وانه کراوی موحه ممه د ﷺ، بهرپا کردنی پینج نوێزه کان، زه کات دان، پۆژووی مانگی رهمه زان گرتن، جه ج و عومره کردن، ههر پینجیان ئاشکران، له راستییدا تیمان و تیسلام جاری وایه ده چنه وه نئو یه ك، جاری واش هه یه جیا ده بنه وه، لیره دا چوونه ته نئو یه ك، به لām له سوورپه تی

(الحجرات) دا که ده فهرموئ: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لَّهُمْ تَوَكُّفُهُمْ وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾!

لهوئ لیک جیابوونه وه، له بهرچی؟ چونکه لهوئ ئیسلام ههروه که تهسلیم بوون و ملکه چپوونی وواله تیی هاتوه، ئیمانیش وه که نهو حه قیقه تانه ی ده چنه ئیو دَل و دروونه وه، ئنجا ئیسلامه تیی به مانا تیترو تهواوه که ی، ئیمانیشی تیدایه، هه ر وه که ئیمانیش به مانا تیترو تهواوه که ی ئیسلامیشی تیدایه، به لام جاری واش هه یه مسوئمانه تیی هه یه، به شیوه یه کی پرووکه شی و وواله تیی، وه که ه ی عه ربه خیله کییه کان و، ه ی مونافیه کان، به لام ئیمان نیه.

که ده فهرموئ: ﴿وَرَكَا فِيهَا ءَايَةٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، نیشانه یه کمان له ویدا به جهتیش، بو ئهوانه ی له ئازاری به ئیش ده ترسین، (فخرالدین الرازی)، ره حمه قی خوی لی بِن، که زورجار ورده کاری زور باش له تهفسیری ئایه تهکاندا ده کات، ده لَن:

(فِي الْآيَةِ خِلَافٌ: أَوْلَى: قِيلَ: مَاءٌ أَسْوَدٌ مُتَنَبِّئٌ أَنْشَقَّتْ أَرْضُهُمْ وَخَرَجَ مِنْهَا ذَلِكَ، ثَانِيًا: قِيلَ: حِجَارَةٌ مَرْمِيَّةٌ فِي دِيَارِهِمْ وَهِيَ بَيْنَ الشَّامِ وَالْحِجَازِ).

واته: له باره ی نه م نیشانه وه پاجیایی هه یه: یه که م: گوتراوه: مه بهست لهو نیشانه یه ی خوا به جیی هیشتوه له شوئنه واری گه لی لووط، نهو ئاوه ره شه بوگه نه به که له زهویه که بان دایه، زهویه که شه ق بووه، قلیشاده و، نهو ئاوه ی لی ده رچووه، دووه میان: گوتراوه: مه بهست له شوئنه واره که نهو بهردانه ن که هاویشتراون و له جیگه و رێگه و مال و حاله کانیاندا به جی ماون، که ده کهونه ئیوان شام و حجازه وه.

به لام به رای بهنده، مه بهست لهو نیشانه (آیه) و شوئنه واره تیکرای شوئنه واره به جیمماوه کانی ئاوه دانییه کانی گه لی فهوئاوی لووطن، که هه م ده ریچه ی مردوو (بَحْرُ الْمَيْتِ) ده گرته وه، هه م خانوو به ره کانیان که وه که کاتی خوی ئیمه له

بەسەرھاقى گەلى لىوولۇدا **الْعَلَمِ** كە لە سوورەتى (ھود)دا خىستمانە پۈۈ بە تەففىلى باسما كىردۈ، كە ئىستا شوئىنەوار دۆزەكان (مُكْتَشِفُونَ) دۆزىوانەتەۋە كە لە ژىرو بىنەۋەى دەرياي مردودۇ، شوئىنەۋارى خانوبەرە ھەيە و خانوبەرەكانىش ھەلگىپىرداۋەن، ۋەك خۋاى دادگەر دەفەرمۇئى: ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ ﴿۷۰﴾﴾ التوبة، خانوبەرە ھەلگىپىرداۋەكان، واتە: بناغەكەيان لە سەرىتە و سەففەكەيان لە خۋارىيە، پاشان بەردىان تىدا دۆزىونەۋە و ئىسقاىى مردوۋيان تىدا دۆزىونەۋە، كە ۋەك تىزابىان پىداكرابى بەۋ شىۋەيە سووتىنارون، ئەمە لەم سالانى دوايىدا دۆزراۋەتەۋە.

كەۋاتە: لە راستىدا ھەم دەرياچەكە شوئىنەۋارىكە، ھەم خانوبەرە ھەلگىپىرداۋەكانىان كە لەبنى دەرياكەدا ھەن، كە بە غەۋاسەى زۆر پىشكەۋتوۋ چۈۋنە بنى دەرياو تەماشايانكرد، ئەۋ خانوبەرەانە لەۋىدا ھەن و، ئەۋ بەردانەشيان دۆزىيەۋە، پەيكەرى ئىسقاىىشيان دۆزىيەۋە، كە بەردى پىكەۋتوۋ، ۋەك تىزاب كۈنى كىردۈ، دەرياچەى مردوۋوش، پىژەى خۋىى ھىندە تىدا زۆرە ھىچ زىندەۋەرىك و ھىچ ژياندارىكى تىدا نىە، نە ھى پروۋەكىى و نە ھى ژياندارى دىكە!! ئەۋانە ھەموۋيان ئەۋ نىشانەيەن كە خۋاى پەروەردگار دەفەرمۇئى: لەۋىدا بەجىمانەپىشتوۋ ﴿لِّلَّذِينَ يُحَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۷۱﴾﴾، بۇ ئەۋانەى لە ئازارى بە تىش دەترسىن و سزاي خۋاش بۇ ھەموۋ گەلانى ياخىى لە بۇسەدايە.

خۋا بە لوتف و كەرەمى خۋى ئىمە لەۋ كەسانە بگىپىرئ، كە ھەمىشە دەرس و پەندو عىبەت ۋەردەگىرن لە مېژوۋ و بەسەرھاقى ئەۋانەى پىش خۋيان، خۋا لەۋ كەسانە بمانگىپىرئ كە زىاتر لە نەئىيەكانى قورئان دەكۆلنەۋەۋە شارەزا دەبن، بەرچاۋ پۈۈن دەبن و، يارمە تىيشمان بدات زانىنەكەمان بگۆپىن بۇ توانىن و خالىيىۋونەكەمان لە خۇماندا بىكەينە حال.

مەسەلەى سىيەم:

ھەرۈھە لەبەسەرھاقى مووساشدا ﷺ، نىشانەى زۆر ھەن، لەسەر بالادەستىى خوا، بۆ ھەر شىتەك بىھەوئى بېھىتتەدى، بە تايەت زىندووگىرەنەوھى مردووان، كاتىك خوا ﷻ مووساى بۆ لای فىرەھون نارد، كە چى فىرەھون بە ھەموو ھىزىھە، يان بە ھۆى ھىزەكەيھە، پىشتى ھەلگىردو، مووساى بە جادووگەر ياخود شىت تۆمە تبارگىرد، بۆيە سەرەنجام خوا خۆى و سەربازەكانى گىرت و، فېرى درانە دەرياو، لە ھالىكدا كە فىرەھون كارىكى كىردبوو خۆى سەركۆنەى ھىنايە سەرخۆى:

خوا دەفەرمۆى: ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۖ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ مُرُوءَةً ۖ وَقَالَ لِسُحْرَآءِ مَجْنُونٍ ﴿٣٩﴾ فَخَذْنَاهُ وَخُرُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُبِينٌ ۖ ﴿٤٠﴾﴾

شىكىردنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، ھەرۈھە نىشانە ھەيە لە مووسادا كە بەبەكگەى پوونەوھ ناردمانە لای فىرەھون، (وَفِي مُوسَى)، ئەم (و)، بەسەرھاقى مووسا ﷻ دەگىرتەھە بۆ باسەى پىشتىر، كە ھەندىك لە زانايان دەلەن: دەگىرتەھە بۆ ئايەتى نىزىك لە خۆى كە دەفەرمۆى: ﴿وَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾، لە ئاۋەدانىي و ولاتىك كە گەلى لووطى تىدا دەژيا، كە خاپوورمان كىرد، نىشانە بەكمان تىدا بەجەھىشت بۆ كەسانىك كە لە سزاو ئازارى بە ئىشى خوا دەترسەن، ئىجا دەلەن: ﴿وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، ھەرۈھە نىشانە ھەيە بۆ ئەوانەى لە سزاو ئازارى بە ئىشى خوا دەترسەن، لە بەسەرھاقى مووسادا ﷻ، كاتىك پەواھمان كىرد بۆ لای فىرەھون، بە بەلگەيەكى پوون و ئاشكراۋە.

ئەمە رايەكە.

راپەكى دىكەش، كە من ئەوھم پى بەھىزترە ئەوھىيە كە ئەمە دەگەپتەوھ
بۇ ئايەتەكەي پېشووئ، كە خوا ﷻ فەرمووى: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِنِينَ ۝۲۰﴾ ۲۰ وَفِي
أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝۲۱﴾ ۲۱، لە زەويدا نىشانە ھەن بۇ ئەوانەي ېروايەكى جىي
دلتاييان ھەيە، ھەرۈھە لە خۇشتاندا بۇچى تەماشە ناكەن و سەرنج نادەن.

بە ھەمان شىۋە لە بەسەرھەق مووساشدا نىشانە ھەن، بۇ ئەوانەي خاۋەنى
دلتايين لە ئيماناندا، كاتىك رەۋانمان كەرد بۇ لاي فېرەھون بە بەلگەيەكى ېروون
و ئاشكراۋە.

ھەرۈھە راپەكى دىكەي سىيەمىش - كە ھى خۆمە- ھەيە، ئەويش ئەوھىيە
كە گېرئەوھەكە بۇ ھەردووكيان بى، ھى ئەيەتى ئمارە (۲۰) مان باسكردو باسى
گەل لىووط ﷺ ىش كە نىشانەيەكى تىدا بەجىھتلاۋە، نىزىكتە و ھەر لەو
سىياقەشدايە، كە برىتيە لە ئامازەكەردن بە بەسەرھەق ئەو شەش پىغەمبەرە
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھەر لە سىياقى بەلگە ھىئانەوھەدايە لەسەر ئەوھە كە
خوا ﷻ توانادارە لەسەر زىندووكەردنەوھى مردووان، ئەم ئيانە دىنبايە نابى ژيانى
مروقى تىدا كورت ھەلاتبى، بەلگە دەبى ژيانى دىكەي بەدوادابى، قۇئاغىكى
دىكە كە سزاۋ پاداشتى تىدا ئەنجام بەردى، خواش لەسەر ئەوھە ﷻ بە توانايە،
ئىنجا خوا دەفەرەموى: لە بەسەرھەق مووساشدا ﷻ كە رەۋانمانكەرد بۇ لاي فېرەھون
و بە بەلگەيەكى ېروون و ئاشكراۋە، بەلگەو نىشانە زۆرن لەسەر بالادەستىي خوا ﷻ،
پاشان لەسەر ئەوھە كە ئەم ئيانە دىنبايە نابى تاكە ژياتىك بى، بەلگە دەبى
ژيانى دىكە ھەبى و قۇئاغى دىكە ھەبى، كە مروقى لەو قۇئاغى دىكەدا لەسەر
چاكەكانى پاداشت دەدرىتەوھ، لەسەر خراپەكانى سزا بەدرىتەوھ.

خواش ﷻ كە مووساى ﷻ نارد بۇ لاي فېرەھون بۇ دوو ئامانج ناردى:

۱- بۇ ئەوھى پەيامى خوا بگەيەننى بە خۆي و بە گەلەكەي، چونكە مووسا ﷻ بەلنى
لە بەنوۋ ئىسرائىل بوو، يەككىك لە ئامانجەكانى كە چوو بۇ لاي فېرەھون، ئەوھىيە كە

دەفەرمۇي: ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ﴾ (۱۷) طە، ۋەچەى ئىسرائىلىم لەگەل
بئىرەو چىدى نازارو ئەشكەنجەيان مەدە، سۆغەرەو بىگارىان پى مەكە، ئەو ۋە ئامانجىكى
بوو.

۲- ئامانجىكى دىكەشى ئەو ۋە بوو كە پەيامى خوا بە فىرەھون و بە گەلى فىرەھون واتە:
قىبىيە كانى مىسپ بگەيەننى، ھەردووك ئامانجەكەى ھەبوون و، ھەردووكيان لە قورئاندا
باسكراون.

﴿سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، بە بەلگەيەكى روون و ئاشكراو، خوا ﷻ ناۋى لە بەلگە
ناۋە (سُلْطَان)، چونكە بەلگە دەستەلاى ھەيە بەسەر عەقل و دلى مەۋقدا،
ئەگەر مەۋق بىھەى لە ھەقى بگەپى و عەودالى ھەق بى، بەلگە عەقل و
دلى دەخاتە ژىر كۆنترۆل و پكىفى خۆيەو.

ئىنجا ئايا ئەو بەلگە روون و ئاشكرايە چىى بوو؟ ھەندىك گوتوويانە:
گۆچانەكەى بوو، ھەندىك گوتوويانە: دەستى بوو، چونكە خۋاى پەرۋەردگار
بە يەكى ھىناۋە: ﴿سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، بە بەلگەيەكى روون و ئاشكراو، ھەندىك
گوتوويانە: ئەو ۋە توتوۋىژو دىالۆگە بوو كە موسا ﷺ لەگەل فىرەھوندا
كردوويەتى، قسەى زۆر بەلگەدارو روون و ئاشكراى بۆ ھىناۋنەو، بۆ وىنە: كە لە
سوۋرەتى (طە) دا فىرەھون دەپرسى: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَى﴾، واتە: پەرۋەردگار تان
كىيە! ئەى موسا؟ پەرۋەردگارى تۆو ھاروون، چونكە فىرەھون خۆى بە
پەرۋەردگار زانىو! موساش ﷺ ۋەلامى دەداتەو: ﴿رَبُّاَ الَّذِى اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ
حَلْقًا، ثُمَّ هَدٰى﴾ (۵۰)، واتە: پەرۋەردگار مان ئەو زاتەيە بوونى بە ھەموو شىئە
داوۋە دوايىش رېئىمىي كىردو، واتە: بوونى بە ھەموو شىئە داوۋە ھىناۋىەتە
دى و پىكىشى خستو، چۆن بەرپوۋە بچى، ئەمەش ئامازىيە بە ھەردو بەلگەى
زۆر بەھىز كە لە ياساى ھۆكارىي و، ياساى پىك و پىكىي ۋەردەگىرىن، ياساى
ھۆكارىي كە دەلى: (ھەموو پەيداكرائىك پەيداكرىكى ھەيە)، ياساى پىك و پىكىي
كە دەلى: (ھەموو پىكخراۋىك پىكخەرىكى ھەيە).

بەلّام بە بۆچوونی من واباشترە بگوترى: مەبەست لە: ﴿سُلْطٰنٌ مُّیْنٌ﴾ ھەموو ئەو بەلگەو موعیزەو قسە مەنتیقیانە بوون کە مووسا علیه السلام پێی بوون بۆ لای فیرعەون، بەلّی بە تاک ھێناویەتی، بەلّام مەبەست پێی جینسی ئەو بەلگەو دەلیلانە، ئەنجا چ شتی بەرھەست بووبن، وەك گۆچانەكەى و دەستەكەى و شتەكانى دیکە، چ ئەو بەلگەو دەلیلانە بووبن کە لە کاتی وتووێژدا بۆی ھێناونەو.

(۲) - ﴿فَتَوَلَّىٰ رُكْبَهُ﴾، بەھیز و توانایەكە یەوہ پشتی ھەلکەرد، (فَتَوَلَّى)، یانی: پشتی ھەلکەرد، پشتی تێکەرد، پرووی وەرگێرا، (رُكْبَهُ)، (رُكْن) ھەم بە مانای لاتەنیشە دێ، (بِجَانِبِهِ)، وەك خوا دەفەرموی: ﴿أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ﴾ (۵۱) فصلت، مروّف ئەگەر لاتەنیشە لە شتی بکات، مانای وابە پرووی لێ وەردەگێری، (وَهُوَ عِبَارَةٌ عَنِ الْمُبَالَغَةِ فِي الْإِعْرَاضِ عَنِ الشَّيْءِ)، کە بریتییە لە زێدەپۆییکردن لە پشتکردنە شتێك دا، ئەگەر کەسێك شتێك رەفز بکات، دەگوتری: پشتی تێکەرد، کە مەرج نیە بە کردەوہ پشتی تێکەردبێ، بەلّام لەبەر ئەوہی ئەگەر ئینسان پشتی لە شتێك کرد، نایبێتی، نادیدەى دەگرێ، بۆیە ئەو تەعبیرە بۆ ئەوہ ھێناوەتەوہ، ھەراکام لە: (أَعْرَضَ بِجَانِبِهِ) و (نَأَىٰ بِجَانِبِهِ)، ھەردووکیان ھاتوون لە قورئاندا، (نَأَىٰ)، یانی: (أَبْعَدَ)، (أَعْرَضَ)، یانی: پرووی لێوەرگێرا، بەلّام بە لاتەنیشەوہ، چونکە بەر لەوہی ئینسان پشت بکاتە شتێك، پێشی لاتەنیشەى تێ دەکات، تاکو خۆی وەردەسوورپێتی.

یاخود: (رُكْبَنٌ)، وەك پێشتر گوتمان: بە مانای قوووت و کۆمەل و ھیزیش دێ، واتە: بەھیزەكەى و بە سوپایەكەى پشتی تێکەرد.

یاخود ﴿فَتَوَلَّىٰ رُكْبَهُ﴾، یانی: (فَتَوَلَّىٰ بِكُلِّ مَا أُوتِيَ مِنْ قُوَّةٍ)، بە ھەموو ھیزی خۆیەوہ پشتی تێکەرد.

کەواتە: سَنَ واتای ھەن:

۱- بە مانای پشت تێکەردن پروو لێوەرگێران.

۲- بە مانای بە ھۆی ھیزو سوپایەكە یەوہ بانگەوازەكەى مووسای رەفز کرد.

۳- بە مانای بە ھەموو ھیزو توانای خۆیەوہ، پشتی لە مووسا کرد علیه السلام.

۴- ﴿وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾، گوتیشی (مووسا) جادوگەرە یان شیتە، زانا یان گوتوویانە: فیرعەن بەس یەکیکیانی گوتە، یان گوتوویەتی: جادوگەرە، یان گوتوویەتی: شیتە، بۆیە هەندێک گوتوویانە: جارێک گوتوویەتی: جادوگەرە و جارێک گوتوویەتی: شیتە، یاخود هەردووکیانی گوتە، بەلام (أو) لێرەدا بە مانای (و)، یانی: گوتوویەتی: ﴿سِحْرٌ مَجْنُونٌ﴾، جادوگەریشەو شیتیشە، بەلام وا پێدەچێ ئەو مانایە راستر بێ کە جارێک بە جادوگەری ناوبردووە، جارێک بە شیتێ ناوبردووە، هەلبەتە فیرعەن بۆ خۆی زۆر چاک مووسای ناسیوە ﴿عَلَيْهِ﴾، هەمیشە ئەو دەستەلاتدارانە لە خەڵکی دیکە هۆشیارتر بوون، ئەگەر ویستبایان هەق بدۆزنەو، چاکتر هەقیان پەییاردووە، بەلام ئەو قسانە ی کردوون بۆ چەواشەکردنی خەڵک و، چاوپێچک خستە سەر چاوی خەڵک و بۆ خۆلکردنە چاویان، خۆناچی بۆ: مووسا پێغەمبەری خواپەو، ئەو بەلگانەش کە دەیانپێنیتەو هەق و، موعجیزەکانیشی خوا پێیداو! دەبێ تۆمەتێکی بخاتە پال، پاساوی ئەو بێ بروای پێ نەهێنێ، واتە: کۆی دوو قسەکانی کردووە، هەر کامێکیان لە قۆناغ و حالێ خۆیدا.

۵- ﴿فَاخَذْنَاهُ وَخُرُدَهُ﴾، ئیمەش خۆی و سەربازەکانیمان گرت، (مَجْنُون)، یانی: سوپا، خۆی و سوپاکەیمان گرت، گرتن لێرەدا بە مانای سزادانە، لەبەر ئەوەی ئەگەر کەسێ بیهوێ زەبر لە کەسێ بدات، پێشێ دەیگرێ، ئنجا زەبرەکە ی لێ دەوێشیت، یان هەر خودی گرتنەکە، مەبەست پێی سزادانەکەیه.

۶- ﴿فَتَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آيَاتِهِ﴾، فێرماندانە ئێو دەریا، (فَتَبَدَّلْنَاهُمْ: طَرَحْنَاهُمْ وَقَدَفْنَاهُمْ، يَمٌ) یانی: (بەر)، فێرماندان و هاویشتمانە ئێو دەریاو، وشە (تَبَدَّلَ): وەك پێشتر لە شیکردنەوێ وشەکاندا گوتمان: بریتیه لە فێرمانی شتێک و هاویشتنی، بەلام لە بە کەم بایەخیی و، بە کەم تەماشای کردنەو، بە گرنگیی پێ نەدانهو، وەك لە پەندی عەرەبییدا هاتو: (تَبَدَّلَتْ تَبَدُّلُ الثَّغْلِ الخلق)، واتە: فێرماندا، وەك چۆن پێلاوێکی شەرقی دەدرێ، لەبەر ئەوەی بە کەڵک نەماو، (مَنْبُود)، یانی: فێردراو بەسروکیی و کەم بایەخیی.

۷- ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾، لە حالێکدا ئەو گلهیی هێنا بوو سەر خۆی، (الْمُلِيمُ: الَّذِي جَعَلَ غَيْرَهُ لَهَا لَهُ) له: (مُلِيمٌ)، (الْآم، يُلِيمُ) واتە: گلهیی هێنا بە سەر خۆی و خۆی و لێکرد

كە لۆمە و سەر كۆنەى بىرى، كەواتە: (مَلِيْمٌ)، يانى: گلەيى ھېنەرە سەر خۇ چۈنكە تۈيۈرەوان ھەندىكىيان گوتوويانە: (الَّذِي جَعَلَ غَيْرَهُ لَئِيْمًا لَهُ)، ئەو كەسەى واى كىرە غەيرى خۇى گلەيى لى بىكەت و سەر كۆنەى بىكەت، ھەندىكىش گوتوويانە: (آتِ مَا يَلَامُ عَلَيْهِ)، شىكى كىرە لەسەرى سەر كۆنە بىرى كە بىرى بۈ لەوۋى بانگەشەى ئەوۋى كىرە: پەرەردىگارى خەلى مىسەرە تاكە پەرستراويانە، بانگەشەى ئەوۋى دەكىرە: ھەرچى بىلى ھەقەو، قەسە دەبى ھەر قەسەى ئەوۋى و، پىگەش نادەت كەس قەسەى دىكە بىكەت.

لەم سى ئايەتە موبارەكەدا، خوا ﷻ زۆر بە كورتىسى باسى بەسەرھەتى مووسا ﷺ، فىرەھون و دارو دەستەكەى كىرە، بەلام وەك جارى دىكەش گوتوومانە: ئىمە بەسەرھەتى مووسا ﷻ و ھاروۋى بىرى ﷻ، لە بەرانبەرىشياندا فىرەھون و دارو دەستەكەى، لە ھەردوۋ سوۋرەتى (القصص) و، سوۋرەتى (الأعراف) دا، لە سوۋرەتى (القصص) دا ئىمە لە ئايەتەكانى: (۱ - ۴۲)، پىنج قۇناغى سەرھەتى تەمەنى مووسامان ﷻ شىكىردوۋنەو، لەوۋىدا، لە سوۋرەتى (الأعراف) ىش، لە دوۋ تۈيى (۶۹) ئايەتدا لەو ئايەتەو كە دەفەرەمۋى: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ﷻ، تاكو ئايەتى (۱۷۱)، يانى: ئايەتەكانى: (۱۰۳ - ۱۷۱)، ھەشت قۇناغەكەى دىكەى ژيان و بەسەرھەتى مووسامان ﷻ خستۈنە روو، بەسەرھەتى مووسامان ھەموۋى كىرە بە سىزە قۇناغ و پىنجى سەرھەتى لە (۴۰) ئايەتى سەرھەتى سوۋرەتى (القصص) داو، ھەشتەكەى دىكەشى لە سوۋرەتى (الأعراف) دا، خستۈومانە روو.

مەسەلەى چوارەم:

هەر وەھا لە بەسەرھاتی گەلى عاد دیشدا نیشانەى زۆر هەن، کە خوا بايەكى بى خىرى ناردە سەريان و، هەر شتێك بەسەرىدا ھاتبایە، یتى نەدەگەراو، بەجى نەدەھىشت تاكو وردو خاشى دەکرد:

خوا دەفەر موو: ﴿وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۖ (١١) مَا تَذَرُونَ شَيْءًا أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالْعَمِيرِ ۖ (١٢)﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە سى برگەدا:

١- ﴿وَفِي عَادٍ﴾ هەر وەھا لە (گەلى) عاددا (نیشانە هەن)، ديسان ئەم (و)ە، گێرەر وەو و بادەر وەوێ ئەم رستەییە، بەپێى ئەو رایەى تێمە ھەڵمانبژارد، بۆ سەر دوو ئایەتى موبارەكى: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۖ (٢٠) وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۖ (٢١)﴾ واتە: لە بەسەرھاتی عاد دیشدا نیشانە هەن، بۆ ئەوانەى خواوەنى دنیایین لە ئیماندا.

بەسەرھاتی گەلى عاد دیش زۆر دەرس و پەندو عیبرەتى تێدان، کە پێغەمبەرە کەیان (ھوود) بوو ﴿الْحُودِ﴾، تێمە لە تەفسیری سوورەتى (ھود) دا بە درێژیى باسى بەسەرھاتی (ھوود) ﴿الْحُودِ﴾ و گەلەکەى عادمان کردو.

٢- ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾، کاتێک بايەكى نەزۆکمان ناردە سەریان، وشەى (عَقِيم)، لە (عَقْم) ھوہ ھاتو، (عَقْم): بە مانای (يُوبَسَة) واتە: وشکیەك کەوا وا لەو شتە بکات ھىچ ھالەتى کارتیکراویى نەبێ، بەلام دواى وشەى (عَقِيم)، ئەگەر بۆ مرووف یاخود بۆ ئازەل بێ بەمانای نەزۆک بەکارھێتراو ئەگەر بۆ (با) بێ، یانی: بايەك ھىچ خىرى پتوہ نە، دەلى: (وَالرِّيحُ الْخَلِيَّةُ مِنَ الْمَنَافِعِ الَّتِي تُرْجَى لَهَا الْخَيْرُ)، بايەك کە خالیى بووبێ لەو سوودانەى خەلك ئومیدیان لەسەر ھەلەدەچنێ بۆ با، ئایا ئەو ئومیدە خێرانەى لەسەر با ھەلەدەچنێ چين؟

که با ده توانی له بهینیان بهرئی، که مه بهست پیتی جه سته ی گه لی عاد بووه،
 ته گهرنا بۆ وینه: ته و بایه چیا له بهین نابات، زه وی له بهین نابات، ده ریا له
 بهین نابات.

که واته: که ده فهرموئ: ﴿مَا نَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالْزَمِيرِ﴾، هیچ
 شتیکی به جئ نه ده هیشت، به سه ریدا هاتبایه، مه گهر وهك پووش و په لاشی
 نه چنندراوو تیکه پارای لیده کرد، واته: ته و شتانه ی بایه که بۆیان نیردراوه به و
 شیوه یان لی بکات، ته مه پیتی ده گوترئ: تایبه تکردنی چه مکی نایه ته کان به
 حوكمی عه قل، جاری وایه خوا ﴿فَلَا﴾ هه و الهی عه قلئ مروقی ده کات و به عه قل
 دیاره که ده فهرموئ: هیچ شتیکی به جئ نه ده هیشت، مه گهر وردو و خاشی
 ده کرد، مه بهستی له هه موو شتیک نه بووه به گشتی، به لکو ته و شتانه ی
 بایه که نیردراوه وردو خاشیان بکات.

مەسەلەى پېننجه م:

باسى گەلى ئەموود، كە پېننجه مەرهەكىيان صالح ﷺ بۈۈ، ھەرۈھالە بەسەرھاتى گەلى ئەموودىشدا، نىشانە ھەن، چۈنكە لە فەرمانى خوا ياخشى بوون و سنوورسكىنيان كىرد، خواش بلىسەى ئاگرو ھارژنى ناردە سەريان و قەپر بوون و تاقيان لى ئەما:

خوا دە فەرموى: ﴿وَفِي تَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۚ﴾ ۱۳ ﴿فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْغَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۚ﴾ ۱۴ ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصِرِينَ ۚ﴾ ۱۵

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە چوار بىرگەدا:

(۱) ﴿وَفِي تَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۚ﴾ ئەم (و)ە دىسان ئەم پىستەيە، ئەم بەسەرھاتە دەگىرپىتەۋە بۇ سەر ھى پىتى، واتە: لە بەسەرھاتى گەلى ئەموودىشدا نىشانەى زۆر ھەبوون و ھەن، لەسەر بالادەستىي خوا و، لەسەر ئەۋە كە خوا ﷺ لە مەۋقان ناگەرپ، ۋەك بەرزەكى بانان بۇى دەربەچەن، بەلكو دواى مردن زىندوويان دەكەتەۋە بۇ ئەۋەى سزاۋ پاداشتىيان ھەب، ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۚ﴾، كاتى: پىيان گوترا: بۇ ماۋەيەكى كەم بەھرە ۋەربىگرن، ئايا ئەمە مەبەست پىي چىيە؟ لە سوۋرەتى (ھود)دا خوا ﷺ ئەۋەى لىرە بە كورتىي فەرموۋىتە، لەۋى رۋونى كىرەتەۋە، كاتىك صالح ﷺ دەچى بۇ لاي گەلى ئەموود و پەيامى خوايان پى رادەگەيەن، ئەۋانىش داۋاي موعجىزەيەكى لى دەكەن، ۋەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (الحجر)دا، بە تەفصىل باسى بەسەرھاتى صالح ﷺ و گەلەكەى ئەموودمان كىردە، داۋاي لى دەكەن موعجىزەيەكىيان بۇ بىتى، ئەۋىش دەل: موعجىزەكە چى بى؟ شاخىكى گەۋرەى لى دەبى، دەل: با لەۋ چىايە حوشترىكەمان بۇ بىتە دەرى ھەر تىستا، بەلەم بەچكەكەشى لەگەلداي، ئەۋىش داۋا لە ۋاى پەرۋەردگار دەكات، يەكسەر ئەۋ شاخە دەجوۋلى و حوشترىكى لى دىتەدەر، حوشترىكى زۆر گەۋرە

به چکه که شی به دواویه ده بن، دیاره هه ندیکان پروای پی دینن، به لام هه ندیکان پروای پی ناهینن و ده لین: نه وه جادوویه، ئیدی له بهینی خویاندا ده بیته کیشه، له وی به سه رهاته که مان به تفصیل باس کردوه، سه ره نجام خوی په روه ردگار گه لی ئه موود له بهین ده بات، چکه له وانیه پروایان به صالح (علیه السلام) هیناوه، ئنجا که ده فهرموئ: ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (۱۳) کاتی بیان گوئرا: تا کو ماوه به کی کهم بیگوزهرینن، نه وه له سوورته (هود) دا پروونکراوه ته وه که دوا ی نه وه ی ئه وان ره فزی په یامه که ی صالحیان کرد (علیه السلام) صالح هوشداری پیدان: ﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَذَابُ غَيْرِ مَكْذُوبٍ﴾ (۱۵) هود، واته: (صالح (علیه السلام) پیگوتن: بو ماوه ی س پی ژوان له مال و حالی خوتاندا ده میننه وه، نه وه به لئینیکه دروی تیدا نه کراوه، واته: نه گهر ههر له سه ره بیروای خوتان به رده وام بن، س پی ژوی دیکه چاوه پی بن، به لاتان بو دی، نه وانیش ههر گالته یان پیکردو، سه ره نجام:

(۲) - ﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾، ئه وان له فرمانی په روه ردگاریان یاخیی بوون، (الْعُتَا: الْيَكْرُ وَالشَّدَّةُ وَتَجَاوَزَ الْحَدَّ)، (عتو): بریتیه له خو به زلگری و سه ختی و سنوور شکینیی، که ده فهرموئ: ﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾، (وَضَمَّنَ «عَتَا»: مَعْنَىٰ أَعْرَضُوا، لِذَا عُدِّي بِ «عَنْ»)، (عتی)، به مانای: (تکبر) یان (تجاوز الحد)، به لام لیره: ﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾، وشه ی (عتی)، مانای (أَعْرَضَ) خراوه ته تیو، بویه به (عَنْ) به رکاری خواستوه، که واته: ﴿فَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾، یانی: خویان به زلگرت و سنوور شکینییان کردو پشتیشیان کرده فهرمانی په روه ردگاریان، واته: وشه ی (عتی)، به هو ی نه وه وه که به (عَنْ) به رکاری خواستوه، دوو واتای هه ن، و پرای واتا نه صلیه که ی خو ی که بریتیه له خو به زلگری و سنوور شکینیی، مانای پشت تیکردن و پرو وه رگیرانیشی هه ن.

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾، ئیدی بلیسه و هارژتیک گرتنی، چونکه (صاعِقَة)، که خویندراویشه ته وه: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعْقَةُ﴾، هه ردوو خویند نه وه که ی

هەن بە (النَّارُ الْمُحَرَّقَةُ)، ئاگرىكى سووتىنەر، مانا كراو، ھەندىكىش گوتوويانە: (الصَّيْحَةُ)، ھارژن و دەنگىكى گەورە، ھەندىكىش گوتوويانە: (كُلُّ عَذَابٍ مُّهِلِكٍ)، ھەر ئازارىكى فەوتىنەر، بەلام لە ئەصدا (صاعقة): بە ئاگرىك دەگوتىر لە ئاسمان بىتە خوار.

۳- ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾، ھەورە تىشقە و بلىسەيەك، ھارژنىك گرتى لە كاتىكدا تەماشايان دەكرد، لە ئاسمان را ھاتە خوار، ئىجا ئايا نەيزەكىك بووخوا ﴿يَهُو شَوْنَهُى ئەوانى داداۋە! ھەر چۆن بوو گرنگ ئەو دىە بلىسەيەكى ئاگر بوو، ھارژنىكى زۆر گەورەى ھەبوو، چونكە لە ھەندى شوين دەفەرموى: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ﴾ (المؤمنون، صيحه)، ھارژنىكى بىرەزاو دەنگىكى گەورە، ئەو بلىسە ئاگرەى لەو شوينەى داو، ديارە دەنگ و سەداو ھارژنىكى گەورەشى لى ھاتو.

۴- ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ﴾، كاتىك ئەو بلىسە ئاگرەو ئەو ھارژنە گرتى، نەيانتوانى ھەلسن، يانى: كە كەوتبوون، ھەر نەيانتوانى ھەلسنەو، ھ، ياخود نەيانتوانى ھەلسن و ھىچ جوړە ھەلسانتيكيان بۆ نەكرا، ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ﴾، چونكە خوا ﴿يَهُو نەيفەرمو: (فَمَا قَامُوا)، يان (فَمَا اسْتَطَاعُوا قِيَامًا)، بەلكو فەرموويەتى: (فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ)، واتە: ھىچ جوړە ھەلسانتيكيان نەتوانى، ئەم (من)، بۆ توخكردنەو ھەختكردنەو ھىچ جوړە ھەلسانتيكيان بۆ نەكراو، ھەر لە سەرەتاي ھەلسان تاكو كۆتايى.

واتايەكى دىكەى ئەو دىە كە نەيانتوانى ھەلسنە سەر پى، بۆ ئەو دى كە بەرگرى لە خويان بكەن، واتە: دوو واتاي ھەيە، يان بە ماناي ئەو كە نەيانتوانى ھەلسنەو كەوتبوون، ياخود نەيانتوانى راست بنەو ھەو بەرگرى لە خويان بكەن، ﴿وَمَا كَانُوا مُنْصَرِينَ﴾ (۱۵)، كەسش يارمەتى نەدان، كەسش سەرى نەخست، چونكە دەلى: وشەى (مُنْصَرِينَ: انْتَصَرَ مُطَاوَعٌ نَصَرَ، أَي: مَا نَصَرَهُمْ أَحَدٌ)، ھىچ كەس يارىدەى نەدان و پشتى نەگرتن، واتە: نە بۆ خويان توانيان ھەلسنە

پئی، چ بۆ ڤاکردن لەو سزایە، چ بۆ ڤووبەڤوو بوونەوێ و، نە کەشش هەبوو
یارمەتیان بدات و پشتیان بگری.

وہڪ پيشتر باسماڻ كرد: له تەفسیری سوورەتی (الحجر) دا بەسەرھاتی گەلی
ئەموودو پیغەمبەرەکیان صالح عليه السلام مان بە تەفصیل باسکردووە.

مەسەلەى شەشەم:

باسى گەلى نووح عليه السلام، ھەروھەا خواى کارزان و بالآ دەست، گەلى نووحىشى
پېشتەر فەوتاندوھ، چونکە لادەر و لاپرى بوون:

خو دەفەرموى: ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ (۱۶)

شىکردنەوى ئەم ئايەتە بە پېزە، لە دوو بېگەدا:

(۱) - ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾، گەلى نووحىشمان پېشتەر فەوتاندبوو، واتە: (أَهْلَكْنَا قَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ، وشەى (قَوْمَ نُوحٍ) خویندراویشەتەوھ: (وَقَوْمَ نُوحٍ)، ئەگەر (قَوْمَ) بى، واتە: (أَهْلَكْنَا قَوْمَ نُوحٍ)، (قَوْمَ): دەبیتە بەرکار بو کار و بکەر (فَعْلٌ وَفَاعِلٌ) بى قرتىزراو کە بە سیاق و سەلیقە دەزانرىن، ئەگەر (قَوْمَ) ى بى، دەگىردىتەوھ بو سەر ئەموود کە دەفەرموى: ﴿وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾، ئەموود لەبەر دوو ھۆکار کە (عُجْمَةٌ وَعَلَمِيَّةٌ) ن، ئەگەرنا شوینەکەى شوینى (جُرْه)، واتە: لە گەلى نووحىشدا نیشانە ھەن، کە پېشتەر فەوتاندمان، وەك چۆن لە گەلى ئەموودو گەلەکانى دیکەدا، نیشانە ھەبوون لەسەر بالادەستى خوا، لەسەر ئەوھ کە خوا عليه السلام لە مروّف دەپېچیتەوھو زىندووى دەکاتەوھو، سزاو پاداشت چاوەپى دەکات.

(۲) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بە دىنايى ئەوان کۆمەلکى لادەر و لاپرى بوون، ئەمە پاسا ھىنانەوھو، بەلگە ھىنانەوھىە لەسەر ئەوھى بوچى خوا عليه السلام گەلى نووحى فەوتاند؟ لەبەر ئەوھى لاپرى و لادەر بوون.

بەسەرھاتى نووح عليه السلام و گەلەکەيمان لە کاتى تەفسىرکردنى سوورەتى (ھود)دا،
بە تەفصیل باسکردوھ.

مەسەلەى ھوتەم و كۆتایی:

خو ئاسمانى بەھىزى بى سنوورى خۆى بنیات ناوہو، فراوانیشى دروست کردوہ، يان فراوانیشى دەکات و، زەویشى باش پان پاختەوہو، لە ھەر شتیکیش جۈۋى دروست کردوہ، بۆ ئەوہى مەۋقەکان پەند وەر بگرن و بیرىان بیتەوہ:

خو دەفەرمۆى: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَاقِينَ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (۱۷) ﴿وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمُنْهَدُونَ﴾ (۱۸) ﴿وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۹).

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَاقِينَ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ئاسمانىشمان بەھىز بنیات ناوہو بەرز کردۆتەوہ، (وَاسْتَعِيزَ الْبَنَاءُ لَخَلْقِ السَّمَاءِ كَأَثْقَنِ فِي نَظَرِ الْإِنْسَانِ) وشەى (بناء): لىرەدا بەكارھىزناوہ لە جىاتى (خَلَقِ) ھىنانە دى، چونكە ئاسمان كە مەۋق تەماشای دەكات، وەك گومبەزىكى بەرزە بەسەر سەرى دادراوہ، وەك لە (الرحمن) دا فەرموو يەتى: (والسمااء رفعها) ئاسمانىشى بەرز کردۆتەوہ واتە: ھىناو يەتە دى، بە بەرزى، (وَالْأَيْدِ: الْقُوَّةُ، وَأَصْلُهُ جَمْعُ يَدٍ، خَلَقْنَاهَا بِقُوَّةٍ قَرِينَةٍ)، وشەى (أَيْدِ) بە ماناى (قُوَّة) ە، بەلام لە ئەصلدا كۆى (يَد) ە، كە بە (أَيْدِ) كۆدەكرىتەوہ، بەلام لىرەدا (أَيْدِ) بە ماناى ھىزە، واتە: بە ھىزىكى تاييەت بە خۇمان ئاسماھان دروستكر، وشەى ئاسمانىش كاتىك بە تەنيا بى، مەبەستى كۆى گەردوونە، كە باسى زەو يىش دەكرى، ديارە زەوى شتىكى بچووكە لە نىو گەردووندا، بەلام بۆ ئىمەى دانىشتووانى زەوى، زەوى گرنگترە لە ئاسمان، چونكە ئىمە لەسەر زەوى دەژىن و ئاسمانىش بە سەر سەرمانەوہ يە وەك سەققىك تەماشای دەكەين، ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ (۲۲) ﴿الْأَنْبِيَاءُ، ئەگەرنا وەك واقع، زەوى ئىمە شتىكى زۆر بچووكە لە نىو گەردووندا، خواش ﴿وَالْأَنْبِيَاءُ﴾ وشەى (سَمَاء) ى بۆ گەردوون، بەو چەمكە باوہى ئىستا ئىمە لەم پۆزگاردەدا بەكارى دىنين، بەكارى دىنى.

۲- ﴿وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾، تېمە توانای بى سنوور و فراوانیشمان ھەيە، يان تېمە فراوانیشمان کردو، چونکە (والموسع: اسم فاعل من أوسع، إذا كان ذا وسع، أي: قُدْرَةٍ)، کەواتە: ﴿وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾، واتە: تېمە دەسەلاقی فراوانیشمان ھەبوو، یاخود تېمە ئاسماغان فراوانیش کرد، یاخود: فراوانیشی دەکەین.

۳- ﴿وَالْأَرْضُ فَرَشْنَهَا فَنِعَمَ الْمَنُودُونَ﴾، زەویشمان ڕاخستو، تېمە باشتەین ئامادە کەین، باشتەین ڕاخەر بووین بۆ زەوی، (والفرش: بسط الثوب)، (فرش): بڕیتە لەوہی پۆشاکتیک بڵاو بکەیتەو، (وَالْأَرْضُ فَرَشْنَهَا: جَعَلْنَاهَا مَبْسُوطَةً)، زەوییمان پان ڕاخستو.

۴- ﴿فَنِعَمَ الْمَنُودُونَ﴾، تېمە باشتەین ئامادەکەر و ڕیکخەر بووین، بۆ زەوی، باشمان ڕیکخستو و ئامادەمان کردو بۆ ئەوہی مەووف بتوانی لە سەری بژی، ھەرۆھە جەندیش لەگەڵ مەووفدا.

۵- ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾، لە ھەموو شتیک جووتمان ھێناوہتە دی، بە لکو پەند وەر بگرن.

تېمە دواتر لە کورتە باسکدا باسی ئەوہ دەکەین، ئاسمان گەردوون چوون لیک دەکشێ؟ ھەرۆھە باسی جووتیەتی دەکەین لە ھەموو دروستکراوہکانی خوادا ﷻ، بۆیە لێرە بە کورتی مانامان کردن، ئایەتە موبارەکە کائەمان ماناکردن و، پێشتریش باسی زەوییمان کرد لە تەفسیری ئەو دوو ئایەتە موبارەکەدا: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾﴾.

کورتەباسیک لەبارەى

لێککێشانی ناسمان (گەردوون)هوه

لەبەر تیشکی ئەو ئایەتە موبارەکەى سوڤهتی (الداریات) دا: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَا بِأَنفِیْرِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾^(١)، واتە: ناسمانان بەهێز هێناوەتە دی، [بنیامان ناوە و بەر زمان کردۆتەوه] و ئیمە فراوانکەریشیین.

تۆنژەرەوانی پێشوو لە قورئان، پوونکەرەوانی ئایەتەکانی قورئان، بەس ئەو مانایەیان لێگرتۆت، کە خوا ﷻ دەفەر موی: ناسمانان بەهێز دروستکردووە و بە فراوانیش دروستمان کردووە، یاخود: ئیمە خاوەن دەسەڵاتی فراوانیشین، بەلام ئەم تەعبیڕە (وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ)، کە (مُوسِعٌ)، ناوی بکەر (اسم فاعل) و خوا ﷻ بە کۆ هێناویەتی، هەر وەک چۆن ئەو مانایە هەڵدەگرێ، ئیمە فراوانکەریشین، واتە: بە فراوانی دروستمان کردووە، ئەوەش هەڵدەگرێ کە ئیمە بەردەوام فراوانیشی دەکەین، ئنجا ئەوە ئیستامەیلەو بوووەتە راستییەکی زانستیی و، پیشتر بێردۆزەیهک بوو کە گەردوون لێک دەکشێ، وشەى (سماء)یش لە قورئاندا بە مانای گەردوونە بە زاراوی ئیستا، لە مەوسووعەى: (دەرەشاوەی ئیمان و پووجەلى ئیلحاد، لەبەر پۆشنای زگماک و عەقڵ و زانست و وهحیی)دا، باسمان کردووە، کە (د. زغلول النجار)، لە کتییى (من آیات الإعجاز العلمي)^(٢)، لە ژێر ناوونیشانی: (بداية تعرف الإنسان على ظاهرة توسع الكون)، سەرەتایەکانی ناشنابوونی مرووف بە دیاردەى فراوانبوونی گەردوون، لە حەوت خالدا، ئەوەى ئەو گوتوویەتی، بە پوختیی و گوشارویی دەیخەمە ڤوو^(٣):

(١) کە لە سالی (٢٠٠٥)ز دا لە (دار المعرفة)، (بیروت، لبنان)، چاپ کراوە.

(٢) هەر وەها ڤروانە کتییى (السماء فی القرآن) ص (٨٤-٨٩) ط ٢٠٠٥/م هەر هی (د. زغلول محمد النجار).

یەكەم: ھەتا سەرەتای دەییە دووھ لە سەدەیی بیست، زانیانی گەردووناس پێیان وابوووە کە گەردوون چەسپاوە ناگۆڕێ، ئەوەشیان کردبوو بە دەستەگیرە بەلکەیک لەسەر نکوولیی کردن لە بەدیھێنەر، دەیان گوت: ئەم گەردوونە چەسپاوە، گۆرائی بەسەردا نایەت، ھاتۆتە دی، ئە سەرەتای ھەیەو، ئە کۆتایی ھەیە و، پێویستی بە بەدیھێنەر ناکات.

بەلام دواپی لە سەرەتای سەدەیی بیستدا زانیایەکی ئەمساوی بە ناوی (دوبلەر)، بیردۆزیەکی پیشکەش کرد، بەو جۆرە کە گوێ: کاتیك شەمەندەفەرێك دیدە (صافرة) لێ دەدات، ئەگەر ئەو شەمەندەفەرە بەرەو ڕووت بێ دەنگەکە ی جار بۆ جار بەھێز دەبێ، بەلام کە لێت دوور دەکەوێتەوە، جار لە دوا جار بێ ھێز دەبێ، دواپی ئەو بیردۆزیە ی ھێنا چەسپاندی بەسەر شەپۆلەکانی تیشکیشدا، کە تیشکێک بەرەو ڕووی مڕۆف دی، ئەگەر بەرەو ڕووت بێ، وردە وردە بە لای شینی دادەشکێتەوە، واتە: بە لای تیشکی بەھێزدا، بەلام ئەگەر لێت دووربکەوێتەوە، وردە وردە سووری دەچێت، کە ئەمە بە عەرەبی پێی دەگوترێ: (الزُّحَّة الزُّرْقَاء، وَالزُّحَّة حُمْرَاء)، یان (الإنزیاخ نحو الأزرق، والإنزیاخ نحو الأحمر)، واتە: شکانەو بەرەو شینی، یان شکانەو بەرەو سووری.

ئەمە سەرەتای ئەو بیردۆزیە کە بریتیە لە فراوانبوونی گەردوون، کە ئیستا تا راددەیکە بوو تە راستیەکی زانستی و، لە قوناغی بیردۆزە ھەلبردووە.

دووھەم: لە سالی (١٩١٤ز)دا زانی گەردووناسیی ئەمریکی (سلایقەر)، زانی کە دەگونجێ ئەوەی (دوبلەر) گوتوویەتی، وەک بیردۆزیەك، بیچەسپێت بەسەر تیشکی ئەو ئەستێرانیەدا، کە بۆمان دی، ئەو ھەمەشەکانە دوورەکانەو، بۆی دەرکەوت کە زۆربەي ئەو کەھەشانانە، ئەو بە دووربینەکی لێمان دوور دەکەونەو، دواپی لە سالی (١٩٢٥) زاینیدا، ھەر (سلایقەر) توانی بیسەلمێتی چل دانە لەو کەھەشانانە کە ئەو توانیویەتی بە دووربینەکان بیانبینی، بە خێرایەکی زۆر لە کەھەشانەکی ئیمە دوور دەکەونەو^(١).

(١) واتە: کەھەشانی کاکیشان، (مجرة درب التبان)، کە فارسی پێی دەلێن: (راھی شیری) و عەرەبی پێی دەلێن: (درب التبان)، واتە: پێی کاکیشان و، کوردیش ھەر دەلێن: پێی کاکیشان و ئینگلیزی پێی دەلێن (Milk way)، پێی شیریی.

سۈرەم: لە سالى (۱۹۲۹ز)دا (ئىدوين ھېل)، گەيشتە ئەنجامگىرىيەكى ورد، كە بە غەرەبىي ۋەك ياسايەك تەعبىرى لىكراۋە: (سرعة تَبَاْعُدُ الْمَجْرَاتِ عَنَّا، تَتَنَاسَبُ تَنَاسُبَ طُرْدِيَانٍ مَعَ بَعْدِ مَسَافَتِهَا عَنَّا، وَالَّذِي عَرِفَ وَبَعْدَ يَاسِمِ قَانُونِ هِبَل)، ۋاتە: خىزىيى دوور كەۋتەۋەي كەھكەشانەكان لە ئىمە، گونجاۋە بەگونجاۋىكى راستەۋانە، لەگەل ئەندازەي دوورىيان لىمان، ۋاتە: ھەتا لىمان دوورتىرەن، خىراتر دوور دەكەۋنەۋە و، ھەتا لىمان نىزىكتىرەن خىزىيى دوور كەۋتەۋەكەيان كەمتەرە، ئەمە دۋايى بە قانۋونى ھەبل ناسرا.

سەرەنجام تۋانى بەھۆي ئەو ياسايەۋە سى و دوو (۳۲) دانە لەو كەھكەشانانە كە لىمان دوور دەكەۋنەۋە، چەندە دوور دەكەۋنەۋە، ئەۋەش بېپۆي، دۋايى زانايەكى دىكە بە ناۋى (ملجن ھۆماسۋن)، لە ويلايەتى كالىفورنىيا لە باسكىدا لە سالى (۱۹۳۴)، زانىيدا بىلۋىكرەدەۋە كە ئەۋە شىتىكى زاندرۋە و راستىيەكى ماتماتىكىيى و گەردووناسىيە، كە كەھكەشانەكان لىمان دوور دەكەۋنەۋە.

چۈارەم: لە سالى (۱۹۱۵ز) زانىيدا (ئەلبرت ئەنىشتاين)، كە خاۋەنى بىردۆزەي پىژەيى (النظرية النسبية) يە، بىردۆزەكەي خۆي بىردۆزەي پىژەيى گشتىي باسكىد كە باسى سىرووشى ھىزى كېشىندە دەكات و، باسى ئەۋەش دەكات كە ئەم گەردوونە چەسپاۋە ناگۆرې و، گۆراني بەسەردا نايەت، بەلام دۋايى (ئەنىشتاين) زۆر تۈۋشى داچلەكان بوو، كاتى تەماشاي كىد، ھەر ھاۋكىشەكانى خۆي ئاماژە بۈۋە دەكەن، كە ئەم گەردوونە بەردەۋام دەكشى و لە فراۋانبوون دايە و پىككەتەكانى لىك دوور دەكەۋنەۋە، پىشتىر كە (ئەنىشتاين) بىردۆزەيەكى دانا بە ناۋى ئەگۆرى گەردوونىي (الثابت الكوني) كە گەردوون ناگۆرې و چەسپاۋە، دۋايى بۆ خۆي دانى پىداھىتىنا گۆتى: گەۋرەترىن ھەلەي زانستىي كە لە ژيانىدا كىردۈۋىەتى ئەۋە بوۋە، وايزانىۋە گەردوون چەسپاۋەۋ گۆراني بەسەردا نايەت و لە شۈتىي خۆيەتى.

دۋاتىر زاناي ھۆلەندىيى (ۋىليام دى سىتېر) باسكىي لە سالى (۱۹۱۷ز)دا بىلۋىكرەدەۋە تىپىدا گەيشتە ئەۋە ئەنجامگىرىيەي، كە گەردوون لىك دەكشى، ئەۋەشى ھەر لە بىردۆزەي پىژەيى ئەنىشتاين خۆي ھەلپىتچا.

پېنجەم: لەو کاتەوه، (واتە: لەو کاتەوه کە ئەو زانایانە ئەو بېرۆکەیان وەك بېردۆزەیهك خستە بازاری زانستەوه)، ئیعتقاد پەیداکردن بەوێی کە گەردوون لێك دەکشێ، ورده ورده لە ئیوان زانایان بڵاوبووه، چونکە لە سالی (۱۹۱۴) دا سلايقەر، ئەو بېردۆزەیهی بۆ یەكەمجار باسکرد، دوایی لە سالی (۱۹۱۷) دا (دی سېتر) باسکرد، دوایی (هەبْل) دوای (هیوماسیۆن) و، کۆمەڵێکی دیکە لە زانایان کە لە پرووی فیزیو لە پرووی گەردوونناسییەوه لێ دەکۆڵنەوهو، لە نیویشیاندا (ئەنیشتاین) دانیان بەو راستیە داھێنا، کە گەردوون لێك دەکشێ و وەك پېشتر گوتبوویان: چەسپاوی نیه، بەلکۆ لە حالەق لێك کشان داپەو، کەهەكەشانەکان لێك دوور دەکەونەوه.

شەشەم: زانایان بۆیان دەرکەوت ئەو کەهەكەشانانە لێمان دوور دەکەونەوه، بە خێرای (۶۰،۰۰۰) کەم لە چرکەیهکدا، تاکو (۲۷۲،۰۰۰) کەم لە چرکەیهکدا و لەو ئێوانەدا، تېشك (۳۰۰،۰۰۰) کەم لە چرکەیهکدا دەپێی، ئەو کەهەكەشانانە هەیانە (۲۷۲،۰۰۰) کەم لە چرکەیهکدا، لە کەهەكەشانانەکە ئێمە دوور دەکەوێتەوه، ئەوێش هەمووی بە کێشان و پێوان و، بە هاوکێشە مامەتیکیهکان ئەوێان ئەندازەگیری کرد.

هەوتەم و کۆتایی: سەلمێترانی فراوانبوونی گەردوون، وایکرد مەوقایەتیی چاوی بەو قەناعەتە پێشیدا بگێرێتەوه، کە پێی بوو گەردوون حالەتێکی چەسپاوی نەگۆراوی هەیهو، نەهاوتۆتە دی و لە بەینیش ناچێ و، پێویستی شێ بە بەدیھێنەر نیه! هەندێک لە مولحیدەکان ئەوێان کرد بووه بەلگە، بەلەم دەرکەوت کە بە پێچەوانەوه: گەردوون لێك دەکشێ و لێكکشانێ گەردوونیش پشتراستی بېردۆزە تەقینەوهی گەورە (Big bang) دەکات، کە ئەوان وایان ناو لێناوه، هەرچەندە من لە مەوسووعە (ئیمان و ئیلحاد) دا باسم کردوه، کە ئەوه تەعبیریکی راست نیه بۆ ئەو حالەتە دروستبوونی گەردوون، کە دەلێن: تۆو یان هێلکەه گەردوونیی شتێکی زۆر زۆر بچوک بووه، ئەوپەری گەرم و ئەوپەری قەبارە بچووک و لە ماوێهێ ئەوپەری کەمدا تەقیوێتەوه، لە ئەنجامی تەقینەوهیدا، ئەم گەردوونە ئێمە دروست بووه، ئەو بېردۆزەیه ئیستا لە راستییهکی زانستی

نیزیک بوۋەتەۋە، زۆربەى فیزیکیيەکان و گەردووناسەکان قەناعەتیان وایە، ئنجا ئەو بىردۆزەيە رېك تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەكەى سوورەتى (الأنبياء)، دەکات، ئایەتى ژمارە (۳۰): ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۚ﴾، ئایا ئەوانەى بېپروان نابینن کە ئاسمانەکان و زەوى يەك بوون و، ئیمە لیکمان جیا کردنەۋە، ئاسمانەکان يەك بوون (رَتْقًا) پیکەۋە چەسپاو بوون و لیکمان جیاکردنەۋە (ففتقناهما) بىردۆزەى (بېگ بانگ) یش دەلن: ئەو تاكى گەردوونیيە کە بە ئینگلیزی (singularity) پێدەلین ئەو (singularity) سینگولارتییە، ئەو تاكى گەردوونیەۋ، ئەو هیلکەى گەردوونیيە، ئەو تۆۋى گەردوونیيە، تەقیۋەتەۋەۋ سەرئەنجام ئەم گەردوونەى ئیمەى لى دروستبۋە.

کەواتە: ئیمە تاكو بەرەۋ دوا بېینەۋە، گەردوون بچووك دەبیتەۋە، هەتا کاتى پى بچى، گەردوون فراوانتر دەبى، هەتا بۆ دواۋەى بېینەۋە، گەردوون بچووكتر دەبیتەۋە، ئىستا زانایان دیارییان کردو دەلین: سەرەتای دروستبوونى گەردوون دەگەرپتەۋە بۆ (۱۳) ملیارو ۷۰۰ ملیۆن سالى لەمەو پېش، يان (۱۳) ملیارو ۸۰۰ ملیۆن سالى لەمەو پېش لەو کاتەدا ئەو سینگولارتییە، کە خاۋەنى ئەۋپەرى گەرمی، کە ئەسلەن وینا ناکرى لە مېشکدا، ئەۋپەرى قەبارە بچووكی کە زۆر زۆر لە ئەلیکترۆنیش بچووكتر بوۋە، لە ماۋەيەكى زۆر زۆر کەمدا کە ئەسلەن تەسەۋۋر ناکرى، تەقیۋەتەۋە، لەو کاتەۋەش کە تەقیۋەتەۋە بەردەوام ئەو گەردوونەى ئیمە لىك دەکشى، کەواتە: هەم ئایەتەكەى سوورەتى (الأنبياء) کە دەفەرمۆى: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۚ﴾، واتە: ئایا ئەوانەى بېپروابوون نابینن کە ئاسمانەکان و زەوى يەكبوون، لیکمان جیاکردنەۋە، هەرۋەها ئەم ئایەتەى سوورەتى (الذاریات) کە دەفەرمۆى: ﴿وَالْمَاءَ يَنْتَهِى بِأَنْبِيَاءٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾، ئیمە ئاسماهان (يان گەردوونمان) بەهیز دروستکردوۋە لیکشى دەکشینەۋە.

هەلبەتە ئێمە زانست ناکەین بە بەلگە لەسەر راستیی قورئان، بەلکو قورئان بەلگەیه لەسەر ئەوەی فلان بیردۆزی زانستی ئایا راست دەردەچێ، یان نا؟ بەلام وەك بەرچاو پروونیەکی شەه لوستی گەردووناسیی بزانی و لەبەر ئەوەی ئێمە دنیاشین، هەتا زانست بەرەو پیشەوە بچێ، راستییەکانی کە وەحیی خوا فەرمووی، زیاتر دەردەکەون، وەك خوای بەرز لە سوورەتی (فصلت) دەفەرموێ: ﴿سُرِّيهِمْ ءَايَاتُنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۚ﴾ واتە: لەمەودوا نیشانەکانی خوێمانیان لە ئاسۆیەکان و لە خوشیاندا، پیشان دەدەین، تاكو بۆیان دەربکەوێ کە قورئان هەقە، کەواتە: تاكو زانست بەرەو پیشی بچێ حەقانیەتی قورئان زیاتر دەردەکەوێ.

كورتە باسیك له باره‌ی

هه‌بوونی جووتیه‌تی له سه‌رجه‌م دروستكراوانی خوادا

ئنجبا با بیینه سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ی دیکه، که ئه‌ویش ئیجازه‌ی زانستی یتدایه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۱) ۱. له هه‌موو شتیک جووتیکمان دروستکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و، په‌ند وه‌ر بگرن، سه‌ره‌تا پیویسته ئه‌وه بیین: که ئه‌م راستیه له چه‌ند شوئینکی دیکه‌ی قورئاندا باسکراوه، به‌پیتی ئه‌وه‌ی من سه‌رنجی ئایه‌ته‌که‌مانداوه، له چوار شوئندا ئه‌م راستیه باسکراوه:

یه‌که‌م: له سوۋرەتی (الرعد) دا، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۲) ۲. واته: خوا ئه‌و زاته‌یه زه‌وی پان راخستوه چیا‌یه‌کان و ڕووباره‌کانیشی یتدا داناون و، له هه‌موو میوه‌کاندا جووتی خولقاندوون، هه‌موو میوه‌کانی به‌ جووت خولقاندوون...

که کاتی خو‌ی ئیمه له تەفسیری سوۋرەتی (الرعد) دا شتیکمان له‌و باره‌وه باسکردوه.

دووه‌م: له سوۋرەتی (یس) دا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳) ۳. واته: پاکی بۆ ئه‌و زاته‌ی هه‌موو جووته‌کانی هیناونه دی، له‌وه‌ی زه‌وی ده‌پروئینی و، له خۆیان و، له‌وه‌ش که نایزانن، که ئیمه له کاتی تەفسیرکردنی سوۋرەتی (یس) دا، له‌و باره‌شه‌وه دیسان شتیکمان باسکردوه.

سییه‌م: ئه‌م ئایه‌تی ژماره (۴۹) ی سوۋرەتی (الذاریات) که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۱) ۱. واته: له هه‌موو شتیک جووتمان هیناوته دی، بۆ ئه‌وه‌ی په‌ند وه‌ر بگرن.

چوارەم: لە سوورەتی (الفجر) دا که خوا دەفەرموی: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾ و ﴿لَيْلٍ عَشْرٍ ۝۲﴾ و ﴿السَّعْدِ وَالْوَعْدِ ۝۳﴾ و ﴿إِذَا يَسِرُّ ۝۴﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَمْرِ ۝۵﴾، سوونڊ بە جووت و بە تەك، تەكەكە خۆیە ۝۶ و جووتەكەش جگەلە خۆیە و هەموو دروستكراوه كان جووتن.

هەلبەتە هەر كەسە بە پیتی زانیاری و شارەزاییەك كە لە پۆژگاری ئەو دا هەیە، دەتوانی قورئان تەفسیر بكات، هەر بۆیە توێژەرەوانی قورئان ئەوانەیان كە فەرهەنگ و پۆشنییری و زانستی پۆژگاری خۆیان باشتەر هەزم و ئیستیعاب كردو، چاكتر توانیویانە هەندێك لە ئایەتەكانی قورئان كە پەکیان لەسەر زانست كەوتووە بۆ پوونكرندنەویان، تەفسیریان بكەن، بۆ وینە: (فخرالدین الرازي) لەبەر ئەوەی پیاویكی مەسووعی و شارەزا بوو لە بواری زانستەكانی پۆژگاری خۆیدا، دەبینن باشتەر توانیویەتی لە هەندێك لە ئایەتەكان تییگات و، هەندێك لە پاستییەكان كە قورئان ئاماژەیان پێ دەكات، پاستییە زانستیەكان، پەییان پێ بەری، هەروەها (أبو حامد الغزالي) (ابن تیمیة) پەحمەتی خۆیان لێ بێ، بەلام ئەوانەیان كە زۆر شارەزای زانست و نەبوون شارەزای فەلسەفە و حیکمەت نەبوون، شارەزای گەردوونناسی نەبوون، بە زانیاریەكانی پۆژگاری خۆیان شارەزا نەبوون، هەندێك لە ئایەتەكانیان بە جوړێك تەفسیر كردو، لەگەڵ زانستدا تێك بگیری.

هەلبەتە خەتای ئایەتەكان نەبوو، و، خەتای كەم تفاقیی ئەو توێژەرەوێ هەبوو، كە شارەزای زانست نەبوو لە پۆژگاری خۆیدا، چونكە زانست هەرچۆن بێ وردە وردە گەشە دەكات و فراوان دەبێ، ئەوانەش كە لە پۆژگاری خۆشیاندا فیکر و زانستی پۆژگاری خۆیان، باش وەخوگرێتو، توانادارتر بوون، لە تێگەشتنی هەندێك لە ئایەتەكان، كە پتویستییان بە عەقڵیكی زانستیانە هەیە، بۆ لێتێگەشتن.

تایا زانیانی پېششی ئەم حالەتی جووتیەتی لە ھەموو شتیکدا، چۆن تەفسیریان کردووە؟ ئەوان - کە تەفسیرەکەشیان راستە - گوتووینا: ھەموو دروستکراوەکان جووتن، ئاسمان و زەوی، دنیاو دواڕۆژ، ڕووح و جەستە، راست و چەپ، سەر و خوار، پاش و پێش، ساردو گەرم، ھاوین و زستان، بەھەشت و دۆزەخ، ھەروەھا پیاو و ئافرەت، نێرو مێ لە ئازەلاند، بێگومان ئەووە راستیشە، کە ھەموو دروستکراوەکان جووتن، ھەموو دروستکراوەکان لە بەرانبەر یەکدییان، بەلام ئایا ئەووی خوا دەفەرموێ: ھەموو شتیکمان بە جووت دروست کردووە، ھەر تەنیا ئەوەندە چەمک و واتایە ھەیە؟ بە دلتیایی نەخێر، کاتی خووی زانراوە کە مەرۆف و ئازەل نێرو مێیان ھەیە، ھەروەھا مەرۆف زانیویەتی کە دارخورما ئێرەو مێیە ھەیە، ھەندیک لە ڕووەکەکان زانیویەتی ئێرەو مێیان ھەیە، ھەروەھا زانیویانە کە بەھووی پەپوولەو مێش و مەگەزو ھەنگ و ئەوانەو، تۆوی ئێرە کە بۆ مێیە کە دەچیت و مووتوربە دەبێ، ھی دار خورما مەرۆف بە خووی تۆوی ئێرە کە ی بردووە بۆ مێیە کە، ئەوانە دیار بوون، بەلام ئیستا زانست دەریخستووە ئەو ڕووەکانەش کە ئێرە مێیان ئاشکرا نێ، ئەوانیش ئێرە مێیان ھەیە، ھەیه ئێرە مێیە کە لە ئێو خۆیدا، ھەندیک لە ڕووەکەکان ھەیه ئێرە مێیە کە لە ئێو خۆیدا و لە ئێو خۆیدا مووتوربە دەبێ، ھەروەھا ئیستا زانست دەریخستووە کە ماددە ی ئیانیش ھەر جووتی ھەیه وە ک خوا دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ (وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، ھەموو شتیک، دیارە خوا ﷻ بە خۆرای نەیفەرموو، واتە: ھەر شتیک کە ھەیه، ژياندارو بێ ژيان ھەمووی بەجووت خولقاندووە.

ھەروەھا ئایەتە کە ی سوورەتی (یس) کە دەفەرموێ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۱)، واتە: پاکیی بۆ ئەو زاتە ی ھەموو جووتەکانی ھیناونە دی، لە خۆیان لەووی زەوی سەوزی دەکات، لەووەش کە نایزان، لەووی نایزان، دەگونجی بلیین: ئەو کاتە نەیانزانیو

كە ماددەش كە لە گەردیلە پێك دئی، كە گەردیلەش لە نێو خۆیدا موجیب و سالیبی هەیه، پڕۆتۆن بارگەیه كی موجیبی هەیه، ئەلیكترۆن بارگەیه كی سالیبی هەیه، نیوترونیش بێ بارگەیه، ئنجا پڕۆتۆن و نیوترونی نێو كی گەردیلە پێك دێن و، ئەلیكترۆن بارگە سالیبه كەیه قی كە به دەوری نێوكە كەدا دەخولیتەوه.

كەواتە: لە گەردیلەشدا كە یەكەمین خشتی ماددەیه، ئەویش دیسان جوړیك لە جووتیه تیی هەلبەتە هەر ئەوە نەدەش نا، مادام خوا دەفەرموئ: ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، لەوەش كە نایزانن پەنگە لە داها توودا، زۆر شتی دیکەش كەشف بئ، كە ئەوانیش هەر حالە قی جووتیه تیان تیدا هەیه، كە جارئ مرؤف پیی نەگەشتە، چونكە كە دەفەرموئ: نایزانن ئەمە پێژەیه بە نسبەت پابردوووه، نەیانزانیه كە گەردیلەش سالیب و موجیبی هەیه و، ئیمە دەزانن، بەلام ئەوان نەیانزانیه، بەلام ئەمە دیسان ئیمەش دەگریتهوه، ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، ئیستا هەندئ شتی دیکەش هەیه، كە ئیمە نایزانن حالە قی جووتیه تیی هەیه، بەلام لە داها توه دەردەكەوئ، یاخود دەریش ناكەوئ، كەواتە: ئەوەش بێگومان ئیجازی كی زانستییه لەو ئایەتە موبارە كەدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پېئاسەي نەم دەرسە

نەم دەرسە ئايەتەكانى: (۵۰ - ۶۰)، واتە: يازدە (۱۱) ئايەتق كۆتايى سوورەتى (الذّارِيات) دەگىرتە خۆى، خوا ﷻ لەو يازدە (۱۱) ئايەتەدا، پىنج بابەتق گىرنگى خىستونە پروو:

۱- خوا ﷻ لەسەر زىمانى پىغەمبەرەكەى موخەممەد ﷺ فەرمان بە خەلک دەكات، كە بەرەو لای خوا راپكەن، واتە: زۆر بە خىرايى بەرەو خوا بچن، چونكە موخەممەد ﷺ ترسىنەرىكى ئاشكرایە، لە لای خواوەو تەنیا خوا بپەرستى بە ساغىي، بۆ ئەوەى لەو مەترسىيەى پرووبەروويان دەبىتەو لە داھاتوودا، كە سزای خوايە، سەلامەت و دەرباز بن.

۲- پاگەياندى خوا ﷻ بۆ ئەو راستىيەكە: سەرچەم گەلانى پىشوش، وەك يەكدييان راسپاردى، ئامۇزگارىي يەكدييان كىردى بە پىغەمبەرانى خۇيانيان گوتو: جادوگەرن، يان شىت، ھۆكارەكەشى ئەو نەبوو يەكدييان راسپاردو، بەلكو ھۆكارەكەى ئەوەبوو كە لە خوا ياخىي بوو بوون، لە بەرانبەر خوادا سەرکەش بوون.

۳- فەرمانكردى خوا بە پىغەمبەرەكەى كە پشت بكاتە بىپروايەكان و، لەسەر ئەوەى پشتيان تى دەكات و ئىهماليان دەكات، سەرکۆنە ناكى، بەلام با لەسەر بىر خىستەوەى خۆى بۇيان بەردەوام بى، چونكە پرواداران لە بىرخىستەوەى وى بەهرەمەند دەبن، كەواتە: پشت تىكردنەكەى، يانى: چى دىكە شەپە قسەو دىمەدمەيان لەگەلدا نەكات، بەلام بە ھىمىنى و بە ئارامىي وەك عادەتق خۆى، با لەسەر بىرخىستەوەو ئامۇزگارىي خۆى بەردەوام بى، چونكە ھەر نەبى پرواداران لىي بەهرەمەند دەبن.

۴- پاگەياندى ئەو راستىيە كە خوا ﷻ جندو، مروقى بەس بۆ پەرستنى خۆى ھىناونە دى و، ھىچ بۇيوو خۇراكى لىيان نابى، ھەر خۆى بۇيو دەرى خاوەن ھىزى پتەو.

۵- هه‌ره‌شه‌کردن له بێ‌بروایانی سته‌مکار، که پشکی خۆیان له سزاو جه‌زربه‌ی خوا‌دا هه‌یه، وه‌ک هی هاوه‌له پێش‌وه‌کانیان له گه‌لانی پێش‌وو، له‌و پۆژه‌شدا هاوار بۆ وان له چنگ ته‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی که لێیان ده‌کری.

﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكَرُمَةٌ نَذِيرٌ﴾ ٥٠ ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكَرُمَةٌ نَذِيرٌ﴾ ٥١ ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ﴾ ٥٢ ﴿اتَّوَصَا بِهِمْ بَلِّ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ ٥٣ ﴿فَقَالَ لَهُمْ كَمَا أَنْتُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ٥٤ ﴿وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَ نَفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ٥٥ ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ٥٦ ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ زَنْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ﴾ ٥٧ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ ٥٨ ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ٥٩ ﴿قَوْلَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ ٦٠ ﴿﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان

{(که‌واته: ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ ب‌ئ‌ی: ده‌جا به‌ره‌و لای خوا‌ پ‌اکه‌ن، ب‌ی‌گو‌مان من له‌لایه‌ن و‌یه‌وه بۆ ت‌یوه تر‌س‌ت‌یه‌ریکی ئ‌اش‌ک‌رام ﴿٥٠﴾ له‌گه‌ڵ خوا‌ش‌دا په‌رس‌تر‌ای د‌یکه دامه‌ن‌ی، به‌ د‌ئی‌ایی من له‌ ل‌ایه‌ن و‌یه‌وه و‌ریا که‌ره‌وه‌یه‌ی ئ‌اش‌ک‌رام ﴿٥١﴾ (ئ‌ه‌ی مو‌حه‌مه‌د!) ئ‌ه‌وانه‌ی پ‌یش و‌ان‌یش (پ‌یش ته‌و کۆمه‌ل‌گ‌ایه‌ی ت‌وش) هه‌ر به‌و ش‌یوه‌یه‌ه‌ی ه‌یچ په‌وانه‌ ک‌راو‌ن‌کیان بۆ نه‌هات‌وه، مه‌گه‌ر گ‌وت‌وو‌یانه‌ ج‌اد‌وو‌گه‌ره‌ یان ش‌یته‌ ﴿٥٢﴾ ئ‌ایا به‌و ق‌سه و تۆمه‌ته‌یه‌ک‌دی‌یان پ‌ی‌ پاس‌پ‌ارد‌وه؟ نه‌خ‌یر به‌ئ‌کو ئ‌ه‌وان ت‌ی‌ک‌رایان کۆمه‌ل‌کی یا‌خیی و سه‌رکه‌شن ﴿٥٣﴾ ده‌جا پ‌شت‌یان ت‌ی‌ ب‌که (م‌ادام ئ‌ه‌ری خ‌وت له‌گه‌ل‌ی‌ان‌دا ئ‌ه‌نج‌ام‌دا) تۆ سه‌رکۆنه‌ک‌راو‌نی ﴿٥٤﴾ (نامۆزگ‌اریان ب‌که‌و) ب‌یری‌شیان ب‌خه‌وه، چ‌ون‌که ب‌یر‌خ‌سته‌نه‌وه سو‌ود به‌ ب‌روا‌داران ده‌گه‌یه‌ن‌ئ‌ی ﴿٥٥﴾ ج‌ندو مر‌وف‌یشم ته‌ن‌یا بۆ ئ‌ه‌وه در‌وست ک‌رد‌وون، ب‌م په‌رس‌تن ﴿٥٦﴾ ه‌یچ ب‌ژی‌وی‌کم ل‌ێیان

ناوئى و، ناشمهوئى خوراکم بدهنى ﴿۵۷﴾ بئگومان بەس خوا بژيودەرى خاوەن ھىزى پتەوہ ﴿۵۸﴾ ئنجا مسوگەر بو ئەوانەى ستمیان کردوہ (بە ھۆى بئېرواييەوہ) پشک و بەش (لە سزای خوا) ھەيە، وەك پشک و بەشى ھاوہلانیان (لە بئېروايانى پئشوو) بۆيە با پەلەم لئى نەكەن (زوو سزایان بو بئىنم) ﴿۵۹﴾ ئنجا سزای سەخت و ھاوار بو بئېروايان لەو پوژەياندا كە ھەپەشەيان لئى دەكرى ﴿۶۰﴾.

شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(فَمَرَوْا): (فَرَّ هَرَبٌ، وَأَقْرَهُ غَيْرُهُ، وَرَجُلٌ فَرٌّ وَقَارٌ)، (فَفِرُّوا)، واتە: ڤاكەن (فَرَّ: هَرَبٌ)، واتە: ڤاىكردو ھەلات، ئەگەر بگوترئ: واىكرد كە ڤاكات، دەگوترئ: (أَقْرَهُ غَيْرُهُ)، واتە: غەيرى خوئى واىكرد ڤاكات، ھەلئى، ئەگەر بوىستري بگوترئ: ڤاويكى ھەلاتوو، دەگوترئ: (رَجُلٌ فَرٌّ وَرَجُلٌ قَارٌ).

(أَتَوَّصَوُا بِهِ): واتە: ئايا يەكدىيان پئى ڤاسپارد وە، ئاموژگارىيى يەكدىيان پئى کردوہ، (وَصَّى إِلَيْهِ وَوَصَّى لَهُ بِشَيْءٍ: جَعَلَهُ لَهُ)، (وَصَّى إِلَيْهِ)، واتە: ڤاسپارد (وَوَصَّى لَهُ بِشَيْءٍ)، واتە: واىكرد ئەو شتە بو ئەو بئى، (وَوَصَّى فَلَانًا وَوَصَّى إِلَى فَلَانٍ: عَهْدٌ إِلَيْهِ)، واتە: ئاگادارى کردوہو ڤاسپارد.

(طَاغُونُ): (طَغَى: تَجَاوَزَ الْحَدَّ)، سنوورى پەسندى بەزاندى، (وَطَغَى فَلَانٌ: تَجَبَّرَ وَأَسْرَفَ فِي الظُّلْمِ)، واتە: فلانكەس ستمى کردو زېدەپوئىيى كرد لە ستمداو لە خووسە پاندندا.

(مَلُومٌ): (لَامَهُ عَلَى كَذَا: عَذَلَهُ)، (مَلُومٌ: مَنْ يُوجِبُهُ إِلَيْهِ التُّؤْمُ)، واتە: سەركۆنەى کردو ڤەخەنى لئى گرت، (مَلُومٌ) كە سىكە لۆمەو سەركۆنەى دەكرئ.

(الْمَيِّتُ): (مَتَّئِ الشَّيْءُ مَتَانَةً: صَلَبَ وَاشْتَدَّ وَقَوِيَ)، كەواتە: (مَتَيْنٌ) يانى: پتەو بەھيژ، دەگوترئ: (مَتَّئِ الشَّيْءُ مَتَانَةً)، واتە: شتەكە بەھيژ بوو، ڤەق بوو، پتەو بوو.

(ذُنُوبًا): (الذُّنُوبُ: النَّصِيبُ)، (ذُّنُوبًا)، بە مانای پشك و بەش دى، بە (أَذْنِبَ وَذُنَائِبَ)، كۆدەكرێتەوه، واتە: پشكەكان و بەشەكان، لە ئەصْلیدا (ذُّنُوبَ)، بەو دۆلچەپە دەگوترى، كە ئاوى لە بىر پى هەلدەهێنجرى.

(وَيْلٌ): (وَيْلٌ: حُلُولُ الشَّرِّ وَوَيْلٌ كَلِمَةُ الْعَذَابِ، وَالْوَيْلُ فِي وَادٍ جَهَنَّمَ)، (وَيْلٌ)، بە چەند مانایەك هێناوه، یەكەم (وَيْلٌ)، واتە: هاتنى بە لا و خراپەیه، یاخود: وشەیهكە بۆ ئازار و سزا، یاخود: شیویكە لە دۆزەخ، یاخود: بە مانای هاوار بۆ فلانكەس.

(يُوعَذُّونَ): (وَعَدَ فُلَانٌ فُلَانًا)، واتە: فلانكەس بەلێنى بە فلانكەس دا، بەلام (أُوْعِدَ فُلَانٌ فُلَانًا)، واتە: هەرەشەى لێكرد، كەواتە: (يُوعَذُّونَ)، واتە: هەرەشەیان لى دەكرى، سزاو هاوار بۆ ئەوانەى لەو رۆژەدا هەرەشەیان لى دەكرى.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوّا ﷻ لہ کوٹایی ئەم سۈرەتە موبارەكەدا، كە وەك گوتمان: تەوہرە سەرەكییەكە بریتیە لہ باسی زیندوو بوونەوہو سزاو پاداشت و، كە ئەم ژیانە دنیاییە قوناغییكی دیکەى ژيانی بە دوا دا دئی، لەویدا مروّف لئی دەپرسیتەوہو، لەسەر چاكەكانی پاداشت دەدریتەوہو، لەسەر خراپەكانی سزا دەدری، لہ کوٹایی تەوہدا، خوّا دەفەرموی:

﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾، ئنجا بەرەو خوّا رابكەن، ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، بە دُنیاپیەوہو مَن لہ لایەن تەوہوہو بۆ ئیوہ وریاکەرەوہو ترسینەرێكی ئاشكرام، كەواتە: لیرەدا خوّا ﷻ لەسەر زمانی پیغەمبەر ﷺ گوتووپیەتی، یاخود فەرمووپیەتی: ﴿قُلْ فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾، واتە: مادام حَال بەو شیوہیە، كە باسكرا، كەواتە: بَلَى بەرەو خوّا رابكەن، مَن لہ لایەن خوّا بۆ ئیوہ ترسینەر وریاکەرەوہیەكی ئاشكرام، یاخود ترسینەر وریاکەرەوہیەكی روونكەرەوہم، چاك بۆتان روون دەكەمەوہ.

﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەڵ خوادا هیچ پەرستراوی دیکە دامەنن، ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، دووبارەى دەكاتەوہ: مَن بۆ ئیوہ لہ لایەن تەوہوہو ترسینەر وریاکەرەوہیەكی ئاشكرام، یاخود روونكەرەوہم.

﴿كَذَلِكَ﴾، واتە: ئەو بابەتە بەو شیوہیە بوو كە باسكرا، یاخود: ﴿كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ﴾، ھەر بەو شیوہیە ئەوانی پێش وانیش، هیچ پیغەمبەرێك بۆ ئەوانی پێش وانیش نەھاتوہ، ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ﴾، مەگەر گوتووینانە: جادووگەر، یان شیتە، واتە: ئەو دوو ئەگەرەیان بۆ داناون، یان ھەندێکیان گوتووینانە: جادووگەر و، ھەندێکیان گوتووینانە: شیتە.

﴿أَوَاصُولُهُ﴾ ئایا يەكديان پى راسپاردوھ بەو قسەيە، يەكديان پى ئامۇڭگارىي كىردوھ وەسيەتيان بۇ يەكديي كىردوھ، ﴿بَلْهُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ﴾، نەخىر، ھىچ كاميان، رەنگە ئاڭاي لەوھى دىكە نەبو بى، بەلكو ھەموويان كۆمەلئىكى ياخىي و سەرکەش و سنوور بەزئىن، بۇيە لە بەرانبەر خوادا ياخىي بوون، بۇيە پىغەمبەرانى خۇيانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە جادووگەر و شىت تۆمەتبار كىردوھ، كە پىغەمبەران لە لووتكەي عەقلىدا بوون، يانى: ھەر پىغەمبەرىك، لە ھەر رۆژڭارگىدا ھاتبى، لە ھەموو خەلكى رۆژگارى خۇي عاقلتر بووھو، رەوشت بەرزتر بووھو، مەعدەن پاكتر بووھ و دلسۆزتر بووھ و رازاوھتر بووھ، بە رەوشتى بەرزو جوان، تەنانەت پىش پىغەمبەرايەتپىش، چ جاي دواي ئەوھى خوا ﷻ وە حىي بۇ ناردوھ، كەواتە: پىغەمبەران لە ھەموو كەس دوورتر بوون لە جادووگەريي و خەلك تىكدان و كلاو لەسەرنانيان و لە شىتتي و نەقامپىش.

بۇيە دەفەرموي: ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ﴾، ئنجا پشتيان تى بكەو رويان لى وەرگىرە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾، تۆ سەركۆنەكرائى، واتە: كەس ناتوانى سەركۆنەت بكات و لۆمەت بكات، دواي ئەوھى پەيامى خوات پى راگەياندوون.

بەلام: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، لەسەر بيرخستەوھش بەردەوام بە، چونكە بيرخستەوھو ئامۇڭگارىي كىردن سوود دەگەيەنئى بە برواداران.

كە دەفەرموي: پشتيان تىبكە، واتە: لە شەپە قسەو زۆر خۇ پىئوھ ماندووكردن و خەم پىئوھ خواردن، لەوھ وازيان لى بىنە، بەلام لەسەر ئامۇڭگارىي كىردن و بيرخستەوھى خۆت بەردەوام بە، چونكە بەلاي كەمەوھ، بيرخستەوھ سوود دەگەيەنئى بە برواداران.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُنِي﴾، جندو مروقيشم تەنيا بۇ ئەوھ ھىتاوھە دى، كە ھەپەرست، واتە: ھىكمەتى دروستكرانيان برىتيە لە بەندايەتسى كىردن بۇ خوا، چونكە بەوھ مروقەكان بەختەوھەر دەبن، بەوھ بەھرەمەند دەبن، بەوھ

قازانچ دەكەن، خىۋاي پەرۋەردگار شىخىرۇ خۇشىي بۇ مەۋقەكان، ھەرۋەھا بۇ جەندەكانىش دەۋى.

دەۋايى لە مەسەلە گرنگەكاندا زياتر ئەم بابەتە شىدەكەينەۋە و، كورتە باسىكى لەسەر دەخەينەۋە.

﴿ مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ زَنْبٍ ﴾، من ھىچ جۇرە بۇيۇكىم لە ئەۋان ناۋى، ھىچ مالى و سامانىك بۇيۇكىم لە ئەۋان ناۋى، ﴿ وَمَا أَرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴾، ناشمەۋى خوارىدىم پى بدەن، كە جەندو مەۋقەم دروست كەردوون، مەپرستى، لەبەر ئەۋەنە ھەۋجەم بەۋان ھەيە، من نە مالى و سامان و بۇيۇو ئىمكانەتەم لىيان دەۋى و، نە خوارىدىم پىدانىشم لىيان دەۋى.

﴿ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴾، بە دۇنيايەۋە خوا زۆر بۇيۇ دەرە، زۆرىش خاۋەن ھىزى پتەۋە، ﴿ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ ﴾، بە دۇنيايەۋە بۇ ئەۋانەى سەمكارن، واتە: بەھۇ شىرك و كوفەرۋە سەمىيان كەردە، پەشك و بەش ھەيە لە سزا، ۋەك پەشك و بەشى ھاۋەلەكانيان، گەلانى پارىدوۋ كە خاۋادا سزاي داۋن، ﴿ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ ﴾، ئىنجا كەۋاتە با پەلەم لى ئەكەن، سزايان زوۋ بۇ يىنىم.

﴿ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴾، سزاي سەخت و ھاۋار بۇ ئەۋانەى بىپروان لەۋ پۇژەدا، كە ھەپەشەيان لى دەكرى، ئەۋ پۇژەى ھەپەشەيان لى دەكرى، لەۋ پۇژەدا بە خۇيان دەزانن، كە چ ھەلەيەكى گەۋرەيان كەردە، لەۋ پۇژەدا لىيان دەقەۋمى.

كەۋاتە: با ئىستاپەلە ئەكەن لە ھاتنى سزا، چۈنكە لە كاتىكدا كە سزايان بۇ دى، ئەۋ پۇژەى ھەپەشەيان تىيدا لى دەكرى، ئىنجا چ لە دىيادا، چ لە دۋاپۇژدا، دۋوچارى سزايەك دەبن كە پىۋىستىيان بەۋە ھەيە، ھاۋار لە خەلكى بەستى، ياخود سزايەك كە زۆر سەخت و دژۋارە، لەگەلى دا دەستەۋ يەخە دەبن.

خو بە لوتف و کەرەمی خوۆ ئیمە لەو کەسانە بگێرێ، کە هەمیشە بە
 دواى پەيامى خوا دەکەون و، پێبازی پێغەمبەرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
 دەگرن، بە تایبەت پێغەمبەری کۆتایی سەرۆهرو گەرۆی پێغەمبەران موحەممەد
 ﷺ تاکو هەم لە دنیادا سەربەرزو ڕوو سوور بین و، دووربین لە عەبیداریی و
 گوناھباریی، هەم لە دواڕۆژیشدا سەرفراز بین و ڕوومان بێ بلیین: خواپە!
 ئیمە بەندەى تۆ بووین و، ئەو حیکمەتەى کە تۆ ئیمەت بۆ هێناوەتە دى، کە
 بەندایەتیی کردنە بۆ تۆ، ئەوەتا لە ژيانى خۆماندا بەرجەستەمان کردووە.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمانكردن بە ڤاكردن بەرەو لای خوا، نەپەرستىنى ھېچ پەرستراویكى دیکە لەگەڵیدا، لەسەر زمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، وەك ترسىنەرېكى ئاشكرا بۆ ھەموو مەرقۇفایەتسى و وریاکەرەوہیان بە گشتى و، بە تايەت بۆ ئەوانەى بىپروادەبن و ھاوبەش بۆ خوا دادەتین و، لە راستە ڤى خوا لادەدەن:

خوا دەفەرموى: ﴿فَقْرُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْ نَّذِيرٍ مُِّينٌ ۖ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ۚ ءَاخِرَ إِنِّي لَكُم مِّنْ نَّذِيرٍ مُِّينٌ ۖ﴾ (۵۱)

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار بېگەدا:

۱- ﴿فَقْرُوا إِلَى اللَّهِ﴾، ئنجا بەرەو لای خوا ڤابكەن، (الْفِرَاؤُ، الْهُرُوبُ، أَي: سُرْعَةُ مُقَارَقَةِ الْمَكَانِ تَجَنُّبًا لِذِي يَلْحَقُهُ)، (فرار)، (هُرُوبُ) یشى پى دەلێن لە زمانى عەڤەببیدا، بە كوردی دەلێن: ڤاكردن، ھەلەتن، واتە: بە خىراى ئەو شوئەنى لىتەى بە جى بھێلى، تاكو خۆى دوور بگىرئ لەوہى نازارېكى توش بى.

كە دەفەرموى: (فَقْرُوا)، (ف) ى سەر (فِرُوا)، (الْمُقَرَّعَةُ عَمَّا سَبَقَ مِنَ الْكَلَامِ، وَلَيْسَ عَنْ فِرُوا)، واتە: ئەم (ف) ى (فَقْرُوا)، ئەصلى خۆى (فِرُوا) بوو، كە كەردارى فەرمانە، (ف) ى چۆتە سەرى و پى دەگوتى: (تَقَرُّعٌ عَمَّا سَبَقَ)، واتە: بىنا كراو لەسەر قسەىكى پىشتەر و لە قسەىكى پىشتەرەوہ ھاتو، نەك لە خۆدى (فِرُوا) ھو.

تنجا بیگومان (فِرُّوا: مَقُولٌ قَوْلٌ مَّخْذُوفٌ، اَي: قُلْ فِرُّوا)، (فِرُّوا)، گوتراوی قسه یه کی قرتینراوه، واته: خوا فهرمانی به پیغهمبر کردوه، بفرممو: رابکهن، که نهوان چوینراون به که سیکه وه، که مه ترسییه ک پروبه پرووی دی، شتیکی ترسناک پروبه پرووی دی، نهویش را ده کاو هه لَدی بُو نهو دی نهو مه ترسییه نه یگاتی.

تنجا که ده فهرموئ: (فِرُّوا)، واته: مادام حال بهو شیوه یه که له رابردوودا باسکرا، که واته: به رهو لای خوا را بکهن، دیاره راکردن به رهو لای خوا، ته عبیریکی مه جازیه، یانی: خیرایی بکهن له به رهو خوا چوونتاندا، له نزیك بوونه وه تان له خوادا، مرؤف به چی له خوا نزیك ده بیته وه و به چی به رهو خوا ده چی؟ بیگومان به به ندایه تی، به پابه ندیی به شهریه ته وه، به خو پاراستن له قه ده غه کراوه کان و حیبه جیکردنی فهرمان پیکراوه کان.

(۲) - ﴿إِنِّي لَكُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾، بیگومان من له وه وه بۆتان ترسینه ریکی پروونم، نه مه به لگه و پاساوی رسته ی پشینه، یانی: رسته ی پیش به لگه ی بُو دیتینه وه و هۆکاره کی ده خاته پروو، بوچی ده فهرموئ: به رهو خوا رابکهن؟ چونکه من له لایهن نه وه وه بُو ئیوه ترسینه رو وریا که ره وه یه کی ناشکرام، یاخود پروونکه ره وه م، چونکه زورجار گوتوو مانه: وشه ی (مُئین)، ده گونجی له (أَبَان) ی کرداری (لازم) بِن، وه ک (أَبَانُ الْقَمَرُ)، مانکه که ده رکه وت، پۆشن بوو، ده شگونجی له (أَبَان) ی کرداری (مُتَعَدِّي) بِن، واته: به رکارخواز بِن، وه ک (أَبَانُ الْمُعَلِّمِ الدَّرْسِ)، ماموستایه که ده رسه که ی پروونکرده وه، تنجا نه گهر له هی یه که میان بِن، واته: من بُو ئیوه ترسینه ریکی ناشکراو پروونم، هیچ پیچ و په نام به سه ره وه نیهو، هیچ ته م و مرثم به سه ره وه نیه، که من ترسینه رو وریا که ره وه م بُو ئیوه، نه گهر له هی تپیه رکه ر (مُتَعَدِّي) وه بِن واته: من ترسینه ریکم و نهو په یامه ی پیمدا نیردراوه، بۆتان پروون ده که مه وه.

(۳) - ﴿وَلَا تَجْمَعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، له گه ل خوادا په رستراوی دیکه دامه نین، دوا ی نهو دی فهرمانی پیکردن به خوا به یه کگرتن: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾، تنجا شیرکیان لئ قه ده غه

دەكات، ئەمەش بۇ زياتر جەختكردنەۋەى خرايى دژەكەيە، واتە: كە تۆ بە كەسەك دەلتى: خوا بېەرستە و ھاوبەشى بۇ دامەننى، واتە: بەس ئەو بېەرستە.

(۴) - ﴿إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، (دووبارەى دەكاتەۋە)، بە دلتىايى من لە لايەن ئەۋەۋە بۇ ئىۋە، ترستەنەرو ورياكەرەۋەيەكى ئاشكرام، ياخود پروونكەرەۋەم، ئەمە جەختكردنەۋەى رستەى پىششىيە، وەك (فخرالدين الرازي) گوتوويەتى: ئەم رستەيە: (جَمَعَ الرُّسُولَ وَالْمُرْسَلِ إِلَيْهِمُ وَالْمُرْسَلِ)، ئەم رستەيە ھەم رەۋانەكراۋ، ھەم بۇ لا رەۋانەكراۋان و، ھەم رەۋانەكەرىشى لە خۇيدا كۆكردوۋنەۋە.

(إِنِّي)، من ئەمە رەۋانەكراۋ (رُسُولٌ)ە، (لَكُمْ)، ئەمە بۇ لاپرەۋانكراۋان (مُرْسَلِ إِلَيْهِمْ)ە، (مِنْهُ)، لە لايەن ويەۋە، واتە: لە لايەن خواۋە، ئەمەش رەۋانەكار (مُرْسَل)ە، خوا پىغەمبەرى رەۋانەكردوۋە بۇ لاي خەلك، تاكو بيانترستىنى و وريايان بكاتەۋە ھۆشدارىيان بداتى، لەبەر بەرژەۋەندىي خۇيان، بۇ ئەۋەى خۇيان توۋشى زيان نەبن.

مەسەلەى دووھم:

كۆمەلگا پېشووھەكانىش وەك كۆمەلگاگەى تۆئەى موھەممەد ﷺ! ھەر پېغەمبەرئىكەن بۆ ھاتىبى بە جادووگەرىى يان بە شىتتى تۆمەتباريان كەردوھ، وەك يەكەدىيان راسپاردىي و، ئامۇژگارىى يەكەدىيان كەردىي، بۆيە ئەگەر پىشتيان تىبىكەى، لەمەودوا كە پەيامى خوات پى راگەياندوون، سەركۆنە ناكەرىى، بەلام لەسەر بىرخستەنەوھ بەردەوام بە، چونكە برواداران لە بىرخستەنەوھى تۆ بە مسۆگەرى بە ھەرەمەند دەبن:

خو دەفەرموى: ﴿كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ ۖ ﴿٥٢﴾ أَتَوَاصَوْا بِهِمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۖ ﴿٥٣﴾ فَنُوحِلْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَعْلُومٍ ۖ ﴿٥٤﴾ وَذِكْرٌ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ ﴿٥٥﴾﴾

شىكەردنەوھى ئەم ئايەتانه، لە ھەوت برگەدا:

(١) - ﴿كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾، بەوشىوھە ئەوانەى پېشووشتيان ھىچ پېغەمبەرئىكەن بۆ نەھاتوھ، (كەذەك)، دوو ھالەتى ھەن: أ- يان ھەر بۆ لىكەجباركەردنەوھى قسانە، واتە: ئەوھى رابرد بەو شىوھە بوو، (كەلمە كەذەك): فَضْلُ الْخِطَابِ تَذُلُّ عَلَىٰ انْهَاءِ حَدِيثٍ وَالشَّرْعُ فِي غَيْرِهِ)، قەسەيك تەواو بوو، دەست بە قەسەيكە دىكە دەكرى، وەك لە كوردىيشدا دەلتى: ئەوھ واپوو، ئنجا دەست بە قەسەيكە دىكە دەكرى.

ياخود (كەذەك)، واتە: ئەوھى بۆمان باسكەردى، بەو شىوھە بوو، ئەوھى باسەنكەرد بەو شىوھە بوو، ﴿مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾، ئەوانىشتيان ھىچ رەوانە كراوئىكەن بۆ لا نەھاتوھ.

(٢) - ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُّونٌ﴾، مەگەر گوتوويانە: جادووگەرە يان شىتە، ئەمە واتايەكەى بەو شىوھە، كە ھالى بېتروايانى پۆژگارى تۆش ئەى موھەممەد ﷺ! وەك ھالى كۆمەلگا

يېتىۋەتكەن كە لە پېش واندا رابردوون، ئەوانىش ھەر بەو شېۋەيە يېغەمبەرەكانى خۇيانيان بە جادوۋگەرىي و بە ى تۆمەتبار كردوون، ھەندىكان گوتوويانە: جادوۋگەرن و ھەندىكان گوتوويانە: شېت، ياخود: لە قۇناغىكا بە جادوۋگەر و لە قۇناغىكا بە شېتتى تۆمەتباريان كردو، واتە: تۆمەتباركردن بە جادوۋگەرىي و بە شېتتى، يان لە تېۋاندا دابەش بوو، ياخود: ھەمويان لە قۇناغىكا بە جادوۋگەر و لە قۇناغىكا بە شېتتى تۆمەتباريان كردوون، پەنگە لە سەرەتادا گوتىيان: جادوۋگەر، دوايى كە ھەر بەردەوام بوو لەسەر پەيام گەياندەنكەي، گوتوويانە: شېتە.

ئەمەش ئەو دەگەيەننى كە ھىچ گەل و كۆمەلگايەك، ئەوانەي لە پېش گەل و كۆمەلگاي يېغەمبەرى خاتەمدا ﷺ رابردوون، ھىچيان خالىي نەبوون لەو كە يېغەمبەرانى خۇيان بەو دوو تۆمەتە تۆمەتبار كردوون، بە كېك بۆي ھەيە بلى: ئەدى بۆچى لە ھەندى شۆينى دىكەدا خۇاي پەرورەدگار باسى ئەو كە ھەندى گەل كە يېغەمبەرانىيان بە درۆزن لە قەلەم داوون، لە ھەندىك شۆيندا بە كاھىن لە قەلەميان داوون، لە ھەندىك شۆين بە شاعىر لە قەلەميان داوون؟! وەلامەكەي ئەو كە لېرەدا خوا ﷻ زەقترىن دوو تۆمەت كە ئاراستەي يېغەمبەران كراون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بە گشتىي ئەو دوو كە ھىنان، كە تۆمەتباركردنە بە جادوۋگەرىي و بە شېتتى، بەلام بۆ كاھىن و شاعىر، درۆكردن و ئەوانە، لەوانەيە تۆمەت دەگەن بووين، تايەت بووين بە ھەندىك لە يېغەمبەرانەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەلام ئەو دووانە، لە ھەموو كۆمەلگاكندا بوون، ئەو دوو تۆمەتە بۆ ھەموو يېغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) كراون.

كە دەفەرموى: ﴿إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ﴾، استثناء من أحوالِ مَحْذُوفَةٍ، والمعنى: ﴿مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾، فِي حَالٍ مِنْ أحوالِ أَقْوَالِهِمْ، إِلَّا فِي حَالِ قَوْلِهِمْ: سَاحِرٌ، أَوْ مُجُنٌّ، واتە: لە پېش واندا ھىچ يېغەمبەرىك نەھاتە، لە حالىك لە حالەكانى قسەكانياندا، مەگەر لە حالى ئەو قسەياندا كە گوتوويانە: جادوۋگەر، يان شېتە.

لەگەلى کردنیاندا بێنە، مەبەست ئەوەیە: واز لە شەڕە قسەو زۆر پێوە چوون لەگەلیان بێنە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾، تۆ سەرکۆنە کراونی، چونکە ئەوەی لەسەر شانت بوو جێبەجێت کردووە، ئەركى خۆت بەرانبەریان ئەنجام داوە، بۆیە پەخەنەو سەرکۆنە نایەتە سەر تۆ.

٦- ﴿وَذَكَّرَ﴾، بەلام بیربخەرەو، لەسەر ئامۆزگاریی و بیرخستەوێ خۆت بەردەوام بە.

٧- ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَ نَافَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دڵنیایی بیرخستەوێ سوود دەگەیهێنێ بە برواردان، بۆیە دواى ئەوێ فەرموویەتی: ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾، پشتیان تێبکەو وازیان لێ بێنە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾، تۆ سەرکۆنە کراونی، دواى ئەوێ یەكسەر دەفەرموێ: ﴿وَذَكَّرَ﴾، بیربخەرەو ئامۆزگاریی بکە، بۆ ئەوێ وا ئەزانێ کە دەفەرموێ: ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾، مانای وایە هەر یەكجاری وازیان لێ بێنەو، سەرى خۆت هەلبگرەو برۆ، نا، یانی: واز لە شەڕە قسەکردن لەگەلیان بێنە، واز بێنە لە سوور بوون لەسەر ئەوێ گۆیت بۆ بگرن و، پەيامی خوات لێ وەر بگرن، واز لەوێ بێنە و زۆر خۆتیا پێوە سەغڵەت مەکە، لە چەند شوێنان لە قورئاندا ئەوێ هاتو، لە سەرەتای سوورەتی (الكهف) دا، لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) دا، ﴿فَلَمَّا لَكَ بِنَجْعِ نَفْسِكَ﴾ ٦، ﴿لَمَّا لَكَ بِنَجْعِ نَفْسِكَ﴾ ٢، ﴿بَاخِعَ﴾، یانی: (مُهْلِكَ)، تۆ پەنگە خۆت بفرۆتینی، ئەمەش مەدحیكى گەورەیه بۆ پێغەمبەرى خوا ﷺ، کە خوا ﷻ پێویست بکات چەند جار ھۆشداریی بەدات، کە لێی بگرەو، و، خۆت زۆر نەرحەت مەکە! مانای وایە پێغەمبەر ﷺ جارى وا ھەبوو تێپەراندووە لە خۆ نەرحەتکردن و دڵسۆزیی نواندن و خۆ ماندوو کردندا بەو خەلکەو، بۆیە پێویستی بەوێ کردووە خوا ﷻ ئاگاداری بکاتەو کە ئەوێ نەندەش خۆت ماندوو مەکە، ئەوێ نەندە خەمیان پێوە ھەلمەگرە، چونکە ئەركى سەرشانی خۆت جێبەجێ کردو، دیارە پێغەمبەرى خوا ﷻ ھەموو تواناو وزەى خۆى بەکارھێناو، ئەوێ بە کەمتەر خەم لە قەلەم بەدێ، بۆیە پێویست بوو، خوا ﷻ ئەو ھۆشدارییە بەدات، تاكو خۆشى دڵنیا بێ کە کەمتەر خەم نێ، بەرانبەرەکانیشی بزانن کە پێغەمبەرى خوا ﷻ ھەموو توانایى خۆى لەگەڵدا بەکارھێناو، و، ھەموو دڵسۆزییەكى بۆ نواندوون.

که دەفەرموی: ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۵۵، بە دُنیاوی بیرخستنه وه سوود دهگهیه نئی به پرواداران، واته: تهگەر هی تهوانیش له تهگهرو نهگەر دایه، تهو بیرخسته وه یهو ئامۆزگاریی تۆ، که لئی بههره مه ندبن، به لام بههره مه ندبوونی پرواداران شتییکی مسۆگهرو جیی دُنیاویه.

که خوا ﷻ بهو شیویه دهفەرموی: ﴿فَقُولْ عَنْهُمْ مِمَّا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾ ۵۶ وَذَكَّرْ ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۵۷، ته مه گرنگیی پیدان به دوینراو دهگهیه نئی که پیغه مپهری خاته مه ﷻ، که خوا زۆر به جه ختکردنه وه دُنیاوی دهکاته وه که سه رکۆنه کراو نیه و لۆمه ی نایه ته سه ر، چونکه په یامی خوا ی به ته واوی پیگه باندوون و، ته رک ی سه ر شانی خۆی له بهرانه ریاندا به ته واوی جییه جی کردوه.

مەسەلەى سىئەم:

پاگە ياندنى ئەو ۋاقتىيە كە خۇاى كارزان و مېھرىبان ﷺ، جندو مرقۇمى تەنبا
بۇ پەرسىتى خۇى خولقاندوون و، بۇيوو خواردنىشى لىيان ناوى، چونكە خۇى
بۇيو دەرىكى رەھاو خاوەن ھىزى پتەوھ:

خو دەفرموى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ (۸) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿۸۷﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۸۸﴾

شىكرىدەنەھى ئەم ئايەتەنە، لە پىنج برگەدا:

(۱) - ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾، من جندو مرقۇم بەس بۇ ئەوھ
دروستکردوون، كە مېھرىستان و، بەندايەتتېم بۇ بگەن، واتە: حىكمەتى دروستكرانى جندو
مرقۇم، برىتيە لە پەرسىتى خواو بەندايەتتېكرىدن بۇ خوا، ھەلبەتە روونكرىدەنەھى چەمكى
پەرسىتى و حىكمەتى خوا لە دروستكرىدن جندو مرقۇدا، پىتويستى بە ھەلۋەستەيەكى باش
ھەيە، بۇيە تىمە دوايى لە كورته باسكى لە بارەى حىكمەتى خوا لە دروستكرىدن جندو
مرقۇدا دەخەنەپو و، لىرەدا بە خىرايى بەسەر تەفسىرى ئايەتەكاندا دەچىن.

(۲) - ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾، من ھىچ جۆرە بۇيوكم لىيان ناوى، بۇيو لىرەدا بە مال
و سامان لىك دەدرىتەوھ، ەك لە چەند شوئىناندا خوا ﷺ فەرموويەتى، بۇ وىنە: لە
سوورەتى (الشورى) دا دەفرموى: ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ...﴾ (۷۲)، واتە: خوا
بۇ ھەر كەسى بىھوى بۇيو فراوان دەكات، ەتەنگىشى دىتى، بۇيان زۆر دەكات و
بۇشيان كەم دەكات، بەپىي ئەوھى حىكمەتى خوا دەيخوازى، بەلام وىراي مال و سامان
بۇيو بۇ خواردنىش بەكاردەھىترى، ەك خوا ﷺ لە بارەى بەھەشتىيەكانەوھ لە سوورەتى
(مریم) دا دەفرموى: ﴿وَهُمْ رَزَقْنَاهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ (۲۱)، واتە: بۇ بەھەشتىيەكان
خۇراك ھەيە، بەيانىان و تىواران لە بەھەشت دا، كەواتە: (رۇق)، بە ماناى مال و
سامان دى بە گشتى، كە بەشىك لەو مال و سامانەش برىتيە لە خواردن و خۇراك،

بەلّام بە مانای خواردنیش دئی بە تاییەت، کەواتە: دەبێ تەماشای سیاقە کە بکەین، کام واتایە هەڵدەگرێ؟ ئایا واتا فراوانە کە یان واتا تەسکە کە لەگەڵیدا دەگونجێ؟ لێره دا واتا فراوانە کە زیاتر لەگەڵیدا دەگونجێ، ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾، واتە: من هیچ جوړه بژێویکم، یانی: هیچ جوړه مāl و سامانیکم لێیان ناوی.

(٣) - ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوْنَ﴾، ناشمەوێ ئەوان خواردنم پێدەن، بۆیە ئەوەی پێشن (رِزْق)، مāl و سامانە بە گشتیی، ئەمەیان خواردن دانە: ناشمەوێ خواردنم پێ بدەن، واتە: من نە پێویستیی بە مāl و سامانی ئەوان هەیە، بۆم خەرج بکەن، نە پێویستییشم بە خواردن و خوړاکێ ئەوان هەیە، پێم بدەن.

(٤) - ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾، بە دنیایی خوا بەس خۆی زۆر بژێو دەرە، (الرَّزَّاق: الکثیر الإِرْزَاق)، ئەوەی زۆر بژێو دەدات.

(٥) - ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾، خاوەن هێزی پتەوه، (مَتِين)، لە (مَتَن) هوه هاتوه، (مَتَن)، بە مانای پشت دئی و، بە مانای شتی پتەوو رەق دئی، (الْمَتِين: الشَّدِيدُ الْمُحْكَم)، سەخت و، پتەو، قاییم، پێم وابە ئەگەر لە کوردیدا بگوترێ: (پتەو) مانایەکی پر بە پێستیەتی، خاوەن هێزیکی پتەوه، واتە: هێز و توانای خوا عزوجل هیچ درزو، کەلێن و، بێ هێزیی پروی تێناکات.

مەسەلەى چۈرەم:

يىگۈمان سىتەمكارانى بېيىراۋ ھاۋبەش دانەرى پۇژگارى تۆش، ئەى موحەممەد ﷺ! بەشىك لە سزاىان ھەىە، ۋەك ھى ھاۋەلە راپردوۋەكانىان، بۇىە بەلەكردنى ناۋى، ھاۋار بۇ بېيىراۋىان، سزاى سەخت بۇ بېيىراۋىان، لەو پۇژەدا كە ھەپەشەيان پىتى لى دەكرى:

خو دەفەرموى: ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ (۵۱) فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۱۰﴾.

شىكىردنەۋەى ئەم دوۋ ئاپەتە، لە سىى بىرگەدا:

(۱) - ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾، بە دلىيى بۇ ئەۋانەى سىتەمىان كىردە، بەشىك ھەىە، ۋەك بەشى ھاۋەلەكانىان، ۋشەى (ذُنُوبٌ)، لە ئەصلى زمانى عەپەبىيدا گوتراۋە: (الذُّلُ الْعَظِيمَةُ يَسْتَسْقِي بِهَا السَّقَاةَ عَلَى الْقَلْبِ)، (ذُلُّ): دۆلچەى مەزنى پى دەگوتى، ئەۋە كە ئەۋانەى كاتى خۇى ئاۋكىتىش بوۋن، ئاۋىان پى لە بىرى پى دەردەكىشاۋ پىيان بەش كىردە، دەفرىكى گەۋرە بوۋە لە چەرم دروستكراۋە، پتەۋ بوۋە، ۋا پىتدەچى تەنەكەىەك ئاۋ، يان كەمتر يان زىاترىشى بىردى، ئاۋىان پى ھەلكىشاۋە لە بىرى: ئەۋە دۆلچەىەك بۇ تۆ، ئەۋە دۆلچەىەك بۇ ۋى، دۆلچەى كوردىيش ھەر لە (ذُلُّ)ۋەكەۋە ھاتۋە، دۋاىى خۋازراۋەتەۋە بۇ پىشك ۋ بەش، ۋاتە: ئەۋانەى سىتەمىان كىردە لە پۇژگارى تۆدا، كە سىتەم كىردەكەيان بىرىتى بوۋە لە ھاۋبەش بۇ خۋا دانان ۋ، بېيىراۋىى ۋ، بە درۇ دانانى پەيامى خۋا، بېيىراۋىى بەرانبەر بە پۇژى دۋاىى ۋ سزاۋ پاداشتى خۋا، ئەۋانەش پىشك ۋ بەشىكىان ھەىە، ۋەك پىشك ۋ بەشى ھاۋەلەكانىان، ۋاتە: ھى گەلانى راپردوۋ كە ئەۋانىش بە ھۇى تاۋانكارىى ۋ خراپەكارىى ۋ بېيىراۋىيەۋە، سزادراۋن، ئەۋانى پۇژگارى تۆش بەشىك لە سزاىان بۇ ھەىە.

۲- ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُون﴾، با تالوولەكەم لى ئەكەن، لە بنەرەت دا، ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُون﴾ بوو،
 واتە: پەلەم لى ئەكەن، زوو سزايان بۇ يېتىم، ئەوانىش پىشك و بەشى خۇيان ھەيەو بەشيان
 نابىرى، ۋەك يەك بە يەككەك بە تۈنچەمۈە پىتى دەلى: كاكە بەشى تۆش نابىرى! بەشى وانىش
 نابىرى و بەشى خۇيان ديارىيىكراۋە، بەپىتى تاۋان و، ستەم و خراپەي خۇيان، ۋەك چۈن گەلە
 پىشۋەكان بەشى خۇيان پىتدرا، ئەوانىش بەشى خۇيان پىتى دەدرى، با پەلەم لى ئەكەن.

۳- ﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾، ئىنجا سزاي سەخت بۇ ئەۋانەي
 بىيىروان، لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان پىتى لى دەكرى، لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان لى
 دەكرى كە رۆژى دۋابىيە، سزاي سەخت بۇ وان، ياخود لەو رۆژەدا كە ھەرەشەيان لى
 دەكرى، كە بىرىتە لە سزاي دىيائى، سزاي سەخت بۇ وان، ئىنجا ئەو سزا دىيائىيە:

۱- دەگونجى بەلەيكە بى، دەگونجى ئەو بەلەيش بەلەيكى زەمىنىي بى، ۋەك لاقاۋ،
 بەلەيكى ئاسمانىي بى بۇيان دابەزى.

۲- ياخود: مەبەست پىتى سزاي دىيائى بى، بە دەستى بىرواداران كە سزا بىرىن، كە
 ۋەك تۈيۈرەۋەۋانى قورقان گوتتويانە: لەم ئايەتەدا ئامازە ھەيە بۇ ئەۋەي لە جەنگى
 بەدردا بەسەريان دى، كە لاشەكانيان فرى درانە قەلىبى بەدرەۋە، چونكە باسى (دۇئوب)،
 دەكرى (دۇئوب)، يانى: دۇلچە، كە دۇلچەش ئاۋى پىتى لە بىر ھەلەدەھىتجىرى، ئەو بىرەي
 كە لاشەكانى بىيىروايانى تى فرىدرا، بۇ ئەۋەي لە گۆپى نەبىن، قەل و دال و درندە
 بىيانخوات، فرىئاندانە بىر و چاللىكەۋە، ﴿وَالْقَلِيبُ: كَانَتْ بَرَأً غَيْرَ مَطْوِيَةٍ﴾، بىرىكى چاك
 نەكراۋ، واتە: ھەر چاللىك بوو لىدرايو بۇ ئاۋ، جەنازەكانيان فرىدانە ئەۋى، بۇ ئەۋەي
 درندە دال ئەيانخۇن، تاكو خەلكى مەككە دىن دەيانەنەۋە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ
 دۋاي ئەۋەي جەنازەكانيان لەو چالەدا كۆكرانەۋە، دۋاندنى و ئەم ئايەتەي خۈندەۋە:
 ﴿أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا...﴾ ﴿الاعراف: ۱۸﴾ ئەم ئايەتەي
 ھىتا، دۋاي ئەۋەي فەرمۋى: فلانكەس! فلانكەس! فلانكەس! [ئاۋى ژمارەيەكيان ھىتا،
 لە ناسراۋەكانيان ئەۋانەيان كە زياتر بىريار بەدەست و ناسراۋ بوون]، ئىمە ئەۋەي خوا

بەلینی پێدا بووین، بۆی هێناینە دی، ئایا تێوەش ئەوەی خوا هەره‌شە یی لێ کردن، بۆی هێنانه دی؟ هەتا هاو‌ه‌ل‌آن یەکی‌ک له‌وانه عومەر خوا لێی پ‌ازی بێ و هاو‌ه‌ل‌آنی دیکه گوتیان: ئەی پ‌ی‌غەمبەری خوا ﷺ! بۆچی چەند لاشە‌ی‌ه‌ک دە‌دو‌ئینی بۆیان کردو‌و پ‌و‌وحیان له‌ بەردا نە‌ما‌و‌؟ فەر‌مو‌وی: سو‌ئ‌ند بە‌وه‌ی گیانی منی بە دە‌ستە، تێ‌و‌ه‌ بی‌سەر‌تر نین بۆ قسە‌که‌م له‌وان، بە‌ل‌ام ناتوانن، وە‌ل‌ام بە‌دە‌ن‌ه‌و‌ه‌.

ئ‌ن‌جا لێ‌ره‌دا‌یه‌ که‌ دا‌ی‌که‌مان ع‌ائ‌ی‌شه (خوا لێی ر‌ازی بێ) گو‌تو‌وی‌ه‌تی: پ‌ی‌غەمبەری خوا ﷺ نە‌یفەر‌مو‌و: تێ‌و‌ه‌ بی‌سەر‌تر نین {مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ} ^(۱) بە‌ل‌کو فەر‌مو‌وی‌ه‌تی: {مَا أَنْتُمْ بِأَعْلَمَ}، واتە: وە‌ک چۆن تێ‌و‌ه‌ دە‌زانن قسە‌که‌م، ئە‌وان‌یش دە‌یزانن، نە‌ک بی‌ی‌ست، مە‌به‌ستی ئە‌وه‌ بو‌وه‌ که‌ پ‌و‌وح د‌و‌ای ئە‌وه‌ی له‌ جە‌سته دە‌چ‌ت‌ه‌دەر‌ی، هە‌سته‌وه‌ره‌ک‌انی ئە‌و جە‌سته‌یه‌ له‌ کار دە‌که‌ون، ئە‌گەر بی‌ستنه، ئە‌گەر د‌یتنه، ئە‌گەر قسە‌کردنه، بە‌ هەر حال هاو‌ه‌ل‌آنی‌ش خوا لێیان پ‌ازی‌ی‌ که‌ گو‌تو‌وی‌انه: دە‌نگه‌کی‌ان بی‌ست‌و‌ه‌، مە‌به‌ستی‌ان ئە‌وه‌ نە‌بو‌وه‌ به‌و گو‌ن‌یه‌ جە‌سته‌یه‌ بی‌ی‌ستن، واتە: پ‌و‌وحه‌کانیان ئ‌ا‌گ‌ادارن، ئ‌ن‌جا ده‌گو‌نج‌ی ئە‌مه‌ مە‌به‌ست پ‌ی‌ی ئە‌وه‌ش بێ، بە‌ل‌ام بێ‌گومان هە‌ره‌شە‌ی گە‌وره‌ی خوا که‌ له‌ بێ‌بر‌و‌ایانی کرد‌و‌ه‌، له‌ پ‌و‌ژی د‌و‌ای‌دا د‌یت‌ه‌ دی و، ده‌گو‌نج‌ی هەر‌دوو‌ک‌یشیان له‌ یە‌ک کات‌دا مە‌به‌ست‌ن، هە‌م هە‌ره‌شە‌ی د‌نی‌ای‌ی که‌ له‌ جە‌نگ‌ی بە‌ردا لێیان ده‌قه‌مو‌ی و، سە‌ران‌یان ده‌کو‌ژ‌ر‌ێن، هە‌م له‌ پ‌و‌ژی د‌و‌ای‌ش‌دا، که‌ پ‌و‌ژی د‌و‌ای‌ی هە‌م ئە‌وان‌یش ده‌گر‌یت‌ه‌وه‌ و، هە‌م جگە‌له‌ ئە‌وان‌یش ده‌گر‌یت‌ه‌وه‌.

(۱) [حدیث أبي طلحة، أنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَمَرَ يَوْمَ بَدْرٍ بِأَرْبَعَةِ وَعَشْرِينَ رَجُلًا مِنْ صَدَائِدِ قُرَيْشٍ، فَقَذَفُوا فِي طَوِيٍّ مِنْ أَطْوَاءِ بَدْرٍ، حَبِيبَ مُحَبِّبٍ وَكَانَ إِذَا ظَهَرَ عَلَى قَوْمٍ أَقَامَ بِالْعَرَصَةِ ثَلَاثَ لَيَالٍ، فَلَمَّا كَانَ بِبَدْرٍ، الْيَوْمَ الثَّالِثَ، أَمَرَ بِرَأْسِهِ قُشِدَ عَلَيْهَا رَحْلُهَا ثُمَّ مَسَى، وَاتَّبَعَهُ أَصْحَابُهُ وَقَالُوا: مَا نَرَى يَنْطَلِقُ إِلَّا لِبَعْضِ حَاجَتِهِ حَتَّى قَامَ عَلَى شَفَةِ الرُّيِّ فَجَعَلَ يَتَدَاهِيهِمْ بِأَسْنَانِهِمْ وَأَسْنَاءِ آبَائِهِمْ: يَا فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ وَيَا فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ! أَيْسَرُكُمْ أَنْتُمْ أَطْعَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنَّا قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا، فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا؟ قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَكْلُمُ مِنْ أَجْسَادٍ لَا أَرْوَاحَ لَهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ. أخرجه البخاري في: ٦٤ كتاب المغازي: ٨ باب قتل أبي جهل.]

کورتہ باسیک له باره‌ی حکمه‌تی خواوه

له دروستکرانی جندو مروّفا

به‌پړزان! له سې پرگه‌ی گوشراودا هم کورته باسه ده‌خه‌ینه روو:

پرگه‌ی یه‌که‌م: خوا ﴿١﴾ هیچ شتیکی نه‌خولقاندوه مه‌گه‌ر حکمه‌ت و تامانجیکی له پشته‌وه‌یه، نه‌مه له زور له نایه‌ته‌کانی قورئاندا هم راستییه راگه‌یه‌ندراوه، به‌بی به‌لگه‌ی نه‌قلیش هه‌ر به‌عه‌قلیش دیاره که خوا هیچ شتیکی نه‌خولقاندوه، حکمه‌ت و تامانجیکی له پشته‌وه نه‌بی.

خوا‌ی کاربه‌جی ده‌فرموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ﴿٢١﴾ الجائیه، واته: خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق خولقاندوون، هه‌ق یانی: چه‌سپاو، حکمه‌ت، تامانج، ئنجا نه‌گه‌ر سه‌رنجی هه‌ر شتیک بده‌ین له‌گه‌ردووندا ده‌بینین هه‌رکامیان، نه‌رکیکی پی سپێدراوه و نه‌و نه‌رکه‌ی خوی به‌باشترین شیوه‌ جییه‌جی ده‌کات، وه‌ک مووسا علیه‌السلام له وه‌لامی فیرعه‌وندا که لئی پرسى: ﴿فَمَنْ رَبُّكُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ ﴿٢٢﴾ طه، واته: ئنجا په‌روه‌ردگاری ټیوه‌ کتیه‌ نه‌ی مووسا؟ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ ﴿٢٣﴾ طه، واته: په‌روه‌ردگاری ټیمه‌ نه‌و زاته‌یه که بوونی به‌هه‌ر شتیک داوه، به‌هه‌موو شتیکی و، دوا‌یش پښمایى کردوه، واته: هیناویه‌ته‌ دی، به‌لام دوا‌یش پښمایى کردوه چی بکات، چوڼ بکات و چ کاریک نه‌نجام بدات و چ نه‌رکیک رایپه‌پښی؟

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأعلى) دا خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فرموی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ﴿٢﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿٣﴾، واته: ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزت به‌پاک بگه‌ر، نه‌و زاته‌ی هه‌موو شتیکی هیناوه‌ته‌ دی و پښکیخستوه، نه‌و زاته‌ی هه‌موو شتیکی نه‌ندازه‌گیری کردوه و پښمایى کردوه.

هه ره له گهردیله یه که وه تا کو که هکه شانه کان و تا کو گه له که هکه شانه کان، تا کو هه موو گهردوون، هیچ شتی که نیه نه رکیکی نه بی، خوړ پوژانه له پوژه لات هه هه لدی له کاتیکی دیار ییکارودا، دواپی له پوژناوا تاوا ده بی، مانگ له ماوهی (۲۷) شه وو یه که له سه ر سپی شه ویکدا، چاریک به ده وری زه ویدا ده خو لپته وه، پیچی وه که ده مه داسیک ده رده که وئ، مانگی یه که شه وه (هیلال) دوو شه وه سپی شه وه، تا کو ده بیته (به در) و جیخونکه ده به سستی و ده که وپته سی زده و چوارده و پا زده، دواپی ورده ورده که ده کات، تا کو دوو باره ده بیته وه ده مه داسیک و ون ده بی، بویه خوا فهرمو یه تی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵﴾ الرحمن، واته: خوړو مانگ به ژمیره به نه اندازه داندراون.

ههروه ها هه ر شتیکی دیکه، سه رنجی بده یین، ده زانین نامانج و حکمه تیک له پشته وه هیه، که واته: مروقی که له گهردووندا خوا ﴿لَهُ ۝۶﴾ له چهن دان نایه تدا رایگه یاندوه، گهردوونی هه مووی بو مروقی ده سته بهر و، ملکه چ کردوه، ده سته موو رام کردوه، بو وینه ده فهرموئی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝۷﴾ هه وه، واته: خوا نهو زاته یه که ناسمانه کان و زه وی له شه ش پوژاندا (به شه ش قوناغ) هیناونه دی، نهو کاته عهرشی خوا له سه ر ناو بوو، تا کو تاقیتان بکاته وه کامه تان کرده وی باشته.

وه که ده فهرموئی: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۝۳۰﴾ البقرة، ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَسَخِّلِينَ فِيهِ ۝۷﴾ الحديد، ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۝۳۱﴾ فاطر، ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ۝۳۲﴾ الجاثية، هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه له لایه ن خو یه وه بو تی وهی ده سته موو کرده و رام کرده و نجا نه گه ره هه موو شتی که حکمه تیک و نامانجی که له پشته وه بی، مروقیش که گه وری گهردوونه و جینی شینی خوا یه وه، خوا بو تاقیکردنه وه خو لقاندوویته و، نه مانه تی خو ی پی سپارده: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ

مِنْهَا وَجَعَلَهَا الْإِنْسَنَ ﴿٧٢﴾ الْأَحْزَابَ، واتە: تېمە سپاردەى خۇمان پانواند لەسەر ئاسمانەکان و زەوى و چىايەکان، بەلام ئامادە نەبوون ھەليگرن و لىي ترسان، کەچى مەروڤ ھەليگرت، مەروڤيکى ئاوا ناگونجى کە حىکمەتيک و ئامانجىک لە پشت دروستکرانيەو نەبى!

بەرگەى دووهم: با تەماشايەى قسەى زانايان بکەين، لە بارەى ئەم ئايەتە موبارەکەو کە خوا دەفەرموي: [جندو مەروڤم بەس بۆ ئەو دروستکردوون، مەپەرستەن]، زانايان زۆر قسەيان لە بارەى ئەم ئايەتەو کردوون، ھەلبەتە قسەکردنەکیان زياتر لەو دەو ھەلقوللەو، کە خوا ﷻ بىگومان خاوەنى بى نيازی پەھايە و، پىويستى بە جگەلە خۆي نى، ئىجا کە دەفەرموي: مەروڤ و جندم بۆ ئەو دروستکردوون، مەپەرستەن، روالەتەکەى بۆي ئەو لى دى، کە خوا پىويستى بە پەرستنى ئەوان بى، بۆيە زانايان کە تەماشاي تەفسىرەکانيانم کردو، بە جۆريک لە جۆرەکان ھەولياندلەو، ئەم ئايەتە موبارەکە تەئويل بکەن، بۆ وىنە:

(الشوکانى) لە تەفسىرەکەى خۆيدا^(١) چەند رايەک دىن:

١- (قَالَ الْوَاحِدِيُّ: قَالَ الْمُفَسِّرُونَ: هَذَا خَاصٌّ لِأَهْلِ طَاعَتِهِ، يَعْنِي: مَنْ أَهْلٌ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ، فَالْآيَةُ مَحْمُولَةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُمْ)، (واحدى)، [کتىيکىشى ھەيە بە ناوى (أسباب النزول)]، دەلى: پوونکەرەوانى قورئان گوتوو يانە: ئەمە تايبەتە بە وانەو کە فەرمانبەرى بۆ خوا دەکەن، واتە: ئەوانەى کە لەو دوو کۆمەلە ئامادە کراون بەندايەتتى بۆ خوا بکەن.

٢- (قَالَ الْقُسَيْرِيُّ: وَالْآيَةُ دَخَلَهَا التَّخْصِصُ بِالْقَطْعِ، لِأَنَّ الْمَجَانِينَ لَمْ يُؤْمَرُوا بِالْعِبَادَةِ، وَلَا أَرَادَهَا مِنْهُمْ)، (قُسيري) واتە: ئايەتەکە بە دىنبايى تايبەتکردنى ھاتۆتە سەرى، چونکە شىتەکان فەرمانيان پى نەکراو بە خواپەرستى و خوا لىي نەويستوون.

مه به سستی نه وه یه که هم ئایه ته به لئی به گشتی هاتوه، به لام مانایه که ی
 تابه ته، تابه تکه ره که ش مه رج نیه ده قی کی دیاری کراو بی، هه ندی جار به
 عه قل دیاره و، هه ندی جار به ده قه کانی سوننه دیاره، نه و که ده لئی:
 شیته کان فره مانیان پی نه کراوه به خوا به رستی، شیته و نه وانه ی له حوکی
 شیته دان، فره مانیان پی نه کراوه به خوا به رستی، نه وه له ده قه کانی سوننه تدا
 هاتوه، هه روه ها چه مکی گشتی نه و ئایه ته موباره که ی ده فره موئی: ﴿لَا يَكْفُكَ
 اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَوْعَهَا﴾ (البقرة، ۱۸۱) واته: خوا له سه ر هیج که سی ک پیویست ناکات
 مه گهر نه وه ی له توانایدا هه یه، شیته که له توانای دانیه، مانای وایه فره مان
 پی نه کراوه به خوا به رستی، هه روه ها مندال و بی توانا (عاجز) و زور لیکراو
 (مکره).

۳- (مجاهد) ده لئی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (آی: ۵۱) ﴿إِلَّا لِيَعْرِفُونِي﴾،
 (قَالَ التَّعْلِي: وَهَذَا قَوْلٌ حَسَنٌ؛ لِأَنَّهُ لَوْ لَمْ يَخْلُقْهُمْ، لَمَا عَرِفَ وُجُودَهُ وَتَوْحِيدَهُ، (مجاهد)
 گوتوو یه تی: که خوا ده فره موئی: به س بوته وه ی مپه رستن جند و مروقم دروستکردوون،
 یانی: که مناسن، (تعلی) که یه کی که له زانایان گوتوو یه تی: نه مه قسه یه کی باشه، چونکه
 نه گهر خوا جند و مروقی دروست نه کردبان، نه ده ناسر، نه خو ی بوونه که ی ده ناسراو، نه
 یه کتایه که شی ده زاندر.

۴- (رووی عن مجاهد) أَنَّهُ قَالَ: الْمَعْنَى إِلَّا لِأَمْرِهِمْ وَأَنْتَاهُمْ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا
 لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (البينة) (مجاهد) گوتوو یه تی: [که ده فره موئی: جند و مروقم
 تنیا بو ته وه دروستکردوون، مپه رستن]، واته: بو ته وه دروستم کردوون، فره مانیان
 پی بکه م و، لییان قه ده غه بکه م، [که فره مانکردن و قه ده غه کردنه که ش هه ن، ئنجا
 چه ندیان فره مانه که جیه جی ده که ن و، خو یان له قه ده غه که ده پاریزن، نه وه بابه تیکی
 دیکه به] وه که له سوو ره تی (البينة) دا فره موویه تی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
 الدِّينَ﴾ (۵) فره مانیان پی نه کراوه، مه گهر به وه نه بی که به ندایه تی بو خوا بکه ن،
 ملکه چیی خو یان بو خوا ساغ و یه کلا بکه نه وه.

۵- (قَالَ زَيْدُ بْنُ أَسْلَمٍ: هُوَ مَا جُلُوا عَلَيْهِ مِنَ السَّعَادَةِ وَالشَّقَاوَةِ، فَخَلَقَ السُّعْدَاءُ مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ لِلْعِبَادَةِ، وَخَلَقَ الْأَشْيَاءَ لِلْمَعْصِيَةِ)، زەیدی کۆری ئەسەلم گوتوویەتی: مەبەست لەم ئایەتە ئەوەیە ئەوەی کە لەسەری سرووشتیان لە بەختە وەری و لە مەلۆتەری، بەختە وەرەکانی لە جندو مەوۆف بۆ ئەوە دروستکردوون، بپەرستێ و پەرستووانە، بەلام بێ بەخت و چارەرهەشەکانی بۆ سەرپێچی دروستکردوون و گوناھیشیان کردووە.

دەلیم: ئەوە تەئویل و مانا لێدانە ئەوەیە کە، لەگەڵ ڕوایەتی ئایەتە کەدا ناگونجێ.

۶- (وَقَالَ الْكَلْبِيُّ: الْمَعْنَى إِلَّا لِيُؤْخَذُوْنِي، فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيُؤْخَذُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُؤْخَذُ فِي الشَّدَّةِ دُونَ النَّعْمَةِ)، (الکلبی) گوتوویەتی: [کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا لِيُعَذَّبُوْن﴾] واتە: مەگەر بۆ ئەوەی من بەتاک بگرن و تەنیا من بپەرستێ، ئنجا هەرچی بڕوادارە لە سەغڵەتیی و لە فەرحانیدای، لە ناخۆشیی و لە خۆشیدای هەر خوا بە یەک دەگرێ، بەلام بابای بێبڕوا تەنیا لە کاتی سەغڵەتیدا خوا بە یەک دەگرێ، بەلام لە کاتی نەیمەت و خۆشیدا خۆی لە بیر دەچێ.

۷- (وَقَالَ جَمَاعَةٌ: إِلَّا لِيُخْضَعُوا لِي وَيَتَذَلَّلُوا، وَمَعْنَى الْعِبَادَةِ فِي اللُّغَةِ: الذُّلُّ وَالْخُضُوعُ)، کۆمەلێکیش گوتوویانە: [کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا لِيُعَذَّبُوْن﴾] واتە: بۆ ئەوەی بۆم ملکە بن و تەسلیم بن و، مانای عیبادهت لە زماندا: ملکە چینی و ژێر دەستەییە.

۸- (ابن عاشور) لە تەفسیرە کە ی خۆی (التحریر والتنویر) دا، دەلێ: (فَمَعْنَى الْإِرَادَةِ هُنَا: الرِّضَا وَالْمَحَبَّةُ، وَلَيْسَ مَعْنَاهَا الصَّفَةُ الْإِلَهِيَّةُ)، واتە: [کە لێرەدا دەفەرموێ: من مەوۆف و جندم تەنیا بۆ ئەوە دروستکردوون، بپەرستێ، مەبەست لە ویستنی خوا کە پەرستنی لێیان ویستو، مەبەست پێ رازیبوون و خۆشویستنه، ئەک ئەو سیفەتە ی خوا ﷻ کە هەموو شتیکی پێ دەوی، [بەئکو ئەوەی شتە ئایەتەکانی پێ دەوین، خۆشویستی و ڕەزامەندیی خوا ئایەتە بەو شتانەوە کە خوا خۆشیدەوین، کە بریتیە لە بەندایەتیی و تاعەت و فەرمانبەریی بۆ خوا.

ئەمە رای ئەو زانیانە بوو کە هێنەم، بەلام لە راستییدا من ئەو زانیانەم هێچیان بە دل نیە و تێستاش دێنە سەر بڕگە ی سییەم.

پرگهی سینه م: من تاوای تیده گهم، که ده گونجی به عه رهبی تاوا ته عبیری لی بکه بن: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ یزاد تهم الحرة التي أعطيتهم إياها للإبتلاء وَالْخَلَاقَةِ وَحَمَلِ الْأَمَانَةِ، لِيَسْعُدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، واته: جندو مروقم ته نیا بو نه وه دروستکردوون، تاکو به ویستی نازادانه ی خویمان که پیماون، بو تاقیکردنه وه، بو حیثیشینایه تی کردن و، بو هه لگرتنی سپارده که م، به ندایه تیمم بو بکه ن، تاکو سه ره نجم له دنیاو دواړژدا به خته وه رین.

خوا ﴿﴾ هیچ شتیکی دروست نه کرده له گه ردووندا، حیکمه ت و نه رکیکی بو دیاری نه کردبی، به لام نه و حیکمه ت و نه رکانه ی خوا دیاری کردوون، بو دروستکراوه کان، بو دروستکراوه کان باشه، نه ک بو خوا ﴿﴾، بو وینه: خوا خوړی دروستکردوه، نه و نه رکه ده بیننی که به بی خوړ ژیا نی مروقم له سه ر زه ی نه ده بوو، هه روه ها مانگی دروستکردوه به هه مان شیوه و، نه م زه وییه ی بو تیمه پانراخسته وه پری کرده له نیعمه ت و، نه م ناسمانه شینه گومه زه ی به سه ر تیمه دا هه لداوه و چیا به کانی خو لقا ندوون، هه رچی رووه که بو تیمه ی خو لقا ندوه، هه رچی دارو دره خت و میوه و دانه و ټله یه که ژیا نی به شه ر پیویستی پییه تی، هه ر کامیک له و شتانه ی دروستیکردوه، حیکمه ت و نامانجی کی له پشته وه هه یه، نه و دروستکراوه، له خودی خویدا له و حیکمه ت و نامانجه و، له و نه رکه ی بو ی دیاری کراوه، به هره مه نده.

پاشان مروقم و جند له و نیعمه تانه به هره مه ندن و، مروقمیش که دروستکراوه بو به ندایه تی کی کردن بو خوا، مروقم خو ی له به ندایه تی کی کردنه که ی بو خوا به هره مه نده، تنجا خوا ﴿﴾ مروقم و جندی له نه صلدا بو یه دروستکردوون، که به هره مه ندبن، زانیویشیه تی که به هره مه ند نابن به بی به ندایه تی کی کردن بو خوا و، به بی پرستی خوا، بو یه به ندایه تی خو ی له سه ریا ن پیویست کرده، تاکو به هره مه ندیا ن بکات.

كەواتە: بەو شىۋە لىكدانەۋەيە ئەو ئىشكالىە روالەتتەيە زانايان ويستوويانە بەو تەئويلانە لايەرن، بۆ خۆى لادەچى، لە شوئى دىكەشدا باسەم كىردو، لە سەرەتاي تەمەنەۋە لە سالانى ھەشتايەكاندا جارېك لە مەجلىسېك سالى (۱۹۸۳ز) بوو، پرسىارىكەم لى كرا، كە يەكەم جار بوو ئەو پرسىارە ھەر بېسىتم، يەكېك گوتى: باشە خوا يان پىۋىستىي بە دروستكراۋەكان ھەيە، يان پىۋىستىي پىيان نىە، لە تىوياندا مەروڧ، ئەگەر پىۋىستىي پىيان نىە، كەواتە: شىتېكى پوۋچ و بى حىكمەتى كىردو، پىۋىستىي پىيان نىە و دروستىشى كىردوون، ئەگەر پىۋىستىي پىيانە، كەواتە: خوا موحناجى دروستكراۋەكانى خۆيەتى، ۋەلامت چىيە؟ خۆى پەرۋەردگارېش پىم وايە ھىدايەتى دام بۆ ۋەلامىكى راست.

گوتەم: شەكە بەو شىۋەيە دابەش ناكىرى، خوا يان پىۋىستىي بە دروستكراۋەكانى ھەيە، يان پىۋىستىي پىيان نىە.

گوتى: چۆن؟

گوتەم: حالەتېكى دىكەي سىيەم ھەيە، ئەۋىش ئەۋەيە خوا ﷻ پىۋىستىي بە دروستكراۋەكان نىە، كە بۆ ئەۋە دروستى كىردىن و بى حىكمەتېش دروستى نەكىردوون، بەلام دروستكراۋەكانى بۆيە دروستكىردوون، بەھرمەند بن لە بوۋنى خۇيان و، ئەو ئەركانەي بۆى دىيارى كىردوون، تاكو بەھرمەند دەبن، لەو ئەركەي خۇيان.

گوتى: چۆن؟

گوتەم: ۋىنەيەكت بۆ دىنمەۋە: تۆ بە شوئىنكىدا دەرۋى بابايەكى ھەزارو نەدار دەبىنى نانىاسىي، يان بابايەكى ئىفلىج و، نەخۆشە، ھىچ ئىشېكت پىي نىە، خۆشى داۋات لى ناكات، ھەر بۆ خۆت دەست دەبەيە گىرفانى و دىيارىيەكى دەدەيە، ئايا پىۋىستىي پىي ھەيە بەو ھەزارو نەدارە؟ نەخىر، بەلام ئايا كارەكت كارىكى بى حىكمەتە، نەخىر، بەلكو حىكمەتېكى گەۋرەي تىدايە، ئەو مەروڧەت بەھرمەند كىردو.

خواش ﴿۷۸۷﴾ ئېمەى خولقاندوه بۆ ئەوهى ئېمە بههرەمەند بکات، زانیویشیه ق بههرەمەند نابین بهبى پەرستى وی، ئەگەر خوا نەپرستین دەبى هەندیکمان هەندیکمان پەرستین، یان دارو بەرد پەرستین، یان هەواو ئارەزووی خۆمان پەرستین، یان مانگ و خۆر، یان یەکیک لە دروستکراوهکانی دیکە پەرستین، مەرۆف ئەگەر خوا نەپرستى، یان دەبى مەرۆفیکى وهك خووى پەرستى، یان شتیک که لە خوار خۆیهوهیه، بپەرستى، ئەو کاتەش بەدبەخت دەبى، بەلام مەرۆف بهوه بهختەوهر دەبى، خوا پەرستى، خواش وىستوویهتى ئېمە بههرەمەند بکات، بۆیه پەرستنى خووى لەسەر ئېمە پتویست کردوه، ئەك لەبەر ئەوهى پتویستى پتیهتى، بەلکو ئېمە خۆمان پتویستیمان بهوهیه خوا پەرستین، تاكو بههرەمەند بین، ئازاد بین، ئازا بین، رزگار بین، دەرباز بین، راست و ساغ و پاك و چاك بین لە دنیاداو، سەر بهرزو خوشحال بین لە پوژى دواى دا.

پىم وایه ئەوه تەفسیرکردنى رېك و راستى ئەم ئایەتە موبارەكەیه که لە تەفسیرهکاندا بەم شێوهیه نەمبینوهو زۆریان وىستووایه تەئویلى بکەن، هەر لەبەر ئەوهى گوتووایه: کردوههکانى خوا هیچ ئامانج (غرض) یان تیدا نیه، واتە: خوا هیچ کارىک ناکات لەبەر ئەوه پتویستى بهو کارەیه، ئەوه راستە، بەلام که ئامانجى خوايان تیدا نیه، مانای ئەوه نیه حیکمەتیا ن تیدا نیه، حیکمەتەکهى خواش ئەوهیه که ئېمە بههرەمەند بکات، بۆیه بەندایهتیه بۆ خو، خو، لەسەر ئېمە پتویست کردوه، زانیویهتى بهو بەندایهتیه کردنه مان بۆ خوا، بههرەمەند دەبین و قازانج دەکەین لە دنیاو دواپوژدا.

لێرەشدا کۆتایی به تەفسیرکردنى سوورەتى (الذاریات)، دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نېوهرۆک

- پېشه کی ئەم تەفسیرە بەگشتی..... ۵
 بهرچاو پروونیه کی گرنگ ۱۰
 لهبارهی ئەم تەفسیره وه ۱۰
 پېشه کی ئەم بهرگه ۱۲

تەفسیری سوورەتی (الفتح)

- دەستپېک ۱۷
 پێناسەی سوورەتی (الفتح) و بابەتەکانی ۱۷
 یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە: ۱۷
 دووهم: شوێنی دابەزینی: ۱۸
 سێهەم: پێرەبەندیی له موصحف و دابەزین دا: ۱۹
 چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی: ۲۰
 پێنجەم: نېوهرۆکی: ۲۰
 شەشەم: تاییبەتەندییەکانی: ۲۲
 حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک: ۲۵
 بهرچاو پروونیه ک ۲۸
 تەوهری یەكەم: باسی صولحی حودەیبییه، جەنگی خەیبەر: ۲۹
 تەوهری دووهم: حیکمەت و بەرھەمەکانی صولحی حودەیبییه و جەنگی خەیبەر ۷۱
دەرسی یەكەم ۸۷
 پێناسەی ئەم دەرسە ۸۹
 مانای دەق و دەقی ئایەتەکان ۹۰
 شیکردنەوهی هەندیک له وشەکان ۹۲
 هۆی هاتنە خوارەوهی ئایەتەکان ۹۴

- ۹۶..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۱۰۵..... مه سه له گرنگه کان
- ۱۱۰..... سه رنجیک له باره ی لیئوردانی گوناھی پښه مبه روه ﷺ
- ۱۲۸..... کورته باسیک له باره ی ئه م رسته یه وه: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾
- ۱۳۷..... **دهرسی دووهم**
- ۱۳۹..... پیناسه ی ئه م دهرسه
- ۱۴۰..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
- ۱۴۱..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۱۴۵..... هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان
- ۱۴۷..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۱۵۳..... مه سه له گرنگه کان
- ۱۶۸..... کورته باسیک: له باره ی پدوانه بوونی جه نککردنه وه، به مه بهستی مسوئمانکردنی خه لك.....
- ۱۸۷..... **دهرسی سێهه م**
- ۱۸۹..... پیناسه ی ئه م دهرسه
- ۱۹۰..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
- ۱۹۲..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۱۹۶..... هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان
- ۱۹۸..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۲۰۶..... مه سه له گرنگه کان
- ۲۲۵..... **دهرسی چواره م**
- ۲۲۷..... پیناسه ی ئه م دهرسه
- ۲۲۸..... مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان
- ۲۲۹..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۲۳۲..... هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان
- ۲۳۴..... عومره ی گېرراوه (عمرة القضاء):
- ۲۳۹..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۲۴۲..... مه سه له گرنگه کان

- شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:..... ۲۴۲
- شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:..... ۲۴۷
- کورتە باسیک: لە بارە‌ی پێنھامی و ۲۵۰
- بەرنامە بوونی پەيامی خواوە..... ۲۵۰
- شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتە، لە چوار دە بڕگەدا:..... ۲۵۹
- کورتە باسیک: لە بارە‌ی خەسڵەتە بنەرەتییەکانی..... ۲۷۰
- ھاوھلانی بە‌پێزی پێغەمبەرەوہ ﷺ..... ۲۷۰

تەفسیری سوورەتی (الحجرات)

- دەستپێک..... ۲۸۵
- پێناسەی سوورەتی (الحجرات) و بابەتەکانی..... ۲۸۵
- یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۲۸۵
- دووھەم: شوێنی دابەزینی:..... ۲۸۵
- سێھەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:..... ۲۸۶
- چوارھەم: ژمارە‌ی ئایەتەکانی:..... ۲۸۶
- پێنجەم: ئێوھېرۆکی:..... ۲۸۶
- شەشەم: تاییبەتەندییەکانی:..... ۲۸۸
- ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:..... ۲۸۹
- دەرسی یەکەم**..... ۲۹۱
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ۲۹۳
- مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان..... ۲۹۴
- شیکردنه‌وه‌ی ھەندیک لە وشەکان..... ۲۹۵
- ھۆی ھاتنە خوارەوہ‌ی ئایەتەکان..... ۲۹۶
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۳۰۲
- مەسەلە گرنگەکان..... ۳۰۶
- پێنج ھەلۆھستە لە بەردەم ئەو دوو ئایەتە (۳و۴ی الحجرات)دا..... ۳۱۷
- کورتە باسیک دەربارە‌ی ئەرکی سەر شاھمان بە‌رانبەر بە پێغەمبەری خوا ﷺ..... ۳۲۵

- ۳۲۵..... (۱) - بېروا پېتېناتى و سەللات و سەلام لەسەر دانى:.....
- ۳۲۸..... ماناى سەللات و سەلام ناردن بۆ پېتېگەمبەرى خوا:.....
- ۳۳۰..... (۲) - خۇشويستنى و پىشت گىرتنى و پېز لىگىرتنى و شۆينكەوتنى:.....
- ۳۳۳..... (۳) - تېكۆشان بۆ بووژاندنەوھى پېيازەكەى و بلاوكردنەوھى بە قسەو بە كردهوھ:.....
- ۳۳۵..... (۴) - خۇشويستن و پېز لىگىرتنى ھاوھلەكانى و نىزىكەكانى و شۆينكەوتووهكانى و تۆممەتەكەى بە گىشتى و، مىراتگرە زاناىەكانى بە تايەت:.....
- ۳۴۳..... **دەرسى دووھەم**.....
- ۳۴۵..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۳۴۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۴۷..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۳۵۰..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان.....
- ۳۵۴..... ماناى گىشتى ئايەتەكان.....
- ۳۵۸..... مەسەلە گىزگەكان.....
- ۳۶۶..... كورته باسېك لە بارەى دادگەرىي ھاوھلەئەوھ.....
- ۳۸۱..... كورته باسېك: وەرگىرتنى ھەشت ھوكمى شەرعىي لەو پېنج ئايەتە (۶-۱۰ى الحجرات).....
- ۳۸۶..... كورته باسېك: دە پاىەى بىنەرەتتى براىەتتى ئىسلامىي.....
- ۳۹۳..... **دەرسى سېئەم**.....
- ۳۹۵..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۳۹۶..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۹۷..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۳۹۹..... ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان.....
- ۴۰۲..... ماناى گىشتى ئايەتەكان.....
- ۴۰۹..... مەسەلە گىزگەكان.....
- ۴۱۷..... كورته باسېك لە بارەى ئەو شەش قەدەغە كراوھوھ، كە لە دوو ئايەتتى (۱۱ و ۱۲) دان.....
- ۴۴۱..... **دەرسى چوارەم**.....
- ۴۴۳..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۴۴۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....

۴۴۴.....	شیکړدنه وهی هندیک له وشه کان
۴۴۸.....	هووی هاتنه خواره وهی ثایه ته کان
۴۵۱.....	مانای گشتی ثایه ته کان
۴۵۸.....	مه سه له گرنگه کان

ته فیسری سووړه تی (ق)

۴۷۵.....	ده سټیک
۴۷۵.....	پیناسه ی سووړه تی (ق) و بابه ته کانی
۴۷۵.....	یه که م: ناوی هم سووړه ته:
۴۷۷.....	دوو هم: شوینی دابه زینی:
۴۷۷.....	سینه م: پریزه ندیی له موصحه ف و هاتنه خواردا:
۴۷۸.....	چوارهم: ژماره ی ثایه ته کانی:
۴۷۸.....	پینجه م: نیوه روکی:
۴۷۸.....	شه شه م: تایه تمه ندیه کانی:
۴۸۱.....	حه و ته م: دابه شکر دنی بو چه ند دهرسیک:
۴۸۳.....	ده رسی یه که م
۴۸۵.....	پیناسه ی هم دهرسه
۴۸۷.....	مانای ده قاو ده قی ثایه ته کان
۴۸۸.....	شیکړدنه وهی هندیک له وشه کان
۴۹۲.....	مانای گشتی ثایه ته کان
۵۰۴.....	مه سه له گرنگه کان
۵۳۰.....	کورته باسیک له باره ی حیکمه تی خواوه له دروستکردنی پروهک و دارو دره خندا
۵۳۹.....	ده رسی دوو هم
۵۴۱.....	پیناسه ی هم دهرسه
۵۴۲.....	مانای ده قاو ده قی ثایه ته کان
۵۴۳.....	شیکړدنه وهی هندیک له وشه کان
۵۴۷.....	مانای گشتی ثایه ته کان

۵۵۶.....	مه‌سه له گرنه‌گه‌كان.....
۵۵۹.....	خستنه پرووی شه‌ش ورده‌كاری له ئایه‌ته‌كانی (۱۶ و ۱۷ و ۱۸) دا:.....
۵۸۳.....	ده‌رسی سێیه‌م.....
۵۸۵.....	پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه.....
۵۸۶.....	مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌كان.....
۵۸۷.....	شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌كان.....
۵۹۱.....	مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان.....
۵۹۹.....	مه‌سه له گرنه‌گه‌كان.....

ته‌فسیری سووپه‌تی (الذاریات)

۶۲۷.....	ده‌ستپێك.....
۶۲۷.....	پێناسه‌ی سووپه‌تی (الذاریات) و بابه‌ته‌كانی.....
۶۲۷.....	یه‌كه‌م: ناوی ئەم سووپه‌ته‌:.....
۶۲۷.....	دووه‌م: كات و شوێنی دابه‌زینی:.....
۶۲۸.....	سێیه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌كانی:.....
۶۲۸.....	چواره‌م: پێزه‌ندایی له دابه‌زین و موصحه‌فدا:.....
۶۲۸.....	پێنجه‌م: نێوه‌پۆکی:.....
۶۲۹.....	شه‌شه‌م: تابه‌ته‌ندییه‌كانی:.....
۶۳۲.....	هه‌وته‌م: دابه‌شكردنی ئەم سووپه‌ته‌ بۆ چه‌ند ده‌رسیك:.....
۶۳۵.....	ده‌رسی یه‌كه‌م.....
۶۳۷.....	پێناسه‌ی ئەم ده‌رسه.....
۶۳۹.....	مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌كان.....
۶۴۰.....	شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌كان.....
۶۴۴.....	مانای گشتیی ئایه‌ته‌كان.....
۶۴۹.....	مه‌سه له گرنه‌گه‌كان.....
۶۶۹.....	پێنج نوکته‌ی په‌وانبێیی و به‌سه‌ره‌اتیکي سه‌رنج‌راكێش:.....
۷۲۳.....	كووته‌ باسیك ده‌رباره‌ی زه‌وی.....

- کورتە باسێک لە بارەى جەستەى مرۆڤهوه ٦٨١
- دەرسى دووهەم** ٦٩٧
- پێناسەى ئەم دەرسە ٦٩٩
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ٧٠١
- شیکردنەوهى هەندێک لە وشەکان ٧٠٣
- مانای گشتیی ئایەتەکان ٧٠٨
- مەسەلە گرنگەکان ٧١٧
- کورتە باسێک لە بارەى لێککشانى ئاسمان (گەردوون)هوه ٧٤٧
- کورتە باسێک لە بارەى هەبوونی چووتیەتیی لە سەرجهەم دروستکراوانى خوادا ٧٥٣
- دەرسى سێهەم** ٧٥٧
- پێناسەى ئەم دەرسە ٧٥٩
- مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ٧٦٠
- شیکردنەوهى هەندێک لە وشەکان ٧٦١
- مانای گشتیی ئایەتەکان ٧٦٣
- مەسەلە گرنگەکان ٧٦٧
- کورتە باسێک لە بارەى حیکمەتى خواوه لە دروستکرانى جندو مرۆڤدا ٧٨٠